

Ե

ԵԲԵՆՈՍ, գ. Ուլնիսկ, Հնդկի փայտ:

ԵԲԻՃԱՂ, տե՛ս ԳԱԲԵՂԷՆ:

ԵԴԵՄ, գ. Դրախտ:

ԵԴԵՄԱԲՈՒՂԽ, ա. Եդեմածին:

ԵԴԵՄԱԾԻՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԲՈՒՂԽ:

ԵԴԵՄԱԿԱՆ, ա. Եդեմային, Եդեմեան:

ԵԴԵՄԱՅԻՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԿԱՆ:

ԵԴԵՄԵԱՆ, տե՛ս ԵԴԵՄԱԿԱՆ:

ԵԶ, թ. ա. (յուսարանութեամբ) Մի, մին, մէկ, միակ:

ԵԶԱԲԱՆ, ա. Միաբան, Համաձայն:

ԵԶԱԲԱՐ, մ. Եզակի, միապէս:

ԵԶԱԲՈՒՆ, ա. Միակ, անբաժանելի (մի բնից կամ էութիւնից):

ԵԶԱԽՄԲԵԼ (իմ), չբ. Համախմբել:

ԵԶԱԿ, 1. ա. Միակ, եզակի: 2. Միու-թիւն(թուի):

ԵԶԱԿԱՆ, ա. Միաւորական, միակ, անհատ:

ԵԶԱԿԻ, մ. 1. Միաւորաբար (եզակի կերպով՝ ձևով՝ թուով): 2. ա. Եզական, միակ:

ԵԶԱԶԻ, գ. Մեկնակաձի, միաձի:

ԵԶԱՄԻՏ, ա. Միամիտ, Համամիտ:

ԵԶԱՆԱԼ, չբ. Միանալ, Համախմբել:

ԵԶ ԱՆԳԱՄ, մ. Միանգամ:

ԵԶԱՏԵՍԱԿ, ա. Միատեսակ:

ԵԶԱՐԱՐ, ա. Միարար, միացուցիչ, համահաւաքիչ:

ԵԶԵՐԱՆԱԼ, չբ. Եզերել, յանգել, աւարտել, փակել, վերածել (եզըը՝ ծայրը հասնել):

ԵԶԵՐԵԼ, տե՛ս ԵԶԵՐԱՆԱԼ:

ԵԶԵՐՈՒՄՆ, գ. Աւարտումն, աւարտ, վերջ:

ԵԶՆ, գ. 1. (կենդբ.) Զուարակ, արջառ, ցուլ: 2. (աստղգ.) Յուլ:

ԵԶՆԱՆՈՅ, գ. Գոռ (եզնեբի):

ԵԶՆՈՂ, գ. Եզող (լծուած եզներ քշող):

ԵԶՈՂ, տե՛ս ԵԶՆՈՂ:

ԵԶՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Առանձինն, միայնակ:

ԵԶՐ, գ. 1. Եզր, ծագ: 2. Ափն (գետի, ծովի): 3. Շուրթն, ծնօտ (որակ բանի շուրջը եզերող մաս): 4. Սահման, վերջ, աւարտ:

- ԵԶՐ ՈՒՆԵԼ, Յեզր ելանել, աւարտել, վերջանալ:

- ՅԵԶՐ ԵԼԱՆԵԼ, տե՛ս ԵԶՐ ՈՒՆԵԼ:

ԵԶՐԱԿԱՅՈՒԹԻՈՒՆ, գ. Հետևութիւն:

ԵԶՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԵԶԵՐԱՆԱԼ:

ԵԹԵՐ, գ. Արփի, երկինք:

ԵԹԵՐԱԿԱՆ, ա. Եթերային, արփային, երկնային, օդային:

ԵԹԵՐԱՃԵՄ, ա. Արփիաճեմ, լուսաճեմ, լուսագգեաց, լուսեղէն:

ԵԹԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս ԵԹԵՐԱԿԱՆ:

ԵԹԷ, շ. 1. Թէ: 2. Երբ, յորժամ: 3. Զի: 4. Եղբ. Միթէ, արդօք, թերևս, գուցէ, իցէ՛ թէ:

- ԵԹԷ ... ԵԹԷ. ԵՆ ... ԵՆ:

- ԵԹԷ ՈՉ. Բայց եթէ, բայց միայն, բայց: ԵԹԷՈՎ ՊԱՅԻ, ա. գ. Խափշիկ:

ԵԼ, ԵԼՔ, գ. 1. Ելումն: 2. Անցք, ճանապարհ: 3. Վերելք: 4. Լրումն, վախճան, կատարած, աւարտ, վերջ: 5. Յաջողութիւն, Հնարք: 6. Ծագումն (արևի կամ լուսնի): 7. Արևելք: 8. Բղիսումն, ծորումն: 9. Ծախք: 10. Հրաժարումն, Հեռացումն:

- ԵԼԻ ԱՂԱԳՍ ԳՏԱՆԵԼ. Զանահնար լինել:

ԵԼԱՄՈՒՏ կամ ԵԼԱՄՈՒՏՔ, գ. Ելք, դուռն:

ԵԼԱՆԵԼ, չբ. 1. Ի դուրս գալ, գնալ: 2. Ծագել, բղիսել, ծնանել, յառաջագայել, յառաջանալ: 3. Տարածել, Հռչակել: 4. Վերանալ, յառնել: 5. Հեծանել, նստել: 6. Անկանել, վիճակել, յարմարել: 7. Եղանել, լինել:

- ԵԼԱՆԵԼ ԸՍՏ կամ ԸՆԴ. Անցանել,

զանցանել, զանց առնել:
- ԵԼԱՆԵԼ ԸՆԴ ՍՈՒՐ՝ ԸՆԴ ՁԷՆՍ.
Զիւրովին երթալ:
- ԵԼԱՆԵԼ ԶՄԻՄԵԱՄԲԲ. Եւ և ել առնել,
փութալ, յառաջել:
ԵԼԱՆԵԼԻ, գ. Սանդուղք, աստիճան:
ԵԼԵԿՏՌՈՆ, ԵԼԵԿՏՐՈՆ, գ. Սաթ (դեղ-
նազոյն խէժ):
ԵԼ ԵՒ ՄՈՒՏ, ԵԼԵՒՄՈՒՏԲ, գ. Ելումուտ
(ելնել-մտնելը):
ԵԼԷԱ, տե՛ս ԶԻԹԵՆԻ:
ԵԼԼԱԴԿԱԿԱՆ, ա. Հիլինական, յունական:
ԵԼԼԵՆԱՅԻ, ա. գ. Յոյն, հիլին, հիլ-
լինացի:
ԵԼՈՒԶԱԿ, տե՛ս ՅԵԼՈՒԶԱԿ:
ԵԼՈՒԶԱԿՈՒՏ, տե՛ս ԱԻԱԶԱԿԱԲԱՐՈՅ:
ԵԼՈՒԶԱԿՕՐԷՆ, տե՛ս ԱԻԱԶԱԿԱԲԱՐ:
ԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելութիւն, գոյութիւն:
ԵԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԵԼՈՒՍ:
ԵԼՈՒՄՈՒՏ, տե՛ս ԵԼ ԵՒ ՄՈՒՏ:
ԵԼՈՒՍ, գ. Ել, Էլումն, բլխումն (դուրս
գալը):
- ԵԼՈՒՍ ԲՈՒՍՈՅ. Բուսումն, աճումն:
ԵԼՈՒՑԱՆԵԼ, չք. Ի վեր կացուցանել, յա-
րուցանել:
ԵԼՔ, տե՛ս ԵԼ:
ԵԿՂ, ա. գ. Օտարական, գաղթական, պան-
դուխտ:
ԵԿՂ, ԵԿԲ, գ. 1. Եկաւորութիւն, եկե-
լութիւն, գալուստ: 2. Հաս, արդիւնք:
- Ի վերջ ԵԿԲ. Անցք, պատահար:
ԵԿԱՄՈՒՏ, գ. ա. 1. Օտարական, նորեկ,
նորահասակ: 2. Նորամուտ, ստացական,
անքնական:
ԵԿԱՄՏԵԼ, չք. Յաւելուլ, աճել:
ԵԿԱՒՈՐԵԼ, չք. Գալ, այցելել, այց առնել:
ԵԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Եկելութիւն, եկ, գա-
լուստ:
ԵԿԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՌԱՆ ԳԱՒՈՐ (2):
ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Եկեղեցակողո-
պուտ, տաճարակապուտ, տաճարակողո-

պուտ, սեղանակապուտ, սեղանակողո-
պուտ:
ԵԿԵՂԵՑԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ԵԿԵՂԵ-
ՑԱԿԱՊՈՒՏ:
ԵԿԵՂԵՑԱՆԱԼ, չք. Ժողովել (մի տեղ հա-
ւաքուել՝ գումարուել):
ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՆ, գ. Եկեղեցեպան, փա-
կակալ:
ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պք. Ժողովել, հա-
ւաքել, խմբել:
ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԻՉ, ա. գ. Ժողովող,
քարոզիչ, ատենախօս, եկղեպատէս:
ԵԿԵՂԵՑԵՊԱՆ, տե՛ս ԵԿԵՂԵՑԱՊԱՆ:
ԵԿԵՂԵՑԻ, գ. 1. Ժողովուրդ: 2. Ժողով
(մարդկանց հաւաքութիւն): 3. Ժողովարան,
ժողովանոց, ժողովատղ, տաճար:
ԵԿՂԵՍՈՒՍՏԷՍ կամ ԵԿ(Կ)ԼԵՍՈՒՍՏԷՍ,
տե՛ս ԵԿԵՂԵՑԱՑՈՒՑԻՉ:
ԵՂԱԳ, տե՛ս ԱՂԱԳ:
ԵՂԱԿԱՆ, ա. գ. Եղեալ, եղանակի, արա-
րած, ստեղծուած, արարածական:
ԵՂԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Եղանութիւն,
ծնունդ:
ԵՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ՅԵՂԱԿԱՐԾ:
ԵՂԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ի միասին լինել (մօտը՝
կողքին գտնուելը):
ԵՂԱՄ կամ ԷՂԱՄ, գ. Սրահ (կամա-
րակապ):
ԵՂԱՆԱԿ, գ. 1. Կերպ, տարազ, ձև, օրի-
նակ: 2. Նուագ, նուագերգութիւն (երգի
երաժշտութիւնը): 3. Փոփոխութիւն, փո-
փոխումն (մթնոլորտի, մասնաւանդ՝ տա-
րուայ երեքական ամիս ընդգրկող չորս
չըջաններեց իւրաքանչիւրը):
ԵՂԱՆԱԿԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Չայնակից լինել,
ձայնակցել:
ԵՂԱՆԱԿԵԼ, նք. Երգել, նուագել, գեղ-
գեղել:
ԵՂԱՆԵԼ, չք. 1. Լինել, գոյութիւն ունել:
2. Գոյանալ, էանալ:
- ԵՂԻՑԻ՝, տե՛ս ԱՄԷՆ:
- ՄԻ՝ ԵՂԻՑԻ. Քա՛ւ լիցի:

- ԵՂԵԱԼ, ԵՂԵԱԼՔ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆ:
ԵՂԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆ:
ԵՂԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԵՂԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ:
ԵՂԱՏ, տե՛ս ԵՂԵԻԻՆ (1):
ԵՂԱՐ, գ. Կին, կողաբաղ:
ԵՂԱՐԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ:
ԵՂԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԳՈՅԱՆԱԼ:
ԵՂԲԱՅՐ, գ. 1. փխբ. Արիւնակից, ազ-
գական: 2. Ընկեր, կցորդ: 3. Միաբան,
կրօնաւոր:
ԵՂԲԱՅՐԱԲԱՐ, մ. Եղբայրապէս:
ԵՂԲԱՅՐԱԶՐԱԿ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ:
ԵՂԲԱՅՐԱԹԻԻ, ա. գ. Ազգական, Հարա-
զատ (Եղբայր Համարուած):
ԵՂԲԱՅՐԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Եղբայրութիւն:
ԵՂԲԱՅՐԱՆՈՅ, գ. Վանք, մենաստան:
ԵՂԲԱՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱԲԱՐ:
ԵՂԲԱՅՐԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐ-
ՍԻՐՈՒԹԻԻՆ:
ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ, ա. Եղբայրազրաւ, եղ-
բորասպան:
ԵՂԲԱՅՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հարազատ, Հան-
գունակ, նման:
ԵՂԲԱՅՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Եղբայրակցու-
թիւն: 2. Հաւաք. Վանականք: 3. Եղ-
բայրանոց:
ԵՂԲԱՅՐՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Եղբայրասի-
րութիւն, ընկերսիրութիւն:
ԵՂԲՕՐԱՍՊԱՆ, տե՛ս ԵՂԲԱՅՐԱՍՊԱՆ:
ԵՂԵԱՄՆ, գ. Յօղ (սառած):
ԵՂԵԳՆԱԽՈՒՆԿ, տե՛ս ԽՈՒՆԿԵՂԷԳՆ:
ԵՂԵԳՆԱՇԷՆ, տե՛ս ԵՂԵԳՆԵԱՅ:
ԵՂԵԳՆԱՊՈՒՐԱԿ, տե՛ս ՇԱՄԲ:
ԵՂԵԳՆԵԱՅ, ա. Եղեգնաշէն:
ԵՂԵԳՆՈՒՏ, ա. Շամբուտ:
ԵՂԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Եղանութիւն, լինե-
լութիւն: 2. Ստեղծումն (ստեղծուած լի-
նելը): 3. Արարած, հակ: 4. Իրողութիւն:
ԵՂԵՄՆԱԽԱՌՆ, տե՛ս ԵՂԵՄՆԱՐԿՈՒ:
ԵՂԵՄՆԱԽԱՐ, ա. Եղեմնահար (Եղեմնից
խարուած):
ԵՂԵՄՆԱՀԱՐ, տե՛ս ԵՂԵՄՆԱԽԱՐ:

ԵՂԵՄՆԱՐԿՈՒ, ա. Եղեմնախառն:
ԵՂԵՈՆ, գ. Չարիք, վտանգ, ոճիր, աղէտ,
պատահար, վնաս:
ԵՂԵՈՆԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, չարեա-
ցապարտ:
ԵՂԵՈՆԱԿԱՆ, ա. Չար, չարագործ:
ԵՂԵՈՆԱՀԱՄ, ա. Ժանտահած, դառն:
ԵՂԵՈՆԱՅԻՆ, ԵՂԵՈՆԱԻՈՐ, ա. Չար,
ժանտ, դժնեայ, թշուառական, վնասակար,
կորստական, սատակչական:
ԵՂԵՈՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Եղեռն, չարագոր-
ծութիւն:
ԵՂԵՐԱԿԱՆ, ա. Ողբալի, ողբերգական:
ԵՂԵՐԱՄԱՅՐ, ա. գ. Եղարամայր, լալա-
կան, ողբերգակ:
ԵՂԵՐԵՐԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Ողբերգութիւն:
ԵՂԵԻԻՆ, գ. (բար.) 1. Եղատ: 2. տե՛ս
ԵՂԵԻՆԱՓԱՅՏ:
ԵՂԵԻՆԱՓԱՅՏ, գ. (բար.) Մայր լիբա-
նանու, սարգ:
ԵՂԵԻՆԱՓԱՅՏԵԱՅ, ա. Եղեւնեայ, եղեւնի
(Եղեւնափայտից պատրաստած՝ սարքած):
ԵՂԵԻՆԵԱՅ, ԵՂԵԻՆԻ, տե՛ս ԵՂԵԻՆԱ-
ՓԱՅՏԵԱՅ:
ԵՂԷԳՆ, տե՛ս ԽՈՒՆԿԵՂԷԳՆ:
ԵՂԾ, գ. 1. Եղծումն, խանգարումն, լու-
ծումն, աւերումն: 2. Մերժումն, 3. ա.
Անշուք, անկազմ, անկերպարան, ապախտ,
վատթար:
- ԵՂԾ ԶԵՂԾ (սաստ.), տե՛ս ԵՂԾ (3):
ԵՂԾԱԳՈՐԾ, ա. Վնասակար, աւերիչ,
խանգարիչ, ապականիչ:
ԵՂԾԱԳՈՐԾԵԼ, չբ. Խառնակել, մմկիլ:
ԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Եղծանելի, ապականացու,
անցաւոր, մահկանացու:
ԵՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Ապականել, աւերել,
լուծանել, խանգարել, կորուսանել, ջնջել, ի
բաց առնուլ, ի բաց բառնալ: 2. Ընդ վայր
Հարկանել, հերքել:
ԵՂԾԱՆԵԼԻ, տե՛ս ԵՂԾԱԿԱՆ:
ԵՂԾԱՊԻՂԾ, ա. Անառակ (ապականուած
և պիղծ):

եղծեւ, եղծեւՈՒՎ, տե՛ս եղծԱնեւ:
եղծՈՒՎՄ, գ. եղծուճն, ապականութիւն:
եղծՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋեղծՈՒԹԻՒՆ:
եղծՈՒՄՆ, գ. Ապականութիւն, խանգարումն, աւեր:
եղԿ, տե՛ս ԳԱՂՋ:
եղԿԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Աւաղական:
եղԿԱՆՔ, տե՛ս եղԿՈՒԹԻՒՆ:
եղԿԱՅՈՒՅԱՆԵՎ, պբ. Գաղջացուցանել:
եղԿեՎ, նբ. Յանդիմանել, մեղադրել:
եղԿեՎԻ, ա. Աւաղիկ, ողորմելի, թշուառ, հէք, եղուկ:
եղԿՈՒԹԻՒՆ, գ. եղկանք, հիքուութիւն, թշուառութիւն, վայ,
եղՂԱԳԱԿԱՆ, տե՛ս ԵԼԼԱԳԱԿԱՆ:
եղՄՈՆԻ, եղՄՈՆԻ ՓեղՄՈՆԻ. Այս նիշ:
եղՆ, գ. (կենդբ.) Անալուծ, եղջերու (էգ):
եղՆ ԳՆԱՔԱՐ, գ. (հնբ.) Եղուճքն, սարդիոն:
եղՈՒՋԱԿ, տե՛ս ՅեՆՈՒՋԱԿ:
եղՈՒԿ, 1. ձ. Աւաղ, վա՛յ, ո՛հ: 2. ա. Եղկելի, ողորմելի, թշուառ, հէք:
եղՈՒԿԵՎ, նբ. Թշուառացուցանել (եղկելի դարձնել):
եղՈՒՆ ԳՆ, գ. 1. ձիրան, մազիկ: 2. տե՛ս ԵղՆ ԳՆԱՔԱՐ: 3. Գրոց, գրիչ: 4. Զմուռ (իբրև անուշահոտ ծիւխիք):
եղՈՒՆ ԴՆ, գ. Պալար, խաղաւարտ:
եղՈՒՆԿՆ, տե՛ս ԵղՈՒՆ ԳՆ:
եղՈՒՏ, տե՛ս ԳՈՅԵՂՈՒՏ:
եղՋեՆԻ, տե՛ս ԵղՋեՆԵՆԻ:
եղՋեՆԵՐԱՌՅՍ, տե՛ս ԵղՋեՆԵՐԱՌՈՐ:
եղՋեՆԵՐԱՌՈՐ, ա. 1. Եղջերաբոյս, եղջիւրաբոյս: 2. փխբ. Մանգղաձև (լուսնի մասիս):
եղՋեՆԵՐԵՆԻ, գ. (բսբ.) Եղջիւրենի, եղջենի:
եղՋեՆԵՐԻԿ, ա. Եղջիւրիկ, անամօթ (եղջիւրի նման պինդ երեսով):
եղՋեՆՈՒ, գ. (կենդբ.) Եղն:
եղՋեՆՈՒՎԱՔԱՂ, գ. Քիմեռ, վարդապայքաղ:
եղՋեՆՅեՎ, նբ. Խեթիկ (եղջիւրներով

խփել)՝ Հարու տալ):
ԵղՋեՆ ՓՈՂ, տե՛ս ՓՈՂ²:
ԵղՋեՆԵՐԱՌՅՍ, տե՛ս ԵղՋեՆԵՐԱՌՈՐ:
ԵղՋեՆԵՐ ԱՄԵՎ. Յոխորտալ, խրոխտալ:
ԵՐՋեՆԵՐԱՂԱՐ, գ. (երժտ.) Կնտնտոց, Հարիչ:
ԵՂՋեՆԵՐԵՆԻ, տե՛ս ԵղՋեՆԵՆԻ:
ԵՂՋեՆԵՐԻԿ, տե՛ս ԵղՋեՆԵՐԻԿ:
ԵՂՏԻՐ Կամ ԵՂՏեՐ, գ. Ճահճիք:
ԵՄԱԿ, գ. Ջոր:
ԵՄԻՓՈՐՈՆ, գ. (եկեղց.) Ուսանոց (եպիպոպոսների):
ԵՆԹԱԳՐԵՎ, նբ. Ստորագրել:
ԵՆԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորագրութիւն:
ԵՆԹԱԴՐԵՎ, նբ. 1. Ընթադրել, նուաճել: 2. Հանգուցանել, կարգել: 3. Կացուցանել, Հաստատել, առնել:
ԵՆԹԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընթադրութիւն, նուաճումն: 2. Առաջարկութիւն, դիտաւորութիւն: 3. Պարտք (պարտքի զգացում):
ԵՆԹԱԾԵՎ, նբ. Յաւելուլ:
ԵՆԹԱԿԱՅ, ա. գ. Ստորակայ, ընթակայ:
ԵՆԹԱԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Բաղկացական, բաղկացուցիչ:
ԵՆԹԱԿԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Անձնաւորել (իրօք գոյութիւն ունենալ): 2. Բաղկանալ:
3. Ենթարկիլ:
ԵՆԹԱԿԱՅԵՎ (իմ), տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅԱՆԱԼ:
ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իսկութիւն, գոյաւորութիւն, գոյացութիւն, բնութիւն: 2. Անձնաւորութիւն, ենթակացութիւն:
ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ (2):
ԵՆԹԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵՎ, պբ. Կացուցանել, առնել, Հաստատել:
ԵՆԹԱՋԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուաճութիւն:
ԵՆԹԱՄՆԱԿԱՆ Կամ ԵՆԹԱՄՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Կայուն, Հաստատուն, մնացական:
ԵՆԹԱՆԿԵԱԼ, ա. Ներքոյ անկեալ, ստորանկեալ:

ԵՆԹԱՌՆԵՆԸ, նր. Առդնել, Համարել:
ԵՆԹԱՐԿԻԼ, տե՛ս ԵՆԹԱԿԱՅԱՆԱԼ (3):
ԵՆԹԱՑՈՅՑ, գ. Տարացոյց:
ԵՆՔԵՐ, գ. Անձեռոց, դաստառակ:
ԵՊԱՐՔՈՍ, գ. Կուսակալ, բղեաշխ:
ԵՊԵՐ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
ԵՊԵՐԱԿԱՆ, ա. Պարսաւական (եպերանք պարունակող):
ԵՊԵՐԱՆՔ, գ. Եպերումն, այպանութիւն, այպերանք, մեղադրանք, պարսաւանք, ըստգտանք, դարով:
ԵՊԵՐԵԼ, նր. Այպանել, պարսաւել, անգոսնել, պախարակել, ըստգտանել, նախատել, յանդիմանել, ընդ վայր Հարկանել:
ԵՊԵՐԵԼԻ, ա. Այպանալից, ըստգիւտ:
ԵՊԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՊԵՐԱՆՔ:
ԵՊԻԴԵՄԵԼ, նր. Շինել, կերտել, կառուցանել:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Վերատեսուչ, վերադէտ, վերադիտող, տեսուչ, դիտապետ, այցելու, քահանայապետ:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ, ա. Դիտապետական:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԻՅ, ա. գ. Հովուակիր:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՆՈՅ, գ. Եպիսկոպոսարան, Հայրապետանոց, պատրիարզարան:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ, գ. Արքեպիսկոպոս, Հայրապետ, կաթողիկոս, պատրիարզ:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արքեպիսկոպոսութիւն, կաթողիկոսութիւն:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՐԱՆ, տե՛ս ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՆՈՅ:
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Այցելութիւն, դիտողութիւն, վերադիտողութիւն, տեսչութիւն: 2. Կաթողիկոսութիւն:
ԵՌԱԶԱՐԴ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱԹՈՒԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱԺԱՆԻ, ա. Երեքժանի, երեքժանեայ, երեքարձն: ԵՌԱԼ, չբ. 1. Եփել (եփ գալ), յորձանս առնուլ: 2. փխրք. Վառել, բորբոքել: 3. Մարմաջել: 4. Զեռալ:

ԵՌԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Ալէկոծութիւն:
ԵՌԱԼՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱԿ, տե՛ս ԵՐՐԵԱԿ:
ԵՌԱԿԻ, տե՛ս ԵՐՐԵԱԿԻ:
ԵՌԱԿԿԻՆ, տե՛ս ԵՌԱՊԱՏԻԿ:
ԵՌԱՀԱՄԱՐ, ա. Եռաթուեան (երեք թուով):
ԵՌԱՀԻԻՍ, տե՛ս ԵՐԵՔԿՈՒՂ:
ԵՌԱՀԻԻՍԱԿ, ա. Եռահիւսեալ, եռահիւսեակ, եռաձայն:
ԵՌԱՀԻԻՍԵԱԼ, ԵՌԱՀԻԻՍԵԱԿ, տե՛ս ԵՌԱՀԻԻՍԱԿ:
ԵՌԱԶԱՅՆ, տե՛ս ԵՌԱՀԻԻՍԱԿ:
ԵՌԱՄԱՍՆ, ա. Եռամասնեայ, երեքմասնեայ, երեքմասնեան:
ԵՌԱՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս ԵՌԱՄԱՍՆ:
ԵՌԱՄԵԱՅ, ԵՌԱՄԵԱՆ, ա. Երեքամեայ, երեքամեան:
ԵՌԱՄՍԵԱՅ, ա. Երեքամասնայ, երեքամասնան:
ԵՌԱՅԱՐԿ, ա. Երեքայարկ, երեքկնայարկ, երեքձեղուանեայ, երեքգմբեթակիր:
ԵՌԱՆԴ, գ. մ. Երէկ և եռանդ, երէկի և եռանդի, յերէկն և յեռանդ, գերէկն և գեռանդն (երէկ չէ միւս օրը):
ԵՌԱՆԴԱԼԻՅ, տե՛ս ԵՌԱՆԴՆԱԼԻՅ:
ԵՌԱՆԴԵԱՆ, ա. Յեռանդեան (երէկ չէ նախորդ օրուայ):
ԵՌԱՆԴՆ, գ. 1. Եռացումն, եռումն: 2. Աւիւն: 3. նման. Ալէկոծութիւն (ջրերի): 4. Զեռումն (որդերի): 5. ա. Եռանդնոտ:
ԵՌԱՆԴՆԱԼԻՅ, ա. Եռանդալից, ջերմեռանդն:
ԵՌԱՆԴՆԱՇԱՐԺ, ա. Եռանդնոտ:
ԵՌԱՆԴՆԱՍԷՐ, ա. Փոյթեռանդն, ջերմեռանդն:
ԵՌԱՆԴՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Վառել, բորբոքել:
ԵՌԱՆԴՆՆՈՍ, ա. Զերմեռանդն:
ԵՌԱՆԴՈՒՄՆ, գ. 1. Եռացումն, եռումն: 2. Եռանդն, աւիւն:
ԵՌԱՆԴՈՒՆ, ա. Եռացեալ, բորբոքեալ:

եՌԱՆԿԻՒՆ, ԵՌԱՆԿԻՒՆԻՒՆ, գ. ա. Երեք-
անկիւն, երեքանկիւնի:
ԵՌԱՆՁՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱՆՁՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐՐՈՐ-
ԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԵՌԱՆՁՆԵԱՅ, ԵՌԱՆՁՆԵԱՆ, տե՛ս
ԵՐԵՔԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵՌԱՊԱՏԻԿ, 1. ա. Երեքպատիկ: 2. մ.
Երեքնակի:
ԵՌԱՎԱՆԿ Կամ ԵՌԱՎԱՆԳ, ա. (քեր.)
Սոնք:
ԵՌԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՌԱՆԴՈՒՄՆ:
ԵՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. 1. Եռուցանել, ջե-
ռուցանել: 2. փխք. Բորբոքել, գրգռել: 3.
Բղխցուցանել: 4. Ջեռացուցանել (վխտալ
տալ):
ԵՌԱՓԱՓԱԳ, ա. Երեքփափագեան, փա-
փագելի, տենչալի:
ԵՌԻՆՆՍ, գ. Երէց, քահանայ:
ԵՌՈՏԱՆԻՒ, ա. Երեքոտնեան (աթոռի
մասին):
ԵՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՌԱՆԴՈՒՄՆ:
ԵՌՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՌԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԵՌՕՐԵԱՅ, ա. մ. Երեքօրեայ, երրօրեայ,
երիցօրեայ:
ԵՏԵԿՆԵԼ (իմ), չք. Ծնանել:
ԵՏԵՂԱԳՐԵԼ, նք. Տեղագրել:
ԵՏԵՂԱԿԱԼ, 1. ա. Անշարժ: 2. գ. Կու-
սակալ, տեղակալ:
ԵՏԵՂԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջետեղումն, զե-
տեղութիւն:
ԵՏԵՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԵՂԱԿԱՆ:
ԵՏԵՂԱՆԱԼ, չք. Ջետեղել:
ԵՏԵՂԱՊԱՀ, տե՛ս ՏԵՂԱՊԱՀ:
ԵՏԵՂԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԵՂԱՊԱ-
ՀՈՒԹԻՒՆ:
ԵՏԵՂԱՍԷՐ, ա. Տեղեսէք:
ԵՏԵՂԱՓՈՆ ԼԻՆԵԼ, Տեղափոխ լինել:
ԵՏ ՁԵՏԷ, տե՛ս շԵՏՁԵՏԷ:
ԵՏ ԸՆԴ ԵՏ, տե՛ս շԵՏ ԸՆԴ շԵՏ:
ԵՏՂ, գ. Տեղի:
- ԱՌ ԵՏԵՂ. Վազվաղակի, իսկոյն:

- ՁԵՏՂ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ՁԵՏԵՂ ԱՌՆՈՒԼ:
ԵՐԱԳ, ա. մ. Արագ, փոյթ, շոյտ, թեթև,
սուր, սրընթաց:
- ԵՐԱԳՍ, ԵՐԱԳՈՒՆՍ, ԵՐԱԳ ԵՐԱԳ, մ.
Արագապէս, փութով, ճեպով, փոյթ ընդ
փոյթ:
ԵՐԱԳԱԲԱՐ, մ. Երագապէս, արագապէս:
ԵՐԱԳԱԳԻՐ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳԻՐ:
ԵՐԱԳԱԳԻՅՈՒՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳԻՅՈՒՆ:
ԵՐԱԳԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԳՈՅՆ:
ԵՐԱԳԱԶ, յուզն. Երագազանք, գ. Թակարդ,
պառական:
ԵՐԱԳԱԶՐԱԻԵԼԻ, ա. Առժամեայ, Հա-
րևանցի:
ԵՐԱԳԱԹԵՒ, ա. Արագաթև, արագա-
թռիչ, Երագաթռիչ:
ԵՐԱԳԱԹԻՒՉ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԹԵՒ:
ԵՐԱԳԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԼՈՒՐ:
ԵՐԱԳԱԽԱՂԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳԱԽԱՂԱՅ:
ԵՐԱԳԱՀԱԼ, տե՛ս ԴԻԻՐԱՀԱԼ:
ԵՐԱԳԱՀԱՍ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՀԱՍ:
ԵՐԱԳԱՀՈՍ, ա. Երագանցուկ (շուտ
անցնող՝ Հեռացող՝ վերացող):
ԵՐԱԳԱՄԻՏ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՄԻՏ:
ԵՐԱԳԱՅԵՂ, ա. Յեղյեղուկ, դիւրա-
փոփոխ:
ԵՐԱԳԱՅՈՒՆ, ա. Երագահոս:
ԵՐԱԳԱՇԱՐԺ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՇԱՐԺ:
ԵՐԱԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԵՐԱԳԱԲԱՐ:
ԵՐԱԳԱՍԻՐՏ, ա. Փութկոտ, անժոյժ:
ԵՐԱԳԱՍԼԱՅ, ա. Արագընթաց (արա-
գօրէն պացող):
ԵՐԱԳԱՍԽԱԼ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՍԽԱԼ:
ԵՐԱԳԱՎԱԽՈՅՈՒՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՎԱԽ-
ՈՅՈՒՆ:
ԵՐԱԳԱԻԵՐ, ա. Դիւրակործան, վա-
ղափոռ:
ԵՐԱԳԱՓՈՅԹ, ա. Յեղակարծ, յան-
կարծական:
ԵՐԱԳԱՓՈՓՈՆ, տե՛ս ԱՐԱԳԱՓՈՓՈՆ:
ԵՐԱԳԵԼ, չք. Արագել, փութալ, վազ-
վազել, ճեպել:

ԵՐԱԳՐԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԱՐԱԳՐԸՆԹԱՅ:
ԵՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արագուժիւն
(արագաշարժ կամ արագընթաց լինելը):
2. Աղողակութիւն:
ԵՐԱԳՈՒՄՆ, գ. Արագուն, սըընթա-
ցութիւն:
ԵՐԱՁ, գ. Անուրջ, տեսիլ, ցնորք, երևակ:
– ԵՐԱՁ, ՏԵՍԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԱՁԵԼ:
ԵՐԱՁԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Երագահան, երա-
զողատ, երագացոյց, երագընդհան: 2.
Երագատես, ցայգացնոր:
ԵՐԱՁԱԴԱՏ, տե՛ս ԵՐԱՁԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱՁԱԴԻԻԹՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԱՁԱ-
ՀԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԱՁԱԿԱՆ, ա. 1. Երագատիպ (երագի
նման): 2. փխբ. Ուրուական, պատիր:
ԵՐԱՁԱՀԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՁԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱՁԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երագագիւ-
թութիւն:
ԵՐԱՁԱՅՈՅՁ, ԵՐԱՁԱՅՈՅՍ, ա. Պատիր,
սնտի, սուտ:
ԵՐԱՁԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՁԵԼ (իմ):
ԵՐԱՁԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական, սնտի:
ԵՐԱՁԱՏԵՍ, տե՛ս ԵՐԱՁԱԳԷՏ (2):
ԵՐԱՁԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Երագ (երագ
տեսնելը):
ԵՐԱՁԱՏԻՊ, տե՛ս ԵՐԱՁԱԿԱՆ (1):
ԵՐԱՁԱՅՈՅՅ, տե՛ս ԵՐԱՁԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱՁԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԱՁԵԼ (իմ):
ԵՐԱՁԱՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Սերմնա-
հղութիւն (երագի մէջ):
ԵՐԱՁԵԼ (իմ), չբ. նբ. Երագ տեսանել,
երագանալ, յերագել, յերագանալ, երա-
զացուցանել:
ԵՐԱՁԸՆ ԴՀԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՁԱԳԷՏ (1):
ԵՐԱԺԻՇՏ, գ. 1. Երգիչ, երգաբան, դու-
սան: 2. Երաժշտականութիւն (երաժշտա-
կան արուեստ):
ԵՐԱԺՇՏԱԲԱՐ, մ. Բարեկայելչապէս,
օրինօք:
ԵՐԱԺՇՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Արուեստա-
գործել (ճարտարօրէն յօրինել):

ԵՐԱԺՇՏԱԿ, ա. 1. Երգեցիկ: 2. գ.
Երաժշտականութիւն:
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆ, ա. 1. Գուսանական: 2.
Երաժշտակ, երաժիշտ, երգիչ, նուա-
գածու: 3. Քաղցրահնչակ, քաղցրաձայն:
4. գ. Երաժշտականութիւն (իբրև զի-
տութեան ճիւղ):
ԵՐԱԺՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երաժշտա-
կանն (երաժշտական արուեստ): 2. Ներ-
դաշնակութիւն, քաղցրաձայնութիւն:
ԵՐԱԺՇՏԱՆԱԼ, չբ. Երաժշտել, յարմարել,
միաբանել:
ԵՐԱԺՇՏԵԼ, տե՛ս ԵՐԱԺՇՏԱՆԱԼ:
ԵՐԱԽ, գ. Բերան:
ԵՐԱԽԱԿԱՆ, տե՛ս ԴԱՍՏԱՊԱՆ:
ԵՐԱԽԱՅ ԿԱՄ ԵՐԵԽԱՅ, գ. 1. (եկեղց.)
Անկնունք, անկիւք: 2. Մանուկ, մանկիկ:
3. Տղայամիտ, անմիտ:
ԵՐԱԽԱՅԱՅԵԱԼ, ա. (եկեղց.) Կնքաւոր:
ԵՐԱԽԱՅԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. (եկեղց.) Մկըր-
տել, կնքել:
ԵՐԱԽԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԵԽԱՅՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԵՐԱԽԱՅՐԻՔ, գ. Առաջին, նախան, նորի,
նախապտուղ, սկզբնապտուղ, նախա-
կատար պտուղ:
ԵՐԱԽԱՆ, գ. 1. Սեղան, Հացկերոյթ,
խրախճանք, խրախճանութիւն, խրա-
խութիւն: 2. Բազմական, սեղանակ-
ցութիւն: 3. Խուժք, դաս, կաճառ, ջոկ,
երամակ:
– ԵՐԱԽԱՆՍ ԵՐԱԽԱՆՍ. Ջոկ առ ջոկ,
դաս դաս, դասս դասս:
ԵՐԱԽՃԱՆ, տե՛ս ԴԱՆԴԱՆԱՒԱՆԴ:
ԵՐԱԽՏԱԳԻԻՏ, ա. Երախտառու:
ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾ, ա. Երախտաւոր, բա-
րերար:
ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Բարերարել:
ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարերա-
րութիւն, երախտիք:
ԵՐԱԽՏԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Երախտամոռաց,
ապերախտ, ապաշնորհ:

ԵՐԱԽՏԱՀԱՏՈՅՑ, ա. ՇնորհաՀատոյց, երախտաւոր, շնորհակալ:
- ԵՐԱԽՏԱՀԱՏՈՅՑՔ, գ. Շնորհակալու-
թիւն (երախտիքի Հատուցում):
ԵՐԱԽՏԱՄՈՌԱՅ, տե՛ս ԵՐԱԽՏԱԿՈՐՈՅ:
ԵՐԱԽՏԱՆԱԼ, չբ. Երախտաւորել (երախտիք գտնել):
ԵՐԱԽՏԱՌՈՒ, տե՛ս ԵՐԱԽՏԱԳԻՒՏ:
ԵՐԱԽՏԱԻՈՐ, տե՛ս 1. ԵՐԱԽՏԱԳՈՐԾ: 2. ԵՐԱԽՏԱՀԱՏՈՅՑ:
ԵՐԱԽՏԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԱԽՏԱՆԱԼ:
ԵՐԱԽՏԱԻՈՐԹԻՒՅԻՆ, գ. Երախտիք, բարերարութիւն, բարիք, օգուտ:
ԵՐԱԽՏԻՔ, գ. Բարերարութիւն, շնորհ, բարեգործութիւն, բարիք:
ԵՐԱԿ, գ. 1. (կզմխ.) Շնչերակ, խողովակ, մայր (արիւնատար անօթ, որով արիւնը գնում է սիրտը): 2. Նեարդ, ջիւ: 3. Ճիւղ (որակէ բանի ճիւղաւորուող մաս՝ հատուած):
- ԵՐԱԿ ՀԱՏԱՆԵԼ. Արիւն թափել՝ Հանել:
ԵՐԱԿԱՀԱՏ, գ. Նշտիր, նշարակ:
ԵՐԱՀ, ԵՐԱՀԻԿ, ա. Փառաւոր, փառաւորեալ (պատուի արժանացած, պատիւ գտած):
ԵՐԱՄ, գ. Տարմ, հօտ, ջոկ, հոյլ, վտառ, ժողով, խումբ, բազմութիւն:
- ԵՐԱՄ ԵՐԱՄ, ա. մ. Հոյլ ի հոյլ, ջոկ առ ջոկ, պառակ պառակ:
ԵՐԱՄԱՐԱՐ, տե՛ս ԵՐԱՄՈՎԻՆ:
ԵՐԱՄԱԿ, գ. Հոյլք (չորքոտանիների), ջոկ, պառակ, հօտ, վտառ, հօրան, կոյտ:
ԵՐԱՄԱԿԱՆ, ա. Համախումբ, միաժողով:
ԵՐԱՄԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Երամակեալ, խմբաւոր (երամակ կազմած):
ԵՐԱՄԱԿԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՄԱԿԱՅԵԱԼ:
ԵՐԱՄԱԿԻՑ, ա. Դասակից (նոյն երամից):
ԵՐԱՄԱՆԱԼ, չբ. Ժողովել, խմբել, հաւաքել:
ԵՐԱՄԱՊԵՏ, գ. Դասապետ, պարագլուխ (երամի պետ՝ գլուխ):

ԵՐԱՄՈՎԻՆ, մ. Երամբար, համերամ:
ԵՐԱՆԱԼԻՑ, ա. Երանաւտ:
ԵՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Երանելի, ցանկալի, երանաւոր:
ԵՐԱՆԱՇՆՈՐՀ, ա. Շնորհազարդ (բարձր Հոգեւորականի յարգական տիտղոս):
ԵՐԱՆԱԻՏԵՏԱԿԱՆ, ա. Երանաւտ, երանական, երանելի:
ԵՐԱՆԱԻՏԵՏԱԼ, ա. Երանեալ:
ԵՐԱՆԱԻՏԵՏ, ա. 1. Գերերջանիկ, երջանկաւտ: 2. Երանական, ցանկալի:
ԵՐԱՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԵՐԱՆԱԿԱՆ:
ԵՐԱՆԳ, գ. 1. Գոյն: 2. Ներկ:
- ԵՐԱՆԳ ԵՐԱՆԳ, ա. Բազմերանգ, գոյնագոյն, երփն երփն:
ԵՐԱՆԵԱԼ, ա. Երանելի, երջանիկ:
ԵՐԱՆԵԼ, նբ. Երանի տալ, բարեբանել, գովել:
ԵՐԱՆԵԼԻ, ա. 1. Երանեալ, երջանիկ: 2. Երանական, երանաւոր:
ԵՐԱՆԵԼՈՒՀԻ, տե՛ս ԵՐԱՆՈՒՀԻ:
ԵՐԱՆԻՒ ԹԵՒ, ձ. Իցի՞ւ, իցի՞ւ թէ, իցի՞ւ թէ, օ՛չ, օ՛չ թէ՛, մարտան:
ԵՐԱՆԻԿ, ա. Երանելի, բարեբախտ, բարեբաստիկ:
ԵՐԱՆԻ ՏԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՆԵԼ:
ԵՐԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Երանական, բարերջանիկ:
ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՅԻՆ, գ. 1. Երջանկութիւն, բարեբախտութիւն, բարօրութիւն (երանելի վիճակ): 2. Ինչք, ստացուած, գոյք, վաճառ:
ԵՐԱՆՈՒՀԻ, ա. Երանելուհի (կին երանելի):
ԵՐԱՆՔ, գ. Յայլք, բարձք:
- ՁԵՐԱՆՍԵ ԱԾԵԼ. Հեծանել, հեծնուլ:
ԵՐԱՇԽԻՒՄ, տե՛ս ԱՇԽԵՏ:
ԵՐԱՇԽՉ, գ. Գրաւ, գրաւական, առհաւատոյհեայ, երաշխիք, երաշխաւորութիւն:
- ՅԵՐԱՇԽԵՒ ԱՌՆՈՒԼ կամ ԱՌՆԵԼ. 1. Երաշխաւորել (երաշխաւոր լինել մէկի կամ մի բանի համար): 2. Ընդունել, յանձն առնուլ:

երԱՇԽԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Յերաշխի առնուլ՝ առնել: 2. Վկայել, վստահացուցանել: ԵՐԱՇԽԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երաշխ, երաշխիք (երաշխաւորելը, երաշխաւոր լինելը): ԵՐԱՇԽԷՊ, խէպք, գ. 1. Չարչարանք, վիշտ, նեղութիւն: 2. Հետք, սպի (Հարուածից առաջացած): ԵՐԱՇԽԻՔ, տե՛ս ԵՐԱՇԽԷ: ԵՐԱՇՏ, գ. 1. Երաշտութիւն, ցամաքութիւն: 2. ա. Անխոնաւ, անջուր, անջրգի, չոր, ցամաքոտ: ԵՐԱՇՏԱՀԱՐ, ա. Ազազուն (երաշտից վնասուած): ԵՐԱՇՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Չորանալ: 2. Խրուռանալ (մազերը): ԵՐԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երաշտ: 2. Պասքութիւն, պապակումն, տոչորումն, ծարաւ: ԵՐԱՍԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿ (1): ԵՐԱՍԱՆԱԿ, գ. 1. Երասան, պախուց, սանձ: 2. Ղեկ: ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԶԱՆՑ ԼԻՆԵԼ. Անաստել, Հեստել: ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԼ, տե՛ս ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿԱԼ: ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Կառավար, կառապետ, կառավարիչ, ձիավարժ: 2. նման. Ղեկավար (ուղղութիւն տուող): ԵՐԱՍԱՆԱԿԱԿԱՎՈՄԵԼ, տե՛ս ՍԱՆՁԱԿՈՄԵԼ: ԵՐԱՍԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Կառավարել: 2. նման. Ղեկավարել: ԵՐԱՍՏ, գ. Դաս, կարգ, խումբ: ԵՐԱՍՏԱՆՔ, գ. 1. Նստոյ տեղի: 2. (բժշկ.) Թանչք: ԵՐԱՍՏՈՅ, տե՛ս ԱՐԱՍՏՈՅ: ԵՐԲ, 1. Որպէս Հարցական դերանուն՝ յո՞րժամ, յո՞ր ժամ, առ ե՞րբ: 2. մ. Իբրև, յորժամ: 3. Երբեմն, մերթ: 4. գ. Ժամանակ: - ԱՌ Ե՞ՐԲ, տե՛ս ԵՐԲ (1): - Ե՞ՐԲ ԻՑԷ ԶԻ, ձ. Իցէ՞ թէ, իցի՛ւ թէ, երանի՛ թէ:

ԵՐԲԵՄՆ, մ. Մերթ, երբէք, է երբեմն, է զի, է ուրեք, ժամանակաւ: - ԵՐԲԵՄՆ ... ԵՐԲԵՄՆ. Մերթ ... մերթ: ԵՐԲԷՔ ԿԱՄ ԵՐԲԵՔ, տե՛ս ԵՐԲԵՄՆ: - ԵՐԲԷՔ ԵՐԲԷՔ, մ. Երբեմն երբեմն, ընդ ժամանակս ժամանակս: - ԵՐԲԷՔ ՈՒՐԵՔ, մ. Երբեմն: ԵՐԲՈՒԾ, տե՛ս ԵՐԻ: ԵՐԳ, գ. 1. Օրհնաբանութիւն, գովեստ, շարական, տաղ: 2. Նուագարան: - ԵՐԳՍ ԱՌՆՈՒԼ, ԵՐԳՍ Ի ԲԵՐԱՆ ԱՌՆՈՒԼ. Երգել: ԵՐԳԱԲԱՆ, տե՛ս ԵՐԱՓԻՇՏ (1): ԵՐԳԱԲԱՆԵԼ, նբ. Օրհնաբանել (երգով բարեբանել): ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երգաձայնութիւն, երգասողութիւն, օրհնաբանութիւն (երգով բարեբանելը): ԵՐԳԱԳԻՐ, ա. Ոտանաւոր (տաղաչափօրէն գրուած): ԵՐԳԱԿ, ա. գ. 1. Երգիչ, երգաբան, երաժիշտ: 2. Խօսնակ (թռչուն): ԵՐԳԱԿԻՑ, ա. Չայնակից, նուագակից: ԵՐԳԱԿՅԵԼ, չբ. Չայնակից լինել, ձայնակցել: ԵՐԳԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Չայնակցութիւն: ԵՐԳԱՀԱՆ, ա. գ. Երգայարգար, նուագայարգար, քերթող, ողբերգակ: ԵՐԳԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ: ԵՐԳԱՅԱՐԴԱՐ, տե՛ս ԵՐԳԱՀԱՆ: ԵՐԳԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ: ԵՐԳԱՐԱՆ, գ. Երգ, երգեցողութիւն: ԵՐԳԵԼ, նբ. 1. Երգս առնուլ, երգս ի բերան առնուլ, եղանակել: 2. Նուագել: 3. Հռչակել (գովութեամբ): ԵՐԳԵՀՈՆ, տե՛ս ԵՐԳԻՈՆ: ԵՐԳԵՅԻԿ, ա. գ. 1. Երգիչ, երգակ (տղամարդ կամ կին): 2. Սաղմոսերգու, օրհնիչ: 3. Ողբերգակ: ԵՐԳԵՅՈՂ, տե՛ս ԵՐԳԵՅԻԿ (1):

երԳեՅՈՂԱԿԱՆ, Կ. Երաժշտական:
երԳեՅՈՂՈՒԹԻԻՆ, Գ. (Եկեղց.) Երգաբա-
նութիւն:
երԳիԾԱՆԵԼ, Կ. 1. Երգիծուցանել, հեր-
ձանել, պատառել, ճեղքել, պայթուցանել:
2. Զկծեցուցանել, եպերել:
երԳիԾԱՆՈՒԹԻԻՆ, Կ. ԵրգիծՈՒՄՆ:
երԳիԾՈՒՄՆ, Գ. Երգիծանութիւն (երգի-
ծանելը, երգիծանուելը):
երԳիԾՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. ԵրգիծԱՆԵԼ (1):
երԳիՈՆ, Գ. Երգեհոն (փշովի նուա-
գարան):
երԳիՉ, Կ. Գ. Երգեցիկ, երգեցող, երգակ,
երգաբան, երաժիշտ:
երԳՈՂ, Կ. Գ. 1. տե՛ս ԵրԳիՉ: 2. Սաղ-
մոսերգու, հոգերգող (Դաւիթ մարգարէի
մականգիրը):
երԳՈՂԱԿԱՆ, Կ. Երաժշտական:
երԳՈՂՈՒԹԻԻՆ, Կ. ԵրգիծՈՒԹԻԻՆ:
երԳՈՒԹԻԻՆ, Գ. Երգողութիւն, երգեցո-
ղութիւն, երգ, նուագ:
երԴ, Գ. 1. Լուսամուտ (տանիքի): 2. Լայ-
նաբար՝ Տուն, յարկ:
երԴԱԿԻՑ, Կ. Գ. Յարկակիր:
երԴԱՇԷՆ, Կ. Տնարար:
երԴՄՆԱԿԵՐ, Կ. Երգմնուրաց:
երԴՄՆԱՀԱՐ, Կ. Երգմնայեղց:
- ԵրԴՄՆԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ, Կ. ԵրԴՄՆԱ-
ՀԱՐԵԼ:
երԴՄՆԱՀԱՐԵԼ, Կ. Երգմնահար լի-
նել:
երԴՄՆԱՀԱՐՈՒԹԻԻՆ, Գ. Երգմնաստու-
թիւն, ստերգմնութիւն, ստերղումն:
երԴՄՆԱՅԵՂՅ, Կ. ԵրԴՄՆԱՀԱՐ:
երԴՄՆԱՍԽԱԼ, Կ. ԵրԴՄՆԱՍՈՒՏ:
երԴՄՆԱՍՈՒՏ, Կ. Երգմնասխալ, ստեր-
ղումն:
երԴՄՆԱՍՏՈՒԹԻԻՆ, Կ. ԵրԴՄՆԱ-
ՀԱՐՈՒԹԻԻՆ:
երԴՄՆԵԼ, Կ. ԵրԴՄՆՈՒԼ:
երԴՄՆԵԼԻ, Կ. ԵրԴՄՆԼԻ:
երԴՄՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. Երգումն տալ:

երԴՄՆԻ, Գ. 1. Երգումն: 2. Կ. Ուխ-
տադիր:
- ԵրԴՄՆԻ ԼԻՆԵԼ, Կ. ԵրԴՄՆՈՒԼ:
երԴՄՆՈՒՐԱՅ, Կ. ԵրԴՄՆԱԿԵՐ:
երԴՄՆՍՏՈՒԹԻԻՆ, Կ. ԵրԴՄՆԱ-
ՀԱՐՈՒԹԻԻՆ:
երԴՄՆԵԼԻ, Կ. ԵրԴՄՆԵԼԻ:
երԴՄՆՈՒԼ, Կ. Երգմնել, երգմնի լինել:
երԴՄՆՈՒՄՆ, Գ. Երգմնի, ուխտ (երգում
տալը):
- ԵրԴՄՆՈՒՄՆ ՏԱԼ, Կ. ԵրԴՄՆԵ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
երԵԱԿ, Կ. ԵրԵԿ:
երԵԱՄ, Կ. ԵրԵԱՄԵՅ, երեքամեայ: 2.
Վ. Զերեամ, յերեամ (երեք տարի տևող,
երեք տարուայ ընթացքում, երեք տարի
մէկ անգամ):
երԵԽԱՅՈՒԹԻԻՆ, Կ. (Եկեղց.) Երախա-
յութիւն (դեռ չկնքուած՝ չմկրտուած
լինելը):
երԵԿ, Կ. 1. Երեկ, երեկոյ: 2. Կ. ԵրԵԿ
ԳԻՇԵՐԱՎԱՐ: 3. Արեւմուտք: 4. Վ.
Երեկոյին, առ երեկս, ընդ երեկս (երե-
կոյեան դէմ):
- ԱՌ ԵՐԵԿՍ, ԸՆԴ ԵՐԵԿՍ, Կ. ԵրԵԿ (4):
երԵԿԱՆԱԼ, Կ. Երեկօթս առնուլ՝ առնել,
ագանել, երեկել, երեկունանալ, իջա-
վանել, օթագայել, երկօթիլ:
երԵԿԵԼ, Կ. ԵրԵԿԱՆԱԼ:
երԵԿՈՅ, Կ. 1. Երեկոր, երեկորի, երեկուն,
երեկ, երեակ: 2. Վ. Ընդ երեկոյս, երե-
կոյին, երեկորին, առ երեկս, ընդ երեկս,
երեկուն:
- ԸՆԴ ԵՐԵԿՈՅՍ, Կ. ԵրԵԿՈՅ (2):
երԵԿՈՅԱՆԱԼ, Կ. Տարածամել, երեկոյ
լինել:
երԵԿՈՅԻ, Կ. Երեկոյին, երեկորեայ, երե-
կորեան, երեկորին:
երԵԿՈՅԻՆ, Կ. ԵրԵԿՈՅԻ: 2. ԵրԵ-
ԿՈՅ (2):
երԵԿՈՐ, Կ. ԵրԵԿՈՐԻ: 2. ՅԵ-
ՐԵԿՈՐԵԱՅ:

երեկոյն, 1. Երեկոյի, երեկորեան:
2. գ. Երեկոյ:
- Յերեկոյն, մ. Երեկոյ (երեկոյից,
իրիկուանից):
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն (1):
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն (1):
Երեկոյն, 1. ա. Երեկորեան, երեկորեայ:
2. մ. Ընդ երեկո, ընդ երեկոյս:
Երեկոյն, ա. Երեկորեան,
երեկորեայ, երեկոյն, երեկորին:
Երեկոյն, ա. 1. տե՛ս Երեկոյն-
ն, 2. Արևմտեայ:
Երեկոյն, գ. 1. Երեկոյ: 2. ա. Երեկորին:
3. մ. Ընդ երեկո, երիկուս:
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն:
Երեկոյն, կամ Առնեկ, տե՛ս
Երեկոյն:
Երեկոյն, երեկոյն, երեկոյն, ա.
Երեկոյն, երեկոյն, երեկոյն,
երեկոյն:
Երեկոյն, մանաւանդ՝ Երեկոյն, գ. 1. Դէմք,
կերպարանք, տեսիլ, երեկոյն: 2. Մա-
կերեկոյն: 3. Անճն: 4. Աչք, տեսանելիք:
5. Կեղծաւորութիւն: 6. Դիտաւորութիւն,
նպատակ: 7. Նիդ. Վասն, ի պատճառս,
պատճառաւ:
- Երեկոյն կամ Երեկոյն Առնեկ. Ակն ածել,
ակնածել:
- Երեկոյն Առնեկ. Անճնաւորել (դէմք
ստանալ):
- Զերեկոյն չկարգուել կամ Դնել. Դէմ
դնել, դիմել (ճանապարհուել դէպի):
- Յերեկոյն. Առաջի, յանդիման:
Երեկոյն, չք. Երեկոյն (երես առ երես
դուրս գալ):
Երեկոյն, տե՛ս Դիտաւորութիւն:
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն:
Երեկոյն, երեկոյն, երեկոյն, երեկոյն,
Երեկոյն, ա. Երեկոյն, երեկոյն, երեկոյն
(երեսուն տարի տևող, երեսուն տա-
րեկան):
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն:

Երեկոյն, երեկոյն, տե՛ս
Երեկոյն:
Երեկոյն, ա. գ. Երեսուն (երեսուն
կամ երեսուներորդ թիւը):
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն:
Երեկոյն, ա. Երեսուն (երեսուն
օր ունեցող՝ ընդգրկող):
Երեկոյն, գ. 1. Երեկոյն, տատանումն, շար-
ժումն, յուզումն, սասանումն, դողումն:
2. ա. Երեկոյն:
Երեկոյն, ա. Երեկոյն, տատանական:
Երեկոյն, չք. 1. տե՛ս Երեկոյն (իմ): 2. նք.
Տատանել, տարուբերել:
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն:
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն (1):
Երեկոյն (իմ), չք. Երեկոյն, տատանել, տա-
րուբերել, տարուբերել, շարժել, ծփել:
Երեկոյն, գ. Երեկոյն, երեկոյն, շարժ,
սասանութիւն:
Երեկոյն, ա. Երեկոյն, դողումն:
Երեկոյն, գ. 1. Տեսիլ, երեկոյն, պատկեր,
նշանակ, օրինակ: 2. Երեկոյն, ցնորք: 3.
(ասողք.) Կոտորս (մոլորակ): 4. ա.
Երեկոյն, անուանի, նշանաւոր:
Երեկոյն, կամ Երեկոյն, չք. Երեկոյն-
կայել, երեկոյն:
Երեկոյն, նք. 1. Զեկոյն, պատկերել,
պատկերացումն: 2. տե՛ս
Երեկոյն, կամ Երեկոյն:
Երեկոյն, կամ Երեկոյն, գ. Երեկոյն:
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն:
Երեկոյն, մ. Յայտնապէս (երեկոյն՝
նկատելի կերպով):
Երեկոյն, գ. 1. Երեկոյն:
2. Երեկոյն:
Երեկոյն, Յերեկոյն, գ. Երեկոյն:
- Յերեկոյն ԳԱ. Երեկոյն, ի յայտ գալ:
- Յերեկոյն չկարգուել. Յայտնել, յերեկոյն
ածել:
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն (իմ):
Երեկոյն, տե՛ս Երեկոյն:

երեւել (իմ), չբ. 1. Երևելանալ, տեսանել, ցուցանել, յայտնել: 2. Մագել, բուսանել: 3. Գտանել, գոլ, լինել: 4. Թուել, ձևանալ: - Երեւի, մբ. Կարծի, թուի: Երեւել ԱԿԱՆ, ա. Երևելի, զգալի: Երեւել ԱՆԱԼ, տե՛ս Երեւել (1): Երեւել ԱՊէՍ, մ. Երևապէս, Երևակի, բացերևակի, յայտնապէս: Երեւելի, ա. 1. Զգալի, յայտնի, տեսանելի: 2. Նշանաւոր, անուանի, մեծ: 2. Թափանցիկ: - Երեւելի ԱՌՆԵԼ. Յայտնի առնել, Հանդիսացուցանել: - Երեւելի՛ է, մբ. Յայտ է: - Յերեւելի ԱԾԵԼ. Յերևան Հանել, յայտնել: Երեւել ՈՅԹՔ, տե՛ս Երեւել ՈՅԹ: Երեւել ՈՒԹԻՒՆ, գ. Երևուան, Երևոյթ, յայտնութիւն, տեսիլ: Երեւել ՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Յուցանել, յայտնի՛ յայտ առնել: 2. Ի դուրս տալ, բղխել, բուսուցանել: 3. Կարծեցուցանել, Համարել: - Երեւել ՅՈՒՅԱՆԵԼ ԶերեւՍՍ. Այց առնել, այցելել: Երեւել ՅՈՒՅԻԶ, ա. Հաստիչ: Երեւել, գ. (Կենդբ.) Ժանգ (ցորնաճճի): Երեւել, գ. յոգն. Երազ, ցնորբ, Երևոյթ: Երեւել ՈՅԹ, գ. 1. Երևուան, Երևութիւն, յայտնութիւն, տեսիլ, կերպարանք, նմանութիւն: 2. Երազ, ցնորբ: 3. ա. Երևելի, տեսանելի: 4. Նշանաւոր: 5. Խայտառակ: 6. Երևութական: Երեւել ՌԹԱԲԱՐ, մ. Առ աչօք, առ աչս, արտաքուստ: Երեւել ՌԹԱԿԱՆ, ա. Երևութուտ (աչքին Երևացող, ոչ իրական): Երեւել ՌԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Պատկերանալ (Երևոյթի՛ տեսիլքի նման Երևալ): 2. (յուանական ոճով) Յերազել (Երազուժ տեսնել): Երեւել ՌԹԱՆՔ, տե՛ս Երեւել ՈՅԹ:

Երեւել ՌԹԱՊէՍ, մ. Երևելապէս, մարմնապէս: Երեւել ՌԹԻՒՆ, գ. 1. Երևուան, Երևոյթ, յայտնութիւն, տեսութիւն, տեսիլ, տեսակ: 2. Երևակայութիւն, Երևութութիւն: 3. Գնորբ: 4. Մակերևոյթ: Երեւել ՌԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Երևութիւն, Երևակայութիւն: Երեւել ՌԹՈՒՅ, ա. Երևութական, ցնորական, Երազական: Երեւել ՄՐՆ, գ. 1. Տեսութիւն, տեսիլ, Երևոյթ: 2. Երևակայութիւն, ցնորբ: 3. Մակերևոյթ, Երեսք: - Երեւել ՄՐՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ կամ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ. (կրօն.) Յայտնութիւն, աստուածայայտնութիւն: Երեւել, թ. 1. Երբեակ: 2. Երբորդ: 3. մ. Երեսք: Երեւել ՔՈՒՅԱՆ, տե՛ս Երեւել ՔՈՒՅԱՆ: Երեւել ՄՐՆԱՅ, Երեւել ՄՐՆԱՆ, տե՛ս Երեւել ՄՐՆԱՅ: Երեւել ՄՐՆԱՅ, Երեւել ՄՐՆԱՆ, տե՛ս Երեւել ՄՐՆԱՅ: Երեւել ՅԱՐԿ, տե՛ս Երեւել ՅԱՐԿ: Երեւել ԿԻՒՆ, Երեւել ԿԻՒՆԻ, տե՛ս Երեւել ԿԻՒՆ, Երեւել ԿԻՒՆԻ: Երեւել ԶԱԿԱՆ, տե՛ս Երեւել ԶԱՆԵԱՅ: Երեւել ԶԱՆԵԱՅ, Երեւել ԶԱՆԵԱՆ, ա. (կրօն.) Եռանձնեայ, եռանձնական, Երեքանձնական, եռալուսեան, Երեքլուսեան, Երեքտաւազայթեան, Երեքպայծառ, Երեքպայծառեան, եռազարդ, եռաթուեան, Երեքարփին, Երեքերևեան: Երեւել ԶԳԼՆ, Երեւել ԶԳԼՆ, տե՛ս Երեւել ՅԱՆԻ: Երեւել ԳՄԲԵԱԿԻՐ, տե՛ս Երեւել ԶԱՐԿ: Երեւել ՅԱՆ, թ. Երեքին (Երեքն էլ): Երեւել ԵՐԱՆԱՆ, ա. Երեսք Երանելի: Երեւել ԵՐԵԱՆ, տե՛ս Երեւել ԶԱՆԵԱՅ: Երեւել ԶԵԱՆ, ա. Երեքաթղեան, Երեքուղեան:

երեւթճՈՒԱՌԵԱՆ, ա. Երիցս թշուա-
ռական:
ԵրեւթՃԱՆԵԱՅ, ԵրեւթԱՆԻ, տե՛ս
ԵՌԱԺԱՆԻ:
ԵրեւթԻՆ, տե՛ս ԵրեւթԵԱՆ:
ԵրեւթՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ԵրեւթԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵրեւթԿԻՆ, ա. 1. Երբակի, եռակի: 2. Եռա-
պատիկ: 3. մ. Երեքնակի, երիցս, երիցս
անգամ:
ԵրեւթԿՂԻ, տե՛ս ԵրեւթԿՈՒՂ:
ԵրեւթԿՆԱԿ, ա. գ. Եռապատիկ (եռա-
պատկուած թիւը):
ԵրեւթԿՆԱՅԱՐԿ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
ԵրեւթԿՆԵԼ, նբ. Երբորդեկ:
ԵրեւթԿՆՈՒՂ, ա. Երեքդիլի, եռաչիւս:
ԵրեւթԿՆՈՒՍԻ, ա. Եռանկիւն, եռանկիւնի:
ԵրեւթՁԵՂՈՒԱՆԳԱՅՅԱՅ, տե՛ս ԵՌԱՅԱՐԿ:
ԵրեւթՃԱՌԱԳԱՅՅԵԱՆ, տե՛ս Երեւթ-
ԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵրեւթՄԱՍՆԵԱՅ, ԵրեւթՄԱՍՆԵԱՆ,
տե՛ս ԵՌԱՄԱՍՆ:
ԵրեւթՄԱՏԵԱՆ, ա. մ. Եռակի:
ԵրեւթՆԱԿԻ, ա. մ. Եռապատիկ:
ԵրեւթՈՏՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՌՈՏԱՆԻ:
ԵրեւթՈՒՂԿԵԱՆ, տե՛ս ԵրեւթՁԵԱՆ:
ԵրեւթՊԱՅԾԱՌ, ԵրեւթՊԱՅԾԱՌԵԱՆ,
տե՛ս ԵրեւթԱՆՁՆԵԱՅ:
ԵրեւթՊԱՏԻԿ, ա. 1. Եռապատիկ, երեքդիլի,
երեքնակի: 2. Երեքսայրի:
ԵրեւթՍԱՅՐԻ, տե՛ս ԵրեւթՊԱՏԻԿ (2):
ԵրեւթՏԱԿԵԱՆ, ա. Երեքտակէն (երեք
տակ՝ շարք ունեցող):
ԵրեւթՏԱԿԷՆ, տե՛ս ԵրեւթՏԱԿԵԱՆ:
ԵրեւթՏԱՍԱՆ, տե՛ս ԵրեւթՏԱՍԱՆԵ-
ՐՈՐԴ:
ԵրեւթՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Երեքտասա-
նամեան:
ԵրեւթՏԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵրեւթՏԱ-
ՍԱՆԱՄԵԱՅ:
ԵրեւթՏԱՍԱՆԵՐՈՐԴ, թ. Երեքտասան:
ԵրեւթՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, թ. Երեքտա-
սանեքի (տասնեքեքն էլ):

ԵրեւթՏԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵրեւթՏԱ-
ՍԱՆԵՔԵԱՆ:
ԵրեւթՓԱՓԱԳԵԱՆ, տե՛ս ԵՌԱՓԱՓԱԳ:
ԵրեւթՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՌՕՐԵԱՅ:
Երէ, գ. Երէվայրի:
ԵրէՁ, ա. Երիզուտ, ամալի խոպան, քա-
րուտ, կորդ:
ԵրէԿ, ա. 1. Երիկեան, իրիկեան: 2. մ.
Յերէկն, երիկին (այսօրուան նախորդած
օրում):
- Յերէկն, Երիկին, տե՛ս ԵրէԿ (2):
ԵրէՎԱՅՐԻ, տե՛ս Երէ:
ԵրէՅ, ա. գ. 1. Աւագ, մեծ: 2. Առաջին,
գլխաւոր, նախապատիւ: 3. Քահանայ:
- ԵրէՅԱՆՅ ԵրէՅ. Քահանայպետ:
ԵրէՅՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԵրէՅՈՒԹԻՆ:
Երթ, գ. Գնացք, ընթացք, չու:
ԵրթԱԼ, չբ. 1. Գնալ, ճանապարհ առնել,
մեկնել, չուել, ուղևորել, շրջել, դիմել,
ընթանալ: 2. Հոսել:
ԵրթԱՆԱԼ, տե՛ս ԵրթԱԼ:
ԵրթԵԻԵԿ, ա. գ. 1. Ճանապարհորդ (գը-
նացող-եկող): 2. Երթեկու թիւն: 3.
Վարք, քաղաքավարու թիւն (կեանքի
ընթացք):
- ԵրթԵԻԵԿՍ ԱՌՆԵԼ կամ ԱՌՆՈՒԼ,
տե՛ս ԵրթԵԻԵԿԵԼ:
ԵրթԵԻԵԿԵԼ, չբ. Երթեկս առնել՝ առ-
նուլ, երթեկու թիւն առնել:
ԵրթԵԻԵԿՈՒԹԻՆ, գ. Երթեկ (եր-
թեկեկը):
- ԵրթԵԻԵԿՈՒԹԻՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս
ԵրթԵԻԵԿՍ ԱՌՆԵԼ:
ԵրթՈՒՄՆ, գ. Երթ, գնացք (երթալը):
ԵրԻ, գ. Երբուծ:
ԵրԻՁ, գ. Կտաւ (իբրև կապ), մանեւար,
մանեւոր:
ԵրԻՁԱՊԱՏ, ա. Կտաւոտեալ (կտաւով
պատած):
ԵրԻՁԱՊԻՆԴ, տե՛ս ԵրԻՁԱՊԻՆԴԵԱԼ:
ԵրԻՁԱՊԻՆԴԵԱԼ, ա. Երիզապինդ (երիզով
պինդ կապած՝ փաթած):

երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի:
Երկրագնդի, ա. Երկրագնդի, ծիւրերի, վտտեայ, աղտեղեայ, կեղտեայ:
Երկրի Ռիթ, գ. Պատուաստ (ծառի):
Երկրագնդի, ա. Նորածին:
Երկրագնդի, գ. 1. Լայնաբար՝ Սիրտ (մարդու ներաշխարհը): 2. փխբ. Պարարտութիւն:
Երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի (1):
Երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի (3):
Երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի:
Երկրագնդի, գ. 1. Որթ, ընջուղ: 2. Կողմ: 3. փխբ. Հարսն, կին:
Երկրագնդի, գ. Նժոյդ, ճի:
Երկրագնդի, ա. 1. Զիւղան, հեծե-լական: 2. Զիւղան լիւր հեծեայ:
Երկրագնդի, գ. 2. Զիւղան, կա-րութիւն:
Երկրագնդի, նբ. չբ. Զիւղան, կա-րութիւն:
Երկրագնդի, ա. Սրբայր (պատերազ-մական փղերի մասին):
Երկրագնդի, գ. Հեծեայ:
Երկրագնդի, գ. ա. Պարմանի:
Երկրագնդի, չբ. Այրանայ (երի-տասարդ դառնայ):
Երկրագնդի, գ. Կրկէս կամ մար-զարան (երիտասարդների համար):
Երկրագնդի, մ. Այրապէս, այրա-բար (որպէս երիտասարդ):
Երկրագնդի, գ. Արբունք, արութիւն:
Երկրագնդի, ա. գ. Մանկամարդ, օրիորդ:
Երկր, թ. ա. 1. Երբորդ: 2. մ. Երիցս, երիցս անգամ, երբորդ անգամ:
Երկրագնդի, ա. 1. Աւագաբոյն, ծերա-գոյն, մեծագոյն, հնագոյն: 2. Կանխա-գոյն, յառաջագոյն, վերագոյն, դերագոյն:
Երկրագնդի, ա. Քահանայակիր:
Երկրագնդի, գ. յոգն. Երկրագնդի, երկրագնդի, քահանայք:

Երկրագնդի, գ. Աւագաբոյն, արբորդ, քահանայակիր, փոխանորդ (եպի-կոպոսի):
Երկրագնդի, գ. 1. Անդրանկութիւն: 2. Աւագութիւն (պատուի): 3. Քահա-նայութիւն:
Երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի:
Երկրագնդի, մ. 1. Երբոր, երիցս անգամ, երբորդ անգամ, երեքերի: 2. սաստկ. Շատ, կարի, յոյժ, գեր, հս, ամենա:
- Երկրագնդի Անգամ, տե՛ս Երկրագնդի:
- Երկրագնդի Անգամ, տե՛ս Երկրագնդի:
Երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի:
Երկրագնդի, ա. Ուղիղ, հարթ, դիւր (ճանա-պարհ, արահետ):
Երկրագնդի, նբ. 1. Յերիւրել, արտաբերել (ճայնի մասին): 2. Դաստիարակել, կրթել:
Երկրագնդի, մանկանդ՝ Երկրագնդի, գ. 1. Գործ, աշխատանք, վաստակ, ջան, աշխատա-սիրութիւն: 2. Արդիւնք, արդասիր:
- Երկրագնդի Արդիւնք. ճգնել, վաստակել, ջանալ:
Երկրագնդի, ա. գ. (կրօն.) Քաղկե-դոնական:
Երկրագնդի, ա. Երկրագնդի:
Երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի:
Երկրագնդի, գ. 1. Երկրագնդի (սուր, ածե-լի, կացին, մուրճ են): 2. Շղթայ: 3. ա. փխբ. Կարծր, պինդ:
Երկրագնդի, գ. Անգամ, տե՛ս Երկրագնդի (1):
Երկրագնդի, ա. Երկրագնդի, երկա-թագամ:
Երկրագնդի, տե՛ս Երկրագնդի (1):
Երկրագնդի, ա. 1. Երկրագնդի, բե-ռական, սեռական: 2. Շղթայակապ, երկրագնդի:
- Երկրագնդի Անգամ. Շղթայակապ:
Երկրագնդի, ա. Երկրագնդի, երկրագնդի (երկրագնդի կուած՝ շինած):
Երկրագնդի, գ. Երկրագնդի, երկրագնդի, երկրագնդի:

երկուծուղանք, տե՛ս Երկուծուղանք-
Րոճիթիտին:
Երկուծուղանք, տե՛ս Երկուծուղանք-
ԿՏՐՈՒԹԻՒՆ:
Երկուծուղանք, տե՛ս Երկուծուղանք:
Երկուծուղանք, ա. Կարծրանիք:
Երկուծուղանք, ա. Երկարթակապ, շղթա-
յակապ:
Երկուծուղանք, տե՛ս Երկուծուղանք (1):
Երկուծուղանք, ա. 1. Երկարթեղէն: 2. փխր.
Պինդ, ամուր: 2. Անպտուղ: 4. Փակ:
Երկուծուղանք, տե՛ս Երկուծուղանք:
Երկուծուղանք (իմ), չք. Գործակից լինել
(Երկին՝ աշխատանքին խառնուել):
Երկուծուղանք, գ. 1. Երկեակ, երկուծուղանք (եր-
կու լինելը): 2. թ. ա. Երկու:
- Երկուծուղանք Երկուծուղանք. Վեց:
Երկուծուղանք, ա. (Էգուլար.) Երկուծուղանք,
Երկուծուղանք:
Երկուծուղանք ԴԱՆ, տե՛ս Երկուծուղանք ԶԱՂ:
Երկուծուղանք ԶԱՂ, ա. Երկուծուղանք, եր-
կուծուղանք, երկուծուղանք:
Երկուծուղանք ԶԻԿ, տե՛ս Երկուծուղանք ԶԱՂ:
Երկուծուղանք, մ. ա. 1. Կրկնակի: 2. Երկեակ,
Կրկին, երկու:
Երկուծուղանք, տե՛ս Երկուծուղանք:
Երկուծուղանք ԶԻԿ, տե՛ս ԿճՂԱԿԱԲԱՇԽ:
Երկուծուղանք, ա. Հաւասարակշիռ, գու-
գակշիռ:
Երկուծուղանք, տե՛ս Երկուծուղանք:
Երկուծուղանք, ա. Երկարողմ, երկ-
ղիմի:
Երկուծուղանք, գ. (Երկուծուղանք) Տրամադրիծ:
Երկուծուղանք, ա. Երկար:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, տե՛ս Երկուծուղանք-
ԶՈՒԿ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Երկարաբան, շատա-
թուս, շաղկրատ:
- Երկուծուղանք ԶՈՒԿ կամ ԶՈՒԿ Երկուծուղանք
ԶՈՒԿ, տե՛ս Երկուծուղանք ԶՈՒԿ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, չք. Երկարաբանել,
շաղկրատել, շատաթուս լինել, եր-

կայնաւանդ լինել:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, գ. Շատաթու-
սութիւն, շաղկրատութիւն, երկայնա-
բանք, բանք երկայնաբանք:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, տե՛ս Երկուծուղանք ԶՈՒԿ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Բարձր, սկայաչափ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, տե՛ս Եր-
կուծուղանք ԶՈՒԿ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Երկարակեաց, շա-
տակեաց, երկայնժամանակեայ, բազմա-
ժամանակեայ:
- Երկուծուղանք ԶՈՒԿ ԼԻՆԵԼ. Երկայնօրեայ
լինել:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, գ. Երկարակե-
ցութիւն, բազմաժամանակեցութիւն, եր-
կարատեցութիւն:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Բարձրահասակ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. (յունական ոճով)
Երկայնամիտ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, նք. Երկարաձգել, յեր-
կարաձգել, յերկարել:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Երկայնաբազուկ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Երկայնաձգել:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. 1. Երկարաձգել, եր-
կայնատարած, երկար: 2. Յերկարաձգել,
տեւական, տեղական: 3. Հեռաձգել: 4. մ.
Յերկար, ընդ երկար:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Յերկարահամբեր,
Համբերատար, հեղ, ներողամիտ:
- Երկուծուղանք ԶՈՒԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Երկուծուղանք
ԶՈՒԿ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, չք. Երկայնամիտ լինել,
յերկարել, համբերել, սպասել:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, տե՛ս Երկուծուղանք-
ԶՈՒԿ:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, չք. Երկարանալ, երկա-
րել, յերկարանալ, տեւել:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Երկայնատարած:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, գ. Երկայնու-
թիւն, բարձրութիւն:
Երկուծուղանք ԶՈՒԿ, ա. Երկայնաձգել, եր-
կարաձգել:

երկուսն ԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԵԼ: ԵՐԿԱՅՆԱԻԱՆԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅ-
ՆԱԲԱՆԵԼ:
ԵՐԿԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Երկայնացուցանել,
երկարացուցանել, ձգել, ձգտել: 2. Յեր-
կարել, յերկարաձգել:
ԵՐԿԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿԱՅ-
ՆԱԿԵԱՅ:
ԵՐԿԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա. Երկայնա-
ձիգ, յերկարաձիգ, տևական:
ԵՐԿԱՅՆՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկայնա-
մտուլթիւն, Համբերութիւն, ներողութիւն:
ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկարութիւն
(երկար լինելը): 2. Հեռուորութիւն: 3.
Յերկարութիւն, տևողութիւն, տևակա-
նութիւն:
ԵՐԿԱՅՆՕՐԵԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅ-
ՆԱԿԵԱՅ ԼԻՆԵԼ:
ԵՐԿԱՆ, գ. Աղօրի, երկանաքար:
ԵՐԿԱՆԱՔԱՐ, գ. 1. տե՛ս ԵՐԿԱՆ: 2. ա.
Կարծր (երկանաքարի յատկութիւն
ունեցող):
ԵՐԿԱՊԱՇՏ, ա. Պատառաբոյծ, Հաց-
կատակ:
ԵՐԿԱՍԷՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԷՐ:
ԵՐԿԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻ-
ՐԱԲԱՐ:
ԵՐԿԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԵԼ:
ԵՐԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՎՏԱԿ, տե՛ս ԿՐԿՆԱՎՏԱԿ:
ԵՐԿԱՏԵԼ, նբ. Ջանազանել (երկուսի
բաժանել):
ԵՐԿԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Երկարուն, երկզու-
նակ, երկակի: 2. (յունաբանութեամբ)
Պայծառ, յստակ, շինջ, պարզ:
ԵՐԿԱՏԵՍԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառագոյն,
յստակագոյն, պարզագոյն:
ԵՐԿԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառու-
թիւն, յստակութիւն, պարզութիւն:
ԵՐԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բաժանումն, զանա-
զանումն (երկատելը):

ԵՐԿԱՐ, ա. 1. Երկայն: 2. Տևական,
տևողական: 3. Երկարաձիգ, երկայնաձիգ,
ընդարձակ, ծաւալական: 4. մ. Երկարս,
յերկար, ընդ երկար:
- ԵՐԿԱՐՍ, տե՛ս ԵՐԿԱՐ (4):
ԵՐԿԱՐԱԲԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԲԱՆ:
ԵՐԿԱՐԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԲԱ-
ՆԵԼ:
ԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Երկայնագոյն:
- ԵՐԿԱՐԱԳՈՅՆՍ, մ. Երկայնագոյն
(երկար տևողութեամբ՝ տարածու-
թեամբ):
ԵՐԿԱՐԱԿԵԱՅ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԿԵԱՅ:
ԵՐԿԱՐԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱ-
ԿԵՑՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՐԱԶԳԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԶԳԵԼ:
ԵՐԿԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԵՐԿԱ-
ՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱՐԱԶԳ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱԶԳ:
ԵՐԿԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԱՆԱԼ:
ԵՐԿԱՐԱՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Տևականութիւն
(երկար տևելը՝ դիմանալը):
ԵՐԿԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԵԼ:
ԵՐԿԱՐԱԻՈՐ, ա. Հեռաձիգ:
ԵՐԿԱՐԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆԵԼ:
ԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿԱԻՈՐ, ԵՐԿԱԻՈՐԵԱԿ, ԵՐԿԱԻՈՐԻՔ,
ա. գ. 1. Երկուորեակ, երկուորի: 2. Եր-
կուորիք (կենդանիների սամորձիք): 3.
Ամոլալիլ:
ԵՐԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկուութիւն:
ԵՐԿԱԻՈՐԻՔ, ԵՐԿԱԻՈՐՅ, ՋԵՐ-
ԿԱԻՈՐՍ, մ. Երկօրեայ:
ԵՐԿԱՔԱՆՉԻՐ, տե՛ս ԻՐԱՔԱՆՉԻՐ:
ԵՐԿԻՐԱՅ, ա. 1. Տարակուսական, յեր-
կուական: 2. Երկմիտ: 3. Երկդիմի: 4. գ.
Երկբայուլթիւն:
- ԵՐԿԻՐԱՅՍ ԿԱԼ. Երկբայել, տարակու-
սել, կասկածել:
- ՅԵՐԿԻՐԱՅՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻՐԱՅԵ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԵՐԿԻՐԱՅԱԲԱՐ, մ. Տարակուսանօք:

երկրագնդի վրա, չբերկրաբանական, տարակուսելի, երկմտելի, կասկածելի, թերահավատելի, երկբայ կալ, յերկբայանալ, յերկբայ լինել, յերկմիտս լինել: ԵՐԿՐԱՅԱՆՔ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՅՈՒԹԻՒՆ: ԵՐԿՐԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԿՐԱՅԱՆԱԼ: ԵՐԿՐԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յերկբայս առնել: ԵՐԿՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկբայանք, երկմտութիւն, տարակուսանք, յերկուանք, կասկած, թերահավատութիւն, վարանք: 2. Երկբանութիւն, տարբերութիւն (բնագրային ընթերցուածքներ): ԵՐԿՐԱՆ, ա. 1. Երկխօս, երկկեզու, խաբէբայ: 2. Երկդիմի, անորոշ, խարդախ: ԵՐԿՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմիաբանութիւն, տարբերութիւն, տարածայնութիւն: ԵՐԿՐԱՐԲԱՌ, ա. գ. (լեզուաբ.) Երկձայն: ԵՐԿՐԵՐԲԱՆ, ա. Երկբերանեան, երկսայրի: ԵՐԿՐԲՐԱՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԲՐԱՆ: ԵՐԿԳԼԽԻ, ԵՐԿԳԼՈՒԽ, ա. Երկազուխ: ԵՐԿԳՈՒՆԱԿ, ա. Երկատեսակ, երկակի: ԵՐԿԴԻՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԴԻՄԻ: ԵՐԿԴԻՄԻ, ա. 1. Երկկերպեան (երկու գէջք՝ կերպարանք ունեցող): 2. Երկատեսակ: 3. Երկակողմ, երկակողմանի: 4. տե՛ս ԵՐԿՐԱՆ (2): ԵՐԿԴՐԱՄԵԱՆ, գ. Դիզբայմայ: ԵՐԿԵԱԿ, գ. 1. Երկակ, երկուութիւն: 2. ա. Երկու, զոյգ, կրկին: - ԵՐԿԵԱԿ ՏԱՄՆԵԱԿ. Քսան: ԵՐԿԵԿԻՑ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԵՆՑԱՂ: ԵՐԿԵՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻԻՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ: ԵՐԿԵՂՈՒՏ, ա. Երկիւղական, ահաւոր: ԵՐԿԵՌԵԱԿ, տե՛ս ԵՐԿՐԵԱՆ: ԵՐԿՐԵԱՆ, ա. Երկեռեակ (երկու եռեակ պարունակող, վեցկողմեան): ԵՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ահացուցանել, գարձուրեցուցանել, ահաբեկել: ԵՐԿԵՒԱՆ, գ. Երկեանութիւն, երկբայութիւն, տարակոյս, կասկած:

ԵՐԿԵՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿԵՒԱՆ: ԵՐԿԵՒՂ, տե՛ս ԵՐԿԻՒՂ: ԵՐԿԹԵՒԵԱՆ, ա. Երկութեան: ԵՐԿԻՆ, ԵՐԿԻՆՔ, գ. 1. Եթեր: 2. Երկնակամար: ԵՐԿԻՐՂ, գ. 1. Աշխարհ, ցամաք: 2. Գաւառ, հայրենիք, բնաշխարհ: 3. Գետին, հող: 4. Իրն. Բնակիչք: - ՅԵՐԿԻՐԷՐ, ՅԵՐԿԻՐՔ. Երկրաւորք, հողեղէնք: ԵՐԿԻՐՂ, թ. Երկրորդ: ԵՐԿԻՐՊԱԳԱՆԵԼ, ԵՐԿԻՐՊԱԳԱՆԵԼ, նբ. չբ. Երկրպագել, երկրպագութիւն մատուցանել, պագանել: ԵՐԿԻՑՍ, մ. Երկիցս անգամ: դարձեալ, կրկին: ԵՐԿԻՑՍ ԱՆԳԱՄ, տե՛ս ԵՐԿԻՑՍ: ԵՐԿԻՒՂ, գ. Ահ, կասկած, երկիւղածութիւն, անիւստութիւն, երկչոտութիւն, վարանք: - ԶԵՐԿԻՒՂԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՀԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ): ԵՐԿԻՒՂԱՐԵԿ, տե՛ս ԱՀԱՐԵԿ: ԵՐԿԻՒՂԱԳԻՆ, ա. Ահագին, ահաբեկ: ԵՐԿԻՒՂԱԶԱՐԴ, ա. Երկիւղած, բարեպաշտ: ԵՐԿԻՒՂԱԼԻՑ, ա. 1. Երկիւղական, ահաւոր: 2. ա. մ. Երկիւղախառն, ահաբեկ: ԵՐԿԻՒՂԱԽԱՌՆ, մ. Ահ ընդ ահ, վախ-վախելով (մասամբ երկիւղ կրելով): ԵՐԿԻՒՂԱԾ, ա. 1. Աստուածալախ, աստուածապաշտ, բարեպաշտ, առաքինի: 2. Երկչոտ, վախկոտ, վատասիրտ: ԵՐԿԻՒՂԱԾՄԱՐԱՐ, մ. 1. Երկիւղածութեամբ: 2. Երկչոտութեամբ: ԵՐԿԻՒՂԱԾՈՒԹԻՒՆ կամ ԵՐԿԵՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեպաշտութիւն (երկիւղած (2) լինելը): 2. Երկչոտութիւն, վատարտութիւն: ԵՐԿԻՒՂԱԿԱՆ, ա. Երկիւղալից, ահագին, ահաւոր: ԵՐԿԻՒՂՈՒԿՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Երկեղուկ

արկանել, ասհ արկանել, երկեցուցանել:
ԵՐԿԼԵԶՈՒ, տե՛ս ԵՐԿԿՈՍ:
ԵՐԿԿՈՐԸՆՈՒՐԴ, ա. Նենգամիտ:
ԵՐԿԿՈՍ, ա. Երկբան, երկպեղու, երկլե-
զու, նենգաւոր, սուտակասպաս, կեղծա-
ւոր, խաբեբայ:
ԵՐԿԿԱՆ ԳՈՒՆ, ա. Երկուկանգնեան (եր-
կու կանգուճի չափ):
ԵՐԿԿԵՐՊԵԱՆ, ա. Երկկերպի (երկու կերպ
կամ կերպարանք ունեցող):
ԵՐԿԿԵՐՊԻ, տե՛ս ԵՐԿԿԵՐՊԵԱՆ:
ԵՐԿԿԻՆ, ա. Երկակին (երկու անգամ կին
առած՝ ամուսնացած):
ԵՐԿԶԱՅՆ, տե՛ս ԵՐԿԲԱՐԲԱՌ:
ԵՐԿԶԵՂ, ԵՐԿԶԻՂ, ԵՐԿԶԻՒՂ, ա. Երկճղի
(երկու ճիւղ կամ մաս ունեցող):
ԵՐԿԶՂԻ, տե՛ս ԵՐԿԶԵՂ:
ԵՐԿՄԱՏԵՆԻ, ա. Երկմատնի (երկու մատ՝
ճիւղ՝ ատամ ունեցող):
ԵՐԿՄԱՏՆԻ, տե՛ս ԵՐԿՄԱՏԵՆԻ:
ԵՐԿՄԱՐՄԻՆ, ա. Երկկերպի (երկու՝
խառն մարմին ունեցող):
ԵՐԿՄԻՏ, ա. 1. Թերահաւատ, կասկածոտ:
2. Անմիաբան: 3. Անհաւատարիմ (ո՛չ
միամիտ):
- ՅԵՐԿՄԻՏՄ ՅԵՐԿՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Տարա-
կուսել, կասկածել, վարանել, խիթալ:
ԵՐԿՄՏԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ԵՐԿԲԱՅԱՆԱԼ: 2.
Յետս կալ, օտարանալ (մտերմութիւնից
հրժարուել՝ յետ կանգնել):
ԵՐԿՄՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Երկփեղկել,
պառակտել:
ԵՐԿՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս ԵՐԿԲԱ-
ՅՈՒԹԻՒՆ (1): 2. Երկբանութիւն, անմիա-
բանութիւն, երկպառակութիւն, օցտուճն,
բաժանումն:
ԵՐԿՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՒՆՔ:
ԵՐԿՆԱՐԵՐ, ա. Երկնառաք, երկնածիր:
ԵՐԿՆԱՐԵՐԶ, ա. Բարձրաբերձ, երկնա-
կատար, երկնահաս:
ԵՐԿՆԱՐԵՐԶԱԳՈՅՆՍ, մ. Վսեմապէս,
աստուածաւալայելչապէս:

ԵՐԿՆԱՐՆԱԿ, ա. Երկնակեաց:
ԵՐԿՆԱԳԵՂ, ա. Զքնաղ (երկնային գե-
ղեցուցութիւն ունեցող):
ԵՐԿՆԱԳԷՏ, տե՛ս ԱՍՏԵՂԱԳԷՏ (1):
ԵՐԿՆԱԳՆԱՅ, ա. Երկնաճանապարհորդ,
երկնաթռիչ, օդազնաց:
ԵՐԿՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կապոյտ, կապուտակ,
երկնակերպ: 2. Երկնաբերձ, ծայրագոյն:
ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Երկնախումբ, երկ-
նահոյ, բարձրախումբ:
ԵՐԿՆԱԴԷՂ, ա. Բարձրաբերձ, երկնաբերձ:
ԵՐԿՆԱԶԱՐԴ, ա. Երկնապաճոյճ:
ԵՐԿՆԱԹՈՒԹՅ, ա. Երկնազնաց, օդազնաց,
օդաթռիչ, օդապլաց:
ԵՐԿՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒՄԱՐ:
ԵՐԿՆԱԿԱԶՄ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ:
ԵՐԿՆԱԿԱՄԱՐ, տե՛ս ԵՐԿԻՆ (2):
ԵՐԿՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՅԻՆ:
ԵՐԿՆԱԿԱՌՈՅՅ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՍՏԵՂԾ:
ԵՐԿՆԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՐԵՐԶ:
ԵՐԿՆԱԿԵԱՅ, ԵՐԿՆԱԿԵՆՅԱՂ, ա. 1.
Երկնաբնակ, երկնային: 2. Հրեշտա-
կական, հրեշտակային:
ԵՐԿՆԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՅՆ:
ԵՐԿՆԱԿԵՐՏ, ա. Հրաշակերտ:
ԵՐԿՆԱԿԻՐՕՆ, ա. Հրեշտակակրօն, երկ-
նահանդէս:
ԵՐԿՆԱՀԱՆԳՈՅՆ, ա. Երկնանման, երկ-
նային:
ԵՐԿՆԱՀԱՆԴՅՍ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԿԻՐՕՆ:
ԵՐԿՆԱՀԱՍ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՐԵՐԶ:
ԵՐԿՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՇԱՆԹԱՀԱՐ:
ԵՐԿՆԱՀՈՅԼ, ա. գ. 1. տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՈՒ-
ՄԱՐ: 2. Հրեշտակք (երկնայիններբի բազ-
մութիւն):
ԵՐԿՆԱՀՈՍ, ա. Վերնահոս:
ԵՐԿՆԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառ, գերափառ,
գերահրաշ, անպատու:
ԵՐԿՆԱՀՐԱՒԷՅՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՀՐԱ-
ԻՐԱԿ:
ԵՐԿՆԱՀՐԱԻՐԱԿ, ա. Երկնահրաւէր
(երկինք հրաւիրող):

երկնԱջեՂՈՒՆ, ա. Կամարակապ (որի ձեղունը երկնակամարի նման է):
երկնԱջեՒ, ա. երկնանման:
երկնԱջԻՐ, ա. երկնաշնորհ, երկնապարզև, երկնատուր, վերնապարզև:
երկնԱձԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԳՆԱՑ:
երկնԱձեՄ, ա. 1. երկնազնաց: 2. երկնապար: 3. երկնային:
երկնԱՅԱՐԿ, ա. երկնածեղուն (որի յարկը երկնքի նման է):
երկնԱՅԻՆ, ա. երկնական, երկնաւոր, երկնաւորական:
երկնԱՆՄԱՆ, ա. երկնահասնդոյն:
երկնԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՂԻՐ:
երկնԱՉԱՓ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՐԵՐԶ:
երկնԱՉՈՒ, ա. երկնազնաց, երկնընթաց:
երկնԱՊԱՃՈՅՅ, տե՛ս ԵՐԿՆԱԶԱՐԴ:
երկնԱՊԱՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՁԵՄ (2):
երկնԱՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՂԻՐ:
երկնԱՍՏԵՂԾ, ա. երկնակազմ, երկնակառոյց:
երկնԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. երկնանման: 2. երկնադոյն, երկնակերպ:
երկնԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՂԻՐ:
երկնԱՅԵՂԻԿ, ա. Հրեշտակական (երկնայինների ցեղից):
երկնԱԻՈՐ, երկնԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՅԻՆ:
երկնԱՓԱՐԱՆ, ա. երկնախումբ, երկնազումբ:
երկնԵՆ, նբ. չբ. 1. Ծնանել (ծննդեան ցաւերով բռնուել): 2. Ցաւազնել, վշտանալ, հեծեծել: 3. փխբ. Մեքենայել, հնարել: 4. փխբ. Առթել, պատճառել:
երկնԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԵՐԿՆԱՉՈՒ:
երկնԻԶ, ա. Ծնող, առիթ:
երկնՈՒՍՏ, մ. Յերկնուստ, ի յերկնուստ:
երկնՉԵԼ (իմ), չբ. Զանգիտել, վախել, խիթալ, ակն ածել, պատկառել:
երկնՉՈՏ, տե՛ս ԵՐԿՉՈՏ:
երկնՉՈՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՉՈՏՈՒԹԻՒՆ:

երկնՈՐԷՆ, մ. ա. երկնանման (երկնքի պէս՝ չափ):
երկնՄԱՐԹ, տե՛ս ԵՐԿՆՄԱՐԹ:
երկնՄԱՐԹԻ, ա. գ. երկնաբաթ:
երկնՄԻԻՂ, ա. երկնքիմի, երկնիտ, երկնայ:
երկնՈՒՐԹՆ, ա. երկնբարան, երկնայրի:
երկնՍԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՅ, ա. երկնՍԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՆ:
երկնՍԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱԺԱՄԵԱՅ:
երկնՍԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. երկոտասանամեան:
երկնՍԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
երկնՍԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. երկոտասանամեան:
երկնՍԱՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ:
երկնՍԱՍԱՆԵՔԵԱՆ, թ. երկոտասանեքին (տասներկուսն էլ):
երկնՍԱՍԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՏԱՍԱՆԵՔԵԱՆ:
երկնՈՐԱԿ, ա. երկորակեան:
երկնՈՐԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՐԱԿ:
երկնՈՒԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԱՆ:
երկնՈՒՆՔ, տե՛ս ՅԵՐԿՈՒՆՔ:
երկնՈՒԹԵԻՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՒԹԵԻՆ:
երկնՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՈՒԹԻՒՆ:
երկնՈՒԿԱՆ ԳՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՐԿԱԿԱՆ ԳՈՒՆ:
երկնՈՒՆՔ, գ. 1. երկն (ծննդեան ցաւեր): 2. փխբ. Տազնապ, երկլուղ, ահ: 3. փխբ. Տառապանք, ցաւ, վիշտ:
երկնՈՒՈՐԱԾԻՆ, երկնՈՐԱԿԱԾԻՆ, ա. 1. երկուորի (երկուորեակ ծնող): 2. փխբ. երկմիտ (երկու տարբեր խորհուրդներ երկնող):
երկնՈՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ԵՐԿԱԿԱՆ: 2. Կրկին, կրկնակի:
երկնՈՒՈՐԵԱԿ, ա. գ. 1. երկաւոր, գուրաձին, համածին, միաբոյս, ծննդակից: 2. Կրկնակ, կրկին, գոյգ: 3. Ամոլք, լծակից:
երկնՈՒՈՐԻ, ա. գ. 1. տե՛ս ԵՐԿՈՒՈՐԵԱԿ (1): 2. երկուորակածին: 3. տե՛ս ԵՐԿԱՒՈՐ (2):

երկրորդ օրինակ, գ. 1. Երկու թիւն (թուով երկու լինելը): 2. Երկատու թիւն, բաժանումն:

Երկրորդ թիւն, տե՛ս Երկերթ թիւն:

Երկրորդ թիւն, տե՛ս Երկերթ թիւն:

Երկրորդ թիւն, թ. Երկերթին (երկուսն էլ):

Երկրորդ թիւն, տե՛ս Երկերթ թիւն:

Երկու թիւն, ա. երկնչոտ, վատասիրտ, անարի, վախկոտ:

Երկու թիւն, չբ. վատասիրտ, զանգիտել:

Երկու թիւն, գ. Երկնչոտու թիւն,

վատասիրտ թիւն, զանգիտու թիւն:

Երկու թիւն, ա. Անմիաբան, հակառակ:

Երկու թիւն, տե՛ս Երկու թիւն:

Երկու թիւն, գ. Պառակտու թիւն,

անմիաբանու թիւն, հակառակու թիւն,

ապստամբու թիւն:

Երկու թիւն, նբ. Պառակտել, բաժանել:

Երկու թիւն, ա. Երկապտիկ, կրկնակի:

Երկու թիւն, գ. 1. Կրկին, կրկնակի: 2. մ.

Երկապտիկ, կրկնապտիկ:

Երկու թիւն, տե՛ս Երկու թիւն (2):

Երկու թիւն, գ. Կրկնապտիկու-

թիւն, փխբ. կեղծաւորու թիւն:

Երկու թիւն, ա. 1. Երկբերան, երկբերա-

նեան: 2. գ. Սուսեր (երկայր):

Երկու թիւն, տե՛ս ԳեՏՆԱ-
ՉԱՓՈՒԹԻՒՆ:

Երկու թիւն, ա. Օղախին (երկրից բարձր
եղած):

Երկու թիւն, տե՛ս ԳեՏՆԱՔԻՐ:

Երկու թիւն, ա. Հողաբոյս (երկրից՝ հո-
ղից բուսած):

Երկու թիւն, ա. Երկրահոսան (երկրից
բխող՝ հոսող):

Երկու թիւն, ա. Գետնազնայ:

Երկու թիւն, ա. գ. 1. Հողագործ, արդիւ-
նարար, երկրավաստակ, մշակ: 2. Երկ-
րագործական:

Երկու թիւն, ա. Մշակական:

Երկու թիւն, ա. Աշխատասիրա-

բար, աշխատասիրապէս:

Երկու թիւն, նբ. Մշակել:

Երկու թիւն, գ. 1. Հողագործ-
ու թիւն, երկրավաստակու թիւն, մշակա-

գործու թիւն, մշակու թիւն: 2. Արդիւնք
(մշակութեամբ ստացուած բերք),

արմտիք: 3. Աշխարհաշինու թիւն (երկրի
շինարարու թիւն):

Երկու թիւն, ա. Երկրախումբ, աշ-
խարհաժողով:

Երկու թիւն, գ. Աշխարհա-
գործու թիւն, տեղագրու թիւն:

Երկու թիւն, ա. Հողաթաւալ, երկրա-
հողով, երկրաբարչ, փխբ. աշխարհասէր

(աշխարհիկ կեանքի անձնատուր եղած):
Երկու թիւն, տե՛ս ԱՇԽԱՐՀԱՆՈՒՐ:

Երկու թիւն, տե՛ս Երկու թիւն:

Երկու թիւն, երկու թիւն, ա. գ. Հո-
ղածնեալ, հողածին, հողեղէն, մարդ:

Երկու թիւն, ա. Ծփակահայ:

Երկու թիւն, ա. գ. Աշխարհակալ (աշ-
խարհի՝ երկրի տէր):

Երկու թիւն, ա. Երկրային, երկրաւոր,
հողեղէն, աշխարհական:

Երկու թիւն, ա. Երկրաւոր, երկրային:

Երկու թիւն, ա. Աշխարհային:

Երկու թիւն, ա. Երկրածին, հողեղէն:

Երկու թիւն, ա. Աշխարհակործան,
աշխարհակեր:

Երկու թիւն, տե՛ս Երկու թիւն:

Երկու թիւն, տե՛ս Երկու թիւն:

Երկու թիւն, ա. Մեղանչական:

Երկու թիւն, ա. Երկրաւոր, հողեղէն,

աշխարհային:

Երկու թիւն, չբ. Մարմնանալ (երկրաւոր՝
հողեղէն դառնալ):

Երկու թիւն, տե՛ս ԳեՏՆԱՆԱ-
ԽԱՆՁ:

Երկու թիւն, ա. Աշխարհաշարժ:

Երկու թիւն, վերակրթ, տե՛ս ԳեՏ-
ՆԱԾԱԾԿՈՅԹ ՎԵՐԱԿՐԹ:

Երկու թիւն, ա. Երկրատարած, աշ-

խարհապարունակ (ծովի մասին):
ԵՐԿՐԱԱՆԷՐ, ա. 1. Աշխարհաստեղ, կենցաղապետ: 2. Հայրենաստեղ, աշխարհաշէն:
ԵՐԿՐԱԱՆՈՒՆԻԴ, ա. Երկրակենցաղ, աշխարհային:
ԵՐԿՐԱԱՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնասողու-թիւն (գետնի վրայ սողալը):
ԵՐԿՐԱԱՍՏԵՂԾ, ա. 1. Աշխարհաստեղծ: 2. Հողեղէն:
ԵՐԿՐԱՎԱՍՏԱԿ, ա. գ. Երկրագործ, հողագործ:
ԵՐԿՐԱՎԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԵՐԿՐԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՊԱՐՓԱԿ:
ԵՐԿՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Հողատեսակ, հողանման:
ԵՐԿՐԱՒՈՐ, ա. Երկրային, երկրական, հողեղէն, աշխարհային, աշխարհական:
ԵՐԿՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԵՐԿՐԱՒՈՐ:
ԵՐԿՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աշխարհասիրութիւն:
ԵՐԿՐԱՔԱՐՇ, ա. Գետնասող:
ԵՐԿՐԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Գետնասողութիւն:
ԵՐԿՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՀՈՂԵՂԷՆ:
ԵՐԿՐՈՐԴ, 1. Թ. Երկիր: 2. ա. Երկրորդական (առաջինին յաջորդող): 3. գ. Փոխանորդ: 4. մ. Միւս ևս, յետոյ, ապա, երկրորդ անգամ:
- ԵՐԿՐՈՐԴ ԱՆԳԱՄ, մ. 1. Միւսանգամ, դարձեալ: 2. տե՛ս Երկրորդ (4):
- ԵՐԿՐՈՐԴՔ, տե՛ս ԵՐԿՐՈՐԴԱՆՔ:
ԵՐԿՐՈՐԴԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւելուած (խօսքի երկրորդումը):
ԵՐԿՐՈՐԴԱՐԱՐ, մ. Երկրորդ (իբրև երկրորդ):
ԵՐԿՐՈՐԴԱԴԻՐ, ա. Կրկնակի (երկրորդ անգամ դրուած):
ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ, ա. Երկրորդ (ըստ կարգի՝ պատուի):
ԵՐԿՐՈՐԴԱՆՔ, գ. յոգն. Երկրորդք (երկրորդ անգամ ամուսնացածներ):

ԵԿՐՈՐԴԵԼ, նբ. Կրկնել:
ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երկրորդումն, կրկնումն: 2. Երկուութիւն, երկակ:
ԵՐԿՐՈՐԴՈՒՄՆ, տե՛ս ԵՐԿՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԵՐԿՐՈՒՏ, ա. Երկրային, հողեղէն:
ԵՐԿՐՊԱԳԵԼ, տե՛ս ԵՐԿԻՐ ՊԱԳԱՆԵԼ:
ԵՐԿՐՊԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծնադրութիւն, պաշտօն:
ԵՐԿՅԵՂ, ա. Երկցեղեալ, երկպառակ, անմիաբան:
ԵՐԿՅԵՂԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԿՅԵՂ:
ԵՐԿՅԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկպառակութիւն, անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն:
ԵՐԿՓԵՂԿԵԼ, նբ. Երկպառակտել, պառակտել, քակել, խզել:
ԵՐԿՔ, տե՛ս ԵՐԿ:
ԵՐԿՕԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԵՐԵԿԱՆԱԼ:
ԵՐԿՕՐԵԱՅ, ա. մ. Երկուօրեայ:
ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԱՆԱԼ, չբ. Խաղաղանալ, խաղաղել:
ԵՐՋԱՆԻԿ, ա. 1. Երանելի: 2. Երանաւէտ, բարեբախտ, բարեբաստիկ:
ԵՐՋԱՆԿԱՐԱՐ, տե՛ս ԵՐՋԱՆԿԱՊԷՍ:
ԵՐՋԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Երջանիկ (երջանկութիւն կրող կամ բերող):
ԵՐՋԱՆԿԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն:
ԵՐՋԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Բարեբախտիկ: 2. Պերճանալ, ճոխանալ (իրեն երջանիկ համարել):
ԵՐՋԱՆԿԱՊԷՍ, մ. Երջանկաբար (երջանիկ կերպով):
ԵՐՋԱՆԿԱԻՏ, ա. Գերերջանիկ:
ԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Երանութիւն, բարեբախտութիւն, բարեբաստութիւն:
ԵՐՐ, գ. 1. Նեխութիւն, փտութիւն, ապականութիւն: 2. Որդն:
ԵՐՐԱԴԱՐՁ, ա. Շարժուն, երերուն, ծփական:
ԵՐՐԿԻ, ա. Եռակի, երբեակ:
ԵՐՐԵԱԿ, ա. 1. Եռակ, երբակի: 2. Թ. Երեք:

ԵՐՐԵՐԳԵԼԻ, ա. Պանծալի (երիցս երգելի, շատ գովելի):
ԵՐՐԵՐԶԱՆԻԿ, ա. Ամէնեղանիկ, երջանկաւէտ (երիցս կամ շատ երջանիկ):
ԵՐՐՈՐԴ, թ. ա. մ. Երիբ:
ԵՐՐՈՐԴԱԿԱՆ, ա. 1. Երբեակ, երբակի: 2. (կրօն.) Երեքանձնեայ, երեքանձնական:
ԵՐՐՈՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ (1):
ԵՐՐՈՐԴԵԼ, նբ. Երեքկնել:
ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. (կրօն.) Երրորդականութիւն, եռանձնաւորութիւն: 2. Երբեակ (երեք միաւորի միասնութիւն՝ ամբողջութիւն):
ԵՐՐՕՐԵԱՅ, տե՛ս ԵՌՕՐԵԱՅ:
ԵՐՓՆ, գ. Գոյն, երանգ:
– ԵՐՓՆ ԵՐՓՆ, ա. մ. Գոյնագոյն, բազմ-երանգ, բազմագոյն, գունակ գունակ:
ԵՐՓՆԱԳԵՂ, ա. Գունագեղ:
ԵՐՓՆԱԳՈՅՆ, ա. Գոյնագոյն, բազմագոյն, երփնունակ:
ԵՐՓՆԱԳՈՒՆԵԱԼ, ա. Գունաւոր, գոյնագոյն:
ԵՐՓՆԱԶԱՆԱԳԵՂ, ա. Գունազանագեղ, գունագեղ:
ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ, ա. Երփնառեալ, գունակաւորեալ, գունագեղ:
ԵՐՓՆԱՆԵՐԿ, գ. Գոյն (գունաւորող կամ բազմերանգ ներկ):
ԵՐՓՆԱՆԿԱՐ, ա. Գոյնագոյն (զանազան գոյներով նկարուած):
ԵՐՓՆԱՌԵԱԼ, տե՛ս ԵՐՓՆԱԶԱՐԴԵԱԼ:
ԵՐՓՆԱՓԱՅԼ, ա. Գեղեցկափայլ:
ԵՐՓՆՈՒՆԱԿ, ա. Երփնագոյն, գոյնագոյն:
ԵԻ, շ. 1. Ու: 2. Եւս, նաև, իսկ, այլ:
– ԵԻ ... ԵԻ. Եթէ ... Եթէ:
– ԵԻ ԱՐԴ. Արդ, այսուհետև:
ԵԻԵԹ, մ. շ. Միայն, լոկ, սոսկ:
ԵԻԹՆ, տե՛ս ԵՕԹՆ:
ԵԻՂ, տե՛ս ԻԻՂ:
ԵԻՍ, շ. մ. 1. Նաև, այլ և, տակաւին: 2.

Աւելի, առաւել, այլ ևս քան:
– ԵԻՍ ԱՌԱԻԵԼ, ԵԻՍ ԱԻԵԼ, մ. Աւելի ևս:
– ԵԻՍ ՔԱՆ, նխդ. Առաւել քան, աւելի քան:
– ԵԻՍ ՔԱՆ ԶԵԻՍ, մ. Առաւել քան զառաւել:
ԵՓԵԼ, նբ. Խարշել:
ԵՓԵՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱԶՄԵՓԵԱՅ:
ԵՓՈՅ, գ. Թան (չրալի կերակուր):
ԵՓՈՅ, գ. Կերակուր:
ԵՔԻՆԷԻՍ, գ. (կենդբ.) Նաւակալ:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԱԿ, ա. գ. Եօթանասներեք:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԿԻ, ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԿԻՆ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԱՍՆԻՅՍ:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԱՍՆԵԱԿ:
ԵՕԹԱՆԱՍՆԻՅՍ, մ. Եօթանասներեքի, Եօթանասներեքին (Եօթանասուն անգամ):
ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ, ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ, թ. Եօթանեքին, Եօթնեքին (Եօթանասունն էլ):
ԵՕԹԱՆԵՔԻՆ, ԵՕԹԱՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԵՕԹԱՆԵՔԵԱՆ:
ԵՕԹՆ, թ. Եւթն, Եօթնեան:
– ԵՕԹՆ ԱՆ ԳԱՄ, տե՛ս ԵՕԹՆԻՅՍ:
ԵՕԹՆԱԳԻՍԱԿ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԳԻՍԵԱՆ:
ԵՕԹՆԱԳԻՍԵԱՆ, ա. ԵՕԹՆԱԳԻՍԱԿ:
ԵՕԹՆԱԴՈՒՆ, ա. Եօթնագունեան:
ԵՕԹՆԱԴՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԴՈՒՆ:
ԵՕԹՆԱԼՈՅՍ, տե՛ս ԵՕԹՆԱԼՈՒՍԵԱՆ:
ԵՕԹՆԱԼՈՒՍԵԱՆ, ա. Եօթնալոյս, Եօթնճառագայթեան, Եօթնաջահեան, Եօթնարփեան:
ԵՕԹՆԱԿԻ, տե՛ս ԵՕԹՆԵԿԻ, ԵՕԹՆԵԿԻՆ:
ԵՕԹՆԱՃՐԱԳ, ԵՕԹՆԱՃՐԱԳԵԱՆ, ա. Եօթնաջահեան, Եօթնալուսեան:
ԵՕԹՆԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Բազմամասնեայ, բազմապատիկ, Եօթնարփեան:
ԵՕԹՆԱՄԵԱՅ, ԵՕԹՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԵՄԵԱՆ:
ԵՕԹՆԱՆԿԻՆ, տե՛ս ԵՕԹՆԱՆԿԻՆԻ:
ԵՕԹՆԱՆԿԻՆԻ, ա. Եօթնանկիւն:

եօԹՆԱՆՇՈՅԼ, ա. եօթնալոյս, հօթնճա-
ռադայթեան, հօթնաջահան, բազմա-
փայլ:

եօԹՆԱԶԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՏԵՍ:

եօԹՆԱԶԱՀԵԱՆ, տե՛ս եօԹՆԱ-
ՃՐԱԳԵԱՆ:

եօԹՆԱՌԵԱԿԻՆ, ա. եօթնառնեայ կի՛ն
(հօթ մարդու հետ ամուսնացած կի՛ն):

եօԹՆԱՌԵԱՅ, ԿԻՆ, տե՛ս եօԹՆԱՌ-
ՆԱԿԻՆ:

եօԹՆԱՍՏԵՂՆ, ա. եօթնոստեայ:

եօԹՆԱՏԵՍ, ա. եօթնատեսարանեայ,
հօթնաչեայ:

եօԹՆԱՏԵՍԱՐԱՆԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՏԵՍ:

եօԹՆԱՐՓԵԱՆ, եօԹՆԱՐՓԵՆԻ, եօԹՆ-
ԱՐՓԻ, եօԹՆԱՐՓԻՆ, ա. եօթնալոյս,
հօթնանշոյլ (հօթ լոյսով լցուած՝ պայ-
ծառացած):

եօԹՆԵԱԿ, ա. գ. 1. Եօթներեակ, հօթն
(հօթ միաւորից բաղկացած ամբող-
ջութիւն): 2. Շաբաթ (հօթնօրեայ ժա-
մանակամիջոց):

եօԹՆԵԱՆ, տե՛ս եօԹՆ:

եօԹՆԵԿԻ, եօԹՆԵԿԻՆ, ա. մ. Եօթնակի,
հօթնեակ, հօթնպատիկ, հօթն անդամ:

եօԹՆԵՄԵԱՆ, ա. եօթնամեայ, հօթ-
նամեան:

եօԹՆԵՐԵԱԿ, ա. գ. 1. Եօթնեակ, հօթն: 2.
Շաբաթ (շաբաթուայ հօթերորդ օրը):

եօԹՆԵՐՐԵԱԿ, տե՛ս եօԹՆԵՐԵԱԿ:

եօԹՆԵՔԵԱՆ, եօԹՆԵՔԻՆ, տե՛ս եօ-
ԹԱՆԵՔԵԱՆ:

եօԹՆԻՅՍ, մ. Եօթն անդամ:

եօԹՆՃԱՌԱԳԱՅԹԵԱՆ, ա. եօթնանշոյլ,
հօթնալոյս:

եօԹՆՃՐԱԳԵԱՆ, տե՛ս եօԹՆԱՃՐԱ-
ԳԵԱՆ:

եօԹՆՄԱՍՆԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՄԱՍ-
ՆԵԱՅ:

եօԹՆՈՍՏԵԱՅ, տե՛ս եօԹՆԱՍՏԵՂՆ:

եօԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, ա. եօԹՆՈՒ-
ՏԱՍՆԱՄԻ:

եօԹՆՈՒՏԱՍՆԱՄԻ, տե՛ս եօԹՆՈՒ-
ՏԱՍՆԱՄԵԱՅ:

եօԹՆՊԱՏԻԿ, ա. մ. Եօթնեկին հօթնիցս:

Ձ

ԶԱԶԻՐ, ա. 1. Գարշ, գարշելի, աղտեղի,
պիղծ, տգեղ: 2. Յոռի, վատ, անարգ:

ԶԱԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յիշոցք, հայ-
հոյանք, խեղկատականք:

ԶԱԶՐԱԳԻՆ, ա. Նողկ, գարշելի (խիստ
զազիր):

ԶԱԶՐԱԳՈՅՆ, ա. Յոռեգոյն (առաւել
զազիր):

ԶԱԶՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Պղծագործ: 2.

Զազիր, գարշելի:

ԶԱԶՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Պղծագոր-
ծութիւն, զեղիագործութիւն:

ԶԱԶՐԱԹՈՐՄԻ, ա. Զազիր, գարշ,
գարշելի:

ԶԱԶՐԱԼԻ, ԶԱԶՐԱԼԻՅ, ա. Նողկ, գար-
շելի, աղտեղի, փիծ:

ԶԱԶՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԶԱԶԻՐ:

ԶԱԶՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգեղութիւն
(զգուելի կերպարանք):

ԶԱԶՐԱՀՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գարշահոտու-
թիւն, ժանտահոտութիւն:

ԶԱԶՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Աղտեղանալ: 2.
Զգուել, գարշել, խորշել:

ԶԱԶՐԱՊԵՍ, մ. Գարշաբար, չարաչար:

ԶԱԶՐԱՏԵՍ, ԶԱԶՐԱՏԵՍԱԿ, ԶԱԶՐԱ-
ՏԵՍԻԼ, ա. Գարշատեսիլ, տգեղ, գարշ:

ԶԱԶՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Աղտեղա-
ցուցանել, աղտեղել, ապականել, գար-
շեցուցանել:

ԶԱԶՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Զազրանալ, զգուել:
2. Աղտեղանալ:

ԶԱԶՐԵԼԻ, ա. Գարշելի, զազրալի:

ԶԱԶՐՈՏԻ, ա. գ. Գարշելի, գարշելիք,
փիւք. կուռք:

ԶԱԶՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղտեղութիւն, պբ. Գ-

ծուծիբիւն, յոռուծիբիւն, վատթարուծիբիւն:
ԶԱԾԱԾ, ա. Տկար, նուազ, դուզնաքեայ,
սակաւաւոր, չնչին, տրուպ:
ԶԱԿԱՆԵԼ, նբ. Ականել, դիտել, նկատել:
ԶԱԿԱՏԵԼ (իմ), չբ. Մոլել:
ԶԱՀԱՆ ԴԵԼ (իմ), չբ. Զարհուրել, խըրտ-
չել, գանգիտել:
ԶԱՀԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), չբ. Զերկիւղի
հարկանել, զարհուրել, երկնչել:
ԶԱՂՓԱՂՓՈՒՆ, ա. մ. 1. Սխալական,
խախուտ, պատիր, գայթ ի գայթի: 2.
Անվաւեր:
ԶԱՄԲԻԻՂ կամ ԶԱՄԲԻՂ, գ. Կողով, սա-
կառ, ոճ:
ԶԱՄԾԹԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՄԾԹ-
ի տակ
ԶԱՅԳՈՅ, մ. Ընդ այգն, այգուց, ի վաղիւ
անդբ:
ԶԱՅՍԱՅՍԵԼ, չբ. երկնչել, գանգիտել:
ԶԱՅՐԱԳԻՆ, ա. մ. Զայրացեալ, զայ-
րազնաբար:
ԶԱՅՐԱԳՆԱԲԱՐ, մ. Զայրագինս (սաս-
տիկ զայրոյթով):
ԶԱՅՐԱԳՆԵԼ (իմ), չբ. Մոլեգնել, կա-
տաղել:
ԶԱՅՐԱԳՆԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կատաղե-
ցուցանել:
ԶԱՅՐԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատաղութիւն,
ցասումն:
ԶԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Սրտմտական:
ԶԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Սրտմտել, կատաղել,
դժկամակել, զչարել: 2. Նեղասրտել,
սրտնեղել, դժուարել, վշտանալ: 3. փխբ.
Սաստկանալ (ուժգին կերպով արտայայ-
տուել):
ԶԱՅՐԱՆՔ, գ. Զայրացումն, սաստ-
կութիւն:
ԶԱՅՐԱՅԿՈՏ, ա. Յասկոտ, բարկասիրտ:
ԶԱՅՐԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայրութիւն, ցա-
սումն:
ԶԱՅՐԱՑՈՒԿՔ, գ. Զայրացումն, ցա-
սումն, քէն, ռխ:

ԶԱՅՐԱՑՈՒՄՆ, գ. 1. Սրտմտութիւն,
զայրացուկք, ցասումն: 2. Սաստկու-
թիւն:
ԶԱՅՐԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բարկացուցա-
նել, դառնացուցանել (զայրոյթ պատ-
ճառել):
ԶԱՅՐԱՑՈՒՔ, տե՛ս ԶԱՅՐԱՑՈՒԿՔ,
ԶԱՅՐԱՑՈՒՄՆ:
ԶԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, ԶԱՅՐՈՒԿՔ, ԶԱՅ-
ՐՈՒՄՆ, ԶԱՅՐՈՒՅ, տե՛ս ԶԱՅՐԱ-
ՑՈՒՄՆ:
ԶԱՆԱԶԱՆ, ա. 1. Պէսպէս, ազգի ազգի,
այլ և այլ, ցեղից ցեղից, բազմապատիկ,
բազմազան, տարբեր: 2. (յունական ոճով)
Աննման, գերազանց:
ԶԱՆԱԶԱՆԱԲԱՐ, մ. Զանազանագոյն,
զանազանապէս, տարբերապէս:
ԶԱՆԱԶԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱ-
ՆԱԲԱՐ:
ԶԱՆԱԶԱՆԱԿ, ա. Զանազան, պէսպէս:
ԶԱՆԱԶԱՆԱԶԵԻ, ա. Բազմադիմի, յոզ-
նատեսակ:
ԶԱՆԱԶԱՆԱՆԱԼ, չբ. Զանազանել, տար-
բերել:
ԶԱՆԱԶԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱ-
ՆԱԲԱՐ:
ԶԱՆԱԶԱՆԱՓԱՅԼ, ա. Գեղեցկափայլ:
ԶԱՆԱԶԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱՆ:
ԶԱՆԱԶԱՆԵԼ, նբ. 1. Որոշել (մէկը
միւսից տարբերել): 2. չբ. (յունական
ոճով) Զանազանանալ, գերազանցել:
ԶԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Որոշումն,
տարբերութիւն, այլակերպութիւն, խտիր:
2. Բազմազանութիւն:
ԶԱՆԱԶԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՆԱԶԱՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԶԱՆԱԼՈՒԹ, տե՛ս ԸՆՁՈՒՂՏ:
ԶԱՆԱԿ, գ. Զոյլ, մասն, հատ (ոսկու կամ
արծաթի մասին):
ԶԱՆԳԱՆԵԼ, նբ. Զանգել, շաղել, շա-
ղախել, թրել, թրմել, մածուցանել, խառ-
նել, բազազերել, միաւորել:

ԶԱՆ ԳԱՊԱՆ, ԶԱՆ ԳԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս
ԶԱՆԿԱՊԱՆ:

ԶԱՆ ԳԵԼ, տե՛ս ԶԱՆ ԳԱՆԵԼ:

ԶԱՆ ԳԻՏԱԿԱՆ, ա. երկիւղական, երկիւղալից, ահաւոր:

ԶԱՆ ԳԻՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԱՆ ԳԻՏԵԼ:

ԶԱՆ ԳԻՏԱՆՔ, գ. ԱՏ, երկիւղ:

ԶԱՆ ԳԻՏԵԼ, չբ. Զանգիրտանալ, կասկածել, խիթալ, երկնչել, զարհուրել, վախել, վախվախել, շրտնուլ, խրտնուլ, խրտչել, վարանել, վհատել:

ԶԱՆ ԳԻՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. երկեցուցանել, վախեցուցանել, խրտուցանել, կասեցուցանել:

ԶԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանգիրտումն, զանգիրտանք, երկիւղ, երկչոտութիւն:

ԶԱՆ ԳԻՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ:

ԶԱՆ ԳՈՒԱԾ կամ ԶԱՆԿՈՒԱԾ, գ. Խմոր, Հայտ, խառնուած:

ԶԱՆ ԳՈՒՄՆ, գ. Շաղախումն (զանգելը, զանգուելը):

ԶԱՆԽԼԱԲԱՐ, մ. Ծածկաբար, լուբեայն, գաղտուկ:

ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ, չբ. 1. Անխլանալ, զանխլիլ, թաքչել, անյայտանալ, զանխլացեալ լինել: 2. Կբ. Անգիրտանալ, մոռանալ, պատրուակել, թաքուցանել:
- ԶԱՆԽԼԱՅԵԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (1):

ԶԱՆԽԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (2):

ԶԱՆԽԼԱՆՔ, գ. Ծածկութիւն, մոռացօնք:

ԶԱՆԽԼԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թաքուցանել, ծածկել:

ԶԱՆԽԼԻԼ, տե՛ս ԶԱՆԽԼԱՆԱԼ (1):

ԶԱՆԽԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանխլանք, անտեղեկութիւն, անգիրտութիւն:

ԶԱՆԽՈՒԼ, ա. 1. Թաքուն, ծածուկ, գաղտնի, անգիրտելի, անյայտ: 2. Անգէտ, անտեղեկ: 3. գ. Ծածուկք (ծածուկ վայր): 4. մ. Զանխլաբար, ի ծածուկ,

լուբեայն, անյայտաբար:
ԶԱՆԿԱՊԱՆ, գ. Սոնապան:
ԶԱՆԿՈՒՆ, մ. Անձայն (առանց ոտնաձայն հանելու):
ԶԱՆՑ, գ. Անց, անցք (անցնելը):
- ԶԱՆՑ ԱՌՆԵԼ, 1. Անտես առնել, անփոյթ առնել, անտեսել: 2. Գերազանցել, գեր ի վերոյ լինել, յաղթել:
- ԶԱՆՑ ԼԻՆԵԼ. Անտես լինել՝ մնալ, թող լիք լինել:
ԶԱՆՅԱՆԵԼ, չբ. 1. Գերազանցել, յառաջել, առաւելուլ, անցանել զանցանել: 2. Զանց առնել՝ լինել, յանցանել, մեղանչել:
ԶԱՆՅԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Օրինազանց, պատուիրանազանց:
ԶԱՆՅԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, ԶԱՆՅՈՒՄՆ, գ. Յանցաւորութիւն, օրինազանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն, յանցութիւն, յանցումն:
ԶԱՆՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Գերազանցուցանել: 2. Յապաղեցուցանել, խափանել, ունայնացուցանել, դերեցուցանել: 3. Յանցուցանել:
ԶԱԶԱՂԵԼ, տե՛ս ՅԱԶԱՂԵԼ:
ԶԱԶԱՅՈՒ, տե՛ս ԱԶԱՅՈՒ:
ԶԱՌԱԾԱՆԵԼ, Կբ. չբ. 1. Զգել, հակել, թեքել: 2. Եղծանել, յեղաշրջել: 3. Խոտորել, մոլորել, համակել:
ԶԱՌԱԾԱՆՔ, գ. Զառածումն (զառածանելը):
ԶԱՌԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՌԱԾԱՆՔ:
ԶԱՌԱՄ, ա. գ. Ծեր, ծերունի, ալեւոր:
ԶԱՌԱՄԱԳՈՅՆ, ա. Ծերազոյն:
ԶԱՌԱՄԱՆԱԼ, չբ. Ծերանալ, ալեւորել, զառանցել, աղճատել, անցանել զաւուրբք:
ԶԱՌԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծերութիւն, պառաւութիւն:
ԶԱՌԱՆՅԱՆՔ, գ. Զառանցութիւն, շաղփաղփանք, շաղփաղփութիւն, բանդագուշանք, ցնորք:

ԶԱՌԱՆՑՅԵԼ, չբ. 1. Զանցանել (չափից՝ սահմանից անցնել): 2. Զառամանալ, աղճատել: 3. Յնորել, ցնդել, բարբաջել: ԶԱՌԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԱՌԱՆՑԱՆՔ: ԶԱՌԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Պատրել, ցնորեցուցանել: ԶԱՌԱԶԱՍՈՒՆ, ա. Զեռնասուն: ԶԱՌԱԶԱՒՈՐ, ա. Առաջաւոր, առաջակաց, գլխաւոր: ԶԱՌԱԶԵԱԻ, ԶԱՌԱԶԵՕՔ, մ. Առաջեաւ, առաջի, հանդէպ: ԶԱՌԱԶԵԼ, չբ. Յառաջել, կանխել: ԶԱՌԱԶԻՆՆ, մ. Յառաջնմէ, յառաջնումն, յառաջագոյն, նախ: ԶԱՌԱԶՍ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՌԱԶԵԼ: ԶԱՌ Ի ԹԱՓ, ա. գ. Զառ ի կող, գառ ի կողեալ, գառ ի վայր: ԶԱՌԻԿ, գ. Դեղնախոսուկ: ԶԱՌ Ի ԿՈՂ, ԶԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ԹԱՓ: ԶԱՌ Ի ՀԵՏ, ա. Հարթ (տարածութեան մասին): ԶԱՌ Ի ՎԱՅՐ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ԹԱՓ: ԶԱՌ Ի ՎԵՐ, գ. Զառիվերակ, դար: ԶԱՌԻՎԵՐԱԿ, տե՛ս ԶԱՌ Ի ՎԵՐ: ԶԱՌՆԱՒՈՒՆՏ, գ. Դիպակ: ԶԱՏ, ա. մ. նխգ. Առանձին, անջատ, ուրոյն, որիչ, մեկուսի, ի բացեայ, հեռի: ԶԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Բացագոյն, հեռագոյն (աւելի հեռացած՝ մեկուսի): ԶԱՏԱԾ, գ. Բացատ, անջրպետ, միջոց, խտրոց: ԶԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Առանձնական, բաժանական, աննման: 2. Մեկուսի:, ԶԱՏԱՆԱԼ, չբ. Զատանել, հեռանալ: ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ, նբ. 1. Զատուցանել, անջրպետել, անջատել, բաժանել, մեկնել, բնորել: 2. Հեռացուցանել: 3. կ. չբ. Զատչել, մեկնել, որոչել, մեկուսանալ, առանձնանալ, հեռանալ: ԶԱՏ Ի ԶԱՏ, ա. մ. Որիչ որիչ, առանձինն: ԶԱՏԻԿ, գ. 1. (եկեղց.) Անց, յառաջանցակ,

յառաջանցութիւն, չարչարանքն, պասքա, պասքբ: 2. Գառն (զատկական): 3. լայնարար՝ Տօն, տօնախմբութիւն, հանդէս, ցնծութիւն, ուրախութիւն: ԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Որոշումն, մեկուսութիւն: ԶԱՏՈՒՄՆ, գ. Որոշումն: ԶԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ (1, 2): - ԶԱՏՈՒՅԵԱԼ, ա. գ. 1. (կրօն.) Նուրական (աստծուն նուիրուած): 2. Նզոյած, նզովք: 3. Արուարձան (քաղաքի): ԶԱՏՈՒՅՈՒՄՆ, գ. 1. Զատումն, որոշումն, բաժանումն: 2. Վիճակ, բաժին, կարգ: ԶԱՏՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՏԱՆԵԼ, ԶԱՏԵԼ (3): ԶԱՐԳԱԼԻ, ա. Զարգուն (արբունքի հասած): ԶԱՐԳԱՆԱԼ, չբ. Յառաջադիմանալ, աճել, առաւելուլ, զօրանալ, մեծանալ: ԶԱՐԳԱՅԵԼԻ, ա. Աճեցուն, աճուն: ԶԱՐԳԱՅՈՒՄՆ, գ. Յառաջադիմութիւն, աճումն: ԶԱՐԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Աճեցուցանել, մեծացուցանել: ԶԱՐԳՈՒՆ, տե՛ս ԶԱՐԳԱԼԻ: ԶԱՐԴ, գ. 1. Զարդարանք, պաճուճանք, պաճոյճ: 2. (յունական ոճով) Կարգ, կարգաւորութիւն: 3. (յունաբանութեամբ) Աշխարհ, տիեզերք: ԶԱՐԴԱՐԵՐ, ա. Շքեղ, բարեվայելուչ (զարգ բերող կամ տուող): ԶԱՐԴԱԼԻՅ, ա. Զարդարուն: ԶԱՐԴԱՊԵՍ, մ. Բարեզարդաբար (բարեզարդ վայելչութեամբ): ԶԱՐԴԱՍԷՐ, ա. Պաճուճասէր: ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ, գ. 1. Զարդարումն: 2. Զարգ, պաճուճանք: ԶԱՐԴԱՐԵՆ, նբ. Զարդարեցուցուցանել, գեղազարգել, գեղերեսել, պաճուճել, պճնել, պայծառացուցանել:

ԶԱՐԴԱՐԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐԴԱՐԵՆԵԼ:

ԶԱՐԴԱՐԿՈՏ, ա. Զարդասէր, պճնասէր:
ԶԱՐԴԱՐՈՒԱԾ, գ. Զարդարանք, զարդ:
ԶԱՐԴԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՐԴԱՐԱՆՔ:
ԶԱՐԴԱՐՈՒՆ, ա. 1. Զարդարեալ, վայել-
չազարդ, շքեղ: 2. Յարդարուն, կազմ:
ԶԱՐԴԱՓԱՅԼ, ա. մ. Փայլենազարդ:
ԶԱՐԴԻՍ, մ. Այժմ, ի ներկայումս:
ԶԱՐԹԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՐԹՆՈՒԼ:
ԶԱՐԹՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐԹՆԱԿԱՆ:
ԶԱՐԹՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՐԹՆԱՆԱԼ,
ԶԱՐԹՆՈՒԼ:
ԶԱՐԹՆՈՒԼ, չբ. 1. Արթնանալ, զարթչել,
զարթել: 2. փխբ. Զգաստանալ, սթափել:
3. փխբ. Կանխել, զօրանալ, յառնել,
զրգուել, սաստկանալ, դիզանալ:
ԶԱՐԹՈՒՄՆ, գ. Արթնութիւն (արթուն
լինելը, զարթնուլը):
ԶԱՐԹՈՒՆ, տե՛ս ԱՐԹՈՒՆ:
ԶԱՐԹՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. 1. Յարուցանել
(զարթնել տալ): 2. փխբ. Սթափեցու-
ցանել, զգաստացուցանել: 3. փխբ. Շար-
ժել, զրգուել, արծարծել:
ԶԱՐԹՈՒՑԻՉ, ա. Շարժիչ, սարտուցիչ,
յորդորեցուցիչ, յորդորիչ, արծարծիչ:
ԶԱՐԹՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԱՐԹՆՈՒԼ:
ԶԱՐԿԱԾ, գ. Զարկուած, հարուած:
ԶԱՐԿԱՆՆԵԼ, նբ. Հարկանել, զարկու-
ցանել, բախել, հարուածել:
ԶԱՐԿՈՒԱԾ, գ. Զարկած, զարկումն, հա-
րումն, հարուած, բախիւն, բախումն:
ԶԱՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԱՐԿՈՒԱԾ:
ԶԱՐԿՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. 1. Զարկանել, հար-
կանել, հարուածել, բախել, զընկենուլ,
զգետնել: 2. Լլկել:
ԶԱՐՀՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Զարհուրեցուցիչ,
զարհուրելի:
ԶԱՐՀՈՒՐԱՆՔ, գ. Ահ, արհաւիրք, ահա-
բեկութիւն, ահարկութիւն:
ԶԱՐՀՈՒՐԵԼ¹, տե՛ս ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒ-
ՑԱՆՆԵԼ:

ԶԱՐՀՈՒՐԵԼ (իմ), չբ. Զահի հարկանել,
ահարել լինել, պակնուլ, սոսկալ, սար-
սափել, դողալ, ապշել, հիանալ, խու-
ճապել, տաղնապել:
ԶԱՐՀՈՒՐԵԼԻ, ա. Սարսափելի, ահաւոր,
ահարկու:
ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. Ահարել առ-
նել, ահարեկել, սարսափեցուցանել, դո-
ղացուցանել, ապշեցուցանել:
ԶԱՐՀՈՒՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Դողացուցիչ,
ահարկու:
ԶԱՐՀՈՒՐԿՈՏ, ա. երկչոտ, վախկոտ
(թեթե բանից զարհուրող):
ԶԱՐՀՈՒՐՈՒՄՆ, գ. 1. Զարհուրանք,
սարսափումն: 2. Ապշութիւն (ապշելը):
ԶԱՐՀՕՐԱՏԵՍԱԿ կամ ԶԱՐՀՈՒՐԱ-
ՏԵՍԱԿ, ա. Ահագնատեսիլ (զարհուրելի
տեսքով՝ կերպարանքով):
ԶԱՐՄ, ա. 1. Ազգատոհմ, տոհմ, ցեղ: 2.
Սերունդ, շառաւիղ, ծնունդ, գաւակ:
ԶԱՐՄԱԶԱՆ, ԶԱՐՄԱԶԱՆԱԿԱՆ, ա. Կզգի ազգի (զանազան է զարմանալի):
ԶԱՐՄԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլութիւն,
տարբերութիւն, զանազանութիւն:
ԶԱՐՄԱՆԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, գե-
ղեցկահարաշ:
ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾ, ա. 1. Սքանչելագործ,
հրաշագործ: 2. Զարմացուցիչ, սքանչելի,
հրաշալի:
- ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՔ, գ. Սքանչելիք,
զարմանալիք (զարմանալի գործեր):
ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Հրաշագործել:
ԶԱՐՄԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սքանչե-
լագործութիւն, հրաշագործութիւն,
սքանչելիք:
ԶԱՐՄԱՆԱԳՐԵԼ, նբ. Զարմանագործել:
ԶԱՐՄԱՆԱԶԱՆ, ա. Հրաշագան, սքան-
չելի, վայելչական:
ԶԱՐՄԱՆԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զանազա-
նութիւն, զարմազանութիւն (զարմա-
նազան լինելը):
ԶԱՐՄԱՆԱԼ, չբ. Արմանալ, զարմանալ

առնել, հիանալ, սքանչանալ, ապշել, պակնուլ:
ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Արմանալի, հիանալի, սքանչելի, զարմանաւոր: 2. մ. Զարմանապէս, ահագինս, ուժգին:
- ԶԱՐՄԱՆԱԼԻՔ, գ. 1. Սքանչելիք, հրաշք: 2. Զարմացումն, զարմանք, սքանչացումն, ապշութիւն:
ԶԱՐՄԱՆԱԿԵՐՏ, ա. Հրաշակերտ:
ԶԱՐՄԱՆԱՀՐԱՇ, ա. Սքանչելահրաշ (զարմանալի և հրաշալի):
ԶԱՐՄԱՆԱՊԷՍ, մ. Սքանչելապէս:
ԶԱՐՄԱՆԱՏԵՍ, ա. Սքանչելատես (զարմանալի՝ սքանչելի տեսքով):
ԶԱՐՄԱՆԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Հիացումն (զարմանքով նայելը):
ԶԱՐՄԱՆԱԻՈՐ, ա. Զարմանալի, սքանչելի, հրաշալի, հիանալի:
ԶԱՐՄԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Զարմանագործութիւն, զարմանալիք, սքանչելիք:
ԶԱՐՄԱՆՈՒՀԻ, գ. Դշխոյ (զարմանալի՝ հիացմունք պատճառող հարս):
ԶԱՐՄԱՆՔ, գ. Զարմացումն, հիացումն, ապշութիւն, զարմանալիք:
- ԶԱՐՄԱՆՍ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆԱԼ:
- Ի ԶԱՐՄԱՆՍ ԱԾԵԼ՝ ԿՐԹԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԶԱՐՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՅՈՒՅԻ:
ԶԱՐՄԱՅՈՒՄՆ, գ. Զարմանք, հիացումն, ապշութիւն:
ԶԱՐՄԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ի զարմանս ածել (զարմանալ տալ):
ԶԱՐՄԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Զարմացողական, հիացուցանող:
ԶԱՐՄԱՅՔ, տե՛ս ԶԱՐՄԱՆՔ:
ԶԱՐՏՈՒՂԵԼ, չբ. Խոտորել, թիւրել, ստերիւրել, չեղել, մոլորել:
ԶԱՐՏՈՒՂԻ, ա. մ. Արտուղի, խոտոր, թիւր, խոտորնակի:
ԶԱԻԱԿ, գ. Որդի, ծնունդ, սերունդ, զարմ, յետին:

ԶԱԻԱԿԱՐԱՐ, մ. Որդիաբար, որդեբար, որդեպէս:
ԶԱԻԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ծննդագործել, սերել:
ԶԱԻԱԿԱԿԵՐ, ա. Որդեկեր:
ԶԱԻԱԿԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Եղբայրակցութիւն:
ԶԱԻԱԿԱՍԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Որդեծնութիւն:
ԶԲԱՂԱՆՔ, գ. Զբաղումն, զբօսանք:
ԶԲԱՂԱՍԷՐ, ա. Խաղասէր:
ԶԲԱՂԵԼ՝, տե՛ս ԶԲԱՂԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԶԲԱՂԵԼ² (իմ), չբ. Զբաղուել, պատաղել, պարապել, դեզերել, զբօսուել:
ԶԲԱՂԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զբաղել, զբօսուցանել, զբօսացուցանել:
ԶԲԱՂՆՈՒԼ, տե՛ս ԶԲԱՂԵԼ (իմ):
ԶԲԱՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԶԲԱՂՈՒՄՆ:
ԶԲԱՂՈՒՄՆ, գ. Զբաղութիւն, զբաղանք, պատաղումն, հոգ, ծիանք, զբօսանք:
ԶԲՕՍԱՆԱԼ, ԶԲՕՍԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԲՕՍՆՈՒԼ:
ԶԲՕՍԱՆՔ, գ. 1. Զբօսումն, զուարճութիւն, սիւսիանք, դեզերանք: 2. Զբաղանք, զբաղումն, պատաղումն: 3. Դատարկաբանութիւն: 4. Հոգ, մտածութիւն: 5. Յնորք, երևակայութիւն: 6. Տատանումն, պտոյտք, ծիանք, արէկոծութիւն: 7. Յուզումն, տաղնապ:
ԶԲՕՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զբօսուցանել, զբաղեցուցանել, զուարճացուցանել:
ԶԲՕՍՆՈՒԼ, չբ. 1. Զբօսանալ, զբօսանել, զբաղել, դեզերել, պարապել: 2. Տրուել (մտքով զբաղուած լինել):
ԶԲՕՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԲՕՍԱՆՔ (1):
ԶԲՕՍՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԲՕՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԶԲՕՍՈՒՅԻԿ, ա. Վերացեալ, վերամբարձ: ԶԳԱԼ, նբ. չբ. 1. Զգայութիւն առնուել, ըմբռնել, ճանաչել, իրագրել լինել, իմանալ, տեղեկանալ: 2. (բաց. խնդրով) Սթափել, զգատանալ, անձին զգալ:
- ԱՆՁԻՆ ԶԳԱԼ կամ ԶԳԱԼ ԽԵԼԱՅ.

Ուշաբերել, գալ ի միտս յինքն, յինքն գալ:
ԶԳԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԳԱՅԱԲԱՐ:
ԶԳԱԼԻ, ա. 1. Երևելի, նիւթական, մարմնաւոր: 2. Զգայական, զգայուն:
- ԶԳԱԼԻՔ, գ. յոգն. Զգայականք (զգայարաններ):
ԶԳԱԾԵԼ (իմ), ԶԳԱԾՆՈՒԼ, չբ. 1. Սփածանել, զգենուլ: 2. փխբ. Ունել, կրել, Համակել, որականալ:
ԶԳԱԾՈՒՄՆ, գ. Զգեցումն, սփածումն:
ԶԳԱԾՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Համակել, պարապնդել:
ԶԳԱՅԱԲԱՐ, մ. Զգալապէս, մարմնապէս:
ԶԳԱՅԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԶԳԱՅԱԿԱՆԱԳՈՅՆ:
ԶԳԱՅԱԶԻՐԿ, ա. Անզգայ:
ԶԳԱՅԱԿԱՆ, ա. Զգայուն, զգալի:
- ԶԳԱՅԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԶԳԱԼԻՔ:
ԶԳԱՅԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Զգայագոյն (աւելի զգալի՝ զգայական):
ԶԳԱՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ (3):
ԶԳԱՅԱՒՈՐ, ա. Զգայուն, մտաւոր, իմացական:
ԶԳԱՅԻՆ, ա. Զգայուն:
ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զգացումն, ըմբռնումն, ճանաչումն, տեղեկութիւն: 2. Զգաստութիւն, խոհականութիւն, խելք, խելամտութիւն, ուշ: 3. Զգայարան:
- ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԶԳԱԼ:
- ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ, Բերել ի ԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶԳԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
ԶԳԱՅՈՒՆ, ա. 1. Զգայական: 2. Զգաստ, զգօն, խոհեմ, ողջամիտ, խելամուտ, մտաւոր, խոհական: 3. Զգալի, երևելի, նիւթական:
ԶԳԱՅՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Զգայական, զգալի, մարմնական:
ԶԳԱՅՈՒ, գ. Ործ, փսխած, զգայուումն:
ԶԳԱՅՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Փսխել: 2. նման. ի դուրս տալ (աւելի մնացածը՝ եղածը):
ԶԳԱՅՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, ԶԳԱՅՈՒՆՈՒՄՆ, գ.

Զգայու, ժայթքումն:
ԶԳԱՌԵԼ (իմ), չբ. Ապականել, գարշանալ:
ԶԳԱՍՏ, ա. 1. Զգօն, զգոյշ, արթուն, հսկող, աջալուրջ: 2. Խոհեմ, խելացի, ողջամիտ, ողջախոհ, պարկեշտ, ժուժկալ, բարեձև, չափաւոր:
- ԶԳԱՍՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
- ԶԳԱՍՏ ԼԻՆԵԼ. Զգալ, իրազգած լինել:
ԶԳԱՍՏԱԲԱՐ, մ. Ողջախոհաբար:
ԶԳԱՍՏԱԽՕՍ, ա. Պարկեշտաբան:
ԶԳԱՍՏԱԿԱՆ, ա. Վայելչական:
- ԶԳԱՍՏԱԿԱՆ ԿՐՕՆՔ՝ ԱՌԱՔԻՆՈՒԹԻՒՆ. Իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն:
ԶԳԱՍՏԱՄԻՏ, ա. Խոհական, պարկեշտ (մտքով զգաստ):
ԶԳԱՍՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգօնանալ, յինքն գալ, սթափել, ուշաբերել, զգուշանալ, պարկեշտանալ, ողջախոհանալ: 2. (յունաբանութեամբ) Իմաստասիրել:
ԶԳԱՍՏԱՍԷՐ, ա. 1. Պարկեշտ, առաքիւնի: 2. Իմաստասէր:
ԶԳԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Զգաստութիւն, իմաստասիրութիւն:
ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգաստ առնել, զարթուցանել, պարկեշտացուցանել:
ԶԳԱՍՏԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Համեստացուցիչ, ողջախոհացուցիչ, ցածուցիչ:
ԶԳԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պարկեշտութիւն, ցածութիւն, Համեստութիւն, ողջախոհութիւն, չափաւորութիւն: 2. Արթնութիւն, աջալընութիւն, զգօնութիւն: 3. Իմաստասիրութիւն, զգաստասիրութիւն:
ԶԳԱՍՏՈՒՆ, տե՛ս ԶԳԱՍՏ:
ԶԳԱՅՈՒՄՆ, գ. Ազգեցութիւն, յուշարարութիւն, նշանակ:
ԶԳԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զգայութիւն առնել, բերել ի զգայութիւն, զեկուցանել, ազգառնել, յուշ առնել, նշանակել, յայտնել, պատմել:

ՁԳԱՅՈՒՅԻՑԻՉ, ա. Յիշեցուցանող, յիշեցուցիչ:
ՁԳԵՆՈՒԼ, նբ. չբ. 1. Ագանել, զգածել, զգածնուլ, արկանել: 2. Ունել, կրել, հագածել, զարգարել:
- ՁԳԵՆՈՒԼ ԲԱՆԻՆ ՁՄԱՐՄԻՆ. (կրօն.)
Մարմնանալ, մարդանալ:
ՁԳԵՍՏ, գ. 1. Հանդերձ, հալաւ, ձորձ, պատմուճան: 2. փխբ. Ծածկոյթ:
- ՁԳԵՍՏ ՈՏԻՆ. Կօչիկ:
ՁԳԵՍՏԱՒՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՁԳԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՁԳԵՍՏԱՒՈՐԵԼ² (իմ), տե՛ս ՁԳԵՆՈՒԼ:
ՁԳԵՍՏԱՒՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԳԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՁԳԵՍՏԻԿ, գ. Հանդերձիկ, ցնցոտի (խըղձուկ՝ աղքատիկ զգեստ):
ՁԳԵՏՆԵԼ, նբ. Զարկուցանել, զընկենուլ (զետնուլը տալ):
ՁԳԵՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԳԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՁԳԵՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՁԳԵՅՈՒՄՆ:
ՁԳԵՅՈՒՄՆ, գ. Զգեցութիւն, զգածումն, սփածումն:
- ՁԳԵՅՈՒՄՆ ՄԱՐՄՆՈՅ. (կրօն.)
Մարմնաւորութիւն:
ՁԳԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Զգեստաւորեցուցանել, զգեստաւորել, ազուցանել: 2. փխբ. Ծածկել, պատել:
ՁԳԵՅՈՒՅԱՆՈՂ, տե՛ս ՁԳԵՅՈՒՅԻՑԻՉ:
ՁԳԵՅՈՒՅԻՑԻՉ, ա. Զգեցուցանող, ազուցիչ:
ՁԳԼԽԵԼ ԳԻՆԻՈՎ, տե՛ս ԳԻՆԵԶԻՆԵԼ (իմ):
ՁԳԵԱԼ, չբ. Երթեկեկ առնել՝ առնուլ, երթեկեկել, շրջել, շրջագայել, ճեմել:
ՁԳՈՅՑ, ա. 1. Ուշակալ, արթուն, անձնապահ, աչալուրջ: 2. Անքոյթ, ապահով, յապահով, զգուշալի:
- ՁԳՈՅՑ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ՁԳՈՒՇԱՆԱԼ:
ՁԳՈՒՇԱԲԱՐ, մ. Զգուշապէս, զգուշեաւ, ուշի ուշով:
ՁԳՈՒՇԱԳՈՅՆ, ա. Զգուշականագոյն:
ՁԳՈՒՇԱԼԻ, ա. 1. Զգուշական (զգուշութիւն պահանջող): 2. Անվտանգ, անքոյթ, յապահով:

ՁԳՈՒՇԱԿԱՆ, ա. Զգուշաւոր: 2. Զգուշալի: 3. Ճգնաւորական:
ՁԳՈՒՇԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՁԳՈՒՇԱԳՈՅՆ:
ՁԳՈՒՇԱՆԱԼ, չբ. 1. Զգոյշ լինել, զգոյշ կալ, ճեռնպահ լինել, պահել զանձն յիմքէ, յապահովանալ, խուսափել: 2. Հսկել, ուշ անել, պահպանել:
ՁԳՈՒՇԱՆՔ, տե՛ս ՁԳՈՒՇՈՒԹԻՆ:
ՁԳՈՒՇԱՊԵՍ, տե՛ս ՁԳՈՒՇԱԲԱՐ:
ՁԳՈՒՇԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Խրատել, զգաստացուցանել (զգուշանալ տալ): 2. Պահպանել (զգուշութեամբ պահել): 3. Յուշ առնել, յիշեցուցանել:
ՁԳՈՒՇԱՅՈՒՅԱՆՈՂԱԲԱՐ, մ. Ուշ ունելուլ (ուշադիր լինելով):
ՁԳՈՒՇԱՅՈՒՅԻՑԻՉ, ա. Խրատիչ, խրատական:
ՁԳՈՒՇԱԻՈՐ, ա. Յապահով, անքոյթ, անվտանգ:
ՁԳՈՒՇԱԻՈՐԱՊԵՍ, մ. Խնամով (զգուշութեամբ պահպանելով):
ՁԳՈՒՇԵԱԻ, տե՛ս ՁԳՈՒՇԱԲԱՐ:
ՁԳՈՒՇՈՂԱԿԱՆ, ա. Ի բաց փախչողական (զգուշացող):
ՁԳՈՒՇՈՒԹԻՆ, գ. 1. Ուշադրութիւն, աչալրջութիւն, զգաստութիւն: 2. Պահպանութիւն, յապահովութիւն:
- ՁԳՈՒՇՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Զգուշաբար, զգուշեաւ, խնամով:
ՁԳՕՆ, ա. 1. Խոհեմ, ուշիմ, ուշեղ, խելացի: 2. Հեղ, մեղմ, հանդարտ, ընդել, ցածուն, հլու:
ՁԳՕՆԱԲԱՐ, մ. Զգօնապէս, հանդարտաբար:
ՁԳՕՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Զգօնամիտ, հանդարտաբարք:
ՁԳՕՆԱԳՈՅՆ, ա. Հանդարտագոյն, հեղազոյն (աւելի զգօն):
ՁԳՕՆԱԿԱՆ, ա. Զգօն, մտացի, խելացի:
ՁԳՕՆԱՄԻՏ, ա. Զգօնաբարոյ, ուշիմ, հանդարտ, հեղ:

ԶԳՕՆԱՆԱԼ, չբ. Զգաստանալ, անձին
զգալ, հանդարտել, ընտանենալ, ցածնուլ:
ԶԳՕՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԶԳՕՆԱԲԱՐ:
ԶԳՕՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հանդարտեցու-
ցանել, ընդելացուցանել:
ԶԳՕՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հանդարտութիւն, հե-
զութիւն, մեղմութիւն, ուշեղութիւն:
ԶԳՕՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԳՕՍԱՅՈՒ-
ՅԱՆԵԼ:
ԶԵԱՆ, գ. Վնաս:
ԶԵԼԱՆԵԼ, չբ. Ելանել ըստ չափ՝ ըստ
սահման:
ԶԵՆ, տե՛ս ԶԵՂԻՆ:
ԶԵԽԱՍԷՐ, ա. Շուայտ, ցոփ (գեխութիւն
սիրող):
ԶԵԿՈՒՅԱԿԱՆ, ա. Յայտարար:
ԶԵԿՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զգացուցանել, տեղե-
կացուցանել, ծանուցանել, յայտ առնել,
ազգ առնել, նշանակել, պատմել, յայտնել:
ԶԵԿՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Յայտարարութիւն,
ազգարարութիւն, ծանուցում:
ԶԵՂԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԶԵՂՈՒԼ:
ԶԵՂԻՆ, ա. 1. Խախուտ, անհաստատ, գաղ-
փաղփուտ, լլպրծոտ, լլպրծ, վտանգաւոր:
2. Շուայտ, ցոփ, անառակ, պակշոտ,
անկարգ:
ԶԵՂԻՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Անառակու-
թիւն, գազրագործութիւն:
ԶԵՂԻՆԱԼԻՅ, ա. Առլի (առասօրէն՝ լիբը
լցում):
ԶԵՂԻՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԶԵՂԻՆԵԼ:
ԶԵՂԻՆԱՆՔ, տե՛ս ԶԵՂԻՆՈՒԹԻԻՆ:
ԶԵՂԻՆԵԼ, չբ. 1. Զեղխանալ, սխալակել: 2.
Յանցանել, սխալել:
ԶԵՂԻՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Անառակութիւն,
շուայտութիւն, ցոփութիւն, սխալակու-
թիւն, անարգելաւորութիւն, անժու-
ժութիւն:
ԶԵՂԻՆՈՒՄՆ, գ. Զեղխութիւն (գեղ-
խանալ):
ԶԵՂԾ, ա. 1. Ապականեալ, աւերեալ: 2.
Անհոգ, անփոյթ: 3. գ. Թուլութիւն, ան-

հոգութիւն: 4. մ. Յանհոգս, անհոգաբար:
ԶԵՂԾԱՆԵԼ, ԶԵՂԾԵԼ, նբ. 1. Զեղծուցա-
նել, եղծանել, եղծել, գեղծել, ապականել,
աւերել, վնասել, խանգարել: 2. Խաբել:
ԶԵՂԾՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՂԾԱՆԵԼ:
ԶԵՂԾՉԵԼ¹, տե՛ս ԶԵՂԾԱՆԵԼ:
ԶԵՂԾՉԵԼ² (իմ), կ. չբ. 1. Զեղծանել, խա-
բել: 2. Ստրջանալ, զղջալ:
ԶԵՂՈՒՄՍ, գ. Զեղումն, առատութիւն,
լիութիւն:
ԶԵՂՈՒԼ, նբ. 1. Հեղուլ, գեղուցանել,
լնուլ: 2. Դիզանել, կուտակել: 3. Ծաւա-
լել, սփռել:
ԶԵՂՈՒՄՆ, գ. Լիութիւն, յորդութիւն
(գեղելը, գեղուելը):
ԶԵՂՈՒՄ, ա. Լի, պատարուն, յորդառատ:
ԶԵՂՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՂՈՒԼ:
ԶԵՂՉԵԼ, նբ. 1. Ստուերացուցանել, վա-
րագուրել, քօղարկել, սքօղել, թա-
րուցանել: 2. Զանց առնել, համառօտել,
կարծել:
ԶԵՂՋ, գ. 1. Զղջումն, ստրջանք, ապա-
շաւ: 2. ա. Զղջական, զղջալից, ողորմ:
ԶԵՆ, տե՛ս ԶԵՆՈՒՄՆ:
ԶԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Զենելութիւն,
զոհագործութիւն, պատարագ, քահանա-
յագործութիւն:
ԶԵՆԱԾՈՅ, գ. Զոհեալ (զոհի միս):
ԶԵՆԱՐԱՆ, գ. 1. Զոհարան, զոհանոց,
պատարագարան, բագին, սեղան: 2.
Սպանդանոց:
ԶԵՆԵԼ, տե՛ս ԶԵՆՈՒԼ:
ԶԵՆԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Զենումն, գենլիք,
զոհ:
ԶԵՆԼԻ, ԶԵՆԼԻՔ, գ. Սպանդ, զոհ:
ԶԵՆՈՒԼ, նբ. 1. Փողոտել, խողխողել,
մորթել: 2. Զոհել, զոհագործել:
ԶԵՆՈՒՄՆ, գ. Զեն, գենլիք, զոհ,
պատարագ:
ԶԵՆԱՄ, չբ. Սողալ, կայտառել, խլրտալ,
եռալ:
ԶԵՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԵՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՁեռնոՒՄՆ, գ. Կայտիւ (գեռալը):
ՁեռնոՒՆ, գ. 1. Սողուն, կայտառ, մի-
ջատք: 2. ա. Շարժուն: 3. Եռացական (եփ
եկող):
ՁԵՏԵՂ, ա. Զետեղեալ, առկայացեալ, յա-
պահով, Հաստատուն, անփոփոխ:
- ՁԵՏԵՂ ԱՌՆՈՒԼ. Զետղ առնուլ, գկայ
առնուլ, գտեղի առնուլ, ետեղանալ:
ՁԵՏԵՂԵԼ¹, նբ. Զետեղեցուցանել, դա-
դարեցուցանել, Հաստատել, բնակեցու-
ցանել:
ՁԵՏԵՂԵԼ² (իմ), չբ. Ետեղանալ, դադարել,
Հանգչել, Հանդարտել, գկայ առնուլ,
գտեղի առնուլ՝ ունել:
ՁԵՏԵՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՏԵՂԵԼ¹:
ՁԵՏԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ետեղակալութիւն,
դադարուամն, գետեղուամն (գետեղելը, գե-
տեղուելը):
ՁԵՏԵՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՁԵՏԵՂՈՒԹԻՒՆ:
ՁԵՏՈՒԱՁԵՂ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԱՐՇԱԻԵԼ:
ՁԵՐԴԵՆԵԼ, չբ. Անտես առնել, անտեսել,
գանց առնել:
ՁԵՐԵԱՄ, տե՛ս ԵՐԵԱՄ:
ՁԵՐԾ, ա. 1. Ազատ, արձակ, անարգել,
յապահով, անքոյթ, անվտանգ: 2. գ.
Ազատութիւն, արձակուամն:
ՁԵՐԾԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Զերծուցանել, ազա-
տել, ապրեցուցանել, փրկել: 2. Զերծուլ,
կորգել:
ՁԵՐԾԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Ազատել, ճողոպրել,
պրծանել, ապրել, գերծուլ:
ՁԵՐԾՈՒԼ, նբ. 1. Զերծանել, կորգել, խլել,
յափշտակել, բառնալ, մերկել, կապտել,
գողանալ: 2. չբ. Ազատել:
ՁԵՐԾՈՒՄՆ, գ. 1. Ազատութիւն: 2. Կոր-
զուամն, յափշտակուամն:
ՁԵՐԾՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՁԵՐԾԱՆԵԼ¹:
ՁԵՐԾՈՒՑԻՉ, ա. Ազատիչ, ապրեցուցիչ:
ՁԵՓԻԻԹ, գ. Զեփիւռոս (արևմտեան
քամի):
ՁԵՓԻԻԹՈՍ, տե՛ս ՁԵՓԻԻԹ:
ՁԶՈՒԱՆՔ, գ. 1. Հարստահարութիւն,

գրկանք, տառապանք: 2. Գարչանք,
տաղտկութիւն:
ՁԶՈՒԵԼ, նբ. 1. Անարգել, անպատուել,
նախատել, արհամարհել, բամբասել,
գրպարտել: 2. Հարստահարել, գրկել,
խուել, չարչարել: 3. չբ. Գարչել,
տաղտկալ, պժգալ:
ՁԷՆ, գ. Զրահ, սպառազինութիւն:
- Հին ՁԷՆ. Կին:
ՁԷՆԸՆԿԵՑ ԼԻՆԵԼ. Վահանընկէց լինել:
ՁԸՆԿԵՆՈՒԼ, նբ. Ի վայր ընկնուլ, յետս
ընկնուլ, մերժել, յամեցուցանել:
ՁԻ¹, շ. 1. Քանգի, որովհետև, վասն գի: 2.
Որպէս գի, որ: 3. Մինչ գի, մինչև: 4. Թէ,
եթէ:
- ՁԻ ԵԻ, տե՛ս ՁԻ (3):
ՁԻ², գ. Զի՞նչ, գի՞նչ ինչ:
- ՁԻ³ է՛. ԶԻ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր:
ՁԻ³, եղբ. Զիա՞րդ, ո՞րպէս, ի՞բբ:
ՁԻԱՐԴ, եղբ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր, գի՞ է՛ գի:
- ՁԻԱՐԴՆ, գ. Որպիւսութիւն, Հանգա-
մանք:
ՁԻ՞ԿԷՆ, եղբ. Զիա՞րդ, հի՞կէն, ո՞րկէն:
ՁԻՂԽ, տե՛ս ՁԵՂԽ:
ՁԻՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպառազինու-
թիւն, զինուորութիւն:
ՁԻՆԱԶԳԵԱՅ, ՁԻՆԱԶԳԵԱՍ, ՁԻՆԱ-
ԶԳԵԱՍԵԱԼ, ա. Զինակիր, սպառազէն:
ՁԻՆԱԼԻՑ, ա. Սպառազէն:
ՁԻՆԱԿԻՐ, ա. գ. 1. Զինազգեսաց, սպա-
ռազէն, զինաւոր: 2. Թիկնապահ:
ՁԻՆԱԿԻՑ, ա. գ. Մարտակից, զօրակից,
կռուակից, պատերազմակից:
ՁԻՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Մարտակցել:
ՁԻՆԱՀԱՐԵԼ (իմ), կ. չբ. Խոցել, վիրա-
ւորել:
ՁԻՆԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Մարտիկ, զինուոր:
ՁԻՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատերազմ:
ՁԻՆԱՊԷՍ, մ. Զինուր (գէնքի ոյժով):
ՁԻՆԱՏԵԱՅ, ա. Պատերազմատեսաց:
ՁԻՆԱԻՈՐ, տե՛ս ՁԻՆՈՒՈՐ:
ՁԻՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՁԻՆՈՒՈՐԵԼ (իմ):

ՁԻՆ ԴԱԿԱՊԵՏ, ՁԻՆ ԴԿԱՊԵՏ, Գ. Զօրապետ, գորավար:
ՁԻՆԵԼ (Իմ), Կ. չբ. Վառել, սպառազինել, գինաւորել, գինուորել:
ՁԻՆՈՒՈՐ, Գ. Զինաւոր, մարտիկ, ռազմիկ, գօրական, գինուորական, պատերազմող:
ՁԻՆՈՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Զինուորորէն, գինապէս, գինուբ:
ՁԻՆՈՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Գ. 1. Զօրականական: 2. Զինուոր:
ՁԻՆՈՒՈՐԱԿԻՑ, ա. Զօրակից:
ՁԻՆՈՒՈՐԱՆԱԼ, չբ. Զինուորել (գինուոր դառնալ):
ՁԻՆՈՒՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՁԻՆՈՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ՁԻՆՈՒՈՐԵԼ² (Իմ), տե՛ս 1. ՁԻՆՈՒՈՐԱՆԱԼ: 2. Ձինել (Իմ):
ՁԻՆՈՒՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զինուորել (գինուոր դարձնել):
ՁԻՆՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, Գ. 1. Զօրականութիւն: 2. Զօր: 3. փխբ. Զօրութիւն (հրեշտակներէ խումբը՝ դասը): 4. Սպառազինութիւն:
ՁԻՆՈՒՈՐՕՐԷՆ, մ. ՁինՈՒՈՐԱԲԱՐ:
ՁԻՆՉ, Գ. 1. Ո՞ր, ո՞րպիսի, զո՞ր, զո՞րպիսի: 2. Զինչ ինչ, ինչ: 3. Ո՞րպէս, ո՞րչափ, քանի՛: 4. եղբ. Առ ի՞նչ, առ իմէ՞, զիս՞րդ, զի՞, իւ՞:
- ՁԻՆՉ, ՁԻՆՉ ԵՒ, ՁԻՆՉ ԵՒ ԻՑԷ, Գ. Որ ինչ միանգամ, զոր ինչ և իցէ, զինչ ինչ:
- ՁԻՆՉ ԻՆՉ, տե՛ս ՁԻՆՉ (2):
ՁԻՆՉ ԷՆ, Գ. Էութիւն, իսկութիւն:
ՁԻՆՉՈՒՁԻՆՉ, Գ. Զի՛նչ ինչ:
ՁԻՆՉՊԵՏ, 1. ա. Ումպէտ, անպէտ, աւելորդ: 2. մ. Ըստ մտի, ըստ կամի:
ՁԻՆՉՊԵՏԻ, Գ. Ո՞րպիսի:
ՁԻՆՉՊԵՏԿԷՆ, մ. Յոււմպէտ, անխորհրդաբար, ըստ կամի:
ՁԻՆՉՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, Գ. Ինչպիտութիւն, ինքնազաճութիւն:
ՁԻՆՉ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Ո՞րպէս:

ՁԻՋԱԳՈՅՆ, ա. Յած, խոնարհագոյն, խորագոյն (աւելի ցած՝ խոր):
ՁԻՋԱԿԱՆ, ա. խոնարհական:
ՁԻՋԱՆԵԼ¹, տե՛ս ՁԻՋԱՆԵԼ² (Իմ) (3):
ՁԻՋԱՆԵԼ² (Իմ), չբ. 1. Յածնուլ, խոնարհել, նուազել, պակասել, թուլանալ: 2. փխբ. Մեղմանալ: 3. Ներել, գիջանել:
ՁԻՋՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԻՋՈՒՄՆ:
ՁԻՋՈՒՄՆ, Գ. Զիջութիւն, ցածումն:
ՁԻՋՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իջուցանել, ցածուցանել, մեղմացուցանել:
ՁԻՍՏ, Գ. 1. տե՛ս ԱԶԴԻ: 2. Նստարան (նաւի):
ՁԻՐԱՐԵԼ (Իմ), Կ. չբ. Շփոթել, խառնել:
ՁԻՐՈՎԻՆ ԵՐԹԱԼ. Անձին առնել՝ հրամայել (անձնասպան՝ ինքնասպան լինել):
ՁԻՓԱԿԱՆ, ա. Խաւարային:
ՁԼԱՆԱԼ, չբ. չբ. 1. Զրկել, անիրաւել, դրժել, յետնել: 2. Ժխտել, ուրանալ:
ՁԼԱՅՈՒՈՒԹԻՒՆ, ՁԼԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՁԼԱՅՈՒՄՆ, Գ. 1. Ապերախտութիւն: 2. Ուրացութիւն:
ՁԿԱՅ ԱՌՆՈՒԼ. Ոտնակառել:
ՁԿԾԱԳՈՅՆ, ա. Դժնեայ, խոտոռ:
ՁԿԾԱՆՔ, Գ. Զկծումն, դժկամակութիւն, դառնութիւն, կսկիծ:
ՁԿԾԵԼ (Իմ), չբ. 1. Կսկծել, գայրանալ, դառնանալ, ստրջանալ, մորմոքել (սիրտը ճմուռել): 2. Զեռնուլ (մարմնական ցանկութեամբ բորբոքուել), տափալ:
- ՁԿԾԵԼ ԳԻՆԻՈՎ. Արբեհալ (գինով տաքանալ):
ՁԿԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կսկծեցուցանել, մորմոքեցուցանել, դառնացուցանել, գայրացուցանել:
ՁԿԾԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Կսկծեցուցանող, կսկծեցուցիչ:
ՁԿԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԶԿԾԱՆՔ:
ՁԿՆԻ, չբ. 1. Զհետ: 2. մ. Յետոյ, յետուստ:
- ՁԿՆԻ ԳԱԼ՝ ԳՆԱԼ՝ ԵՐԹԱԼ. Հետեւել:
- ՁԿՆԻ ՊՆ ԴԵԼ (Իմ)՝ ՄՏԱՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ.

Հետամուտ լինել, գհետ կրթել, հալածել :
- ԶԿՆԻՍ (այսինքն՝ Զկնիքն), գ. յոգն.
Յաջորդք, մնացեալք (յետոյ եկողները):
ԶԿՆԻԸՆԹԱՅԱԲԱՐ, մ. Ընթացաբար:
ԶՀԵՏ, նխք. 1. Զկնի: 2. Ընդ (հետ, հետը):
3. մ. Յետոյ:
- ԶՀԵՏ ԵՐԹԱՆ՝ ԳՆԱՆ՝ ԳԱՆ՝ ԸՆԹԱՆԱՆՆ՝
ԼԻՆԵՆ՝ ՇՐՋԵՆ. Հետեակ, գկնի երթալ:
- ԶՀԵՏ ԿՐԹԵՆ՝ ՄՏԱՆԵՆ՝ ՊՆԴԵՆ (իմ).
Հետամուտ լինել, հալածել:
ԶՀԵՏԵՐԹԱՆՔ, գ. Հետեանք, հե-
տեուծիւն:
ԶՀԵՏԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Հետեումն (յե-
տեից գնալը):
ԶՂՋԱՆ, տե՛ս ԶՂՋԱՆԱՆ:
ԶՂՋԱՆԻ, ԶՂՋԱՆԻՑ, ա. Զղջական
(գղջուժով լի, գղջացող):
ԶՂՋԱԿԱՆ, ա. 1. Զղջալի, գղջալից
(գղջուժ պարունակող): 2. Ողբական:
ԶՂՋԱՆԱՆ, չբ. Զղջալ, ապաշաւել,
ստրջանալ, փաշաման կրել:
ԶՂՋԱՍԻՐՏ, ա. Զղջական (գղջացող
սրտով):
ԶՂՋԱՅՈՒՅԱՆԵՆԵՆ, պբ. Ստրջուցանել
(գղջալ տալ):
ԶՂՋԵՆ, չբ. Զղջալ, ապաշխարել:
ԶՂՋՈՒԹԻՒՆ, ԶՂՋՈՒՄՆ, գ. Ապաշա-
ուուծիւն, ապաշաւանք, ապաշաւ,
ստրջանք, ստրջումն, փաշաման:
ԶՃԱՆԱՊԱՐՀԱՅՆ, մ. Ի ճանապարհի, առ
ճանապարհաւ, ընդ ճանապարհ, ի վերայ
ճանապարհի:
ԶՄԱՅԼԱԿԱՆ, ա. Յագելի (յագեցնող):
ԶՄԱՅԼԱՆԱՆ, տե՛ս ԶՄԱՅԼԵՆ (իմ):
ԶՄԱՅԼԵՆ (իմ), չբ. Զմայանալ, յագել,
յագեանալ:
ԶՄԱՅԼԵՅՈՒՅԱՆԵՆ, պբ. Յագեցուցանել:
ԶՄԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, ԶՄԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Յա-
գեցութիւն, յագեցումն, յագուրդ, յափ-
րուցիւն, յափրանք:
ԶՄԲԱՂ, գ. Հոգ, տատամուծիւն, վա-
րանք:

ԶՄԲԱՂԵՆ (իմ), չբ. Տատամսել, խու-
ճապել, վարանել, տագնապել:
ԶՄԲՐԵՆ (իմ), տե՛ս ԶՄՐԵՆ(իմ):
ԶՄԵԼԻՆ, տե՛ս ԱՄԵԼԻ:
ԶՄԷ՞, եղբ. Առ ի՞նչ, ընդէ՞ր, վասն է՞ր,
գի՞ է գի:
ԶՄՈՒՌՍ, տե՛ս ԶՄՌԵՆԵՆԻ:
ԶՄՌԱԼԻՑ, տե՛ս ԶՄՌՍԱԼԻՐ:
ԶՄՌԱՆԱՆ, չբ. Զմուսել (զմուսումով անու-
շահոտուել, զմուսուել):
ԶՄՌԵՆ, տե՛ս ԶՄՌՍԵՆ:
ԶՄՌԵՆԱԲԵՐ, տե՛ս ԶՄՌՍԱԲԵՐ:
ԶՄՌԵՆԵՆԻ, գ. (բար.) Զմուս:
ԶՄՌՍԱԲԵՐ, ա. Զմուսաբեր:
ԶՄՌՍԱԼԻՐ, ԶՄՌՍԱԼԻՑ, ա. Զմուսլից:
ԶՄՌՍԵՆ, նբ. Զմուսել, խնկել:
ԶՄՏԱԻ ԱՄԵՆ, տե՛ս ՄԻՏ:
ԶՄՏԱԻԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Մտածութիւն,
խորհուրդ:
ԶՄՐԵՆ (իմ), չբ. 1. Զմբբել, թմբբել, թմբել,
ընդարմանալ: 2. Պապանձել:
ԶՆԴԱՆ, կամ ԶԸՆԴԱՆ, նբ. չբ. 1. Խնայել,
գլթալ, գլթասիբել, արգահատել: 2. Տագ-
նապել (սիրտը թունդ ելնել):
ԶՆԴԱՆ Կամ ԶԸՆԴԱՆ, տե՛ս ԲԱՆՏ:
ԶՆԴԱՆԵՆ, տե՛ս ԲԱՆԴԵՆ:
ԶՆԴԱՅՈՒՄՆ, գ. Տագնապ (սրտի դող):
ԶՆԴԿԱՊԵՏ, տե՛ս ԶԻՆԴԿԱՊԵՏ:
ԶՆԻՆ Կամ ԶԸՆԻՆ, գ. Քնին, քննութիւն,
զննութիւն:
- Ի ԶՆԻՆ ԳԱՆ, տե՛ս Ի ՔՆԻՆ ԳԱՆ:
ԶՆԻՍ, ա. Յաճագոյն, զնստագոյն:
ԶՆՆԱԿԱՆ, ա. Զննելի (զննութեան են-
թակայ):
ԶՆՆԵՆ, նբ. Քննել, հետազօտել, շօշափել,
դիտել:
ԶՆՆԵՆԻ, ա. Տեսանելի, շօշափելի, գգալի:
ԶՆՆՈՒԹԻՒՆ, ԶՆՆՈՒՄՆ, գ. Շօշափումն,
հետազօտութիւն, խուզողութիւն:
ԶՆՍԱԳՈՅՆ, ա. Զիջագոյն, խոնար-
հագոյն, խորագոյն, ցածագոյն:
ԶՆՍԵՆ (իմ), չբ. 1. Յածնուլ: 2. փխբ.

խոնարհել, Հանդարտել:
ՁԵՍՏՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. Ձիջուցանել, ցածուցանել, խոնարհեցուցանել:
ՁՈՉ, գ. Ձենլի, սպանդ, պատարագ:
ՁՈՂԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Ձոհել, պատարագել:
ՁՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ՁՈՂԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Պատարագամատոյց (գոհ մատուցող):
ՁՈՂԱՆՈՅ, տե՛ս ՁՈՂԱՐԱՆ (1):
ՁՈՂԱՐԱՆ, գ. 1. Ձոհանոց, պատարագարան, բագին, սեղան: 2. Սպասք (գոհասեղանի):
ՁՈՂԱՒՈՐ, ա. (կրօն.) Նուիրաւոր, նուիրական (գոհուած կամ գոհելի):
ՁՈՂԵԼ, նբ. Ձենուլ, գոհագործել, պատարագել:
- ՁՈՂԵԱԼ, գ. Ձենածոյ:
ՁՈՂՈՒՔԵԼ, նբ. Խճողել (անյազաբարուտել):
ՁՈՄ, գ. Նաւակամուրջ:
ՁՈՅԳ, ա. 1. Երկեակ, կրկին, ջուխտակ: 2. Հաւասար, Համեմատ, նման, Համաչափ: 3. գ. Կրկնակ, կցակ, ամոլք, լուծ: 4. մ. Հաւասարապէս, ի միասին, միանգամայն:
5. նխդ. Հանգոյն, պէս, ըստ:
- ՁՈՅԳ ԵՒ ՀԱՒԱՍԱՐ. Նման, պէս:
- ՁՈՅԳ ԸՆԴ. Նոյն ժամայն, Համանգամայն, նոյնհետայն:
ՁՈՎ, ա. Հով:
ՁՈՎԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձովութիւն (զով բերելը):
ՁՈՎԱԿԱՆ, ա. Ձով, զովացուցիչ:
ՁՈՎԱՆԱԼ, չբ. Հովանալ:
ՁՈՎԱՐԱՐ, տե՛ս ՁՈՎԱՅՈՒՑԻՉ:
ՁՈՎԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՁՈՎԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՁՈՎՈՒԹԻՒՆ:
ՁՈՎԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հովացուցանել:
ՁՈՎԱՅՈՒՑԱՆՈՂ, տե՛ս ՁՈՎԱՅՈՒՑԻՉ:
ՁՈՎԱՅՈՒՑԻՉ, ա. 1. Ձովացուցանող, զովարար, զովական: 2. փխբ. Հանգստարար, փարատեցուցիչ, փարատիչ:

ՁՈՎՈՂ կամ ՁՈՎՕՂ կամ ՁՈՒՈՂ, ա. գ. Ընկեր, ընկերակից, գործակից, կցորդ, Հաղորդ, բաժանորդ, ձեռնուռ, Համախոհ, պաշտօնեայ:
ՁՈՎՈՂԱԿԻՑ, տե՛ս ՁՈՎՈՂ:
ՁՈՎՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընկերութիւն, Հաղորդակցութիւն:
ՁՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Հովութիւն, զովացութիւն, զովացումն:
ՁՈՐ ՕՐԻՆԱԿ, մ. շ. 1. Որպէս, ըստ որում:
2. Որգոն, օրինակ իմն:
ՁՈՒԱՐԱԿ, գ. Արջառ, դուար:
ՁՈՒԱՐԱՓԱԿ, գ. Բակ, փարախ:
ՁՈՒԱՐԹ, ա. Ուրախ, զուարճ, կայտառ, բերկրալից, շնորհալի, պայծառ:
ՁՈՒԱՐԹԱԳԻՆ, ա. 1. Ձուարթական, զուարթառատ, ուրախալից: 2. Ուրախարար: 3. մ. Ձուարթապէս:
ՁՈՒԱՐԹԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառագոյն:
ՁՈՒԱՐԹԱԿԻՑ, ա. Բերկրալից, շնորհալից, ուրախալից:
ՁՈՒԱՐԹԱԾԱՂԻԿ, ա. Առոյգ, կայտառ (զուարթ ծաղկած):
ՁՈՒԱՐԹԱԿԱՆ, ա. Ձուարթագին, ուրախական:
ՁՈՒԱՐԹԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Պայծառութիւն, առոյգութիւն (դէմքի զուարթութիւն):
ՁՈՒԱՐԹԱԿԻՑ, ա. Ձուարճակից, ուրախակից, զուարճահաղորդ:
ՁՈՒԱՐԹԱՀԱՅՅԱՅ, ա. Ձուարթատես, զուարթատեսիլ:
ՁՈՒԱՐԹԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Գեղեցկափայլ, լուսափայլ, արփիափայլ:
ՁՈՒԱՐԹԱՄԻՑ, ա. Ուրախամիտ, խնդամիտ, բարի:
ՁՈՒԱՐԹԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդամտութիւն, բարեմտութիւն:
ՁՈՒԱՐԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Ձուարճանալ, ուրախանալ, բերկրել: 2. Ուռճանալ, գօրանալ, արծարծել: 3. Տքնել (զուարթուն՝ զգաստ լինել):

ՁՈՒԱՐԹԱԶԱՐ, Կ. Զարասէր (չարութեան մէջ աչքաբաց):
ՁՈՒԱՐԹԱՊԷՍ, մ. Զուարթագին, խնդամտաբար:
ՁՈՒԱՐԹԱՌԱՏ, Կ. Զուարթագին:
ՁՈՒԱՐԹԱՍԱՂԱՐԹ, Կ. Զուարթատերեւ, ծաղկաւէտ:
ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍ, ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ:
ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ, Կ. Զուարթատես, զուարթատեսակ, զուարթերես, առոյգ, կայտառ:
ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՐԵՒ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՍԱՂԱՐԹ:
ՁՈՒԱՐԹԱՐԱՐ, Կ. Զուարթացուցիչ, ուրախարար, ուրախացուցիչ:
ՁՈՒԱՐԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. Բերկարացուցանել, զարթուցանել, արծարծել, արծարծանել:
ՁՈՒԱՐԹԱՅՈՒՅԻԶ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՐԱՐ:
ՁՈՒԱՐԹԵՐԵՍ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՏԵՍԻԼ:
ՁՈՒԱՐԹՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՁՈՒԱՐԹԱՄՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ՁՈՒԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, Կ. 1. Բերկրութիւն, զուարճութիւն: 2. Առոյգութիւն, կայտառութիւն: 3. Արթնութիւն, հսկութիւն: 4. Ժրութիւն (գործերի մէջ):
ՁՈՒԱՐԹՈՒՆ, Կ. 1. Արթուն, զգաստ, աչալուրջ: 2. Կ. (սովորաբար յոգն. գործածութեամբ) Հրեշտակ:
ՁՈՒԱՐՃ, Կ. 1. Զուարթ, ուրախ, խրախ: 2. Զուարճալի, ուրախական:
ՁՈՒԱՐՃԱԼԻ, Կ. Զուարճական, հեշտալի:
ՁՈՒԱՐՃԱԼԻՅ, Կ. Հրճուալից, բերկրալից, ցնծալից:
ՁՈՒԱՐՃԱԿԻՆ, տե՛ս ՁՈՒԱՐՃԱԼԻ:
ՁՈՒԱՐՃԱԿԻՅ, Կ. 1. Զուարճահաղորդ, զուարթակից, ուրախակից, խնդակից: 2. Ջինջ (պարզ և պայծառ):
ՁՈՒԱՐՃԱԶՂՈՐԴ, տե՛ս ՁՈՒԱՐՃԱԿԻՅ (1):

ՁՈՒԱՐՃԱԶԱՅՆ, Կ. Հեշտալի, ախորժալուր:
ՁՈՒԱՐՃԱՆԱԼ, Կ. 1. Զբօսնուլ, հրճուլ, խրախանալ, խայտալ: 2. Ուրախանալ, բերկրել, զուարթանալ, ցնծալ: 3. Ուրճանալ, դալարանալ, կանաչանալ, սաղարթանալ, ընծիւղել, ծաղկաւետանալ:
ՁՈՒԱՐՃԱՆՔ, տե՛ս ՁՈՒԱՐՃՈՒԹԻՒՆ:
ՁՈՒԱՐՃԱՏԵՍԱԿ, ՁՈՒԱՐՃԱՏԵՍԻԼ, Կ. Զուարճալի, հեշտալի:
ՁՈՒԱՐՃԱՅՈՒՄՆ, Կ. Զուարճութիւն (զուարճանալ):
ՁՈՒԱՐՃԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. 1. Հեշտացուցանել: 2. Ուրախ առնել, ուրախացուցանել:
ՁՈՒԱՐՃՈՒԹԻՒՆ, Կ. Բերկրանք, ցնծութիւն, հրճուանք, խրախութիւն, զուարթութիւն:
ՁՈՒԳԱՐԱՆ, Կ. Միաբան, համեմատ:
ՁՈՒԳԱՐԱՆԵԼ, Կ. Զուարճուլ, համեմատել:
ՁՈՒԳԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, Կ. Համեմատութիւն:
ՁՈՒԳԱՐԱՐ, մ. Զուարճալի, հաւասարալի, միօրինակ, նոյնալի, նոյնզուրկ:
ՁՈՒԳԱՐԱՐԱՌ, Կ. Զուարճայն:
ՁՈՒԳԱՐԵՐԵԼ (իմ), Կ. Համաճայնել, համեմատել:
ՁՈՒԳԱՐԵՆԱԿ, Կ. Բնակալից, համաբնակից, մերձակոր:
ՁՈՒԳԱՐԵՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, Կ. Համաբնակութիւն, կենակցութիւն (միասին ապրել):
ՁՈՒԳԱԳՈՅՆ, Կ. 1. Զուարճահաւասար: 2. մ. Զուարճար, հաւասարալի:
ՁՈՒԳԱԳՐԵԼ, Կ. Լծակել (միևնոյն շարքում դասել):
ՁՈՒԳԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, Կ. Համադրութիւն:
ՁՈՒԳԱԿՐԻՒՆ, Կ. 1. Հաւասարալի, համալի, զուարթանալ: 2. Թուակից, համապատիւ, համադր:
ՁՈՒԳԱԿՐՈՒՆ, Կ. (եկեղ.) Աթոռակից, համաթոռ, հաւասարապատիւ:

ԶՈՒԳԱԹՈՒԵԼ, նբ. Համաթուել:
ԶՈՒԳԱԼՑԵԱԼ, ա. Համախմբեալ:
ԶՈՒԳԱԽԱՂԱՅ, ա. Զուգընթաց:
ԶՈՒԳԱԽԱՌՆԵԼ, նբ. Զօղել, յարել,
բարեխառնել:
ԶՈՒԳԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառ-
նութիւն (գուգախառնելը):
ԶՈՒԳԱԽՆԴԻՐ, ա. Վիճաբան, խուզարկու:
ԶՈՒԳԱԽՆԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճաբա-
նութիւն, մաքառուճ:
ԶՈՒԳԱԽՆՈՒՆ, նբ. Խնուլ (լաւ խցել՝
խցանել):
ԶՈՒԳԱԾԻՆ, ա. գ. Երկուորեակ:
ԶՈՒԳԱԿԱՆ, ա. 1. Զուգահաւասար,
Համահաւասար, Հաւասարակից, գուգա-
կից, նման, Համեմատ: 2. Համագոյական,
Համագոյ:
ԶՈՒԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասար-
ութիւն, Հաւասարակցութիւն: 2. Համա-
գոյութիւն:
ԶՈՒԳԱԿԱՊԱՆՔ, գ. Կապ, կապակ-
ցութիւն:
ԶՈՒԳԱԿԱՊԵԼ, տե՛ս ՇԱՂԿԱՊԵԼ:
ԶՈՒԳԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Շարակարգել, յօ-
րինել, շարադրել:
ԶՈՒԳԱԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բաղկա-
ցուցանել:
ԶՈՒԳԱԿԻՐ, ա. Զարչարակից (միասին
կրող):
ԶՈՒԳԱԿԻՅ, գ. 1. Կողբազ, կողակից,
ամուսին: 2. ա. Հաւասարակից, գու-
գական: 3. Կենցաղակից, կենակից:
ԶՈՒԳԱԿՇՈՒՄ, ա. 1. Հաւասարակշիռ,
միակշիռ, Հանդիտամէտ, Համաչափ, Հա-
մեմատ, Հաւասար: 2. գ. Զուգահա-
փութիւն, Համեմատութիւն:
ԶՈՒԳԱԿՇՈՒՆԵԼ, նբ. Հաւասարել, Համե-
մատել, չափել:
ԶՈՒԳԱԿՈՂՄՆ, ա. Հաւասարակողմ
(եռանկիւնի):
ԶՈՒԳԱԿՐՕՆ, ա. Համակրօն (Համանման
վարքով՝ սովորութիւններով):

ԶՈՒԳԱԿՅԱՊԷՍ, մ. Հաւասարապէս,
Հանդիտաբար, գուգապէս:
ԶՈՒԳԱԿՅԵԼ, նբ. Միաբանել, կցորդել,
միաւորել:
ԶՈՒԳԱԿՅՈՐԴ, ա. մ. Կցորդակից, մեր-
ձաւոր, Հաղորդակից, Հաղորդ, կից:
ԶՈՒԳԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լծորդութիւն,
կցորդութիւն, կապակցութիւն: 2. Հա-
մագոյութիւն:
ԶՈՒԳԱՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաղոր-
դակցութիւն, սեղանակցութիւն:
ԶՈՒԳԱՀԱՍԱԿ, ա. Համահասակակից,
Հասակակից:
ԶՈՒԳԱՀԱՒԱՆ, ա. Միախոհ, միակամ,
միաբան:
ԶՈՒԳԱՀԱՒԱՍԱՐ, ա. 1. Հաւասարակից,
Հանդիտահաւասար, Համահաւասար,
Հանգէտ, գուգական, գուգակշիռ: 2. մ.
Հաւասարապէս, միապէս:
ԶՈՒԳԱՀԱՒԱՔԵԼ, նբ. Համահաւաքել,
Համախմբել, գուգարել:
ԶՈՒԳԱՀԵՏ, մ. Նոյն հետայն, միան-
գամայն:
ԶՈՒԳԱՀՐԵՇՏԱԿ, ա. Հրեշտականման:
ԶՈՒԳԱԶԱՅՆ, ա. 1. Համաձայն, միաբան,
ձայնակից: 2. տե՛ս ԶՈՒԳԱՐԱՐԱՌ:
ԶՈՒԳԱԶԱՅՆԱՐԱՐ, ԶՈՒԳԱԶԱՅՆԱ-
ՊԷՍ, մ. Միաբանաբար, միաբանապէս:
ԶՈՒԳԱԶԱՅՆԵԼ (իմ), չբ. Համաձայնել,
միաձայնել, միաբանել, ձայնակից լինել,
ձայնակցել, հրգակցել:
ԶՈՒԳԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զայնակ-
ցութիւն, միաձայնութիւն, Համաձայ-
նութիւն:
ԶՈՒԳԱՃԱՆԱՊԱՐՀ, ա. Ճանապար-
հակից, ուղեկից, ընթացակից:
ԶՈՒԳԱՄԱՍՆԵԼ, նբ. Հաւասարել, Հա-
մեմատել:
ԶՈՒԳԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասար-
ութիւն, Համեմատութիւն, Համա-
նմանութիւն: 2. Մասնակցութիւն:
ԶՈՒԳԱՄԻԱՒՈՐԵԼ, նբ. Յարմարել,

զօղել, միացուցանել, հոմամիաւորել:
ՁՈՒԳԱՅԱՐՄԱՐԵԼ, նբ. Զօղել, ընդե-
լուզանել:
ՁՈՒԳԱՆ, ա. գ. Զուգական (զոյգ կազ-
մող), լծակից, զոյգք, ամուլք:
ՁՈՒԳԱՆԱԼ, չբ. Միանալ, միաբանել:
ՁՈՒԳԱՆՈՒՆԱՊԷՍ, մ. Համանունաբար,
փաղանունապէս, փաղանունաբար, փաղ-
անունակի:
ՁՈՒԳԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Համանու-
նութիւն:
ՁՈՒԳԱՇԱԻՒՂ, ա. Ճանապարհակից,
ընթացակից, փխբ. ծննդակից, սննդակից:
ՁՈՒԳԱՇՈՒՐԹՅՆ, ա. Համալիզու, միա-
բարբառ:
ՁՈՒԳԱՁԱՓԵԼ, նբ. Զուգայարմարել
(չափով հաւասարեցնելը):
ՁՈՒԳԱՁԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Զուգակշիռ,
հաւասարութիւն (զուգաչափ՝ հաւասար-
աչափ լինելը):
ՁՈՒԳԱՊԱՏԻՒ, ա. Հաւասարապատիւ,
հաւասար:
ՁՈՒԳԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարա-
պատուութիւն:
ՁՈՒԳԱՊԱՐԱԿՅԵԼ, ՁՈՒԳԱՊԱՐԻԼ, նբ.
չբ. Դասակցել (դասակից դարձնել՝
դասնալ):
ՁՈՒԳԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարակցութիւն,
դասակցութիւն:
ՁՈՒԳԱՊԷՍ, մ. 1. Զուգակցապէս, հաւա-
սարապէս, հանգիտաբար, միօրինակ,
նոյնգունակ: 2. Յարմարապէս, ի դէպ: 3.
Միանգամայն, ի միասին:
ՁՈՒԳԱՍՈՂԱԿԻՑ, ա. Զուգաձայն (նոյն
բանն ասող):
ՁՈՒԳԱՏԱՐԱԾ, ա. Ուժգնապիրիկ:
ՁՈՒԳԱՏԵՍԱԿԱՐԱՐ, մ. Միապէս:
ՁՈՒԳԱՏՕՆԵԼ, նբ. Տօնախմբել:
ՁՈՒԳԱՑ, մ. Զոյգ, ի միասին:
ՁՈՒԳԱՆՈՐԵԼ (իմ), չբ. Միաւորել,
միանալ, միաբանել, յարել, Համաձայնել,
հաւասարել: 2. Մնալ, դեգերել (մէկի մօտ

շարունակ դնուել): 3. Լծակցել (ամուս-
նականի կապով կապուել):
ՁՈՒԳԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասար-
ութիւն, չափակցութիւն, միաբա-
նութիւն, միաձայնութիւն, համեմա-
տութիւն: 2. Զուգօրութիւն, հասարակօրութիւն, հասարակած: 3. Կենակ-
ցութիւն, դեգերանք, ընկերութիւն: 4.
Լծակցութիւն, ամուսնութիւն:
ՁՈՒԳԱՓԱՌ, ա. 1. Փառակից, հաւա-
սարափառ, համափառ, զուգապատիւ: 2.
(յունական ոճով) Համամիտ, հաւա-
տակից, դաւանակից:
ՁՈՒԳԱՓՉՈՒՄՆ, գ. Համաշնչութիւն,
համախոհութիւն:
ՁՈՒԳԱՔԱՆԱԿ, ա. Հաւասարաչափ,
զուգաթիւ:
ՁՈՒԳԵԼ, նբ. 1. Լծակցել, զուգաւորել: 2.
Զօղել, շարկապել, յօղել: 3. Յարել, յար-
մարել, յօրինել, ընդլուզել: 4. Հաւա-
սարել, զուգակշիռել, չափել, համեմատել:
ՁՈՒԳԵՐԳՕՂ, ա. Զայնակից երգակից:
ՁՈՒԳԸՆԹԱՅ, ա. Ընթացակից, համ-
ընթաց:
ՁՈՒԳԸՆԹԱՅՈՒՄՆ, գ. Ընթացակ-
ցութիւն:
ՁՈՒԳԻՅՍ, մ. Երկիցս, երկիցս անգամ,
կրկնակի:
ՁՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաւասարութիւն,
հանգիտութիւն: 2. Միաբանութիւն, հա-
մաձայնութիւն: 3. Լծակցութիւն, զու-
գաւորութիւն, կենակցութիւն: 4. Միա-
ւորութիւն, կցորդութիւն, հաղորդակ-
ցութիւն:
ՁՈՒԳՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հասարակօրութիւն,
հասարակած, զուգաւորութիւն:
ՁՈՒՆԱՐ, գ. Գօտի:
ՁՈՒՈՂ, տե՛ս ՁՈՎՈՂ:
ՁՈՒՍՊ, ա. 1. Ամփոփ, պարկեշտ: 2.
Անշատ, մեկուսի:
ՁՈՒՏ, ա. Պարզ, յստակ, մաքուր, ան-
խառն, ստտակ:

ԶՈՒՐ, ա. 1. Տարապարտ, ունայն, անպատճառ, անպտուղ, անիրաւ: 2. մ. Իզուր, ընդ վայր, վայրապար, տարապարտուց, յանիրաւի, ի նանիր, ի սնոտիս: - ԻԶՈՒՐ, ԶՈՒՐ ՈՒՐԵՄՆ, տե՛ս ԶՈՒՐ (2): ԶՈՒՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԶՐԱՎԱՍՏԱԿ: ԶՈՓԱԼ, չբ. 1. Վշտազնեի, վշտանալ, նեղեի, դժուարեի, ստրջանալ, գայրանալ: 2. Հեծեի, հեծեծեի, տատամսեի, հոգալ, տրտնջեի: 3. Դողալ, սարսռալ, սարսեի, սոսկալ, կարկտհեի: ԶՁԱՐԱՆԱԼ, ԶՁԱՐԵԼ (իմ), չբ. Զարանալ, գայրանալ, գայրազնեի, դժուարեի, դժկամակեի: ԶՁԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժկամակութիւն: ԶՍՊԵԼ, նբ. Ամփոփեի, ժողովեի, պարուրեի, պատեի, պնդեի, կծկեի, արգելու: ԶՏԵԼ, նբ. Պարզեի, մաքրեի, սրբեի, յտակեի: ԶՏԵՂԵԼ, տե՛ս ԶԵՏԵՂԵԼ: ԶՏՈՒԹԻՒՆ, ԶՏՈՒՄՆ, գ. Պարզութիւն, մաքրութիւն (զտելը, զտուած՝ մաքուր լինելը): ԶՐԱԲԱՆ, ա. Զրախօս, նանրալեզու, բամբասասէր: ԶՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ստեի, զրպարտեի, բամբասեի: ԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զրախօսութիւն, բաջաղանք, բարբաջանք, դատարկաբանութիւն: 2. Զրպարտութիւն, զըրպարտանք: ԶՐԱԴԱՏ, ա. մ. Տարապարտ, անհիմն, անպատճառ, անիրաւ, յանիրաւի: ԶՐԱԴԱՏԵԼ, նբ. Զրպարտեի, մեղադրեի (զուր՝ յանիրավի դատել): ԶՐԱԽՆ ԴԻՐ, տե՛ս ԱԻԵԼԱԽՆ ԴԻՐ: ԶՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Ունայնախորհ: ԶՐԱԽՕՍ, տե՛ս ԶՐԱԲԱՆ: ԶՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ: ԶՐԱՀ, մանաւանդ՝ ԶՐԱՀՔ, գ. Լանջապանակ, լանջապահ լանջապան:

ԶՐԱՀԱԶԳԵՍՏ, ա. ԶՐԱՀԱԻՈՐ: ԶՐԱՀԱՆՔ, ԶՐԱՀԵԱՆՔ, գ. յոգն. Կոյտ, բլուր, դէզ, կարկառ (մարմինների, գլուխների): ԶՐԱՀԱՊԱՏ, ԶՐԱՀԱՎԱՌ, ա. Սպառազէն: ԶՐԱՀԱԻՈՐ, տե՛ս ԶՐԱՀԱԶԳԵՍՏ: ԶՐԱՀԵԼ, նբ. 1. Վառել, սպառագիւնել: 2. փխբ. Սրտապնդել: ԶՐԱՀԵՏԱԿԱՆ, ա. Անպէտ, անպիտան, անշահ: ԶՐԱՊԱՆԾ, ա. Զրապարծ, սնապարծ, սնափառ, զրափառ: ԶՐԱՊԱՐԻՇՏ, ա. Կռապաշտ, կռապարիշտ: ԶՐԱՊԱՐԾ, տե՛ս ԶՐԱՊԱՆԾ: ԶՐԱԶԱՆ, ա. Զրափաստակ, սնափաստակ, ընդվայրափաստակ, ընդոււնայնաջան, ընդոււնայնափաստակ: ԶՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ԶՐԱԶԱՆ: ԶՐԱԿ, գ. 1. Եզր. կատարած, աւարտ, վերջ, վախճան, յանգ, յանգումն, սպառուած: 2. Սպառումն, վնաս: 3. Մահ: ԶՐԱԿԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Մեռանել (զուր տեղը կեանքից զրկուել): ԶՐԱԿԱՐԱՐ, ա. Սպանող, վնասակար: ԶՐԱԿԵԼ, նբ. 1. Յանգ հանել, աւարտել, կատարել, զկատարումն առնուլ: 2. Ի կենաց արկանել, վախճանել, սպանանել: ԶՐԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վախճան առնել (մի բանի), ազատեցուցանել, ազատել: ԶՐԱՓԱՌ, տե՛ս ԶՐԱՊԱՆԾ: ԶՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՆԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ: ԶՐԵԱՅ, տե՛ս ԶՐԱՀ: ԶՐԵՀԱԿԻՐ, տե՛ս ԶԻՆԱԿԻՐ: ԶՐԵՀԻԿ, տե՛ս ԶՐԱՀԱԻՈՐ: ԶՐԿԱՀԱՐԱՆՔ, գ. Զրկանք, հարստահարութիւն: ԶՐԿԱՆՔ, գ. 1. Հարստահարութիւն, անիրաւութիւն, վնաս, տոյժ: 2. Զրկումն (զուրկ մնալը):

ԶՐԿԵԼ, նբ. Զլանալ, անիրաւել, Հարստահարել:
ԶՐԿԻԶ, ա. Նեղիչ, զրպարտիչ:
ԶՐԿՈՒԹԻՒՆ, ԶՐԿՈՒՄՆ, գ. Զրկանք, անիրաւութիւն:
ԶՐՈՅՑ, ԶՐՈՅՑՔ, գ. 1. Աւանդութիւն, վէպ, պատմութիւն, ճառ, խօսք, առակ, խօսակցութիւն: 2. Համբաւ, լուր: ԶՐՈՒՅԱԲԱՆ, ա. Պատմաբան, պատմիչ: ԶՐՈՒՅԱԲԱՆԵԼ, նբ. Պատմել, ճառել: ԶՐՈՒՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրուցակարգութիւն, պատմութիւն, ճառք, զրոյցք: ԶՐՈՒՅԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՐՈՒՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԶՐՈՒՅԱՍԱՐ, ա. Զրուցարար, ազգարար: ԶՐՈՒՅԱՏՐԱԲԱՐ, մ. Պատմողաբար: ԶՐՈՒՅԱՏՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Ճառել, բացատրել, պատմել: 2. Խօսակից լինել, խօսակցել:
ԶՐՈՒՅԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տըւհութիւն, աւանդութիւն, վէպ, պատմութիւն, ճառ: 2. Մեկնութիւն, բացատրութիւն: 3. Տրամախօսութիւն:
- ԶՐՈՒՅԱՏՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Խօսակից լինել:
ԶՐՈՒՅԱՐԱՐ, տե՛ս ԶՐՈՒՅԱՍԱՐ:
ԶՐՈՒՅԵԼ, նբ. 1. Ճառել, պատմել, աւանդել: 2. Բացատրել: 3. Խօսակցել:
ԶՐՊԱՐՏ, ա. 1. Զրպարտիչ: 2. գ. Զրպարտութիւն:
ԶՐՊԱՐՏԱՆՔ, գ. Զրպարտութիւն:
ԶՐՊԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Հարստահարել, կեղել, խուել, զրկել, զլանալ, զգուել: 2. Զարախօսել, ընդ վայր հարկանել, աղաւաղել: 3. Դրժել, դաւաճանել:
ԶՐՊԱՐՏԻԶ, ա. Զրպարտ, զրկիչ:
ԶՐՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հարստահարութիւն, զրկանք, լլկանք: 2. Զարախօսութիւն:
ԶՓԱԽԶԵԼ (իմ), չբ. Խուսափել:
ԶՓԱԾԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՓԱԾԱՆԵԼ (իմ):
ԶՓԱԾՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՓԱԾՈՒՄՆ:

ԶՕԴ, գ. Յօդ, կապ, շաղկապ:
ԶՕԴԵԼ, նբ. Յօդել, գուգել, կցել, շաղկապել միաւորել:
ԶՕՇԱՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԶՕՇԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ:
ԶՕՇԱՔԱՂ, ա. Արծաթասէր. շահածողով, ագահ:
ԶՕՇԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զարաշահութիւն, ագահութիւն:
ԶՕՇՈՏ, ա. Անառակ, յայրատ, ցանկասէր, զօշոտեալ:
ԶՕՇՈՏԱՎԱՐՔ, գ. Անառակութիւն, ցանկասիրութիւն, պակշոտութիւն:
ԶՕՇՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԶՕՇՈՏ:
ԶՕՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, ԶՕՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանկասիրութիւն, աչարձակութիւն, պակշոտութիւն, յայրատութիւն:
ԶՕՐ, գ. 1. Զինուորութիւն, սպայ: 2. Ոյժ, զօրութիւն:
- ԶՕՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՍԱՆԵԼ. Զօրածողով առնել, զօրընտիր լինել:
ԶՕՐԱԲԱՐ, մ. Հօրաբար, Հօրապէս, ուժգին:
ԶՕՐԱԳԼՈՒԽ, գ. Զօրապետ (զօրքի մի մասի զխաւոր՝ առաջնորդ):
ԶՕՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Հօրաբար: 2. մ. Արիաբար:
ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԶՕՐ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՍԱՆԵԼ:
ԶՕՐԱԺՈՂՈՎ ԼԻՆԵԼ. Զօր հատանել, այրուձի առնել, վառել, կազմել, զօրախաղաց լինել:
ԶՕՐԱԽԱՂԱՅ ԼԻՆԵԼ. Զօրածողով լինել ի վերայ, արշաւել, դիմել:
ԶՕՐԱԿԱՆ, գ. 1. Հաւաք. Զօր, սպայ, զինուորութիւն: 2. Զինուոր: 2. ա. Զինուորական (զօրքին յատուկ՝ վերաբերող):
ԶՕՐԱԿԱՆԱԿԱՆ, ա. Զինուորական:
ԶՕՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Զինուորութիւն:
ԶՕՐԱԿԻՑ, ա. Զինուորակից, մարտակից, նիզակակից:

ՋՕՐԱՀԱՏՈՅՑ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Ջօր
Հատանել:
ՋՕՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճակատամարտ:
ՋՕՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ջօրաւորանալ,
ուժեղանալ, արիանալ, գօրել, քաջալերել,
տիրել, իշխել: 2. Սաստկանալ, գայրանալ,
առաւելուլ, ուժգնանալ:
ՋՕՐԱՆԻՍՏ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ (2):
ՋՕՐԱՊԵՏ, գ. Ջօրագլուխ, գօրավար,
սպարապետ, սպասալար:
ՋՕՐԱՊԷՍ, մ. 1. Հգօրապէս, Հգօրեղապէս,
արիաբար: 2. Սաստկապէս:
ՋՕՐԱՎԱՐ, գ. Ջօրապետ, սպարապետ:
ՋՕՐԱՎԱՐԱԿԱՆԵՆ, գ. Մարտավար (գօր-
քը վարելու արուեստը, մարտ վարելը):
ՋՕՐԱՎԱՐԵԼ, չբ. նբ. Առաջնորդել
(գօրքը, ժողովրդին):
ՋՕՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպարապե-
տութիւն (գօրավար՝ սպարապետ լինելը):
ՋՕՐԱՎԻԳՆ, ա. գ. 1. Ջօրացուցիչ,
Հգօրիչ, ձեռնտու, օգնական: 2. Մար-
տակից, գործակից, պաշտպան, ջատա-
գով: 3. Օգնականութիւն:
- ՋՕՐԱՎԻԳՆ ԼԻՆԵԼ. Թիկունք լինել
(օգնական՝ պաշտպան դառնալ):
ՋՕՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Քաջալերել,
սրտապնդել, ուժեղացուցանել: 2. Ամբա-
ցուցանել (Հաստատուն՝ ամուր դարձնել):
ՋՕՐԱՅՈՒՅԻՁ, ա. Հգօրիչ, ուժատու:
ՋՕՐԱԻՈՐ, ա. 1. Ջօրեղ, Հգօր, ուժեղ,
ատակ, կարող, կորովի, արի, քաջ, ժիր: 2.
Բո՛ւււն, սաստիկ, ամուր, պինդ: 3. մ.
Հգօրեղապէս, Հգօրապէս, արիաբար:
ՋՕՐԱԻՈՐԱԲԱՐ, մ. Ջօրաւորապէս, գօ-
րեղապէս, արիաբար, քաջապէս, ուժգին:
ՋՕՐԱԻՈՐԱԳՈՅՑ, ա. Ջօրագոյն, գօրե-
ղագոյն, Հգօրագոյն:
ՋՕՐԱԻՈՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՋՕՐԱՆԱԼ:
ՋՕՐԱԻՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՋՕՐԱԻՈՐԱԲԱՐ:
ՋՕՐԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջօրեղութիւն, կա-
րողութիւն, ոյժ:
ՋՕՐԵԼ, չբ. 1. ՁեռնՀաս լինել, կարել,

կարողանալ, բաւել, Հնարել, տոկալ, ուժել:
2. Ջօրանալ, զղէմ ունել:
ՋՕՐԵԼԻ, ա. Կարելի, Հնարաւոր:
ՋՕՐԵՂ, ա. Ջօրաւոր, Հգօր, կարող,
ուժեղակ, արի, քաջ, բուււն, ուժգին:
ՋՕՐԵՂԱԳՈՅՑ, տե՛ս ՋՕՐԱԻՈՐԱԳՈՅՑ:
ՋՕՐԵՂԱԿԵՐՊ, ա. Ջօրաւոր (գօրեղ
կերպարանքով՝ տեսքով):
ՋՕՐԵՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՋՕՐԱԻՈՐԱԲԱՐ:
ՋՕՐԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՋՕՐԱԻՈՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՋՕՐԷՆ, նխգ. 1. Ըստ օրէն, Հանգոյն,
որպէս, իբրև, նման, պէս, ըստ: 2. մ. շ.
Օրինակ իմն, զոր օրինակ, իբր, իբրու,
որպէս թէ, իբրև թէ:
ՋՕՐԸՆՏԻՐ ԼԻՆԵԼ. Ջօր առնել՝ Հատանել:
ՋՕՐՀԱՆԱՊԱՁ, մ. Միշտ, Հանապագ,
Հանապագօր:
ՋՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարողութիւն, ոյժ,
արութիւն, քաջութիւն: 2. Ուժգնութիւն,
ուժեղութիւն, սաստկութիւն, ամրութիւն,
պնդութիւն: 3. Ներգործութիւն, ազդե-
ցութիւն: 4. Նշանակութիւն, իմաստ: 5.
Հրաշք, սքանչելիք: 6. (կրօն.) Ենթա-
կայութիւն, անձնաւորութիւն: 7. Ջօրք:
- ՋՕՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Արիաբար, ուժգին:

Է

Է՛՛, է՛ն (կամ է՛նէն, է՛ին, Զէ՛ն, Յէ՛էն), գ. 1.
Էակ, արարած: 2. Աստուած, Տէր:
Է՛՛, է՛ի, է՛բ, է՛իՑ կամ է՛ՈՑ, գ. Էակ, գոյ,
գոյակ, արարած:
Է՛՛, ձ. Ո՛վ, ա՛յ:
Է՛ ԵՐԲԵՄՆ, է՛ ԶԻ, է՛ ՈՒՐԲԲ, մ. Երբեմն,
մերթ:
Է՛ԱԿ, գ. ա. 1. Արարած, գոյ, գոյակ, է՛: 2.
Աստուած: 2. (կրօն.) Էակից, արարչակից,
Համագոյակից: 4. Էացուցիչ, գոյացուցիչ,
արարիչ:
Է՛ԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Ինքնագոյ, ինքնագոյակ,

անեղ, անեղական: 2. Գոյակ, գոյաւոր, գոյական, անձնաւոր: 3. Իսկական, բուն: ԷԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Աստուածութիւն, աստուած, էն: 2. Էակցութիւն, Համագոյութիւն: 3. Էակ, գոյացութիւն: ԷԱԿԻՅ, ա. Բնութեանկից, բնութիւնակից, իսկակից, Համագոյ, Համագոյակից, միաբուն: ԷԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Բնութիւնակցութիւն, Համագոյութիւն: ԷԱՆԱՆ, չբ. 1. Գոլ, կալ: 2. Գոյանալ, գոյաւորել, եղանել: 3. Բնաւորել, տարրանալ, տեկել: 4. (կրօն.) Մարդանալ: ԷԱՊԷՍ, մ. Իսկապէս, գոյապէս, գոյացաբար, տիրապէս, ճշմարտապէս, արդարեւ, իրօք: ԷԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Գոյացուցանել, ստեղծանել, ստեղծուլ: ԷԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Գոյացուցիչ, ստեղծիչ, արարիչ: ԷԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԷԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ: ԷԳ, ա. գ. 1. Իգական սեռի անձ՝ կիւն կամ աղջիկ, իգ, իգականն, իգական սեռին պատկանող կենդանի՝ մատակ, քած: ԷԼ, գ. Աստուած: ԷԼԻՈՍԱԿԱՆ, ա. Արեգակնային: ԷՆ, տե՛ս Է՛: ԷՆԿՈՄԻԱ, գ. Ներբող, ներբողեան: ԷՇ, գ. 1. Մուղ (մատակ, էգ), խարստի (արու): 2. նման. Խոյ (պարիսպներ քանդող անուաւոր պատերազմական մեքենայ): ԷՇԱՅՅԵԱՄՆ, գ. (կենդբ.) Խարբուզ, վերջասպետ: ԷՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իսկութիւն, բնութիւն, գոյացութիւն: 2. Էականութիւն, աստուածութիւն, աստուած, էն: 3. Գոյութիւն: 4. Գոյք, ինչք: ԷՁ, գ. Իջումն: ԷՅՐ, էՅՐ ԱՂԱԳԱԻ, ԷՐՈՒՄ, էՅՐ ՍԱԿՍ, էՅՐ ՎԱՍՆ կամ ՎԱՍՆ ԷՅՐ, գ. մ. Առ ի՞մ, առ իմէ՞, Հի՞մ:

Ը

ԸՂԵՐՁԵԼ, տե՛ս ՈՒՂԵՐՁԵԼ:
ԸՂՁԱԼ, ԸՂՁԱՆԱԼ, նբ. չբ. 1. Բաղձալ, ցանկալ, փափագել, տենչալ, իղձ լինել: 2. Աղերսել, մաղթել, աղօթել: 3. Գուշակել: ԸՂՁԱԼԻ, ա. Բաղձալի, փափագելի, ցանկալի, տենչալի: ԸՂՁԱԼԻՅ, ա. Բաղձալից: ԸՂՁԱԿԱՆ, ա. Ըղձալի, ցանկալի (իղձ արտայայտող՝ յարուցող): ԸՂՁԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Իղձ, փափագ, տենչանք, տենչումն: ԸՂՁԱԿԵՐՏ, ա. Ըղձալի, փափագելի, ցանկալի, ըղձաւոր, ըղձակերտեալ: ԸՂՁԱԿԵՐՏԵԱԼ, տե՛ս ԸՂՁԱԿԵՐՏ: ԸՂՁԱԿԵՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Ըղձումն, իղձ, փափագ, թախանձանք: ԸՂՁԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՂՁԱԼ: ԸՂՁԱՆՔ, գ. Իղձ, բաղձանք, տենչանք: ԸՂՁԱՊԱՏՈՒՄ, ա. գ. Հարցուկ, իղձ: ԸՂՁԱԻՏ, ա. Մեծափափագ (իղձով լի): ԸՂՁԱԻՈՐ, ա. 1. Տենչող, տարփող: 2. Ըղձալի, ցանկալի: ԸՂՁԱՓԱՓԱԳ, ա. Մեծափափագ (չատ ըղձալի և փափագելի): ԸՂՁՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իղձ, ըղձանք, բաղձանք, փափագումն, ցանկութիւն, տենչ: 2. Հմայք, Հմայութիւն (սուտ գուշակութիւն): ԸՂՁՈՒՄՆ, գ. Ըղձանք, բաղձանք, փափագումն: ԸՄԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԱՓԻԲԵՐԱՆԵԼ: ԸՄԲԵՐԵԼ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐԵԼ: ԸՄԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻԻՆ: ԸՄԲԻՇ, ա. գ. Ըմբշամարտիկ, մենամարտիկ, բռնամարտիկ, ագոնարար: ԸՄԲՇԱԿԱՆ, ա. Ըմբշամարտ, ըմբշամարտապէս (ըմբիշին և ըմբշամարտութեան

յատուկ՝ վերաբերող):
ԼՄԲՇԱՄԱՐՏ, ա. դ. 1. Մենամարտիկ,
ըմբիշ: 2. Ըմբշական:
- ԼՄԲՇԱՄԱՐՏՔ, գ. Մենամարտուծիւն,
գօտէմարտուծիւն, գօտէկոռուծիւն,
ըմբշամբցուծիւն, ազոն:
ԼՄԲՇԱՄԱՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԼՄԲՇԱԿԱՆ:
ԼՄԲՇԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Գօտէմարտել,
մենամարտել, գօտէկոռիւ լինել:
ԼՄԲՇԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԼՄԲԻՇ:
ԼՄԲՇԱՄՐՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Գօտէմարտու-
ծիւն, մենամարտուծիւն:
ԼՄԲՈՆ, ա. Յանկաւոր, պատկանաւոր,
յարմար, պատշաճ:
- ԼՄԲՈՆ Է, մբ. Պատշաճ է, անկ է, ի դէպ
է, ի ճաշ է:
ԼՄԲՈՇԽՆԵԼ, նբ. Ճաշակել, վայելել
(գործածել ըստ հաճոյքի):
ԼՄԲՈՍԱՆԱԼ, չբ. Հետտել, անսաստել,
ապստամբել, ընդվզել:
ԼՄԲՈՒՆԱԿԱՆ, ա. Հասու:
ԼՄԲՈՒՆԵԼ, նբ. 1. Ի բուռն արկանել,
գրռամբ ածել, ունել, պինդ ունել, կաշ-
կանդել, ձերբակալ առնել: 2. Տիրել,
ժառանգել: 3. Վերահասու լինել, հասկա-
նալ, իմանալ, ի միտ առնուլ:
ԼՄԲՈՒՆԵԼԻՔ, գ. Ըմբռնողութիւն:
ԼՄԲՈՒՆԻԶ, տե՛ս ԼՄԲՈՒՆՈՂ:
ԼՄԲՈՒՆՈՂ, ա. Ըմբռնիչ, ըմբռնող:
ԼՄԲՈՒՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼՄ-
ԲՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԼՄԲՈՒՆՈՂԱՊԷՍ, մ. Սաստկապէս,
պնդապէս, տիրապէս:
ԼՄԲՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբռնողա-
կանութիւն, ըմբռնութիւն, ըմբռնելիք,
ոյժ, ներգործութիւն, հասողութիւն (ձեռ-
քով կամ մտքով ըմբռնելու կարողու-
թիւն):
ԼՄԲՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼՄԲՈՒՆՈՂՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԼՄԲՈՒՆՈՒՄՆ, գ. 1. Կարումն: 2. Հասումն,

ճանաչողութիւն: 3. Սանձուճն, զգու-
շութիւն:
ԼՄՊԱԿ, տե՛ս ԼՄՊԱՆԱԿ (1):
ԼՄՊԱԿԻՑ, ա. Սեղանակիր:
ԼՄՊԱՀԿԱՆՔ, գ. Ապարասանութիւն,
ստահակութիւն, ըմպահկումն:
ԼՄՊԱՀԿԵԼ, 1. չբ. Անսաստել, ըմբոս-
տանալ, ապարասանել, հետտել, վտա-
րանջել, ապստամբել, ընդվզել, անհնա-
զանդել, ընդհարկանել: 2. նբ. Ըմպահկե-
ցուցանել, սանձահարել, նուաճել:
ԼՄՊԱՀԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՄՊԱՀԿԵԼ
(2):
ԼՄՊԱՀԿՈՒՄՆ, գ. Ըմպահկանք,
ապարասանութիւն:
ԼՄՊԱՆԱԿ, գ. 1. Ըմպակ, ըմպիկ, բաժակ,
գաւաթ, նուազ: 2. ա. Ըմպելի, արբուն:
ԼՄՊԵԼ, նբ. Խմել:
ԼՄՊԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՄՊԵԼԻ:
ԼՄՊԵԼԻ, ա. 1. Ըմպելական, արբուն (որ
կարելի է խմել): 2. գ. Գինի. ցքի: 3. Արբ,
արբուն, արբեցութիւն, գինարբուք, կո-
չունք, խրախունք: 4. Ըմպակ, ըմպանակ,
բաժակ, գաւաթ:
ԼՄՊԵԼԻՔԱԽԱՌՆՈՅ, գ. Ըմպանակ,
խառնարան:
ԼՄՊԻԿ, տե՛ս ԼՄՊԱՆԱԿ:
ԼՄՓՈՐՏԵԼ, նբ. Ուռուցանել:
ԸՆԲԵՐԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՄԲԵՐԱՆԵԼ:
ԸՆԲՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԼՄԲՈՒՆԵԼ:
ԸՆԴԱԲՈՅՍ, ա. Բնածին, բնաւորական,
ընտանի:
ԸՆԴԱԲՈՒՑ, տե՛ս ԸՆԴԱԿԵՐ:
ԸՆԴԱԹՈՒՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, Ընդ սուր
հանել, կոտորել:
ԸՆԴԱԿԱՄԲ ՀԱՅԵԼ, տե՛ս ԱԿՆ¹-ի տակ:
ԸՆԴԱԿԵՐ, ա. Ընդարբուտ, ունդակեր:
ԸՆԴԱԿԻՑ, ա. Տնակիրք, բնակակիրք,
ընտանի:
ԸՆԴԱՂՈՏ, տե՛ս ԱՂՈՏ:
ԸՆԴԱՂՈՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԱՂՈՏԱՆԱԼ:
ԸՆԴԱՃԵԼ, տե՛ս ԱՆԴԱՃԵԼ:

Ընդհանուր, նիւղ. մ. Յառաջ, ի դէմս,
ընդդէմ:
- Ընդհանուր գում.՝ ԳնԱԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝
ԼԻՆԵԼ. Հանդիպել, պատահել:
Ընդհանուր, չբ. Ընդ առաջ ելանել՝
լինել:
Ընդհանուր, տե՛ս ԸՆՏԱՍՈՒՆ:
Ընդհանուր, ա. 1. Լայն, արձակ, լայնա-
տարած, լայնածաւալ, մեծատարած: 2.
Ազատ, անխափան, դիւրին, անդորր: 3. մ.
Արձակաբար, ընդարձակաբար, դիւրաւ:
Ընդհանուր, տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿ (3):
Ընդհանուր, գն. Յոփ, անառակ:
Ընդհանուր, գն. 1. Լայնագոյն,
երկայնագոյն, ճոխագոյն, դիւրագոյն: 2.
մ. տե՛ս ԸՆԴԱՐՁԱԿ (3):
Ընդհանուր, ա. Առատաձեռն
(ձեռք բաց):
Ընդհանուր, տե՛ս Երկայնամիտ,
Համբերող:
Ընդհանուր, ա. Լայնատարած:
Ընդհանուր, մ. Ընդարձակաբար,
ընդարձակ:
Ընդհանուր, ա. 1. Արձակասուն,
փափկասուն: 2. Յոփ:
Ընդհանուր, գ. Հրապարակ (ըն-
դարձակ սրահ, բաց տեղ):
Ընդհանուր, ա. Լայնածաւալ,
ընդարձակ:
Ընդհանուր, ա. Լայնատարած,
լայնատարր:
Ընդհանուր, նբ. 1. Ընդարձակեցու-
ցանել, լայնել, լայնացուցանել, մեծացու-
ցանել, բանալ, տարածանել, տարածել: 2.
Ազատ առնել, անդորրացուցանել, դիւրել,
ճոխացուցանել, թողացուցանել:
Ընդհանուր, տե՛ս ԱՐՁԱԿ-
ԵՐԱՍԱՆԱԿ:
Ընդհանուր, գն. Ընդհանուր, տե՛ս ԸՆ-
ԴԱՐՁԱԿԵԼ:
Ընդհանուր, ա. Դիւրիչ:
Ընդհանուր, գ. Ընդարձակու՞մ

(ընդարձակ լինել):
Ընդհանուր, տե՛ս ԸՆԴԱՐ-
ՁԱԿՈՒԹԻՒՆ:
Ընդհանուր, չբ. 1. Ապշել (խիստ
զարմանալ): 2. Թմբբել, թմբել, զմբբել,
անզգայանալ, փայտանալ:
Ընդհանուր, սբ. Թմբբեցու-
ցանել, անզգայացուցանել:
Ընդհանուր, ս. ԹԲԲԵՅՈՒՑԻՉ:
Ընդհանուր, տե՛ս ԼՄԲԵՐԱՆԵԼ:
Ընդհանուր (իմ), չբ. Հեկեկալ:
Ընդհանուր (իմ), չբ. Ի գուճս անկանել:
Ընդհանուր, նբ. 1. Ամփոփել, պարունա-
կել (իբ գործ ժողովել՝ հաւաքել): 2.
Դիզանել, դիզել, կուտել:
Ընդհանուր, նբ. Գրկել, գրկու արկանել:
Ընդհանուր, ա. 1. Ընդդիմակ, ներհակ, ներ-
հական: 2. Դիմակաց, ընդդիմակաց: 3.
նիւղ. Հակառակ: 4. մ. Յանդիման, հան-
դէպ, առաջի, ընդ առաջ:
- Ընդհանուր՝ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ԿԱԼ.
Ընդդիմանալ, դէմ կալ, հակառակ կալ,
հակառակել, հակակայել:
- Ընդհանուր ԼԻՆԵԼ (իմ). Յանդիման լինել՝
կալ, հանդիպել, ի դէմս դալ:
- ՅԸՆԴԴԻՄԱՆ, ՋԸՆԴԴԻՄՆ, մ. Ընդ հա-
կառակն, զհակառակն, ի հակառակէն:
Ընդհանուր՝ ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԱ-
ԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ:
Ընդհանուր՝ ՅԱՆԴԻՄԱՆ, մ. Դէմ յան-
դիման:
Ընդհանուր, նբ. Հակադրել,
հակաբաժանել:
Ընդհանուր, ա. Ընդդիմահար, դի-
մահար, պինդ, կարծր:
- Ընդհանուր ԼԻՆԵԼ. Ընդհանուր-
կանել:
Ընդհանուր, ա. Հակառակաբան, հա-
կառակաբան, ընդդիմասաց:
Ընդհանուր, նբ. չբ. Դիմաբանել,
դիմախօսել, դիմաձայնել, հակաճառել,
հակառակել, վիճել:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԻՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմաբանություն, ընդդիմախօսություն, հակաճանություն, հակառակություն, առարկություն, ընդդիմասացություն:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԲԱՐ, մ. Դիմաբար, ներհակաբար, ընդդիմադրաբար, ընդդէմ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴԱՐՁ, ա. Հակառակող, հակառակորդ:

- ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴԱՐՁ ԼԻՆԵՆԻ՝ ԿԱԼ. Ընդդիմադարձել, ընդդէմ դառնալ, հակառակել: ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴԱՐՁ ԼԻՆԵՆԻ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադարձություն, հակառակություն:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵՆԵԼ, պբ. Շրջել, յեղաշրջել (հակառակ կողմը դարձնել):

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԲԱՐ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴՐԵԼ, նբ. Դիմադրել (դէմ առ դէմ դնել՝ կարգել), հակադրել:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադրություն, հակառակություն, առարկություն:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԽՕՍԵԼ, ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԲԱՆԵԼ, ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿ, ա. Հակառակ, ներհակ, ընդդէմ, ներհական:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկազմություն, անզարգություն, անչքություն:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵՆԻ, տե՛ս ԴԻՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵՆԻ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՅ, ա. Ընդդիմակաց:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՅԵԼ, տե՛ս ԴԻՄԱԿԱՅԵԼ (իմ):

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Դիմակայություն (ընդդիմակայել):

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՆ, ա. Ընդդիմակ, հակառակ, ներհական:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՅ, ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՅՈՒ, ա.

1. Ընդդիմակ, հակառակորդ: 2. Հակառակ,

ընդդիմակայ: 3. Առաջիկայ, ներկայ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմադրություն, հակառակություն, ներհակություն: ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿԻՑ, ա. Հակառակորդ, ոտխա: ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿՈՒԵԼ (իմ), չբ. Ընդդիմամարտել:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ատելություն (հակակրանք, հակակրել):

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմամարտություն, հակառակորդություն, հակառակություն, ոտխություն:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՀԱՐ, ա. 1. Դիմահար, ընդդիմահարական: 2. Ընդդիմակաց, հակառակորդ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՀԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՀԱՐ (1):

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Ի դիմի հարկանել, ընդհարկանել, հակառակել:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընդհարություն, ընդհարում, բախում: 2. Բաղդատություն:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱԶԱՅՆ, ա. Ընդդիմաբան, անմիաբան:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՄԱՐՏ, ա. Ընդդիմամարտիկ, դիմամարտ, հակամարտ, հակառակամարտ, հակառակորդ, ախոյան, ոտխ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՄԱՐՏԵԼ (իմ), չբ. Դիմամարտել, կռուել:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՄԱՐՏԻԿ, տե՛ս ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՄԱՐՏ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիմամարտություն, մարտ, կռիւ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅ, տե՛ս ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (տրամ.) Ընդդիմայարակայ, ընդդիմայարակայումս (հերքման ձև՝ հակապացոյց):

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՅԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ԸՆԴԳԵՐԻՄԱՆԱԼ, չբ. Ընդդէմ դառնալ՝ երթալ՝ կալ, հակառակել:

ԸՆԴԴԻՄԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԴԻՄԱՌ-
ՆՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՑ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄԱ-
ԲԱՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆԴԴԻ-
ՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆԴԴԻՄԱՍՈՎՈՐ, ա. Հակառակասէր,
Հակառակող:
ԸՆԴԴԻՄԱՏԻՊ, ա. 1. Դիմահար, կարծր,
պինդ: 2. Հակառակ, ներհակ, ընդդէմ:
ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՂ, տե՛ս ԸՆԴԴԻՄՈՂ:
ԸՆԴԴԻՄԱՑՈՒՄՆ, գ. Առընդդիմա-
ցումն, ընդդիմութիւն, դիմադրութիւն:
ԸՆԴԴԻՄԱՏՈՐ, ա. Ընդդիմակ, հակա-
ռակ, ներհակ:
ԸՆԴԴԻՄԱՓԱՌ, ա. Չարափառ:
ԸՆԴԴԻՄԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կշռութիւն,
բաղդատութիւն:
ԸՆԴԴԻՄՈՂ, ա. Ընդդիմացող:
ԸՆԴԴԻՄՈՏՈՒՔ, ա. գ. յոգն, Հակոտ-
նայք, Հակոտնեայք:
ԸՆԴԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հակառակութիւն,
ներհակութիւն, դիմադրութիւն, հակա-
դրութիւն:
ԸՆԴԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ախորժումն (զուր
գալը):
ԸՆԴԵԼ, ա. Ընտել, սովոր, ընտանի,
ծանօթ (մէկին կամ մի բանի վարժուած):
ԸՆԴԵԼԱՅԱՐ, մ. Ընտանեբար (ընդել,
լինելով):
ԸՆԴԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Ընտանեգոյն:
ԸՆԴԵԼԱԿ, տե՛ս ԸՆԴԵԼ:
ԸՆԴԵԼԱԿԱՆ, ԸՆԴԵԼԱԿԻ, ա. 1. Սովո-
րական: 2. Ընտանեկան:
ԸՆԴԵԼԱԿԻՑ, ա. Ծանօթ, ընկեր, մտերիմ:
- ԸՆԴԵԼԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԵ-
ԼԱԿՑԵԼ (իմ):
ԸՆԴԵԼԱԿԻԹԵԼ (իմ), նբ. Ընդելանել,
կրթել, վարժել, սովորել:
ԸՆԴԵԼԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Ընդելակից լինել
(ընտանի՝ ծանօթ՝ մտերիմ դառնալ):
ԸՆԴԵԼԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Կրթել, սովորել,

վարժել, ընտանենալ: 2. Ճգնել, ջանալ,
փորձել:
ԸՆԴԵԼԱՍՔԻ, ա. Մարդասէր, ընկերասէր:
ԸՆԴԵԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընդելուցանել,
ընտելացուցանել, Համբուրցուցանել,
սովորեցուցանել, վարժել, մարզել, կրթել:
ԸՆԴԵԼՆՈՒԼ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱՆԵԼ (իմ):
ԸՆԴԵԼՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Յեռուլ, յերբու-
րել, հիւսել, յարել: 2. Ելուզանել (տակից
Հանել):
ԸՆԴԵԼՈՒԶՈՒԱԾ կամ ԸՆԴԵԼՈՒԶԱԾ,
գ. Յօրինուած, հիւսուած:
ԸՆԴԵԼՈՒԶՈՒՄՆ, գ. Յեռումն, մատի-
տումն, շար, կարգ:
ԸՆԴԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտելութիւն, ըն-
տանութիւն, ծանօթութիւն, տեղեկու-
թիւն, սովորութիւն, վարժութիւն,
կրթութիւն:
ԸՆԴԵԼՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆԴԵԼԱՑՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:
ԸՆԴԵՂՁԱՆԵԼ, չբ. նբ. Աղերս արկանել,
աղերսել, աղաչել:
ԸՆԴ ԵՐԵԿՈՍ, ԸՆԴ ԵՐԵԿՈՅՍ, տե՛ս
ԵՐԵԿ, ԵՐԵԿՈՅ:
ԸՆԴԵՐԿԱՅՆԱՄԻՏ, տե՛ս ԵՐԿԱՅ-
ՆԱՄԻՏ:
ԸՆԴ ԵՐԿԱՐ, մ. Յերկար, շատ:
- ԸՆԴԵՐԿԱՐ ԱՌՆԵԼ կամ ԼԻՆԵԼ. Ընդ-
երկարածգել, յերկարածգել, ընդերկարել,
յամել:
ԸՆԴԵՐԿԱՐԱՉԳԵԼ, ԸՆԴԵՐԿԱՐԵԼ,
տե՛ս ԸՆԴԵՐԿԱՐ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ԸՆԴԵՐԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկարութիւն
(ժամանակի երկայնութիւն):
ԸՆԴԵՐԿՈՒՐԱՐ, մ. Յերկբայս, երկ-
բայաբար:
ԸՆԴԵՐԿՈՒԱՆԱԼ, ԸՆԴԵՐԿՈՒԵԼ (իմ),
չբ. Յերկուանալ, տարակուսել, երկբա-
յանալ, երկբայել, կասկածել, երկպառա-
կել:
ԸՆԴԵՐՔ կամ ԸՆՏԵՐՔ, գ. (կզմսս.)
Ներքս, փորոտի, աղիք:

Ընդէօր, եղբ. էօր, վասն էօր, առ ի՞նչ, առ իմէ՞:

Ընդհանրեցել (իմ), Ընդհանրեցել (իմ), չբ. Խոհեցել (իբրբար հետ խառնուել):

Ընդհանրեցել, ա. Առեղեգեալ (դէպի մի կողմ թեքուած՝ հակուած):

Ընդհանրեցել, տե՛ս Ընդհանրեցել:

Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել, մ. ա. 1. Ամենայն ուրեք, ընդ բնաւ, առ հասարակ: 2. Հանրական, սեռական, տիեզերական, հասարակական, հասարակաց, հանուր, բոլոր, համօրէն, ամենայն:

Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել, տե՛ս Ընդհանրեցել:

Ընդհանրեցել, ա. Հանրական, ընդհանուր, համօրէն, հասարակաց, տիեզերական, շրջաբերական:

Ընդհանրեցել, ա. Հանրականագոյն, հասարակագոյն:

Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել, մ. Հանրականագէտ, հասարակագրար:

Ընդհանրեցել, ա. Ընդհանուրասփռ (ամենուրեք տարածուած՝ սփռուած):

Ընդհանրեցել, ա. Նխդ. 1. Տարբեր, անմասն, հեռի: 2. Նուազ, պակաս: 2. դ. Խտիբ, խտրոց, միջոց:

Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել, գ. Միջատութիւն (ընդհատ՝ ոչ շարունակական լինելը):

Ընդհանրեցել (իմ), չբ. Ի դիմի հարկանել, բարխել, ընդդիմահարկել:

Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել, գ. Ընդդիմահարկութիւն, բարխումն:

Ընդհանրեցել, տե՛ս Ընդհանրեցել:

Ընդհանրեցել, Նխդ. Ի ձեռն, ձեռամբ, միջնորդաւ:

Ընդհանրեցել, տե՛ս Մէջ-ի տակ:

Ընդհանրեցել, գ. Միջաշաւիղ:

Ընդհանրեցել, գ. Խտրոց (մէջ-տեղը մի բան գցելը՝ ընկնելը):

Ընդհանրեցել, նբ. Հասարակել (մէջտեղից բաժանել, կիսել):

Ընդհանրեցել² (իմ), չբ. Հասարակել (կէս լինել, կէսին հասնել):

Ընդհանրեցել, գ. Միջատութիւն:

Ընդհանրեցել, գ. Մտածումն, մտածութիւն:

Ընդհանրեցել, չբ. Միջամուխ՝ միջամուտ լինել, թափ անցանել՝ անկանել՝ մտանել:

Ընդհանրեցել, ա. Հոգած, խնամոտ:

Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել, տե՛ս Յերկարձուցել:

Ընդհանրեցել, տե՛ս Ընդհանրեցել (իմ):

Ընդհանրեցել (իմ), չբ. 1. Ընդդիմանալ, յողնել, յողն անկանել՝ երթալ, յորոսայտեալ անկանել՝ կալ, յուլանալ: 2. Զհետ լինել (զուարճութիւնների՝ զարգարանքների):

Ընդհանրեցել, ա. Անդորր:

Ընդհանրեցել, ա. մ. 1. Ոստուցեալ: 2. Ընդդուտուցիչ: 3. Խափան, խափանիչ, խափանեցուցիչ:

Ընդհանրեցել, ա. Պոռոտախօս:

Ընդհանրեցել (իմ), Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել (իմ), չբ. 1. Ոստուլ, ոստչել: 2. Խրտչել, ահաբեկ լինել, աչչել, այլայլել:

Ընդհանրեցել, աբ. 1. Ոստուցանել: 2. Զարթուցանել, շարժել, շարժել, դրդել, հարթուցանել, վանել, քշել:

Ընդհանրեցել, ա. Դրդիչ, սարտուցիչ (որ ընդդուտն է տալիս):

Ընդհանրեցել (իմ), տե՛ս Ընդհանրեցել (իմ):

Ընդհանրեցել, նբ. 1. Կոխան առնել, նուածել: 2. Կխբ. Առ ոտն հարկանել, արհամարհել:

Ընդհանրեցել, նբ. Ընդդիմել (վիզը ոլորել):

Ընդհանրեցել, Ընդհանրեցել, ա. 1. Ընդդուող, ընդդուիչ: 2. Ենթակալ, արժանաւոր, ունակ, ընդուտարան, հաղորդ: 3. Ընդդուելի, հաճելի, հաճոյական:

Ընդհանրեցել, գ. Ընդդուելու-

ՅԱԾ: 2. Շաղփաղփի, ընդունայնախօս:
ԸնդվԱՅՐԱԾՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Աստան-
դուլթիւն: 2. Շաղփաղփուլթիւն, դատար-
կարանուլթիւն:
ԸնդվԱՅՐԱԿՈՇԿՈՃ, ա. Ընդունայ-
նաթոպ, զրաջան:
ԸնդվԱՅՐԱՀԱՐ, ա. Արհամարհ, ար-
համարհելի, անարգ, խոտան, չնչին,
անպիտան:
ԸնդվԱՅՐԱՃԱՌ, ա. Ընդունայնախօս:
ԸնդվԱՅՐԱՅԱԾ, տե՛ս Դատարկայած:
ԸնդվԱՅՐԱՊԱՏԻԻ, ա. Անարգ, ար-
համարհ:
ԸնդվԱՅՐԱՊԱՐ, ա. Դատարկայած,
դատարկապորտ:
ԸնդվԱՅՐԱՋԱՆ, տե՛ս ՋՐԱՋԱՆ:
ԸնդվԱՅՐԱՍՆՈՒՆԴ, ա. Վայրենի:
ԸնդվԱՅՐԱՍՈՒՆ, ա. Դատարկասուն,
դատարկապորտ, թուլամորթ:
ԸնդվԱՅՐԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՋՐԱՋԱՆ:
ԸնդվԱՅՐԱՔԱՐՇԵԼ (իմ), չք. Գետնա-
քարը լինել, յապականուլթիւն դառնալ:
ԸնդվԱՅՐԱՔՆԻՆ, ա. Աւելախնդիր,
հետաքրքիր:
ԸնդվԱՅՐԸՆԿԵՑԻԿ, ա. Արհամարհեալ,
անպէտ, անպիտան:
ԸնդվԱՅՐԸՆԿԷՑ ԱՌՆԵԼ, Ընդ վայր
հարկանել:
ԸնդվՋԵԼ¹, տե՛ս ԸնդոՒՆԵԼ:
ԸնդվՋԵԼ² (իմ), չք. Ըմբոստանալ, ան-
սաստել, փքալ, յոխորտալ:
ԸնթԱԴԻՐԵԼ, նք. 1. Ենթադրել, տապաստ
արկանել, նուաճել, վանել, ընկրկել: 2.
Ձետեղել, դասել, կարգել:
ԸնթԱԴԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ենթադրուլթիւն,
ոտնհարուլթիւն: 2. Առաջարկուլթիւն,
դիտաւորուլթիւն:
ԸնթԱԿԱՅ, տե՛ս ԵնթԱԿԱՅ:
ԸնթԱՆԱԼ, չք. 1. Երազել, վազել, ար-
չաւել, փուլթալ: 2. փխր. Տարածանել
(բերնէբերան անցնել՝ շրջել): 3. Հա-
մառօտել:

- Ի Զէն ԸնթԱՆԱԼ. Զինաւորել, զի-
նուորել:
ԸնթԱՆԱԼԻ, ա. ԸնթԱՅՈՂ:
ԸնթԱՆՈՑ, գ. Ղեկնակ:
ԸնթԱՅ, ԸնթԱՅՔ, գ. 1. Վազք, զնացք,
անցք: 2. Հոսանք (ջրի ընթացքը): 3.
Միջոց (ճանապարհի, ժամանակի): 4.
Կերպ, եղանակ: 5. Վարք:
ԸնթԱՅԱԲԱՐ, տե՛ս ԶԿՆԻԸՆթԱՅԱԲԱՐ:
ԸնթԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Ընթացողական (ըն-
թացքին յատուկ՝ վերաբերող): 2. Քաջ-
ընթաց:
ԸնթԱՅԱԿԻՑ, ա. Զուգընթաց, համա-
գնաց, կիցընթաց, ուղեկից, գործակից:
ԸնթԱՅԱԿՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Զուգընթա-
ցուժն, ճանապարհակցուլթիւն, գործակ-
ցուլթիւն:
ԸնթԱՅԱՐԱՆ, գ. Ասպարէզ, մրցարան,
ստադիոն:
ԸնթԱՅՈՂ, տե՛ս ԸնթԱՆԱԼԻ:
ԸնթԱՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԸնթԱՅԱԿԱՆ
(1):
ԸնթԱՅՈՒԹԻԻՆ, ԸնթԱՅՈՒՄՆ, գ. Ըն-
թացք (ընթանալը):
ԸնթԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պք. Վազեցուցանել
(ընթանալ տալ):
ԸնթԱՅՔ, տե՛ս ԸնթԱՅ:
ԸնթեՌՆԻԼ, ա. Ընթեցող, ընթեցիչ:
ԸնթեՌՆՈՒԼ, նք. ընթեցանել, կարգալ,
վերծանել:
ԸնթԵՐ, մ. Առընթեր:
ԸնթԵՐԱԿԱՅ, ԸնթԵՐԱԿԱՅ, ա. Մեր-
ձակայ, առաջիկայ, ներկայ:
ԸնթԵՐՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԸնթեՌՆՈՒԼ:
ԸնթԵՐՑԱՍԵՐ, ա. Ընթեցուածասէր,
գրազէտ, ուսումնասէր, բանասէր:
ԸնթԵՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ուսումնասի-
րուլթիւն (ընթեցասէր լինելը):
ԸնթԵՐՑԻՉ, գ. ա. Ընթեցող, վերծանող:
ԸնթԵՐՑՈՂ, գ. ա. 1. Ընթեցիչ, ընթեր-
ցասէր, գրազէտ: 2. (եկեղց.) Գրակարգաց,
անալանոս:

Ընթերցող, ա. Ընթերցող, գրագետ:
ԸնթերցողՈւՊԻԹԻԻՆ, գ. Ընթերցումն, կարգացումն, ընթերցումած, ընթերցումթիւն:
ԸնթերցողՈՒԾ, տե՛ս ԸնթերցողՈՒԹԻԻՆ:
ԸնթերցողՈՒԾԱՍԷՐ, տե՛ս ԸնթերցումԱՍԷՐ:
ԸնթերցողՈՒԹԻԻՆ, ԸնթերցողՈՒՄՆ, տե՛ս ԸնթերցողՈՒԹԻԻՆ:
Ընթերցող, ա. Հացակիր, սեղանակիր:
Ընթերցող, ա. Կոչնատեր:
Ընթերցել, նբ. չբ. Ուտել զընթերիսն, յընթերիս ուտել:
ԸնթերիՔ, գ. Հացկերոյթ, կոչունք:
- ՅԸնթերիՍ ՈՒՏԵԼ, ՈՒՏԵԼ ՁԸնթերիՍՆ, տե՛ս Ընթերել:
Ընթողութել, տե՛ս Ընթողութել:
Ընթում կամ Ընթում, գ. 1. Ընձեռայք, պատարագ, նուէր, պարգև: 2. Կաշառ: ԸնթումԱՌԲԵՐ, ա. Պատարագաբեր, ընծայամտոյց, ընծայատար, ընծայաւոր:
- ԸնթումԱՌԲԵՐ ԼԻՆԵԼ. Ընծայաբերս առնել, ընծայաբերել, ընծայել:
- ԸնթումԱՌԲԵՐՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԸնթումԱՌԲԵՐ ԼԻՆԵԼ:
ԸնթումԱՌԲԵՐԵԼ, նբ. Ընծայաբեր լինել, ընծայաբերս առնել, ընծայել, ընծայատար լինել, ընծայատարել:
ԸնթումԱՌԿԱՆ, ա. Նուիրական:
- ԸնթումԱՌԿԱՆ ԳԻՐ ԹՈՒՂԹ. Թուղթ ընծայութեան:
ԸնթումԱՌՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԸնթումԱՌԲԵՐ:
ԸնթումԱՌՆԱԼ, չբ. Ընծայել (ընծայուել, առաջը գրուել):
ԸնթումԱՌՍԱՐ, տե՛ս ԸնթումԱՌԲԵՐ:
- ԸնթումԱՌՍԱՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸնթումԱՌԲԵՐԵԼ:
ԸնթումԱՌՍԱՐԵԼ, տե՛ս ԸնթումԱՌԲԵՐԵԼ:
ԸնթումԱՌՏՈՒՐ, ա. Ձրիատուր (իբրև ընծայ տրուած՝ պարգևուած):

ԸնթումԱՌՍԱՆ, գ. Մատուցարան:
ԸնթումԱՌՈՐ, տե՛ս ԸնթումԱՌԲԵՐ:
ԸնթումԱՌԲԵՐ, տե՛ս ԸնթումԱՌԲԵՐ:
ԸնթումԱՌԵԼ, նբ. 1. Նուիրել, պատարագել:
2. Յառաջաբերել, մատուցանել, յանդիման առնել: 3. Վերագրել: 4. Պատուել (ընծաներով):
ԸնթումԱՌՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, տե՛ս ԸնթումԱՌԵԼ:
ԸնթումԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Մատուցումն, տրււթիւն: 2. Յուցակութիւն, ասպոյց:
- ԹՈՒՂԹ ԸնթումԱՌԹԵԱՆ, տե՛ս ԸնթումԱՌԿԱՆ ԳԻՐ:
Ընթողել (իմ), տե՛ս Ընթողել (իմ):
ԸնթողիՂՏ, տե՛ս ԸնթողիՂՏ:
ԸնթողիՁ, ա. Ընկալուչ, ընդունիչ:
ԸնթողիՈՒԼ, տե՛ս ԸնթողիՆԵԼ (իմ):
ԸնթողիՈՒՁ, ա. 1. Ընդունող, ընդունիչ, ընդունակ: 2. Խօսնայր, փեսայ: 3. Ընդունելի (ընդունելութեան արժանի):
ԸնթողիՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ):
ԸնթողիՁԵԼ (իմ), կ. չբ. Կաշկանդել, պրկել:
ԸնթողիՈՒԼ, նբ. Արկանել, ձգել, ընկեցիկ առնել:
Ընթող, գ. ա. 1. Մերձաւոր, մտերիմ, բարեկամ: 2. Ձովող, ընկերակիր, գործակիր, կցորդ, բաժանորդ, համախոհ: 3. Ձուգական, զուգակիր, հասարակիր:
- Ընթող ՁԸնթող. Ձմիմեանս, ի միմեանց, զմիմեանս:
ԸնթողԱՌԱՐ, մ. Բարեկամապէս (իբրև ընկեր):
ԸնթողԿԻՑ, ա. Ընկեր (ընկերութեան կցորդ):
ԸնթողԱՌԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Ընկերութիւն, կցորդութիւն, միաբանութիւն:
ԸնթողԱՌՂԱՏԻՔ, ԸնթողԱՌՂԱՏԻՔ, գ. Ընկերհարկութիւն:
Ընթողել, չբ. Գործակիր լինել, աջակցել:
ԸնթողիՆԵԼ, տե՛ս ԸնթողիՆԵԼ:
ԸնթողիՆԵԼ, տե՛ս ԸնթողիՆԵԼ:

Ընկերություններին, գ. Մտերմութիւն, բարեկամութիւն:

Ընկերություններին, գ. Եղբայրսիրութիւն:

Ընկերակցութիւն, ա. Ընկերակցութիւն, արհամարհ, արհամարհեալ, խոտան, անպիտան, անարգ, չնչիւն:

- Ընկերակցութիւն Անգլերէն. Ընկերակցութիւն, արկանել, ձգել:

- Ընկերակցութիւն Լիւնք. Անկանել, ընկանել:

Ընկերակցութիւն ԿԱ. 1. Հակառակ կալ (իբրև խոչ), արգել լինել, ընկճել: 2. Ի գուճա իջանել, կորանալ:

Ընկերակցութիւն, նբ. 1. Ընկերակցանել, ընկերակց, սուղանել, սուղել, մխրճել, խորասուղել, խորասոյգ առնել, հեղձուցանել (Չրերում): 2. չբ. Խորասուղել լինել, խորասուղել, հեղձանել, հեղձնուլ (Չրասոյգ լինելով):

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, տե՛ս Ընկերակցութիւն (1):

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, Ընկերակցութիւն, գ. Ընկերակցութիւն (ընկերակցութիւն, ընկերակցութիւն):

Ընկերակցութիւն, նբ. 1. Ընկերակցանել, ընկերակցուցանել, Չրմխել, ընկնուլ, սուղանել, խորասոյգ առնել, կլանել, մխրճել: 2. փխբ. Համակել, պատել: 3. Ապականել:

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, տե՛ս Ընկերակցութիւն:

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, տե՛ս Ընկերակցութիւն:

Ընկերակցութիւն, տե՛ս Մո՞վ Անգլերէն:

Ընկերակցութիւն, Ընկերակցութիւն, գ.

Ընկերակցութիւն, ընկերակցութիւն, ընկերակցութիւն:

Ընկերակցութիւն, կամ Ընկերակցութիւն, նբ. 1. Նկուն

առնել, նուաճել, վանել, ճնշել, յաղթահարել:

2. Ընկերակցութիւն կալ, արգել լինել:

Ընկերակցութիւն, նբ. Տապալել, կործանել:

Ընկերակցութիւն, տե՛ս Անգլերէն:

Ընկերակցութիւն (իմ), չբ. Ընկերակցանել, ընկերակցել, կողմանել, կողմանել, հանգչել, ի կողմն լինել՝ անկանել:

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, պբ. Ընկերակց-

անցուցանել, կողմանցուցանել, կողման-

ցուցանել, ննջեցուցանել:

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, գ. Կողմանումն (ընկողմանել):

Ընկերակցութիւն (իմ), տե՛ս Ընկերակցութիւն (իմ):

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, տե՛ս Ընկերակցութիւն Անգլերէն:

Ընկերակցութիւն կամ Ընկերակցութիւն, տե՛ս Անգլերէն Անգլերէն:

Ընկերակցութիւն (իմ), տե՛ս Ընկերակցութիւն (իմ):

Ընկերակցութիւն կամ Ընկերակցութիւն, գ. Արքայական կողմն:

Ընկերակցութիւն, նբ. Ընկերակցութիւն, ընկերակցել, նկուն առնել, ընկճել:

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, տե՛ս Ընկերակցութիւն:

Ընկերակցութիւն, տե՛ս Ընկերակցութիւն:

Ընկերակցութիւն, գ. Տուրբ, ընծայ, նուէր, պարգև:

Ընկերակցութիւն, նբ. 1. Ընկերակցել, ի ձեռն տալ,

յանձնել, կարկառել, աւանդել, փոխանցել, շնորհել, պարգևել, ընծայել, մատուցանել, մատակարարել, առթել, տալ: 2. Ընկերակցել: 3. Զբոսաբեր ածել, ունել (ի ձեռքին): 4. Զեռնարկել, բուռն հարկանել:

Ընկերակցութիւն, ա. Տուրբ (որ ընկերակցութիւն է):

Ընկերակցութիւն, Ընկերակցութիւն, գ.

Տուրբութիւն, աւանդութիւն (տալը, շնորհելը, մատակարարելը):

Ընկերակցութիւն, գ. Միջ, բողբոջ, խաւարծի, ջուլ:

Ընկերակցութիւն, նբ. 1. Բուսուցանել: 2. չբ.

Բուսանել, բողբոջել, շարքել, բղխել:

Ընկերակցութիւն (իմ), չբ. Մագել, բղխել:

Ընկերակցութիւն կամ Ընկերակցութիւն, գ. (կենդան) Ուղտիմ, գանալուց:

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, տե՛ս Ինկերակցութիւն:

Ընկերակցութիւն Անգլերէն, տե՛ս Ընկերակցութիւն:

Ընկերակցութիւն, նբ. Ընկերակցութիւն առնել,

գրկել, կողոպտել:
ԸՆՁԱԺՈՂՈՎ, ա. Ընչասէր, նիւթա-
հաւաք:
ԸՆՁԱՆԱԼ, չբ. Էանալ, գոյանալ:
ԸՆՁԱՇԱՏ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏ:
ԸՆՁԱՍԷՐ, ա. Արծաթասէր, ընչաքաղց,
ադահ:
- ԸՆՁԱՍԷՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԸՆՁԱՍԻՐԵԼ:
ԸՆՁԱՍԻՐԵԼ, չբ. Ընչասէր լինել:
ԸՆՁԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արծաթասիրու-
թիւն, ընչաքաղցութիւն, ազահուութիւն:
ԸՆՁԱՎԱՏՆ, ա. Վատնիչ, անառակ:
ԸՆՁԱՏԵԱՑ, ա. Անընչասէր, ան-
արծաթասէր:
ԸՆՁԱԻԷՏ, ա. Ընչեղ, ընչաշատ, ըն-
չաւոր, գոյաւոր, բազմաստացուած, հա-
րուստ, փարթամ, մեծատուն, ճոխ:
ԸՆՁԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ, չբ. Ընչեղանալ, հարըս-
տանալ, փարթամանալ:
ԸՆՁԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընչեղութիւն,
փարթամութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն,
բազմաշահութիւն:
ԸՆՁԱԻՈՐ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏ:
ԸՆՁԱՔԱՂՑ, ա. Ընչասէր, անյադ,
ադահ:
ԸՆՁԱՔԱՂՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Անյազութիւն,
ադահութիւն:
ԸՆՁԵՂ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏ:
ԸՆՁԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Ճոխագոյն, փար-
թամագոյն:
ԸՆՁԵՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷՏԱՆԱԼ:
ԸՆՁԵՂԷՆ, ա. Նիւթական, նիւթեղէն:
ԸՆՁԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՁԱԻԷ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆՁԻԿ, գ. Ընչուկ (փոքր ինչք՝
ուռնեցուածք):
ԸՆՁՈՒԿ, տե՛ս ԸՆՁԻԿ:
ԸՆՊԵԼ, տե՛ս ԸՄՊԵԼ:
ԸՆՋՈՎԻՆ, տե՛ս ԱՐՄԱՏԱՔԻ (1):
ԸՆՋՈՒՂ, տե՛ս ԵՐԻՆՋ (1):
ԸՆՏԱՆԱԼ կամ ԸՆԴԱՆԱԼ, չբ. Սեր-
մանանալ, սերմնանալ (հուռն դառնալ):

ԸՆՏԱՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Ընտանենալ
(մերձաւոր լինել):
ԸՆՏԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն,
մերձաւորութիւն, հաղորդակցութիւն:
ԸՆՏԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ:
ԸՆՏԱՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵՍԷՐ:
ԸՆՏԱՆԱՍՈՒՆ, տե՛ս ԸՆՏԱՍՈՒՆ:
ԸՆՏԱՆԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՆՏԱՆԵ-
ՑՈՒՅԱՆԵԼ:
ԸՆՏԱՆԵԱԿ, ա. գ. Մերձաւոր (ընտա-
նիքի անդամ):
ԸՆՏԱՆԵԲԱՐ, մ. Մերձաւորաբար, յար-
մարապէս, ըստ պատշաճի, հարա-
զատաբար:
ԸՆՏԱՆԵԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդելութիւն,
ընտանութիւն, մերձաւորութիւն:
ԸՆՏԱՆԵԳՈՅՆ կամ ԸՆԴԱՆԵԳՈՅՆ, ա.
1. Մերձաւորագոյն: 2. Ընդելագոյն: 3.
Դիպողագոյն: 4. Սեպհական, յատուկ:
ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ կամ ԸՆԴԱՆԵԿԱՆ, ա.
Ընտանի, ընդել, հեղիկ:
ԸՆՏԱՆԵԿԻՑ, ա. Ընտանի, ընդել:
ԸՆՏԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերձաւորութիւն
(ընտանեակ լինելը):
ԸՆՏԱՆԵՆԱԼ կամ ԸՆԴԱՆԵՆԱԼ, չբ.
Ընտանանալ, ընդելանել, ընդելակրթել,
ընդելակցել, կցորդ լինել:
ԸՆՏԱՆԵՍԷՐ, ա. Ընտանասէր (իր ըն-
տանիքը սիրող):
ԸՆՏԱՆԵՑՈՒՅԱՆԵԼ կամ ԸՆԴԱՆԵ-
ՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Ընտանացուցանել,
ընդելացուցանել, ընդելուցանել, վարժե-
ցուցանել, յանգուցանել, հեղացուցանել:
2. Սովորեցուցանել:
ԸՆՏԱՆԻ կամ ԸՆԴԱՆԻ, ա. գ. 1. Մեր-
ձաւոր, յանկակից, ազգական, հարազատ,
բարեկամ, ծանօթ, իւրքն: 2. Իւրական,
իւրայիւն, սեպհական: 3. Ձեռնասուռն,
ձեռնընդել, ընդել, տնական (ոչ
վայրենի):
ԸՆՏԱՆՈՒԹԻՒՆ կամ ԸՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ,
գ. 1. Մերձաւորութիւն, ազգականու-

թիւն, ծանօթութիւն, հարազատութիւն:
2. Ընդհլութիւն:
ԸՆՏԱՆՈՒՍՏ, տե՛ս ԸՆՏՈՒՍՏ:
ԸՆՏԱՍԵՆՈՒՆ Դ կամ ԸՆ ԴԱՍԵՆՈՒՆ Դ,
ԸՆՏԱՍՈՒՆ կամ ԸՆ ԴԱՍՈՒՆ, ա. Ընտա-
նասուն, տնասուն:
ԸՆՏԵԼ, ԸՆՏԵԼԱԿԱՆ, ԸՆՏԵԼԱՅՈՒ-
ՑԱՆԵԼ, ԸՆՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆ ԴԵԼ,
ԸՆ ԴԵԼԱԿԱՆ, ԸՆ ԴԵԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ,
ԸՆ ԴԵԼՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆՏԵՂԱԿԱՅ, ա. Անշարժ (նոյն տեղում
կապուած մնացած):
ԸՆՏԵՐՔ, տե՛ս ԸՆ ԴԵՐՔ:
ԸՆՏԻՐ, ա. Ընտրեալ, ընտրական, լաւ,
պատուական, հաճոյական:
- ԸՆՏԻՐ ԸՆՏԻՐ, ա. գ. Ընտիրք (ըն-
տիրենքը):
- ԸՆ Դ ԸՆՏԻՐՍ ՀԱՆԵԼ. Ընտրել (ընտիր-
ենքի շարքը դասել):
ԸՆՏՈՒՍ կամ ԸՆ ԴՈՒՍ, մ. Ի տանէ, ի
տան, ի ներքուստ, յինքենէ, յանձնէ,
յանտուստ:
ԸՆՏՐԱԲԱՆԵԼ, նբ. Գովել, գովես-
տաբանել:
ԸՆՏՐԱԿԱՆ, ա. Ընտիր, ընտրեալ, ընտ-
րելական, լաւ, գովելի:
ԸՆՏՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լաւութիւն
(ընտրական լինելը): 2. Ընտրելութիւն,
ընտրողութիւն, քննութիւն:
ԸՆՏՐԱՆ, ԸՆՏՐԱՆՔ, գ. Ընտրումն,
ընտրութիւն:
ԸՆՏՐԵԱԼ, տե՛ս ԸՆՏԻՐ:
ԸՆՏՐԵԼ, նբ. Զատիկ, զատուցանել, զա-
նազանել, որոշել, ընտրութիւն առնել:
ԸՆՏՐԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱԿԱՆ:
ԸՆՏՐԵԼԱՇՆՈՐՂ, ա. Շնորհաբաշխ:
ԸՆՏՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱԿԱՆ-
ՈՒԹԻՒՆ (2):
ԸՆՏՐԻՉ, ա. ԸՆՏՐՈՂ:
ԸՆՏՐՈՂ, տե՛ս ԸՆՏՐԻՉ:
ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ, մ. Ընտրողապէս:
ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Ընտրող, որոշիչ:

ԸՆՏՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԸՆՏՐՈ-
ՂՈՒԹԻՒՆ:
ԸՆՏՐՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԸՆՏՐՈՂԱԲԱՐ:
ԸՆՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրողակա-
նութիւն, որոշողութիւն, որոշութիւն:
ԸՆՏՐՈՒՆ, տե՛ս ԸՆՏՐԱՆ:
ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտրումն, որոշումն,
զանազանութիւն, խտիր:
- ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ընտրել:
ԸՆՏՐՈՒՄՆ, գ. Ընտրութիւն (ընտրելը):
ԸՌԸՆ ԳԵՂՋԻՒՐ, տե՛ս ՄԻԵՂՋԵՐԻ:
ԸՌԸՆ ԳՈՒՆՔ, տե՛ս ՌՆ ԳՈՒՆՔ:
ԸՍՏ ԱՅՆՄ, ԸՍՏ ԱՅՆՄՆ, մ. Որպէս, զոր
օրինակ:
ԸՍՏԱՆՉՆԵԼ, նբ. 1. Ըստ անձին առնուլ՝
բառնալ, շալակել: 2. Յանձին ունել,
յանձն առնուլ, ստանձնել:
ԸՍՏԳԻՏՆ, գ. Ըստգտանք, յանցանք,
մեղադրանք, պախարակութիւն, յանդի-
մանութիւն:
- ԸՍՏԳԻՏՏ ԼԻՆԵԼ. 1. Մեղադիր լինել,
պախարակել, յանդիմանել: 2. (յունական
ոճով) Գիտել, ճանաչել:
ԸՍՏԳԻՏՏԵԼ, տե՛ս ԸՍՏԳՏԱՆԵԼ:
ԸՍՏԳՏԱՆԵԼ, նբ. Մեղ դնել, մեղադիր
լինել, պախարակել, յանդիմանել, դա-
տապարտել:
ԸՍՏԳՏԱՆՔ, տե՛ս ԸՍՏԳԻՏՏ:
ԸՍՏԵՐԻՒՐԵԼ, տե՛ս ՍՏԵՐԻՒՐԵԼ:
ԸՍՏԻՄԱՆԵԼ (իմ), չբ. Տրեխաւորել:
ԸՍՏ ԻՐԻՔ, տե՛ս ԻՄՆԱՊԷՍ, ԻՄՆԷ:
ԸՍՏԽԵԼ, նբ. Բամբասել:
ԸՍՏՄԱՍՆԵԱՅՔ, գ. յոզն. Մասնայք,
մասնաւորք, առանձնականք, անհատք:
ԸՍՏՄԻՈՋԷՔ, տե՛ս ՄԻԸՍՄԻՈՋԷՔ:
ԸՍՏՆՄԱՅՔ, գ. յոզն. Նոյնպիսիք:
ԸՍՏ ՈՐՈՒՄ, մ. Ըստ այնմ որ՝ գի, որպէս,
զոր օրինակ:
ԸՍՏ ՕՐԷՆ, նբ. տե՛ս ԶՕՐԷՆ (1):

Թ

ԹԱ Գ, Պսակ, շամփրակ, խոյր, միթր:
 - ԹԱ Գ ԱՌԵՆՈՒԼ. Թագաւորել:
 - ԹԱ Գ ԴՆԵԼ. Թագաւորել:
 - ԹԱ Գ ԿԱՊԵԼ (ուճեք). Թագաւորե-
 ցուցանել:
 ԹԱ ԳԱ ԳԱՆ ԳՈՒՐ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՆՄԱՆ:
 ԹԱ ԳԱ ԳԼՈՒԽ, ա. Պսակաւոր:
 ԹԱ ԳԱ ԳՈՐԾ, գ. Խոյրագործ, խոյրաբար:
 ԹԱ ԳԱ ԴԻՏԱԿ, ա. Թագաւորակերպ,
 արքայակերպ:
 ԹԱ ԳԱ ԴԻՐ, ա. Թագակապ:
 ԹԱ ԳԱԶԱՐԴ, ա. Պսակաւոր, Թագաւոր:
 ԹԱ ԳԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Պսակել (Թագով
 զարդարել):
 ԹԱ ԳԱԶԱՐՄ, ԹԱ ԳԱԶՆ, տե՛ս ԹԱ-
 ԳԱՒՈՐԱԶՆ:
 ԹԱ ԳԱԺԱՌԱՆ Գ, գ. Պայազատ (Թագի և
 Թագաւորութեան ժառանգ):
 ԹԱ ԳԱԿԱԼ, ա. 1. Թագազուլու, Թագա-
 կապ: 2. Թագաւորական:
 ԹԱ ԳԱԿԱՊ, ա. 1. Թագադիր: 2. Թա-
 գակալ: 3. Արքայական, արքունի:
 ԹԱ ԳԱԿԱՊԵԼ (իմ), չբ. Թագաւորել
 (ուրիշից Թագադրուել):
 ԹԱ ԳԱԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Թագկապութիւն
 (Թագադրելը կամ Թագադրուելը):
 ԹԱ ԳԱԿԻՅ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԻՅ:
 ԹԱ ԳԱՅՕՐԷՆ, ա. Պսակազարդ (Թագի
 նման զարդարուած):
 ԹԱ ԳԱՆՄԱՆ, ա. Պսակաձև, Թագա-
 անդուր (Թագի նման):
 ԹԱ ԳԱՒՈՐ, գ. Արքայ:
 - ԹԱ ԳԱՒՈՐ ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅ, տե՛ս
 ԱՍՏՈՒԱԾ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԲԱՐ, մ. Թագաւորապէս,
 արքայաբար, արքայօրէն:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԲՆԱԿ, ա. Արքայաբնակ,

Թագաւորակաց, Թագաւորանիւստ, ար-
 քայանիւստ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶ ԳԻ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՆ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՆ, ա. գ. Արքայազն, Թա-
 գազն, Թագազարմ, Թագաւորազուն,
 Թագաւորազգի:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՈՒՆ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԶՆ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Արքայական, ար-
 քունական, արքունի:
 - ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, Օջ՝ Իժ, տե՛ս
 ԲԱՍԻԼԻՍԿՈՍ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծու-
 թիւն, իշխանութիւն (Թագաւորական
 յատկութիւն ունենալը):
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԱՅ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱ-
 ԲՆԱԿ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԵՐՊ, ա. Արքայակերպ,
 Թագաւորացարար:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԿԻՅ, ա. Գահակից, Թա-
 գակից:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՆԻՍ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱ-
 ԲՆԱԿ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԹԱ ԳԱՒՈՐԱԲԱՐ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅԱՐԱՐ, ա. Արքայա-
 պատիւ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅԵԱԼ, ԹԱ ԳԱՒՈՐԱՅՈՒ-
 ՅԵԱԼ, ա. Թագաւորեալ:
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԵԼ, չբ. Թագ առնուլ, Թագ
 դնել (Թագաւոր լինել):
 - ԹԱ ԳԱՒՈՐԵԱԼ ՔԱՂԱՔ, տե՛ս ԱՐՔԱ-
 ՅԱՐԱՆ (2):
 ԹԱ ԳԱՒՈՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թագ կա-
 պել ուճեք (Թագաւորել տալ):
 ԹԱ ԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Արքայութիւն
 (Թագաւոր լինելը, Թագաւորելը): 2. Տէ-
 րութիւն:
 ԹԱ ԳԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Պսակուճն, Թա-
 գակապութիւն (Թագ ընդունելը, Թա-
 գադրուելը):
 ԹԱ ԳԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱ ԳԱԿԱ-
 ՊՈՒԹԻՒՆ:
 ԹԱ ԳՆՈՒԼ, տե՛ս ԹԱՔՉԵԼ (իմ):

ԹԱ ԳՈՒՀԻ, գ. Արքայուհի, բամբուլ, գշխոյ, տիկնաց տիկին, աշխարհատիկին: ԹԱ ԳՈՒՀԻ ՈՒԹԻՒՆ, ԹԱ ԳՈՒՀԻ ՈՅՈՒՆ (թազուհի լինելը): ԹԱ ԳԶԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՔԶԵԼ (իմ): ԹԱԶԵԼ, չբ. Ընթանալ, արշաւել, վագել: ԹԱԹ, գ. Զեռն (ձեռքի թաթ), թաթուկ (կենդանիները առջևի ոտքերի թաթը): ԹԱԹԱԽ, ա. Թաթաւեալ, շաղախեալ: ԹԱԹԱՀԱՏ, ա. Ծայրակտուր: ԹԱԹԱՀԵՐՁ, տե՛ս ԿՃՂԱԿԱԲԱՇԽ: ԹԱԹԱՂՈՒՆ, տե՛ս ԹԱՂՈՒՆ: ԹԱԹԱԻԵԼ, նբ. Թանալ, տողորել, ներկանել, մխել, ընկղմել, շաղախել, աղտեղել: ԹԱԹԱԻՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԹԱԻԵԼ: ԹԱԹԱԻՈՒՉ, ա. Թաթաւեալ, ընկղմեալ, պարառոցեալ, թաթաղուն, խոկեալ, ճոխացեալ: ԹԱԹՈՒԼ, տե՛ս ԹԱԹ: ԹԱԼԱՆԱԼ, չբ. Թալկանալ, թուլանալ, նուաղել, ընդարմանալ, թմբբել, ուշաթափել: ԹԱԼԹԱԼ ԽԱՂԱԼ, չբ. Այսաճարել, լուսնոտել (թապալտուել՝ այսաճարուելից, լուսնոտուելից): ԹԱԼԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԹԱԼԱՆԱԼ: ԹԱԼԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Այսաճարուելից (թալկանալը): ԹԱԽԱՆՁ, գ. 1. Թախանձանք (աղաչանք-պաղատանք): 2. Թախիծ, թախձուլիւն, տրամուլիւն, տխրուլիւն: 3. Նեղուլիւն, դժկամակուլիւն, դժուարուլիւն, տաղտուլիւն, անախորժուլիւն: - ԹԱԽԱՆՁ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՁԵԼ (1): ԹԱԽԱՆՁԱԲԱՐ, մ. Անախորժաբար (տաղտկալի կերպով): ԹԱԽԱՆՁԱԼԻՅ, ա. Թախալի, թախձալից, ցաւագին:

ԹԱԽԱՆՁԱԿԱՆ, ա. Տաղտկալի, ձանձրալի: ԹԱԽԱՆՁԱՆՔ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՁ (1, 2): ԹԱԽԱՆՁԵԼ, նբ. չբ. 1. Թախանձ արկանել, թախանձեցուցանել, ժտել, ստիպել, ձանձրացուցանել: 2. Կարօտել: 3. Թախծել: 4. Անցանել ըստ չափն, յանցանել: ԹԱԽԱՆՁԵԼԻ, ա. Զանձրացուցիչ, տաղտուկ: ԹԱԽԱՆՁԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱԽԱՆՁԵԼ (1): ԹԱԽԱՆՁԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Նեղիչ, ձանձրացուցիչ: ԹԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թախանձ, թախանձանք, ստիպում: 2. Նեղուլիւն, անձկուլիւն, տաղտուլիւն, դժկամակուլիւն: ԹԱԽԱՆՁՈՒՄՆ, գ. 1. Թախանձուլիւն, ժտուլիւն: 2. տե՛ս ԹԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ (2): ԹԱԽԻԾ, գ. 1. Թաղծ, կսկիծ, տխրուլիւն: 2. Թախանձանք: 3. ա. Նեղիչ, տխրական: ԹԱԽԾԱԿԻՆ. ա. Տխուր, տխրական, ցաւագին, ծանրաթախիծ: ԹԱԽԾԱԼԻ, ԹԱԽԾԱԼԻՅ, ա. Տխուր տխրական (թախիծով լի՝ լցուած): ԹԱԽԾԱԿԱՆ, ա. Տխրական, տրամական: ԹԱԽԾԱՆՔ, տե՛ս ԹԱԽԾՈՒԹԻՒՆ: ԹԱԽԾԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, տրամել, ցաւագինել: ԹԱԽԾԵԼԻ, ա. Թախալի, թախձական: ԹԱԽԾԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տրամեցուցանել, զկծեցուցանել (թախծել տալ): ԹԱԽԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Տխրեցուցիչ, տրամեցուցիչ (թախձուլիւն բերող՝ պատճառող): ԹԱԽԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Թախիծ, թախձանք, տխրուլիւն, նեղուլիւն, տաղնապ: ԹԱԿԱՂԱԿ, տե՛ս ԹԱԿԱՂԱՂ: ԹԱԿԱՂԱՂ, գ. (ճարտ.) Վերնախարխալ, ախաւեղագէս:

ԹԱԿԱՐԴ, գ. 1. Որոգայթ, հաղբբ, վարմ,
ուււկան, ցանց: 2. Վանդակ:
ԹԱԿԱՐԴԱԴԻՐ, ա. Որոգայթադէր:
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏ, տե՛ս ԹԱԿԱՐԴԱ-
ՊԱՏԵԱԼ:
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏԵԱԼ, ա. Թակարդապատ
(թակարդով պատող կամ պատուած):
ԹԱԿԱՐԴԱՊԱՏԻՐ, ա. Պատրողական:
ԹԱԿԱՐԴԱՓԱԿԵԼ, նբ. Շրջափակել:
ԹԱԿԱՐԴԵԼ, նբ. Փակել, պաշարել, շա-
ղել, որսալ:
ԹԱԿՆ, գ. Կոփիչ, տոփան:
ԹԱԿՈՅԿ, գ. 1. Սափոր, կուժ: 2. Ըմ-
պանակ, սկահ: 3. Սկահաձև (աշտանակի
զարդ՝ սկահի ձևով):
ԹԱՂ, գ. Թաղի, կած:
ԹԱՂԱՆԹ, գ. 1. Միզն, մզանք (բարակ
մաշկ): 2. Ճարպ (քաղիթթը պատող):
ԹԱՂԱՆԹԱԹԵԻ, տե՛ս ՄԱՇԿԱԹԵԻ:
ԹԱՂԱՍՄԱԽՈՐ, ա. Մալեալ (անասուն):
ԹԱՂԵԼ, նբ. 1. Ամփոփել (գերեզմանի
մէջ դնել և ծածկել): 2. Հետախաղաղ
ծածկել՝ առնել, թաքուցանել:
ԹԱՂԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹԱՂՈՒՄՆ:
ԹԱՂԵՐԳԻՉ, գ. Ողբերգակ:
ԹԱՂԻ, տե՛ս ԹԱՂ:
ԹԱՂԾ, գ. Թախիծ, տխրութիւն:
ԹԱՂԾԱԼԻՑ, տե՛ս ԹԱԽԾԱԼԻ(Ց):
ԹԱՂԾԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱԽԾԵԼ (իմ):
ԹԱՂԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԹԱՂԿԵԼ (իմ):
ԹԱՂԿԵԼ (իմ), չբ. Թաղկանալ, խտանալ,
կծկել, խուսանալ:
ԹԱՂԿՈՒՄՆ, գ. Հոծութիւն (թաղկելը,
խտանալը, թանձրանալը):
ԹԱՂՈՒՄՆ, գ. Յուղարկաւորութիւն
(թաղելը):
ԹԱՂՈՒՆ, ա. Թաթաղուն, թաղկեալ,
խուկեալ, խճողեալ, կուռ, խիտ:
ԹԱՄԲ, գ. 1. Համետ, պաղան: 2. Ազդը
(կենդանու):
ԹԱՄԲԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԹԱՄԲԵԼ:
ԹԱՄԲԱՏԵԱԿ, ԹԱՄԲԱՏՈՅ, գ. Գրգլի,

զգեստիկ, հանդերձիկ, քուրձ:
ԹԱՄԲԵԼ, նբ. 1. Համետել, թամբահարել:
2. փխբ. Սանձել, հանդարտել:
ԹԱՅՐԱԹՈՏՔ կամ ԹԱՐԱԹՈՏՔ, գ.
յոգն. Ընտանիք, մերձաւորք:
ԹԱՆ, գ. Թանիկ, եփոյ:
ԹԱՆԱԼ, նբ. Թրջել, թացուցանել, առո-
գանել, թաթաւել, ներկանել, շաղախել,
մխել:
ԹԱՆԱՔ, գ. Գրադեղ, սևադեղ, սևակ,
միլան:
ԹԱՆԳԱՐ, գ. 1. Վաճառական: 2. Պան-
դոկապետ, պանդոկապան:
ԹԱՆԳԱՐԱԿԱՆ, ա. Մեծագիւն, ծան-
րագիւն:
ԹԱՆԳԱՐԱՆ, գ. Գանձարան:
ԹԱՆԳՈՒՉԵԼ, չբ. Ակն ածել, ակնածել,
խոյս տալ, խուսափել:
ԹԱՆԻԿ, տե՛ս ԹԱՆ:
ԹԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեծագնութիւն:
ԹԱՆՁՐ¹, ա. 1. Ստուար, թաւ, խիտ: 2.
Խոշոր, յոյր, գէր: 3. Լայն, խոր: 4. մ. Խիտ
առ խիտ:
ԹԱՆՁՐ², տե՛ս ՀԱԻԱԼՈՒՄՆ:
ԹԱՆՁՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ստուարագոյն
(աւելի ստուար՝ թանձր): 2. տե՛ս ԹԱՆՁ-
ՐԱՄԻՏ:
ԹԱՆՁՐԱԴԱՆԴԱՂ, ա. Ծանրաշարժ,
յոյր:
ԹԱՆՁՐԱԹԱՂԱՆԹ, ա. Հաստակաշի, գէր:
ԹԱՆՁՐԱԼԵՁՈՒ, ա. Ծանրալեզու, ծան-
րախօս:
ԹԱՆՁՐԱԽԻՏ, ա. Հոծ, թաւ (թանձր և
խիտ):
ԹԱՆՁՐԱԽՈՒՌՆ, ա. Թանձրախիտ
(թանձր խոնուած):
ԹԱՆՁՐԱՀՈՄ, ա. Թանձրախիտ (թանձր
և հոծ):
ԹԱՆՁՐԱՀՈՂ, ա. Արգաւանդահոյ, հո-
ղուտ:
ԹԱՆՁՐԱՄԱՄ, ա. 1. Ստուարամած,
թանձրատարած: 2. Թանձր, խիտ, թաւ: 3.

կուռն: 4. Ծանր, յոյր: 5. կոր:
ԹԱՆԶՐԱՄԱՄՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Թանճրու-
թիւն, խտութիւն:
ԹԱՆԶՐԱՄԱՅՐԻ, ա. Անտառախիտ:
ԹԱՆԶՐԱՄԱՍՆ, ա. Նիւթական, տար-
րական (թանճր մասերից կազմուած):
ԹԱՆԶՐԱՄԱՍՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Թանճրու-
թիւն, խտութիւն (թանճրամասն լինելը):
ԹԱՆԶՐԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Նիւթաւոր,
նիւթեղէն (թանճր նիւթից բաղկացած):
ԹԱՆԶՐԱՄԻՏ, ա. Տխմար, թանճրագոյն:
ԹԱՆԶՐԱՄՈՐԹ, ա. Հաստակաշի:
ԹԱՆԶՐԱՄՈՒԽ, ա. Թանճրամած (ծխի
նման թանճր):
ԹԱՆԶՐԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Գիրութիւն:
ԹԱՆԶՐԱՄՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Տխմարութիւն:
ԹԱՆԶՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Թանճրահող (յա-
տակը՝ գետինը թանճր):
ԹԱՆԶՐԱՅԻՆ, ա. Թանճր (թանճրի
յատկութիւն ունեցող):
ԹԱՆԶՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Ստուարնալ,
խտանալ, թաւանալ: 2. Ծանրնալ,
մակարդել: 3. Բազմանալ, սաստկանալ:
4. Խտանալ:
- ԹԱՆԶՐԱՅԵԱԼ, ա. Թանճր, թանճ-
րամած:
ԹԱՆԶՐԱՊԷՍ, մ. Մարմնապէս (թանճր
մարմնով):
ԹԱՆԶՐԱՍԻՐՏ, ա. 1. Խտասիրտ, ծան-
րասիրտ: 2. Թանճրամիտ:
ԹԱՆԶՐԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԹԱՆԶՐԱՄԱԾ:
ԹԱՆԶՐԱՏԱՐԱՓ, ա. Տեղատարափ
(տարափի թանճրութեամբ):
ԹԱՆԶՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Ստուարացու-
ցանել, շատացուցանել, յաճախել:
ԹԱՆԶՐԱՓՈՒՇ, ա. Փշուտ (թանճր՝ խիտ
փշերով):
ԹԱՆԶՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Խորութիւն: 2.
Ստուարութիւն, Հոծութիւն, խտութիւն:
3. Սաստկութիւն, յաճախութիւն: 4.
Գիրութիւն: 5. Թանճրամտութիւն, ան-
մտութիւն:

ԹԱՆԶՔ, գ. (բժշկ.) Երաստանք, ողոր-
կադութիւն:
ԹԱՆՅ, նիւղ. Առանց, բաց՝ի, թարց, թող:
ԹԱՇԿԻՆԱԿ, գ. Վարչամակ:
ԹԱՌԱՄ, ա. Թառամեալ, թարչամեալ:
ԹԱՌԱՄԵԼ (իմ), չբ. 1. Թարչամել, խամ-
րել: 2. փխբ. Թուլանալ, նուաղել, թօշնել,
տկարանալ, հաշել: 3. փխբ. Դժգունել,
գունատել:
ԹԱՌԱՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պր. Թարչամեցու-
ցանել, խամրացուցանել (թառամել տալ):
ԹԱՌԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Թառամումն (թա-
ռամելը, թարչամելը):
ԹԱՌԱՄՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՌԱՄՈՒԹԻԻՆ:
ԹԱՌԱՆԶ, գ. Հառաչ, հառաչանք, Հե-
ծեծանք, Հեծութիւն, յոգւոցհանութիւն:
ԹԱՌԱՆԶԵԼ, չբ. Հառաչել, Հեծեծել,
Հեծել, յոգւոց հանել՝ ելանել:
ԹԱՌԱՆԶՈՒՄՆ, ԹԱՌԱՆԶՈՒՄՆ, գ. Թա-
ռանչ (թառանչելը):
ԹԱՏՐ, գ. 1. Հանդէս, տեսարան, տես-
լարան, թէպարոն: 2. փխն. Հանդի-
սատեսք:
ԹԱՏՐԱՏԵՍ, ա. Հանդիսատես:
ԹԱԹԱԽ, գ. Շարաւ, խղխալթ:
ԹԱՐԱԽԱԼԻՅ, ա. Շարաւալի, շա-
րաւալից:
ԹԱՐԱԽԵԼ (իմ), չբ. Խղխալթել:
ԹԱՐԳՄԱՆ, ա. գ. 1. Թարգմանիչ: 2.
Մեկնիչ: 3. Թարգմանութիւն:
ԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նբ. Յեղուլ, յեղյեղել,
փոխադրել, փոխաթարգմանել, փոխածել:
ԹԱՐԳՄԱՆԻԶ, ա. գ. 1. Թարգման: 2.
Մեկնիչ: 3. յոգն. Թարգմանիչք (ե ղարի
հայ թարգմանիչների դասը):
ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Թարգման
(թարգմանուած գործ): 2. Մեկնութիւն:
ԹԱՐԳՄԱՆՕՐԷՆ, մ. ա. Մեկնապէս,
մեկնողական:
ԹԱՐԹԱՔ ԱԿԱՆ, գ. Քթիթ, քթթելիք,
քթթումն, թարթափումն ական՝ աչաց,
ակնաքթիթ:

ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ, գ. Թարթափուսն, Թափառուսն, դեգերանք, յածուսն:
ԹԱՐԹԱՓԵԼ (իմ), չբ. Թափառել, յածել, պատաղել, դեգերել:
- ԹԱՐԹԱՓԵԼ ԱԿԱՆ, տե՛ս ԹԱՐԹԵԼ:
ԹԱՐԹԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յածեցուցանել, զբաղեցուցանել, վարանեցուցանել:
ԹԱՐԹԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓԱՆՔ:
- ԹԱՐԹԱՓՈՒՄՆ ԱԿԱՆ՝ ԱԶԱՑ, տե՛ս ԹԱՐԹԱՓ ԱԿԱՆ:
ԹԱՐԹԵԼ, չբ. Բթթել, քթթել ական, Թարթափել ական:
- Ի ԹԱՐԹԵԼ ԱԿԱՆ. Ի քթթել ական, ի Թթափել ական, յական Թթափել (մի ակնթարթում):
ԹԱՐՄԱՏԱՐ, ա. 1. Յետին, տրուպ, տկար, փանաքի: 2. Անպիտան, վատթար, ուսպէտ, աւելորդ, վայրապար, անպատճառ:
ԹԱՐՇԱՄԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՌԱՄԵԼ (իմ):
ԹԱՐՇԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՌԱՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹԱՐՇԻՇ Կամ ԹԱՐՍԻՍ, գ. (Հնք.) Յակինթ, կապուտակ:
ԹԱՐՅ, տե՛ս ԹԱՆՅ:
ԹԱՅ, ա. Խոնաւ, գէջ:
ԹԱՅԱՆԱԼ, տե՛ս ԳԻՋԱՆԱԼ:
ԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, տամկութիւն, գիջութիւն:
ԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՆԱԼ:
ԹԱԻ, ա. 1. Թանձր, խիտ, Հոծ: 2. Թաւամազ, մազեղ, Թաւարծի: 3. (քեր.) Յոյր, ստուար:
ԹԱԻԱԳԷՍ, ա. Թաւամազ:
ԹԱԻԱԼ, գ. 1. Թաւալուսն: 2. ա. Թաւալիայ:
- ԱԻ Ի ԹԱԻԱԼ. Ջառ ի վայր, զառ ի Թափ, գաՀալէժ:
ԹԱԻԱԼԱԳԼՈՐ, մ. Թաւալգլոր, գլոր, խաղազլոր, Հոլովբար:
ԹԱԻԱԼԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱԻԱԼԵԼ² (իմ):

ԹԱԻԱԼԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱԻԱԼԱԳԼՈՐ:
ԹԱԻԱԼԵԼ¹, տե՛ս ԹԱԻԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹԱԻԱԼԵԼ² (իմ), կ. չբ. 1. Տապալել, Հոլովել, Հոլով գալ, գլորել, շրջըրջել: 2. Հակել, միտել:
ԹԱԻԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թաւալել, տապալել, Հոլովել, գլել, գլորել:
ԹԱԻԱԼՈՅ, գ. Խրուսք:
ԹԱԻԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Թաւալ: 2. Միտուսն:
ԹԱԻԱՄԱԶ, տե՛ս ԹԱԻԱԳԷՍ:
ԹԱԻԱՄԱՅՐԻ, ա. Անտառախիտ:
ԹԱԻԱՅՕՆ, ա. Յօնեղ:
ԹԱԻԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, խտանալ (Թաւ դառնալ):
ԹԱԻԱՐԾԻ, ա. 1. Թաւամազ, մազեղ: 2. Խաւարծի (խաւոտ):
ԹԱԻԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանձրացուցանել (Թաւ դարձնել):
ԹԱԻՈՒԹ, տե՛ս ԹԱԻՈՒՑ:
ԹԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոծութիւն, Թանձրութիւն (Թաւ լինելը):
ԹԱԻՈՒՑ, ա. գ. Թաւութիւն, մացառուտ:
ԹԱՓ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ)՝ ՄՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ:
ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ Կամ ԸՆԴ ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ. Թափ անկանել՝ մտանել, Թափանցանց լինել՝ ելանել՝ բերել, Թափանցիկ լինել, Թափանցել:
ԹԱՓ ՀԱՆԵԼ՝ ՀԱՍՈՒՑԱՆԵԼ. Թափանց առնել, մխել (խորը խրել):
ԹԱՓԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսապիւն:
ԹԱՓԱՆՅ ԱՄԵԼ. Լուսաւորել (Թափանցելով փայլել):
ԹԱՓԱՆՅ ԱՌԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ՀԱՆԵԼ:
ԹԱՓԱՆՅԱԿԱՆ, ԹԱՓԱՆՅԱՅԻՆ, ա. Միջամուխ (մէջը Թափանցող):
ԹԱՓԱՆՅԱՆՅ, ա. Թափանցիկ:
- ԹԱՓԱՆՅԱՆՅ ԼԻՆԵԼ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ԲԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ:
ԹԱՓԱՆՅԱՆՅԱԼՈՅՍ, ա. Պայծառ, անաղօտ (Թափանցանց լոյս ունեցող):
ԹԱՓԱՆՅԵԼ, տե՛ս ԹԱՓ ԱՆՅԱՆԵԼ:

ԹԱՓԱՆՅԻԿ, տե՛ս ԹԱՓԱՆՅԱՆՅ:

- ԹԱՓԱՆՅԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹԱՓԱՆՅԱՆԵԼ:

ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ, ա. Թափառոտ, մոլորական, ընդվայրայած, վտարանդի, տարազիր, գաղթական, պանդուխտ:

ԹԱՓԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդվայրածույթիւն, վտարանդույթիւն:

ԹԱՓԱՌԱՆՔ, գ. Թափառումն:

ԹԱՓԱՌԵԼ, չբ. Յածել, դեզերել, շրջել, վայրայածել:

ԹԱՓԱՌՆԱԿԻ, մ. Թափառելով:

ԹԱՓԱՌՈՏ, տե՛ս ԹԱՓԱՌԱԿԱՆ:

ԹԱՓԱՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԹԱՓԱՌԱՆՔ:

ԹԱՓԵԼ, նբ. 1. Հեղուլ, վայթել, ածել, արկանել: 2. Կորզել, ճողոպրել: 3. Ազատել: 4. Մղել, վանել: 5. Զրկել: 6. Վատնել: 7. չբ. Անկանել, երթալ, Հասանել:

- ԹԱՓԵԼ ԶԱՆՁՆ. Նուաստանալ:

- ԹԱՓԵԼ ԶԳԻՆԻ. Սթափել, զգաստանալ:

- ԹԱՓԵԼ ԶՈԳԻ. Քաղել զոգի՝ գշունչ:

- ԹԱՓԵԼ Ի ԽԵԼԱՑԻ Ի ՄՏԱՅ. Խելազարել:

- ԱՅԵԼ ԹԱՓԵԼ ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ. Յարել, յաւելուլ:

ԹԱՓԻՉ, գ. 1. Լուացարար (գործուածքը տոփելով լուացող՝ սպիտակացնող): 2. Տոփան:

- ԹԱՓԻՉ ՀԱՄՈՉԱԿԵՐ. Հանդիսադիր, գուպարազիր:

ԹԱՓՈՒՄՆ, գ. 1. Հեղումն (դուրս թափելը): 2. Զերծումն: 3. Նուաստակերպույթիւն, խոնարհույթիւն:

ԹԱՓՈՒՏ, գ. Դազաղ:

ԹԱՓՈՒՐ¹, ա. 1. Դատարկ, ունայն, ամալի: 2. Անօգնական, լքեալ: 3. Անբաժ, զերծ, անմասն:

ԹԱՓՈՒՐ², գ. Սկուտեղ:

ԹԱՓՈՒՐԵԼ (իմ), ԹԱՓՐԱՆԱԼ, չբ. Ամայանալ (թափուր մնալ):

ԹԱՓՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Դատարկութիւն (թա-

փուր լինելը):

ԹԱՓՔ, գ. Յատակ, խորք, ներքոյք:

ԹԱՔԹԱՔՈՒՆՔ, ԹԱՔԹԱՔՈՒՐՔ, մ. Գաղտաբար, ի ծածուկ:

ԹԱՔՆԱԲԱՐ, մ. Ի թաքուն, թաքնապէս, գաղտնաբար, ծածկաբար:

ԹԱՔՆԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Խորհրդաւոր:

ԹԱՔՆԱՆԱԼ, չբ. Թաքչել:

ԹԱՔՆԱՊԵՍ, տե՛ս ԹԱՔՆԱԲԱՐ:

ԹԱՔՆԻ, ա. 1. Թաքուն, ծածուկ, գաղտնի:

2. մ. Թաքնաբար:

ԹԱՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Մածկութիւն, գաղտնութիւն, գաղտնիք, խորհուրդ:

ԹԱՔՆՈՒԼ, տե՛ս ԹԱՔՉԵԼ (իմ):

ԹԱՔՈՒՆ, ա. Մածուկ, գաղտնի, զանխուլ:

- Ի ԹԱՔՈՒՆ, մ. Թաքնաբար:

ԹԱՔՈՒՍՏ, գ. 1. Թաքնութիւն, ծածկութիւն (թաքնուելը): 2. Թաքստոց, ծածկարան (թաքնուելու տեղ): 3. ա. Թաքուն,

գաղտնի, ծածուկ:

- ԹԱՔՍՏԻ կամ ԹԱՔՍՏԵԱՄՐ, մ. Թաքնաբար, ծածկաբար, գաղտաբար:

- ԹԱՔՍՏԵԱՆ կամ Ի ԹԱՔՍՏԵԱՆ ԼԻՆԵԼ. Թաքչել (ծածուկ ապրել): ԹԱՔՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մածկել, պահել,

քողարկել:

ԹԱՔՉԵԼ (իմ), չբ. Թաքնուլ, զօղել, անյայտանալ, զանխանալ:

ԹԱՔՍՏԵԱՅՔ, ԹԱՔՍՏՅՔ, գ. յոգն.

Թաքուցեալք:

ԹԱՔՍՏՅ, տե՛ս ԹԱՔՈՒՍՏ (2):

ԹԵԱՏՐՈՆ, տե՛ս ԹԷԱՏՐՈՆ:

ԹԵԶԱՆ, գ. 1. Ողումն: 2. տե՛ս ԹԵԶԱՆԻՔ:

ԹԵԶԱՆԻՔ, գ. Թեզան (Հագուեստի երկար թևք, որ ծածկում է ձեռքերը):

ԹԵԹԵՒ, ա. 1. Անծանր: 2. Մեղմ (թոյլ կերպով արտայայտուած): 3. Արագընթաց, արագաշարժ, արագ: 4. Դիւրին, հեշտին: 5. Դոյզն, փոքր, փոքրոզ: 6.

Թեթևամիտ: 7. մ. Արագապէս: 8. Դիւրաւ:

- ԹԵԹԵՒՍ, ԹԵԹԵՒՈՎ, մ. Թեթև, դիւրաւ:

ԹեթեւԱԲԱՐ, մ. Թեթևս, Թեթևակի,
երազ, զիւրաւ:
ԹեթեւԱԲեռն, ա. Թեթև, զիւրիս (Թեթև
բեռով):
ԹեթեւԱԲեռնՈւթիտի, գ. Թեթևութիւն
(Թեթևաբեռն լինելը):
ԹեթեւԱԳԻՆ, ա. մ. Դիւրագիւն, սա-
կաւագիւն, Թեթևագիւն:
ԹեթեւԱԳՆԱՅ, ա. Արագընթաց, արա-
գագնաց:
ԹեթեւԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Արագա-
գնացութիւն:
ԹեթեւԱԳՆԻ, տե՛ս ԹեթեւԱԳԻՆ:
ԹեթեւԱԹԵՒ, ԹեթեւԱԹՈՒԶ, ա. Արա-
գաթև, արագաթուիչ:
ԹեթեւԱԿԱՆ, ա. Թեթև:
ԹեթեւԱԿԿԻ, մ. Թեթևաբար, Թեթևս:
ԹեթեւԱՄԻՏ, ա. Տխմար, ծանծաղամիտ,
տկարամիտ:
ԹեթեւԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարամտու-
թիւն, տխմարութիւն:
ԹեթեւԱՆԱԼ, չբ. Թեթևել (Թեթև դառ-
նալ):
ԹեթեւԱՆԴԱՄ, ա. Դիւաշարժ (մարմ-
նով):
ԹեթեւԱՆՔ, գ. 1. Թեթևութիւն (վարքի):
2. Շոգմոզութիւն, քծնութիւն, քծինք:
ԹեթեւԱՇԱՐԺ, ա. Դիւրաշարժ, արա-
գաշարժ:
ԹեթեւԱՅՈՒՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թօթափել,
փարատել, զիւրացուցանել, թուլացու-
ցանել, սակաւացուցանել:
ԹեթեւԵԼ (իմ), տե՛ս ԹեթեւԱՆԱԼ:
ԹեթեւԸՆԹԱՅ, ա. 1. Արագ (Թեթև ըն-
թացք ունեցող): 2. մ. Երազ (Թեթև ըն-
թացքով):
ԹեթեւՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անօրութիւն,
նրբութիւն: 2. Արագութիւն, զիւրութիւն:
3. Թեթևամտութիւն, Թեթևանք:
ԹեթևՈՒՔ (գործածւում է ԹեթևՈՒՍ
ձևով), գ. Կարծիք, կասկած:
Թե՛Լ, գ. Ասղանի, լար:

Թե՛ԼԱԴԻՐ, ա. Յուշարար, խրատու, ազ-
դարար, յորդորիչ, խորհրդակից:
– Թե՛ԼԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս Թե՛ԼԱԴԻՐԵԼ:
Թե՛ԼԱԴԻՐԵԼ, նբ. Թելադիր առնել, յուշ
առնել, խրատ տալ, յորդորել, ազդել, քա-
ջալերել, ամօքել, հրապուրել, գե-
կուցանել:
Թե՛ԼԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուշարարութիւն,
ազդումն, յորդորակ, խրատ (բարի կամ
չար):
– ԱՌԵՆԵԼ Թե՛ԼԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ. Տեղեկացու-
ցանել, գրել:
Թե՛ԼԱԿԱԼ, ա. գ. Գործակալ, հոգաբարձու:
Թե՛ԿՆ կամ Թէ՛ԿՆ, գ. Ուս (բազուկը ուսի
հետ միասին):
– Թե՛ԿՆ ԱԾԵԼ, 1. Թևածել, Թևակոխել,
ձեռներէջ լինել, գՀետ լինել, ձգտել,
նկրտել: 2. Թևարկել, Թիկունք լինել,
պաշտպանել, օգնել:
Թե՛ԿՈՒՒՅ, գ. Թևէ:
Թե՛ՂԵԱՅ ԾԱՌ, Թե՛ՂԻ, տե՛ս ԿՆՁՆԻ:
Թե՛ՂՕՇ, գ. (բար.) Սոճի:
Թե՛Ր, գ. Կողմն, կոյս:
Թե՛ՐԱԲԱՅ, ա. Կիսաբաց:
Թե՛ՐԱԳՈՅՆ, ա. Պակասագոյն, նուա-
գագոյն:
Թե՛ՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Խարդախել, կամա-
կորել (Թերի և Թիւր գրել): 2. Վանել,
մերժել:
Թե՛ՐԱԼԻՑ, ա. Թերակատար, անկատար:
Թե՛ՐԱԼՍԵԼ, նբ. Ստունգանել (չլսելու
տալ):
Թե՛ՐԱՄԻՆ, ա. Օրապակաս:
Թե՛ՐԱԿԱՆ, ա. Թերի, պակասաւոր, ան-
կատար:
Թե՛ՐԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Կիսակատար, անկա-
տար, պակասաւոր, տՀաս: 2. մ. Անկա-
տարելապէս (Թերակատար կերպով):
Թե՛ՐԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկատարու-
թիւն, անկատարելութիւն, Թերութիւն:
Թե՛ՐԱԿԷ, տե՛ս Թե՛ՐԻԱԿԷ:
Թե՛ՐԱՀԱՍԱԿ, ա. ՏՀաս:

ԹԵՐԱՀԱՒԱՏ, ա. Սակաւաճաւատ, կիսա-
ճաւատ, երկմիտ, անճաւատ, անհաւան:
ԹԵՐԱՀԱՒԱՏԱԼ, ԹԵՐԱՀԱՒԱՏԵԼ, չբ.
Անհաւատալ, անհաւատանալ, թերամտել,
կասկածել:
ԹԵՐԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անհաւա-
տութիւն: 2. Երկմտութիւն, կասկած:
ԹԵՐԱՄԻՏ, ա. 1. Պակասամիտ, անմիտ: 2.
Թերաճաւատ:
ԹԵՐԱՄՏԵԼ, չբ. Թերաճաւատալ, երկ-
բայել, կասկածել:
ԹԵՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասամտու-
թիւն: 2. Թերաճաւատութիւն:
ԹԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Պակասել, նուազել,
յետնել, կասել, վերջանալ: 2. Թերա-
ճաւատալ, երկմտել, կասկածել:
ԹԵՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնակալու-
թիւն, կուսակալութիւն:
ԹԵՐԱՍԱՌՈՅՑ, ա. Կիսամած:
ԹԵՐԱՎԱՐԺ, ա. Անվարժ, անփորձ, ան-
մուղ, տրմուղ, խամ (կենդանիների
մասին):
ԹԵՐԱՏԵՍԵԼ, նբ. Անտեսել, անտես
առնել:
ԹԵՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Պակասեցու-
ցանել, նուազ առնել, նուազեցուցանել
(թերի թողնել): 2. Անտես առնել:
ԹԵՐԱՓ, ԹԵՐԱՓԻՄ, գ. Կուռք (մանա-
ւանդ առտնին՝ իբրև բժժանք):
ԹԵՐԱՓԱՄ, ա. Թերաբաց, անկատար,
նուազ:
ԹԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԵՐԱՆԱԼ:
ԹԵՐԵՒԱ, եղբ. Գուցէ, իցէ թէ, արդեօք,
արդարև, ապաքէն:
ԹԵՐԸՄՊԵԱԼ, ա. Թերուժայ (կիսատ
խմած):
ԹԵՐԹ, գ. Թիթեղն, թուղթ (որևէ բանի
նրբաշերտ կտոր):
ԹԵՐԹԵԼ, չբ. Փթթել, ծաղկել (թերթ թերթ
բացուել):
ԹԵՐԻ, ա. 1. Կիսատ, պակասաւոր, անկա-
տար, պակաս, նուազ: 2. Թափուր: 3. Թե-

րաճաւատ, անվատաճ: 4. գ. Կէս, կի-
սամասն:
ԹԵՐԻԱԿԷ, գ. Թիւրակէ, թերակէ, դե-
ղաթափ:
ԹԵՐՄՈՆ, գ. Գիւնի (եռացրած):
ԹԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պակասութիւն, անկա-
տարութիւն, յետնութիւն:
ԹԵՐՈՒՂԻՂ, ա. Անարդարագատ (ոչ
ուղղամիտ):
ԹԵՐՈՒՄՊ, տե՛ս ԹԵՐԸՄՊԵԱԼ:
ԹԵՒ, գ. 1. Բազուկ, ձեռն: 2. փխբ.
Նպաստ: 3. Հովանաւորութիւն, խնամ: 4.
Թռիչք, ընթացք, պլացք:
- ԹԵՒ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԹԵՒԱՐԿԵԼ:
- ԹԵՒ ԲԱՆԱԿԻ. Բազուկ:
- ԹԵՒ ՏԱՃԱՐԻ. Աշտարակ:
- ԹԵՒՔ ԵՐԿՐԻ. Մաքք (երկրի տարա-
ծութեան):
ԹԵՒԱԲՈՅՑ ԼԻՆԵԼ, ԹԵՒԱԲՈՒՍԵԼ (իմ),
չբ. Թեւանալ, թեւաւորել:
ԹԵՒԱԶԳԵՅՑԱԼ, տե՛ս ԹԵՒԱԶԳԵՅՑԻԿ
ԵՂԵԱԼ:
ԹԵՒԱԶԳԵՅՑԻԿ ԵՂԵԱԼ, ա. Թեւազգեցեալ
(թեւեր հազած՝ ստացած):
ԹԵՒԱԾՄԾՈՒԿ, ա. Թեւաքօղեալ, թեւա-
պատ, թեւապտեալ:
ԹԵՒԱԾԵԼ, չբ. 1. Վերաթեւել, վերաթռչել:
2. Թեւակոխել, կրթել, թեկն ածել:
ԹԵՒԱԿ, գ. Բազուկ, թեւ:
ԹԵՒԱԿՈՒՆԵԼ, չբ. Գուն գործել՝ դնել,
ջանալ, հնարել, ձգտել, թեկն ածել,
թեւածել, իղձ լինել, կամել, նկրտել, կրթել,
ընդելանել:
ԹԵՒԱԿՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, ԹԵՒԱԿՈՒՆՈՒՄՆ, գ.
Ջան, փոյթ, ճիգն, ձգտումն, նկրտումն,
պարապումն, ուսումնասիրութիւն:
ԹԵՒԱԿՈՒՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹԵՒԱՄՈՒՆ
ԼԻՆԵԼ:
ԹԵՒԱՀԵՆԸ, ա. Թեւաւոր, թռչուն:
ԹԵՒԱՄՈՒՆ ԼԻՆԵԼ. Թեւակուռ լինել,
թեւակոխել, ձեռնամուրս լինել, ձեռ-
նարկել:

ԹԵՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Թևաւորել, թռչել: 2. Լողալ: 3. Վերաթեւել, բարձրանալ: 4. փխբ. Փքանալ, վատահել:
ԹԵՒԱՊԱՏ, ԹԵՒԱՊԱՏԵԱԼ, ա. Թևածածուկ, Թևապարփակ, Թևաքօղեալ (Թևերով պատուած՝ սքօղուած):
ԹԵՒԱՊԱՐԵԼ (իմ), չբ. Թևանալ, վերաթեւել, սլանալ:
ԹԵՒԱՊԱՐՓԱԿ, ա. Թևապատ:
ԹԵՒԱՊԵՏ, գ. Զօրապետ (զօրքի Թևայի նման):
ԹԵՒԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Աքօղարկել, սքօղել, պարունակաթեւել (Թևերով ծածկել՝ պատել՝ Թաքցնել):
ԹԵՒԱՍԱՐԱՄ, ա. 1. Հողաթեւան: 2. Բաղկատարած:
ԹԵՒԱՍՏՐՈՂԱԹԵՒ, ա. Բազմաթեւ (բաժանուած թևերով, շատ թևերով):
ԹԵՒԱՐԿԵԼ, տե՛ս Թեյն ԱՄԵԼ:
ԹԵՒԱԽՈՐ, ա. Թռչուն (որ թռչում է՝ ընդունակ է թռչելու):
ԹԵՒԱԽՈՐԵԼ (իմ), չբ. Թևանալ (Թևաւոր դառնալ):
ԹԵՒԵԼ, չբ. Թևանալ, վերաթեւել:
ԹԵՒԵԼԻԱ, գ. Փոթորիկ, մրրիկ:
ԹԵՒԷ, տե՛ս ԹեյնՈՒԷ:
ԹԵՒԾԱԿ, գ. Թիակ (նաւի):
ԹԵՓ, գ. 1. Կեղև (ցորենի): 2. Կեղևանք, փիւղ (ձկան թեփուկ):
ԹԵՔԵԼ, նբ. 1. Կոտնել (մետաղը), Հարթել, կոկել, սրել: 2. փխբ. Հրահանգել, կրթել, դաստիարակել: 3. Պտուտել, շուրջ տալ:
ԹՁԱԶԱՓ, ԹՁԱԶԱՓԱԲԱՐ, ա. մ. Թղեան, ուղկեան (մի թիզ, մի թիզ չափ):
ԹՁԵԱՆ, տե՛ս ԹՁԱԶԱՓ:
ԹՁԵՆԱՊԱՏ, ա. Թղենեկասփած (թղենու տերեւով պատած՝ ծածկած՝ սփածած):
ԹՁԵՆԵԿԱՍՓԱՄ, տե՛ս ԹՁԵՆԱՊԱՏ:
ԹՁՈՒԿ, ա. գ. Կարճահասակ, ալրուկ:
Թէ, չ. 1. Եթէ: 2. Մի՞թէ, արդեօք: 3. Յայտ է թէ, իբր թէ: 4. Որ, զի, որպէս զի, վասն զի:

ԹէԱՏՐՈՆ, գ. 1. Հանդէս, տեսարան, տեսլարան, թատր: 2. Կրթարան:
ԹէԵԻ Կամ Թէ ԵԻ, չ. Թէպէտ, թէպէտ և: ԹէԿԵՆ, տե՛ս Թեյն:
ԹէՊէՏ, ԹէՊէՏ ԵԻ, չ. Թէև:
– ԹէՊէՏ ... ԹէՊէՏ. Եթէ ... Եթէ:
ԹԹԵՆԻ, տե՛ս ՄՈՒԱԹՁԵՆԻ:
ԹԻ, գ. Թիակ (Հողագործի գործիք):
ԹԻԱԿ, գ. 1. Թևակ, քաշտի (նաւի թի): 2. տե՛ս Թի:
ԹԻԶ, գ. Ուղուկ, քիլ:
ԹԻԹԵՂԵՆ, տե՛ս ԹԵՐԹ:
ԹԻԿՆԱԿԻՑ, ա. Օգնական, թիկունք:
ԹԻԿՆԱՄԷՋ, գ. Միջնաթիկունք, միջնողն:
ԹԻԿՆԱՆՈՅ, գ. Թիկնոց, վերարկու (անթև):
ԹԻԿՆԱՊԱՀ, ա. գ. 1. Անձնապահ, պաշտպան, Համհարզ: 2. Պահպանակ (թիկունքը պաշտպանող զրահ):
ԹԻԿՆԱԽԷՏ, ա. Թիկնեղ:
ԹԻԿՆԵՂ, տե՛ս ԹԻԿՆԱԽԷՏ:
ԹԻԿՆՈՅ, տե՛ս ԹԻԿՆԱՆՈՅ:
ԹԻԿՈՒՆՔ, գ. 1. Ուք, նուս, ողն, քամակ, կուռն 2. փխբ. Օգնականութիւն, օգնութիւն, ձեռնուտ, սատար:
– ԹԻԿՈՒՆՍ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ. 1. Արհամարհել, ի բաց դառնալ: 2. Փախչել:
– ԹԻԿՈՒՆՍ ՏԱԼ. 1. տե՛ս ԹԻԿՈՒՆՍ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ (1, 2): 2. Յենուկ, ապաւինել:
– Ի ԹԻԿԱՆՑ, Ի ԹԻԿՈՒՆՍ, ԶԹԻԿԱՄԲԲ, նխք. մ. Յետուստ, յետուստ կողմանէ:
ԹԻՆ, գ. Հատիճ, թնիճ, թնահատ:
ԹԻՆԴ, գ. Թունդ, թնդիւն:
ԹԻՐԱՍ, տե՛ս ԹԻՐԱՍ:
ԹԻԻ, գ. 1. Հաշիւ, Համար: 2. Գլուխ (գրքի): 3. (Թիւք) յոգն. Թուականութիւն, թուական (Համարողական գիտութիւն՝ թուաբանութիւն):
– ԹԻԻ ՀԱՄԱՐՈՅ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս Ի ԹԻԻ ԱՐԿԱՆԵԼ:
– Ի ԹԻԻ ԱՐԿԱՆԵԼ. Թուել, Հաշուել:

- ԿԱՐԳԵԼ Ի ԹԻՒԻ. Դասել, թուել (որևէ կարգի՝ շարքի մէջ դնել):
ԹԻՒԻՆ, տե՛ս ԹՈՅՆ:
ԹԻՒԻՐ, ա. 1. Ծուռ, կոր, խոտոր: 2. Մոլար: ԹԻՒԻՐԱԽ, գ. Նպատակ (նետի), նշաւակ:
ԹԻՒԻՐԱԿ, ԹԻՒԻՐԱԿԷ, տե՛ս ԹԵՐԻԱԿԷ:
ԹԻՒԻՐԱՀԱԻԱՏ, ա. Աղանդաւոր (թիւր՝ մոլար հաւատ ունեցող):
ԹԻՒԻՐԵԼ, նբ. Ծռել, խոտորեցուցանել, մոլորեցուցանել:
ԹԻՒԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծռութիւն, խոտորումն, մոլորութիւն: 2. Խոշտանդանք (անդամների խեղութիւն):
ԹԼՓԱՏ, գ. Առնի անդամ (թլփատուած):
ԹԼՓԱՏԵԼ, նբ. Յապաւել, կրճատել:
ԹԼՓԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրճատութիւն (թըլփատելը, թլփատուած լինելը):
ԹԽԱ ԳՈՅՆ, ա. Թուխ, մթազոյն, տըլսրերանգ:
ԹԽԱՋԳԵՍ ԼԻՆԵԼ. Թուխ զգենուլ, ի թուխ համակել:
ԹԽԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԹԽԱՏԻՊ:
ԹԽԱՆԱԼ, չբ. Սևանալ, մթազնել (թուխ դառնալ):
ԹԽԱՏԻՊ, ա. 1. Թխակերպ, թխազոյն, սևազոյն: 2. փխբ. Աղտեղի:
ԹԽԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մթացուցանել, սևացուցանել:
ԹԽԵԼ, նբ. Թխել, ի թուխ նստել (թուխ նստելով ձագ հանել):
ԹԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Սուութիւն (թուխ լինելը):
ԹԽՍԵԼ, տե՛ս ԹԽԵԼ:
ԹՂԹԱՔԵՐ, ա. գ. Թղթատար, նամակակիր, պատճենաբեր, սուրհանդակ:
ԹՂԹԱԳԻՐ, ԹՂԹԱԳՐՈՂ, ա. գ. Գրիչ, քարտուղար:
ԹՂԹԱԿԱՆ, ա. գ. (քբ.) Տրական (հոլով):
ԹՂԹԱՊԱՀ, գ. Դիւանապետ, ատենադպիր, քարտուղար:
ԹՂԹԱՏԱՐ, տե՛ս ԹՂԹԱՔԵՐ:
ԹՂԹԵԱՆ, գ. հաւաք. Թուղթք, նամականի:

ԹՂԹԵԼ, նբ. Թուղթազերել, գրել (թուղթ՝ նամակ):
ԹՂԿԵԼ (իմ) կամ ԹՂՔԵԼ (իմ), տե՛ս ԹԱՂԿԵԼ (իմ):
ԹՄԲԻՐ, գ. 1. Թմբուրութիւն: 2. Թմբարդեղ:
ԹՄԲԻՒՆ, գ. Թնդիւն, բախիւն, շառաչիւն:
ԹՄԲՐԱԴԵՂ, տե՛ս ԹՄԲԻՐ (2):
ԹՄԲՐԱԿԱՆ, ա. Թմբեցուցիչ, թմբեցուցիչ, ընդարմացուցիչ:
ԹՄԲՐԵԼ¹, տե՛ս ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:
ԹՄԲՐԵԼ² (իմ), չբ. Թմբել, զմբբել, զմբբել, ընդարմանալ, անզգայանալ, գլանալ:
ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թմբեցուցանել, ընդարմացուցանել, անզգայացուցանել:
ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԻՉ, տե՛ս ԹՄԲՐԱԿԱՆ:
ԹՄԲՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբիւր, թմբուրումն, հիացումն, ապշութիւն:
ԹՄԲՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԹՄԲՐՈՒԹԻՒՆ:
ԹՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԹՄԲՐԵԼ² (իմ):
ԹՄՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՄԲՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:
ԹՄՐԵՑՈՒՅԻՉ, տե՛ս ԹՄԲՐԱԿԱՆ:
ԹՆԱՀԱՏ, տե՛ս ԹԻՆ:
ԹՆԴԱԼ, տե՛ս ԹՆԴԵԼ²:
ԹՆԴԵԼ¹, տե՛ս ԹՆԴԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:
ԹՆԴԵԼ², չբ. Թնդալ, դըրդել, դըրդել, շարժել, սասանել:
ԹՆԴԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թնդել, դնդեցուցանել, դըրդել, շարժել, սասանել (թնդիւն առաջացնել):
ԹՆԴԻՒՆ, ԹՆԴՈՒՄՆ, գ. Թինդ, թունդ, դըրդիւն, դնդիւն, բախիւն, կոփիւն, շաչիւն, շառաչիւն:
ԹՆԻՃ, տե՛ս ԹԻՆ:
ԹՆԾԿԱԼ, չբ. Կռնչել, ոռնալ:
ԹՇՆԱՄԱՔԱՐ, մ. Թշնամբար (իբրև թշնամի):
ԹՇՆԱՄԱԿԱՆ, ա. Նախատական:
ԹՇՆԱՄԱՆԱԴԻՐ, ա. Թշնամանիչ, նախատիչ, հայհոյիչ:
ԹՇՆԱՄԱՆԱԿԱՄ, ա. Չարակամ:

ԹՇՆԱՄԱՆԱԿԵՐՊ, ա. Նախատական:
ԹՇՆԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
ԹՇՆԱՄԱՆԱՍԷՐ, ա. Թշնամասէր:
ԹՇՆԱՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Նախատել, անարգել, լուտալ, յանդիմանել, կշտամբել:
2. Խայտառակել, տառապեցուցանել:
ԹՇՆԱՄԱՆԻԿ, ԹՇՆԱՄԱՆԻՉ, ԹՇՆԱՄԱՆՈՂ, ա. Թշնամանադիր, նախատիչ, նախատորդ:
ԹՇՆԱՄԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, ԹՇՆԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշնամանք, նախատինք, անարգանք:
ԹՇՆԱՄԱՆՔ, գ. 1. Նախատինք, լուտանք: 2. Լիկանք, գրկանք, վնաս:
- ԹՇՆԱՄԱՆՍ ԴՆԵԼ. Անարգել, նախատել:
ԹՇՆԱՄԱՍԷՐ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԱՆԱՍԷՐ:
ԹՇՆԱՄԵԲԱՐ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԱԲԱՐ:
ԹՇՆԱՄԵԼ (իմ), ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ, չբ. Թշնամանալ, թշնամութեամբ լինել՝ կալ, ի թշնամութիւն դառնալ, թշնամի լինել:
ԹՇՆԱՄԻ, ա. գ. Ոսոխ, հակառակորդ, չարակամ:
- ԹՇՆԱՄԻ ԱՌՆԵԼ. Ոխացուցանել:
- ԹՇՆԱՄԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
ԹՇՆԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարակամութիւն, ատելութիւն, ռիսակալութիւն, ռիք (թշնամի լինելը):
- ԹՇՆԱՄՈՒԹԵԱՄԲ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, Ի ԹՇՆԱՄՈՒԹԻՒՆ ԴԱՌՆԱԼ, տե՛ս ԹՇՆԱՄԵՆԱԼ:
ԹՇՈՒԱՌ, ա. Թշուառական, հէգ, ողորմելի, եղկելի, տառապեալ, աւաղիկ, չուառ, չուառական:
ԹՇՈՒԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Թշուառականագոյն, չուառագոյն:
ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆ, ա. 1. Թշուառ: 2. Աղէտաւոր, աւաղական, ողբալի, աշխարհելի:
ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱԳՈՅՆ:
ԹՇՈՒԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԹՇՈՒԱՌԱՀԱՍՈՅՑ, ա. Թշուառացուցիչ:
ԹՇՈՒԱՌԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:
ԹՇՈՒԱՌԱՆԱԼ, չբ. Չուառանալ, ապականել, վատթարանալ:
- ԹՇՈՒԱՌԱՅԵԱԼ, ա. Թշուառական, չիքացեալ, ողորմելի:
ԹՇՈՒԱՌԱՊԵՍ, մ. Աւաղապէս:
ԹՇՈՒԱՌԱՅՈՒՅԻՉ, տե՛ս ԹՇՈՒԱՌԱՀԱՍՈՅՑ:
ԹՇՈՒԱՌԵԼԻ, ա. Աղէտաւոր, ողորմ:
ԹՇՈՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թշուառականութիւն, չիքութիւն, չուառութիւն, տառապանք, ձախողանք:
ԹՇՐԻՆ, գ. Անթանի (եբրայական եօթերորդ ամիսը):
ԹՈԹՈՎ, ԹՈԹՈՎԱԽՕՍ, ա. Կակազոտ, քաղթնատ, տարախօս, գնչու:
ԹՈԹՈՎԵԼ, չբ. Կակազել:
ԹՈՃԻՒՆ, գ. Կորիւն (գազանի ձագ, յատկապէս արջի ձագ):
ԹՈՂ, տե՛ս ԹԱՆՑ:
ԹՈՂԱՐԱՆ, գ. Չիարձակարան:
ԹՈՂԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, սբ. 1. Թողուլ, թուլացուցանել, թոյլ տալ, թոյլ տալ, թոյլ առնել: 2. Ներել, շնորհել, զիջանել:
ԹՈՂ ԹԷ, շ. Մանաւանդ:
ԹՈՂԻՉ, ա. Քաւիչ:
ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Թոյլտուութիւն, արձակումն, ազատութիւն, ներումն, քաւութիւն:
- ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ. Ազատել:
- ԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՏԱԼ. Ներել:
ԹՈՂՈՒԼ, նբ. 1. Թոյլ կամ թոյլ տալ, թողացուցանել: 2. Ի բաց դնել, ընկենուլ, զանց առնել, լքանել: 3. Թոյլ առնել, արձակել, ներել, շնորհել, քաւել:
ԹՈՂ ԼԻՔ ԼԻՆԵԼ. Բարձեալ թողեալ լինել, անտես լինել՝ մնալ, զանց լինել:
ԹՈՂՈՒՄՆ, գ. Լքումն:
ԹՈՅԼ, ա. Մեղկ, մեղով, կակուղ, լոյծ:
- ԹՈՅԼ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՑՈՒՅԱՆԵԼ:

- ԹՈՅԼ ՏԱԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ և ԹՈՂՈՒԼ:
ԹՈՅԼԱՏԱՐԱԶ, տե՛ս ԹՈՒԼԱԿԻ:
ԹՈՅԼՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թողութիւն (թոյլ տալը):
ԹՈՅՂ ՏԱԼ, տե՛ս ԹՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ և ԹՈՂՈՒԼ:
ԹՈՅՆ, գ. Մահագեղ, դեղ մահու, ժահր, ժանդ:
ԹՈՅՐ, գ. Գոյն, երանդ, երփն:
ԹՈՅՐԱԹՈՒՆ, ա. Թխագոյն, սեագոյն:
ԹՈՆԻՐ, գ. Հնոց, փուռն:
ԹՈՆՁ, տե՛ս ՀԱՒԱԼՈՒՄԵՆ:
ԹՈՇԱԿ կամ ԹՕՇԱԿ, գ. 1. Պաշար, պարէն, կերակուր: 2. Ռոճիկ, վարձ:
- ԹՈՇԱԿ ՅԵՏԻՆ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն (մահամերձ հիւանդին տրուող):
ԹՈՇԱԿԱԿԵՐ, ա. Որովայնապատար, որովայնամուր:
ԹՈՇԱԿԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Որովայնապատարութիւն, որովայնամուրութիւն:
ԹՈՇԱԿԵԼ, տե՛ս ՆՊԱՐԱԿԵԼ:
ԹՈՇՈՄԵԼ (իմ), չք. Թարշամել, թառամել:
ԹՈՊԱՄԱՀ, ա. մ. Կտտամահ:
- ԹՈՊԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ. Կոչկոճամահ լինել:
ԹՈՌՈՊ, գ. Զրահ (հիւսածոյ):
ԹՈՎԵԼ, նք. 1. Դիւթել, կախարդել, համայել: 2. Գրգռել, դրդել, թելադրել, սաղրել:
ԹՈՎԻԶ, ա. գ. Գէտ, կախարդ, դիւթ:
ԹՈՎՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Կախարդանք, դիւթութիւն:
ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՈՐԵԼ, 1. չք. Մորել, սորսորել, հոսել, թորթորել, բղիւնել: 2. նք. տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, սք. Մորեցուցանել, հոսել, հոսեցուցանել, քամել, հեղուկ, թորթորեցուցանել:
ԹՈՐԹՈՐԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵԼ (1):
ԹՈՐԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԹՈՐԹՈՐՈՒՄԵՆ, գ. Հոսումն, սերմնահեղութիւն:
ԹՈՐՇԱԿ, տե՛ս ԹՈՇԱԿ:
ԹՈՒԱԿԱՆ, տե՛ս ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (3):
- ԹՈՒԱԿԱՆՆ, տե՛ս ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ԹՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թիւք, թուական, համարողական, համարողութիւն (այսինքն՝ թուաբանութիւն): 2. Թիւ, հաշիւ: 3. Թուական (ժամանակի չափ):
ԹՈՒԱԿԱՐԳԵԼ (իմ), չք. Համեմատել (իւիք), նմանել, նմանող լինել:
ԹՈՒԱԿԻՑ, ա. Զուգարթիւ:
- ԹՈՒԱԿԻՑ ԱՌԵԼ, տե՛ս ԹՈՒԱԿՅԵԼ:
ԹՈՒԱԿՅԵԼ, նք. Թուակից առնել, զուգարթուել:
ԹՈՒԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատասխանութիւն (թուակից լինելը):
ԹՈՒԱՆԻԿ, ա. Հարուստ, մեծատուն:
ԹՈՒԵԼ, նք. 1. Համարել, հաշուել: 2. Դասել: 3. չք. Երևել, ձևանալ:
ԹՈՒԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարծելութիւն, կարծիք:
ԹՈՒԵՅՅԱԼՆ, գ. Թուիք, կարծիք, ենթադրութիւն, վարկած:
ԹՈՒԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, սք. Կարծեցուցանել, երևեցուցանել:
ԹՈՒԻ, մք. Երևի, կարծի:
ԹՈՒԻՔ, տե՛ս ԹՈՒԵՅՅԱԼՆ:
ԹՈՒԼԱԳՈՅՆ, ա. Մեղկագոյն, տկարագոյն:
ԹՈՒԼԱԿԻ, մ. Թոյլատարագ:
ԹՈՒԼԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Թուլամորթ, թուլատարը (թոյլ մեղկ մարմնով):
ԹՈՒԼԱՄԻՏ, ա. Մեղկ, յողողող, անարի, վատ:
ԹՈՒԼԱՄՈՐԹ, ա. Թուլամարմին, անարի, փափկակեաց, հեշտասէք, կնամարդի:
ԹՈՒԼԱՄՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլամտութիւն, մեղկութիւն, հեշտասիրութիւն, վատասրտութիւն, թուլասրտութիւն:

ԹՈՒԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԹՈՒԼԱ-
ՄՈՐԹՈՒԹԻՒՆ:
ԹՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Մեղկանալ, մեղմանալ,
զիջանել, նուազել, պակասել, լքանել:
ԹՈՒԼԱՍԻՐՏ, ա. Վատասիրտ, անհոգ:
ԹՈՒԼԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատասրտու-
թիւն, թուլամորթութիւն, մեղկուլթիւն,
անհոգութիւն:
ԹՈՒԼԱՏԱՐՐ, ա. Թուլամարմին, կակուղ,
թոյլ:
ԹՈՒԼԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Մեղմացու-
ցանել, թուլութիւն առնել, զիջուցանել,
մեղկացուցանել, թեթեւացուցանել: 2.
Թոյլ տալ, թողացուցանել:
ԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեղմութիւն, մեղկու-
թիւն, թուլամորթութիւն:
- ԹՈՒԼՈՒԹԻՒՆ ԱՆՆԵԼ, տե՛ս ԹՈՒԼԱ-
ՅՈՒՑԱՆԵԼ (1):
ԹՈՒԽ, ա. Սեաւ, մթադոյն, թխագոյն:
- ԹՈՒԽ ՁԳԵՆՈՒԼ, Ի ԹՈՒԽՍ ՀԱՄԱԿԵԼ,
տե՛ս ԹԽԱԶԳԵՍԼ ԼԻՆԵԼ:
ԹՈՒԽՍ, միայն՝
- Ի ԹՈՒԽՍ ՆՍՏԵԼ (Իմ), տե՛ս ԹԽԵԼ:
ԹՈՒՂԹ, գ. 1. Թերթ: 2. Քարտէս, նամակ,
գիր, հրովարտակ:
ԹՈՒՂԹԱԳՐԵԼ, տե՛ս ԹՂԹԵԼ:
ԹՈՒՄԲ, գ. Հողաբլուր:
ԹՈՒՆԱԲԵՐ, ա. Թունաւորաբեր, թու-
նարկու, թունաւոր:
ԹՈՒՆԱԼԻ, ԹՈՒՆԱԼԻՅ, ա. Թունաբեր,
թունաւոր, չարաթոյն:
ԹՈՒՆԱՐԿՈՒ, տե՛ս ԹՈՒՆԱԲԵՐ:
ԹՈՒՆԱՌՈՐ, ա. Դեղոտ, թունաբեր, ժան-
գաւոր:
ԹՈՒՆԱՌՈՐԱԲԵՐ, տե՛ս ԹՈՒՆԱԲԵՐ:
ԹՈՒՆ Դ, տե՛ս ԹԻՆ Դ:
ԹՈՒՆԵԼ, նբ. Դեղահարել, դեղել, փխբ.
գրգռել (գառնութեամբ լցնել):
ԹՈՒՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողմութիւն, շողո-
քորթութիւն, քծնութիւն:
ԹՈՒՐ, գ. Սուր, սուսեր:
ԹՈՒՐԾ՝, տե՛ս ԱՅՏ:

ԹՈՒՐԾ՝, ա. Թրծուն, նիւթծուն:
ԹՈՒՓ, գ. 1. Տունկ: 2. Ճիւղ, ոստ (տե-
րեալից):
ԹՈՒՔ, գ. Լորճն, տողիք, տողուկք:
ԹՈՒՔ, թոքք, գ. Շնչափող, շնչակալ
անօթք:
ԹՈՒՆԵԼ (Իմ), տե՛ս ԹՈՒՉԵԼ (Իմ):
ԹՈՒԹԻԵԼ, չբ. Ոստոսել:
ԹՈՒԹ, տե՛ս ԱՍՏՂ ՍԼԱՅԵԱԼ:
ԹՈՒԹՉ, գ. Թռչումն, թռչուն, սլացումն,
սլացք:
ԹՈՒՆՈՒԼ, տե՛ս ԹՈՒՉԵԼ (Իմ):
ԹՈՒՉԱՆ, տե՛ս ԹՈՒԹՉԲ:
ԹՈՒՉԵԼ (Իմ), չբ. 1. Թռանել, թռնուլ,
վերաթեւել, թեւապարել, թեւածել, սաւառ-
նել, ճախրել: 2. Սլանալ, խոյանալ,
սուրայ:
ԹՈՒՉՈՒՄՆ, տե՛ս ԹՈՒԹՉԲ:
ԹՈՒՉՈՒՆ, գ. 1. Հաւ: 2. ա. Թեւաւոր (որ
թռչում է):
ԹՐԵԼ, տե՛ս ՉԱՆԳԱՆԵԼ:
ԹՐԹՈՒՐ, գ. Որդն (միջատներէ՝ ձուկց
դուրս եկած որդը մինչև առաջին փո-
խակերպումը):
ԹՐԹՐԱԿ, ա. Դիւրադարձ, ճարտար, պա-
տիր, սուտակասպաս, քաղցրաբան:
ԹՐԹՐԱԿԱՆ, ա. Դիւրադարձ, դիւրա-
շարժ, սրընթաց:
ԹՐԾԵԼ, նբ. Կարծրացուցանել (հրով):
ԹՐԾՈՅ, գ. Փռուն, հնոց (կաւեղէնը թրծե-
լու համար):
ԹՐԾՈՒՆ, տե՛ս ԹՈՒՐԾ՝:
ԹՐՄԵԼ, տե՛ս ՉԱՆԳԱՆԵԼ:
ԹՐՈՒՇԱՅ, գ. Մարգարիտ (կեղծ),
ուլունք:
ԹՐՋԵԼ, նբ. 1. Թանալ, տամկացուցանել,
ոռոգանել, թրմել (Չրով): 2. չբ. փխբ. Ար-
բանալ: 3. փխբ. Ամօթահարել:
ԹՐՔԱՄ, գ. Յաւելուածք, կրկրանք, աղբ:
ԹՔԱԿՈՒՏ, ա. Մացառաղոց:
ԹՔԱԿՈՒՆԵԼ, տե՛ս ԹՔԱԿՈՒՄԵԼ:
ԹՔԱԿՈՒՄԵԼ, նբ. Թքակոծ առնել, թքա-

նել, անպատուել (թուքուժուք տալ):
 ԹՔԱՆԵԼ, չբ. նբ. 1. Թքել, թքնուել,
 թքթքել (յաճախակի): 2. փխբ. Մերժել
 (անարգանքով): 3. Ի բայ ընկենուել, վիժել:
 ԹՔԵԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ:
 ԹՔԹՔԵԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ:
 ԹՔՆՈՒԼ, տե՛ս ԹՔԱՆԵԼ:
 ԹԾԹԱՓԱՆՔ, տե՛ս ԹԾԹԱՓՈՒՄՆ:
 ԹԾԹԱՓԵԼ, նբ. Թափել, ձգել, ընկենուել,
 ցուց տալ, սասանել:
 - Ի ԹԾԹԱՓԵԼ ԱԿԱՆ կամ ՅԱԿԱՆ
 ԹԾԹԱՓԵԼ, տե՛ս Ի ԹԱՐԹԵԼ ԱԿԱՆ:
 ԹԾԹԱՓՈՒՄՆ, գ. Թօթափանք (թօ-
 թափելը):
 ԹՕՆ, տե՛ս ԱՆՁՐԵԻ:
 ԹՕՆԸՆԿԷՑՔ, գ. Տեղատարափ (անձրևի):
 ԹՕՆՈՒՏ, ա. Խոնաւուտ:
 ԹՕՇԱԿ, տե՛ս ԹՈՇԱԿ:
 ԹՕՇԵԼ (իմ), չբ. Թառամել, նուաղել,
 թուլանալ:

Ժ

ԺԱԺ, տե՛ս ԽՈՒԻԻ:
 ԺԱԺՄՈՒԿՔ, գ. Շարժմակք, բժժանք,
 յուռուք:
 ԺԱԽ, տե՛ս ԺԱՀ:
 ԺԱՀ, գ. Ժախ, աղտեղութիւն, գարշա-
 շոտութիւն:
 ԺԱՀԱԳԻՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Տգեղութիւն:
 ԺԱՀԱՀՈՏ, ա. 1. Ժանտաշոտ, չարաշոտ:
 2. գ. տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏՈՒԹԻԻՆ:
 ԺԱՀԱՀՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏ (1):
 ԺԱՀԱՀՈՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գարշաշոտու-
 թիւն, զազրաշոտութիւն, չարաշոտու-
 թիւն, աղտեղութիւն: 2. փխբ. Մեղք
 (գարշելի՛ պարսաւելի արարք):
 ԺԱՀԱՏԵԱԿՈՒԹԻԻՆ, ԺԱՀԱՏԵՍՈՒ-
 ԹԻԻՆ, գ. Տգեղութիւն, տձևութիւն, ան-
 վայելչութիւն:

ԺԱՀՐ, տե՛ս ԹՈՅՆ:
 ԺԱՄ, գ. 1. Ժամանակ, պահ: 2. (եկեղց-)
 Ժամակարգութիւն:
 - ԺԱՄ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ՝ ԱՌՆԵԼ. Ժամադիր
 առնել՝ լինել, ժամադրել:
 - ԺԱՄԷ Ի ԺԱՄ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄ Ի ԺԱՄ
 ՍԱՀՄԱՆԵԼ. Յապաղել, յերկարածալ:
 - ԺԱՄՍ ԺԱՄՍ, ԸՆԴ ԺԱՄՍ ԺԱՄՍ, մ.
 Երբեմն երբեմն:
 - ԺԱՄ Ի ԺԱՄ, ԺԱՄԷ Ի ԺԱՄ, ԺԱՄ
 ՔԱՆ ԶԺԱՄ, ԺԱՄ ԸՆԴ ԺԱՄ, մ. Ընդ
 ժամանակս ժամանակս, ըստ ժամանակս
 ժամանակս, Հետզհետէ, երբեմն երբեմն,
 մերթ մերթ:
 - ԺԱՄՈՒ ԺԱՄՈՒ, մ. Անընդհատ, շա-
 րունակաբար:
 - ԱՌ ԺԱՄ ՄԻ, ԸՆԴ ԺԱՄՍ, մ. Առ այժմ,
 առ ժամանակ մի:
 - Ի ԺԱՄՈՒՆ, մ. Յայնժամ, առ ժամայն:
 - ԺԱՄ Է, մբ. Ի դէպ է:
 ԺԱՄԱԲԱՇԽ, ա. գ. Ժամադէտ:
 ԺԱՄԱԳԻԻՏ, ա. գ. 1. Ժամանակագիւտ:
 2. Դիպողական:
 - Ի ԺԱՄԱԳԻԻՏ, ա. Ժամանակաւոր, առ-
 ժամանակեայ:
 ԺԱՄԱԴԷՏ, տե՛ս ԺԱՄԱԲԱՇԽ:
 ԺԱՄԱԴԻՏԱԿ, գ. Ժամադիտական (աստ-
 ղաբաշխական գործիք):
 ԺԱՄԱԴԻՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՏԱԿ:
 ԺԱՄԱԴԻՐ, ա. 1. Ժամադրական: 2. գ.
 Ժամադրութիւն:
 - ԺԱՄԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄԱԴԻՐ ԼԻ-
 ՆԵԼ. Ժամ դնել, ժամակալ լինել, ժա-
 մադրել, ժամանակել:
 ԺԱՄԱԴԻՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ (1):
 ԺԱՄԱԴԻՐԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ ԱՌՆԵԼ:
 ԺԱՄԱԴԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ժամակալու-
 թիւն: 2. Օրհաս:
 ԺԱՄԱԿԱԼ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ
 ԼԻՆԵԼ:
 ԺԱՄԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐՈՒ-
 ԹԻԻՆ (1):

ԺԱՄԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղյ.) Ժամ
(եկեղեցական արարողութիւն):
ԺԱՄԱՀԱՐ, գ. Ժամաճայն, կրչարան:
ԺԱՄԱԶԱՅՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՀԱՐ:
ԺԱՄԱՆ, ա. Փռութկոտ (ժամանակին՝ շուտ
Հասնող):
- ԺԱՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, ԺԱՄԱՆ ԿՅՅՈՒՑԱ-
ՆԵԼ. Ժամանեցուցանել, Հասուցանել:
ԺԱՄԱՆԱԿ, գ. 1. Ամանակ: 2. Տարի, ամ:
3. Դար: 4. Հասակ, տիք: 5. Օրհաս: 6.
Կենցաղ (կեանքի վիճակ): 7. Ժամա-
նակակէտ (ներկայ պահը): 8. Պարապ
(պատեհ՝ յարմար ժամանակ), առիթ: 9.
Եղանակ (տարուայ):
- ԺԱՄԱՆԱԿԱՒ, մ. Առ ժամանակ մի, առ
ժամանակն, առ ժամանակս, ժամանա-
կաբար:
- ԸՆԴ ԺԱՄԱՆԱԿՍ ԺԱՄԱՆԱԿՍ, ԸՍՏ
ԺԱՄԱՆԱԿՍ ԺԱՄԱՆԱԿՍ, տե՛ս ԺԱՄ Ի
ԺԱՄ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԱՒ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՐ, ա. գ. 1. Քրոնոգրա-
փեւս: 2. Ժամանակագրական, 3. տե՛ս
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳԻՒՏ, տե՛ս ԺԱՄԱԳԻՒՏ
(1):
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Երկայնժամա-
նակեան:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Ժամանա-
կական (ժամանակագրութեան վերա-
բերող՝ յատուկ):
ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանա-
կագիր, քրոնիկոն:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԶԱՆՅ, ա. Մերացեալ, Հնա-
ցեալ (ժամանակն անցած):
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ, ա. 1. Ժամանակաւոր
առժամանակեայ: 2. Ժամանակագրական:
ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՅ, ա. Համաժամանակ,
Հանդիտամանակ:
ԺԱՄԱՆԱԿԱՒՈՐ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱ-
ԿԱԿԱՆ:
ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ա. 1. Ժամանակաւոր,

առժամանակեայ, ժամանակեան: 2. գ.
Կենցաղ:
ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ
(1):
- ԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ ՄԻՈՅ, մ. Առ ժամա-
նակ մի:
ԺԱՄԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ԺԱՄԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ:
ԺԱՄԱՆԱՒՈՐԵԼ (իմ), չբ. ՅԱՄԵԼ:
ԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. 1. Հասանել: 2. Կանխել,
նախաժամանել, փութալ: 3. Պարապ առ-
նուլ, ձեռնհաս լինել, բաւել, կարել,
կարողանալ:
ԺԱՄԱՆԵՅՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ժաման առնել՝
կացուցանել, Հասուցանել:
ԺԱՄԱՆՈՅ, գ. (եկեղյ.) Սրուակ (փոքրիկ
անօթ, որի մէջ լցնում են պատարազի
գլխին):
ԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժամանումն
(ժամանելը, Հասնելը):
ԺԱՄԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԺԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ:
- ԺԱՄԱՆՈՒՄՆ ՊՏՂՈՅ. ՊՏՂԱՀԱ-
ՍՈՒԹԻՒՆ:
ԺԱՅԹՔԵԼ, չբ. Փսխել, զգայուել:
ԺԱՅԹՔՈՒՄՆ, գ. Զգայուումն, զգայ-
ուութիւն:
ԺԱՅՌ, գ. Բարաժայռ, քարաժեռ:
ԺԱՆԱՒԱՐ, տե՛ս ԺԱՆՈՒԱՐ:
ԺԱՆԳ, գ. 1. Երևիլ: 2. Մամուռ,
քարաքոս: 3. Մահադեղ, թոյն, ժահր: 4.
փխբ. Աղանդ (մոլար՝ վնասակար
ուամունք):
ԺԱՆԳԱԲԵՐ, ա. Ապականարար, մա-
հաբեր (ժանդ բերող):
ԺԱՆԳԱԲՈՒՂԽ, ա. Մոլորեցուցիչ (ժանդ՝
մոլորութիւն բխող):
ԺԱՆԳԱԼԻՅ, ա. Ժանդահոծ, ժանդոտ
(ժանդով լի):
ԺԱՆԳԱԽԱՌՆ, ա. Թոււաւոր, վնասակար
(ժանդի հետ խառն):
ԺԱՆԳԱԿԵՐ, տե՛ս ԺԱՆԳԱՀԱՐ (1):
ԺԱՆԳԱՀԱՐ, ա. 1. Ժանդակեր: 2.
Որդնահար, ճճեկեր:

ԺԱՆ ԳԱՀԱՒԱՏ, ա. Չարաղանդ, չարա-
հաւատ:
ԺԱՆ ԳԱՀՈՄ, տե՛ս ԺԱՆ ԳԱԼԻԾ:
ԺԱՆ ԳԱՌ, ա. Ժանգահար, որդնահար,
փուտ:
ԺԱՆ ԳԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Փտութիւն (բոյ-
սերի մասին):
ԺԱՆ ԳԱՐԿՈՒ, ա. Ժանգաբեր, ժանգալից,
թունալից:
ԺԱՆ ԳԱՒՈՐ, ա. Ժանգոտ, թունաւոր:
ԺԱՆ ԳՈՏ, ա. Ժանգաւոր, փխբ. աղտեղի:
ԺԱՆ ԳՈՏԵԼ, նբ. Ժանգոտեցուցանել
(ժանգոտ դարձնել):
ԺԱՆ ԳՈՏԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԺԱՆ ԳՈ-
ՏԵԼ:
ԺԱՆ Դ ..., տե՛ս ԺԱՆՏ:
ԺԱՆԻՔ, գ. 1. Ատամն, կեռիք: 2. Փղոսկր:
3. փխբ. Բոնութիւն, ճնշումն:
ԺԱՆԿ, տե՛ս ԺԱՆԳ:
ԺԱՆՈՒԱՐ, գ. Ժանաւար, դեսպակ:
ԺԱՆՏ, ա. 1. Դաժան, դժնեայ, դժնգակ,
անողոք, անողորմ, անգութ, չար, չարա-
բարոյ, անզգամ, ժանտագործ, չարա-
գործ: 2. Վատ, վատթար, անպիտան,
գարշ: 3. գ. Ժանտախտ:
ԺԱՆՏԱԲԱՐՈՅ, ԺԱՆՏԱԲԱՐՈՒ, ա. Չա-
րաբարոյ, չարամիտ, դաժան, խիստ:
ԺԱՆՏԱԲԵՐ, ա. Վնասակար (ժանտու-
թիւն բերող՝ կրող):
ԺԱՆՏԱԲՈՒՂԽ, ա. Չար, ապականիչ
(ժանտութիւն՝ չարիք բխող):
ԺԱՆՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մահառիթ: 2. Ան-
զգամագոյն:
ԺԱՆՏԱԳՈՐԾ, ա. 1. տե՛ս ԺԱՆՏ (1): 2.
Ժանտացուցիչ, վնասակար, ապակա-
նագործ, ապականարար:
ԺԱՆՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՆ, գ. Չարագոր-
ծութիւն, անզգամութիւն, զազրագոր-
ծութիւն:
ԺԱՆՏԱԹՉԵՆԻ, տե՛ս ՄՈՂԱԹՉԵՆԻ:
ԺԱՆՏԱԹՈՒՉ, գ. Մոլաթուզ (ժանտա-
թղեհու պտուղը):

ԺԱՆՏԱԺՈՒՏ, ա. Ժանտալից (ժանտի
ժանտը):
ԺԱՆՏԱԼԻԾ, ա. Ժանտաժուտ (չափազանց
ժանտ):
ԺԱՆՏԱԽՏ, գ. Ժանտ, ժանտամահ, մահ
տարածամ, մահ ժանտութեան:
ԺԱՆՏԱԽՏԱԿԱՆ, ա. Ժանտ, ժանտական,
մահաբեր:
ԺԱՆՏԱԽՕՍ, ա. Մոլար (ժանտ խօս-
քերով):
ԺԱՆՏԱԿԱՆ, ա. 1. Ժանտ, ժանտային,
ժանտախտական, վնասակար: 2. գ. Ժան-
տախտ:
ԺԱՆՏԱԿԵՐՊՈՒԹԻՆ, գ. Վատթարու-
թիւն (ժանտ տեսք՝ կերպարանք):
ԺԱՆՏԱՀԱՄ, ա. Անխորժ, վատթար:
ԺԱՆՏԱՀՈՏ, տե՛ս ԺԱՀԱՀՈՏ:
ԺԱՆՏԱՀՈՏԵԼ (իմ), չբ. Հոտել (ժահահոտ
լինել):
ԺԱՆՏԱՀՈՏՈՒԹԻՆ, գ. Ժահահոտու-
թիւն, զարշահոտութիւն:
ԺԱՆՏԱՄԱՀ, գ. 1. Ժանտախտ: 2. ա.
Ժանտախտական:
ԺԱՆՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԺԱՆՏԱԿԱՆ:
ԺԱՆՏԱՆԱԼ, չբ. Վատթարանալ, չարա-
նալ, անզգամել:
ԺԱՆՏԱՊԱՇՏՕՆ, ա. Չարապաշտօն
(գարշելի՛ գոռելի բաներ պաշտող):
ԺԱՆՏԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԺԱՆՏԱՏԵՍԻԼ:
ԺԱՆՏԱՏԵՍԻԼ, ա. Ժանտատեսակ, զրժ-
նեայ, տգեղ, տձև:
ԺԱՆՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ապականել, եղ-
ծանել, աւերել, խանգարել, խաթարել,
կորուսանել:
ԺԱՆՏԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Ապականարար:
ԺԱՆՏԱՓՈՒՇ, գ. (բար.) Ցաքի:
ԺԱՆՏԿԷՆ, ա. Ժանտ, պիղծ, գարշելի:
ԺԱՆՏՈՒԹԻՆ, գ. Ժանտագործութիւն,
վնասակարարութիւն, չարութիւն, ան-
զգամութիւն, վատթարութիւն, յո-
ռութիւն:
- ՄԱՀ ԺԱՆՏՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ԺԱՆՏԱԽՏ:

ԺԱՊԱԻԷՆ, գ. Ծոպ, վերջաւոր:
ԺԱՌԱՆԳ, ա. գ. Ժառանգակալ, ժառանգորդ, ժառանգիչ, ժառանգաւոր:
ԺԱՌԱՆԳԱԿԱԼ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳ:
ԺԱՌԱՆԳԱԿԻՅ, ա. գ. Վիճակակից:
ԺԱՌԱՆԳԱԿՅԱՊԷՍ, մ. Եղբայրբար (որպէս ժառանգակից):
ԺԱՌԱՆԳԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակորդութիւն:
ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐ, գ. 1. Ժառանգ, ժառանգորդ: 2. (եկեղց.) Վիճակաւոր, եկեղցցական, կղերական, կղերիկոս:
ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Վիճակաւորութիւն կղերիկոսութիւն:
ԺԱՌԱՆԳԵԼ, նբ. 1. Ժառանգորդել: 2. նման. Ի ձեռս բերել, ստանալ, վայելել:
ԺԱՌԱՆԳԵՅՈՒԹՅԱՆԵԼ, պբ. Վիճակեցուցանել, սեպհականել:
ԺԱՌԱՆԳԻՉ, ԺԱՌԱՆԳՈՐԳ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳ:
ԺԱՌԱՆԳՈՐԳԵԼ, տե՛ս ԺԱՌԱՆԳԵԼ:
ԺԱՌԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վիճակութիւն, վիճակատուութիւն: 2. Երկիր (բնակուելու համար), կալուած, ստացուած, սեպհականութիւն: 3. Ստացք, վայելք: 4. (եկեղց.) Վիճակ (եկեղեցական թեմի բնակչութիւնը՝ ժողովուրդը):
ԺԺԱԿ, գ. Ժիժմակ (միջատ, ճճի, որդն):
ԺԺԱՆ, տե՛ս ԽՈՒԻԻ:
ԺԻԺՄԱԿ, տե՛ս ԺԺԱԿ:
ԺԻՏ, ա. 1. Հետաքրքիր, հետախոյզ, ընդվայրաքնին: 2. Հետամուտ, յանդուգն:
ԺԻՐ, ա. 1. Կորովի, կարող, քաջ, տոկուն, փոյթ, գործունեայ, աշխոյժ: 2. մ. Փութով, արագ:
ԺԻՐԱԺԻՐ, ա. Ժրագոյն, քաջափոյթ:
ԺԼԱՏ, ա. Ազահ, անյազ, գօշաքաղ, ռիչտ, կծծի:
ԺԼԱՏԱՆԱԼ, ԺԼԱՏԵԼ (իմ), չբ. Ազահել (ժլատ դառնալ):
ԺԼԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաստացութիւն, ազահութիւն, գօշաքաղութիւն, անյա-

զութիւն, ոչտութիւն:
ԺԽՈՐ, գ. 1. Աղմուկ, աղաղակ, շառաչիւն:
2. ա. Խառնակ, խառնափնդոր:
ԺԽՈՐԵԼ (իմ), չբ. Աղմկել, ամբոխել, վրդովել:
ԺԽՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Շփոթումն, վրդովումն:
ԺԽՏԵԼ, նբ. չբ. 1. Ուրանալ, հրաժարել, յուրաստ լինել՝ կալ, բացասոցել: 2. Թիկունս դարձուցանել, ապախտ առնել: 3. Նենգել:
ԺԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապերախտութիւն, անզգամութիւն:
ԺՂՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԺԽՈՐԵԼ (իմ):
ԺՄԵՐՏ, ա. Յանդուգն, ժպիրհ:
ԺՄԵՐՏԵԼ (իմ), չբ. Յանդուգնել, ժպրհել:
ԺՄՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԺՊՏԵԼ (իմ):
ԺՈՂԽԵԼ (իմ), չբ. Նեխել, հոտել:
ԺՈՂՈՎ, գ. 1. Ժողովումն, հաւաքումն: 2. Կոյտ, կուտակ, կուտակումն: 3. Զոկ, երամ, հոյլք: 4. Ժողովուրդ, ամբոխ, բազմութիւն: 5. Համախոհութիւն, միաբանութիւն: 6. Աղմուկ, վրդով: 7. (եկեղց.) Եղբայրութիւն, եղբայրանոց, վանք: 8. Տօնախմբութիւն, հանդէս: 9. Ժողովարան, ժողովրդանոց (հրեաների): 10. ա. Ամփոփ, կծկեալ, հոծ:
ԺՈՂՈՎԱԿԱՆ, ա. Սիւնհոդոսական:
ԺՈՂՈՎԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Համախմբել (միասին՝ մէկտեղ հաւաքուել):
ԺՈՂՈՎԱՆՈՅ, գ. 1. Ժողովարան: 2. Եկեղեցի:
ԺՈՂՈՎԱՐԱՆ, գ. 1. Հանդիսարան, խորհրդարան, ատեան: 2. Բնակարան, օթեան: 3. Եկեղեցի, աղօթատուն: 4. Ժողովող, ժողովիչ:
ԺՈՂՈՎԱՐԱՐ, ա. գ. Խոովարար:
ԺՈՂՈՎԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, դումարել, խմբել, կուտել, ամփոփել, բովանդակել: 2. Քաղել (ընտրութեամբ հաւաքել): 3. Ընդունել, հիւրընկալել: 4. Համահաւաքել, համախմբել: 5. Հաւաքաբանել, իմաստասիրել:

ԺՈՂՈՎԵՏՂ, գ. 1. Ժողովարան, յարկ: 2. Ժողովրդանոց (հրեաների ժողովարան): 3. Եկեղեցի, աղօթատուն:

ԺՈՂՈՎԻԶ, ա. Ժողովող, հաւաքիչ:

ԺՈՂՈՎՈՂ, տե՛ս ԺՈՂՈՎԻԶ:

ԺՈՂՈՎՈՒՄՆ, գ. Ժողով (ժողովելը, ժողովուելը):

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ, գ. 1. Ազգ, ազն: 2. Ժողով, բազմութիւն, մարդկութիւն, մարդիկ: 3. Ամբոխ, ուսմիկ, խառնադանջ: 4. Գերդաստան: 5. Ժողովրդական, աշխարհիկ: 6. Ժողովարան, ժողովրդանոց (հրեաների):

ԺՈՂՈՎՐԴԱԲՆԱԿ, ա. Մարդաբնակ:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԳՆՈՒՄ, գ. Ժողովրդապետ:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ, ա. Առաջնորդական:

ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ, գ. Աշխարհական, աշխարհիկ (հակադրութեամբ հոգեւորականի):

ԺՈՂՈՎՐԴԱՆՈՅ, գ. 1. Ժողովարան (հրեաների): 2. Եկեղեցի, տաճար:

ԺՈՂՈՎՐԴԱՊԵՏ, գ. Ժողովրդագլուխ (հրեաների ժողովրդանոցի գլխաւորը):

ԺՈՅԺ ՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Ժուժալ, ժուժել, ժուժկալիլ, տոկալ, համբերել, հանդուրժել, դիմանալ, տանել, զդէմ ունել:

ԺՈՒԱՅԹԵԼ (իմ), տե՛ս ՇՈՒԱՅՏԵԼ (իմ):

ԺՈՒԺԱԼ, ժՈՒԺԵԼ, տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒՆԵԼ (իմ):

ԺՈՒԺԿԱԼ, ա. 1. Պարկեշտ, զգաստ, չափաւոր, ողջախոհ: 2. Պահացող, սակաւապէս: 3. Տոկուտ, համբերող, համբերատար, ուժեղ, պնդակազմ, զօրաւոր, քաջ: - ԺՈՒԺԿԱԼ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒՆԵԼ (իմ) և ԺՈՒԺԿԱԼԵԼ:

ԺՈՒԺԿԱԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԺՈՒԺԿԱԼԱՊԷՍ:

ԺՈՒԺԿԱԼԱԿՈՅՆ, ա. Պնդազոյն (աւելի ժուժկալ):

ԺՈՒԺԿԱԼԱԿԱՆ, ա. Ճգնողական:

ԺՈՒԺԿԱԼԱՊԷՍ, մ. Ժուժկալաբար, պընդապէս, արիւարար:

ԺՈՒԺԿԱԼԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ԺՈՅԺ ՈՒ-

ՆԵԼ (իմ): 2. Զօրանալ, պինդ կալ, պնդել զանձն: 3. Հրաժարել (ինքն իրեն զապել): ԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համբերութիւն, ըմբերութիւն, պնդութիւն, արութիւն: 2. Զափաւորութիւն, սակաւապիտութիւն, պարկեշտութիւն, պահացողութիւն, ճրգնութիւն:

ԺՊԻՏ, գ. Ժպտումն:

ԺՊԻՐՀ, ա. Անամօթ, լիբբ, լրբենի, անպատկառ, յանդուգն, ժմերտ:

ԺՊՏԵԼ (իմ), չբ. Ժմտել:

ԺՊՏՈՒՄՆ, գ. Ժպիտ (ժպտալը):

ԺՊՐՀԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, իշխել, համարձակել, ժտել:

ԺՊՐՀԵՐԵՍ, ա. Ժպիրհ (ժպիրհ երեսով):

ԺՊՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանդգնութիւն, լրբութիւն, անամօթութիւն, համարձակութիւն:

ԺՏԵԼ¹, չբ. 1. Թախանձել, աղաչել, պաղատել, աղերսել: 2. չբ. տե՛ս ԺՏԵԼ² (իմ):

ԺՏԵԼ² (իմ), չբ. 1. Իշխել, յանդգնել, համարձակել, ժպրհել, անամօթել: 2. հբ. տե՛ս ԺՏԵԼ¹:

ԺՏԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Համարձակեցուցանել (ժտել տալ):

ԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պաղատ, պաղատանք, թախանձանք, աղերսանք: 2. Համարձակութիւն, անամօթութիւն:

ԺՐԱԳՆՈՒՄ, ա. Արի, առաքինի, անձանձրոյթ, անձանձիր, փութկոտ, ժրջան, գործասէր, գործունեայ, գործօնեայ: ԺՐԱԿԱՆ, ա. Ժիր, արի:

ԺՐԱՆԱԼ, չբ. Արիանալ, զօրանալ, ժուժկալիլ, տոկալ:

ԺՐԱՆՁՆԱԿ, ա. Ժիր, ժրագլուխ, գործունեայ:

ԺՐԱՋԱՆ, ա. Ժիր, անխոնջ, անձանձիր:

ԺՐԱՍԷՐ, ա. Ժրջան, գործասէր:

ԺՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զօրացուցանել, քաջալերել (ժիր դարձնել):

ԺՐԵԼ, (իմ), տե՛ս ԺՐԱՆԱԼ:

ԺՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պնդութիւն, արիութիւն: 2. Փոյթ, ջանասիրութիւն, երկասիրութիւն, աշխատասիրութիւն:

Ի

Ի ԲԱՐՁՈՒՄՏ, տե՛ս ԲԱՐՁՈՒՄՏ:
Ի ԲԱՅՅՂ, մ. ՅԱՅՏՆԱՊԷՍ (տե՛ս ԲԱՅ):
Ի ԲԱՅՅՂ, մ. 1. Հեռի, մեկուսի: 2. Յետ, յետս, անդրէն: 3. Ի դուրս, արտաքս:
- Ի ԲԱՅ ԱՌՆԵԼ. Հեռացուցանել, օտարացուցանել:
- Ի ԲԱՅ ԱՌՆՈՒԼ, Ի ԲԱՅ ԲԱՌՆԱԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԲԱՌՆԱԼ:
- Ի ԲԱՅ ԲԱՐՁՈՒՄՆ, տե՛ս ԲԱՅԲԱՐՁՈՒՄՆ:
- Ի ԲԱՅ ԴԱՌՆԱԼ. 1. Դառնալ, յետս դառնալ, վերադարձել: 2. Յետս կալ, Հրաժարել:
- Ի ԲԱՅ ԹՈՂԱՅՈՒՑԱՆԵԼ. Թոյլ տալ:
- Ի ԲԱՅ ԿԱԼ. Յետս կալ, ի բաց դառնալ:
- Ի ԲԱՅ ԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՅԱԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:
Ի ԲԱՅԵԱՅ, նխդ. մ. ա. Հեռի, մեկուսի: 2. Ի բացուստ, ի Հեռատանէ: 3. Բացօթեայ:
Ի ԲԱՅԷ, տե՛ս ԲԱՅԷ:
Ի ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ, տե՛ս ԲԱՅԷ Ի ԲԱՅ:
Ի ԲԱՅ ԸՆԿԵՑԻԿ, տե՛ս ԲԱՅԸՆԿԵՑԻԿ:
Ի ԲԱՅԻ, տե՛ս ԲԱՅ-ի տակ:
Ի ԲԱՅՈՒՄՏ, տե՛ս ԲԱՅՈՒՄՏ:
Ի ԲԱՅ ՏԱՐ, մ. ձ. Քա՛լ լիցի, քա՛լ քեզ՝ ի քէն, փարզաստ:
Ի ԲԱՅ ՓԱԽՁՈՂԱԿԱՆ, ա. Ջգուշողական:
ԻԲԻԴ, տե՛ս Քաջահալ:
Ի ԲՆԷ, տե՛ս ԲՈՒՆ-ի տակ:
ԻԲԲ, 1. նխդ. Իբբև, որպէս, պէս, նման: 2. մ. չ. Իբբու, ըստ որում, գոր օրինակ: 3. մ. Յորժամ, մինչ, մինչև, երբ: 4. եղբ. Ջիւ՞րբ, վասն է՞ր: 5. չ. Իբբ թէ, որպէս թէ: 6. չ. (յուճաբանութեամբ) Որպէս զի, որ:
- ԻԲԲ ԱՅՆ ԹԷ, ԻԲԲ ԵԹԷ, ԻԲԲ ԹԷ, տե՛ս ԻԲԲԵԻ ԱՅՆ ԹԷ:
- ԻԲԲ ՁԻ, չ. 1. Իբբև զի, որովհետև,

քանզի, վասն զի: 2. (յուճական ոճով) Մինչ զի, մինչև: 3. Իբբ թէ, որպէս թէ:
- ԻԲԲ ՈՋ ԵԹԷ, ԻԲԲ ՈՋ ԹԷ, տե՛ս ԻԲԲԵԻ ՈՋ ԵԹԷ:
ԻԲԲԵԻ, 1. նխդ. Իբբ, որպէս, նման, պէս: 2. մ. Յորժամ, մինչ, երբ: 3. (յուճական և լատինական ոճով) Յետ որոյ: 4. մ. չ. Իբբու, որպէս, ըստ որում, գոր օրինակ: 5. չ. Որպէս թէ, իբբ թէ, գրեթէ: 6. չ. Որովհետև, իբբև զի, իբբ զի, վասն զի, քանզի:
- ԻԲԲԵԻ ԱՅՆ ԹԷ, ԻԲԲԵԻ ՁԻ ԹԷ, ԻԲԲԵԻ ԹԷ, չ. Իբբ այն թէ, իբբ եթէ, իբբ թէ, իբբու այն թէ, իբբու եթէ, իբբու թէ, որպէս թէ:
- ԻԲԲԵԻ ՁԻ, տե՛ս ԻԲԲ ՁԻ (1, 2):
- ԻԲԲԵԻ ՈՋ ԹԷ, չ. Իբբ ոչ եթէ, իբբ ոչ թէ: ԻԲԲՈՒ, տե՛ս ԻԲԲ, ԻԲԲԵԻ:
- ԻԲԲՈՒ ԱՅՆ ԹԷ, ԻԲԲՈՒ ԵԹԷ, ԻԲԲՈՒ ԹԷ, տե՛ս ԻԲԲԵԻ ԱՅՆ ԹԷ:
ԻԲԲ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ, ԻԲԲՈՒ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ, տե՛ս ԻԲԲՈՒ ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ:
ԻԳ, տե՛ս ԷԳ:
ԻԳԱԳՈՅՆ, ա. Տկարագոյն (էգի նման), թուլագոյն, մեղկագոյն:
ԻԳԱԽԱՁՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԻԳԱՄՈՒՈՒԹԻԻՆ:
ԻԳԱԿԱՆ, ա. 1. Կնոջական, կանացի: 2. Մեղկ, կնամարդի, թուլամորթ:
- ԻԳԱԿԱՆ, գ. էգ, կին, կին մարդ:
ԻԳԱՄՈՒ, ա. Իգամոլի, իգասէր, իգատենչ, կնամոլ, կնասէր:
ԻԳԱՄՈՒԵԼ (իմ), չբ. Իգամոլ լինել, մոլել:
ԻԳԱՄՈՒԼ, տե՛ս ԻԳԱՄՈՒ:
ԻԳԱՄՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Իգախազութիւն, պագշտութիւն:
ԻԳԱՆԱԼ, չբ. Կնատել, թուլանալ, մեղկանալ:
- ԻԳԱՅԵԱԼ, տե՛ս ԻԳԱՍԷՐ (2):
ԻԳԱՍԷՐ, ա. 1. Կնասէր, կնոջասէր, ցանկասէր, իգատենչ, իգամոլ: 2. Իգացեալ (տղամարդ):
ԻԳԱՏԵՆՑ, ա. Իգասէր, իգամոլ:
ԻԳԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Իգութիւն (իգանալը,

էգի դեր կատարելը):
ԻԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Խենեղացուցանել,
թուլացուցանել, մեղկացուցանել: 2. Ներ-
քինացուցանել:
ԻԳՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Կնութիւն (էգի յատ-
կութիւն): 2. տե՛ս ԻԳԱՅՈՒԹԻՆ:
Ի ԴԷՄՍ, տե՛ս ԴԷՄ-ի տակ:
Ի ԴԷՊ, տե՛ս ԴԷՊ-ի տակ:
Ի ԴՈՒՐՍ, տե՛ս ԴՈՒՐՔ-ի տակ:
Ի ԶՈՒՐ, տե՛ս ԶՈՒՐ:
ԻԺ, գ. 1. (Կենդբ.) Օձ, քարբ: 2. ա. փխբ.
Իժանման, ժանտ:
ԻԺԱԲԱՐ, մ. Չարաբար, նենդաբար:
ԻԺԱԲԱՐՈՅ, ա. Չարաբարոյ, ժանտ:
ԻԺԱԹՈՅՆ, ա. Չարաթոյն, վնասակար,
ժանտ:
ԻԺԱՆԱԼ, չբ. Օձանալ, փխբ. չարանալ:
ԻԺԱՆՄԱՆ, ա. Օձակերպ, դժնդակ,
ժանտ:
ԻԼ, գ. Իլիկ, մանելիք, մանոց, աղէկատ:
ԻԼԻԿ, տե՛ս ԻԼ:
Ի ԽԺԴԱՆ ԿԱԼ, չբ. Յամառել, հակա-
ռակել, խտանալ:
ԻՂՁ¹, գ. 1. Բաղձանք, տենչ, տենչանք,
ցանկութիւն, փափագ: 2. Աղաչանք,
աղօթք:
- ԻՂՁ ԱՌՆԵԼ. Աղօթել:
- ԻՂՁ ԼԻՆԵԼ. Փափագել, ըղձալ:
ԻՂՁ², գ. 1. Ըղձապատում, հարցուկ, կա-
խարդ, դիւթ: 2. յոգն. Ըղձութիւն,
դիւթութիւն, գուշակութիւն, հմայութիւն,
հմայք:
ԻՄԱՆԱԼ, չբ. 1. Ի միտ առնուլ, գիտել,
գիտենալ, ճանաչել, խելամուտ լինել,
խելամտել: 2. Զգալ: 3. Խորհել, գմտա-
ածել: 4. Համարել, վարկանել, կարծել: 5.
Հնարել, ճարտարել, նիւթել:
ԻՄԱՆԱԼԱԲԱՐ, մ. Իմանալապէս, հո-
կեպէս:
ԻՄԱՆԱԼԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՆԱԼԱԲԱՐ:
ԻՄԱՆԱԼԻ, ա. 1. Աննիւթ, աննիւթական,
հոգեղէն: 2. Իմացող, իմացական, մտաւոր:

ԻՄԱՆՈՂ, ա. Իմացող, իմացական,
մտաւոր:
ԻՄԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Իմացողական:
- ԻՄԱՆՈՂԱԿԱՆԵՆ, գ. Իմացողական,
միտք:
ԻՄԱՍՏ, գ. 1. Նշանակութիւն, միտք: 2.
Իմացումն, իմացողութիւն, իմացակա-
նութիւն, ըմբռնողութիւն, ծանօթութիւն,
հասողութիւն: 3. Իմաստութիւն, գի-
տութիւն, մակացութիւն: 4. Ճարտա-
րութիւն, արուեստգիտութիւն: 5. Խոր-
հուրդ, խոկումն, մտածութիւն:
ԻՄԱՍՏԱԲԱՆ, ա. Իմաստնաբան, իմաս-
տուն:
ԻՄԱՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱԲԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱԳՈՅՆ:
ԻՄԱՍՏԱԼԻՅ, ա. Իմաստաւոր, խոհակա-
նալիք, իմաստայեղջ:
ԻՄԱՍՏԱԽՆԴԻՐ, ա. Իմաստնախնդիր
(իմաստութեան հետամուտ):
ԻՄԱՍՏԱԽՈՂ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ:
ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ, ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա.
Իմաստախոհ, խոհական, խելացի:
ԻՄԱՍՏԱԿ, ա. 1. Բանավաճառ, իմաս-
տասիրակ, իմաստուն, սոփեստէս: 2. Ի-
մաստական (իմաստակին յատուկ՝ վե-
րաբերող):
ԻՄԱՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Իմաստուն, խելացի:
2. տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԿ (2):
ԻՄԱՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱ-
ԿՈՒԹԻՆ:
ԻՄԱՍՏԱԿԵԼ, տե՛ս ՃԱՐՏԱՐԵԼ (1):
ԻՄԱՍՏԱԿԻՐ, ա. Խոհական, բանական,
իմաստուն:
ԻՄԱՍՏԱԿՈՒԹԻՆ, գ. Իմաստականու-
թիւն (իմաստակ լինելը):
ԻՄԱՍՏԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Խոհական:
ԻՄԱՍՏԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Իմաստայեղջ,
իմաստալիջ:
ԻՄԱՍՏԱՃԵՄ, ա. Բանիբուն, իմաս-
տակիր:
ԻՄԱՍՏԱՅԵՂՅ, ա. Իմաստալիջ:

ԻՄԱՍՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ:
ԻՄԱՍՏԱՊԱՏՈՒՄ, Ի. Իմաստալից:
ԻՄԱՍՏԱՊԱՐԳԵՒ, Կ. Իմաստարար,
Իմաստատուր:
ԻՄԱՍՏԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ, Կ. 1. Գիտուն, փիլի-
սոփայ, փիլիսոփոս: 2. Առաքինի, պար-
կեշտ, զգաստ, զգօն: 3. Երգիչ, երաժիշտ:
4. Առաքինական:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՐԱՐ, Բ. 1. Իմաստասիրա-
պէս: 2. Առաքինաբար:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿ, Կ. 1. Իմաստասէր
(Իմաստութիւն սիրող, Իմաստութեան
Հետամուտ): 2. Իմաստակ: 3. Իմաս-
տասիրական:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԿԱՆ, Կ. Փիլիսոփայա-
կան (Իմաստասէրին և Իմաստասիրու-
թեան յատուկ՝ վերաբերող):
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՆԱԼ, Զ. Առաքինանալ
(Իմաստասէր՝ առաքինի դառնալ):
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱ-
ՍԻՐԱՐԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԵԼ, Կ. Զ. 1. Փիլիսոփայի
(Իբրև Իմաստասէր քննել): 2. (տրամ.)
Հաւաքաբանել: 3. Գուշակել, Իմանալ: 4.
Հետաքննի լինել, խորամուտ լինել: 5.
Հնարել, Հայթայթել: 6. Ճառել, վար-
դապետել:
ԻՄԱՍՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, Կ. 1. Փիլիսոփա-
յութիւն: 2. Իմաստութիւն, Իմաստ: 3.
Քաղաքավարութիւն (առաքինի վարք):
ԻՄԱՍՏԱՍՊԱՌ, Կ. Անիմաստ, անմիտ:
ԻՄԱՍՏԱՏՈՒՐ, Կ. Իմաստնարար,
Իմաստնացուցիչ:
ԻՄԱՍՏԱՐԱՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ:
ԻՄԱՍՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԻՄԱՍՏԱՅՈՒՅԻԶ, տե՛ս ԻՄԱՍՏ-
ՆԱՅՈՒՅԻԶ:
ԻՄԱՍՏԱԻՈՐ, Կ. Իմաստալից:
ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՆ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱՐԱՆ:
ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ, Բ. Իմաստաբար:

ԻՄԱՍՏՆԱԳԻԻՏ, Կ. Հնարագիւտ, Հնա-
րագէտ, Հնարիմաց, ճարտարիմաց:
ԻՄԱՍՏՆԱԳՈՅՆ, Կ. 1. Գիտնագոյն: 2.
Խոհականագոյն: 3. Խորագիտագոյն: 4.
Զգօնագոյն, զգաստագոյն: 5. Իմաս-
տաւոր: 6. Բ. Խոհականագոյն:
ԻՄԱՍՏՆԱԶՕՐ, Կ. Իմաստուն, Իմաս-
տաւոր:
ԻՄԱՍՏՆԱԽՆԻԳԻՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱ-
ԽՆԻԳԻՐ:
ԻՄԱՍՏՆԱԽՈՐՀ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱԽՈՐՀ:
ԻՄԱՍՏՆԱԿԱՆ, Կ. Իմաստաւոր, խոհա-
կան, բանական, Իմաստասիրական:
ԻՄԱՍՏՆԱՆԱԼ, Զ. 1. Իմաստնալ
(Իմաստուն՝ խելացի՝ խելօք դառնալ): 2.
Խելամուտ լինել, խելամտել, Իմանալ, Ի
միտ առնուլ: 3. Իմաստասիրանալ,
առաքինանալ, զգօնանալ, զգաստանալ:
ԻՄԱՍՏՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԻՄԱՍՏԱՍԷՐ:
ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՆ, Կ. Գլուխ (խելքի տեղը):
ԻՄԱՍՏՆԱՐԱՐ, Կ. Իմաստարար,
Իմաստնացուցիչ:
ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, Կ. Իմաստուն
առնել, Իմաստացուցանել, զգօնացու-
ցանել, զգաստացուցանել:
ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՅԻԶ, Կ. 1. Իմաստնարար:
2. Զգաստացուցիչ:
ԻՄԱՍՏՆԱԻՈՐ, Կ. Իմաստուն, Իմաստա-
ւոր, խելացի:
ԻՄԱՍՏՆԱԻՈՐԵԼ (Իմ), Զ. Իմաստնանալ,
զգաստանալ:
ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, Կ. 1. Հանճար, խելք,
գիտութիւն, խոհանալուծիւն, բանակա-
նութիւն, Իմացողութիւն, Իմացակա-
նութիւն, Իմացութիւն, ճանաչողութիւն,
մակացութիւն, խելամտութիւն, ճարտա-
րութիւն: 2. Խորհուրդ, մտածութիւն:
- ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՄԲ, Բ. Իմաստնաբար,
խելօք:
ԻՄԱՍՏՈՒՆ, Կ. 1. Մտաւոր, գիտուն: 2.
Ընդհանրապէս՝ խոհեմ, խելացի, ուշիմ,
ողջամիտ, խելամուտ, Հանճարեղ: 3.

իմաստասէր, փրկիստփայ: 4. Իմաստակ, սոփեստէս: 5. Իմաստնական, խոհական, իմաստաւոր: 6. Արդար, առաքինի, բարեպաշտ: 7. մ. Իմաստնաբար, իմաստութեամբ:

- ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՍՏՆԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ:

ԻՄԱՐՄԷՆ, ԻՄԱՐՄԻՆ, տե՛ս ԻՄԱՐՄԻՆԷ:

ԻՄԱՐՄԻՆԷ, գ. Բարտ, վիճակ, ճակատագիր:

ԻՄԱՅ, մանաւանդ՝ ԻՄԱՅՔ, գ. Իմացումն, իմաստ, խորհուրդ, միտք:

- ԻՄԱՅ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԻՄԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ:

- ԻՄԱՅ ԼԻՆԵԼ. Իմանալ, տեղեկանալ:

ԻՄԱՅԱԳՈՅՆ, ա. Խորիմաց:

ԻՄԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Իմանալի, իմանողական, իմացողական: 2. Իմացող:

- ԻՄԱՅԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Հրեշտակք, Հոգեղէնք:

ԻՄԱՅԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Հոգեպէս, Հոգեւորապէս:

ԻՄԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացողութիւն, իմացումն:

ԻՄԱՅՈՂ, ա. Իմաստուն (որ իմանում է):

ԻՄԱՅՈՂԱԲԱՐ, մ. Իմացականապէս (իմանալի կերպով):

ԻՄԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Մտաւորական, իմացական:

- ԻՄԱՅՈՂԱԿԱՆՆ, գ. Միտք, խորհուրդ:

ԻՄԱՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ըմբռնումն, Ըմբռնողութիւն, իմացականութիւն:

ԻՄԱՅՈՒՄ, գ. 1. Իմացումն, իմացողութիւն: 2. Միտք, խելք: 3. Իմաստ (խօսքի նշանակութիւն): 4. Խոհականութիւն, իմաստութիւն: 5. Ազգումն, Ըմբռնումն (զգայարանների միջոցով):

ԻՄԱՅՈՒՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմացութիւն, միտք:

ԻՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իմացումն, Ըմբռնումն, իմացողութիւն, խոկումն: 2. Իմաստ, իմացուած, նշանակութիւն

(խօսքի): 3. Միտք: 4. Ազգումն, զգայութիւն (Ըմբռնում զգայարանների միջոցով): 5. յոգն, Հրեշտակք, իմանալիք, Հոգեղէնք:

ԻՄԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Իմացութիւն, Ըմբռնումն, Հասողութիւն: 2. Խոկումն, մտածութիւն: 3. Խորհուրդ, Հնարք, դիտաւորութիւն: 4. Զգայութիւն, Ըմբռնումն (մտքով կ զգայարանների միջոցով):

ԻՄԱՅՈՒՅՄԱՆԵԼ, պր. 1. Իմաց առնել, խելամուտ առնել, ուսուցանել: 2. Ազգ առնել, ծանուցանել, զելուցանել, յայտ առնել:

ԻՄԱՅՔ, տե՛ս ԻՄԱՅ:

Ի ՄԷՋ, Ի ՄԻՋԻ, տե՛ս ՄԷՋ:

Ի ՄԻԱՍԻՆ, մ. Միբբան, զուգաց, միասնաբար, միանգամայն:

- Ի ՄԻԱՍԻՆ ԷՎԿԱՆ Կամ ՄԻԱՍԻՆ ԷՎԿԱՆ. Միասնակէտ, Համադոյ:

ԻՄՆ, գ. 1. Ինչ: 2. Ոմն, ոք:

- ԻՄՆ ԻՄՆ. Ինչ ինչ, քանի մի, պէսպէս: ԻՄՆԱՊԷՍ, ԻՄՆԷ, մ. Ըստ իրիք:

ԻՄՈՎՍԱՆՆ, մ. Ըստ կարի իմում: ԻՆԾ, ԻՆՁ, գ. (կենդր.) Յովազ:

ԻՆՆԱԳԼԽԻ, ա. Իննազուրխ: ԻՆՆԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ԻՆՆԱԳԼԽԻ:

ԻՆՆԱՄԵԱՅ, ա. Իննամեան: ԻՆՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ԻՆՆԱՄԵԱՅ:

ԻՆՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԻՆՆԵՐՈՐԴ:

ԻՆՆԵՐՈՐԴ, Թ. Իններեակ:

ԻՆՆԵՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, ա. Իննուտասնամեայ:

ԻՆՆԵՏԱՍՆԵՐԵԱԿ, տե՛ս ԻՆՆԵՏԱՍՆԵՐԵԱԿ:

ԻՆՆԵՏԱՍՆԵՐԵԱԿ, ա. գ. Իննուտասնեակ:

ԻՆՆԵՏԱՍՆԵՐՈՐԴ, Թ. Իննուտասներորդ:

ԻՆՆԵՔԵԱՆ, Թ. Իննեքին: ԻՆՆԵՔԻՆ, տե՛ս ԻՆՆԵՔԵԱՆ:

ԻՆՆՈՒՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ԻՆՆԵՏԱՍՆԱՄԵԱՅ:

ի են ՈՒՏԱՍՆԵՐՈՐԴ, տե՛ս Ի ն Ե Ե Ի -
ՏԱՍՆԵՐՈՐԴ:
Ի ն Ս ն Ա Մ Ե Ա Յ, ա. Ի ն ն ս ն մ ե հ ա ն, Ի ն ն ս ը ն -
ա մ ե ն Ի:
Ի ն Ս ն Ա Մ Ե Ա ն, Ի ն Ս ն Ա Մ Ե ն Ի, տե՛ս
Ի ն Ս ն Ա Մ Ե Ա Յ:
Ի ն Ս ն Ե Ա Կ, ա. Ի ն ն ս ն ե ր ե հ ակ:
Ի ն Ս ն Ե Մ Ե Ա Յ, Ի ն Ս ն Ե Մ Ե Ա ն, տե՛ս
Ի ն Ս ն Ա Մ Ե Ա Յ:
Ի ն Ս ն Ե Ր Ե Ա Կ, տե՛ս Ի ն Ս ն Ե Ա Կ:
Ի ն Չ¹, գ. 1. Ի մ ն, մ Ի (գ ո յ ակ ա ն Ի չ հ ե տ ե տ ա -
դ ա ս գ ո ը ծ ա ծ ու թ Ե ա մ ք կ ա տ ա ր ու լ մ է
ա ն ո ը ը շ գ Ե ր ա ն ու լ ա ն գ Ե ր Ի ն չ - ո ը, ո ը Լ է
ն շ.): 2. գ. Ի ր Ի ն չ (մ Ի ք ա ն, ո ը Լ է ք ա ն):
- Ի ն Չ Ի ն Չ, տե՛ս Ի Մ ն Ի Մ ն:
Ի ն Չ², գ. 1. Գ ո յ. գ ո յ ակ. գ ո յ ա գ ու թ Ի Լ ն: 2.
տե՛ս Ի ն Չ Բ:
Ի ն Չ Ա Կ Ա ն Ո Ւ Թ Ի Ի ն, գ. Վ Ե ր ա ք Ե ր ու թ Ի Լ ն,
ա ո Ի ն չ:
Ի ն Չ Պ Ի Տ Ո Ւ Թ Ի Ի ն, տե՛ս Ա Ի ն Չ Պ Ի -
Տ Ո Ւ Թ Ի Ի ն:
Ի ն Չ Բ, գ. Գ ո յ ք, ս տ ա գ ու լ ա ծ:
Ի ն Բ ն, գ. 1. ն ա: 2. ա. (յ ու ն ա ք ա -
ն ու թ Ե ա մ ք) ն ո յ ն, ք ո՛ւ ն:
- Ի ն Բ Ե Ա Մ Բ, Ի ն Բ Ե Ա Մ Բ Ի ն Բ Ե Ա ն, Ի ն -
Բ Ե Ա ն Բ Ի ն Բ Ե Ա Մ Բ Բ, մ. Ի ն ք ն Ի ն, ա ն -
ձ ա մ ք ա ն ձ Ի ն:
- Ի ն Բ ն Ա Ռ Ի ն Բ ն, Ի ն Բ ն Յ Ի ն Բ ն, մ.
Ի ն Բ ն Ի ն:
- Ի ն Բ ն Ը Ս Տ Ի ն Բ Ե Ա ն, մ. է ա ս Կ է ս,
Ի ն ք ն Ի ն, Ի Լ ր ո Վ Ի:
- Ը Ս Տ Ի ն Բ Ե Ա ն, տե՛ս Ի ն Բ ն Ը Ս Տ Ի ն -
Բ Ե Ա ն:
- Յ Ի ն Բ ն Գ Ա Լ, տե՛ս Չ Գ Ա Ս Տ Ա ն Ա Լ (1):
Ի ն Բ ն Ա Բ Ա ն Ո Ւ Թ Ի Ի ն, տե՛ս Ի ն Բ ն Ա -
Խ Օ Ս Ո Ւ Թ Ի Ի ն:
Ի ն Բ ն Ա Բ Ա Ի, ա. Ա ն կ ա ր օ տ, ա Կ Ե ն Ի ա զ,
Ի ն ք ն ա ք ա լ ա կ ա ն (Ի ն ք ն Ի ր Ե ն ք ա լ ա կ ա -
ն ա գ ն ո ղ՝ ք ա լ ա ր ա ը ղ):
Ի ն Բ ն Ա Բ Ա Ի Ա Կ Ա ն, տե՛ս Ի ն Բ ն Ա Բ Ա Ի:
Ի ն Բ ն Ա Բ Ա Ի Ո Ւ Թ Ի Ի ն, գ. Ա ն կ ա ր օ -
տ ու թ Ի Լ ն, ս ա կ ա լ ա ս Կ Ի տ ու թ Ի Լ ն:

Ի ն Բ ն Ա Բ Ե Ր, ա. Ի ն ք ն ա ք Ե ր ա կ ա ն,
Ի ն ք ն ա ք ու ը լ Ի:
Ի ն Բ ն Ա Բ Ե Ր Ա Կ Ա ն, տե՛ս Ի ն Բ ն Ա Բ Ե Ր:
Ի ն Բ ն Ա Բ ն Ա Կ, ա. Բ ն ա կ ա ն, ք ն ա ձ Ի ն:
Ի ն Բ ն Ա Բ ն Ա Կ Ա Բ Ա Ր, մ. Բ ն ա կ ա ն ա ք ա ր, Ի
ք ն է, Ի ն ք ն Ի ն:
Ի ն Բ ն Ա Բ Ո Յ Ս, ա. Ի ն ք ն ա ք ու ը լ Ի, ք ն ա ձ Ի ն,
ք ն դ ա ք ո յ ս, Ի ն ք ն ա ք ն ա կ:
Ի ն Բ ն Ա Բ Ո Ւ Ղ Խ, ա. 1. Ի ն ք ն ա Խ ա ղ ա զ
(Ջ ու Լ ր): 2. Ի ն ք ն ա ք ո յ ս, Ի ն ք ն ա ք Ե ր: 3.
Ի ն ք ն ա կ ա մ, Ի ն ք ն ա յ օ ժ ա ր, կ ա մ ա կ ա ր:
Ի ն Բ ն Ա Բ Ո Ւ ն, ա. Բ ն ա ձ Ի ն, ք ն ա կ ա ն,
ք ն դ ա ք ո յ ս, ք ու ն, ս ե ս չ ճ ա կ ա ն, յ ա տ ու կ,
ք ն Ի կ:
Ի ն Բ ն Ա Գ Ա Ի Ա Ռ Ե Ա Յ, ա. գ. Բ ն ա կ, ք ն Ի կ
(չ է ն ց ն ո յ ն գ ա լ ա ու Ի ց):
Ի ն Բ ն Ա Գ Ի Ր, ա. գ. Բ ն ա գ Ի ր, ձ Ե ու ա գ Ի ր:
Ի ն Բ ն Ա Գ Լ Ո Ւ ն, ա. Ի ն ք ն Ի ի յ ա ն, Ի ն ք ն ա -
կ ա մ:
Ի ն Բ ն Ա Գ Ո Յ, ա. Ա ն ե ղ, ա ն ս տ ե ղ ծ,
է ա կ ա ն:
Ի ն Բ ն Ա Գ Ո Յ Ա Կ, ա. 1. Ի ն ք ն ա գ ո յ, Ի ն ք -
ն ե ղ: 2. ն ա Խ ա ս տ ե ղ ծ (ն ա Խ ա ս Կ է ս ս տ ե ղ -
ծ ու լ ա ծ):
Ի ն Բ ն Ա Գ Ո Ր Մ, ա. մ. 1. Ի ն ք ն Ի ի յ ա ն,
ա ն ձ ն Ի ի յ ա ն: 2. Ա շ Խ ա տ ա ս է ր, փ ո յ թ,
փ ու թ ա կ ա մ, ա ն ձ ա ն ձ ր ո յ թ: 3. Ի ն ք ն ա -
գ Լ ու կ, ա ն ձ ն ա չ ա ձ: 4. Ի ն ք ն ե ղ, ք ն ա կ ա ն,
ա ն ս ա տ ձ ա ու: 5. Հ ա մ ա գ ո ը ը, գ ո ը ձ ա կ Ի ց:
Ի ն Բ ն Ա Գ Ր Ա Ի, ա. Ա ն ձ ն ա մ ա տ ն:
Ի ն Բ ն Ա Դ Է Պ, ա. Յ ա ն կ ա ր ձ ա ղ է ս զ:
Ի ն Բ ն Ա Դ Ի Մ Ա Բ Ա Ր, մ. Դ է մ յ ա ն ղ Ի մ ա ն,
դ է մ Ի դ է մ:
Ի ն Բ ն Ա Դ Մ Ո Վ, ա. Ի ն ք ն ա ն ա Խ ա տ,
ա ն ձ ն ա ն ա Խ ա տ:
Ի ն Բ ն Ա Դ Ր Ո Ւ Ա Գ Ե Ա Լ, ա. Մ տ ա ց ա ձ Ի ն,
ա ն Խ ո ը ր Չ ղ ա ք ա ր:
Ի ն Բ ն Ա Ջ Ա Ր Դ, ա. Բ ն ա կ ա ն (Ի ք ք ն է
զ ա ր ղ ա ր ու ն):
Ի ն Բ ն Ա Ջ Օ Ր, ա. Ա ն ձ ն ա զ օ ը (Ի ն ք ն Ի ն
չ գ օ Ր՝ կ ա ր ո ղ):
Ի ն Բ ն Ա Ժ Ա Ռ Ա ն Գ, ա. Հ ա յ ր Ե ն Ի, Ի Լ ր ա կ ա ն:

Ին-ՔենԱԽԱՂԱՅ, ա. Ինքնաբուղիս (Չուր):
Ին-ՔենԱԽՈՐԺ, ա. Ինքնակամ, Ինքնա-
յօժար:

Ին-ՔենԱԽՈՍ, ա. Ինքնասաց:
Ին-ՔենԱԽՈՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Ինքնա-
բանութիւն:

Ին-ՔենԱԾԱԳ, ա. Անեղական, աստուա-
ծային, անսկզբնական:

Ին-ՔենԱԾԻՆ, ա. 1. Ինքնեղ: 2.
Ինքնաբոյս, Ինքնաբուղիս, բնածին,
ընդբոյս:

Ին-ՔենԱԿԱԼ, ա. գ. 1. Ինքնիշխան,
անձնիշխան, Ինքնագլուխ, ազատ: 2.
Թագաւոր, կայսր: 3. Ինքնակալական,
Թագաւորական:

Ին-ՔենԱԿԱԼԱԿԱՆ, ա. Կայսերական,
Ինքնիշխանական, յաղթող:

Ին-ՔենԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Թագաւո-
րութիւն (Ինքնակալ տէրութիւն):

Ին-ՔենԱԿԱՄ, ա. 1. Ինքնայօժար, կա-
մաւոր: 2. Անձնիշխան, Ինքնիշխան,
ազատ: 3. Անձնասէր: 4. Ինքնաշարժ,
գլխաւորատրաստ: 5. մ. Ինքնակա-
մութեամբ, կամաւ, կամաւորաբար:

Ին-ՔենԱԿԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Անձնիշխա-
նութիւն, կամաւորութիւն, յօժարութիւն:
- Ին-ՔենԱԿԱՄՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս Ին-Քեն-
ԱԿԱՄ (5):

Ին-ՔենԱԿԱՅ, ա. Ինքնագոյ, Ինքնեղ,
Ինքնակաց:

Ին-ՔենԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Ին-ՔենԱ-
ԿԱՅՈՒԹԻԻՆ:

Ին-ՔենԱԿԱՆ, ա. 1. Իւրական: 2. Էական:
Ին-ՔենԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նոյնութիւն:

Ին-ՔենԱԿԱՏԱՐ, ա. 1. Ապեհազ, Ինք-
նաբաւ (Ինքն իր մէջ կատարեալ): 2. մ.
Ինքնակատարաբար, կատարելապէս,
տիրապէս:

Ին-ՔենԱԿԱՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Կատարելա-
պէս, տիրաբար:

Ին-ՔենԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Կատարե-
լութիւն (Ինքնակատար լինելը):

Ին-ՔենԱԿԱՅ, ա. Ինքնակայ, Ինքնեղ,
Ինքնագոյ, անեղ:

Ին-ՔենԱԿԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Ինքնակա-
յութիւն, Ինքնեղութիւն, անեղութիւն:
Ին-ՔենԱԿԻՐ, ա. Սեպհական, իւրական,
իւրոյին:

Ին-ՔենԱԿԵՏԱՄԲԵԼԻ, ա. Ինքնանախատ:
Ին-ՔենԱԿՈՉ, ա. Ինքնակամ:

Ին-ՔենԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Անձնակորոյս:
Ին-ՔենԱՀԱԼԱԾ, ա. Հալածական:

Ին-ՔենԱՀԱՆՏ, ա. Անձնահան-
հաճոյ, Ինքնահաճոյ, Ինքնահայեաց,
ամբարտաւան:

Ին-ՔենԱՀԱՆՈՅ, տե՛ս Ին-ՔենԱՀԱՆՏ:
Ին-ՔենԱՀԱՆՈՅՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Ին-ՔենԱ-
ՀԱՆՈՅՈՒԹԻԻՆ:

Ին-ՔենԱՀԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Անձնահա-
ճութիւն, ամբարտաւանութիւն:

Ին-ՔենԱՀԱՅԵԱՅ կամ ՅԻՆ-ՔենԱ-
ՀԱՅԵԱՅ, տե՛ս Ին-ՔենԱՀԱՆՏ:

Ին-ՔենԱՀՐԱՄԱՆ, ա. 1. Ինքնիշխան,
Ինքնակամ, մտադիւր: 2. մ. Ինքնին,
Ինքնակամութեամբ:

Ին-ՔենԱԶԵՌԻՆ, ա. մ. 1. Ինքնագոր: 2.
Ինքնին, իւրոյի: 3. Զեռներէց, յանձնա-
պատան, յանդուգն:

- Ին-ՔենԱԶԵՌԻՆ ԼԻՆԵԼ. Զեռներէց լինել,
Համարձակել:

Ին-ՔենԱՄԱՏՈՅՅ, ա. 1. Ինքնեղ: 2.
Ինքնադէպ: 3. գ. Դէպք, դիպուած:

Ին-ՔենԱՄԱՐՏ, ա. Ինքնգոր:
Ին-ՔենԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Ինքնայօժար, գլխ-
աւորատրաստ, պատրաստական, կա-
մակար:

Ին-ՔենԱՅՈՒԹԻՆ, ա. Յօժարական, Ինքնա-
կամ, մտադիւր, կամաւոր:

Ին-ՔենԱՆԱԼ, չբ. Կատարելանալ:
Ին-ՔենԱՆԱԽԱՏ, ա. Անձնանախատ,

Ինքնագործող, Ինքնապարսաւ:

Ին-ՔենԱՆՄԱՆ, ա. Համանման:

Ին-ՔենԱՇԱՐԺ, ա. 1. Ինքնաշար-
ժողական, շարժողական, շարժուն: 2.

Մշտաշարժ, անմահ:
Ին-Քեն ԱՇԱՐԺԱԲԱՐ, մ. Անձնիշխա-
նաբար, ազատաբար:
Ին-Քեն ԱՇԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, ա. Ինքնաշարժ,
շարժողական:
Ին-Քեն ԱՇԱՐԺՈՒԹԻԻՆ, գ. Շարժողու-
թիւն (ինքնաշարժ լինելը):
Ին-Քեն ԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ինքնասաց:
Ին-Քեն ԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Պատրաստական,
դիւրապատրաստ:
Ին-Քեն ԱՊԱՐՍԱԻ, տե՛ս Ին-Քեն Ան Ան ԱՆԱՆԱՆԱՆԱՆ:
Ին-Քեն ԱՍԱՑ, ա. Ինքնապատում, ինք-
նախօս:
Ին-Քեն ԱՍԷՐ, տե՛ս Ան Ձն ԱՍԷՐ:
Ին-Քեն ԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս Ան Ձն Ա-
ՍԻՐՈՒԹԻԻՆ:
Ին-Քեն ԱՍՊԱՆ, տե՛ս Ան Ձն ԱՍՊԱՆ:
Ին-Քեն ԱՎԱՐ, ա. Ինքնօրէն (ինքն իրեն
կառավարող):
Ին-Քեն ԱՎԱՐԳԱՊԵՏ, ա. Ինքնավարժ,
ինքնուս:
Ին-Քեն ԱՎԱՐԺ, ա. Ինքնուս, ինքն-
ուսումն:
Ին-Քեն ԱՏԵՍ, ա. 1. Ականատես: 2.
Ինքնատեսող, խելամուտ:
- Ին-Քեն ԱՏԵՍ ԼԻՆԵԼ. Ականատես լինել:
Ին-Քեն ԱՏԵՍԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս Ան Յե-
ՂԱԲԱՐ:
Ին-Քեն ԱՏԵՍՈՂ, տե՛ս Ին-Քեն ԱՏԵՍ (2):
Ին-Քեն ԱՏԷՐ, ա. Անձնիշխան:
Ին-Քեն ԱՏԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Անձնիշ-
խանութիւն:
Ին-Քեն ԱՐԱՐ, ա. Իւրակերտ:
Ին-Քեն ԱՐԳՈՅ, տե՛ս Ան Ձն ԱՂԱՇ:
Ին-Քեն ԱՐՀԱՄԱՐՀՈՒԹԻԻՆ, գ. Խոնար-
հութիւն, Համեստութիւն:
Ին-Քեն ԱՒՈՐ, ա. 1. Ինքնական, իւրական,
բնաւոր: 2. Ինքնաբոյս, ինքնեակ:
Ին-Քեն ԵԱԿ, ա. 1. Ինքնաբոյս: 2. մ.
Ինքնիւն:
Ին-Քեն ԵԿ, ա. 1. Ինքնամատոյց: 2.
Ինքնադէպ:

Ին-Քեն ԵՂ, ա. 1. Ինքնածին: 2. Բնական,
անարուեստ (ի բնէ՛ բնականից եղած):
Ին-Քեն ԵՐԵԻԱԿ, ա. Յայտնի (ինքն իրեն
երեւցող):
Ին-Քեն ԷԱԿ, տե՛ս Ին-Քեն ԵԱԿ:
Ին-Քեն ԻՄՈՆ, տե՛ս ՀԵՏԱՀԱՆ (2):
Ին-Քեն ԻՆ, մ. Իւրովի, անձամբ անձին,
յանձնէ:
Ին-Քեն ԻՇԽԱՆ, ա. 1. Անձնիշխան,
ինքնատէր: 2. Անձնիշխանական: 3.
Ինքնազօր: 4. Տիրական:
Ին-Քեն ԻՇԽԱՆ ԱԲԱՐ, մ. Ինքնիշխա-
նապէս, տիրաբար:
Ին-Քեն ԻՇԽԱՆ ԱԿԱՆ, ա. Անձնիշխա-
նական, տիրական:
Ին-Քեն ԻՇԽԱՆ ԱՊԷՍ, տե՛ս Ին-Քեն ԻՇ-
ԽԱՆ ԱԲԱՐ:
Ին-Քեն ԻՇԽԱՆ ՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Անձն-
իշխանութիւն: 2. Ինքնակալութիւն:
Ին-Քեն ՅԱՅՏՆ ԱՊԷՍ, մ. Յայտնապէս
(ինքն իրեն յայտնելով՝ երեսն Հանելով):
Ին-Քեն ՈԳՈՐ, տե՛ս Ին-Քեն ԱՄԱՐՏ:
Ին-Քեն ՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ենթակալութիւն,
անձնաւորութիւն, անձն: 2. Ինքնե-
ղութիւն: 3. Աստուածութիւն (աստուա-
ծային բնութիւն՝ իսկութիւն):
Ին-Քեն ՈՒՍ, տե՛ս Ին-Քեն ՈՒՍՈՒՄՆ:
Ին-Քեն ՈՒՍՄՆ ԱԲԱՐ, Ին-Քեն ՈՒՍՄՆ ԱԿԻ,
Ին-Քեն ՈՒՍՄՆ ԱՊԷՍ, մ. Բնաւորապէս
(ինքնուսումն լինելով):
Ին-Քեն ՈՒՍՈՒՄՆ, ա. 1. Ինքնավարժ,
ինքնավարդապետ: 2. Բնաւորական,
բնածին, ի բնէ:
Ին-Քեն ՈՒՍՈՒՄՆ ԱԿ, տե՛ս Ին-Քեն-
ՈՒՍՈՒՄՆ:
Ին-Քեն ՈՒՐՈՅՆ, ա. Իւրական, առանձին,
մասնաւոր:
Ին-Քեն ՈՒՐՈՅՆ ԱԲԱՐ, մ. Առանձնաբար,
մասնաւորապէս, ի մասնաւորի:
Ին-Քեն ՈՒՐՈՅՆ ՈՒԹԻԻՆ, գ. Առանձ-
նութիւն, միայնութիւն:
Ին-Քեն ՕՐԷՆ, ա. 1. Աղիկամի, ինքնավար:

2. Ինքնակամ: 3. Ինքնահամ, կամակար: Ին-ՔնՕՐԷՆՈԹԻԻՆ, տե՛ս Ին-ՔնՕՐԻ-ՆՈԹԻԻՆ:

Ին-ՔնՕՐԻՆԱԿ, Ին-ՔնՕՐԻՆԱԿԱՔԱՐ, մ. Մասնաւորապէս, Ինքնուրոյնաբար: Ին-ՔնՕՐԻՆՈԹԻԻՆ, գ. Ինքնօրէնութիւն, աղիկամութիւն:

ԻՇԱԿԷՍ, ԻՇԱԿԻՍԻ, գ. Զորի: ԻՇԱՄԵՂՈՒ, տե՛ս ԲՐԷՏ:

ԻՇԱՄՏՐՈՒԿ, գ. Յաւանակ, մտրուկ, իշորդի:

ԻՇԱՆ, կամ ԻՇԱՆՔ, գ. յոգն. էշք: ԻՇԱՎԱՅՐ, ԻՇԱՎԱՅՐԻ, գ. (կենդբ.) Յիւ:

ԻՇԱՅՈՒԼ, գ. Յուշկապարիկ: ԻՇԽԱՆ, գ. Իշխեցող, տէր, գլուխ, գլխաւոր, պետ, աւագ, առաջնորդ, զօրավար, պարագլուխ, վերակացու, տանուտէր, նախարար:

- ԻՇԽԱՆԱՅ ԻՇԽԱՆ. Իշխանապետ:

- ԻՇԽԱՆ ԼԻՆԵԼ. Իշխել:

ԻՇԽԱՆԱՔԱՐ, մ. Իշխանապէս, Ինքնիշխանաբար, իշխանականաբար, իշխանօրէն, տիրաբար:

ԻՇԽԱՆԱԳՈՅՆ, գ. Իշխանականագոյն, գլխաւորագոյն, վեհագոյն:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Պետական: 2. Տիրական: 3. Բացարձակ, Ինքնագոր: 4. Իշխող, գլխաւոր: 5. Առաջնորդական (միտք), միտք:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆԱՔԱՐ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՔԱՐ:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԳՈՅՆ:

ԻՇԽԱՆԱԿԱՆՈԹԻԻՆ, գ. Իշխանութիւն:

ԻՇԽԱՆԱԿԻՆ, գ. Տիկին, իշխանուհի: ԻՇԽԱՆԱԿԻՅ, ա. Տիրակից, Հոմիշխան:

ԻՇԽԱՆԱՆԱԼ, չբ. Իշխան լինել, իշխել, տիրել:

ԻՇԽԱՆԱՊԵՏ, գ. Իշխանաց իշխան, ամէնիշխան:

ԻՇԽԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՔԱՐ:

ԻՇԽԱՆԱՍԱՍՏ, ա. Ապառնալից (Իշխանական սաստ պարունակող): ԻՇԽԱՆԱՍԷՐ, ա. Փառասէր:

ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈԹԻՆ, գ. Փառասիրութիւն:

ԻՇԽԱՆԱՏՈՒՆ, գ. Ազգատոհմ:

ԻՇԽԱՆԱՒՈՐ, ա. Իշխեցեալ, Հպատակ: ԻՇԽԱՆՈԹԻՆ, գ. 1. Տէրութիւն, պետութիւն, գլխաւորութիւն, առաջնորդութիւն: 2. Պատիւ: 3. Ազատութիւն, Ինքնակամութիւն, անձնիշխանութիւն: 4. Կարողութիւն, Համարձակութիւն, Հրաման: 5. (եկեղց.) Վիճակ: 6. յոգն. Հրեշտակք:

ԻՇԽԱՆՈՒՂԻ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱԿԻՆ:

ԻՇԽԱՆՍԻՐՈԹԻՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈԹԻՆ:

ԻՇԽԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՔԱՐ:

ԻՇԽԵԼ, չբ. և նբ. 1. Իշխան լինել, տիրել: 2. Համարձակել, յանդգնել, ժպրհել: 3. Կարել, զօրել, բաւել:

ԻՇԽԵՑԵԱԼ, տե՛ս ԻՇԽԱՆԱՒՈՐ:

ԻՇԽԵՑՈՂ, ա. գ. Իշխող, իշխան, տէր: ԻՇԽԵՑՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրագոյն, Համարձակագոյն:

ԻՇԽԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Իշխանական, իշխող: ԻՇՈՐԳԻ, տե՛ս ԻՇԱՄՏՐՈՒԿ:

ԻՋԱՆԵԼ, չբ. 1. Վայրաբերել, վայրագայել, հոսել: 2. Զիջանել, մեղմանալ, դադարել, խոնարհել: 3. Իջավանել: 4. Անկանել (անարգ վիճակի Հասնել): 5. Յաջորդել (նախորդներից սերուել): ԻՋԱՎԱՆ, գ. Վանք, օթեան:

ԻՋԱՎԱՆԵԼ (իմ), չբ. Ազանել, օթազանել, օթեանել:

ԻՋԱԻԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:

ԻՋԱԻԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԻՋԱՎԱՆԵԼ (իմ): ԻՋԱԻՈՐ, ա. գ. Անցաւոր, հիւր:

ԻՋԵՎԱՆ կամ ԻՋԷՎԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:

ԻՋԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԻՋՈՒՑԱՆԵԼ:

ԻՋԵԻԱՆ, տե՛ս ԻՋԱՎԱՆ:

ԻՋՈՒՄՆ, գ. ԷՋ, ԷՋՔ, վայրաբերումն
(ԻՋնեյը):
ԻՋՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. ԻՋեցուցանել, վայրա-
բերել, վայրածել:
ԻՋՈՒՑԻՉ, ա. Խոնարհեցուցիչ:
ԻՌԻՍ, տե՛ս ԻՐԻՍ:
Ի ՍԱԿՍ, տե՛ս ՍԱԿՍ:
ԻՍԿԴ, գ. 1. Իսկութիւն, իսկականութիւն,
գոյացութիւն: 2. ա. Էական, բուն, բնիկ,
ստոյգ, ճշմարիտ, հարազատ: 3. (քեր.)
Յատուկ (անուն):
ԻՍԿԶ, շ. 1. Այլ, բայց, սակայն, և: 2. Արդ,
իսկ արդ, ապա, ուրեմն: 3. շ. մ. եղբ.
Համայն, արդարև, ապաքէն, անդստին,
արդեամբք, իսկապէս, արդեօք, ևս:
ԻՍԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Հաւաստաբանել,
տիրաբանել, ճշգրտաբանել, ճշմար-
տել:
ԻՍԿԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ ճշգրտաբանու-
թիւն:
ԻՍԿԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՍԿԱՊԷՍ:
ԻՍԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յատկագոյն, տի-
րագոյն, լաւագոյն: 2. մ. Իսկապէս,
տիրապէս, յատկապէս:
ԻՍԿԱԿԱՆ, ա. Էական, բուն, յատուկ,
սեպհական:
ԻՍԿԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իսկութիւն: 2.
Աստուածութիւն:
ԻՍԿԱԿԻՑ, ա. (կրօն.) Էակից, գոյակից,
Համագոյակից:
ԻՍԿԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. (կրօն.) Էակցու-
թիւն, Համագոյակցութիւն, Համագո-
յութիւն:
ԻՍԿԱՊԱՏՈՒՄ, տե՛ս ձՇՄԱՐՏԱՊԱ-
ՏՈՒՄ:
ԻՍԿԱՊԷՍ, մ. Յատկապէս, առանձնապէս,
տիրապէս, ստուգապէս, հապէս:
ԻՍԿ ԱՐԴ, շ. Իսկ, արդ, ապա, ուրեմն:
ԻՍԿ ԵԹԷ, շ. Ապա եթէ, ապա թէ:
ԻՍԿ ԵՒ ԻՍԿ, մ. 1. Իսկոյն, իսկոյն իսկ,
առժամայն, նոյն հետայն: 2. Իսկապէս,
ճշմարտապէս:

ԻՍԿԶԲԱՆԷԱԿԱՆ, ա. Անսկիզբն, անեղ,
աստուածային:
ԻՍԿԻՋԲՆ, տե՛ս ՍԿԻՋԲՆ:
ԻՍԿ ԹԷ, շ. Բայց, սակայն:
ԻՍԿՈՅՆ, ԻՍԿՈՅՆ ԻՍԿ, մ. Անդէն և անդ,
իսկ և իսկ, նոյն ժամայն:
ԻՍԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իսկականութիւն,
զինչ էն, բնութիւն, գոյացութիւն, գո-
յութիւն: 2. Ինքնութիւն, ենթակայու-
թիւն, անձնաւորութիւն: 3. Ճշմարտու-
թիւն:
ԻՍԿՈՒՀԻ, գ. Տիրուհի, թագուհի:
Ի ՍՊԱՌ, ԻՍՊԱՌ, մ. Բոլորովին, բնաւին,
բնաւիբք:
Ի ՎԱՂԻԻՆ, տե՛ս ՎԱՂԻԻ-Ի տակ:
Ի ՎԵՐԱՅ, նիդ. 1. Վերայ: 2. Վասն,
յաղապս, ի սակա:
Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐ-
ՏՈՒՅ:
ԻՐ, գ. Ինչ մի, բան, խնդիր իմն, պէտք
ինչ:
ԻՐԱԳԷՏ, ա. Իրազգած, իրազեկ:
ԻՐԱԳԻՏՈՂ, տե՛ս ԻՐԱԳԷՏ:
ԻՐԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Առնել, կատարել,
Հայթայթել:
ԻՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Իրակերտութիւն,
իրակութիւն, գործողութիւն, գործ, իրք,
արարուած, պէտք:
ԻՐԱԶԳԱԾ կամ ԻՐԱԶԳԱՅ, տե՛ս
ԻՐԱԳԷՏ:
- ԻՐԱԶԳԱԾ՝ ԻՐԱԶԳԱՅ ԼԻՆԵԼ. 1.
Իրազեկ լինել, տեղեկանալ, իմաց լինել:
2. Զգացուցանել, զեկուցանել, իմաց
առնել:
ԻՐԱԶԵԿ ԼԻՆԵԼ. 1. տե՛ս ԻՐԱԶԳԱԾ ԼԻ-
ՆԵԼ (1): 2. Հետաքնին լինել, հետա-
գոտել:
ԻՐԱԶԵԿԱԳՈՅՆ, ա. Տեղեկագոյն (աւելի
իրազեկ տեղեկ):
ԻՐԱԶԵԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Տեղեկութիւն: 2.
Հետազոտութիւն:
ԻՐԱԾԵԼ, նբ. Խորհել, մտածել:

իՐԱԿԱՆ, ա. Իրողական:
ԻՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորու-
թիւն, բարեկարգութիւն:
ԻՐԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻՐԱԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:
ԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իրագործութիւն: 2.
Իրողութիւն, եղիւլութիւն, բան:
ԻՐԱՀԱՄԱՐՁԱԿ, ա. 2. Ձեռներէջ (որեւէ
գործում համարձակ):
ԻՐԱՆ, գ. Անձն, մարմին:
ԻՐԱՆՈՒՆՔ, տե՛ս ՔՈՒՆՔ:
ԻՐԱԿ, մ. ա. 1. Արդարացի, արդեամբք,
ստուգիւ, հաւաստեաւ, իրաւամբք: 2.
Արդար, ստոյգ, հաւաստի, դիպող, ի դէպ:
3. գ. Իրաւունք, արդարութիւն:
- ԻՐԱԿ ԱՌՆԵԼ կամ ՏԱԼ. Դատ առնել,
իրաւունս առնել:
ԻՐԱԿԱՐԱՆ, ա. 1. Ստուգաբան, արդա-
րախօս, ճշմարտախօս: 2. Արդարացի
(իրաւացի ասուած):
ԻՐԱԿԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուգաբա-
նութիւն, ճշմարտախօսութիւն, արդա-
րադատութիւն:
ԻՐԱԿԱՐԱՐ, մ. Իրաւապէս, իրաւամբք,
յիբաւի, ստուգաբար:
ԻՐԱԿԱՐԵՐԵԼ (իմ), չք. Իրաւունս առնել
(իրաւունքով վարուել):
ԻՐԱԿԱԳԷՏ, ա. գ. 1. Գիտակ, իրադէտ: 2.
Օրէնսագէտ, օրինադէտ:
ԻՐԱԿԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանճարե-
ղութիւն, զգօնութիւն, իմաստութիւն: 2.
Ճշմարտութիւն:
ԻՐԱԿԱԴԱՏ, ա. Արդարադատ, անաչառ:
ԻՐԱԿԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադա-
տութիւն:
ԻՐԱԿԱԽՈՂ, ԻՐԱԿԱԽՈՐՀ, ա. 1. Արդա-
րախոհ, արդարամիտ, արդարասէր, իրա-
ւարար: 2. Ուղղախորհ, ողջախորհուրդ,
խոհապաւն, ուշիմ, զգօն, բանիբուն,
իմաստուն: 3. Բարեխոհ, բարեսէր,
բարեհաւան:
ԻՐԱԿԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, տե՛ս ԻՐԱԿԱԽՈՂ:

ԻՐԱԿԱԿ, ԻՐԱԿԱԿԱՆ, ա. Իրաւ, արդար,
իրաւացի:
ԻՐԱԿԱԿՇԻՒ, տե՛ս ԱՐԴԱՐԱԿՇԻՒ:
ԻՐԱԿԱՄԲ, ԻՐԱԿԱՄԲՔ, տե՛ս ԻՐԱ-
ԻՈՒՆՔ-ի տակ:
ԻՐԱԿԱՆԱԼ, չք. 1. Արդարանալ (իրա-
ւացի և արդար գտնուել): 2. Վերահասու
լինել:
ԻՐԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս ԻՐԱԿԱՐԱՐ:
ԻՐԱԿԱՐԱՐ, գ. Իրաւընտիր (արդար
դատաստան անող):
ԻՐԱԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադա-
տութիւն (իրաւարար լինելը):
ԻՐԱԿԱՅԻ, ա. 1. Արդար: 2. Արդարացի,
ուղիղ: 3. Իրաւական, օրինական, օրի-
նաւոր: 4. մ. Իրաւամբք, արդարապէս,
իրաւաբար:
- ԻՐԱԿԱՅԻ Է, մք. Արժան է:
ԻՐԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պք. 1. Արդարա-
ցուցանել: 2. Ստուգել, ճշմարտել,
հաւաստել:
ԻՐԱԿԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Արդարացուցիչ:
ԻՐԱԿԸՆՏԻՐ, տե՛ս ԻՐԱԿԱՐԱՐ:
ԻՐԱԿԻ, ա. մ. Իրաւացի, յիբաւի:
ԻՐԱԿՈՐԵԼ, նք. Իրագործել, ձեռն ի գործ
առնել՝ արկանել:
ԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրաւունք, կարգ,
ուղղութիւն:
ԻՐԱԿՈՒՆՔ, գ. 1. Արդարութիւն, արդա-
րադատութիւն: 2. Կանոն, կարգ, սո-
վորութիւն: 3. Բաժին, հաս:
- ԻՐԱԿԱՄԲՔ կամ ԻՐԱԿԱՄԲ, մ. Ար-
դարապէս, իրաւաբար:
- ԻՐԱԿՈՒՆՍ ԱՌՆԵԼ, 1. Իրաւ առնել,
դատ առնել, արդարացուցանել: 2. Վրէժս
խնդրել, վրէժխնդիր լինել:
- ԻՐԱԿՈՒՆՍ ՏԱԼ կամ ՅՈՒՅԱՆԵԼ.
Արդարացուցանել, ջատագովել (պատ-
ճառօք):
ԻՐԱՓԱՌ, ա. Փառաւորեալ, փառաւոր:
ԻՐԵԱՐ, ԻՐԵՐԱՅ, գ. Միմեանց:
ԻՐԻՍ, տե՛ս ԾԻԱԾԱՆ:

ԻՐԻՑԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԵՐԻՑԱԳՈՅՆ:
ԻՐԻՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԵՐԻՑՈՒԹԻՒՆ:
ԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԻՐՕՐԷՆ:
ԻՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Իրական, արդիւնական,
ներգործական:
ԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրակութիւն, իրագործ-
ուութիւն, եղելութիւն, գործ, արարուած,
էր:
ԻՐՈՅԵԼ, նբ. Առնել, իրագործել:
ԻՐՕՐԷՆ, մ. Իրողաբար, իրօք, իսկապէս,
ճշմարտիւ:
ԻՐՕՔ, մ. Իրաւ, արդեամբք, իսկապէս,
արդարեւ:
ԻՅԷ ԶԻ, մ. Երբեմն, երբէք:
ԻՅԷ՝ ԹԷ, մ. եղբ. ձ. 1. Մի՞թէ, արդեօ՞ք:
2. Երանի՛ր թէ, իցի՞ր:
ԻՅԻ՞Ի, ԻՅԻ՞Ի ԹԷ, եղբ. ձ. 1. Երանի՛ր,
երանի՛ր թէ, օ՛չ, օ՛չ թէ: 2. Առ իմէ՞:
ԻԻՂ, գ. 1. Զէթ: 2. Կոզի: 3. Մեռտն:
ԻԻՂԱԲԵՐ, ա. Խնկարեբ, խնկազգեսց
(կանայք):
ԻԻՂԱԳԼԽԵԼ, նբ. Օծանել, նուիրել,
ձօնել:
ԻԻՂԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուիրումն,
օծումն, ձօնումն:
ԻԻՂԱԳԼՈՒԽ, ա. (կրօն.) Նուիրեալ,
նուիրական, օծեալ:
ԻԻՂԱԳՈՐԾ, ա. գ. Իւղեփեաց:
ԻԻՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իւղեփեցու-
թիւն, իւղարարութիւն: 2. Օծումն,
իւղազլխութիւն:
ԻԻՂԱԼԻՐ, ա. Իւղալից (ձէթով լի):
ԻԻՂԱԼԻՑ, տե՛ս ԻԻՂԱԼԻՐ:
ԻԻՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻԻՂԱԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՒՆ (1):
ԻԻՂԱՐԿԵԼ, նբ. Պարարել:
ԻԻՂԱԻՐՈՂԿԱՆ, ա. Անուշահոտ,
համոյական:
ԻԻՂԵԼ, նբ. Օծանել:
ԻԻՂԵՓԵԱՅ, տե՛ս ԻԻՂԱԳՈՐԾ:
ԻԻՂԵՓԵՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԻԻՂԱԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՒՆ (1):

ԻԻՂԸՆԶԻԻՂ ՓԱՅՏ, տե՛ս ԶԻԹԵՆԻ:
ԻԻՐՂ, ստաց. դ. Իւրական, առանձնա-
կան, սեպհական:
– ԻԻՐՔՆ, գ. Իւրայիւքն:
ԻԻՐՂ, անձ. դ. Ինքն:
ԻԻՐԱԲՆԱԿ, ա. Իւրակայան, սեպհական:
ԻԻՐԱԽՕՍ, ա. Խօսնայր:
ԻԻՐԱԾԻՆ, ա. 1. Հարազատ (իր ծնած): 2.
Իսկական, բուն:
ԻԻՐԱԿԱՅԱՆ, ա. Իւրաբնակ (իր բնիկ
կայանն եղող):
ԻԻՐԱԿԱՆ, ա. Իւրային, իւրոյին (իր
սեփական):
ԻԻՐԱԿԵՐՏ, ա. Իւրաստեղծ, իւրաշէն:
ԻԻՐԱԿԻՑ, ա. Յարակից, իւրական:
ԻԻՐԱՅԻՆ, ա. Իւրական, իւրոյին:
– ԻԻՐԱՅԻՆՔՆ, գ. յոգն. Իւրքն:
ԻԻՐԱՇԷՆ, տե՛ս ԻԻՐԱԿԵՐՏ:
ԻԻՐԱԿԷՍ, ա. Յատկապէս, առանձ-
նապէս:
ԻԻՐԱՍՏԵՂԾ, ա. Իւրակերտ:
ԻԻՐԱՅԵԱԼ, ա. Սեպհականեալ:
ԻԻՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Սեպհականեցու-
ցանել, սեպհականել:
ԻԻՐԱՔԱՆԶԻԻՐ, գ. Անցնիւր, անձնիւր:
ԻԻՐԵԱՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԻԻՐԱԿԱՆ:
ԻԻՐԵԱՆՑԱՅԻՆՔՆ, գ. յոգն. Իւրքն,
իւրայիւքն:
ԻԻՐԵԱՆՑԱՆՄԱՆ, ա. Իւրեանցասարաս:
ԻԻՐԵԱՆՑԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ԻԻՐԵԱՆ-
ՑԱՆՄԱՆ:
ԻԻՐՈՅԻՆ, տե՛ս ԻԻՐԱԿԱՆ:
ԻԻՐՈՎԱԲԱՐ, տե՛ս ԻԻՐՈՎԻ:
ԻԻՐՈՎԻ, ԻԻՐՈՎԻՆ, մ. 1. Ինքնին,
անձամբ անձին, յանձնէ: 2. Կամոյին,
ինքնակամ, կամակար: 3. ա. Իւրոյին,
իւրական:
ԻԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեպհականութիւն,
յատկութիւն, առանձնաւորութիւն:
ԻԻՐՈՒՐՈՅՆ, ա. Ինքնուրոյն, յատուկ,
բուն, հարազատ, իւրոյին, իւր:

Լ

ԼԱԲԻԻՐԻՆԹՈՍ, տե՛ս ԲԱԻԻՂ:
ԼԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուրքմենստանի, խենեկաբուծական, անասնաբուծական:
ԼԱԼ, չբ. և նբ. Արտասուեի, ողբալ, աշխարհի, սգալ, կոծի:
ԼԱԼԱԿԱՆ, ա. գ. Երբերամայր, ողբերգակ, ճայնարկու:
ԼԱԼԱՀԱՌԱԶ, ա. Կականաուր (լացով և Հառաչանքով լի):
ԼԱԼԵՏՂ, գ. Լալուք, կոծատեղի:
ԼԱԼԻԻՆ, գ. Լալուք, լաց, լալիք, լալուքի, լալուք, ողբ, ողբում:
ԼԱԼԻՔ, ԼԱԼՈՒԹԻՒՆ, ԼԱԼՈՒՄՆ, տե՛ս ԼԱԼԻՒՆ:
ԼԱԼՕՆՔ, տե՛ս 1. ԼԱԼԻՒՆ: 2. ԼԱԼԵՏՂ:
ԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԵԿԱՆ:
ԼԱԿԱՆԱԳԷՏ, ա. գ. Լականադէտ:
ԼԱԿԱՆԱԴԷՏ, տե՛ս ԼԱԿԱՆԱԳԷՏ:
ԼԱԿԵԼ, նբ. Լակի:
ԼԱԿԻՇ, տե՛ս ՂԱԿԻՇ:
ԼԱՄԲ, գ. Օղամանեակ:
ԼԱՄԲԱՐ կամ ԼԱՄՊԱՐ, տե՛ս ՂԱՄԲԱՐ:
ԼԱՄԲԵԼ, նբ. Ըստանձնել:
ԼԱՄԲԻԻՐԻՆԹՈՍ, ԼԱՄԲՐԻՆԹ, տե՛ս ԲԱԻԻՂ:
ԼԱՅՆ, ա. Ընդարձակ, արձակ, լայնական:
ԼԱՅՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Ընդարձակագոյն: 2. մ. ձոխագոյն, լիով:
ԼԱՅՆԱԴԷՄ, ա. ԼԱՅՆԵՐԵՍ:
ԼԱՅՆԱԹԵԻ, տե՛ս ՄԵԾԱԹԵԻ:
ԼԱՅՆԱԼԻՃ, ա. Լիալիճ:
ԼԱՅՆԱԼԻՐ, ա. Լայնատարած:
ԼԱՅՆԱԽՈՐՀՈՒՐԳ, ա. Ընդարձակամիտ, երկայնամիտ:
ԼԱՅՆԱԾԱԿԱՆ, ա. Լայնատարած, ընդարձակ, լայնասփիւռ, համասփիւռ:

ԼԱՅՆԱԿԱՅԼԱԿ, ա. Առատահոս, յորհաչոսան:
ԼԱՅՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԱՅՆ:
ԼԱՅՆԱԶԱՅՆ, ա. Համարձակաճայն:
ԼԱՅՆԱԶԻԳ, ա. Լայնատարած:
ԼԱՅՆԱՆԱԼ, չբ. Լայնել, ընդարձակել:
ԼԱՅՆԱՆԻՍՏ, ա. Արձականիստ, լայնածաւալ:
ԼԱՅՆԱՋԻԼ, տե՛ս ԱՄՈԼԱՋԻԼ:
ԼԱՅՆԱՍՓԻԻՌ, տե՛ս ԼԱՅԼԱԾԱԿԱԼ:
ԼԱՅՆԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած, լայնածաւալ, լայնածիք, լայնալիք:
ԼԱՅՆԱՏԱՐՐ, ա. Ընդարձակատարր:
ԼԱՅՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Լայնել, ընդարձակել, յերկարաձգել:
ԼԱՅՆԱՓՈՂՈՑ, գ. Պողոտայ:
ԼԱՅՆԵԼ, նբ. 1. Լայնացուցանել, ընդարձակել: 2. Անդորրացուցանել, դիւրել: 3. Բանալ, պարզել, յայտնել:
ԼԱՅՆԵՐԵՍ, տե՛ս ԼԱՅՆԱԴԷՄ:
ԼԱՅՆՇԻ, ա. Տափարակ (լայն ձևով):
ԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընդարձակութիւն, լայնուցք:
ԼԱՅՆՈՒՅՐ, տե՛ս ԼԱՅՆՈՒԹԻՒՆ:
ԼԱՆՋԱԿԻՅ, ա. Գրկախառն:
ԼԱՆՋԱՆՈՑ, տե՛ս ԲԱՆԱԿ²:
ԼԱՆՋԱՊԱՀ, ԼԱՆՋԱՊԱՆ, ԼԱՆՋԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս ՋՐԱՀ:
ԼԱՆՋՔ, գ. Կուրծք:
ԼԱՇԿԱՄԱՇԿ, տե՛ս ԼԵՇԿԱՄԱՇԿ:
ԼԱՇԿԱՐ, գ. Ջօր:
ԼԱՊՏԵՐ, գ. Ճրագ, կանթեղ, դամբար:
ԼԱՍՏ, գ. Լաստափայտ:
ԼԱՍՏԱՓԱՅՏ, տե՛ս ԼԱՍՏ:
ԼԱՍՏԵԼ, նբ. Հանդերձել, պատրաստել, կազմել, կարգել:
ԼԱՏՐԱՏԵԼ, չբ. նբ. Հաջել, փխր. բամբասել, զրպարտել:
ԼԱՐ, գ. 1. Առասան, պարան, ապաւանդակ, տուն, չուան, թիւ: 2. Մղոն: 3. Որոգայթ, հաղբք, թակարգ: 4. յոգն. Ջիլք (պարանոցի):

ԼԱՐԵԼ, նբ. Զգտել (աղեղի լարը):
ԼԱՑ, տե՛ս ԼԱԼԻԻՆ:
ԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ողբացուցանել:
ԼԱԻ, ա. 1. Բարի, բարեմիտ: 2. Քաջ, առաքինի, շնորհալի: 3. Ընտիր, պատուական: 4. Հաճելի, հաճոյական: 5. Օգտակար, շահեկան: 6. մ. Լաւ ևս, լաւագոյնս, բարւոք:
- ԼԱԻ ԵՒՍ, տե՛ս ԼԱԻ (6):
- ԼԱԻ Է, մբ. Բարւոք է, հաճոյ է, օգուտ է:
ԼԱԻԱԲԱՐ, մ. Բարւոք, քաջապէս:
ԼԱԻԱԲԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Առաքինութիւն:
ԼԱԻԱԳՈՅՆ, ԼԱԻԱԳՈՅՆՍ, ա. մ. Լաւ ևս (աւելի լաւ, աւելի լաւ կերպով):
ԼԱԻԱԽՕՍ, ա. Քաղցրախօս:
ԼԱԻԱԿԱՄ, ա. Բարեսէր:
ԼԱԻԱԿԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեխոհութիւն, բարեբարոյութիւն:
ԼԱԻԱԿՆ, ա. Քաղցրահայտ:
ԼԱԻԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Լաւակն, ողջամիտ, աննախանձ:
ԼԱԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Բարիանալ (բարի՝ լաւ դառնալ): 2. Զօրանալ, տիրել, իշխել:
ԼԱԻԻՄԱՑ, ա. Քաջիմաց, իմաստուն, ողջամիտ, մտացի:
ԼԱԻՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարութիւն, բարե-լաւութիւն, բարեպաշտութիւն, առաքինութիւն, քաջութիւն:
ԼԱԻՐԱ, գ. Վանք:
ԼԱՓԱՏԵԼ, նբ. Լափել, կեղեքել:
ԼԱՓԵԼ, ԼԱՓԼԻԶԵԼ, նբ. 1. Լակել: 2. փխբ. Կրանել, սպառել, ծախել:
ԼԵԱՌՆ, գ. Սար:
ԼԵԱՌՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԿԱՆ:
ԼԵԱՌՆԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԼԵՌՆԱԿՈՂՄՆ:
ԼԵԱՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ԼԵՌՆԱՆԱԼ:
ԼԵԱՐԴ, գ. (կզմխս.) Լերդ:
ԼԵԳԷՈՆ, ԼԵԳԷՈՎՆ, գ. 1. Փաղանգ, գունդ: 2. Զինուոր (լեգէոնի): 3. Դև (չար ոգի): 4. ա. Լեգէոնական, յոգնախումբ, բազմազունդ:
ԼԵԳԷՈՆԱԽՈՒՄԲ, ա. Յոգնախումբ,

բազմախումբ, բազմազունդ:
ԼԵԶՈՒ, գ. 1. Խօսարան, պատասխանարան: 2. Բարբառ (որևէ ազգի լեզու): 3. Ազգ: 4. Խօսք: 5. Մարդ (խօսող անձ): 6. Շուրթն (մի բանի ծայրը):
- ԼԵԶՈՒԻ ՏԱԼ. Շաղակբատել:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐ, ա. Զարալեզու, շատախօս, շարժաղի, շաղաւաշուրթն:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Շարժաղի, դատարկաբանել, բարբաջել, բաջաղել:
ԼԵԶՈՒԱԳԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Զրախօսութիւն, շարժաղիութիւն, շարակրատութիւն, բանդագուշանք:
ԼԵԶՈՒԱՀԱՑ, ա. մ. Լեզուատ (լեզուն կտրած, կտրուած լեզուով):
ԼԵԶՈՒԱՅԻՆ, տե՛ս ԼԵԶՈՒԱՆԻ:
ԼԵԶՈՒԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԼԵԶՈՒԱԳԱՐԵԼ (իմ):
ԼԵԶՈՒԱՆԻ, ա. Շատախօս, շարժաղի, լեզուագար:
ԼԵԶՈՒԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Շատխօսութիւն, շարժաղիութիւն:
ԼԵԶՈՒԱՑ, ա. Լեզուահատ:
ԼԵԶՈՒԼ, նբ. Լիզել, լիզուլ:
ԼԵԿԱՆ, գ. Կոնք, լական, ոտնալուաց:
ԼԵՂԱԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼԵՂԱԽԱՌՆ, ա. Դառնաթորմի:
ԼԵՂԱՀԱՄ, ա. Դառն, մաղձահամ:
ԼԵՂԻ, գ. Մաղձ:
ԼԵՇԿ, ա. Լերկ:
ԼԵՇԿԱՄԱՇԿ, ա. Լաշկամաշկ, լերկամորթ:
ԼԵՇԿԵԼ (իմ), չբ. Մաշել, լերկանալ:
ԼԵՊԵՇՏԻ, ա. Լպիրշ, լրբ, յանդուգն, խենչշ, անառակ:
ԼԵՌՆԱԲԵՐՁ, ա. Լեռնաձև:
ԼԵՌՆԱԲՆԱԿ, ա. 1. Միայնակեաց (լեռներու): 2. Միակեցական, առանձնական:
ԼԵՌՆԱԳԱՇԵՏ, ԼԵՌՆԱԳԱՇՏԱԿ, գ. Հովիտ:
ԼԵՌՆԱԽՈՅՍ, ա. Լեռնամուտ:
ԼԵՌՆԱԿ, գ. Բլուր:

ԼեՌՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Լեռնային: 2. Լեռնական, լեռնակեաց, լեռնակեցիկ: ԼեՌՆԱԿԱՐԿԱՌ, տե՛ս ԼեՌՆԱԿՈՅՑ: ԼեՌՆԱԿԵԱՅ, ԼեՌՆԱԿԵՅԻԿ, ա. գ. 1. Լեռնական (լեռների բնակիչ): 2. Լեռնաբնակ, միայնակեաց: ԼեՌՆԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Միայնակեցութիւն (լեռնակեաց լինելը): ԼեՌՆԱԿՈՂՄՆ, գ. 1. Լեռնակողմն: 2. ա. Լեռնային: ԼեՌՆԱԿՈՅՑ, ա. Լեռնակարկառ (լեռան պէս կուտակուած՝ դիզուած): ԼեՌՆԱՁԵԻ, ա. Լեռնանման, լեռնաբերձ: ԼեՌՆԱՁՈՐ, տե՛ս ԼեՌՆԱՄԷՋ: ԼեՌՆԱՄԷՋ, գ. Լեռնացամէջ, լեռնածոր: ԼեՌՆԱՄՈՒՏ, տե՛ս ԼեՌՆԱԽՈՅՍ: ԼեՌՆԱՅԻՆ, ա. գ. 1. Լեռնական (որտեղ լեռներ կան): 2. Լեռնակեաց: ԼեՌՆԱՅՈՒՈՎ, ա. Լեռնային (լեռներով շրջապատուած): ԼեՌՆԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, կուտանալ, մեծանալ: ԼեՌՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԼեՌՆԱՁԵԻ: ԼեՌՆՈՏԵԱՅԲ, գ. յոգն, Լեռնականք: ԼեՌՆՈՏՆ, գ. Ստորոտ, ոտն (լեռան): ԼեՌՆՕՐԷՆ, ա. մ. Լեռնանման: ԼեՍԱՆ, գ. Յեսան: ԼեՍՈՒԼ, նբ. Մանրել, մաշել, փշրել: ԼեՍՈՒՐ, տե՛ս ԿՂԵՍՈՒՐ: ԼեՐԱՆՅԱՄԷՋ, տե՛ս ԼեՌՆԱՄԷՋ: ԼեՐԴ, տե՛ս ԼեԱՐԴ: ԼեՐԴԱԲԵԿԵԼ, նբ. Աճաբեկ առնել, աճաբեկել: ԼեՐԴԱԲՈՅԹ, տե՛ս ԲԼԹԱԿ (2): ԼեՐԿ, ա. 1. Լեղկ: 2. նման. Մերկ: 3. (քեր.) Նուրբ (բաղաձայն): ԼեՐԿԱՄԱՐՄԻՆ, ա. Լերկամորթ, լեղկամաշկ: ԼեՐԿԱՄՈՐԹ, տե՛ս ԼեՐԿԱՄԱՐՄԻՆ: ԼեՐԿԱՆԱԼ, չբ. Մերկել, մերկանալ: ԼեՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Մերկութիւն:

ԼեՒԻԱԹԱՆ, գ. Վիշապ (ծովային): ԼեՓ, ԱՌ ԼեՓ, մ. ա. Առ ի շեղ, զառ ի վայր, դարահոս: ԼԻ, ա. 1. Ջեղուն, առատ, անպակաս: 2. Անթրի, ամբողջ, կատարեալ: 3. մ. Լիով, լրութեամբ, իսպառ, ամենայնիւ: - ԼԻ ԱՆԵՆԵԼ. Լնուլ, լցուցանել: - ԼԻ ԿԱՏԱՐԵԱԼ, ԼԻ ԲՈՎԱՆ ԴԱԿ, տե՛ս ԼԻԱԿԱՏԱՐ: ԼԻԱԲԱԽՏԻԿ, ա. մ. Բարերջանիկ (բարերախտութեամբ լի): ԼԻԱԲԵՐ, ա. Բազմաբեղուն: ԼԻԱԲԵՐԱՆ, ա. մ. Բերանալիք: ԼԻԱԲՈՒՂԽ, ա. Ջեղուն, առատաբուղիս, յորդառատ: ԼԻԱԲՈՒՌՆ, ա. մ. Բռնալիք, լիածեռն: ԼԻԱԳԻՐԿԲ, ա. մ. Գրկալիք, լիալիճ: ԼԻԱԳՈՅՆ, ա. 1. Յորդառատ (աւելի լի): 2. Կատարելագոյն: ԼԻԱԱՅՆ, ա. Ընդարձակ, անպակասելի: ԼԻԱԼԻՃ, ա. Լայնալիճ, լիագիրկք: ԼԻԱԽՈՐՏԻԿ, ա. Յլփացեալ: ԼԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լիութիւն, առատութիւն: ԼԻԱԿԱՏԱՐ, ա. մ. Լի կատարեալ, լի բովանդակ, լիով, կատարելապէս, տիրապէս: ԼԻԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Բազմաճանճար, իմաստուն: ԼԻԱՁԵՌՆ, ա. մ. Առատածեռն, լիաբուռն: ԼԻԱՁԻԳ, ա. Հաստածիք, կորովածիք: ԼԻԱՁԻՐ, ա. Առատածիք: ԼԻԱՄԱԳԻԼ, ա. Բազմամազիլ: ԼԻԱՆԱԼ, չբ. 1. Ճոխանալ: 2. Գալ ի լրումն (լուսնի մասին): ԼԻԱՊԱՏԱՐ, ա. Լի և լի, լիուլի, լրապատար, յեղցեալ, առատ, զեղուն, լիակատար, անթերի: ԼԻԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Առատապարզև, առատածիք: ԼԻԱՊԷՍ, մ. 1. Լիով, առատապէս: 2.

Անթերի, կատարելապէս:
ԼԻԱՊՏՈՒՂ, ա. Պողայից, պողաբեր:
ԼԻԱՍԱՀՄԱՆ, ա. մ. Լայնատարած (ընդարձակ սահմանով):
ԼԻԱՐԱՐ, ա. Առլցեալ:
ԼԻԱՑՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. 1. Լնուլ, լցուցանել, առատացուցանել: 2. Շատացուցանել: 3. Լրացուցանել, կատարելագործել:
ԼԻԲԱՆՈՆ, գ. Կնդրուկ:
ԼԻ ԵՒ ԼԻ, ա. մ. Լիուլի, պղպղուն, լի կատարեալ, լի բովանդակ, լիակատար, անթերի, իսպառ:
ԼԻԶԱՆՆԵԼ, նբ. Լեզուլ, լափել:
ԼԻԶԱԶԻՆՋ ԱՌՆԵԼ. Բնաջինջ առնել:
ԼԻԶԵԼ, ԼԻԶՈՒԼ, նբ. 1. Լիզանել, լեզուլ: 2. փխբ. Լափել, ծախել, սպառել:
ԼԻԿ, տե՛ս ԼԻԺ:
ԼԻԺ, գ. Ծովակ, լիկ:
- ԼԻԺ ԼՈՒՍՈՑ. Աչք:
- ԼԻԺ ՀՐՈՅ. Դժուրք:
ԼԻՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Եղանել, գտանել, գոլ: 2. Ստեղծանել, գոյանալ: 3. Ծնանել, սերել, ծագել: 4. Կալ, բնակել, դադարել: 5. Գործել, կատարել: 6. Դիպել, դէպ լինել: 7. Պատաղել, դեգերել:
- ԼԻՆԵԼ ԱՌՆ. Ամուսնանալ (կնոջ մասին):
- ԼԻՆԵԼ ԸՆԴ ՈՒՄԵՔ. Խառնակել (մէկի հետ կենակցել):
ԼԻՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Եղանութիւն, ստեղծումն, արարչութիւն: 2. Գոյաւորութիւն, գոյացութիւն, գոյութիւն, ծնունդ, ծագումն:
ԼԻՆՈՒՄԸ ՈՐԴԻՈՅ. Որդեծնութիւն, մանկարարութիւն, մանկագործութիւն:
ԼԻՈՎ, մ. ա. Լիապէս, առատապէս, անպակաս, լիուլի:
ԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լիր, բովանդակութիւն, լրութիւն, բաւականութիւն, առատութիւն, ճոխութիւն: 2. Յագուրդ: 3. Լրումն (լուսնի):
ԼԻՈՒԼԻ, տե՛ս ԼԻ ԵՒ ԼԻ:

ԼԻՐ, գ. Լրումն, լրութիւն, բովանդակութիւն:
- ԼԻՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Լնուլ (խրամը, փոսր են):
ԼԻՐԲ, ա. 1. Անամօթ, անպատկառ, լպիրշ, ժպիրհ: 2. Լրբենի (լրբութիւն արտայայտող):
ԼԻՅՔ, գ. Քուեայ, քուէ:
ԼԻԻՂ, ԼԻԻՂՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԼՈՂ, ԼՈՂՆԵԼ (իմ):
ԼԼԿԱՆՔ, գ. Լլկութիւն, լլկումն, լլուկ, խոշտանգանք, տանջանք, չարչարանք, տառապանք, նեղութիւն, տագնապ:
ԼԼԿԵԼ, նբ. 1. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել, նեղել, աշխատ առնել: 2. Բռնաբարել, տառապեցուցանել:
ԼԼԿԻՉ, ա. Լլկող:
ԼԼԿՈՂ, տե՛ս ԼԼԿԻՉ:
ԼԼԿՈՒԹԻՒՆ, ԼԼԿՈՒՄԸ, ԼԼՈՒԿ, տե՛ս ԼԼԿԱՆՔ:
ԼԾԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԼԾԱՁԻԳ:
ԼԾԱԴԻՐ, ա. Հարկադիր, ծառայացուցիչ:
ԼԾԱԿ, գ. 1. Բառնալիք, նիգ: 2. Լուծ (կշէւքի ձողը):
ԼԾԱԿԻՅ, ա. գ. 1. Վաստակակից, գործակից, ընկերակից: 2. Զուգական, հաղորդ, կցորդ, հաւասարորդ: 3. Կողակից, զուգակից, կենակից, ամուսին: 4. Մերձաւոր, արինակից:
ԼԾԱԿՈՒԹԻՒՆ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԼԾԱԿՈՒԹԻՒՆ (իմ):
ԼԾԱԿՈՒՈՒԵԼ (իմ), չբ. Լծակուլ լինել (լծակցի հետ կռուել):
ԼԾԱԿՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ, կռիւ, հակառակութիւն (լծակցի՝ մերձաւորի հետ կռուելը):
ԼԾԱԿՅԵԼ, նբ. 1. Զուգել, զուգակցել, կցորդել, հաւասարել, միացուցանել: 2. Ամուսնացուցանել:
ԼԾԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լուծք, զոյգք: 2. Ամուսնութիւն, պասկ: 3. Կապակցութիւն, ընտանութիւն, կցորդութիւն,

գործակցութիւն, կապ: 4. Ընկերութիւն,
միաբանութիւն:
ԼԾԱԶԻԳ, ա. Լծաբարձ:
ԼԾԱՐԶԱԿ, ա. Լծընկէց (լծից ազատ):
ԼԾԵԼ, նբ. Լծորդել, կապակցել, զուգել,
կցորդել, կցել:
ԼԾԸԼԿԷՅ, ա. Անհնազանդ, ապստամբ
(լուծը վայր գցող՝ թօթափող):
ԼԾՆԲԱՐԶ, տե՛ս ԼԾԱԲԱՐԶ:
ԼԾՈՐԳ, ա. Լծակից, կցորդ, յարակից:
ԼԾՈՐԴԱԾԻՆ, ա. Ծննդակից, հարազատ:
ԼԾՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԼԾԵԼ:
ԼԾՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կցորդութիւն,
մասնակցութիւն, կապակցութիւն, զօդ:
2. (քեր.) Խոնարհումն:
ԼԿԵԼ (իմ), չբ. Անամօթել, լրբել, լկտել:
ԼԿԵՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ:
ԼԿՏԱԼ, ԼԿՏԱՆԱԼ, չբ. Լկտենալ, լկտել,
լկնել, անամօթել, լրբել, ժպրհել:
ԼԿՏԱՆՔ, տե՛ս ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ:
ԼԿՏԵԼ (իմ), ԼԿՏԵՆԱԼ, տե՛ս ԼԿՏԱԼ,
ԼԿՏԱՆԱԼ:
ԼԿՏԻ, ա. Լիբբ, անպարկեշտ, անամօթ,
անառակ:
ԼԿՏԻՔ, գ. Պատգարակ, գահաւորակ,
դեսպակ:
ԼԿՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրբութիւն, անամօ-
թութիւն, անառակութիւն, ժպրհութիւն:
ԼՃԱԾՈՎ, գ. Ծովալիճ (ծովի նման մեծ
լիճ):
ԼՃԱԿ, գ. Լիճ (փոքր), ծովակ:
ԼՄԵԼ, նբ. Ըմլել, մալել, կակղել, կակ-
ղացուցանել:
ԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Լցուցանել, հեղուլ, գե-
ղուլ: 2. Լրացուցանել, կատարել: 3.
Յագեցուցանել:
- ԼՆՈՒԼ ԶԱՂԵՂՆ. Մտանել ընդ
աղեղն:
- ԼՆՈՒԼ ԶԶԵՆՆ. Ձեռնադրել, քահանա-
յացուցանել, քահանայագործել:
- ԼՆՈՒԼ ԼՈՒՍՆԻ. Լիանալ, գալ ի
լրումն:

ԼՈԳԱՆԱԼ, չբ. 1. Լուանալ: 2. Մկրտել:
ԼՈԳԱՆՔ, գ. Լուացումն, լուգումն,
լուգութիւն:
ԼՈԳԱՐԱՆ, գ. Լուացարան, աւագան,
բաղանիք:
ԼՈԳԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Լուանալ (լո-
գանալ տալ):
ԼՈԳՈՒԹԻՒՆ, ԼՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՈ-
ԳԱՆՔ:
ԼՈԿ, ա. 1. Սոսկ, միայն: 2. Սին, թափուր,
ունայն, անմասն, անբաժ: 3. մ. Սոս-
կապէս, լոկաբար, եեթ:
- ԼՈԿ Ի ԼՈԿՈՅ, տե՛ս ԼՈԿ (3)
ԼՈԿԱԲԱՐ, մ. Սոսկապէս, միայն:
ԼՈԿԵԼ (իմ), կ. չբ. Զրկել, թափուր մնալ:
ԼՈԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զքաւորութիւն (ունե-
ցածից զուրկ՝ թափուր մնալը):
ԼՈՂ, գ. Լիւղ, լոյղ, լուղ (լողալը, լող
տալը):
ԼՈՂԱԼ, չբ. Լողել, լուղալ, լուղել (ա) լող
տալ, բ) օղում թլեւածել՝ ճախրել):
ԼՈՂԱԿ, գ. Ղուղակ, զողակ, կայտառ
(ջրային կենդանի, մասնաւորապէս՝
ձուկ):
ԼՈՂԱԿԱՆ, ա. Լուղական (լողալու ըն-
դունակ):
ԼՈՂԵԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼՈՂՈՐԳ, գ. Լուղորդ, զօղորդ:
ԼՈՄԱՅ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՅ:
ԼՈՅԾ, ա. 1. Ծորուն, հեղուկ, հոսանուտ:
2. Հայելալ, կակուղ: 3. Թոյլ, մեղմ, մեղլ:
ԼՈՅՂ, տե՛ս ԼՈՂ:
ԼՈՅՍ, գ. 1. Լուսաւորութիւն, փայլ: 2.
նման. Աչք:
- Ի ԼՈՅՍ, մ. Յայտնապէս, հրապարակաւ:
- ԼՈՅՍ ԱՌԵՆՈՒԼ. Լուսաւորել, փայլել:
- ԱՌ ԼՈՅՍ ԱԾԵԼ. Ծնանել:
- Ի ԼՈՅՍ ԱԾԵԼ՝ ՀԱՆԵԼ. Յայտ ածել:
- Ի ԼՈՅՍ ԱԾԵԼ. Ի յայտ գալ:
ԼՈՅՍԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԼՈՒՍԸՆԿԱԼ:
ԼՈՅՍԻՋՈՅՅ, ա. Լուսանցոյց, լուսամուտ:
ԼՈՅՏՔ, տե՛ս ԼՈՒՏԱՆՔ:

ԼՈՐ, գ. (Կենդբ.) Լորամարգ, լորամարգի:
ԼՈՐԱՄԱՐԳ, ԼՈՐԱՄԱՐԳԻ, տե՛ս ԼՈՐ:
ԼՈՐՁՆ, գ. Թուբ, տողուկք:
ԼՈՐՁՆԱՅԻՆ, ԼՈՐՁՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Գո-
լորչատեսակ, ծխատեսակ:
ԼՈՐՏ, ա. Ծոյլ, յոյլ, հեղգ, պղերգ, դան-
դաղոտ:
ԼՈՐՏԵԼ (խմ), չբ. Յոգնեկ, թուլանալ,
վաստակաբեկ լինել:
ԼՈՒ, տե՛ս ԼՈՒՐ:
- ԼՈՒ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
- ԼՈՒ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:
ԼՈՒԱԼԻ, ԼՈՒԱԼԻՔ, գ. Լուանալիք,
աւազան, բաղանիք, ջերմուկք:
- ՋՈՒՐ ԼՈՒԱԼԵԱՅ, տե՛ս ԼՈՒԱՅՈՒ,
ԼՈՒԱՅՈՒԿՔ:
ԼՈՒԱՆԱԼ, նբ. 1. Մաքրել (ջրով), մկրտել,
ողողել: 2. փխբ. Յանդիմանել, նա-
խատել: 3. չբ. Լոգանալ:
ԼՈՒԱՆԱԼԻՔ, գ. 1. Լուացարար: 2.
Լուալիք, բաղանիք:
ԼՈՒԱՐԱՆ, գ. Լուացարան, լոգարան,
աւազան, կոնք:
ԼՈՒԱՅԱՐԱՆ, տե՛ս ԼՈՒԱՐԱՆ:
ԼՈՒԱՅԱՐԱՐ, գ. Լուանալիք, թափիչ:
ԼՈՒԱՅԻՉ, ա. Մաքրիչ, սրբիչ:
ԼՈՒԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Մաքրողական:
ԼՈՒԱՅՈՒ, ԼՈՒԱՅՈՒԿՔ, գ. Ջուր լուա-
լիաց:
ԼՈՒԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Լուացք (լուանալք,
լուացուելը): 2. Մկրտութիւն: 3. Բա-
ղանիք:
ԼՈՒԱՅՔ, տե՛ս ԼՈՒԱՅՈՒՄՆ:
ԼՈՒԾ, գ. 1. փխբ. Բեռն (մէկի վրայ
դրուած դժուարին և ծանր պարտա-
կանութիւն՝ գործ): 2. Ամուք (միասին
լծուող մի զոյգ եզ): 3. Լծակ (կշէռքի): 4.
Կշիռ, նժար (կշէռքի թաթ): 5. (աստղգ.)
Կշիռ (Համաստեղութիւն):
ԼՈՒԾՎԱԿԱՆ, ա. 1. Լոյծ, ծորուն, հեղուկ,
Հոսանուտ: 2. Յեղյեղուկ, փոփոխական,
եղծանելի, ապականացու: 3. Մաքրողա-

կան (փորլուծութիւն առաջանող):
ԼՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Արձակել, քակել, ի
բաց բառնալ, եղծանել, խաթարել,
խախտել: 2. Տրել, փարատել, վերա-
ցուցանել, ջնջել: 3. Բացատրել, մեկնել:
4. Կակղացուցանել, մեղմացուցանել,
թուլացուցանել, հալել, քայքայել: 5. Կ.
չբ. Թուլանալ, հիւծանել: 6. Անկանել
(իշխանութիւնից՝ պատուից զրկուել): 7.
Իջովանել, ազանել, Հանգչել, մնալ,
բնակել:
- ԼՈՒԾԱՆԵԼ ԶԿԵԱՆՍ. Մեռուցանել,
սպանանել:
ԼՈՒԾԱՆՔ, գ. Լուծումն, քակտումն,
վնաս:
ԼՈՒԾԵԼ, տե՛ս ԼՈՒԾԱՆԵԼ:
ԼՈՒԾԻՉ, ա. Լուծանող:
ԼՈՒԾՈՂԱՊԷՍ, մ. Վերլուծութեամբ:
ԼՈՒԾՈՒԱԾ, գ. Լուծութիւն, լուծումն,
թուլութիւն, մեղկութիւն, տկարութիւն:
ԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թուլութիւն (լոյծ՝
թոյլ՝ կակուղ լինելը): 2. Թուլամոր-
թութիւն:
ԼՈՒԾՈՒՄՆ, գ. 1. Արձակումն, քակ-
տումն, եղծումն, բարձումն: 2. Թուլա-
սըրտութիւն: 3. Մահ: 4. Պատուիրանա-
զանցութիւն, օրինազանցութիւն: 5. Ան-
կումն (իշխանութիւնից):
ԼՈՒՂ, տե՛ս ԼՈՂ:
ԼՈՒՂԱԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԼՈՂԱԿ:
ԼՈՒՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՈՂԱԿԱՆ:
ԼՈՒՂԵԼ, տե՛ս ԼՈՂԱԼ:
ԼՈՒՂՈՐԴ, տե՛ս ԼՈՂՈՐԴ:
ԼՈՒՄԱՅ, գ. Լոմայ, բնիոն, խերեէչ:
ԼՈՒՄԱՅԱՓՈՈՍ, ԼՈՒՄԱՓՈՈՍ, գ. Սեղա-
նաւոր, Հատալաճառ:
ԼՈՒՌԻՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՍԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԼՈՒՐ, ա. մ. Լուռն, լուին, լուիկ,
անբարբառ, Հանդարտ:
- ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Լուել:
- ԼՈՒՐ ԼՈՒՐ, ԼՈՒՐ ՄՈՒՐ, ա. մ. Ան-

խօս, անշշուհը, ըրիկ, մնջիկ:
ԼՈՒՍԱԲԱՆԵԼ, նբ. Յայտնաբանել, պար-
զաբանել:
ԼՈՒՍԱԲԵՐ, ա. 1. Լուսածին: 2. Լու-
սանցոյց: 3. Արուեսակ, աստղ առա-
ւօտին:
ԼՈՒՍԱԲԵՐԱՆ, ա. Լուսաբուղի:
ԼՈՒՍԱԲՆԱԿ, ա. Լուսաճեմ, երկնային:
ԼՈՒՍԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Լուսափայլ, լուսա-
պայծառ, լուսավառ:
ԼՈՒՍԱԲՈՒՂԽ, ա. Լուսածին:
ԼՈՒՍԱԳԵՂ, ա. Լուսազարդ:
ԼՈՒՍԱԳԵՆՑ, ա. Լուսաշաւիղ, լուս-
ընթաց:
ԼՈՒՍԱԶԱՐԴ, ա. Պայծառ, լուսաւոր,
լուսափայլ:
ԼՈՒՍԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. 1. Լուսաւորել,
պայծառացուցանել: 2. չբ. Պայծառանալ,
փայլել:
ԼՈՒՍԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայ-
լութիւն, պայծառութիւն:
ԼՈՒՍԱԶԳԱՄ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ, ա. Լուսազգեստ, լու-
սազգեցիկ, լուսարկու, լուսազարդ, լու-
սափայլ, լուսեղէն, պայծառազգեսց, ճա-
ռագայթազգեսց:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՆՈՒԼ, չբ. Լուսազգեստել:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏԵԼ (իմ), տե՛ս ԼՈՒՍԱ-
ԶԳԵՆՈՒԼ:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայ-
լութիւն, պայծառազգեստութիւն, պայ-
ծառազարդութիւն:
ԼՈՒՍԱԶԳԵՑԻԿ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:
ԼՈՒՍԱԹՈՅՐ, ա. Լուսապայծառ:
ԼՈՒՍԱԼԻ, ա. Լուսալիր, լուսալից, լու-
սաւոր, լուսապայծառ, լուսայեղց:
ԼՈՒՍԱԼԻՐ, ա. 1. տե՛ս ԼՈՒՍԱԼԻ: 2.
Լուսապատար (լրումն առած՝ լուսին):
ԼՈՒՍԱԼԻՑ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԼԻ:
ԼՈՒՍԱԾԱԳ, ա. Լուսաճաճանչ, լու-
սանշոյլ:

ԼՈՒՍԱԾԱԳԵԼ (իմ), չբ. Լուսափայլել:
ԼՈՒՍԱԾԱԿԱԼ, ա. Լուսասփիւռ:
ԼՈՒՍԱԾԻՆ, ա. Լուսաբուղի, լուսափայլ,
սպիտակափայլ:
ԼՈՒՍԱԾՆԵԱԼ, ա. Լուսածնունդ:
ԼՈՒՍԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԾՆԵԱԼ:
ԼՈՒՍԱԿԱԶՄ, ա. Լուսակերտ, լուսեղէն:
ԼՈՒՍԱԿԱԼ, գ. Ճրագարան, ճրագակալ,
աշտանակ, գունդ, կանթից:
ԼՈՒՍԱԿԱՆ, ա. Լուսաւոր:
ԼՈՒՍԱԿԱՐԿԱԶ, ա. Լուսաճաճանչ:
ԼՈՒՍԱԿԵՐՊ, ա. Լուսատեսիլ:
- ԼՈՒՍԱԿԵՐՊԻ, գ. յոգն. Լուսեղէնք,
հրեշտակք:
ԼՈՒՍԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Լուսաւորել, պայ-
ծառացուցանել:
ԼՈՒՍԱԿԵՐՏ, ա. Լուսակազմ:
ԼՈՒՍԱԿԻՋՆ, ա. 1. Սպիտակակիրն: 2.
Լուսասփիւռ, լուսափայլ, պայծառ:
ԼՈՒՍԱԿԻՐ, ա. Լուսընկալ, լուսազգեսց,
լուսալիր, լուսաճաճանչ:
ԼՈՒՍԱՀՐԱՇ, ա. Լուսազարդ, լուսագեղ:
ԼՈՒՍԱՁԵԻ, ա. Լուսատեսիլ, լուսակերպ,
պայծառ:
ԼՈՒՍԱՁԵԻԱԳՈՅՆ, ա. Պայծառադոյն:
ԼՈՒՍԱՁԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսատեսա-
կութիւն, պայծառութիւն:
ԼՈՒՍԱՃԱՃԱՆՉ, ա. Լուսապայծառ,
լուսանշոյլ, պայծառանշոյլ, ճառագայ-
թարձակ:
ԼՈՒՍԱՃԵՄ, ա. Լուսազգեսց, լուսալիր,
լուսեղէն, լուսահրաշ:
ԼՈՒՍԱՄՈՒՏ, գ. Լուսանցոյց, պատուհան:
ԼՈՒՍԱՅԵՂՑ, ա. Լուսալիր:
ԼՈՒՍԱՆԱԼ, դիմազուրկ չբ. Առաւօ-
տանալ, մերկանալ, առաւօտու:
ԼՈՒՍԱՆԵՐԿ, ա. Լուսափայլ, լուսերանդ:
ԼՈՒՍԱՆԻԹ, ա. 1. Լուսեղէն: 2.
Լուսատու, հոգևոր:
ԼՈՒՍԱՆԿԱՐ, ա. Լուսազարդ, լուսագեղ,
լուսափայլ, լուսակազմ:
ԼՈՒՍԱՆՄԱՆ, ա. Լուսատեսակ:

ՀՈՒՍԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսածագ, լուսածա-
ճանջ, արփիափայլ, լուսափայլ, մաքրա-
փայլ, գերամաքուր:

ՀՈՒՍԱՆՈՐՈԳ, ա. Լուսազարդ, լու-
սահրաշ:

ՀՈՒՍԱՆՈՐՈԳԵԼ, նբ. Պայծառացու-
ցանել:

ՀՈՒՍԱՆՅՈՅՑ, ա. գ. Լուսանցք, լուսա-
մուտ, պատուհան:

ՀՈՒՍԱՆՅՔ, գ. 1. տե՛ս ՀՈՒՍԱՆՅՈՅՑ: 2.
նման. Աչք:

ՀՈՒՍԱՇԱՐԺ, ա. Լուսարուղի, լու-
սածին:

ՀՈՒՍԱՇԱԻՂ, ա. 1. Լուսասփիււ, լու-
սադնաց, լուսարշաւ: 2. Պայծա-
ռափայլ: 3. Անմոլար:

ՀՈՒՍԱՇՈՒՔ, ա. Լուսափայլ, չքեղա-
շուք, լուսապատիւ:

ՀՈՒՍԱՉՈՒ, ա. Լուսաշաւիղ, լուսընթաց:

ՀՈՒՍԱՊԱՇՈՅԸ, ա. Լուսանկար, լուսա-
հրաշ:

ՀՈՒՍԱՊԱՅՄԱՌ, ա. Լուսափայլ, պայ-
ծառալոյս, լուսաւոր:

ՀՈՒՍԱՊԱՏԱՐ, ա. 1. Լուսալից, լու-
սայեղց: 2. Լուսալիբ (լրումն առած՝
լուսին):

ՀՈՒՍԱՊԱՏԻ, տե՛ս ՀՈՒՍԱՇՈՒՔ:

ՀՈՒՍԱՊԱԳԵՒ, ա. Լուսատու:

ՀՈՒՍԱՊԷՍ, մ. Լուսաւորապէս (լոյսի
պէս՝ նման):

ՀՈՒՍԱԶԱՀԱՅԵՂՑ, ա. Զահագգեաց,
լուսազգեաց:

ՀՈՒՍԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ՀՈՒՍԱՏԵՍԱԿ:

ՀՈՒՍԱՍԱՑ, տե՛ս ՀՈՒՍԱԶԳԵԱՑ:

ՀՈՒՍԱՍՓԻԻ, ա. Լուսածաւալ:

ՀՈՒՍԱՎԱՌ, ա. Լուսաբորբոք:

ՀՈՒՍԱՏԵՍԱԿ, ա. 1. Լուսատեսիլ,
լուսատեսիկ, լուսածէ, լուսակերպ: 2.

Գեղեցիկ (պայծառ տեսքով):

ՀՈՒՍԱՏԵՍԱԿՈՒԹԻՆ, գ. Պայծառու-
թիւն (լուսատեսակ լինելը):

ՀՈՒՍԱՏԵՍԻԼ, ՀՈՒՍԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս

ՀՈՒՍԱՏԵՍԱԿ:

ՀՈՒՍԱՏՈՒ, ա. Լուսաւորիչ, լուսացու-
ցիչ, պայծառարար:

- ՀՈՒՍԱՏՈՒ ԻՆԵԼ. ՀՈՒՍԱՒՈՐԵԼ:

ՀՈՒՍԱՐԱՆ, գ. 1. Աչք, 2. Պատուհան,
լուսամուտ, լուսանցոյց, լուսանցք: 3.
Մկրտարան (մկրտութեան աւազան կամ
եկեղեցի):

ՀՈՒՍԱՐԿՈՒ, ա. Լուսազգեաց:

ՀՈՒՍԱՐՇԱՒ, ա. Լուսաշաւիղ:

ՀՈՒՍԱՐՓԻ, ա. Լուսափայլ, լուսածա-
ճանջ:

ՀՈՒՍԱՅՈՒՅԻԶ, ա. Լուսաւորիչ, լու-
սատու:

ՀՈՒՍԱՒՈՐ, ա. 1. Պայծառ, լուսափայլ,
անաղօտ, ջինջ, յստակ, փայլուն: 2.
Լուսատու:

- ՀՈՒՍԱՒՈՐ ԱՌԵԼ, 1. Լուսաւորել,
պայծառացուցանել: 2. Յայտնի առնել:

- ՀՈՒՍԱՒՈՐ ՄԵՄ՝ ՓՈՔՐ. Արեգակն.
լուսին:

ՀՈՒՍԱՒՈՐԱՐԱՐ, տե՛ս ՀՈՒՍԱ-
ԻՈՐԱՊԷՍ:

ՀՈՒՍԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Պայծառագոյն:

2. ա. մ. Յստակագոյն, պարզագոյն,
յայտնագոյն:

ՀՈՒՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Լուսաւորիչ,
լուսատու: 2. Լուսաւոր, յայտնի, պարզ:

ՀՈՒՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Լուսաւորաբար,
լուսապէս, պայծառապէս: 2. Յայտ-
նապէս:

ՀՈՒՍԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Պայծառացուցանել,
լուսաւոր առնել, լուսատու լինել: 2.

Ծագեցուցանել, ճառագայթել: 3. Յայտ-
նել, ցուցանել, ծանուցանել, պարզել,

բացայայտել: 4. չբ. Փայլել, ծագել,
երևելի լինել:

ՀՈՒՍԱՒՈՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Փայլե-
ցուցանել: 2. չբ. (յունարէնի նմանո-
ղութեամբ) Ծագել, փայլել:

ՀՈՒՍԱՒՈՐԻԶ, ա. Լուսատու, պայ-
ծառարար:

ԼՈՒՍԱԿՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պայծառութիւն, փայլումն, լոյս: 2. Ճառագայթումն: 3. Յայտնութիւն, տեղեկութիւն:

4. Մկրտութիւն:

ԼՈՒՍԱՓՈՒՅԼ, ա. 1. Լուսապայծառ: 2. փխբ. Պայծառ, մաքուր, յստակ, պարզ, յայտնի:

ԼՈՒՍԱՓՈՒՅԼԵԱՆ, տե՛ս ԼՈՒՍԱՓՈՒՅԼ:

ԼՈՒՍԱՓՈՒՅԼԵԼ, չբ. Պայծառանալ, լուսաւորել, փայլատակել, շողշողել:

ԼՈՒՍԱՓՈՒՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Շողումն, ցոլումն, լուսաւորութիւն, պայծառութիւն:

ԼՈՒՍԱՓՈՒՅԼՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն (լուսափայլելը):

ԼՈՒՍԱՓՈՒ, ա. Լուսահրաշ, լուսափայլ: ԼՈՒՍԵՂԷՆ, ա. 1. Լուսանիւթ, հրանիւթ, լուսաւոր: 2. գ. յոգն. Հրեշտակք:

ԼՈՒՍԵՐԱՄՔ, գ. յոգն. (կրօն) Լուսեղէնք, հրեշտակք (սրբերի և հրեշտակների դասեր):

ԼՈՒՍԵՐԱՆՔ, ա. Լուսապայծառ, լուսանկար, լուսաներկ, լուսատեսակ, լուսափայլ:

ԼՈՒՍԵՐԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսափայլութիւն, լուսաւորութիւն:

ԼՈՒՍԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԳՆԱՅ:

ԼՈՒՍԸՆԿԱԼ, տե՛ս ԼՈՒՍԱԿԻՐ:

ԼՈՒՍԻՆ, գ. Լուսաւոր փոքր, մահիկ, միջնալուսին:

ԼՈՒՍՆԱԼԻՐ, գ. Լրումն (լուսնի):

ԼՈՒՍՆԱԿ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՅ:

ԼՈՒՍՆԱԿԱՅ, գ. Լուսնակ (լուսնի լոյս):

ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ, ա. Լուսնային, լուսնաւոր:

ԼՈՒՍՆԱԶԱՐ, տե՛ս ԼՈՒՍՆՈՏ:

ԼՈՒՍՆԱՁԵՒ, ա. Լուսնատեսիլ:

ԼՈՒՍՆԱՅԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ:

ԼՈՒՍՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱՁԵՒ:

ԼՈՒՍՆԱԿՈՐ, տե՛ս ԼՈՒՍՆԱԿԱՆ:

ԼՈՒՍՆԵԱԿ, տե՛ս ԼՈՒՍՆՈՏ:

ԼՈՒՍՆԹԱԳ, տե՛ս ԱՐԱՄԱԶԴԱՅ:

ԼՈՒՍՆՈՏ, ա. գ. Լուսնահար, լուսնեակ:

ԼՈՒՍՈՒՆԱԿ, ա. Լուսաւոր, լուսատու:

ԼՈՒՏԱԼ, նբ. չբ. Բամբասել, նախատել, թշնամանել, հայհոյել, անիծանել, չարաբանել, չարախօսել, պարսաւել:

ԼՈՒՏԱՆՔ, գ. Թշնամանք, նախատինք, դարձանք, անարգանք:

ԼՈՒՐ, գ. 1. Լու, լսելիք, լսելութիւն, լսողութիւն, լսաւորութիւն, ունկնդրութիւն: 2. Համբաւ, հռչակ: 3. Քարոզութիւն: 4. Ձայն, հնչիւն: 5. Հնազանդութիւն:

- ԼՈՒՐ ԱՆԵԼ. Լու առնել, լսելի առնել, լսեցուցանել:

- ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Լու լինել, լսելի լինել:

ԼՈՒՐԹ, տե՛ս ԼՈՒՐՋ (1):

ԼՈՒՐՋ, ա. 1. Լուրթ, կապուտակ, երկնագոյն: 2. Զուարթատեսիլ, զուարթ, պարզերես: 3. Արթուն, զուարթուն, զգաստ, սթափ:

- Ի ԼՐՋԷ, Ի ԼՐՋԵԱՅ, մ. Յարթուն, յարթունս:

ԼՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Վառել, բորբոքել, այրել: ԼՈՒՅԿԻ, գ. Նիւթ (վառելու):

ԼՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Վառումն, բորբոքումն:

ԼՊԻՐԾ, ա. Լպրծոտ, լպրծուտ:

ԼՊԻՐՇ, ա. Լպրշական, լիտի, անամօթ, անպատկառ, լիբբ:

ԼՊՐԾԵԼ¹, նբ. Սահեցուցանել:

ԼՊՐԾԵԼ², (իմ), չբ. Սահել, գայթել, սայթաքել:

ԼՊՐԾՈՏ, ԼՊՐԾՈՏ, տե՛ս ԼՊԻՐԾ:

ԼՊՐՇԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՊԻՐՇ:

ԼՊՐՇԱՔ, տե՛ս ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ:

ԼՊՐՇԵԼ (իմ), չբ. Լբբել, լիտանալ, անամօթել, յանդգնել, ժպրհել:

ԼՊՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Լպրշանք, լբբութիւն, ժպրհութիւն, անամօթութիւն, յանդրգնութիւն:

ԼՌԱԿԱՆ, ա. Առանձնական, մեկուսի:

ԼՌԱԿԱՅ, ա. Լուսնիստ, լուսաչբ, լուռ:

ԼՌԱՆԻՍ, տե՛ս ԼՌԱԿԱՅ:

ԼՌԱՍԷՐ, տե՛ս ԼՌԱԿԱՅ:

ԼՌԵԼ, չբ. 1. Լուռ լինել, լուռ կալ: 2. Հանդարտել, առանձնանալ, դադարել, կասել:
ԼՌԵԼԵԱՅՆ, մ. 1. Լռիկ, ծածկաբար, գաղտ, մեղմով: 2. Առանձինն: 3. ա. Թաքուն, գաղտնի, ծածուկ:
ԼՌԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Լուսթիւն (լուռ լինելը՝ մնալը):
ԼՌԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Ափրեբրան առնել, ափրեբրանել, պապանձեցուցանել (լուել տալ): 2. Հանդարտեցուցանել, դադարեցուցանել, կարճել:
ԼՌԻԿ, ա. մ. 1. Լուռ, անխօս: 2. Լռելեայն:
ԼՌԻՆ, տե՛ս ԼՈՒՌ:
ԼՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լուելութիւն, լուումն: 2. Հանդարտութիւն:
ԼՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՌՈՒԹԻՒՆ:
ԼՌՈՒՆ, տե՛ս ԼՈՒՌ:
ԼՍԱՍԷՐ, ա. Լսողասէր, հարցասէր, ուսումնասէր:
ԼՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարցասիրութիւն, ուսումնասիրութիւն:
ԼՍԱՐԱՆ, գ. 1. Լսելիք, ունկն, ականջ: 2. Հանդիսարան, ատեան, դահլիճ: 3. Համայսարան:
ԼՍԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսելութիւն, լուր: 2. Լսելիք, լսարան:
ԼՍԵԼ, նբ. չբ. 1. Ունկնդրել, ականջել: 2. Ըմբռնել, ի միտ առնուլ, իմանալ: 3. Ունկնդիր լինել, անսալ, հնազանդել:
ԼՍԵԼԻ, ա. 1. Ըմբռնական, իմանալի: 2. Լսող, ունկնդիր:
- ԼՍԵԼԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԱՌՆԵԼ:
- ԼՍԵԼԻ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԼՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:
ԼՍԵԼԻՔ, գ. 1. Ունկն, ականջք, լսարանք: 2. Լսելութիւն, ունկնդրութիւն:
ԼՍԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսողութիւն, ունկնդրութիւն: 2. Հլուութիւն (անսալը, հլու լինելը):
ԼՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լսելի առնել, լուուցանել:

ԼՍՆԱԳՈՅՆ, ա. Սպիրտակափայլ:
ԼՍՆԱՆԱԼ, չբ. Սպիրտականալ:
ԼՍՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ապականել (անշուք և տգեղ սպիրտակութեան վերածել):
ԼՍՈՂ կամ ԼՍՕՂ, ա. գ. 1. Ունկնդիր, հնազանդ: 2. (յուեարէն ոճով) Աշակերտ:
ԼՍՈՂԱՍԷՐ, տե՛ս ԼՍԱՍԷՐ:
ԼՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Լսելութիւն, լսումն, լուր, ունկնդրութիւն: 2. Հնազանդութիւն:
ԼՍՈՒՄՆ, գ. Լսելութիւն, լսողութիւն, ունկնդրութիւն, հնազանդութիւն:
ԼՐԱԿԱՆ, ա. Լիակատար, լրիւ:
ԼՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրութիւն, լիութիւն:
ԼՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Միաբանութիւն, բովանդակութիւն:
ԼՐԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ԼԻԱՊԱՏԱՐ:
ԼՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Լցուցանել, լիացուցանել, լնուլ:
ԼՐԲԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Լրբենի, լիբբ:
ԼՐԲԱՐԱՐ, մ. Յանդգնաբար:
ԼՐԲԱՆՔ, տե՛ս ԼՐԲՈՒԹԻՒՆ:
ԼՐԲԵԼ (իմ), չբ. Լիտանալ, անամօթել, ժպրհել, յանդգնել:
ԼՐԲԵՆԻ, ա. Լիբբ, ժպիրհ, անամօթ, անպատկառ:
ԼՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրբանք, անամօթութիւն, անպատկառութիւն, ժպրհութիւն, յանդգնութիւն:
ԼՐԹԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կապուտակ: 2. Աղօտ, մթնագոյն:
ԼՐԹԱՆԱԼ, չբ. Կապուտակել:
ԼՐԹՆԱՏԵՍԻԼ, ա. Աղօտ, նուազ (լոյս):
ԼՐԻԻ, տե՛ս ԼԻՐ:
ԼՐՈՒԹԻՒՆ¹, գ. 1. Լրումն, լիութիւն, բովանդակութիւն, անպակասութիւն, առատութիւն, ատոքութիւն, զեղումն: 2. Յազուրդ, կշտապնդութիւն, ճարակ: 3. Կատարումն, աւարտումն:
ԼՐՈՒԹԻՒՆ², գ. Լուր, լսելութիւն, լսումն:

ԼՐՈՒՄՆ¹, գ. 1. Լրուծիւն, լիուծիւն,
բովանդակութիւն: 2. Կատարումն: 3.
Յագուրդ: 4. Լցումն, առատութիւն (լի
լինելը): 5. Գլխաւորութիւն, իրագոր-
ծութիւն: 6. Լուսնալիբ:
- Ի ԼՐՈՒՄՆ ԱԾԵԼ. Կատարել, իրա-
գործել:
ԼՐՈՒՄՆ², գ. Լուր, լսելութիւն:
ԼՐՈՒՏԵՍ, տե՛ս ԼՐՏԵՍ:
ԼՐՋԱՄԻՏ, ա. մ. Լրջմիտ, աչալուրջ,
զուարթամիտ, ուրախ:
ԼՐՋԱՄՏԱՆՔ, տե՛ս ԼՐՋՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԼՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Ջուարթանալ: 2.
Ջգաստանալ, սթափել, արթնանալ:
ԼՐՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ջուարթացու-
ցանել, պայծառացուցանել:
ԼՐՋՄԻՏ, տե՛ս ԼՐՋԱՄԻՏ:
ԼՐՋՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Լրջամտանք, զուար-
թութիւն, յօժարութիւն, յօժարամտու-
թիւն, առատաձեռնութիւն, մեծանձ-
նութիւն:
ԼՐՏԵՍ, գ. ա. Լրուտես, դէտ, պա-
տուիրակ:
ԼՐՏԵՍԵԼ, նբ. Դիտել:
ԼՅԻՉ, տե՛ս ԼՅՈՒՅԻՉ:
ԼՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Լցուցողական, լցուցա-
նողական, լցուցիչ:
ԼՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Լնուլ, լի առնել,
ճոխացուցանել: 2. Յագեցուցանել:
ԼՅՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՅՈՂԱԿԱՆ:
ԼՅՈՒՅԻՉ, ա. Լցիչ:
ԼՅՈՒՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԼՅՈՂԱԿԱՆ:
ԼՔԱՆԱԼ, տե՛ս ԼՔԱՆԵԼ² (իմ):
ԼՔԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Լքել, ի բաց թողուլ, ի
բաց արձակել, տարագրել, անտես կամ
ապախ առնել:
ԼՔԱՆԵԼ² (իմ), կ. չբ. Լքանալ, լքնուլ,
թուլանալ, լուծանել, սրտաբեկել, վճա-
տել, կասել, անյոյս լինել:
ԼՔԱՆՈՏ, ա. Անցաւոր:
ԼՔԵԼ, տե՛ս ԼՔԱՆԵԼ¹:
ԼՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԼՔՈՒՅԱՆԵԼ:

ԼՔՆՈՒԼ, չբ. Լքանել, լուծանել, Հալել:
ԼՔՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԼՔՈՒՄՆ:
ԼՔՈՒՄՆ, գ. Լքութիւն, լքուցումն,
թուլութիւն, վճատութիւն:
ԼՔՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Լքեցուցանել, լուծա-
նել, թուլացուցանել, վճատեցուցանել,
մեղկացուցանել, կասեցուցանել:
ԼՔՈՒՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԼՔՈՒՄՆ:
ԼՕԴԻԿ, գ. Վերարկու, կրկնոց:
ԼՕՌ, կամ ԼՈՌ, գ. Մամուռ, քարաքոս:
ԼՕՌԱՐՈՅՍ, տե՛ս ԼՕՌԱԻՏ:
ԼՕՌԱՄԱՐԳԳ, գ. Մարգագետին:
ԼՕՌԱԻՏ, ա. Լօռաբոյս:

Խ

ԽԱՐ, խաբք, գ. 1. Խաբանք, խաբէու-
թիւն, պատրանք, նենգ, նենգութիւն,
դաւ: 2. Վրիպումն, սխալանք:
- ԽԱՐ ԳՈՐԾԵԼ. Խաբել, դաւել:
- ԸՆԴ ԽԱՐՍ, մ. Յանգէտս, անգիտա-
բար, վրիպակաւ:
ԽԱՐԱՆՔ, գ. Խաբք, խաբէութիւն,
խաբկանք, պատրանք:
ԽԱՐԵԱՅ, ա. Խաբիչ, դաւաճան:
ԽԱՐԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԽԱՐԵԱԿԱՆ:
ԽԱՐԵՐԱՅ, ա. 1. Խաբիչ, պատրոզ,
պատրիչ, մոլորեցուցիչ, կեղծաւոր: 2.
Խաբէական, պատիր, կեղծ, սուտ:
ԽԱՐԵՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընենգութիւն,
կեղծաւորութիւն, կեղծիք:
ԽԱՐԵՐԵԱՅ, տե՛ս ԽԱՐԵՐԱՅ:
ԽԱՐԵԼ, նբ. 1. Խաբ գործել, ի պատրանս
արկանել, պատրել, մտամոլորել, նենգել,
դաւաճանել, կարթել: 2. (ըստ յունարէնի)
Խաղ առնել, ձաղել, ծաղրել:
ԽԱՐԵՊԱՏԻՐ կամ ԽԱՐԵՊԱՏԻՐ, ա.
Խաբէական, պատրանսառն, նենգապա-
տիր, պատրոզական:
ԽԱՐԵԱԿԱՆ, ա. Պատիր, սուտ, կեղծ:

ԽԱԲԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խաբ, խաբանք, պատրանք, դաւ, նենգութիւն, դաւաճանութիւն, ստույթիւն, կեղծութիւն, կեղծաւորութիւն, մոլորութիւն: 2. Ծաղր, խաղ:

ԽԱԲԻՉ, ա. Պատրիչ, մոլորեցուցիչ:

ԽԱԲԿԱՆՔ, տե՛ս ԽԱԲԱՆՔ:

ԽԱԲԿԵԼ, չբ. Անկանել ի պատրանս (խաբուել):

ԽԱԲՈՂԱԿԱՆ, ա. Պատրողական, խաբեբայ:

ԽԱԲՈՒ, ա. Խաբիչ:

ԽԱԲՈՒՄՆ, գ. Խաբէութիւն, պատրանք:

ԽԱԲՈՒՍԻԿ, ա. Խաբու, խաբիչ, խաբեբայ:

ԽԱԶՄ, գ. 1. Աղմուկ, ամբոխումն, խռովութիւն, խռով: 2. Ռազմ, պատերազմ, մարտ, կռիւ: 3. Կաբ, վէճ, վիճաբանութիւն, բանակոտուութիւն, հակառակութիւն:

ԽԱԶՄԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԽԱԶՄԱՐԱՐ:

ԽԱԶՄԱԿԱՆ, ա. Խռովարդ:

ԽԱԶՄԱՌՈՒ, տե՛ս ԽԱԶՄԱՐԱՐ:

ԽԱԶՄԱՐԱՐ, ա. 1. Խռովարար, խռովարկու, կռուարար, ապստամբ: 2. Ապստամբողական:

ԽԱԶՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խռովութիւն, կռիւ:

ԽԱԶՄՈՒՉ, գ. Քաղցու:

ԽԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱԶՄ:

ԽԱԹԱՐԵԼ, նբ. Աւերել, եղծանել, քակել, կործանել, խանգարել:

ԽԱԺԱՄՈՒԺ, ա. գ. Խառնիճաղանճ, խառնաղանճ, ռամիկ:

ԽԱԺՈՒԹԻՒՆ, գ. ՏՀասութիւն, խակութիւն:

ԽԱՂԱՄ, գ. Գանգ (անասունի կտրած և չորացած գլուխ):

ԽԱԽԱԼԵԼ, նբ. Խարբալի, մաղել:

ԽԱԽԱՄՈՒՐ, տե՛ս ԽԱՂԱՄՈՒՐ:

ԽԱԽԱՆՔ, գ. Քրքիչ:

ԽԱԽԱՅ, գ. Մակարգ (պանրի):

ԽԱԽՈՒՏ, ա. Խարխուլ, խարխարուն, զաղփաղփուն, անհաստատ:

– ԽԱԽՈՒՏՔ, գ. Գաղթականութիւն, գաղութ, գաղթ:

ԽԱԽՏԵԼ, նբ. Խարխարել, խաթարել, լուծարել, քակտել, աւերել:

ԽԱԽՏՈՒՄՆ, գ. Քակտումն, եղծումն:

ԽԱԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Կծանել, կծել, խայթել, խոցել, հարկանել: 2. փխբ. Զկծեցուցանել, կսկծեցուցանել:

ԽԱԾԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Խայթողական:

ԽԱԾԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱԾԱՆՈՒՄՆ:

ԽԱԾԱՆՈՒՄՆ, գ. Խածանողութիւն, խածումն:

ԽԱԾԱՏԱՆՔ, գ. Խածուած:

ԽԱԾԱՏԵԼ, նբ. 1. Կծատել: 2. Խոցոտել:

ԽԱԾԻԹԱՅ, գ. Ռոճիկ, թոշակ:

ԽԱԾՈՒԱԾ, գ. 1. Խածումն, խայթումն: 2. Խածատանք, խայթուած:

ԽԱԾՈՒՄՆ, գ. Խածանումն, խայթումն:

ԽԱԿ, ա. 1. ՏՀաս (պտուղ): 2. Անկիրթ, անվարժ, անփորձ, համբակ: 3. (յուշական ոճով) Տմարդի, դաժան, անողորմ, անզութ, անազորոյն:

ԽԱԿԱՐԱՐՈՅ, ա. Տմարդի, անազորոյն:

ԽԱԿԱԳՈՐԾ, ա. Ստահակ, չարագործ, խեռ, ապստամբ:

ԽԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստահակութիւն, խեռութիւն:

ԽԱԿԱԽՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակաձմտութիւն:

ԽԱԿԱԿԻԹ, տե՛ս ԽԱԿԱԿՈՒԹ (1):

ԽԱԿԱԿՈՒԹ, ա. 1. Խակակիրթ (խակ խակ քաղուած): 2. փխբ. Անկատար, թերածին, օրապակաս (ծնունդ):

ԽԱԿԱՄԻՏ, ա. Տղայամիտ, պակասամիտ:

ԽԱԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խակախորհուրթիւն:

ԽԱԿԱՍԻՐՏ, ա. Խտասիրտ, անազորոյն, անողորմ:

ԽԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. ՏՀասութիւն (պտղի,

Հասակի, մտքի), անկատարութիւն, անհամարութիւն, անփորձութիւն: 2. Տմար-դուութիւն, անզթութիւն, հմուտութիւն, խրստասրտութիւն: 3. Ապստամբութիւն, խռովութիւն, խեղութիւն:

ԽԱՀ, մանաւանդ՝ ԽԱՀՔ, գ. Կերակուր, խորտիկ, համադամք:

ԽԱՀԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Խոհակերել:

ԽԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խահարարութիւն, խոհակերութիւն:

ԽԱՀԱԿԵՐ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐ:

ԽԱՀԱԿԵՐՈՅ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՅ:

ԽԱՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ:

ԽԱՀԱՄՈՔ, ա. գ. Խահարար, խոհակեր, խոհարար, խորակարար:

ԽԱՀԱՐԱՐ, տե՛ս ԽԱՀԱՄՈՔ:

ԽԱՀԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ԽԱՀՆԵԼ, նբ. Այրել, կիզուկ, եղծանել, չորացուցանել, տոչորել:

ԽԱՂ¹, գ. 1. Խաղալիք (հաճելի ժամանցի նպատակ ունեցող զբոսանք): 2. Մըրցութիւն: 3. Տեսարան (խաղալու՝ մրցելու տեղ): 4. Ծաղր, կատակ, այլոյն, ճաղ:

- ԽԱՂ ԱՌՆԵԼ, ԸՆԴ ԽԱՂ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ծաղր առնել, այլոյն առնել, ծաղր և այլոյն առնել, ծաղրել, կատակել:

ԽԱՂ², գ. Ճահիճք, եղտիւր, աղտիւր:

ԽԱՂԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Խաղ առնել, ծաղրել:

ԽԱՂԱԳԼՈՐ, տե՛ս ԹԱԽԱԼԱԳԼՈՐ:

ԽԱՂԱԼ, չբ. 1. Զուարճանալ, պարել, կաքաւել: 2. Յարձակել, արշաւել, գրոհ տալ, չու առնել, երթալ, յառաջել: 3. Խայտալ, կայտոել, ոստնուլ, ճախրել, գեռալ, խլրտալ, շարժել: 4. Խաղ առնել:

ԽԱՂԱԼԻԿ, ա. գ. 1. Պարաւոր, պարաւորակ: 2. Խաղալիք (խաղալու իր՝ առարկա ևն):

ԽԱՂԱԼԻՔ, գ. 1. տե՛ս ԽԱՂԱԼԻԿ (2): 2. տե՛ս ԽԱՂ (1): 3. (կզմխս.) Յօդք:

ԽԱՂԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաղ (խաղալը):

ԽԱՂԱԽՈՐԴ, ա. գ. Մորթագործ:

ԽԱՂԱԿԱՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Խեղկատակել:

ԽԱՂԱՂ, ա. 1. Հանդարտ, անդորր, անխռով: 2. մ. Խաղաղաբար, խաղաղապէս, հանդարտաբար, հանդարտիկ:

ԽԱՂԱՂԱԲԱՐ, տե՛ս ԽԱՂԱՂ (2):

ԽԱՂԱՂԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. չբ. Խաղաղութիւն առնել, խաղաղել:

ԽԱՂԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Խաղաղ, անդորր, անխռով, հանգստական, հանդարտական, հաշտ: 2. Խաղաղասէր, խաղաբար, հեղ: 3. ա. գ. Ողջակէզ (հաշտութեան գոհ):

ԽԱՂԱՂԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Հանդարտագոյն:

ԽԱՂԱՂԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Խաղաղաբար, հանդարտօրէն, հեղաբար:

ԽԱՂԱՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն:

ԽԱՂԱՂԱԿԵԱՅ, ա. Խաղաղասէր (խաղաղ սպորդ):

ԽԱՂԱՂԱԿՈՅՑ, ա. գ. Խաղխաղակոյտ, կոյտ:

ԽԱՂԱՂԱՀԵՂ, ա. Խաղաղարար:

ԽԱՂԱՂԱՄՈՆ, ա. Խոռվարար, խոռվարկու, խռովիչ:

ԽԱՂԱՂԱՆԱԼ, չբ. Խաղաղել, հանդարտել, անդորրել, հանգչել:

ԽԱՂԱՂԱՊԱՀ, ա. Խաղաղասէր (խաղաղութիւն պահպանող):

ԽԱՂԱՂԱՊԱԳԵՒ, ա. Խաղաղութիւնապարգև (խաղաղութիւն պարգևող՝ տուող):

ԽԱՂԱՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԽԱՂԱՂԱԲԱՐ:

ԽԱՂԱՂԱՍԷՐ, ա. Խաղաղապահ:

ԽԱՂԱՂԱՐԱՐ, ա. Խաղաղացուցիչ, հաշտարար:

ԽԱՂԱՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաշտարարութիւն (խաղաղարար լինելը):

ԽԱՂԱՂԱՑՈՒՄ, ա. Խաղաղական, խաղաղացուցիչ:

հԱՂԱՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. հնադադեցու-
ցանել, խաղաղել, հանդարտեցուցանել,
հանդարտել:

հԱՂԱՂԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հանդարտե-
ցուցիչ:

հԱՂԱՂԱԻԷՏ, ա. Հանգստաւէտ:

հԱՂԱՂԵԼ¹, նբ. 1. տե՛ս հԱՂԱՂԱ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ: 2. Պարտակել, քողարկել,
ծածկել:

հԱՂԱՂԵԼ² (իմ), տե՛ս հԱՂԱՂԱՆԱԼ:

հԱՂԱՂԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՂԱՂԱ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:

հԱՂԱՂԻԿ, մ. հնադադ, խաղաղօրէն,
հանդարտիկ, հեղիկ:

հԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հանդարտու-
թիւն, անհողմութիւն, անդորրութիւն,
լռութիւն, հանգիստ, ողջութիւն, առող-
ջութիւն: 2. Հաշտութիւն:

հԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս հԱ-
ՂԱՂԱՊԱՐԳԵՒ:

հԱՂԱՂՈՒՄՆ, գ. Հանդարտութիւն,
անհողմութիւն:

հԱՂԱՂՈՒՆ, հԱՂԱՂՈՒՏ, ա. հնադադ,
խաղաղական, հանդարտական:

հԱՂԱՂՕՐԷՆ, ա. մ. Հանդարտօրէն,
խաղաղիկ:

հԱՂԱՆՔ, գ. Չաղանք, ձաղումն (խաղ
առնելը):

հԱՂԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Փարել:

հԱՂԱՍԷՐ, ա. Ջբաղասէր:

հԱՂԱՐԱՆ, գ. Թատր, թէատրոն:

հԱՂԱՅ, ա. Շարժուն, հոսանուտ, խա-
ղացական:

- հԱՂԱՅՔ, տե՛ս հԱՂԱՑՈՒՄՆ:

հԱՂԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս հԱՂԱՅ:

հԱՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅԱՌԱՋհԱ-
ՂԱՑՈՒԹԻՒՆ:

հԱՂԱՅՈՒՄՆ, գ. հնադացք, շարժումն,
ընթացք, գնացք, հոսումն, գեղումն,
հոսք:

հԱՂԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Փոխել, վարել,
անցուցանել: 2. Հոսեցուցանել, բղխե-

ցուցանել, բղխել (ջուր):

հԱՂԱՅՔ, տե՛ս հԱՂԱՅ-ի տակ:

հԱՂԱԻԱՐՏ, գ. (բշշկ.) Պալար, ուռոյց:

հԱՂԲԱԿԵԼ, նբ. Վտանգել (հաղբի՝
որոգայթի մէջ գցել):

հԱՂԲՔ, տե՛ս ՀԱՂԲՔ:

հԱՂԽԱՂԱԿՈՅ, տե՛ս հԱՂԱՂԱԿՈՅ:

հԱՂԽԱՄԵԱՅ, ա. Վանդակակերպ,
վանդակապատ:

հԱՂՃԱԽՈՒՂՃ, տե՛ս ԱՃԱՌ² (2):

հԱՂՃՄՈՒՆՔ, գ. (կզմխ.) յոգն.
Մկունք:

հԱՂՃՈՒՆՔ, տե՛ս հԱՂՃԱԽՈՒՂՃ:

հԱՂՈՂ, գ. Որթ (խաղողեղնու պտուղը):

հԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. հնադ, կատակ, թշնա-
մանք, չարախօսութիւն:

հԱՄ, ա. Անփորձ, անվարժ, անկիրթ:

- Ի հԱՄՈՒՅ, մ. Յանգէտս, անգիտաբար:
հԱՄԱՆԱԼ, չբ. Յուլանալ (խամ
դառնալ):

հԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Անվարժութիւն, ան-
կրթութիւն, անգործութիւն:

հԱՄՐԱՆԱԼ, տե՛ս հԱՄՐԵԼ² (իմ):

հԱՄՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թառամեցու-
ցանել, չորացուցանել, եղծանել, խահրել,
անպիտանացուցանել, նուաստացու-
ցանել:

հԱՄՐԵԼ¹, տե՛ս հԱՄՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

հԱՄՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. համբանալ, թառա-
մել, թարչամել, չորանալ: 2. Թուլանալ,
զիջանել:

հԱՄՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՄՐԱ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:

հԱՅԹ, գ. Խթան, խայթոց:

հԱՅԹԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս հԱՅԹԵԼ:

հԱՅԹԵԼ, նբ. Խայթահարել, խածանել,
կծանել, կծել, չիթել:

հԱՅԹՈՂԱԿԱՆ, ա. Խածանողական:

հԱՅԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խածանողութիւն,
խածանումն, խայթումն:

հԱՅԹՈՅ, գ. 1. Խայթ, խթան, չիթոց: 2.
Խայթուած, վէր:

հԱՅԹՈՒԱԾ, գ. հայծուած, խայթոց, վէր:

հԱՅԹՈՒՄՆ, գ. հայթողութիւն, խածանողութիւն, խածանումն, խածումն:

հԱՅԾ, գ. նիշ, նշան, բիծ:

հԱՅԾՈՏ, ա. Պիսակ, խայտաբղէտ:

հԱՅՅ, ա. Գունագոյն, նկարէն, պիսակ:

հԱՅՏԱԲՂԷՏ, ա. 1. հայծոտ: 2. Բագմատեսակ:

հԱՅՏԱԲՂԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. հայտութիւն, խայտոց:

հԱՅՏԱԼ, չբ. 1. Կայթել, կայտուել, ոստոստել, խաղալ: 2. Յնծալ, խնծղալ: 3. հենեշանալ, յորանալ: 4. Ըմբոստանալ:

հԱՅՏԱԼԻՑ, տե՛ս հՆ ԴԱԼԻՑ:

հԱՅՏԱԽԱՐԻ, հԱՅՏԱԽԱՐԻԻ, ա. Գորշախայտ, խայտապիսակ, մոխրագոյն (սեռ սպիտակ բծերով):

հԱՅՏԱՆՔ, գ. Յնծութիւն, հրճուանք, բերկրանք:

հԱՅՏԱՊԻՍԱԿ, տե՛ս հԱՅՏԱԽԱՐԻ(Ի):

հԱՅՏԱՌԱԿ, ա. մ. Առակ, նշաւակ, ծանակ, մերկ:

հԱՅՏԱՌԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ծանակագոյն, յոռեգոյն:

հԱՅՏԱՌԱԿԱՄԱՀ, մ. Անարգամահ (խայտառակ՝ անարգ մահով):

հԱՅՏԱՌԱԿԱՆՔ, գ. 1. հայտառակութիւն, նշաւականք, նշաւակութիւն, ծանականք, առականք, անարգանք, ամօթ: 2. Ամօթոյք, մերկութիւն: 3. Լիկանք: 4. Պղծութիւն (ամօթալի գործեր):

հԱՅՏԱՌԱԿԵԼ, նբ. 1. Նշաւակել, ծանակել, յամօթ առնել, առակել, մերկացուցանել: 2. Պղծել, ապականել:

հԱՅՏԱՌԱԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՅՏԱՌԱԿԵԼ:

հԱՅՏԱՌԱԿԻՉ, ա. Ծանակիչ:

հԱՅՏԱՌԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հԱՅՏԱՌԱԿԱՆՔ:

հԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հԱՅՏՈՒՑ:

հԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Յնծումն, ցնծութիւն:

հԱՅՏՈՒՅ, գ. հայտութիւն, խայտաբղէտութիւն:

հԱՅՐԻ, գ. Պտուղ, բերք, արդիւնք, արգասիք, ընծայ:

հԱՆ¹, գ. Ափսէ, սկուտեղ:

հԱՆ², գ. Իջական, օթեւան, պանդոկի:

հԱՆ³, գ. Փշրանք (Հացի):

հԱՆԳԱՐ, գ. 1. հանգարումն: 2. հռովութիւն, շփոթ: 3. ա. Աւերեալ, եղծեալ, խաթարեալ:

հԱՆԳԱՐԵԼ, նբ. 1. խաթարել, խախտել, եղծանել, աւերել, քակել, ապականել, աղաւաղել: 2. Շփոթել, խառնակել, խռովել:

հԱՆԳԱՐԵՑՈՒՅԻՉ, տե՛ս հԱՆԳԱՐԻՉ:

հԱՆԳԱՐԻՉ, ա. հանգարեցուցիչ, աւերիչ, խռովիչ:

հԱՆԳԱՐՈՒՄՆ, գ. հանգար, խառնակութիւն, շփոթ:

հԱՆԴ, գ. Եռանդն, աւիւն, իղծ:

- հԱՆԴ ԱՌՆԵԼ. Յանդիմանել:

հԱՆԴԱԳՈՐՈՎ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հԱՆԴԱՂԱՏԵԼ²:

հԱՆԴԱԼ, չբ. Նախանձել, մախալ, յաջաղել, զչարել, քիւնալ, դժկամակել:

հԱՆԴԱԿ, գ. Խրամ, փոս:

հԱՆԴԱԿԱԹ, ա. հանդաղակաթ, խանդաղատալի, գորովալի, գորովալից:

հԱՆԴԱՂԱԿԱԹ, տե՛ս հԱՆԴԱԿԱԹ:

հԱՆԴԱՂԱՍԱԳԻՆ, հԱՆԴԱՂԱՍԱԳՈՅՆ, ա. մ. Գորովալից, գորովազին, գորովագոյն:

հԱՆԴԱՂԱՍԱԼԻ, տե՛ս հԱՆԴԱԿԱԹ:

հԱՆԴԱՂԱՍԱԿԱՆ, ա. Գորովական, խանդաղատելի:

հԱՆԴԱՂԱՍԱՆՔ, գ. հանդաղատութիւն, արգահատանք, զթարկութիւն, գորով, գուրթ:

- Ի հԱՆԴԱՂԱՍԱՆՍ ԱԾԵԼ, տե՛ս հԱՆԴԱՂԱՏԵԼ¹:

հԱՆԴԱՂԱՏԵԼ¹, նբ. հանդաղատեցուցանել, ի խանդաղատանս ածել:

հԱՆԴԱՂԱՏԵԼ², չբ. Գթալ, գորոզի, խորոզի, աղէխարչի, կարեկից լինել: հԱՆԴԱՂԱՏԵԼԻ, տե՛ս հԱՆԴԱՂԱՏԱԿԱՆ: հԱՆԴԱՂԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՆԴԱՂԱՏԵԼ¹: հԱՆԴԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հԱՆԴԱՂԱՏԱՆՔ: հԱՆԴԱՆՔ, գ. Խանդուբիւն, յաչաղանք, մախանք, նախանձ: հԱՆԴԵԼ, նբ. Նեղի, չարչարի: հԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հԱՆԴԱՆՔ: հԱՆԶ, գ. 1. Կեր (ձուկ որսալու խայծ): 2. Խանձիր (խանձուած՝ այրուած բանի հոտ): հԱՆԶԱԿԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հԱՆԶԵԼ² (իմ): հԱՆԶԱՏԵԼ, նբ. Խանձողի, խանձոտի, այրել, կիզուլ, տոչորել, փաղաղել, բոցակիզել: հԱՆԶԱՐԲԱՊԱՏ, ա. Խանձարբաւոր: - հԱՆԶԱՐԲԱՊԱՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հԱՆԶԱՐԲԱՊԱՏԵԼ (իմ): հԱՆԶԱՐԲԱՊԱՏԵԼ (իմ), չբ. Խանձարբաւոր լինել: հԱՆԶԱՐԲԱԻՈՐ, տե՛ս հԱՆԶԱՐԲԱՊԱՏ: հԱՆԶԵԼ¹, նբ. Կիզուլ, այրել, տոչորել, խանձատել, խանձողի: հԱՆԶԵԼ² (իմ), չբ. 1. Անկղիտանալ, տուփալ, տուփանալ: 2. Ունականալ (մի վատ բանի սովորել՝ վարժուել): հԱՆԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կցել, ձգել, յանդուցանել, հրապուրել: հԱՆԶԻՐ, տե՛ս հԱՆԶ (2): հԱՆԶՈՂԵԼ, հԱՆԶՈՏԵԼ, նբ. Խանձել, խանձատել: հԱՆԶՈՑ, գ. Կարթ: հԱՆՈՒԹ, գ. 1. Կրպակ: 2. Մթերանոց, համբար, ամբար: հԱՆԶԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Խանչել: հԱՆԶԱՆԱԼ, չբ. Այտնուլ, ուռնուլ, ուռչել, փխր. փքնուլ, հպարտանալ: հԱՆԶԵԼ, չբ. Գրգռալ, կնչել, խնչել (խոզի պէս ձայն հանել):

հԱՆԶԻՒՆ, գ. Խանչումն: հԱՆԶՈՒՄՆ¹, տե՛ս հԱՆԶԻՒՆ: հԱՆԶՈՒՄՆ², գ. 1. Փքումն, այտումն: 2. Ուռոյց, այտոյց: 3. Կուտոց, մեծութիւն, ծանրութիւն: 4. Բորբոքումն: հԱՆՏ, ա. Գարչ, ամօթալի, խայտառակ: հԱՆՏԱԼ, տե՛ս հԱՆԴԱԼ: հԱՆՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախանձ: հԱՆՏԱՆՔ, հԱՆՏԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հԱՆԴԱՆՔ: հԱՇԱՐ, ա. Խոշոր, անհարթ, անողորկ, հաստ: հԱՇԵԼ, տե՛ս ՀԱՇԵԼ: հԱՇՄԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՀԱՇՄ: հԱՇՄՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՀԱՇՄՈՒԹԻՒՆ: հԱՇՆ, գ. Հօտ (ոչխարների և այծերի խումբ): հԱՇՆԱԴԱՐՄԱՆ, տե՛ս հԱՇՆԱՐՄ: հԱՇՆԱՐՄ, ա. գ. Խաչնաղարաման, խաչնարօտ, հօտարած, հովիւ: հԱՇՆԱՐՕՏ, ա. գ. 1. տե՛ս հԱՇՆԱՐՄ: 2. Հօտ (արածող ոչխարների): հԱՇՈՅ, տե՛ս ԱՐԳԱՆԱԿ: հԱՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՀԱՇՈՒՄՆ: հԱՉ, գ. 1. Խաչափայտ, քառաթև, սուրբ նշան: 2. փխր. Վիշտ, չարչարանք: - Ի հԱՉ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս հԱՉԵԼ: հԱՉԱԲԱՐՉ, ա. Կրօնաւոր (Բրիտոսի խաչը իր վրայ վերցնող): հԱՉԱԴՐՈՇՄ, ա. Խաչադրօշեալ, խաչանիչ: հԱՉԱԴՐՕՇԵԱԼ, տե՛ս հԱՉԱԴՐՈՇՄ: հԱՉԱԶԳԵԱՅ, հԱՉԱԶԳԵՍՏ, ա. Խաչազգեստեալ, խաչակրօն, խաչակիր, խաչուհալ, խաչական, նշանազգեստ: հԱՉԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, տե՛ս հԱՉԱԶԳԵԱՅ: հԱՉԱԿԱՆ, ա. 1. Խաչածէ: 2. Խաչազգեստ: հԱՉԱԿԵՐՊ, ա. Խաչածէ, քառաթև: հԱՉԱԿԻՐ, ա. 1. Խաչազգեստ, խաչակրօն, խաչուհալ: 2. Ճգնողական, առաքինական:

հԱՉԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հԱՉԱԿՑԵԼ (իմ):
հԱՉԱԿԵՔԵԼ, նբ. Տեառնազբիլ, խաչա-
նշան առնել:
հԱՉԱԿՐՕՆ, ա. Խաչազգեսց, խաչակիր,
ճգնողական:
հԱՉԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Խաչակիր լինել:
հԱՉԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Չարչարակցու-
թիւն:
հԱՉԱՀԱՆ, տե՛ս հԱՉԱՀԱՆՈՒ:
հԱՉԱՀԱՆՈՒ, ա. Խաչահան, խաչհանու
(Քրիստոսին խաչող):
հԱՉԱՁԵԻ, ա. Խաչանման, խաչակերպ:
հԱՉԱՆԻՇ, ա. մ. Խաչանշան, խաչա-
դրոշմ, խաչածեղ, խաչանման:
հԱՉԱՆՄԱՆ, ա. մ. Խաչածեղ, խաչանիշ:
հԱՉԱՆՇԱՆ, տե՛ս հԱՉԱՆԻՇ:
հԱՉԱՊԷՍ, մ. Խաչանման, խաչանիշ:
հԱՉԱՎԵՐԱՅ, գ. (եկեղց.) Խաչվերաց:
հԱՉԱՏԵՍԱԿ, ա. մ. Խաչակերպ, խա-
չածեղ, խաչանման:
հԱՉԱՏԵՍԱԿԱՔԱՐ, մ. Խաչատեսակ:
հԱՉԱՓԱՅՑ, տե՛ս ՏԵԱՌՆԱՆՄԱՆ
հԱՉ:
հԱՉԵԼ, նբ. Ի խաչ հանել:
հԱՉՀԱՆՈՒ, տե՛ս հԱՉԱՀԱՆՈՒ:
հԱՉՈՒՆԱԿ, ա. Խաչակիր, խաչազգեսց:
հԱՉՎԵՐԱՅ, տե՛ս հԱՉԱՎԵՐԱՅ:
հԱՌԱՆ, գ. Պարան, չուան, տոռն:
հԱՌԱՆԵԼ, նբ. Կապել (խառանով):
հԱՌԱՏԵԼ, նբ. Քայքայիլ:
հԱՌԱՏՈՒՄՆ, գ. Խախտումն, քայ-
քայումն:
հԱՌԵԼ, նբ. Խելի (ոլորելով պոկել՝
թռչունի գլուխը):
հԱՌԵՆ, ա. 1. Խառնակ (ոչ պարզ): 2. Հա-
սարակ, սովորական: 3. Պիրծ, անկարգ:
4. մ. Ի միասին, միաբան, միանգամայն,
անխտրի:
- հԱՌԵՆ, մանաւանդ՝ հԱՌԵՆՔ, գ. 1.
Խառնուրդ, խառնումն, խառնուած,
բաղադրութիւն: 2. Մերձաւորութիւն,
կենակցութիւն, զուգաւորութիւն:

հԱՌԵՆԱՔՆ ԴՈՐ, հԱՌԵՆԱՔՆ ԴՈՐԵԼ,
տե՛ս հԱՌԵՆԱՓՆ ԴՈՐ, հԱՌԵՆԱՓԸՆ-
ԴՈՐԵԼ:
հԱՌԵՆԱԳՆԱՅ, ա. Խառնակեցիկ, ցոփ,
զեղիլ, անառակ:
հԱՌԵՆԱԽՈՒԺ, ա. Օտար, անծանօթ,
օտարական:
հԱՌԵՆԱԽՕՍ, ա. Պղծախօս, պղծագոր-
ծախօս:
հԱՌԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շատախօ-
սութիւն, շաղակրատութիւն: 2. Շաղ-
փաղփուլթիւն, կատակաբանութիւն, կա-
տակ: 3. Պղծաբանութիւն, խառնխօ-
սութիւն, չփոթաբանութիւն:
հԱՌԵՆԱԿ, ա. 1. Խառն, չփոթական, ան-
որոշ: 2. Պիրծ, անսուրբ, փիծ: 3. Ան-
մաքուր, անլուայ: 4. Հասարակ, սովո-
րական: 5. գ. Խառնուած, կապ, շաղկա-
պումն: 6. Խառնք, մերձաւորութիւն:
հԱՌԵՆԱԿԱՔԱՆ, ա. մ. Յորըրջանօք:
հԱՌԵՆԱԿԵԱՅ, ա. Միաբանակեաց:
հԱՌԵՆԱԿԵԼ¹, նբ. 1. Խառնել, չփոթել,
խառնափնջորել: 2. Խոռովել, ամբոխել,
յուզել, այլկոծել:
հԱՌԵՆԱԿԵԼ² (իմ), չբ. 1. Հաղորդակցել,
մասնակցել: 2. Ընդհարկանել, խոնել: 3.
Զուգաւորել, մերձաւորել:
հԱՌԵՆԱԿԵՑԻԿ, տե՛ս հԱՌԵՆԱԳՆԱՅ:
հԱՌԵՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խառնակումն,
չփոթ, խոռովութիւն: 2. Խառնուրդ,
զանգումն: 3. Խառնք, մերձաւորութիւն:
հԱՌԵՆԱԿՈՒՄՆ, տե՛ս հԱՌԵՆԱԿՈՒԹԻՒՆ
(1, 3):
հԱՌԵՆԱՂԱՆՃ, հԱՌԵՆԱՂԱՆՋ, հԱՌԵ-
ՆԱՃԱՂԱՆՋ, գ. ա. 1. Խաժամուժ, ամ-
բոխ, խառնամբոխ, ումիկ, խուժան: 2.
Ռամկական, հասարակ, բազմամբոխ,
խուռն, խառնիխուռն, անկարգ:
հԱՌԵՆԱՄԱՌՆ, հԱՌԵՆԱՄԱՌՆԵԱԼ, ա.
Խառնիխուռն, խառնակ, չփոթական:
հԱՌԵՆԱՄՐՈՒ, ա. մ. Խառնիխուռն
(խառն ամբոխով):

հԱՌՆԱՄԽԵԼ (իմ), տե՛ս հԱՌՆԱՄՈՒԽ
ԼԻՆԵԼ:
հԱՌՆԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. հառնամխել,
միջամուխ լինել, միջամուտ լինել:
հԱՌՆԱՎԱՐ, ա. Անխտիր, անարգել,
ցանկասէր:
հԱՌՆԱՐԱՆ, գ. 1. հառնելիք, խառնոց,
թակոյկ: 2. Ըմպելիքախառնոց: 3.
(եկեղջ.) Մարմնարան: 4. տե՛ս հԱՌ-
ՆԵԼԻՔ (3):
հԱՌՆԱՓՆԴՈՐ կամ հԱՌՆԱԲՆԴՈՐ, ա.
1. հառնիխուռն, խառնակ, անհամեմատ,
անյարմար, անզէպ: 2. մ. հառնափնդո-
րապէս, շփոթաբար, անյայտաբար,
անորոշաբար:
հԱՌՆԱՓՆԴՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս հԱՌ-
ՆԱՓՆԴՈՐ (2):
հԱՌՆԱՓՆԴՈՐԵԼ կամ հԱՌՆԱԲՆԴՈՐ-
ԵԼ, նբ. հառնակել, շփոթել, զառա-
ծանել, զեղծանել:
հԱՌՆԵԼ, նբ. 1. Միացուցանել, միաւո-
րել, զանգել, բաղադրել, շփոթել: 2. Կցել,
յարակցել, զուգել, զօղել, ազուցանել,
ընդելուզանել: 3. Մուծանել, մխել, վա-
րել: 4. չբ. տե՛ս հԱՌՆԱԿԵԼ² (իմ):
հԱՌՆԵԼԻ, մանաւանդ՝ հԱՌՆԵԼԻՔ, գ.
1. տե՛ս հԱՌՆԱՐԱՆ (1): 2. Ըմպելի: 3.
հառնարան (հրաբխային):
հԱՌՆԻՆՈՒԹԻՆ կամ հԱՌՆ ԻՆՈՒԹԻՆ,
ա. մ. 1. հառնափնդոր, խառնափնդորա-
պէս, անկարգաբար, շփոթաբար: 2. Ան-
խտիր, պարզաբար, ընդհանրականապէս:
հԱՌՆԻՃ, գ. (կենդբ.) Գրուիճ, խա-
րազուլ:
հԱՌՆԻՃԱՂԱՆՃ կամ հԱՌՆԻՃԱ-
ՂԱՆՋ, տե՛ս հԱՌՆԱՂԱՆՃ:
հԱՌՆԻՍՈՒԹԻՆ, տե՛ս հԱՌՆԱԽՕ-
ՍՈՒԹԻՆ (3):
հԱՌՆՈՂՈՒԹԻՆ, գ. հառնումն, մաս-
նակցութիւն, կապակցութիւն:
հԱՌՆՈՐԴ, տե՛ս հԱՌՆՈՐԴ:
հԱՌՆՈՅ, տե՛ս հԱՌՆԱՐԱՆ (1):

հԱՌՆՈՒԱԾ, գ. 1. հառնումն, բա-
ղադրութիւն, բաղկացութիւն, զան-
գում: 2. Ազգակցութիւն: 3. Ազոյցբ,
զօղ, կապ: 4. (կղմխս.) Յօղ: 5. Ներ-
դաշնակութիւն:
հԱՌՆՈՒԹԻՆ, հԱՌՆՈՒՄՆ, գ. 1.
հառնում, բաղադրութիւն: 2. (կրօն.)
Միաւորութիւն: 3. Միաբանութիւն,
յարակցութիւն: 4. Բախումն, ընդհա-
րումն: 5. հառնք, զուգաւորութիւն:
հԱՌՆՈՒՐԴ, գ. 1. հառնորդ, խառնումն,
բախումն, ընդհարումն: 2. Գետա-
խառնուք: 3. Միաբանութիւն, դասակ-
ցութիւն, կցորդութիւն:
հԱՌՈՒԵԱԼ, տե՛ս հԱՐՈՒԵԱԼ:
հԱՐ, գ. ձարակ, բուտ, կեր:
հԱՐԱԳՈՒԼ, տե՛ս հԱՌՆԻՃ:
հԱՐԱՋԱՆ, գ. Ձաղկ, մտրակ, վարիչ,
վարոց:
հԱՐԱՋԱՆԵԼ, նբ. Ձաղկել:
հԱՐԱՋՆ, գ. 1. Քուրճ, խորգ, ցնցոտի,
զրգլի: 2. ա. Կարկատուն, պատա-
ռատուն:
հԱՐԱՋՆԱԳՈՅՆ, ա. հոշորագոյն (աւե-
լի կոպիտ՝ գոհհիկ):
հԱՐԱՋՆԱՋԳԵԱՅ, ա. մ. հարազնա-
զգեստ, խարազնաւոր (քուրճ հագած):
հԱՐԱՋՆԱՋԳԵԱՍ, ա. 1. տե՛ս հԱՐԱՋ-
ՆԱՋԳԵԱՅ: 2. գ. Քուրճ:
հԱՐԱՋՆԱԻՈՐ, տե՛ս հԱՐԱՋՆԱ-
ՋԳԵԱՅ:
հԱՐԱԿ, գ. Ապառաժ, վէմ:
հԱՐԱԿԱՋԵԻ, ա. Վիմաձև, վիմարդեան:
հԱՐԱԿԵԼ, նբ. 1. հարել, խահրել, կիզուլ,
սոչորել, խանձատել, այրել: 2. Օծանել,
սողորել:
հԱՐԱԿԻՁ, ա. Տոչորիչ:
հԱՐԱՄԱՆԻ, գ. Դև, սատանայ:
հԱՐԱՆ, գ. 1. հարումն (չիկացած
երկաթոյ): 2. Դրոշմ (մարմին խարա-
նուած վէրքբ՝ նշանը):
հԱՐԱՓ, գ. Գուբ, փոս, խորխորատ:

հԱՐՔ, գ. Թուր, սուր:
հԱՐԲԱԱԵԼ, նբ. 1. Մաղել, խախալել: 2. փխբ. Վրդովել, խոռովել:
հԱՐԲԱԼՈՒՄՆ, գ. Փորձութիւն, վտանգ:
հԱՐԲՈՒՋ, տե՛ս էՇԱՅԾԵԱՄՆ:
հԱՐԴԱԽ, ա. 1. Նենգաւոր, խաբեբայ, դաւաճան, դժբաժիտ: 2. Կեղծ, պատիւ:
հԱՐԴԱԽԱՆԱԼ, տե՛ս հԱՐԴԱԽԵԼ:
հԱՐԴԱԽԱՆՔ, գ. Խարդախուսման, խարդախութիւն:
հԱՐԴԱԽԵԼ, նբ. և չբ. Նենգել, դաւաճանել, խորամանկել, արուեստակել, խաբել:
հԱՐԴԱԽԻՉ, ա. Խարդախող:
հԱՐԴԱԽՈՂ, տե՛ս հԱՐԴԱԽԻՉ:
հԱՐԴԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նենգութիւն, խաբէութիւն, դաւաճանութիւն, խորամանկութիւն, դարանակալութիւն, չարազործութիւն: 2. (փխ. Խարդաւանութիւն) Պղծութիւն:
հԱՐԴԱԽՈՒՄՆ, գ. Խարդախանք, խարդախութիւն:
հԱՐԴԱԿԱՆԱԿ, գ. Դաւ:
- հԱՐԴԱԿԱՆԱԿ ԼԻՆԵԼ ՈՒՄԵՐ. Դաւ գործել:
հԱՐԴԱԿԱՆԱԿԱՆ, ա. Դաւողական, նենգաւոր, պատիւ:
հԱՐԴԱԿԱՆԵԼ, նբ. 1. Դաւել, խաբել, կարթել: 2. Կործանել: 3. Սպանանել (դաւով): 4. Պղծել (խաբէութեամբ):
հԱՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, հԱՐԴԱԿԱՆՔ, գ. 1. Դաւում, դաւաճանում, պատրանք, մեքենայք, խարդախանք, խաբէութիւն, որոգայթադրութիւն, դաւ: 2. Կուսազանցութիւն, պղծութիւն, ապականութիւն:
հԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Կիզուլ (շիկացած երկաթով), տոչորել: 2. Բրել (աչքերը):
հԱՐԵԼ², նբ. Խաբել, մոլորեցուցանել:
հԱՐԻՍՍ, գ. 1. Պատուանդան, յատակ: 2. Անկիրոս (նաւի խարխիս): 3. մամա. Սրունք, ոտք:
հԱՐԽԱԼԱՆՔ, գ. Գայթում, սխալանք:

հԱՐԽԱԼԵԼ, նբ. Խարխարել, խարխել, խարխել, խախտել, քայքայել, աւերել, քանդել, կործանել, եղծանել:
հԱՐԽԱՐԵԼ, նբ. 1. տե՛ս հԱՐԽԱԼԵԼ: 2. Կեղեքել, պատառել: 3. փխբ. Խոռովել, շփոթել:
հԱՐԽԱՐՈՒՆ, տե՛ս հԱՐԽՈՒՆ:
հԱՐԽԱՓ, գ. Խարխափում: Գործածուած է միայն նախդիրով՝
- ԱՌ հԱՐԽԱՓ, ԱՌ հԱՐԽԱՓՍ, ԸՆ Դ հԱՐԽԱՓՍ, մ. Կուրբար (խարխափելով):
հԱՐԽԱՓԱՆՔ, գ. Խարխափում (խարխափելը):
հԱՐԽԱՓԵԼ, չբ. 1. Դանդաչել, երերել, գլթել: 2. Խարչափել:
հԱՐԽԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս հԱՐԽԱՓԱՆՔ:
հԱՐԽԵԼ, հԱՐԽԵԼԵԼ, տե՛ս հԱՐԽԱԼԵԼ:
հԱՐԽՈՒՆ, ա. Խարխարուն, խախուտ, զաղպաղփուն:
հԱՐՁ, գ. Շամբ:
հԱՐՇԱՏԵԼ, նբ. 1. Խարչել, խարել, տոչորել, այրել, կիզուլ, խորովել: 2. չբ. Պապակել, պապել:
հԱՐՇԱՓ, գ. Խօշիւն, շրշիւն, սօսափիւն:
հԱՐՇԱՓՈՒՄՆ, գ. Խարչափ (խարչափելը):
հԱՐՇԵԼ, նբ. 1. Խարչատել, այրել, տոչորել, խորովել: 2. Եփել:
հԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Տոչորում (խարչելը):
հԱՐՈՅԿ, գ. Հուր, կրակ, հրատ:
հԱՐՈՒԱՆՔ, գ. Թշուառութիւն, չուառութիւն, աղէտ, վնաս:
հԱՐՈՒԵԱԼ, ա. Խառուեալ, թշուառ, եղկելի:
հԱՐՈՒԿԱԾԻՆ, ա. Հրավառ, հրեղէն:
հԱՐՈՒԿԵԼ, նբ. չբ. Խարակել, խորովել, այրել, հրանալ:
հԱՐՈՒԲԱԼ, ա. Նսեմ, աղօտ:
հԱՐՍԽԵԼ, նբ. Հաստատել, առկայել, կացուցանել, ամրացուցանել, սահմանել:
հԱՐՍՏ, տե՛ս էՇ (1):

հԱՐՏ, տե՛ս հԱՐՏՈՑ:
հԱՐՏԵԱԼ, ա. Շէկ, դեղձան, խարտե-
շագոյն:
հԱՐՏԵԼ, նբ. 1. Քերել (խարտոցով),
մաշել, փշրել, մանրել: 2. Սրել:
հԱՐՏԵՇԱԳՈՅՆ, տե՛ս հԱՐՏԵԱՇ:
հԱՐՏՈՑ, գ. Խարտ (խարտելու գործիք):
հԱԻԱՐ, գ. 1. Մթուփիւն, մուփն, մուփ:
2. փխբ. Տգիտութիւն, անգիտութիւն: 3.
փխբ. Մոլորութիւն: 4. փխբ. Սատանայ:
5. փխբ. Տխրութիւն, վիշտ: 6. ա. Տգէտ,
անուսու՛մն: 7. Խաւարային, խաւարին,
չար, մոլար:
- Ի հԱԻԱՐ ԴԱՌՆԱԼ. Խաւարել:
- ԻՇհԱՆՈՒԹԻՒՒՆ հԱԻԱՐԻ. Դժոխք:
հԱԻԱՐԱԲԵՐ, ա. 1. Խաւարեցողիչ: 2.
Խաւարամած:
հԱԻԱՐԱԲՆԱԿ, ա. 1. Խաւարաբնակեալ:
2. Խաւարային, դժոխական, դժոխային:
հԱԻԱՐԱԲՆԱԿԵԱԼ, տե՛ս հԱԻԱՐ-
ԱԲՆԱԿ:
հԱԻԱՐԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Ստուերամած,
մթազին:
հԱԻԱՐԱԴԻՐ, ա. երեկորին, գիշերային:
հԱԻԱՐԱԶԳԱԾ, ա. Խաւարազգեաց,
խաւարային, մթազգած, մթազին:
- հԱԻԱՐԱԶԳԱԾ ԼԻՆԵԼ. Մթազնել:
հԱԻԱՐԱԶԳԵԱՅ, հԱԻԱՐԱԶԳԵՅԵԱԼ,
հԱԻԱՐԱԶԳԵՍ, տե՛ս հԱԻԱՐԱԶԳԱԾ:
հԱԻԱՐԱ.հԱՌՆ, ա. Մթազին:
հԱԻԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՅԻՆ:
հԱԻԱՐԱԿԵԱՅ, ա. Խաւարաբնակ (խա-
ւարի մէջ ապրող), գիշերային:
հԱԻԱՐԱԿՈՒԼ, ա. 1. Գիշերակուլ: 2.
Խաւարատոյգ:
հԱԻԱՐԱԿՈՒՌ, ա. Խաւարամած,
մթազին:
հԱԻԱՐԱՀԱԼԱԾ, ա. Ստուերահալած:
հԱԻԱՐԱՄԱԾ, հԱԻԱՐԱՄԱԾԵԱԼ, ա.
Խաւարազգած, խաւարապատ, խաւարա-
պատեալ, ստուերամած, խաւարին, խա-
ւարակուռ, խաւարանիւթ, խաւարա-

չօշափ, խաւարատոյգ, մթազգած, մթա-
պատ, աղջամղջին:
հԱԻԱՐԱՄՈՒԹ, ա. Աղջամղջին (մուփ և
խաւարին):
հԱԻԱՐԱՅԱԾ, ա. Խաւարաշրջող, մո-
լորեալ:
հԱԻԱՐԱՅԻՆ, ա. 1. Խաւարական,
խաւարին, մթին, նսեմ: 2. փխբ. Չար,
մոլար, մեղանչական: 3. փխբ. Մարմ-
նաւոր, շխարհական:
հԱԻԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս հԱԻԱՐԵԼ² (իմ):
հԱԻԱՐԱՆԻԹ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՄԱԾ:
հԱԻԱՐԱՇՐՁՈՂ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՅԱԾ:
հԱԻԱՐԱՇՕՇԱՓ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՄԱԾ:
հԱԻԱՐԱՊԱՏ, հԱԻԱՐԱՊԱՏԵԱԼ, տե՛ս
հԱԻԱՐԱՄԱԾ:
հԱԻԱՐԱՍԷՐ, ա. 1. Գիշերասէր: 2. փխբ.
Չարագործ, չարասէր:
հԱԻԱՐԱՍՈՅՁ, տե՛ս հԱԻԱՐԱՄԱԾ:
հԱԻԱՐԱՍՈՎՈՐ, ա. Խաւարային, չար:
հԱԻԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ստուերատեսակ,
ստուերակերպ, խաւարային:
հԱԻԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Մթուփիւն:
հԱԻԱՐԵԼ¹, տե՛ս հԱԻԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
հԱԻԱՐԵԼ² (իմ), չբ. Խաւարանալ, մթազ-
նել, մթանալ, մթապատել, մթնել, նսե-
մանալ, ստուերանալ, աղօտանալ, ան-
չքանալ:
հԱԻԱՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Խաւարել,
մթացուցանել, նսեմացուցանել, ստուե-
րացուցանել: 2. Կուրացուցանել:
հԱԻԱՐԶԳԵՍ, տե՛ս հԱԻԱՐԱԶԳԵՍ:
հԱԻԱՐԻՆ, ա. Խաւարային, խաւարչտին,
աղջամղջին, աղջամղշուտ, մուփ, մթին,
նսեմ, անլոյս:
հԱԻԱՐԾԻ, ա. 1. Թաւարծի (խաւոտ): 2.
գ. Յօղուն, ընձիւղ, ծիւղ:
հԱԻԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խաւարումն (արե-
զակի):
հԱԻԱՐՈՒՄՆ, գ. Մթուփիւն, խաւարու-
թիւն (խաւարիւր):
հԱԻԱՐՈՒՏ, հԱԻԱՐՉՈՒՏ, ա. 1. Խա-

ւարայրին, խաւարին, մթին: 2. գ. Խաւար, մութ:

ԽԱԻԱՐՉՏԱԿԱՆ, ա. Խաւարչուտ, խաւարչտին, մթին:

ԽԱԻԱՐՉՏԵԼ (իմ), չբ. Խաւարանալ, խաւարել, մթնանալ, մթնել:

ԽԱԻԱՐՉՏԻՆ, ա. Խաւարչուտ, խաւարայրին, աղջամղջին, մութ, մթին, խաւար, մռայլ:

ԽԱԻԱՐՏ, գ. Բանջար (ուտելի):

ԽԱԻԵԱԿ, գ. Սափոր:

ԽԱՓԱՆ, գ. 1. Արգել, խոչ, խոչընդոտն: 2. Խափանուժն, ընդհատուժն: 3. Անգործութիւն, պարապութիւն, դատարկութիւն: 4. ա. Խափանիչ, խափանեցուցիչ: 5. Անգործ, դատարկ: - ԽԱՓԱՆ ԱՌՆԵԼ. Խափանել: - ԽԱՓԱՆ ԼԻՆԵԼ. Արգել լինել: ԽԱՓԱՆԱԾ, ԽԱՓԱՆԱԾՈՅ, գ. Պարապութիւն, դատարկութիւն, անգործութիւն: ԽԱՓԱՆԱԿԱՆ, ա. Խափանիչ: ԽԱՓԱՆԵԼ, նբ. 1. Խափանեցուցանել, խափան առնել, խափան լինել, արգելուլ, կասեցուցանել, դադարեցուցանել: 2. Կարթել (որոգայթի մէջ գցել): ԽԱՓԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԽԱՓԱՆԵԼ: ԽԱՓԱՆԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԽԱՓԱՆԻՉ: ԽԱՓԱՆԻՉ, ա. Խափանեցուցիչ, կասեցուցիչ, յապաղեցուցիչ: ԽԱՓԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՓԱՆՈՒՄՆ: ԽԱՓԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Խափան, դադարուժն, բարձուժն: 2. Անգործութիւն, դատարկութիւն, կասուժն: ԽԱՓՆՈՒԼ, չբ. 1. Փակնուլ, դադարել, չիջանել: 2. Կուրանալ: ԽԱՓՇԻԿ, տե՛ս ԵԹԷՈՎ ՊԱՅԻ: ԽԱՓՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. 1. Խփանել, կափուցանել: 2. Շիջուցանել: 3. Կուրացուցանել: 4. Դադարեցուցանել, խափանել: ԽԱՓՈՒՑՈՒՄՆ, գ. Կափուցուժն (խափուցանելը): ԽԱՓՉԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԱՓՆՈՒԼ:

ԽԱՓՔ, գ. Հաղբբ, որոգայթ, ծուղակ: ԽԱՔԱՆ, գ. Թագաւոր:

ԽԲԱՐԴԵԱՅ, գ. Տուփ, խնկաման, խնկարան:

ԽԵԴ, ա. Շիլ:

ԽԵԹԱԼ, չբ. 1. Խոթոտել, դժկամակ լինել, դժկամակել, գչարել, մախալ: 2. Օտարանալ:

ԽԵԹԵԼ, նբ. Խթել, վարել, մղել, ձգել:

ԽԵԹԻ, մ. Ընդ ախմբ (ծուռ աչքով): ԽԵԹԿԵԼ, նբ. 1. Խթել, հարկանել, հարուլ, եղջերցել: 2. Լլկել, չարչարել: ԽԵԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԽԻԹՈՒՄՆ: ԽԵԼԱԲԵՐԵԼ, նբ. Զգաստացուցանել (խելբը գլուխը բերել): ԽԵԼԱԳԱՐ, ա. Խելացոր, խելայեղ: ԽԵԼԱԳԱՐԱՆՔ, գ. Խելագարութիւն (խելագարուելը): ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ), չբ. Խելացորել, խելայեղել, անմտանալ: ԽԵԼԱԳԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խելացորեցուցանել, յիմարեցուցանել, ցնորեցուցանել: ԽԵԼԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելայեղութիւն, յիմարութիւն: ԽԵԼԱՄՈՒՏ, ա. Հմուտ, գիտակ, իրագէտ, հասու, տեղեակ, քաջածանօթ: - ԽԵԼԱՄՈՒՏ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: - ԽԵԼԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԽԵԼԱՄՏԵԼ: ԽԵԼԱՄՏԵԼ, չբ. Խելամուտ լինել, ի միտ առնուլ, իմանալ, տեղեկանալ: ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խելամուտ առնել, իմացուցանել, հրահանգել: ԽԵԼԱՄՏԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Ուսուցիչ, հրահանգիչ: ԽԵԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հմտութիւն, տեղեկութիւն, մակացութիւն, գիտութիւն, իմաստութիւն: ԽԵԼԱՅԵՂ, տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐ: ԽԵԼԱՅԵՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԽԵԼԱԳԱՐԵԼ (իմ):

հեղափոխություններ, տե՛ս հեղափոխություններ:

հեղափոխություն, ա. հեղափոխություն, խեղափոխություն:

հեղափոխություն, գ. 1. (կազմակերպ.) Միջին: 2. լայնաբարձ՝ Ուղեղ, գլուխ:

հեղափոխություն, տե՛ս հեղափոխություն:

հեղափոխություն (իմ), չբ. 1. տե՛ս հեղափոխություն (իմ): 2. Ուղեղ, խեղափոխություն, նույնը:

հեղափոխություններ, պբ. Յիմարեցուցանել, դանդաղացուցանել:

հեղափոխություն, գ. 1. Ուղեղ: 2. Միտք, բանականություններ, ուղեղներ, հանձար, ճարտարություններ, արուեստ: 3. Խորագրություններ, հնարք: 4. Կամրջախելք (կամրջախելք):

- հեղափոխություններ. ճարտարություն, հնարություն, մեքենայություն:

- հեղափոխություն. ճարտարարություններ, հնարություն:

հեղափոխություն, մ. Կաղ ի կաղ:

հեղափոխություն, ա. 1. Հաշի: 2. Յոսի, տգեղ, անսուրբ, պիղծ, գարշ, խիղ:

հեղափոխություն, ա. Խոսք, մոլոր, թիւր, ծամածուռ:

հեղափոխություն (իմ), կ. չբ. Թիւր, ստեղծություն, մոլորություն, խոսք:

հեղափոխություններ, գ. Մոլորություններ (խեղափոխություններ):

հեղափոխություն, ա. Խեղ, ամենի, անսանձ, խստերախ:

հեղափոխություններ, գ. Խեղություններ:

հեղափոխություն, ա. Արատուր:

հեղափոխություն, ա. Խեղություն, այսպես-կատակ, ծաղրածու, միմոս, հոսք:

հեղափոխություն, ա. Խաղամանդամ (անդամներով խեղ):

հեղափոխություն, գ. Խեղություններ (խեղություններ կրել):

հեղափոխություն, տե՛ս Խեղություն:

հեղափոխություն (իմ), կ. չբ. Պատասխան, յարել, անկողնանայ:

հեղափոխություն, գ. 1. Խեղություններ: 2. Խեղություններ, խիղ, խեղություններ (պարան՝ չուսան, որով խեղություններ): 3. Կիր. Բռնադատություններ, ստիպություններ:

- հեղափոխություններ Անձն Արհեստներ. Խեղություններ (խեղություններով սպանել):

հեղափոխություն, ա. 1. Հեղափոխություն: 2. մ. Խեղություններ:

- հեղափոխություններ Անձն Արհեստներ. Խեղություններ:

- հեղափոխություններ Լիճեր. Հեղափոխություններ: Խեղություններ, տե՛ս Խեղություններ (2):

հեղափոխություն, նբ. 1. Խեղություններ առանց, հեղափոխություններ, հեղափոխություններ առանց: 2. Ինչ որ կան, բռնադատություններ: 3. Ընկրկություններ: Խեղություններ, տե՛ս Խեղություններ (2):

հեղափոխություններ, չբ. Հեղափոխություններ: Խեղություններ, ա. Հեղափոխություններ: Խեղություններ, գ. Խեղություններ, հեղափոխություններ:

հեղափոխություններ, նբ. Արատուր, վնասներ (մարմնի որակ անդամներ):

հեղափոխություն, գ. Կէս:

հեղափոխություններ, տե՛ս Խեղություններ:

հեղափոխություններ, տե՛ս Խեղություններ:

հեղափոխություններ, չբ. Խաղաղատակ լինել:

հեղափոխություններ, գ. Խեղություններ-կանք, ծաղրածուներ:

հեղափոխություններ, տե՛ս Խեղություններ:

հեղափոխություններ, տե՛ս Խեղություններ:

հեղափոխություններ, գ. 1. տե՛ս Խեղություններ: 2. Կակիծ (սրտի ցաւ):

հեղափոխություններ, տե՛ս Խեղություններ:

հեղափոխություններ, գ. 1. Գոնջություններ (խեղություններ): 2. Կիր. Ապականություններ, վնաս, արատ, պիտ:

հեղափոխություն, գ. Փենեղ, փոփոխություններ:

հեղափոխություններ, տե՛ս Խեղություններ:

հեղափոխություններ, ա. Մեղադատություններ, թուլամորթ:

հեղափոխություններ Անձն Արհեստներ, չբ. Խեղություններ, մեղականայ, թուլանայ, փափկանայ, գեղություններ:

հեղափոխություններ Անձն Արհեստներ, պբ. Մեղադատություններ:

ցանկ, թուլացուցանել, փափկացուցանել:
խենեճեճ (իմ), տե՛ս խենեճԱնԱ՛լ:
խենեճՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Մեղկուժիւն, թուլամորթութիւն, փափկասիրութիւն, ցոփութիւն, զեղխութիւն: 2. Վատասրտութիւն:
խենէճ, ա. 1. Մեղկ, թուլամորթ, անարի, կնատ: 2. Յոփ, զեղիս, պիղծ, զազիր, գարշ, անպիտան:
խենէճՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս խենեճՈՒԹԻԻՆ:
խենթԱՎԱՆ, ա. Յիմարական, շամբուջ:
խեճԵՐԱՆՔ, գ. յոգն. Խերչևտանք, բեկորք, մնացորդք:
խեճեՓԱՐ, տե՛ս խեճԳեճԻՆ:
խեՌ¹, ա. Անսաստ, անսանձ, ստահակ, անհնազանդ:
խեՌ², գ. Հեռ, նախանձ, քէն, ռխակալութիւն, ատելութիւն, հակառակութիւն:
խեՌԱՔԱՐՈՅ, ա. Անսանձ, անսաստ, անհնազանդ:
խեՌԱ՛՛, չք. Հեռայլ, զչարել, դժուարել:
խեՌԱՍՏԱՄԲԱԿՈՒԹԻՆ, գ. Ստամբակութիւն, անհնազանդութիւն, ապստամբութիւն:
խեՌեճ, չք. Հեստել, ստահակել, ստամբակել, ըմբոստանալ, ընդվզել, ապստամբել, անսաստել, դիմախօսել, հակառակել:
խեՌեճԵճ, չք. Խռովել, դժուարել, նեղարտել:
խեՌՈՒԹԻՆ, գ. Անսաստութիւն, հետտութիւն, ստահակութիւն, անհնազանդութիւն:
խեՐԵԻՅՅ, տե՛ս ԼՈՒՄԱՅ:
խեՐՇԵԻՏԱՆՔ, տե՛ս խեճԵՐԱՆՔ:
խեՅ, գ. Պատեան (կրիայի):
խեՅԱԳՈՐԾ, ա. գ. Բրուտ, կաւագործ:
խեՅԱԿԱՐԿԱՌ, տե՛ս խեՅԱԿՈՅՏ:
խեՅԱԿՈՅՏ, ա. Խեցակարկառ:
խեՅԲԵԿ, ա. Խեցբեկոր, կցկտուր, անհարթ:

խեՅԲԵԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Խժական, անախորժ: 2. Խեղաթիւր:
խեՅԲԵԿՈՐ, տե՛ս խեՅԲԵԿ:
խեՅԳԵՏԻ, խեՅԳԵՏԻՆ, գ. (կենդք.) Խեչեփար, խէջ, կարկինոս, կարբ:
խեՅԵԳՈՐԾ, տե՛ս խեՅԱԳՈՐԾ:
խեՅԵՂէՅ, ա. Կաւեղէն, կաւեայ:
խեՅԵՄՈՐԹ, գ. 1. (կենդք.) Կտին, կոնք:
2. Խեճեպ, փոճուկ (ընկոյզի):
խեՅԵՅՈՒՅԱՆԵ՛՛, պք. Թրծել, չորացուցանել (կաւը):
խեՅԻ, գ. 1. Կաւ (թրծած), կղմինդր: 2. Պատեան (խեցեմորթի): 3. Խեչեբանք:
խեՅԽԵՂԵՓ, գ. Գրակէս, նշանախեց:
խԶԵԼ, նք. 1. Կտրել, հատանել, խզտել, փեռեկել, խորտակել, հերձուլ, ճեղքել, պատառել: 2. Խուզել, յապաւել, գերծուլ, փոքրել: 3. Ճողել, փետել, ցտել:
- ՆԵՐՔԻՆԻՍ ԽԶԵԼ. Ներքինացուցանել:
խԶԻԻՆ, տե՛ս խԶՈՒՄՆ:
խԶՈՒՄՆ, գ. Խզիւն (խզելը, խզուելը):
խԶՏԵԼ, տե՛ս խԶԵԼ (1):
խէԹ, գ. 1. Խեղճմիտք, խղճմտութիւն: 2. Խոչ, խոչընդոտն, արզել, որոգայթ: 3. Վտանդ, կասկածանք: 4. Ոխ, քէն, ատելութիւն, գժտութիւն: 5. Կասկած, երկիւղ: 6. Խիթ (սուր ցաւ):
- Խէթ ԵՒ ԽՈՒԹ, գ. Խոչընդոտն:
խէՆէճ, տե՛ս խենէճ:
խէՉ¹, գ. Նեցուկ:
խէՉ², տե՛ս խեՅԳեճԻՆ:
խԹԵԼ, նք. 1. Խեթել, ընխոթել: 2. Խայթել, կծանել: 3. փխբ. Կշտամբել, յանդիմանել: 4. չք. Մտանել:
- ԿԱՇԱՌ ԽԹԵԼ. Կաշառել:
խԹՈՒՄՆ, գ. (եկեղջ.) Նաւակատիք:
խԹԱՔԱՐ, մ. 1. Վայրենաբար: 2. ա. Վայրենի, վայրազ:
խԹԱԿԱՌ, ա. Խուժադուժ, խուժական, բարբարոսական, վայրենի:
խԹԴՈՒԺ, տե՛ս 1. ԽՈՒԺԱԴՈՒԺ: 2. ԽԺԱԿԱՆ:

հիՉԱ.ԽԱԿԱՆ, ա. Համարձակ, վստահ,
խրոխտական:
հիՉԱ.ԽԵՆԼ, չբ. 1. Վստահանալ, վստահել, համարձակել, իշխել, քաջալերել, քաջալեր լինել, յանդգնել: 2. Խրոխտալ, պարծանալ, պարծել, յոխորտալ:
հիՉԱ.ԽԵՑՈՒՑԱՆԵՆԼ, պբ. Վստահացուցանել, համարձակեցուցանել:
հիՉԱ.ԽԻՒՒՆ, տե՛ս հիՉԱ.ԽՈՒԹԻՒՒՆ:
հիՉԱ.ԽՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Խիզախիւն, խիզախումն (խիզախելը):
հիՉԱ.ԽՈՒՄՆ, տե՛ս հիՉԱ.ԽՈՒԹԻՒՒՆ:
հիԹ, գ. 1. Խէթ, ցաւ: 2. Խութ (ծովաժայռ): 3. Խոց, վէր, պալար: 4. Կոկորդիլոս:
հիԹԱԼ, չբ. 1. Վարանել, գանգիտել, կասկածել: 2. Քիւնալ, չարանալ, թշնամանալ: 3. Խեթալ, օտարանալ:
հիԹԱՅՈՒՑԱՆԵՆԼ, պբ. Տաքնապեցուցանել, խիթել:
հիԹԵՆԼ, տե՛ս հիԹԱՅՈՒՑԱՆԵՆԼ:
հիԹՈՒՄՆ, գ. Խեթումն (խղճի խայթ զգալը):
հիԺ, գ. Ռետին:
հիԼ, գ. Խոյզ, խնդիր (մանրագնին որոնում):
- հիԼ ԱՐԿԱՆԵՆԼ. Որոնել, կրկտել, յուզել, խուզել, հետազօտել:
հիԼԱՅ, տե՛ս ԽԼԱՅ:
հիԽԱԻՐԱՍ, գ. Նխուրթիւն, դարչուրթիւն, աղտեղուրթիւն:
հիԾ, տե՛ս ԽԴՃ:
հիՂ, տե՛ս ԽԵՂ (2):
հիՂԲ, գ. Խեղբ, ծիղ, ընծիւղ:
հիՂԴ, տե՛ս ԽԵՂԴ (2):
հիՂՃ, գ. 1. Խեղճ, խեղճիտք, խղճատուրթիւն, խիղճ մտաց, խէթ, խիծ: 2. ա. Արատաւոր, չար:
- հիՂՃ ՄՏԱՅ, տե՛ս հիՂՃ (1):
հիՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՂՃՄՏՈՒԹԻՒՆ:
հիԾ, գ. Կոպիճ, խճաքար:

հիՆԴ, գ. Խնդուրթիւն, ուրախութիւն:
հիՆՁ, գ. Գոգ, ծոց, խորշ, ունջ, անկիւն:
հիՇՏԲ, տե՛ս ԽՇՏԻԲ:
հիՍՏ, ա. 1. Կարծր, պինդ, ամուր, կուռ, սերտ: 2. Դժուարին, ծանր, դժնդակ, սաստիկ, ուժգին, բուռն: 3. մ. Խստիւ, խիստս, խստագոյնս, խստաբար, սաստկապէս, չարաչար:
- ԽՍՏԻՍ, ԽՍՏԻԻ, տե՛ս ԽՍՏ (3):
հիՍՏԵՐԱ.Խ, տե՛ս ԽՍՏԵՐԱ.Խ:
հիՏ, ա. 1. Հոծ, սեղմ, թաւ, խուռն, կուռ, լիուլի: 2. մ. Խտաբար, խիտ առ խիտ, ստէպ, յաճախ, ստէպ ստէպ:
- հիՏ ԱՌ ԽՏՏ, տե՛ս ԽՏՏ (2):
հիՐՏ, ա. մ. Խրտուցեալ, խիրտ ի խիրտս:
- հիՐՏ Ի ԽՐՏՍՍ, տե՛ս ԽՐՏՏ:
- հիՐՏ ԽՐՏ ԼԻՆԵՆԼ. Խրտնուլ, խրտչել:
հիՅ ԱՐԿԱՆԵՆԼ. Խնուլ, խցանել, փակել:
հիԻՍ, գ. Փոխինդ,
ԽԼԱՅ կամ ԽԼԱՅ, գ. 1. Հանդերձ (մեծագին), պատմուճան: 2. Խլատեռ, շղարչատեռ, քօղ:
ԽԼԱՏԵՌ, տե՛ս ԽԼԱՅ (2):
ԽԼԵՆԼ, նբ. 1. Կորզել, քարչել, քանցել, հանել: 2. Քանդել, աւերել, յատակել, տապալել, կործանել:
ԽԼԻՐԴՆ, գ. (բժշկ.) Քաղցկեղ, խոլխեցգետի:
ԽԼԽԼԱԿԱՆ, ա. Խարխուլ, անհաստատ:
ԽԼԽԵՆԼ, նբ. Ձգճգել, քարչել, պատճառագրել:
ԽԼՈՒՐԴ, ԽԼՈՒՐԴՆ, գ. (կենդբ.) Ամբւտ:
ԽԼՐՏԱԼ, չբ. Խլրտել, խլրտանալ, խաղալ, տատանել, ընդոստնուլ:
ԽԼՐՏԱԿԱՆ, ա. Դիւրաչարժ:
- ԽԼՐՏԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Շնչերակք:
ԽԼՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԽԼՐՏԱԼ:
ԽԼՐՏԱՅՈՒՑԱՆԵՆԼ, տե՛ս ԽԼՐՏԵՆԼ (1):
ԽԼՐՏԵՆԼ, նբ. 1. Խլրտացուցանել, շարժել, շարժել, գրգռել: 2. չբ. տե՛ս ԽԼՐՏԱԼ:
ԽԼՐՏԻՒՆ, տե՛ս ԽՂՈՒԼՐՏԻՒՆ:

հւՆԲՆՈՒՄՆ, գ. Շարժումն (խլրտալը, խլրտելը):
հսԱՅԹ, տե՛ս հՂհԱՅԹ:
հսԽՆՋԱԿԱՆ, ա. Վրնջողական:
հսԽՆՋԱԿԱՆՆ, հսԽՆՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՒՆ, տե՛ս հսԽՆՋԻՒՆ (1):
հսԽՆՋԵԼ, չբ. 1. Խրխնջել, վրնջել: 2. նման. Բրքջել, քրքջալ:
հսԽՆՋԻՒՆ, գ. 1. Խրխնջիւն, խրխինջք, վրնջիւն, խխնջականութիւն: 2. նման. Բրքիջ, քրքանք:
հՄԹԻԾ, գ. 1. Ըստգտանք, ըստգիւտ, մեղադրանք, մեղադրութիւն, յանցաւորութիւն: 2. Յոյզ, խոյզ, խնդիր, քննութիւն:
հՄԹԾԵԼ, նբ. Կրկտել, արատել, աղարտել, եպերել:
հՄԾԿԵԼ, նբ. Խճողել, լնուլ:
հՄՈՒԾ, գ. Վուշ:
հՄՊԵԼ (իմ), կ. չբ. Ամփոփել:
հՂԸՆՋՈՅՆ, տե՛ս հՂՈՒՆՋՆ:
հՂԻԿ, գ. Խցիկ:
հՂհԱՅԹ, գ. 1. Ուուոյց (վէրքի): 2. Թարախ, շարաւ, երբ: 3. փխբ. Կեղծիք, խարդախանք:
հՂհԱՅԹԵԼ, նբ. 1. Ծածկել, թաքուցանել: 2. չբ. Թարախել:
հՂհԹԵԼ, չբ. Յարել, կղկաթել:
հՂձԱԼ, չբ. 1. Խղճել, խտրել: 2. Ողորմել, կարեկցել, գթալ, աղէկիզել:
հՂձԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Կարճմտել, վարանել, տատամսել:
հՂձԵԼ, չբ. 1. Տազնապել, վարանել, երկբայել, խիթալ, վհատել, լքանել: 2. Խորշել, խոյս տալ: 3. Խտրել:
հՂձՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հՂձ (1):
հՂՈՒԸՐՏԻՒՆ, գ. Ժխոր, խառնակութիւն:
հՂՈՒՆՋՆ, գ. (կենդբ.) Խղընջոյն, կոնքեղ, կոնքել, կոքղի:
հՃԱՔԱՐ, տե՛ս հՈՒՃ:
հՃՈՂ, ա. Լի, պատարուն:

հՃՈՂԵԼ, տե՛ս հՄԾԿԵԼ:
հՄԲԱԳՈՐԾ, տե՛ս հՄԲԱԳՈՐԾՈՂ (1):
հՄԲԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Համախմբել, համահաւաքել:
հՄԲԱԳՈՐԾՈՂ, ա. 1. Խմբագործ, համահաւաքիչ: 2. (յունական ոճով) Արարչագործ:
հՄԲԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Համախմբութիւն, խմբակութիւն, հաւաքումն:
հՄԲԱԿԻՅ, ա. գ. 1. Դասակից: 2. Անդանակից:
հՄԲԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դասակցութիւն (խմբակից լինելը): 2. Խնջոյք, խրախուճք, սեղանակցութիւն:
հՄԲԱՐԱՆ, գ. Ժողովարան, եկեղեցի:
հՄԲԱՒՈՐ, ա. Խմբալ, բազմաւոր, Հանդիսական:
հՄԲԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն, գումար, ժողով, բազմութիւն:
հՄԲԵԼ, նբ. 1. Ժողովել, հաւաքել, գումարել, խումբ առնել՝ գործել, զօր առնել՝ հատանել: 2. Տօնախմբել: 3. Կուտել, միացուցանել:
հՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաքումն:
հՄԵԼ, նբ. 1. Ըմպել: 2. Քամել, ծծել:
հՄՈՐ, գ. 1. Հայս, գանգուած: 2. փխբ. Սկզբնապատճառ, հանգամանք:
հՄՈՐԵԱԼ, տե՛ս հՄՈՐՈՒՆ:
հՄՈՐԵԼ, նբ. Ջանգանել, շաղախել:
հՄՈՐՈՒՆ, ա. 1. Խմորեալ: 2. գ. Խմոր:
հՄՈՒՄՆ, գ. Արբուճն:
հՆԱՄ, գ. Խնամատարութիւն, խնամածութիւն, խնամարկութիւն, Հոգաբարձութիւն, Հոգածութիւն, Հոգարկութիւն, Հոգատարութիւն, Հոգողութիւն, Հոգ, փոյթ, յանձանձանք:
- հՆԱՄ ԱԾԵԼ՝ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ. Խնամել, Հոգալ, խնամածել, խնամարկել, Հոգաբարձ լինել, փոյթ առնել:
- հՆԱՄՈՒՄ, մ. Խնամաբար, կամակար, մտաղիւր, յանձանձաբար:
հՆԱՄԱԳՈՒԹ, ա. Գորովագուլթ:

հնԱՄԱԼԻՑ, ա. Գորովալից:
հնԱՄԱԾ, հնԱՄԱԾԱԿԱՆ, ա. հնա-
մածու, գթած:
հնԱՄԱԾԵԼ, տե՛ս հնԱՄ ԱԾԵԼ:
հնԱՄԱԾՈՒ, ա. գ. 1. հնամատար,
խնամարկու, խնամակալ, խնամարար,
Հոգաբարձու, յանձանձիջ, դարմանիչ: 2.
Գործակալ (տէրութեան), վերակացու:
հնԱՄԱԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հնԱՄ:
հնԱՄԱԿԱԼ, տե՛ս հնԱՄԱԾՈՒ:
հնԱՄԱԿԱԼԵԼ, չբ. հնամ ածել՝ ունել,
փխբ. թագաւորել:
հնԱՄԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. տե՛ս հնԱՄ:
2. Ձեռնտուութիւն, օգնականութիւն: 3.
(կրօն.) Նախախնամութիւն:
- հնԱՄԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ, մ. հնամով,
զգուշեաւ, ուշի ուշով:
հնԱՄԱԿԱՆ, ա. հնամիչ, խնամո-
ղական:
հնԱՄԱՆԱԼ, տե՛ս հնԱՄԵՆԱԼ:
հնԱՄԱՏԱՐ, տե՛ս հնԱՄԱԾՈՒ:
հնԱՄԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հնԱՄ:
հնԱՄԱՐԱՐ, տե՛ս հնԱՄԱԾՈՒ:
հնԱՄԱՐԿԵԼ, տե՛ս հնԱՄ ԱԾԵԼ:
հնԱՄԱՐԿՈՒ, տե՛ս հնԱՄԱԾՈՒ:
հնԱՄԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հնԱՄ:
հնԱՄԱՒՈՐ, տե՛ս հնԱՄԻՉ:
հնԱՄԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հնԱ-
ՄՈՒԹԻՒՆ:
հնԱՄԵԼ, տե՛ս հնԱՄ ԱԾԵԼ:
հնԱՄԵԽՕՍ, գ. Հարսնախօս (խնամիւ-
թիւն Հաստատել կամեցող):
հնԱՄԵՆԱԼ, չբ. հնամանալ (խնամի
դառնալ):
հնԱՄԻՉ, ա. հնամաւոր (որ խնամում է):
հնԱՄՈՂ, ա. Նախախնամող:
հնԱՄՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս հնԱՄԱԿԱՆ:
հնԱՄՈՂԱԿԱՆԵՆ, հնԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ,
գ. հնամ, խնամակալութիւն:
հնԱՄՈՂՕՐԷՆ, մ. ա. Բարեխնամբար,
խնամողական, բարեխնամ:
հնԱՄՈՏ, ա. Բարեսէր, բարեզութ:

հնԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ազգակցութիւն
(ամուսնութեամբ Հաստատուած բարե-
կամութիւն): 2. լայնբար՝ Կենակցու-
թիւն, ընտանութիւն:
հնԱՅ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս հնԱՅԵԼ:
հնԱՅԵԱԼ, տե՛ս հնԱՅԵԼ:
հնԱՅԵԼ, չբ. 1. հնայ առնել, անխալել,
զնդալ, գթալ, ներել, կասել: 2. նբ. Պահել,
ճշդել:
հնԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կասեցուցանել
(չթողնել մի բան անել):
հնԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. հնայումն, մարդա-
սիրութիւն, գուժ, ներողութիւն:
հնԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս հնԱՅՈՒԹԻՒՆ:
հն ԴԱԶԳԵՅԻԿ, ա. հնդալից, ուրա-
խալից:
հն ԴԱԼ, չբ. 1. Ուրախ լինել, ուրախա-
նալ, բերկրել, գուարճանալ, ցնծալ,
Հրճուել: 2. Ողջ լինել (բարեմաղթութեան
արտայայտութիւն):
- ԲԱԶՈՒՄ հն ԴԱԼ ԱՍԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԵԱԽ
կամ ԲԱՐԵՔՐ ՄՆԱԼ ԱՍԵԼ:
հն ԴԱԼԻ, ա. հնդալից, ուրախական:
հն ԴԱԼԻՑ, ա. հնդալի, ուրախալիբ,
ուրախալից, ուրախաւէտ, սրտալիբ,
բերկրալիբ, բերկրալից, գուարթալից:
հն ԴԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Ուրախակից լինել:
հն ԴԱԿՈՒԹ, տե՛ս հն ԴԱՄՈՒԼ:
հն ԴԱՄԻՏ, ա. 1. Ուրախամիտ, խրախա-
միտ, բերկրամիտ, զուարթ: 2. մ.
հնդամտաբար:
հն ԴԱՄՈԼ, տե՛ս հն ԴԱՄՈՒԼ:
հն ԴԱՄՈԼԻ, գ. (բութ.) հնդակոթ, խնդա-
մով, մոլախիճ, կոնիոն:
հն ԴԱՄՏԱԲԱՐ, մ. Զուարթապէս,
զուարթագին:
հն ԴԱՄՏԵԼ (իմ), չբ. Հեշտամտել, ուրա-
խանալ, զուարճանալ, խրախանալ:
հն ԴԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեշտամտութիւն,
խնդութիւն, ուրախութիւն, խրախու-
թիւն, Հրճուանք, զուարթութիւն:
հն ԴԱՆՔ, տե՛ս հն ԴՈՒԹԻՒՆ:

հն ԴԱՅԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, ուրախալի:
հն ԴԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ուրախ առնել,
զուարթացուցանել:
հն ԴԲՈՒՆ Դ, ա. Անհարթ, խորտաբորտ:
- հն ԴԲՈՒՆ ԴՔ, գ. Խորտաբորտք:
հն ԴԻՐ, գ. 1. Խոյզ, յոյզ: 2. Քննութիւն,
հարցուփորձ, վէճ: 3. Խնդրուածք,
խնդրանք, հայցուածք, աղաչանք,
աղերս: 4. Պահանջումն, պահանջանք:
- հն ԴԻՐ ԱՌՆԵԼ, Ի հն ԴԻՐ ԼԻՆԵԼ (Իմ)
ԵՐԹԱՎ՝ ԳԱՎ՝ ԵԼԱՆԵԼ՝ ՇՐՋԵԼ (Իմ)
ԱՆԿԱՆԵԼ (Իմ). Խնդրել, որոնել, խուզել,
յուզել:
հն ԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդումն, խինդ,
ուրախութիւն, բերկրութիւն, ցնծութիւն,
զուարթութիւն:
հն ԴՈՒՄՆ, տե՛ս հն ԴՈՒԹԻՒՆ:
հն ԴՐԱԿ, գ. 1. Հետախոյզ, հետախոյզ,
յուզակ: 2. Պատուիրակ, նուիրակ: 3.
Խնամարկու, յանձնածիչ:
հն ԴՐԱԿԱՆ, ա. 1. Հարցաքննական: 2.
Խնդրող:
հն ԴՐԱՆՔ, գ. Խնդրուածք, խնդրելիս,
հարցելիս:
հն ԴՐԵԼ, նբ. 1. Ի խնդիր ելանել, որոնել,
յուզել, խուզել: 2. Կամել, կամենալ, իղձ
լինել, հնարել: 3. Հարցանել, հարցափորձ
առնել, քննել, զննել: 4. Պահանջել: 5.
Հայցել, ժտել, աղերսել, աղաչել, աղօթել:
հն ԴՐԵԼԻՆ, տե՛ս հն ԴՐԱՆՔ:
հն ԴՐՈՒԱԾ, մասնականդ՝ հն ԴՐՈՒԱԾՔ,
գ. Խնդիր, հայցուածք, աղաչանք, պա-
ղատանք, մաղթանք, աղօթք:
հն ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քննումն, քննու-
թիւն: 2. Խնդրուածք, խնդրանք:
- հն ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՎՐԻԺՈՒՅ, տե՛ս
վՐԷժԻՆ ԴՐՈՒԹԻՒՆ:
հն ԾԴՂԱՔ, գ. Խնծղանք, խինդ, ցնծու-
թիւն, հրճուանք, բրբիջ:
հն ԾՂԱԼ, չբ. Յնծալ, կայթել, պարել,
խնճողել:

հն ԾՂԱԼԻՅ, ա. Յնծալից (խնծիղով լի):
հն ԾՂԱՆՔ, տե՛ս հն ԾԴՂԱՔ:
հն ԿԱԲԵՐ, տե՛ս հն ԿԱԶԳԵԱՅ:
հն ԿԱԶԳԵԱՅ, հն ԿԱԶԳԵԱՍ, ա. (կրօն.)
Խնկաբեր, խնկաւոր, իւղաբեր (կանայք):
հն ԿԱԼԻ, տե՛ս հն ԿԱԼԻՐ:
հն ԿԱԼԻՐ, ա. Խնկալի, փխբ. անու-
շահոտ:
հն ԿԱՄՈՒ, ա. Խնկիչ, ծխիչ (խնկահոտ
բուրող՝ տարածող):
հն ԿԱԿԱԼ, տե՛ս հն ԿԱՄԱՆ:
հն ԿԱՀՈՏ, ա. Անուշահոտ (խնկի հոտ
ուռնեցող):
հն ԿԱՄԱՆ, գ. Խնկակալ, խնկարան,
խնկանոց, տաշտ խնկոց:
հն ԿԱՄԱՏՈՅՅ, տե՛ս հն ԿԱՐԿՈՒ:
հն ԿԱՆՈՅ, գ. Խնկաման, բուրուառ,
ծխանոց:
հն ԿԱՊԱՍԱՐ, ա. Խնկաւէտ:
հն ԿԱՐԱՆ, տե՛ս հն ԿԱՄԱՆ:
հն ԿԱՐԿԵԼ, նբ. Խուռնկ արկանել, խնկել,
ծխել:
հն ԿԱՐԿՈՒ, ա. Խնկամատոյց:
հն ԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խուռնկք (խնկար-
կելը), շրջածութիւն:
հն ԿԱԽԷՏ, տե՛ս հն ԿԱՊԱՍԱՐ:
հն ԿԱԽՈՐ, ա. 1. Խնկաւորեալ, խնկելի,
օրհնեալ, սուրբ: 2. տե՛ս հն ԿԱԶԳԵԱՅ:
հն ԿԱԽՈՐԵԱԼ, տե՛ս հն ԿԱԽՈՐ (1):
հն ԿԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատուակա-
նութիւն (խնկաւոր՝ խնկաւորեալ լինելը):
հն ԿԵԼ, նբ. 1. Զմուռել, օծանել: 2. (յու-
նարէն ոճով) Զոհել: 3. Խնկարկել, ծխել:
4. Յարգել, մեծարել, բարեբանել, օրհնել:
հն ԿԵԼԻ, տե՛ս հն ԿԱԽՈՐ (1):
հն ԿԵՆԻ, ա. Անուշահոտ (տուռնկ):
հն ԿԵՓԵԱՅ, տե՛ս ԻՒՂԵՓԵԱՅ:
հն ԿԻՉ, տե՛ս հն ԿԱՄՈՒ:
հն ԶՈՐ, գ. 1. տե՛ս հն ԶՈՐԵՆԻ: 2. նման.
Այսք:
հն ԶՈՐԵՆԻ, հն ԶՈՐԻ, գ. (բար.) Խնճոր
(խնճորի ծառ):

հնձՈՂԵԼ, տե՛ս հնժՂԱԼ:
հնձՈՅ, հնձՈՅՔ, գ. 1. Խրախուլթիւն,
խրախճանք, խրախճանութիւն, կոչունք:
2. Հանդէս: 3. Ամբոխ, բազմութիւն
(Հանդէսին Հաւաքուած):
հնՈՒԼ, նբ. Խցանել, խցել, փակել,
կափուցանել:
հնՉԵԼ, տե՛ս հԱՆՉԵԼ:
հնՋՈՅՔ, տե՛ս հնձՈՅՔ:
հնՇՏԵԱԿ, տե՛ս հՇՏԻ:
հնՇՏԻ, մանաւանդ՝ հնՇՏԻՔ, գ. Խիշտք,
խշտեակ:
հնՇՏՐԵԼ, նբ. ԱբՀամարՀել:
հնՈՁ, գ. (Կենդբ.) Կոճան, գոճան:
հնՈՁԱԲԱՐՈՅ, տե՛ս հնՈՁԱՄԻՏ:
հնՈՁԱԳՆԱՅ, ա. Խոզաշաւիղ, փխբ. աղ-
տեղի, անմաքուր:
հնՈՁԱԿԵՐՊ, ա. Խոզանման (խոզի կեր-
պարանքով):
հնՈՁԱՄԻՏ, ա. Խոզաբարոյ, աղտեղասէր:
հնՈՁԱՆ, գ. Մղտ:
հնՈՁԱՆԱՆԱԼ, չբ. Խոզանել (խոզի մազի
նման ցցուել):
հնՈՁԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս հնՈՁԱՆԱՆԱԼ:
հնՈՁԱՆՄԱՆ, ա. Խոզակերպ, խոզա-
բարոյ:
հնՈՁԱՇԱԻԻՂ, տե՛ս հնՈՁԱԳՆԱՅ:
հնՈՁԵԱՆ, գ. յոգն. Խոզք:
հնՈԹՈՏԵԼ, չբ. Խեթալ (խէթ՝ խոժոռ
նայել):
հնՈԺՈՒ, ա. 1. Խիստ, դաժան, դժնեայ,
խէթ (դէմքի՝ Հայեացքի մասին): 2.
Խոշոր, անհարթ:
հնՈԺՈՒՈՒԳԵՂ, ա. Ձառարդէմ, խոշո-
րազեղ, տգեղ:
հնՈԺՈՒՈՒԴԷՄ, ա. Վայրահայեաց,
դժնահայեաց, ձառարդէմ:
հնՈԺՈՒԵԼ (իմ), չբ. 1. Դժկամակել, թախ-
ծել, տխրել, տրտմել: 2. փխբ. Մթագնել,
ամպել:
հնՈԺՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Տխրութիւն: 2.
Խոշորութիւն, անհարթութիւն:

հնՈԼԵԼ, նբ. Վանել, ցրել, քշել (ամբոխը
մի տեղից):
հնՈԼԽԵՅԳԵՏԻ, տե՛ս ԽԼԻՐԴԵՆ:
հնՈՒՈՁ, ա. մ. ԱՀաւոր, խրոխտ:
հնՈՒՈՄԵԼ, նբ. Ոռոզանել:
հնՈՒՈՄՔ, գ. 1. Խորածոր, Հեղեղատ,
ծործոր, առուամէջք: 2. Մացառք:
հնՈՒՈՁ, գ. Խոխոջիւն, շառաչիւն,
կարկաչ:
հնՈՒՈՁԱՆՔ, տե՛ս ԽՈՂԽՈՁԱՆՔ:
հնՈՒՈՁԵԼ, չբ. Խոջխոջանել, շառաչել
(խոխոջիւնով Հոսել):
հնՈՒՈՁԻԻՆ, տե՛ս ԽՈՒՈՁ:
հնՈՒՈՏԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, Հա-
մարձակել:
հնՈԿ, գ. ԽորՀուրդ, մտածութիւն:
- Ի ԽՈԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Մտածել, Հոգալ:
հնՈԿԱԼ, նբ. չբ. 1. Ի խոկ արկանել,
զմտակ ածել, մտածել, խորհել, խոճոճել,
որոճել ընդ միտ: 2. Երկնել, Հոգալ,
կամել, յոժարել, Հնարել:
հնՈԿԻՄՆ, գ. ԽորՀումն, մտածութիւն,
մտածումն:
հնՈՀ, գ. Կերակուր, խորտիկ:
հնՈՀԱԿԱՆ, ա. 1. Խոհեմ, խոհեմական,
խորհրդական, ճարտար, Հանճարեղ,
իմաստուն: 2. Խորամանկ, չարարուեստ:
- ԽՈՀԱԿԱՆՆ, գ. Խոհականութիւն, խո-
հեմութիւն:
հնՈՀԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ԽՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ:
հնՈՀԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Քաջախոհ, ողջա-
խոհագոյն, ողջախոհ:
հնՈՀԱԿԱՆԱԼԻՐ, ա. Իմաստալից (խոհա-
կանութեամբ լի):
հնՈՀԱԿԱՆԱՆԱԼ, չբ. Իմաստնանալ:
հնՈՀԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Խոհականաբար,
խոհեմաբար, իմաստնաբար:
հնՈՀԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Խոհեմութիւն,
իմաստութիւն, խոհեմտութիւն: 2. Մտա-
ւորութիւն, զգոնութիւն, խելք: 3.
Խորհուրդ, մտածութիւն: 4. Իմաստ,
միտք:

հոռու և անհավատ, գ. Խոհարար, խաճաճոք, խաճակեր, խաճարար, խորտկարար: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, չք. հառաճակ: հոռու և անհավատ, գ. Խոհակերանոց, խոհանոց, խոհարարանոց, խոհարարոց: հոռու և անհավատ, գ. Խոհակերպիչ, խաճակերպիչ, խաճագործեր, խաճարարներ: հոռու և անհավատ, տե՛ս Գառնիկ և Լիլի: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, գ. Խորհրդարան, միտք, խելք: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ (իմ), տե՛ս հոռու և անհավատ (իմ): հոռու և անհավատ, ա. Խոհական (անձն), իմաստուն, հանճարեղ, ուշիմ, մտացի: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, ա. Խոհականագոյն, իմաստանագոյն: հոռու և անհավատ, ա. Խոհական, իմաստանական: հոռու և անհավատ, գ. Խոհաներ, խոհականներ: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, ա. Խոհան, զգօն, մտացի, իմաստուն, ուշիմ: հոռու և անհավատ, չք. Իմաստանալ, զգօնանալ, զգաստանալ: հոռու և անհավատ, մ. Խոհանասիրապէս: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, գ. Բարեսիրտներ (խոհան սիրող ընտաններ): հոռու և անհավատ, չք. Զգօնացուցանել: հոռու և անհավատ, ա. Խոհան (խոհանուժեմ) ընթացող գործող: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ (1, 2):

հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ (1): հոռու և անհավատ, գ. 1. Գայռ, ցիլիս, միծ, տիղմ: 2. Գարշուկ: հոռու և անհավատ, ա. 1. Տղմայիս, աղտեղի, գարշ, պիղծ: 2. Չարամիտ, չարագործ: հոռու և անհավատ, ա. Խորհրդարան, խոհական: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, գ. Խորհուրդ, խոհականներ: հոռու և անհավատ, ա. Խոհական, խոհան, իմաստուն: հոռու և անհավատ, չք. Զենուկ, սպանանել (սրող), մորթել, փողոտել, խոշոշել, մեռուցանել, տանջել: հոռու և անհավատ, ա. Փողոտիչ, սպանիչ, սպանող: հոռու և անհավատ, գ. Փողոտուն, սպանուն, գենուն: հոռու և անհավատ, չք. Բարեղի, բարեղալ: հոռու և անհավատ (իմ), տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, գ. Խոհանագոյն: - Զուր և անհավատ հոռու և անհավատ. Արտաթորուն, արտաթորներ: հոռու և անհավատ, չք. Զոտել, գեղուկ, յորդել: - Ի վեր հոռու և անհավատ. Զգայուկ, փսիսել, ործալ, ործկալ: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, գ. 1. Փող, խուղակ, ազու-գայք, ջրմուկ: 2. տե՛ս անհավատ (1): հոռու և անհավատ, գ. Խոհակող: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ (1): հոռու և անհավատ, գ. 1. Առն (արու ոչխար): 2. Հոյ, էշ, բարան: հոռու և անհավատ, գ. (ճարտղ) վերնախարիսխ, ախաղաղակ, թակաղաղ: հոռու և անհավատ, տե՛ս հոռու և անհավատ: հոռու և անհավատ, չք. Յարձակել, սլանալ,

սրանալ, սուրալ, վարզել:
հոՅԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Առևանգութիւն:
հոՅԶ, գ. Յոյգ, խնդիր, քննութիւն,
զննութիւն, հարցուփորձ:
հոՅՅ, գ. Ուռոյց, պալար, խաղաւարտ:
հոՅՅ ԱՌՆՈՒԼ. հոյս տալ, խուսափել:
հոՅՅ ՏԱԼ. հոյս առնուլ, խուսափել,
խուսել, խորշել, հեռանալ, փախչել,
խտորել, տեղի տալ:
հոՅԲ, գ. Փակեղն, թաղ, պսակ, միթր:
հոՅԲԱԳՈՐԾ, տե՛ս հոՅԲԱՐԱՐ:
հոՅԲԱԴԻՐ, ա. 1. Թագադիր, թագա-
կապ: 2. տե՛ս հոՅԲԱՐԱՐ:
հոՅԲԱՐԱՐ, ա. գ. Խոյրագործ:
հոՆԱՐՀ, ա. 1. Ստորին, ցած: 2. Համեստ,
հնազանդ, հլու, հեղ: 3. Նուաստ, յետին,
նկուս, անաւագ, անտոհմ, անշուք: 4.
Խոնարհական (խոնարհութիւն արտա-
յայտող): 5. մ. Խոնարհեալ, ի գուճս
իջեալ:
- Ի հոՆԱՐՀ, մ. Ի վայր, ի ստոր:
- հոՆԱՐՀ ԱՌՆԵԼ. Խոնարհեցուցանել,
նուաստացուցանել:
- հոՆԱՐՀ ԼԻՆԵԼ. Խոնարհել, նուաս-
տանալ:
հոՆԱՐՀԱԲԱՐ, մ. Խոնարհապէս:
հոՆԱՐՀԱԿԱՆ, ա. Խոնարհ, գիջական:
հոՆԱՐՀԱՄԻՏ, ա. Խոնարհասիրտ:
հոՆԱՐՀԱՄՏԵԼ, չբ. Խոնարհել (խո-
նարհ՝ խոնարհամիտ դառնալ):
հոՆԱՐՀԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնարհու-
թիւն (խոնարհամիտ լինելը):
հոՆԱՐՀԱՊԵՍ, տե՛ս հոՆԱՐՀԱԲԱՐ:
հոՆԱՐՀԱՍԻՐՏ, տե՛ս հոՆԱՐՀԱՄՏ:
հոՆԱՐՀԵԼ¹, տե՛ս հոՆԱՐՀԵՅՈՒ-
ՅԱՆԵԼ:
հոՆԱՐՀԵԼ² (իմ), չբ. 1. Իջանել, կորա-
նալ, կծկել: 2. Զիջանել, միտել, հակել,
յանձն առնուլ: 3. Նկուս լինել, ընկճել,
նուաստանալ: 4. Ճգնել, գղջալ: 5. Հա-
մեստանալ:
հոՆԱՐՀԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Իջուցա-

նել, կորացուցանել: 2. Զիջուցանել,
յանգուցանել, ձգել, շարժել: 3. Նկուս
առնել, նուաստացուցանել, ճգնեցու-
ցանել, նեղել, ճնշել: 4. Համես-
տացուցանել:
հոՆԱՐՀԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Իջուցիչ:
հոՆԱՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոնարհա-
մտութիւն: 2. Նուաստակերպութիւն,
նուաստութիւն, անշքութիւն, անփա-
ռութիւն: 3. Յածութիւն, պարկեշտու-
թիւն, համեստութիւն, չափաւորութիւն,
կրօնաւորութիւն: 4. տե՛ս հոՆԱՐ-
ՀՈՒՄՆ (2):
հոՆԱՐՀՈՒՄՆ, գ. 1. Խոնարհութիւն,
նուաստութիւն, իջումն, գիջումն: 2.
(քեր.) Լծորդութիւն, խոնարհութիւն:
հոՆԱՐՀՈՒՍՏ (միայն Ի հոՆԱՐՀՈՒՍՏ
ձևով), տե՛ս ՎԱՅՐՈՒՍՏ (Ի վայրուստ):
հոՆԱՒ, ա. 1. Նայ, թաց, գէջ, ջրի: 2. գ.
Խոնաւութիւն, թացութիւն, գիջութիւն,
տամկութիւն:
հոՆԱՒԱԿԱՆ, ա. Խոնաւային, խոնաւ,
թաց, գէջ:
հոՆԱՒԱՅԻՆ, ա. Խոնաւական (խոնա-
ւութեամբ բնորոշուող), ջրային:
հոՆԱՒԱՆԱԼ, չբ. Տամկանալ, գիջանալ,
թացանալ:
հոՆԱՒԱՏԵՍԱԿ, ա. Տամկատեսակ:
հոՆԱՒԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խոնաւեցու-
ցանել, տամկացուցանել, թանալ:
հոՆԱՒԵԼ¹, տե՛ս հոՆԱՒԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
հոՆԱՒԵԼ² (իմ), չբ. 1. Խոնաւանալ: 2.
Գիջանալ:
հոՆԱՒԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս հոՆԱՒԱ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
հոՆԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տամկութիւն,
թացութիւն: 2. Գիջութիւն:
հոՆԱՒՈՒՏ, ա. Խոնաւական, խոնաւ,
նամէտ, գիջիւն, թաց, ջրի, լոյծ:
հոՆԱՂ¹, Ի հոՆԱՂ, մ. Ի ներքս, ի ներքոյ, ի
վայր:
հոՆԱՂ², 1. ա. Խոնջեալ: 2. գ. Խոնջանք,

խոնջութիւն, խոնջումն:
հոնջԱԿԱՆ, ա. Աշխատիչ, խոնջա-
վաստակ, տաժանելի, տաժանական:
հոնջԱՆ, գ. Կապ (վարտիքի՝ անդրա-
վարտիքի):
հոնջԱՆՔ, գ. խոնջումն, խոնջութիւն,
աշխատութիւն:
հոնջԱՎԱՍՏԱԿ, տե՛ս հոնջԱԿԱՆ:
հոնջԱԵ (իմ), չբ. Յոգնել, վաստակել,
աշխատել:
հոնջԱՌԻԹԻԻՆ, հոնջԱՌԻՄՆ, գ. խոնջ,
խոնջանք, վաստակ, աշխատութիւն, աշ-
խատանք:
հոնջԻԻՆ, տե՛ս հոՕՇԻԻՆ:
հոնջՈՇ, տե՛ս ՄԱՐԴԻԱՀՈՇՈՇ:
հոնջՈՇԵԼ, տե՛ս հոՌՂհոՌՂԵԼ:
հոնջՈՏ, գ. խորշոտ, խաբւ (չոր խոտ):
հոնջՈՐ, ա. 1. Կոշտ, անողորկ, անհարթ,
խորտաբորտ, խիստ, կարծր, պինդ, հաստ:
2. Անշուք, գձուձ (զգեստ): 3. Թանձր,
թաւ:
հոնջՈՐԱԳԵՂ, տե՛ս հոՌԺՈՒԱԳԵՂ:
հոնջՈՐԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս հոնջՈՐԱԶԳԵՍ:
հոնջՈՐԱԶԳԵՍ, ա. խոշորազգեստ,
խոշորահանդերձ:
հոնջՈՐԱԾ, ա. խտամբեր, խիստ:
հոնջՈՐԱՀԱՆԴԵՐՁ, տե՛ս հոնջՈՐԱ-
ԶԳԵՍ:
հոնջՈՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Մեծանայ: 2. Սոն-
քանայ, գիրանայ:
հոնջՈՐԱՊԷՍ, մ. Վեր ի վերոյ:
հոնջՈՐԱՎԱՐ, ա. խտամբեր:
հոնջՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. խտացու-
ցանել, սաստկացուցանել:
հոնջՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Անհարթութիւն,
խստութիւն:
հոնջՏԱԼ, չբ. Կաղայ:
հոնջՏԱՆԳԱՆՔ, գ. Տանջանք, չարչա-
րանք, կտտանք, գան, ձաղկանք,
կոշկոճումն, տագնապ:
հոնջՏԱՆԳԵԼ, նբ. Տանջել, հարկանել,
տագնապել, կտտել, չարչարել, կոշկոճել,

պատժել, բռնադատել:
հոնջՏԱՆԳԻՁ, ա. Կտտող, չարչարիչ:
հոնջՏԱՆԳՈՒՄՆ, գ. խոշտանգանք (խոշ-
տանգելը, խոշտանգուելը):
հոնջՏԱՆԿԱՆՔ, տե՛ս հոնջՏԱՆԳԱՆՔ:
հոնջՏԱՆԿԵԼ, տե՛ս հոնջՏԱՆԳԵԼ:
հոնջՏԱՆԿՈՒԹԻՆ, տե՛ս հոնջՏԱՆ-
ԳՈՒՄՆ:
հոնջՏԱՐ, գ. Սան (դաստիարակութեան
յանձնուած երեխայ):
հոնջ, գ. 1. Խութ, խոչընդոտն, խոչ-
ընդակն: 2. փխբ. Արգել (խանգարիչ
հանգամանք): 3. Փուշ (ողնու):
հոնջԸՆԴԱԿՆ, տե՛ս հոնջ (1):
հոնջԸՆԴՈՏՆ, տե՛ս հոնջ (1, 2):
հոնջԱԼ, չբ. խայտալ, կայտուել:
հոնջԱՆ, ա. գ. Ամայի, կորդ, անգործ
(չող, տեղ):
հոնջԱՆԱՆԱԼ, չբ. 1. Ամայանայ, կոր-
դանայ, արօտանայ: 2. փխբ. Անպի-
տանանայ:
հոնջԱՆԱՅՈՒՄՆ, գ. խոպանումն, խո-
պանութիւն, ամայութիւն, խանգարումն,
անպիտանութիւն:
հոնջԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. խոպանել,
աւերել, անպիտանացուցանել:
հոնջԱՆԵԼ, տե՛ս հոնջԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
հոնջԱՆՈՒԹԻՆ, հոնջԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս
հոնջԱՆԱՅՈՒՄՆ:
հոնջՈՊ, ոպք, տե՛ս հոնջՈՊԻՔ:
հոնջՈՊԻ, ա. Գանգուր, հւկակէն:
հոնջՈՊԻՔ, գ. Գանգուրք:
հոնՈ, գ. Խրամ (պարսպի մէջ բացուած
անցք):
հոնՈԱՊԵՏ, տե՛ս ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏ:
հոնՈԵԼ, նբ. Խրամ հատանել, խրամատել:
հոնՈՈՁ կամ հոնՈՈՁ, գ. Փոս:
հոնՈՈՁԱՆԱԼ, չբ. խոռոչել (խոռոչ
գոյանայ՝ բացուել):
հոնՈՈՁԵԼ (իմ), տե՛ս հոնՈՈՁԱՆԱԼ:
հոնՍԱԲԱՆԵԼ, նբ. խոստանայ (խօսքով
կամ գրով):

հոՈՍԱԱԲԱՆՈՒԹԻԻՒՆ, գ. 1. Խոստումն (խօսքով կամ ջրով): 2. Ցառաջաբանութիւն, նախասացութիւն, յառաջաբան: հոՈՍԱԿ, գ. Կալուած (օգտուելու համար տրուած հողային տիրոյթ):

հոՈՍԱՆԱԼ, նբ. 1. Խոստմունս առնել, ուխտել: 2. Սպառնալ: 3. Խոստովանել: հոՈՍԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս հոՈՍՈՒՄՆ:

հոՈՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի խոստումն ածել:

հոՈՍՈՎԱՆ, միայն՝
- հոՈՍՈՎԱՆ ԱՌՆԵԼ (իմ), հոՈՍՈՎԱՆ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս հոՈՍՈՎԱՆԵԼ:
հոՈՍՈՎԱՆԱԲԱՐ, մ. հոՈՍՈՎԱՆՕՐԷՆ:

հոՈՍՈՎԱՆԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) 1. Դաւանական: 2. Խոստովանողական, վկայական, մարտիրոսական:

հոՈՍՈՎԱՆԱԿԻՑ, ա. Ձայնակիրց, միաբան:

հոՈՍՈՎԱՆԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձայնակցութիւն:

հոՈՍՈՎԱՆԵԼ, հբ. 1. Դաւանել, ճանաչել, համարել, ընդունել, ստորասել, յանձն առնուլ: 2. Խոստովան լինել, խոստուել լինել, ապաշխարել: 3. Խոստանալ: հոՈՍՈՎԱՆՈՂ, ա. 1. Դաւանող: 2. Մարտիրոս:

հոՈՍՈՎԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս հոՈՍՈՎԱՆԱԿԱՆ:

հոՈՍՈՎԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոստովանութիւն (խոստովանելը):

հոՈՍՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Դաւանութիւն: 2. Ապաշխարութիւն: 3. Հաւանութիւն, ստորասութիւն: 4. Գոհութիւն, գոհաբանութիւն, օրհնութիւն, փառաբանութիւն: 5. Ուխտ:

հոՈՍՈՎԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս հոՈՍՈՎԱՆԱԲԱՐ:

հոՈՍՈՒԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հոՈՍՈՎԱՆԵԼ (2):

հոՈՍՈՒՄՆ, գ. 1. Խոստացումն, խոստա-

բանութիւն: 2. Խոստովանութիւն, յանձնառութիւն: 3. Ուխտ: 4. Խօսումն (նշանուելը):

- Ի հոՈՍՈՒՄՆ ԱԾԵԼ, տե՛ս հոՈՍԱՅՈՒՑԱՆԵԼ:

- հոՈՍՄՈՒՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս հոՈՍՏԱՆԱԼ:

հոՈՏ, գ. Բոյս (խոտեղէն), դալար, դալարի, կանաչ, բանջար (վայրի):

հոՈՏԱԲԵՐ, ա. Խոտաւէտ (առատ խոտ բերող):

հոՈՏԱԲՈՅԾ, ա. Խոտաբուս:

հոՈՏԱԲՈՒՏ, ա. 1. Խոտաճարակ: 2. Խոտեղէն:

հոՈՏԱԼԻՑ, ա. Խոտաւէտ:

հոՈՏԱԿԵՐ, Դալարակեր, խոտաճարակ:

հոՈՏԱՃԱՐԱԿ, ա. Խոտակեր:

հոՈՏԱՆ, ա. Ընկեցիկ, անարգ, յոռի, անպիտան, անպէտ:

- հոՈՏԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս հոՈՏԵԼ:

- հոՈՏԱՆԱԻ, մ. Անարգաբար, չարաչար:

հոՈՏԱՆԵԼ, տե՛ս հոՈՏԵԼ:

հոՈՏԱՎԱՅԵԼ, ա. Խոտեղէն:

հոՈՏԱԻՏ, ա. Խոտալից:

հոՈՏԵԼ, նբ. Խոտան առնել, խոտանել, մերժել, անարգել, արհամարհել, ընդ վայր հարկանել:

հոՈՏԵՂԷՆ, ա. 1. Խոտավայել: 2. գ. Փսիաթ, պարիխ, խշտիք:

հոՈՏԻՉ, ա. Անարգու:

հոՈՏՈՐ, ա. Թիւր, մոլար, ծուռ, զարտուղի:

հոՈՏՈՐԱԿԻ, տե՛ս հոՈՏՈՐՆԱԿԻ:

հոՈՏՈՐԵԼ¹, տե՛ս հոՈՏՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

հոՈՏՈՐԵԼ² (իմ), հբ. 1. Ձարտուղել, շեղել, մոլորել, հակամիտել: 2. Խորշել, օտարանալ:

հոՈՏՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դարձուցանել, թիւրել, ստերիւրել, մոլորեցուցանել:

հոՈՏՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ա. Մոլորեցուցիչ:

հոՈՏՈՐՆԱԿ, հոՈՏՈՐՆԱԿԱՆ, տե՛ս

հոՈՏՈՐՆԱԿԻ:

հոՏՏՈՐԱԿԵԼ(իմ), չբ. Տարաբերել, պտուտել (խոտորնակի շրջուել):
հոՏՏՈՐԱԿԻ, մ. ա. Խոտորակի, խոտորնակ, խոտորնակս, խոտոր, առ ի շեղ, շեղ:
հոՏՏՈՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս հոՏՏՈՐՈՒՄՆ:
հոՏՏՈՐՈՒՄՆ, գ. Խոտորութիւն, մոլորութիւն, շեղութիւն, թիւրութիւն:
հոՏՏՈՒՅՔ, գ. յոգն. Գուճք, խոչակուճք (սրունքի ոսկորները):
հոՈՐ, ա. 1. Խորին: 2. փխբ. Խրթնածածուկ, դժուարիմաց, մութ, գաղտնի, թաքուն: 3. փխբ. Սաստիկ, ծայրայեղ, յետին: 4. գ. Խորութիւն, խորխորատ, փոս, գուբ, վիհ, անդունդք:
- Ի հոՈՐ, մ. Խորագոյնս, խորագունաբար, շատ, սաստկապէս, չարաչար, կարեկէր:
հոՈՐԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հնարիմացութիւն, հնարագիտութիւն, խորամանկութիւն:
հոՈՐԱԳԷՏ, ա. 1. Խելացի, իմաստուն, հանճարեղ, հնարագէտ, հնարիմաց, կանխատես: 2. Խորամանկ: 3. Հնարագիւտական, ճարտար:
հոՈՐԱԳԻՏԱԳՈՅՆ, ա. Իմաստնագոյն:
հոՈՐԱԳԻՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հանճարեղութիւն, հնարիմացութիւն, ճարտարութիւն: 2. Խորամանկութիւն:
հոՈՐԱԳՆԱՅ, ա. Ծովագնաց, ծովամուխ:
հոՈՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զննտագոյն, խոնարհագոյն (աւելի կամ շատ խոր): 2. Ներքսագոյն, հեռագոյն: 3. մ. Խորագոյնս, խորագունաբար, ի խոր:
- հոՈՐԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս հոՈՐԱԳՈՅՆ (3):
հոՈՐԱԳՈՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս հոՈՐԱԳՈՅՆ (3):
հոՈՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. 1. Խորագէտ: 2. ԽորՏրգաւոր:
հոՈՐԱԽՕՍ, ա. Կոկորդախօս, խորաշուրթն:
հոՈՐԱԶՈՐ, գ. Խոխոմք:
հոՈՐԱՄԱՆԳ, տե՛ս հոՈՐԱՄԱՆԿ:
հոՈՐԱՄԱՆԿ, ա. 1. Զարարուեստ, նեն-

գազործ, խաբեբայ, չարամանկ, չարագործ: 2. Խարդախ, պատիր:
հոՈՐԱՄԱՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Խորամանկութիւն, չարարուեստութիւն:
հոՈՐԱՄԱՆԿԵԼ, նբ. Նենգել, պատրել, դաւաճանել:
հոՈՐԱՄԱՆԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Խորամանկագործութիւն, չարամանկութիւն, չարարուեստութիւն, նենգ, խաբէութիւն, կեղծաւորութիւն, դաւաճանութիւն, դարանակալութիւն, չարութիւն: 2. Հենգն, այսլն:
հոՈՐԱՄԻՋՈՅ, ա. Գոգաւոր:
հոՈՐԱՅԱՏԱԿ, տե՛ս հոՈՐԱՍՈՅՁ (2):
հոՈՐԱՅԻՆ, ա. Անդնդային, ծովային:
հոՈՐԱՅՈՐՁԱՆ, ա. Յորճանախոր:
հոՈՐԱՆ, գ. 1. Վրան: 2. նման. Երկնակամար: 3. Դիւան, դահլիճ: 4. Եկեղեցի, տաճար: 5. (Եկեղց.) Բեմ, սեղան: 6. Յարկ, տուն, սենեակ:
- հոՈՐԱՆ ՍՐԲՈՒԹԵԱՆ. Եկեղեցի:
հոՈՐԱՆԱԼ, չբ. Գոգանալ, խոռոչանալ:
հոՈՐԱՆԱԿԱՊ, ա. Կամարակապ, գմբեթաւոր:
հոՈՐԱՆԱԿԱՐ, ա. Խորանարար:
հոՈՐԱՆԱԿԻՅ, ա. Յարկակից, բնակակից:
հոՈՐԱՆԱԶԵԻ, ա. Խորանանման, կամարածէ, գմբեթածէ:
հոՈՐԱՆԱՅԱՐԿ, ա. Կամարակապ, երկնանման:
հոՈՐԱՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս հոՈՐԱՆԱԶԵԻ:
հոՈՐԱՆԱՇԷՆ, ա. Գմբեթարդ, խորանածէ:
հոՈՐԱՆԱՊԱՀ, ա. գ. Վանապան:
հոՈՐԱՆԱՐԱՐ, տե՛ս հոՈՐԱՆԱԿԱՐ:
հոՈՐԱՆԱՐԴ, ա. գ. 1. Քուեսայ, կիւբիկոն, կիլոս: 2. Խորանածէ, գմբեթարդ:
հոՈՐԱՆԱՒՈՐ, ա. Վրանաբնակիչ:
հոՈՐԱՇՈՒՐԹՆ, տե՛ս հոՈՐԱԽՕՍ:
հոՈՐԱՍՈՅՁ, ա. 1. Սուգեալ: 2. Խոր, խորին, խորայատակ: 3. գ. Խորք, խորութիւն:

- **ԽՈՐԱՍՈՅՁ ԱՌՆԵԼ.** *Խորասուզել, սուզել, ընկղմել:*
- **ԽՈՐԱՍՈՅՁ ԼԻՆԵԼ.** *Խորասուզել, ընկչնուկ:*
ԽՈՐԱՍՈՒՋԵԼ, նբ. չբ. տե՛ս ԽՈՐԱՍՈՅՁ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ԽՈՐԱՓԻՏ, գ. 1. *Խորխորատ, վիհ, վերապ, անդունդք:* 2. *ա. Խորին, խորագոյն:*
ԽՈՐԱՓՈՐ, ա. Խոր (*խոր փորուած*):
ԽՈՐԱՔՆԻՆ, ա. Խորիմաց, դժուարիմաց, իմացագոյն:
ԽՈՐԳ, տե՛ս ՔՈՒՐՁ:
ԽՈՐԳԱԶԳԱՅ, ԽՈՐԳԱՀԱՆ ԴԵՐՁ, ա. Խարազնազգեաց, խարազնազգեստ, քրճազգեաց, քրճազգեստ:
ԽՈՐԳԵՂԷՆ, ա. Քրճեղէն:
ԽՈՐԴ, տե՛ս ԿՈՒՈՒՆԿ:
ԽՈՐԵԼ, նբ. 1. *Փորել, փոսել, փոսացուցանել, գողել:* 2. *Թաքուցանել, թաղել, ծածկել, պահել, գողել:* 3. *Գողանալ, սեպհականել:* 4. *Խանդարել, եղծանել:*
ԽՈՐԷՋՔ, գ. յոգն. Ջրասուզակք:
ԽՈՐԹ, գ. ա. 1. *Ուրջու:* 2. *Աղջկորդի, հարճորդի, պոռնկորդի:* 3. *Անհարազատ, օտար:* 4. *Խարդախեալ, կեղծ:*
ԽՈՐԹԱԲԱՐՈՅ, ա. Օտարաբարք:
ԽՈՐԹԱՆԱԼ, չբ. Օտարանալ, ուժանալ (*խորթ՝ օտար դառնալ*):
ԽՈՐԹԱՏԵՍԱԿ, ա. Խորթ, օտարոտի:
ԽՈՐԹԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Օտարացուցանել, ուժացուցանել:
ԽՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուժուկութիւն:
ԽՈՐԹՄԱՅ, ա. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց, իմացագոյն:
ԽՈՐԻՆ, տե՛ս ԽՈՐ:
ԽՈՐԻՍԽ, գ. 1. *տե՛ս ՄԱՂ (2):* 2. *Պան, խիւս, փոխինդ:*
ԽՈՐԻՉ, գ. Մորթ, մաշկ (օձի շապիկ, խոզի կաշի):
ԽՈՐԽՈՒԵԼ (Իմ), չբ. Հերճոտել (ճեղքեր գոյանալ՝ բացուել):

ԽՈՐԽՈՐԱՏ, գ. 1. *Խորափիտ, վիհ, գուբ:* 2. *նման. Գերեզման:* 3. *Դժոխք:* 4. *փխբ. Կորուստ:*
ԽՈՐՀԵԼ (Իմ), չբ. 1. *Խոկալ, զմտաւ ածել, մտածել, խորհրդածել, տրամաբանել, որոճել:* 2. *Հոգ տանել, հոգալ, ուշ ունել, ի խոկ արկանել, խնամ տանել՝ ունել:* 3. *Ի մտի դնել, յօժարել, կամել, ջանալ:* 4. *Կարծել, համարել, ընդունել, ճանաչել:* 5. *Խորհրդակցել, խորհուրդ առնել:*
ԽՈՐՀԵՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Խոհեցողական, խոհական:
ԽՈՐՀԵՅՈՒՄՆ, ԽՈՐՀՈՒՄՆ, գ. Խորհուրդ, մտածութիւն, միտք:
ԽՈՐՀՈՒՐԴ, գ. 1. *Մտածութիւն, խորհրդաժողովիւն, խոկումն, տրամախոհութիւն:* 2. *Խորհրդակցութիւն:* 3. *Խրատ:* 4. *Միտք, դիտաւորութիւն, իմաստ:* 5. *Խոհականութիւն, խելք, հանճար, իմաստութիւն:* 6. *Գաղտնիք:* 7. *Տիպ, օրինակ, նշանակ:*
- **ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԵԼ:**
- **ԽՈՐՀՐԴՈՎ, մ. Խորհրդաբար, գաղտ:**
ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՆԵԼ, նբ. Խորհուրդ առնել:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐ, մ. 1. *Դիտմամբ, դիտաւորութեամբ:* 2. *Իմանալապէս:* 3. *Գաղտ, գաղտաբար, ծածկաբար:*
ԽՈՐՀՐԴԱԲԱՐՁ, տե՛ս ԽՈՐՀՐԴԱԿԻՐ:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԵՐԵԼ, նբ. Խորհրդածել, զմտաւ ածել, մտածել, խորհել, խոկալ:
ԽՈՐՀՐԴԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհումն, խոկումն, մտածութիւն, տրամախոհութիւն:
ԽՈՐՀՐԴԱԳԷՏ, ա. 1. *Խելամուտ, խորհրդագգած:* 2. *Խորագէտ, իմաստուն, ճարտար:*
ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾ, ա. գ. Խորհրդածու, խորհրդական:
- **ԽՈՐՀՐԴԱԶԳԱԾ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ.** *Խորհրդազգածեցուցանել, խորհրդագգածել:*

հոՐՀՐԴԱԶԳԱԾԵԼ (իմ), հոՐՀՐԴԱ-
ԶԳԱԾԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս հոՐՀՐԴԱ-
ԶԳԱԾ ԱՌՆԵԼ ԼԻՆԵԼ:

հոՐՀՐԴԱԶԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.)
Իւղազլխուժիւն, խորհրդածուժիւն,
խորհուրդ:

հոՐՀՐԴԱԾԵԼ, տե՛ս հոՐՀԷԼ:
հոՐՀՐԴԱԾՈՒ, ա. գ. Խորհրդական,
խորհրդազգած, խորհրդակ:

հոՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մտածու-
թիւն, դիտաւորութիւն: 2. (եկեղջ.)
խորհուրդ:

հոՐՀՐԴԱԿ, տե՛ս հոՐՀՐԴԱԾՈՒ:
հոՐՀՐԴԱԿԱԼ, ա. Խորհրդակից, գոր-
ծակից, արարչակից:

հոՐՀՐԴԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Խորհրդակից,
ատենակալ: 2. Իմաստնական, խոհական,
խոհեմական, բանական: 3. Ծածուկ,
գաղտնի, խորին, խորհրդաւոր: 4. Աս-
տուածային, նուիրական, սուրբ, սրբա-
րան: 5. Խորհրդածու:

հոՐՀՐԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սրբազնա-
գոյն: 2. Խոհականագոյն, լաւագոյն:
հոՐՀՐԴԱԿԱՆԵԼ, տե՛ս հոՐՀՐԴԱԾԵԼ:

հոՐՀՐԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոր-
հրդակցութիւն, խորհուրդ, ատեան: 2.
Խոհականութիւն, զգօնութիւն: 3. Մտա-
ծութիւն:

հոՐՀՐԴԱԿԱՍԱՐ, տե՛ս ԿԱՍԱՐԻԶ:
հոՐՀՐԴԱԿԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՍԱ-
ՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:

հոՐՀՐԴԱԿԻՐ, ա. 1. Խորհրդաբարձ: 2.
Խորհրդակից:

հոՐՀՐԴԱԿԻՅ, ա. գ. 1. Խորհրդական,
ատենակալ: 2. Համախոհ, գործակից:
հոՐՀՐԴԱԿՈՐՈՅՍ, ա. Անհանձար:

հոՐՀՐԴԱԿՅԵԼ, նբ. Խրատ տալ, յոր-
դորել:

հոՐՀՐԴԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրատու-
ութիւն, խորհուրդ: 2. Խոհականութիւն:
հոՐՀՐԴԱՅԵՂՅ, ա. Խորհրդաւոր
(խորհրդով լի):

հոՐՀՐԴԱՆՈՅ, գ. 1. Խորհրդարան: 2.
(եկեղջ.) Ընծայարան: 3. Միտք:

հոՐՀՐԴԱՊԷՍ, տե՛ս հոՐՀՐԴԱԲԱՐ:
հոՐՀՐԴԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հոՐՀՐԴԱ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:

հոՐՀՐԴԱՐԱՆ, գ. 1. Խորհրդանոց,
ատեան, ժողովարան: 2. Եկեղեցի, տա-
ճար, մկրտարան: 3. Միտք:

հոՐՀՐԴԱԻՐ, ա. Խորհրդական (խոր-
հուրդ՝ գաղտնիք պարունակող):
հոՐՀՐԴԱՓՈՆ, ա. Դիւրափոփոս:

հոՐՀՐԴՕՐԷՆ, մ. Խորհրդով:
հոՐՁՈՒՆՁ, գ. Ձունձ, կապերտ:
հոՐՇ, գ. 1. Խոռոչ, փորուած, փոս, ծերպ,
փապար, բոյն, ծակ, անկիւն: 2. Գոգ, ծոց
(ծովի): 3. Ծալ, կնճիռն, փոթուած:

- հոՐՇ ԱՌՆՈՒԼ, տե՛ս ԳՈԳ ԳՈՐԾԵԼ,
ԳՈԳՍ ԱՌՆՈՒԼ:

հոՐՇԱԿ, գ. 1. Տապ, սոթ: 2. Հարաւա-
հողմ: 3. Երաշտ:
հոՐՇԱԿԱՆԱՐ, ա. մ. Խորշակառ, սո-
թահար:

- հոՐՇԱԿԱՆԱՐ ԱՌՆԵԼ. Տոչորել, խան-
ձել, տապխարչ առնել:
- հոՐՇԱԿԱՆԱՐ ԼԻՆԵԼ. Տապախարչ
լինել:

հոՐՇԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորշակ
(խորշակահար անելը՝ լինելը):
հոՐՇԱԿԱՅԵՂՅ, ա. Տապայեղց, տապա-
խառն, սոթակէջ, տոչորիչ:

հոՐՇԱԿԱՌ, տե՛ս հոՐՇԱԿԱՆԱՐ:
հոՐՇԱԿԱՍՈՒՆ, ա. Ազազուն, ցամաք
(խորշակի մէջ թոյլ աճած):

հոՐՇԱՆՔ, տե՛ս հոՐՇՈՒՄՆ:
հոՐՇԵԼ (իմ), չբ. 1. Խոյս տալ, խու-
սափել, խրտչել, գարշել, թիկունս դար-
ձուցանել, հեռանալ, օտարանալ, զգու-
շանալ, խղճալ: 2. Ամաչել, պատկառել,
ակնածել, ակն առնուլ, աչառել:

հոՐՇԵՂԷՆ, ա. Գոգաւոր, ծալ ի ծալ:
հոՐՇՈՏ, տե՛ս հոՐՇՈՏ:
հոՐՇՈՒՄՆ, գ. 1. Խորշանք, հրաժա-

րումն, զգուշութիւն: 2. Պատկառանք,
ակնածութիւն, յարգանք:
ԽՈՐՈՊՃԻՆ, գ. Կանանոց (կանանց բա-
ժանմունքը տան մէջ):
ԽՈՐՈՎԱՆՔ, գ. Պաղատանք (սրտա-
մորմոք աղաչանք):
ԽՈՐՈՎԵԼ¹, նբ. 1. Ի խորովս արկանել,
ճենճերել: 2. Այրել: 3. Թրծել:
ԽՈՐՈՎԵԼ² (իմ), չբ. 1. Աղէկիզել, աղէ-
խարչել, մորմոքել, գորովել, տոչորել,
կակծել, գլթալ: 2. Գութ արկանել, պա-
ղատել:
ԽՈՐՈՎՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՐՈՎՔ:
ԽՈՐՈՎՔ, գ. Խորովումն (խորովելը,
խորովուելը):
- Ի ԽՈՐՈՎՍ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՈՐՈՎ-
ՎԵԼ¹ (1):
ԽՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խոր (խոր լինելը): 2.
փխբ. Խրթնութիւն, թաքնութիւն, մթու-
թիւն: 3. փխբ. Սաստկութիւն, ուժգ-
նութիւն:
ԽՈՐՈՒՏՔ, գ. Խորք (ծովի), խորութիւն:
ԽՈՐՏԱԲՈՐՏ, տե՛ս ԽՆԴԲՈՒՆԴ:
- ԽՈՐՏԱԲՈՐՏՔ, տե՛ս ԽՆԴԲՈՒՆԴՔ:
ԽՈՐՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Մանրել, փշրել, ջա-
խել, բեկանել, կոտորել: 2. փխբ. Յաղթել,
ընկճել: 3. փխբ. Կակծեցուցանել, մորմո-
քեցուցանել:
ԽՈՐՏԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Բեկումն: 2.
Պարտութիւն, լքումն: 3. Ջղջումն:
ԽՈՐՏԻԿ, գ. Կերակուր, Համադամք:
ԽՈՐՏԿԱՐԱՐ, ա. գ. Խահարար, խո-
հակեր:
ԽՈՐՔ, տե՛ս ԽՈՐ:
ԽՈՅ, գ. 1. Վէր, կեղ: 2. ա. Վիրաւոր,
խոցեալ, խոցոտեալ:
ԽՈՅԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԽՈՅԵԼ:
ԽՈՅԵԼ, նբ. 1. Խոցահարել, խոցոտել,
վիրաւորել: 2. փխբ. Մորմոքեցուցանել,
կակծեցուցանել:
ԽՈՅՈՏԵԼ, տե՛ս ԽՈՅԵԼ (1, 2):
ԽՈՅՈՏԻՉ, ա. Վիրավորիչ:

ԽՈՅՈՏՈՒՄՆ, գ. Խոցումն, խոցուած:
ԽՈՅՈՒԾ, գ. 1. Խոց, վէր: 2. Հարուած,
խոցումն:
ԽՈՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՅՈՏՈՒՄՆ:
ԽՈՒԵԼ, նբ. Նեղել, չարչարել, Հարստա-
հարել, ճնշել, տառապեցուցանել, տազ-
նապել:
ԽՈՒԶԱԿ, ա. Հետագօտիչ:
ԽՈՒԶԱԿԱՆ, ա. Խուզողական, քննո-
ղական, քննական:
ԽՈՒԶԱՐԿ, տե՛ս ԽՈՒԶԱՐԿՈՒ:
ԽՈՒԶԱՐԿՈՒ, ա. Խուզարկ, քննիչ:
ԽՈՒԶԱՓՈՐՉ, տե՛ս ՀԱՐՅԱՓՈՐՉ:
ԽՈՒԶԵԼ¹, աբ. 1. Ի խոյզ արկանել,
որոնել, խնդրել, քննել, Հետագօտել: 2.
Յուզել, գրգռել, արծարծել:
ԽՈՒԶԵԼ², նբ. Խզել, Հատանել, կտրել:
ԽՈՒԶՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԽՈՒԶԱԿԱՆ:
ԽՈՒԶՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Խուզումն, քննու-
թիւն, Հետագօտութիւն, խոյզ:
ԽՈՒԶՈՒՄՆ, տե՛ս ԽՈՒԶՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ԽՈՒԹ, գ. 1. Խէթ, խոչ, արգել, խոչ-
ընդոտն: 2. Խիթ (ծովածայր):
ԽՈՒԺ, ա. գ. Դուժ, խուժուժ, խուժա-
դուժ, վայրենի, բարբարոս, վայրենա-
բարոյ:
ԽՈՒԺԱԴՈՒԺ, տե՛ս ԽՈՒԺ:
ԽՈՒԺԱԴՈՒԺԱԿԱՆ, տե՛ս ԲԱՐԲԱՐՈՒ-
ՍԱԿԱՆ:
ԽՈՒԺԱԽՈՒՄԲ, ա. Բարբարոսական
(խուժուժ ազգերից խմբուած):
ԽՈՒԺԱԿԱՆ, ԽՈՒԺԱՅԻՆ, ա. Խժական,
բարբարոսական, վայրենական:
ԽՈՒԺԱՆ, գ. 1. տե՛ս ԽԱՌՆԱՂԱՆՃ (1):
2. Յոյզք, վրդով:
ԽՈՒԺԴՈՒԺ, տե՛ս ԽՈՒԺ:
ԽՈՒԺԵԼ, չբ. Յարձակել (խուռն բազմու-
թեամբ), գրոհել:
ԽՈՒԽ, ա. 1. Անլուր: 2. Անխօս, անշունչ:
ԽՈՒԽ, գ. Տողուկք, սողուք:
ԽՈՒՂ, գ. Հիւղ, խուց, խրճիթ:
ԽՈՒՂԱԿ, տե՛ս ԽՈՂՈՎԱԿ:

հոճիձԱՊ, գ. Խոուճապանք, տազնապ,
շտապ տազնապի, արհաւիբք, շփոթ:
հոճիձԱՊԱԿԱՆ, ա. Շփոթական:
հոճիձԱՊԱՆՔ, տե՛ս հոճիձԱՊ:
հոճիձԱՊԵԼ¹, նբ. Խոուճապեցուցանել,
վրդովել, խոռովել, ահաբեկ առնել:
հոճիձԱՊԵԼ² (իմ), չբ. Տազնապել, շտա-
պել, խրտչել, ահաբեկ լինել:
հոճիձԱՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս հոճի-
ձԱՊԵԼ¹:
հոճիձիձ, տե՛ս ԽՐՏՈՒԻԼ:
հոճիՄԲ, գ. Բազմութիւն, գունդ, գու-
մարտակ, հոյլք, ջոկ, ճահուկ:
- հոճիՄԲ ԱՌՆԵԼ կամ ԳՈՐԾԵԼ. Գու-
մարտակ առնել, զօր առնել՝ Հատանել:
հոճիՆ, հոճիՆ ԻՆՁ, ա. Դոյզն, սակաւ,
փոքր, սուղ:
- հոճիՆ ՄԻ, մ. Փոքր մի, սակաւ մի, առ
սակաւ մի, սակաւիկ մի:
հոճիՆԵՐԳՄՆԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Ստորա-
սական:
հոճիՆԿ, գ. Կնդրուկ, ծխելիք:
- հոճիՆԿՔ, տե՛ս ԽՆԿԱՐԿՈՒԹԻԻՆ:
- հոճիՆԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Խնկարկել, խնկել,
ծխել:
հոճիՆԿԵՂԷԳՆ, գ. (բսբ.) Եղեգնախոնկ,
եղէգն:
հոճիՇԻԻՆ, տե՛ս ԽՕՇԻԻՆ:
հոճիՊԱՆՈՒՄՆ, գ. Խանդարումն, ապա-
կանութիւն:
հոճիՌՆ, գ. 1. Ամբոխ, բազմութիւն, խու-
ժան: 2. Յաճախութիւն, յուղութիւն,
շատութիւն: 3. ա. Խիտ, հոժ, բազում,
յոզնաթիւ: 4. մ. Համազուռ, միան-
գամայն, ի միասին:
- ԱՌ հոճիՌՆ, Ի հոճիՌՆ Ի հոճիՌՆ, մ.
Խառնիխոռոռն, ընդհանրականապէս, շփո-
թաբար:
հոճիՌՆԱԽԵՏ, ա. Թանձրախիտ, բազ-
մախիտ:
հոճիՍԱՓԱՆՔ, գ. 1. Փախուստ: 2. Ապա-
ւիչութիւն:

հոճիՍԱՓԵԼ, չբ. Խոյս տալ, խուսել,
խուսխուսել, փախչել, գփախչել, խու-
ճապել:
հոճիՍԱՓՈՒ, ա. Խուսափուկ (հնարք-
ներով խոյս տուող):
հոճիՍԱՓՈՒԿ, տե՛ս հոճիՍԱՓՈՒ:
հոճիՍԵԼ, տե՛ս հոճիՍԱՓԵԼ:
հոճիՍԽՈՒՍԵԼ, տե՛ս հոճիՍԱՓԵԼ:
հոճիՍՈՒՄՆ, գ. Խուսափանք, փախուստ:
հոճիՐՁՆ, գ. Տրցակ:
հոճիՅ, գ. Սենեկիկ, խուղ:
հոճիՓՆ, գ. Կափարիչ, բլշակ:
հոճի, գ. Մաճ:
հոճիԻ, գ. Կրկուտ, ժաժ, ժժան, խոշոտ:
հոճիԿԵԼ, նբ. 1. Բարդել, դիզանել, կու-
տակել: 2. Շփոթել, խոռովել:
հոճիՆԵԼ, նբ. Համախմբել, հաւաքել, կու-
տակել, գումարել:
հոճիՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Կուտակումն (խըռ-
նուելը):
հոճիՎ, գ. 1. Խոռովութիւն, խոռովանք,
վրդով, աղմուկ, շփոթ: 2. ա. Խոռովական,
խոռոպայոյզ:
հոճիՎԱԲԱՐ, մ. Խոռովալ:
հոճիՎԱԿԱՆ, ա. Խոռովայոյզ, անհան-
գիստ, ծփական:
հոճիՎԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Տարակուսել:
հոճիՎԱՅՈՅՁ, ա. Խոռովական, խոռովկոտ:
հոճիՎԱՆՔ, տե՛ս հոճիՎՈՒԹԻԻՆ:
հոճիՎԱՍԷՐ, ա. Խոռովարար (խոռ-
վութիւն սիրող):
հոճիՎԱՐԱՐ, ա. Խոռովարկու, խոռովիչ,
աղմկարար:
հոճիՎԱՐԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Խոռովութիւն,
ապստամբութիւն:
հոճիՎԱՐԿՈՒ, տե՛ս հոճիՎԱՐԱՐ:
հոճիՎԵԼ, նբ. Խոռովեցուցանել, աղմկել,
ամբոխել, վրդովել, ալէկոծել, յուզել,
պղտորել, գրգռել:
հոճիՎԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս հոճիՎԵԼ:
հոճիՎԻՁ, տե՛ս հոճիՎԱՐԱՐ:
հոճիՎԿՈՏ, տե՛ս հոճիՎԱՅՈՅՁ:

հոՌՈՎՈՒԹԵՆԱՊԱՐՏ, ա. Չարեացապարտ:
հոՌՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոռով, աղմուկ, վրդովումն, վրդովութիւն, շփոթ, խառնակութիւն, ապստամբութիւն, ամբոխումն:
հոՌՈՎՈՒՏ, ա. Խոռովիչ, խոռովարար:
հոՌՈՒԱԿԱՆ, ա. Խոռուեղէն:
հոՌՈՒԱՆԱԼ, չբ. 1. Ծերանալ, զառամանալ: 2. Թարկել:
հոՌՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս հոՌՈՒԱՆԱԼ:
հոՌՈՒԵՂԷՆ, տե՛ս հոՌՈՒԱԿԱՆ:
հոՌՁԱԿՈՒՆՔ, տե՛ս հոՌՏՈՒՑՔ:
հոՌՁԱՓՈՂ, գ. (կզմխս.) Կոկորդ:
հոՌՊՈՏ, ա. Անշնորհ, բիրտ, սամարդի: 2. Անախորժ (ձայն):
հՍԱՌԱԿԽ, ա. Նեղիչ (խստօրէն Հարուածող):
հՍԱՌԱՐԱՐ, մ. 1. Խստիւ, սաստիկ, ուժգին: 2. Պնդապէս, սերտիւ, անղաղար:
հՍԱՍԳՈՅՆ, ա. 1. Սաստկագոյն, կարծրագոյն, պնդագոյն, ծանրագոյն, ուժգին, բուռն, անզութ, անազորոյն: 2. մ. Խստաբար, խստիւ, սաստկաբար, անխնայ:
հՍԱՍԿՐՕՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հՍԱԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ:
հՍԱՍԿՐՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստակրօնաւորութիւն, խստամբերութիւն, ճգնաւորութիւն, ճգնութիւն:
հՍԱՍՁԱՅՆ, ա. Սուր, անախորժ, խուզոտ (ձայնի մասին):
հՍԱՍՄԲԱԿ, ա. Ստամբակ, խեռ, ստահակ:
հՍԱՍՄԲԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստամբակութիւն, ստահակութիւն, խեռութիւն, անսաստուկութիւն:
հՍԱՍՄԲԵՐ, ա. Ճգնաւորական, ճգնողական:
հՍԱՍՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճգնութիւն, խստակրօնութիւն:
հՍԱՍՆԱԼ, չբ. 1. Կարծրանալ, ամբրանալ: 2. Յամառել, պնդել: 3. Ան-

սաստել, դժկամակել, անհնազանդել: 4. Սաստկանալ, յորդել:
հՍԱՍՇՈՒՆՁ, ա. 1. Դառնաշուռնչ: 2. Խստասիրտ, խստապարանոց:
հՍԱՍՊԱՐԱՆՈՅ, ա. Խստապիղ, բարձրապիղ, պնդապարանոց, յամառ, անհնազանդ, անսաստ, ամբարտաւան:
հՍԱՍՊԱՐԱՆՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամառութիւն, անհնազանդութիւն, անսաստութիւն, ամբարտաւանութիւն, բարձրավզութիւն:
հՍԱՍՊԷՍ, տե՛ս հՍԱՌԱՐԱՐ:
հՍԱՍՊԻՆԴ, ա. Կարծր (խիտ և պինդ):
հՍԱՍՍԻՐՏ, ա. 1. Ծանրասիրտ, յամառ, խստապարանոց: 2. Քարասիրտ, անզութ, անողորմ: 3. Յանդուգն, Համարձակ, աներկիւղ:
հՍԱՍՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, անզթութիւն, ծանրասրտութիւն:
հՍԱՍՎԱՐ, ա. Դաժանաբարոյ:
հՍԱՍՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստամբերութիւն:
հՍԱՍՎԻՁ, տե՛ս հՍԱՍՊԱՐԱՆՈՅ:
հՍԱՍՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կարծրացուցանել (խստութիւն Հաղորդել):
հՍԱՍՔԱՐ, ա. գ. Որձաքար:
հՍՏԵՐԱԽ, ա. 1. Խեղախեռ, բրտերախ, կարծրերախ, դժոխերասան, անսանձ, ամեհի (ձիու մասին): 2. փխբ. Անհնազանդ, անսաստ:
հՍՏԵՐԱՍԱՆ, ա. Դժուարասանձ, դժոխերասան, անսանձ, խստերախ:
հՍՏԻՒ, տե՛ս հՍՍ:
հՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պնդութիւն, կարծրութիւն: 2. Դժնդակութիւն, դառնութիւն, բարկութիւն: 3. Խստասրտութիւն, խստապարանոցութիւն: 4. Սաստկութիւն, ուժգնութիւն, դժուարութիւն, ծանրութիւն:
հՍԱՐԱՐ, հՍԱԳՈՅՆ, մ. Խիտ առ խիտ, ստէպ, ստէպ ստէպ:
հՍԱԾԱՌ, տե՛ս ՏՆԿԱԽՏ:

հՏԱՆԱԼ, չբ. Թանճրանալ, Թաւանալ,
Հոծել, ստուարանալ:
հՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յաճախել, բազմա-
ցուցանել:
հՏԻՐ, գ. Տարբերութիւն, զանազա-
նութիւն, խտրութիւն:
- հՏԻՐՔ, յոգն. Օրահմայք:
հՏՂԵԼ, տե՛ս հՏՂՏԵԼ:
հՏՂԻ, ա. Ախորժելի, հեշտալի:
հՏՂՏԱՆՔ, տե՛ս հՏՂՏՈՒՄՆ:
հՏՂՏԵԼ, նբ. Խտողել, խտողոտել,
խտողել, մարմաջեցուցանել, խլրտել,
գրգռել:
հՏՂՏՈՒՄՆ, գ. Խտտիղ, խտտղանք,
խտտղումն, մարմաջումն, գրգռութիւն,
բորբոքումն, խլրտումն:
հՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոծութիւն, Թանճրու-
թիւն, սերտութիւն, յաճախութիւն,
շատութիւն:
հՏՊՏԱԼ, տե՛ս ՀՏՊՏԵԼ (իմ):
հՏՊՏԱՆՔ, տե՛ս ՀՏՊՏԱՆՔ:
հՏՏԻՂ, հՏՏՂԱՆՔ, տե՛ս հՏՂՏՈՒՄՆ:
հՏՏԵԼ, հՏՏՂՈՏԵԼ, տե՛ս հՏՂՏԵԼ:
հՏՏՂՈՒՄՆ, տե՛ս հՏՂՏՈՒՄՆ:
հՏՐԱՆՔ, տե՛ս հՏՐՈՒԹԻՒՆ:
հՏՐԱՊԷՍ, մ. Խտրելով, որոշաբար:
հՏՐԵԼ, նբ. 1. Որոշել (տարբերութիւն
գնելով), զանազանել, կշռադատել,
խզել, քննել, ընտրել: 2. Զգուշանալ,
պահել:
հՏՐՈՅ, գ. 1. Խտրել, խտրութիւն, որո-
շումն, զանազանութիւն, տարբերու-
թիւն: 2. Անջրպետ, միջոց:
հՏՐՈՅԵԼ, նբ. Որոշել, զանազանել,
տարբերել:
հՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խտրանք, խտրոց,
տարբերութիւն, զանազանութիւն, ընտ-
րութիւն:
հՐԱԽ, գ. Խրախումք, խրախութիւն,
խրախճանք, խրախճանութիւն:
- հՐԱԽ ԱՌՆԵԼ. Ուրախացուցանել:
- հՐԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ուրախանալ:

հՐԱԽԱԼԻՅ, ա. Ուրախալից:
հՐԱԽԱԿԱՆ, ա. Ուրախական, խրախ-
ճանական:
հՐԱԽԱԿԻՅ, ա. Ուրախակից, խրախ-
ճանակից:
հՐԱԽԱՄԻՏ, ա. 1. Ուրախամիտ, խնդա-
միտ, զուարթամիտ: 2. Ուրախական:
- հՐԱԽԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ. Խրախ լինել,
խրախամտել, զուարճանալ, ուրախանալ:
հՐԱԽԱՄՏԵԼ, տե՛ս հՐԱԽԱՄԻՏ ԼԻՆԵԼ:
հՐԱԽԱՆԱԼ, չբ. Ուրախանալ, զուար-
ճանալ, խրախ լինել:
հՐԱԽԱՆՔ, գ. Ուրախութիւն, զուար-
թութիւն:
հՐԱԽԱՐԱՐ, ա. 1. Կոչնատէր: 2.
Ուրախարար, խրախացուցիչ:
հՐԱԽԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ուրախացու-
ցանել, խրախ առնել:
հՐԱԽԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Ուրախարար, խրա-
խարար, զուարթացուցիչ:
հՐԱԽՃԱՆԱԼ, չբ. Խրախ լինել, ուրախ
լինել, ուրախանալ, զուարճանալ:
հՐԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, ա. 1. Խրախական: 2.
Խրախացուցիչ:
հՐԱԽՃԱՆԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Ուրախակից
լինել, խրախճանալ:
հՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրախճանք,
խրախումք, խնճոյք, կոչումք, սեղան,
ազապ: 2. Խրախութիւն, ուրախութիւն,
զուարճութիւն:
հՐԱԽՃԱՆՔ, տե՛ս հՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ:
հՐԱԽՃԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խրախ առնել,
զուարթացուցանել:
հՐԱԽՈՅՍ, գ. 1. Քաջալերութիւն, յոր-
դորումն, խրախուսանք: 2. ա. Յոր-
դորական, քաջալերական:
- հՐԱԽՈՅՍ ԲԱՌՆԱԼ՝ ՏԱԼ՝ ՄԱՏՈՒ-
ՅԱՆԵԼ. Խրախուսել, քաջալերել, յորդո-
րել, սրտապնդել:
հՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս հՐԱԽՃԱՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:
հՐԱԽՈՒՆՔ, տե՛ս հՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):

հրԱ.հոՆիՍԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս *հրԱ.հոՆիՅՍ* (1): 2. *Խիզախումն, Համարձակութիւն:*
հրԱ.հոՆիՍԵԼ, չբ. 1. Խրախոյս բառնայլ, խիզախել, գոչել, վերագոչել, կարդալ: 2. Քաջաբերել, վստահանալ, յուսալ, ապա-ւինել, զօրանալ: 3. նբ. Խրախոյս տալ, սրտապնդել:
հրԱՄ, գ. 1. Խոռ, խանդակ, խրամատ: 2. Ցանկ, անջրպետ: 3. փխբ. ձանապարհ: - հրԱՄ ՀԱՏԱՆԵԼ. Խոռել, խրամատել: հրԱՄԱԿԱՏԵԼ, չբ. Հեստել, անաստել, բժբոստանալ:
հրԱՄԱՀԱՏ, ա. Խրամատիչ:
հրԱՄԱՊԱՀ, ա. գ. Պարպապահ:
հրԱՄԱՏ, տե՛ս հրԱՄ (1):
հրԱՄԱՏԵԼ, նբ. 1. Խոռել, խրամ Հատանել: 2. փխբ. Քանդել, քակել, խախտել, լուծանել:
հրԱՄԱՏԻՉ, տե՛ս հրԱՄԱՀԱՏ:
հրԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Խրամատ, խրամ: 2. Պատառուած, պատառումն, Հբճումն, բաժանումն, քակումն:
հրԱՍԱԽ, գ. Հրասախ (երկարութեան չափ):
հրԱՏ, գ. 1. Յուշարարութիւն, թելադրութիւն, յորդորակ: 2. Հրահանգ, կրթութիւն, դաստիարակութիւն: 3. Պատիժ: 4. Ուսումն, մակացութիւն, գիտութիւն: 5. Խորհուրդ: 6. Կարգաւորութիւն, Հրաման, օրէնք:
հրԱՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. Խրատ տալ, խրատել, ուսուցանել:
հրԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրատ (խրատական խօսք):
հրԱՏԱԳԻՐ, ա. Խրատական:
հրԱՏԱԿԱՆ, ա. Խրատիչ, խրատատու:
հրԱՏԱՏՈՒ, տե՛ս հրԱՏՈՒ:
հրԱՏԵԼ, նբ. 1. Յորդորել, զգուշացուցանել, ազդել, ներգործել, յիշեցուցանել, զգաստացուցանել: 2. Հրահանգել, կրթել, ուսուցանել: 3. Պատուհասել, պատժել:

հրԱՏԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջգաստութիւն:
հրԱՏԻՉ, ա. Խրատատու:
հրԱՏՏՈՒ, ա. Խրատատու (խրատ և խորհուրդ տուող՝ բարի կամ չար):
հրԱՏՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Խրատ:
հրԱՅՔ, գ. Քուղ (կօշկի):
հրԵԼ, նբ. չբ. Մխել, Հարստել, մածանել, յարել:
հրԹԻՆ, ա. 1. Անշուք, անզարդ, անձև, տձև (չէնք): 2. Տխուր, մթին, մթադին:
հրԹՆԱՋԳԵՍ, ա. Սևազգեստ կամ խոշորազգեստ:
հրԹՆԱԾԱԾՈՒԿ, ա. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց:
հրԹՆԱՆԱԼ, չբ. Անշքանալ, անզարգանալ, մթագնել:
հրԹՆԻ, ա. 1. Խրթին, մթին, մթագին, նսեմ: 2. Դժուարիմանալի, դժուարիմաց:
հրԹՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Նսեմ, մթութիւն (պայծառութեան պակասութիւն՝ բացակայութիւն):
հրԽԻՆՋՔ, տե՛ս հրԽՆՋԻՒՆ:
հրԽՆՋԵԼ, տե՛ս հրԽՆՋԵԼ:
հրԽՆՋԻՒՆ, տե՛ս հրԽՆՋԻՒՆ:
հրԽՈՐ, գ. Նշխար, փշրանք, մասնիկ:
հրՉԱՆԱԼ, հրՉԱՆԱԼ, չբ. Դիզանալ (խրճի նման դառնալ):
հրՃԻԹ, գ. Խուղ, խուց, խցիկ:
հրՈՆՏ, ա. 1. Սէգ, գոռ, գոռոզ, յանձնապաստան, յոխորտ, ամբարտաւան, ամբարՀաւաճ, յանդուգն, աՀարկու, Համարձակ, անվեհճեր, վստահ: 2. Պանծալի: 3. գ. Խրոխտումն, խրոխտանք:
հրՈՆՏԱԲԱՐ, մ. Յանդգնաբար, յոխորտաբար:
հրՈՆՏԱԳՈՅՆ, ա. Պանծագոյն:
հրՈՆՏԱԼ, չբ. Յոխորտալ, խիզախել, մեծաբանել, սպառնալ, Համարձակել, յանդգնել, վստահանալ, պանծալ:
հրՈՆՏԱԼԻ, ա. Փառացի, խրոխտալիբ (խրոխտանքով լի):

հրՈՒՆՏԱԼԻՐ, տե՛ս հրՈՒՆՏԱԼԻ:
հրՈՒՆՏԱԿԱՆ, ա. հրոխտ:
հրՈՒՆՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. հրոխտումն,
խրոխտանք:
հրՈՒՆՏԱՀԷԶԱԿԱՆ, ա. Ուժգնահանգի:
հրՈՒՆՏԱԶԱՅՆ, ա. Մեծաբան:
հրՈՒՆՏԱՆԱԼ, տե՛ս հրՈՒՆՏԱԼ:
հրՈՒՆՏԱՆՔ, տե՛ս հրՈՒՆՏՈՒՄՆ:
հրՈՒՆՏԵԼ (իմ), տե՛ս հրՈՒՆՏԱԼ:
հրՈՒՆՏՈՒՄՆ, գ. հրոխտանք (խրոխտալը):
հրՈՍԱԿ, տե՛ս ՀրՈՍԱԿ:
հրՈՒՒԱՆԱԼ, տե՛ս ԽՈՒՒԱՆԱԼ:
հրՈՒՏՔ, տե՛ս ԹԱՒԱԼՈՅ:
հրՏԽՐՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս հրՏԶԵԼ (իմ):
հրՏՆՈՒԼ, տե՛ս հրՏԶԵԼ (իմ):
հրՏՈՒԻԼ, գ. Խուճիճ (խրտուելակ):
հրՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սարտուցանել, հարթուցանել (խրտուել տալ):
հրՏՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Հարթուցումն (խրտունեցնելը, խրտուելը):
հրՏԶԵԼ (իմ), չբ. 1. Խրտուել, սարտուել, շրտուել, հարթչել, հարթնուել: 2. փխբ. Խորչել, խոյ տալ:
հՅԱԿԱՆ, ա. Խցեալ:
հՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԽՆՈՒԼ:
հՅԱՐԳԵԼ, հՅԱՒՈՐ, ա. Միայնակեաց (խցում ապրող):
հՅԵԼ, տե՛ս ԽՆՈՒԼ:
հՅԻԿ, գ. Խղիկ, խրճիթ:
հՅԻՉ, ա. Արգելիչ:
հՓԱՆԵԼ, հՓԵԼ, նբ. Կափուցանել, փակել:
հՕԹ, ա. Հիւանդ, ախտաժէտ, տկար:
հՕԹԱՄԻՏ, ա. 1. Խօթասիրտ, հիւանդամիտ, տկարամիտ, ծանծաղամիտ, հեղգամիտ, տարտամ: 2. Չարամիտ:
հՕԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Հիւանդանալ, տկարանալ: 2. Ցաւազնեղ, ցաւագնոտել:
հՕԹԱՄԻՐՏ, ա. Հեղգասիրտ, անհոգ, տարտամ, ծոյլ, անպիտան:
հՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հիւանդութիւն,

ախտ: 2. Հեղգութիւն, տարտամութիւն, ծուլութիւն:
հՕԼ, ա. 1. Անմիտ, անբան: 2. Յիմարական: 3. Կատաղի, մողեգիւն: 4. Հէք:
- հՕԼ ԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ. Շուայտութիւն:
- ԸՆ Դ հՕԼ, մ. Անմտաբար, անբանաբար, անխորհրդաբար, վայրագար:
հՕԼԱԿԱՆ, ա. Անբանական, յիմարական:
հՕԼԱՆԱԼ, հՕԼԵԼ (իմ) չբ. 1. Անմտանալ, յիմարանալ, յիմարել, մողեգնել: 2. Թշուառանալ:
հՕԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն, յիմարութիւն:
հՕՇԻՒՆ, գ. 1. Խարչափ, շրչիւն, սուսափիւն: 2. Տրտմութիւն:
հՕՍ, տե՛ս հՕՍՔ:
հՕՍԱԿԱԿԻՅ, տե՛ս հՕՍԱԿԻՅ:
հՕՍԱԿԱՆ, ա. 1. Խօսուն, բանական: 2. Քաջաբան, ճարտարախօս, խօսնակ:
հՕՍԱԿԻՅ, ա. հՕՍԱԿԱԿԻՅ:
- հՕՍԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Խօսակցել, զրուցել:
հՕՍԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ջրոյցք, խօսք:
հՕՍԱՐԱՆ, գ. Լեզու, բերան:
հՕՍԵԼ (իմ), չբ. 1. Բարբառել, սանել, զրուցել: 2. Ճառել, պատմել, քարոզել: 3. Պսակել (նշանել, նշանուել):
- հՕՍԵԼ Ի ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ. Խաղաղութիւն առնել:
- հՕՍԵԼ Ի ՍՐՏԻ. Խորհել, զմտաւ ածել:
հՕՍԵԼԻ, ա. Խօսող:
հՕՍՆԱԿ, ա. գ. 1. Բարբխօս, ջատագով:
2. Խօսական, քաջաբան, ճարտարախօս:
3. Աքաղաղ, փխբ. աւետատու:
հՕՍՆԱԿԱՆ, ա. 1. Խօսուն, խօսական, բանական, մտաւոր: 2. Խօսարան: 3. Միջնորդ (հարսնախօսութեան), առիթ:
հՕՍՆԱԿԻՅ, ա. գ. Միջնորդ, պտուղամաւոր (հարտութեան), բանբեր:
հՕՍՆԱՅՐ, տե՛ս հՐԱՍՕՍ:
հՕՍՈՂ, տե՛ս հՕՍՕՂ:

հօՍՍՈՂԱԿԱՆ, ա. հօսուէն (խօսել կարողացող):

հօՍՍՈՒՄՆ, տե՛ս հօՍՍՈՒՄՆ (4):

հօՍՍՈՒՆ, ա. հօսող, բանական, բանաւոր:

հօՍՍՔ, գ. 1. Ասք, բան, սասցուած, ասութիւն: 2. Զրոյց, խօսակցութիւն: 3. Մտածութիւն, խորհուրդ: 4. Բարբառ, լեզու: 5. Ճառ, գիրք, շարագրութիւն, պատմութիւն:

- հօՍՍ ԱՌՆԵԼ կամ ԴՆԵԼ. Շարագրել, շարագրել:

- հօՍՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. հօսել:

- Ի հօՍՍ ԳԱԼ կամ ՄԱՏՁԵԼ (իմ).

հօսակից լինել (սկսել խօսել):

հօՍՍՈՂ, ա. 1. հօսելի (նա, որ խօսում է):

2. Քաջախօս, ճարտարախօս:

Մ

ՄԱԳ, գ. Մայր, եզր, վերջ, սպառուած:

- ՄԱԳԷ Ի ՄԱԳ. Մայր ի ծայր:

ՄԱԳԱԿԱՆ, ա. Մազողական:

ՄԱԳԵԼ¹, նբ. Մագեցուցանել, բղխեցուցանել, ծաւալել, երևեցուցանել, յայտնել: 2. չբ. տե՛ս ՄԱԳԵԼ (իմ):

ՄԱԳԵԼ² (իմ), չբ. 1. Ցայտել, երևել, ելանել, փայլել, լուսատու լինել: 2. Մնանել, բղխել:

ՄԱԳԵՅՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԱԳԵԼ¹:

ՄԱԳՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱԳԱԿԱՆ:

ՄԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Մագուան (ծագելը):

ՄԱԳՈՒՄՆ, գ. 1. Ելք, արևելք: 2. Փայլուան, լուսաւորութիւն: 3. Մնուող, բղխումն:

ՄԱԼ, Մալք, գ. Մալուան, կրկնուած:

- ՄԱԼ Ի ՄԱԼ, ա. հորչեղէն:

ՄԱԼԵԼ, նբ. կրկնել, ոլորել:

ՄԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Մալք: 2. Թաղուումն:

ՄԱՍ, մանաւանդ՝ ՄԱՍՔ, գ. 1. Գին, վարձ, վճար: 2. Վատնումն, սպառումն,

մաշումն, տոյժ, կորուստ:

ՄԱՍԵԼ, նբ. 1. Վճարել: 2. Վատնել, մաշել, սպառել, լափել, սատակել, կորուսանել: 3. (աշխարհիկ ոճով) Վաճառել:

ՄԱՍԻՉ, ա. Սպառիչ, մաշիչ, վատնիչ:

ՄԱՍՈՂԱԿԱՆ, ա. Դիւրածախ:

ՄԱՍՈՒՄՆ, գ. Վատնումն, սպառումն:

ՄԱՄԱՆԵԼ (իմ), չբ. Քստմնել (ալիքածէ տատանուել՝ երեքալ):

ՄԱՄԿԱՐԱՐ, մ. Մածուկ, ի ծածուկ, գաղտ, թաքնաբար, ի թաքուն, անյայտաբար, յարամիլ:

ՄԱՄԿԱԳԷՏ, ա. Մածկատես, սրտագէտ:

ՄԱՄԿԱԳՈՅՆ, ա. Գաղտնի:

- ՄԱՄԿԱԳՈՅՆՍ, մ. Մածկաբար:

ՄԱՄԿԱԹԱԳՈՅՑ, ա. Թաքուն:

ՄԱՄԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՄԱՄՈՒԿ:

ՄԱՄԿԱՄԻՏ, ա. Թաքուն:

ՄԱՄԿԱՆՔ, գ. Մածկութիւն, ծածկոյթ, գաղտնիք:

ՄԱՄԿԱՊԷՍ, 1. մ. տե՛ս ՄԱՄԿԱՐԱՐ: 2.

ա. Մածուկ, թաքուն, խորին:

ՄԱՄԿԱՏԵՍ, տե՛ս ՄԱՄԿԱԳԷՏ:

ՄԱՄԿԱՐԱՆ, գ. 1. Մածկելիք, ծածկոց, ծածկոյթ: 2. Թաքստոց, սպաւէն:

ՄԱՄԿԵԼ, նբ. 1. Պահել, թաքուցանել, թաղել: 2. Պատել, վերարկել, պատրուակել, զօղել, քօղարկել:

ՄԱՄԿԵԼԻՔ, տե՛ս ՄԱՄԿԱՐԱՆ (1):

ՄԱՄԿԻՉ, գ. 1. Մածկոց, նուարտան: 2. հուփն:

ՄԱՄԿՈՅԹ, գ. 1. Մածկութիւն, ծածկումն, պատումն: 2. Գաղտնիք: 3. Մածկոց:

ՄԱՄԿՈՅ, գ. 1. Մածկոյթ, ծածկարան: 2. փխբ. Հոփանի:

ՄԱՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թաքնութիւն, գաղտնութիւն: 2. Մածկոյթ:

ՄԱՄԿՈՒՄՆ, գ. Պատումն (ծածկելը, ծածկուելը):

ՄԱՄՈՒԿ, ա. 1. Թաքուն, գաղտնի, անյայտ: 2. Մթին, խրթին, անիմանալի:

3. մ. տե՛ս ԾԱԾԿԱԲԱՐ:

- ԾԱԾՈՒԿՔ, գ. 1. Գաղտնիք: 2. Թաքստոց:

- Ի ԾԱԾՈՒԿ, տե՛ս ԾԱԾԿԱԲԱՐ:

ԾԱԿ, գ. 1. Ծերպ, խորշ, սոր: 2. Բոյն: 3. ա. Ծակոտ:

ԾԱԿԱԽԻԹ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱԿԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ:

ԾԱԿԱՄՈՒՏ, ա. Սորամուտ, ծակասոյգ:

- ԾԱԿԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ. Ծակախիթ լինել:

ԾԱԿԱՍՈՅԶ, տե՛ս ԾԱԿԱՄՈՒՏ:

ԾԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծակոտել, փորել (ծակ բանալ): 2. փխբ. ձեղքել, հատանել անցանել:

ԾԱԿՈՏ, ա. Ծակ, ծակոտկեան, ծակոտկէն:

ԾԱԿՈՏԵԼ, նբ. 1. Ծակել, ճեղքել, փորել:

2. Խոցել, խոցոտել:

ԾԱԿՈՏԿԱՆ, ԾԱԿՈՏԿԷՆ, տե՛ս ԾԱԿՈՏ:

ԾԱԿՈՏՈՒՄ, գ. Խայթուած:

ԾԱԿՈՒՄ, գ. Ծակ (ծակուած տեղ):

ԾԱՂԿԱԲԵՐ, ա. Ծաղկաբուղի, ծաղկածին:

ԾԱՂԿԱԲԵՐԵԼ (իմ), չբ. Ծաղկաւետանալ (ծաղկաբեր լինել):

ԾԱՂԿԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԲԵՐ:

ԾԱՂԿԱԳՐԵԼ (իմ), չբ. Ծաղկել, բուսանել:

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴ, ա. գ. 1. Ծաղկաւէտ (ծաղիկներով զարդարուած), ծաղկափայլ, ծաղկապայծառ, վայելչազարգ:

2. (եկեղց.) Ողոզմեան:

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Ծաղկաւետել,

ծաղկեցուցանել, պայծառացուցանել:

ԾԱՂԿԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ:

ԾԱՂԿԱԶԳԵԱՅ, ԾԱՂԿԱԶԳԵՍՏ, ա. Ծաղկաբեր, ծաղկաւէտ:

ԾԱՂԿԱԶԵՐԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԹԱՓ ԼԻՆԵԼ:

ԾԱՂԿԱԹԱՓ ԼԻՆԵԼ. Ծաղկազերծ լինել:

ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ, ա. Ծաղկահաւաք:

- ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ (1):

ԾԱՂԿԱԼԻՑ, ա. Ծաղկաւէտ, ծաղկուտ:

ԾԱՂԿԱԾԻՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԲԵՐ:

ԾԱՂԿԱՀԱՒԱՔ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԺՈՂՈՎ:

ԾԱՂԿԱԶԵԻ, ա. Ծաղկատեսակ:

ԾԱՂԿԱՅՕՐԻՆՈՒՈՐԱԿ, ա. Գուհագեղ:

ԾԱՂԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԾԱՂԿԵԼ²:

ԾԱՂԿԱՆԵՐԿ, գ. ա. 1. Ներկազործ: 2.

Ծաղկերանգ:

ԾԱՂԿԱՆՈՅ, տե՛ս ԾԱՂԿՈՅ:

ԾԱՂԿԱՊԱՅԾՄԱՌ, ա. Ծաղկազարգ:

ԾԱՂԿԱՎԱՐՄ, ա. Սաղարթագեղ, վարսագեղ:

ԾԱՂԿԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ԾԱՂԿԱԶԵԻ:

ԾԱՂԿԱԻԵՏԱՆԱԼ, չբ. Ծաղկաբերել, ծաղկել:

ԾԱՂԿԱԻԵՏԵԼ, տե՛ս 1. ԾԱՂԿԱԶԱՐԴԵԼ: 2. ԾԱՂԿԱԻԵՏԱՆԱԼ:

ԾԱՂԿԱԻԷՏ, ա. Ծաղկուտ, ծաղկալից, ծաղկազարգ:

ԾԱՂԿԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաղկազարգութիւն:

ԾԱՂԿԱՓԱՅԼ, ա. Ծաղկազարգ:

ԾԱՂԿԱՓԹԻԹ, ա. մ. Փթթեալ:

ԾԱՂԿԱՔԱՂ ԱՌՆԵԼ՝ ԵՐԹԱԼ՝ ԼԻՆԵԼ.

1. Ծաղկածողով առնել: 2. Հատընտիր լինել: 3. տե՛ս ՔԱՂՀԱՆԵԼ (2):

ԾԱՂԿԵԱՅ, ա. Ծաղկեղէն:

ԾԱՂԿԵԼ¹, տե՛ս ԾԱՂԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ԾԱՂԿԵԼ², չբ. 1. Ծաղկանալ, բուսանել, բողբոջել: 2. Դալարանալ: 3. փխբ. Բարգաւաճել, ուռճանալ: 4. փխբ. Զուարթանալ, զուարճանալ, պայծառանալ: 5.

փխբ. Սպիտականալ (ալիսառն դառնալ): ԾԱՂԿԵԼԷՆ, տե՛ս ԾԱՂԿԵԱՅ:

ԾԱՂԿԵՐԱՆԳ, ա. Ծաղկաներկ:

ԾԱՂԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Ծաղկել (ծաղկել տալ): 2. փխբ. Փայլեցուցանել, պայծառացուցանել:

ԾԱՂԿՈՅ, գ. Ծաղկանոց, բուրաստան, հոտարան:

ԾԱՂԿՈՒՑ, ա. Ծաղկաւէտ, ծաղկալից :
ԾԱՂՐ, գ. 1. ԾիԾԱՂԱՆՔ: 2. Կատակ:
3. Ծանակ, ձաղ:
- ԾԱՂՐ ԱՌՆԵԼ, ԾԱՂՐ ԵՒ ԱՅՊՆ ԱՌ-
ՆԵԼ. Ծաղրելի, ծիծաղելի, այսպէս առնել,
այսպանել, խաղ առնել, կատակել:
- ԾԱՂՐ ԼԻՆԵԼ՝ ԿԱԼ. Խաղ լինել,
ծանականալ, յամօթ՝ յամօթի լինել:
- ԾԱՂՐ ՀԵՂՈՒԼ, տե՛ս ԾԱՂՐ ԱՌ-
ՆԵԼ:
ԾԱՂՐԱԳՈՅՆ, ա. Ծաղրականագոյն,
ծիծաղագոյն:
ԾԱՂՐԱԼԻՑ, ա. 1. Ծաղրելի, ծաղրական,
ծիծաղելի: 2. մ. Ծաղրապէս:
ԾԱՂՐԱԾՈՒ, ա. Խեղկատակ, միմոս,
այսնակատակ:
ԾԱՂՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեղկատակու-
թիւն:
ԾԱՂՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ծիծաղելի, ծաղրելի,
ծաղրալից, այսպանալից: 2. Կատակեր-
գական: 3. Հեղնական: 4. Ծաղրածու,
խեղկատակ:
ԾԱՂՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԱՂ-
ՐԱԳՈՅՆ:
ԾԱՂՐԱՊԷՍ, մ. Ծաղրալից (ծաղրելով):
ԾԱՂՐԵԼ, նբ. Ծաղր առնել, ծիծաղել,
այսպանել, դարովել:
ԾԱՂՐԵԼԻ, ա. Ծիծաղելի, ծաղրական:
ԾԱՄ, գ. Գէս, զիսակ, վարսք:
ԾԱՄԱԾՈՒՅՆ, ա. Ծուռ, թիւր, կամակոր:
ԾԱՄԱԾՈՒԵԼ, նբ. Կամակորել, թիւրել,
ձուկ:
ԾԱՄԱԿԱԼ, գ. Վարսակալ:
ԾԱՄԵԼ, նբ. 1. Ծասկել, կրծել, ուտել,
որոճել: 2. փխբ. Խորհրդածել:
ԾԱՄԵԼԻ, ԾԱՄԵԼԻՔ, գ. Ծնօտ:
ԾԱՅՐ, գ. 1. Ծագ, եզր, վերջ, սպառուած,
կատարած: 2. Գագաթն, կատար: 3.
Ճառագայթ (նոր ծագած արեգակի):
- ԾԱՅՐ Ի ԾԱՅՐ, տե՛ս ԾԱԳԷ Ի ԾԱԳ:
ԾԱՅՐԱՔԱՐ, մ. Ծայր ի ծայր:
ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ, ա. Բարձրագոյն, խորա-

գոյն, գերագոյն, գերազանց, կատարեալ,
քաջ:
ԾԱՅՐԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՅ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:
ԾԱՅՐԱԴԻՏԱԿ, ա. Զինջ, մաքուր, ան-
աղօտ (վերին աստիճանի զիտելի):
ԾԱՅՐԱԶԵՂԾ, ա. Դողդոջուն (չափա-
զանց թոյլ՝ տկար):
ԾԱՅՐԱԼԻՐ, ԾԱՅՐԱԼԻՑ, ա. Ծայրա-
պատար, պղպղուն:
ԾԱՅՐԱԾԱԿԱԼ, ա. Ամենասփիւռ, հա-
մասփիւռ:
ԾԱՅՐԱԿՏՈՐ, ԾԱՅՐԱԿՏՈՒՐ, ա. 1.
Անդամահատ, թաթահատ: 2. փխբ.
Աղաւաղ (կցկուտը դարձրած):
ԾԱՅՐԱՀԵՐՁ, մ. Ծայրահերձեալ (ճեղ-
քուած ծայրերով):
ԾԱՅՐԱՀԵՐՁԵԱԼ, տե՛ս ԾԱՅՐԱՀԵՐՁ:
ԾԱՅՐԱՆԱԼ, չբ. Գերազանցել, կատա-
րելանալ:
ԾԱՅՐԱՊԱՏԱՐ, տե՛ս ԾԱՅՐԱԼԻՐ:
ԾԱՅՐԱՊՏՈՒՂՔ, գ. յոգն. Ծայրա-
տունկը:
ԾԱՅՐԱՏԱՇ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԱՏԱՇ:
ԾԱՅՐԱՏԵԼ, նբ. Ծայրակոտոր՝ ծայրա-
քաղ առնել, յապաւել:
ԾԱՅՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրաքաղու-
թիւն:
ԾԱՅՐԱՏՈՒՆԿՔ, տե՛ս ԾԱՅՐԱ-
ՊՏՈՒՂՔ:
ԾԱՅՐԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաւալումն,
ընդարձակութիւն:
ԾԱՅՐԱՓԱՅԼ, ա. Գերափայլ:
ԾԱՅՐԱՔԱՂԱՌՆԵԼ, տե՛ս 1. ԾԱՅ-
ՐԱՏԵԼ: 2. Ծաղկաքաղ առնել, հատ-
ընտիր լինել, համառօտել, բովանդակել:
ԾԱՅՐԱՔԱՂԱՔ, գ. Բերդաքաղաք,
միջնաբերդ, ամրոց, ակառն:
ԾԱՅՐԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՅՐԱ-
ՏՈՒԹԻՒՆ:
ԾԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծայրագունութիւն,
գերազանցութիւն:

ԾԱՆԱԿ, ա. մ. 1. Մերկ, մերկառակ, նշաւակ, խայտառակ, ամօթալի: 2. գ. Ամօթ, խայտառակութիւն: - ԾԱՆԱԿ կամ ԾԱՂՐ ԵՒ ԾԱՆԱԿ ԱՌՆԵԼ. Այսպէս առնել, խաղ առնել, խայտառակել: ԾԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ա. Ծանականագոյն, խայտառակագոյն: ԾԱՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԱՆԱԿԱԳՈՅՆ: ԾԱՆԱԿԱՆԱԿ, չբ. Ծանակ լինել, ծաղր լինել՝ կալ: ԾԱՆԱԿԱՆՔ, գ. 1. Մերկութիւն, ամօթոյթ: 2. Ամօթ, ամօթանք, խայտառակութիւն, նշաւակութիւն, անարգանք, անտեղութիւն, դարչուութիւն: ԾԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Ծանակ առնել, խայտառակել: 2. կ. չբ. Անամօթել: ԾԱՆԱԿԻՉ, ա. Խայտառակիչ: ԾԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՆԱԿԱՆՔ: ԾԱՆԾԱՂ, ա. 1. Ծանծաղուտ (ոչ խոր): 2. փխբ. Վեր ի վերոյ, դիւրահաս, հասարակ: ԾԱՆԾԱՂԱԳՈՅՆ, ա. 1. Վեր ի վերոյ, թեթեւագոյն: 2. Ծանծաղամիտ: ԾԱՆԾԱՂԱՄԻՏ, ա. Թեթեւամիտ: ԾԱՆԾԱՂՈՒՏ, տե՛ս ԾԱՆԾԱՂ (1): ԾԱՆԾԱՔԵԼ, նբ. Ծասկել: ԾԱՆՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ծանօթ առնել, ծանօթս տալ, ծանօթացուցանել, ցուցանել, յայտնել, զեկուցանել: ԾԱՆՈՒՅԻՉ, ա. Ծանուցանող, յայտարար: ԾԱՆՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Զեկուցումն, յայտարարութիւն: ԾԱՆՐ, ա. 1. Դժուարաշարժ, հանդարտ, դանդաղ: 2. Անտանելի, անհնարին, դժուարին: 3. Դժվամակ, անհասոյ: 4. Խիստ, դժնդակ: 5. Սաստիկ, շատ, բազում: 6. Թաւ (ձայն): 7. Յամբ. ծանրաշարժ: 8. Տաժանելի: 9. Ծանրագին, մեծածախ, պատուական: 10. մ. Ծան-

րապէս, սաստիկ, ծանունս: - ԾԱՆՈՒՆՍ, տե՛ս ԾԱՆՐ (10): ԾԱՆՐԱԲԱՆ, ա. Խիստ, դժուարալուր: ԾԱՆՐԱԲԱՐ, ա. Ծանրապէս, խստաբար: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ, ա. Ծանրաբեռնի, ծանրաբերձ: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆԵԼ, նբ. Բեռնաւորել: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆԻ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ: ԾԱՆՐԱԲԵՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծանրութիւն, դժուարութիւն: ԾԱՆՐԱԲԵՐՉ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԲԵՌՆ: ԾԱՆՐԱԳԻՆ, ա. Ծանրագին, մեծագին, մեծագին, պատուական, ծանրապատիւ: ԾԱՆՐԱԳԼԽԵԼ, իլ, տե՛ս ԳԼԽԱԾԱՆՐԵԼ (իմ): ԾԱՆՐԱԳՆԱՅ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽԱՂԱՅ: ԾԱՆՐԱԳՆԻ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԳԻՆ: ԾԱՆՐԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, եղեռնագործ: ԾԱՆՐԱԴԻՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (յունական ոճով) Չարագիւրութիւն, չարաբաստութիւն, թշուառութիւն: ԾԱՆՐԱԹԱԽԻԾ, ա. Թախծագին: ԾԱՆՐԱԼԵՁՈՒՆ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՕՍ: ԾԱՆՐԱԼԻՐ, ա. Անշարժ (ծանրութեամբ լի): ԾԱՆՐԱԼՈՒՐ, տե՛ս ԴժՈՒԱՐԱԼՈՒՐ: ԾԱՆՐԱԽԱՂԱՅ, ա. Ծանրագնաց, ծանրաշարժ, դժուարաշարժ, յամրագնաց, յամրաշարժ: ԾԱՆՐԱԽՕՍ, ա. Ծանրալեզու, թանձրալեզու, յամրալեզու, յամրախօս, ծանրածայն, հագիւլախօս: ԾԱՆՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱՆՐ: ԾԱՆՐԱԿԻ, ա. Ծանր, ծանրակիր: ԾԱՆՐԱԿԻՐ, ա. Դժուարաբառնալի, դժուարակիր, ծանրաբեռն, անբերելի: ԾԱՆՐԱՀԱՄ, ա. Անախորժ: ԾԱՆՐԱՉԱՅՆ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԽՕՍ: ԾԱՆՐԱՄԻՏ, ա. 1. Թանձրամիտ, թուլամիտ: 2. Անխող: ԾԱՆՐԱՄՏԵԼ (իմ), չբ. (յունարէն ոճով)

Դժկամակել, սրտմտել:
ԾԱՆՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Թանճրամտութիւն: 2. Դժկամակութիւն: 3. Լքումն, վհատութիւն, թուլութիւն:
ԾԱՆՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Սաստկանալ, խտանալ: 2. Դժկամակել, դժուարել:
- ԾԱՆՐԱՆԱԼ ԱԶԱՅ կամ ԱՆՁԻՆ Ի ՔՆՈՅ. Ի բուն երթալ՝ լինել՝ մտանել:
ԾԱՆՐԱՆԴԱՄ, ա. Դանդաղ, յոյլ (ծանր անդամներով):
ԾԱՆՐԱՇԱՐԺ, ա. Յամբ, դժուարաշարժ:
ԾԱՆՐԱՊԱՏԻ, տե՛ս ԾԱՆՐԱԳԻՆ:
ԾԱՆՐԱՊԷՍ, մ. Ծանր, ծանունս, սաստիկ, խիստ:
ԾԱՆՐԱՍԻՐՏ, ա. Խտասիրտ, յամառ:
ԾԱՆՐԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽՍԱՍՍՐՏՈՒԹԻՒՆ:
ԾԱՆՐԱՏԱՂՏՈՒԿ, ա. Դժուարաբանալի, անտանելի, տաղտկալի(ց):
ԾԱՆՐԱՐԹՈՒՆ, ա. Քնէած:
ԾԱՆՐԱՅԱՍՈՒՄՆ ԼԻՆԵԼ. Սրտմտել, զայրանալ, դժուարել:
ԾԱՆՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սաստկացուցանել, խտացուցանել, պնդել, ճնշել:
ԾԱՆՐԵԼ, տե՛ս ԾԱՆՐԱՆԱԼ:
ԾԱՆՐԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՆՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ԾԱՆՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ներութիւն, դժուարութիւն, սաստկութիւն, ուժգնութիւն, խտութիւն: 2. Մեծութիւն:
ԾԱՆՕԹ, ա. գ. 1. Մտերիմ, մերձաւոր, ազգական: 2. Յայտնի, գիտելի: 3. Ճանաչիչ, գիտակ, տեղեակ, իրազէտ: 4. (յունաբանութեամբ) Աշակերտ:
- ԾԱՆՕԹ ԱՌԵԼ, տե՛ս ԾԱՆՕԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
- ԾԱՆՕԹՍ ՏԱԼ, տե՛ս ԾԱՆՈՒՅԱՆԵԼ:
ԾԱՆՕԹԱԳՈՅՆ, ա. 1. Մերձաւորագոյն: 2. Քաջածանօթ, քաջայայտ, յայտնագոյն: 3. մ. Յայտնապէս, բացայայտակի, մերձաւորապէս:
ԾԱՆՕԹԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԱՆՕԹ:

ԾԱՆՕԹԱՆԱԼ, նբ. 1. Ճանաչել, տեղեկանալ, իմանալ, գիտակ լինել: 2. Ընտանեանալ:
ԾԱՆՕԹԱՊԷՍ, մ. Ընտանեբար:
ԾԱՆՕԹԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ծանօթ անել, ծանուցանել:
ԾԱՆՕԹԱԻՈՐ, ա. Յայտնի, ծանօթ:
ԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընտանութիւն, բարեկամութիւն: 2. Ճանաչումն, ճանաչողութիւն, տեղեկութիւն, հմտութիւն, խելամտութիւն, գիտութիւն: 3. Նշանակ, յայտարար, ցուցակ, ցուցակութիւն: 4. Յատկութիւն, առանձնաւորութիւն:
ԾԱՌ, գ. Տունկ, ծառատունկ:
ԾԱՌԱՔԵՐՔ, գ. Անտառ:
ԾԱՌԱԽԻԹ ԼԻՆԵԼ. Ծառախիտ լինել (ծառերի մէջ թաքնուել):
ԾԱՌԱԽԻՏ, ա. Տնկախիտ, խտածառ, ծառաւէտ:
- ԾԱՌԱԽԻՏ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՌԱԽԻԹ ԼԻՆԵԼ:
ԾԱՌԱՅ, գ. 1. Սպասաւոր, պաշտօնեայ, պաշտակ, արբանեակ: 2. Ստրուկ: 3. Գերի: 4. Զինաւոր, զինուոր: 5. ա. Ծառայական:
ԾԱՌԱՅԱՔԱՐ, մ. Ծառայապէս, սպասաւորաբար, սպասաւորապէս:
ԾԱՌԱՅԱՔԱՐՈՅ, ա. Ծառայվայելուչ:
ԾԱՌԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, սպասաւորութիւն:
ԾԱՌԱՅԱԶՈՒՆՔ, ա. գ. յոգն. Ստրկածինք:
ԾԱՌԱՅԱԾԻՆ, ա. Ստրկածին, ծառայատոհմ:
ԾԱՌԱՅԱԿԱՆ, ա. 1. Սպասաւորական: 2. (կրօն.) Մարդկային (մարդուն յատուկ):
ԾԱՌԱՅԱԿԵՐՊ, ա. Ծառայական, մարդկային:
ԾԱՌԱՅԱԿԻՏ, ա. գ. Համածառայ, սպասաւորակից, պաշտօնակից:
ԾԱՌԱՅԱՄԵԾՄԱՐ, ա. Անարգամեծար, ստրկամեծար:

ԾԱՌԱՅԱՄԻՏ, ւ. Յետսամիտ:
ԾԱՌԱՅԱՆԱԼ, չբ. Հպատակել, հնթար-
կել, ծառայել, արբանեկել:
ԾԱՌԱՅԱՊԷՏ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԲԱՐ:
ԾԱՌԱՅԱՏՈՂՄ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԱԾԻՆ:
ԾԱՌԱՅԵԼ, չբ. 1. Ծառայութիւն առնել՝
հարկանել, սպասաւորել, պաշտել, պաշ-
տօն տանել, զարբանեկութիւն հար-
կանել: 2. Ծառայանալ, հպատակել:
ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Արբանեկե-
ցուցանել, աշխատ առնել:
ԾԱՌԱՅԵՑՈՒՑԻՉ, ւ. Իշխեցող, գերիջ:
ԾԱՌԱՅՈՐԵԱՐ, գ. հաւաք. Ծառայք,
ստրուկք, հպատակք:
ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպասաւորութիւն,
պաշտօն, հպատակութիւն, ստրկութիւն,
գերութիւն, հարկատուութիւն:
- ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՌՆԵԼ՝ ՀԱՐԿԱ-
ՆԵԼ, տե՛ս ԾԱՌԱՅԵԼ (1):
ԾԱՌԱՅՎԱՅԵԼՈՒՉ, տե՛ս ԾԱՌԱ-
ՅԱԲԱՐՈՅ:
ԾԱՌԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, դիզանալ,
ծաւալանալ:
ԾԱՌԱՏՈՒՆԿ, գ. 1. Ծառ: 2. հաւաք.
Դարաստան:
ԾԱՌԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Բարդել, դի-
զանել:
ԾԱՌԱԻԷՏ, տե՛ս ԾԱՌԱԽԻՏ:
ԾԱՍԿԵԼ, ԾԱՍՔԵԼ, տե՛ս ԾԱՄԵԼ (1):
ԾԱՍՔՈՒՄՆ, գ. Ճաշակումն (ծասքելը,
ծամելը):
ԾԱՐԱԻ, գ. 1. Ծարաւութիւն, ծարա-
ւումն, պասքումն, պապակումն: 2. ւ.
փխբ. Ծարաւի:
ԾԱՐԱԻԱԿԱՆ, ւ. Ծարաւի, ծարաւեալ:
ԾԱՐԱԻԱՀԱՏ, ւ. Ծարաւահիւժ, ծա-
րաւահիւժեալ, ծարաւահոծ (ծարաւից
հիւժոռած՝ տանջուած):
ԾԱՐԱԻԱՀԻԻՄ, ԾԱՐԱԻԱՀԻԻՄԵԱԼ,
ԾԱՐԱԻԱՀՈՄ, տե՛ս ԾԱՐԱԻԱՀԱՏ:
ԾԱՐԱԻԱՆԱԼ, տե՛ս ԾԱՐԱԻԵԼ (իմ):
ԾԱՐԱԻԵԼ (իմ), չբ. 1. Ծարաւանալ,

պասքանալ, պասքել, պապակել, տո-
չորել: 2. փխբ. Կարօտել, ցանկալ, տե՛ն-
չալ, փափագել:
ԾԱՐԱԻԻ, ւ. Ծարաւ, ծարաւական, ծա-
րաւոտ, պասքածարաւի:
ԾԱՐԱԻԿՈՏ, տե՛ս ԾԱՐԱԻԻ:
ԾԱՐԱԻՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾԱՐԱԻ (1):
ԾԱՐԱԻՈՒՄՆ, գ. Ծարաւ (ծարաւելը):
ԾԱՐԱԻՈՒՄ, ւ. Անջրդի, անջուր:
ԾԱԻԱԼ, գ. Ծաւալումն, սփռումն:
ԾԱԻԱԼԱԿԱՆ, ւ. Ծաւալային, տա-
րածուն:
ԾԱԻԱԼԱՅԻՆ, տե՛ս ԾԱԻԱԼԱԿԱՆ:
ԾԱԻԱԼԵԼ, նբ. Ծաւալեցուցանել, տա-
րածանել, տարածել, սփռել, ճապաղել,
ձգտել, հոսել, զեղուլ:
ԾԱԻԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԱԻԱԼԵԼ:
ԾԱԻԱԼՈՒՄՆ, գ. Ծաւալ, տարածումն,
սփռումն, ճապաղումն, զեղումն:
ԾԱԻԻ, ւ. Ծովագոյն, երկնագոյն, կա-
պուտակ (աչքերի մասին):
ԾԱՓ, գ. Կայթք:
- ԾԱՓ ՉԾԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ, ԾԱՓՍ կամ
ԾԱՓ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Ծափել, կայթել:
ԾԱՓԵԼ, տե՛ս ԾԱՓ ՉԾԱՓԻ ՀԱՐԿԱՆԵԼ:
ԾԵԾԱՄ, տե՛ս ՈՒՆԳ:
ԾԵԾԵԼ, նբ. Գան հարկանել, բախել, կո-
փել, հարկանել:
ԾԵՐ, ւ. գ. Ծերուհի, ալևոր, զառամ, հիւն
աւուրց:
- ԾԵՐՔ, գ. Ծերակոյտ, աւազանի:
ԾԵՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԱԲԱՐ:
ԾԵՐԱԲՈՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԾԵՐԱՏԱԾԵԼ:
ԾԵՐԱԳՈՅՆ, ւ. Երեցագոյն:
ԾԵՐԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ԾԵՐԱԿՈՅՑ (1):
ԾԵՐԱԿԱՆ, ւ. Ծերունական:
ԾԵՐԱԿԻՑ, ւ. Հասակակից (ուրիշ ձերի):
ԾԵՐԱԿՈՅՑ, ւ. 1. Ծերածողով: 2. հա-
ւաք. Ծերք, աւազանի:
ԾԵՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Անցանել զաւուրբք,
զառամանալ: 2. փխբ. Թուլանալ, աղօ-
տանալ, նսեմանալ:

ԾԵՐԱՆՈՅ, գ. Անկեղանոց:
ԾԵՐԱՏԱԾԵԼ, նբ. Մերաբոյժ լինել:
ԾԵՐԱՏԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգատարու-
թիւն, խնամատարութիւն (ծերերի):
ԾԵՐԱՒՈՒՐՑ, ա. Անցեալ զաւուրբբ,
պառաւ:
ԾԵՐՈՅԹ, տե՛ս ԾԵՐՈՒԹԻՒՆ:
ԾԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մերոյթ (ծեր լինելը):
2. Պառաւութիւն:
ԾԵՐՈՒՀԻ, տե՛ս ՊԱՌԱԿ:
ԾԵՐՈՒՆ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ:
ԾԵՐՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Մերաբար:
ԾԵՐՈՒՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԾԵՐԱԿԱՆ:
ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ, ա. 1. Մեր, ծերուն, ծե-
րուկի: 2. Մերունական: 3. Հին, ծերօն:
ԾԵՐՈՒՆԻ, ա. գ. 1. Մեր, ալուոր, զառամ:
2. Մերունական, ծերունեան:
ԾԵՐՊ, գ. Ծակ, պատառուած:
ԾԵՐՕՆ, տե՛ս ԾԵՐՈՒՆԵԱՆ (3):
ԾԵՓ, ԾԵՓԱԾ, գ. Մեփուկ, բուռ:
ԾԵՓԵԼ, նբ. Մեփկել, բուկ:
ԾԵՓԿԵԼ, տե՛ս ԾԵՓԵԼ:
ԾԵՓՈՒԿ, գ. 1. Մեփ: 2. տե՛ս ԹԱՂԱՆԹ
(2):
ԾԵՔԵԼ, նբ. Մուկ, թիւրել, կամակորել:
ԾԻԱԾԱՆ, գ. Աղեղն, իրիս:
ԾԻԾԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Ծաղրագոյն:
ԾԻԾԱՂԱԽԻՏ, ա. մ. Զուարթագին, փխբ.
վէտ վէտ:
ԾԻԾԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Զուարթերես, ծի-
ծաղկոտ: 2. Ծաղրական:
ԾԻԾԱՂԱՆՔ, գ. Ծաղր:
ԾԻԾԱՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Խնդալ, ժպտել: 2.
Ծփել: 3. Ծաղր առնել, ծաղրել, այ-
պանել:
ԾԻԾԱՂԿՈՏ, տե՛ս ԾԻԾԱՂԱԿԱՆ:
ԾԻԾԱՌԵՆ, ԾԻԾԱՌԵՆՈՒԿ, գ. (կենդբ.) 1.
Միծեռն: 2. Սոխակ:
ԾԻԾԵՌԵՆ, տե՛ս ԾԻԾԱՌԵՆ (1):
ԾԻՂ, տե՛ս ԽԻՂԲ:
ԾԻՆ, գ. 1. Մնունդ, ծագումն: 2. փխբ.
Ստորոտ (լեռան):

- Ի ՄՆԷ, մ. Ի բնէ (ծնունդից ի վեր):
ԾԻՏ, տե՛ս ՃՆՃՂՈՒԿ:
ԾԻՐ, գ. 1. Շրջան, շրջանակ, ոլորտք: 2.
Գիծ (կամարածև): 3. Եզր, ծայր, սահ-
ման:
- ԾԻՐ ԿԱԹԻՆ կամ ԿԱԹԻՆ ԾԻՐ, տե՛ս
ՅԱՐԴՊՈՂ:
ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Միրանեգոյն, ծի-
րանաթոյր, բոսոր: 2. Կանաչագոյն:
ԾԻՐԱՆԱԴԻՏԱԿ, ա. Միրանագարդ, թա-
գաւորական:
ԾԻՐԱՆԱԶԱՐԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ, ԾԻՐԱՆԱԶԳԵՍՏ, ԾԻ-
ՐԱՆԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, ԾԻՐԱՆԱԶԳԵՅԻԿ,
ա. Միրանակիր, ծիրանաւոր, ծիրանա-
փառ, ծիրանագարդ:
ԾԻՐԱՆԱԹՈՅԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ
(1):
ԾԻՐԱՆԱԾԻՆ, ա. Միրանածնունդ, ար-
քայազն, արքայորդի:
ԾԻՐԱՆԱԾՆՈՒՆԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
ԾԻՆ:
ԾԻՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Միրանագոյն, կարմ-
րափայլ:
ԾԻՐԱՆԱԿԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԱՆԱԼ, չբ. Միրաներփնել:
ԾԻՐԱՆԱՆԵՐԿ, ա. Միրանաներկեալ:
ԾԻՐԱՆԱՆԵՐԿԵԱԼ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
ՆԵՐԿ:
ԾԻՐԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԱՓԱՅԼ, ա. Կարմրափայլ:
ԾԻՐԱՆԱՓԱՌ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԵԳՈՅՆ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԳՈՅՆ:
ԾԻՐԱՆԵՐՓՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
ՆԱԼ:
ԾԻՐԱՆԷԶԱՐԴ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԻ (5):
ԾԻՐԱՆԷԶԳԵԱՑ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱ-
ԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԷՅԿԻՐ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱԶԳԵԱՑ:
ԾԻՐԱՆԷՅՓԱՌ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՓԱՌ:
ԾԻՐԱՆԻ, ա. 1. Միրանական, ծիրանա-
գոյն, բոցագոյն, կարմրերանդ, կարմ-

րագոյն, վարդագոյն: 2. Ծովագոյն, երկնագոյն, կապուտակ: 3. Երփն երփն, գոյնագոյն: 4. գ. Ծովու ծիրանի (կարմիր ներկ, որ ստացվում է ծովային ծիրանեխիտունջերից): 5. Ծիրանէզարդ: ԾԻՐՏ, գ. Աղբ (թռչունների արտաթորութիւն): ԾԻԻ, տե՛ս ՔԱԿՈՐ: ԾԻԻՐԱԿԱՆ, ա. Մաշարայական, մաշարական: - ԾԻԻՐԱԿԱՆ ԱԽՏ. (բժշկ.) Մաշարայ: ԾԻԻՐԵԼ, նբ. 1. Ծիրեցուցանել, հաշել, մաշել, տկարացուցանել: 2. կ. չբ. Հիւժանել, տկարանալ: ԾԻԻՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾԻԻՐԵԼ (1): ԾԻԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հիւժումն, տկարութիւն: 2. Թիւրութիւն, աճուութիւն: ՄԱՐՁԱԿՈՒԹԻՆ, գ. Ընծիւղումն, ցցուութիւն: ՄԻԼԻ, չբ. Ջանգիտել, հարթնուլ: ՄԽԱԼԻՑ, ա. Ծխամած: ԾԽԱԽԱՌՆ, ա. Մխախառն: ԾԽԱԿԵՐ, ա. Մըճոտ: ԾԽԱՀԱՆՔ, գ. Ծխան: ԾԽԱՄԱԾ, տե՛ս ԾԽԱԼԻՑ: ԾԽԱՆ, տե՛ս ԾԽԱՀԱՆՔ: ԾԽԱՆՈՑ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ: ԾԽԱՇՈՒՆՁ, ա. Ծխատեսակ: ԾԽԱՏԵՍԱԿ, ա. Ծխաշուռչ, գոլորշատեսակ: ԾԽԵԼ, նբ. Խուռնկ արկանել, խնկել, խնկարկել: ԾԽԵԼԻՔ, տե՛ս ԽՈՒՆԿ: ԾԽԻՁ, ա. Խնկածու, բուրբիչ: ԾԽՆԻ, տե՛ս ԾՂԽՆԻ: ԾԽՈՏԵԼ (իմ), չբ. Մըճոտել, մըճոտել, ճննճերոտիլ: ԾԾԵԼ, նբ. Կլանել: ԾԿՈՅԹ, տե՛ս ՃԿՈՅԹ: ԾՂԻՔ, գ. Դաստակ: - ԾՂԻՍ Ի ՎԵՐ ԱՄԲԱՌՆԱԼ՝ Ի ՎԵՐ

ՄԱՐՁԵԼ. Բուռն հարկանել (մի բան անելու): ԾՂԽՆԻ, գ. Ծխնի, չբջանակ: ԾՂՕՏ, գ. Խոզան, ցողուն, ոճ: ԾՄԱԿ, գ. Եմակ, ծործոր: ԾՄԱԿԱՅԻՆ, ա. Անարե, խոնաւ, զոլ: ԾՄԱԿԱՅԵԱԼ, ա. Ստուերացեալ, մթազնեալ, մութ: ԾՄԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ստուերացուցանել, նսեմացուցանել, մթացուցանել: ԾՄՐԴԵԼ (իմ), տե՛ս ԾԻԻՐԵԼ (2): ԾՄՐԵԼ (իմ), չբ. Ջմբբել, թմբբել, սրտաբեկել, տագնապել, լքանել, վհատել: ԾՆԱԿԱՆ, տե՛ս ԾՆՆ ԴԱԿԱՆ: ԾՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ԾՆՆ ԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ: ԾՆԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Առ լոյս ածել, ծագել, սերել, եղանել, լինել: 2. (կրօն.) Ստեղծանել: ԾՆԱՆԵԼԻ, ԾՆԵԼԻ, ա. գ. ԾՆՕՂ: ԾՆԵԼՈՒԹԻՆ, գ. 1. Ծնողութիւն: 2. Գիր. (եկեղց.) Վերածնութիւն: ԾՆԻՁ, տե՛ս ԾՆՕՂ: ԾՆԿԱՍԷՐ, ա. Ընտասուն: ԾՆԿԵԼ կամ ԾՆԳԵԼ, նբ. 1. Ընկճել: 2. Խոշտանգել, տանջել, չարչարել, ճնշել, նեղել: 3. Ծիրբել, հաշել, մաշել, եղծանել: ԾՆՆ ԴԱԲԱԽՏ, տե՛ս ԾՆՆ ԴԱԲԱՇԽՈՒԹԻՆ: ԾՆՆ ԴԱԲԱՆՈՒԹԻՆ, գ. 1. Ազգաբանութիւն, ազգահամար, ազգահանութիւն: 2. Ծննդաբաշխ բախտ, ծննդաբաշխ ծննդոցբ: ԾՆՆ ԴԱԲԱՇԽ ԲԱԽՏ, ԾՆՆ ԴԱԲԱՇԽ ԾՆՆ ԴՈՑԻՔ, տե՛ս ԾՆՆ ԴԱԲԱՆՈՒԹԻՆ (2): ԾՆՆ ԴԱԲԱՇԽՈՒԹԻՆ, գ. Ծննդաբախտ: ԾՆՆ ԴԱԳՈՐԾ, ա. Ծննդական, ծնական, բեղնաւոր: ԾՆՆ ԴԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ծնանալ: 2.

երկնել, յղանալ (մտքում որևէ ծրագիր՝ խորհուրդ ստեղծել):
ԾՆՆԴԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ԾՆՆԴԱԿԱՆ, ա. 1. Ծնական, ծնանելի, ծնօղ, երկնիչ: 2. Բեղնաւոր: 3. գ. Ծննդանոց, ծնոց:
ԾՆՆԴԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ծնականագոյն:
ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բեղնաւորութիւն, ծննդագործութիւն, ծնչութիւն, որդեծնութիւն, սերունդ: 2. Արտադրութիւն:
ԾՆՆԴԱԿԻՅ, ա. 1. Երկուորեակ: 2. Բնածին, ընդարոյս: 3. Հասակակից:
ԾՆՆԴԱՆՈՅ, գ. Ծնոց:
ԾՆՆԴԱՊԵՏ, գ. Նախածնող, նախնի:
ԾՆՈՂ, տե՛ս ԾՆՕՂ:
ԾՆՈՂԱԲԱՐ, մ. Հայրաբար կամ մայրաբար:
ԾՆՈՂԱԳՈՒԹ, ա. Գորովագութ:
ԾՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Հայրական, մայրական:
ԾՆՈՂԱԿԻՅ, ա. Համածին, հոմածին, ծննդակից:
ԾՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծննդականութիւն, բեղնաւորութիւն:
ԾՆՈՅ, տե՛ս ԾՆՆԴԱՆՈՅ:
ԾՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՈՒՆԴ:
ԾՆՈՒՆԴ, գ. 1. Ծնելութիւն, ծագումն, եղանակութիւն, լինելութիւն: 2. Զաւակ, որդի, սերունդ: 3. Բեր, արդիւնք, արգասիք, պտուղ: 4. (եկեղց.) Վերածնութիւն: 5. տե՛ս ԾՆՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
- ԾՆՈՒՆԴ ՓՈՒՈՅ. Վաշխ, տոկոսիք:
ԾՆՈՒՅԱՆԵՆ, պբ. Ծնանել, ծննդագործել, արտադրել, գոյացուցանել, յառաջ ածել:
ԾՆՈՒՅԻՉ, գ. Մանկաբարձ:
ԾՆՉԱԿԱՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆ:
ԾՆՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ (1):

ԾՆՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծունրդրութիւն, երկրպագութիւն:
ԾՆՕՂ կամ ԾՆՈՂ, ա. գ. 1. Ծնիչ: 2. Հայր կամ մայր: 3. փխբ. Պատճառ:
ԾՆՕՏ, գ. 1. Ծամելի, ծամելիք: 2. Կզակ, կլափն, մօրուարձակք: 3. Այտք: 4. նման. Շրթունք, եզերք (որևէ բանի շուրջն եզերող մաս):
ԾՈԾՈՐԱԿ, գ. Շիշք:
ԾՈՂԱԿ, տե՛ս ԾՈՒՂԱԿ:
ԾՈՄ, գ. Պահք, ծոմապահք:
- ԾՈՄ ԿՐԴԱԼ, տե՛ս ԾՈՄԱՆԱԼ:
ԾՈՄԱՆԱԼ, չբ. Ծոմել, ծոմ կարգալ:
ԾՈՄԱՊԱՀՔ, տե՛ս ԾՈՄ:
ԾՈՄԵՆ, տե՛ս ԾՈՄԱՆԱԼ:
ԾՈՅՆ, ա. Հեղգ, պղերգ, գործատեաց, դանդաղկոտ, վատ:
ԾՈՊ, գ. Ժապաւէն, երիգ, վերջաւոր, քղանցք:
ԾՈՎ, գ. 1. Ովկիանոս, ծովակ, ջրանոց: 2. (Հին կտակարանում) Արևմուտք: 3. Աւազան, տաշտ, կոնք: 4. փխբ. Ալէկոծութիւն, յուզմունք, ծփանք:
- ԾՈՎՈՒ ԾԻՐԱՆԻ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԻ (4):
ԾՈՎԱԳՆԱՅ, ԾՈՎԱԳՆԱՅԻԿ, ա. Ծովընթաց, նաւորդ, ծովաչու:
ԾՈՎԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւարկութիւն, նաւորդութիւն:
ԾՈՎԱԳՈՅՆ, ա. Կանաչ, կապուտակ, երկնագոյն, ծիրանեզոյն:
ԾՈՎԱԴԻՏԱԿ, ա. Ծովանման:
ԾՈՎԱԼԻԺ, գ. Լճածով, ծովակ:
ԾՈՎԱԽՈՐ, ա. Անդնդախոր, խորագլուխ:
ԾՈՎԱԾԱՒԱԼ, ա. Լայնածաւալ:
ԾՈՎԱԾԻՆ, ա. Ծովային ծովական:
ԾՈՎԱԾՈՒՓ, ա. Ալէկոծ:
ԾՈՎԱԾՓԱՆՔ, գ. Ալէկոծութիւն, ծովակոծութիւն:
ԾՈՎԱԿ, գ. 1. Ծով, ծովալիճ: 2. Աւազան, տաշտ, կոնք:
ԾՈՎԱԿԱԼ, ա. գ. Ծովապետ:

ԾՈՎԱԿԱՆ, ա. Ծովալիքն:

ԾՈՎԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ալէկոծու-
թիւն: 2. Նաւաբեկութիւն, նաւակո-
ծութիւն:

ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ, գ. Ծովակողմն կոյս,
ծովակոյս կողմն:

ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ ԿՈՅՍ, ԾՈՎԱԿՈՅՍ
ԿՈՂՄՆ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՂՄՆ:

ԾՈՎԱԿՈՒԼ, ա. Ծովակուր, ծովահեղձ,
ծովասոյզ, ծովալէժ:

ԾՈՎԱԿՈՒՐ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒԼ:

ԾՈՎԱՀԵՂՁ, ԾՈՎԱՀԵՂՁԻԿ, ԾՈՎԱ-
ՀԵՂՁՈՅՑ, ԾՈՎԱՀԵՂՁՈՒԿ, տե՛ս ԾՈ-
ՎԱԿՈՒԼ:

ԾՈՎԱՃԱՃԱՆՁ, ա. Անճաճանչ, անլոյս:

ԾՈՎԱՄԱՐՏԻԿ, ա. մ. Նաւամարտիկ:

ԾՈՎԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նաւամար-
տութիւն:

ԾՈՎԱՄՈՅՆ ԱՌՆԵԼ. Ընկղմել (ծովում
խեղդել):

ԾՈՎԱՄՈՒԽ ԼԻՆԵԼ. տե՛ս ԾՈՎԵԼ:

ԾՈՎԱՅԱԾՈՒԿ, ա. Ընկղմիչ, հէն (ծո-
վի):

ԾՈՎԱՅԻՆ, տե՛ս ԾՈՎԱԿԱՆ:

ԾՈՎԱՆԱԼ, չբ. Առատանալ, յորդել:

ԾՈՎԱՆՄԱՆ, ա. մ. Ծովադիտակ:

ԾՈՎԱՉՈՒ, տե՛ս ԾՈՎԱԳՆԱՑ:

ԾՈՎԱՊԱՏԻժ, ա. Ծովահեղձոյց:

ԾՈՎԱՊԵՏ, տե՛ս ԾՈՎԱԿԱԼ:

ԾՈՎԱՍՈՅՁ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒԼ:

ԾՈՎԱՎԷժ, տե՛ս ԾՈՎԱԿՈՒԼ:

ԾՈՎԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Յորդել, զեղուլ,
ծաւալել, լնուլ, ժողովել, ամփոփել:

ԾՈՎԱՓՆԵԱՅ, ա. Ծովեղբերայ:

ԾՈՎԱՔԱՏԱԿ, ա. Ծովանման, փխբ.
անսահման, շատ:

ԾՈՎԵԶԵՐԵԱՅ, ա. 1. Ծովափնեայ: 2. գ.
Մովեզբ:

ԾՈՎԵԶՐ, տե՛ս ԾՈՎԵԶԵՐԵԱՅ (2):

ԾՈՎԷԼ, չբ. Նաւել, նաւարկել, ծովա-
մուխ լինել:

ԾՈՎԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԾՈՎԱԳՆԱՑ:

ԾՈՎԸՆԿԵՑԻԿ ԱՌՆԵԼ. Ծովընկէց առ-
նել (ծովը զցել):

ԾՈՎԸՆԿԷՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԾՈՎԸՆ-
ԿԵՑԻԿ ԱՌՆԵԼ:

ԾՈՐԱԼ, տե՛ս ԾՈՐԵԼ:

ԾՈՐԱՆ, գ. 1. Ծորումն, Հոսանք, աղ-
բէւր, առու, վտակ: 2. ա. Հոսանուտ, ծո-
րուն, լոյժ:

ԾՈՐԵԼ, չբ. 1. Թորել, թորթորել, սորել,
սորսորել, հոսել, կաթել: 2. Միւրել, հա-
լիլ, լուծանել: 3. նբ. տե՛ս ԾՈՐԵՑՈՒ-
ՑԱՆԵԼ:

ԾՈՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հոսել, հոսեցու-
ցանել, թորեցուցանել, կաթեցուցանել,
վայթել:

ԾՈՐԾՈՐ, գ. Ձոր, լեռնամէջ, հեղեղատ,
հովիտ, ծմակ, եմակ:

ԾՈՐԾՈՐԱԿ, գ. Ձորակ, հեղեղատ:

ԾՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Մորան, թորումն, հո-
սումն, կաթումն, կաթուած, բղխումն: 2.
Դաշտան (կանանց ամսական): 3. Սերմ-
նահեղութիւն:

ԾՈՐՈՒՆ, ա. Հոսանուտ, լոյժ:

ԾՈՑ, գ. 1. Գոգ, գիբկ: 2. նման. Խորշ
(սրտի, ծովի ևն):

- ԾՈՑ ԱՌՆՈՒԼ. Խորանալ (ծովածոց
կազմել):

ԾՈՅԱԾԱԳԵՆԻ, տե՛ս ԾՈՅԱԾԻՆ:

ԾՈՅԱԾԻՆ, ա. (կրօն.) Մոցածագեհի,
միածին (Քրիստոսի մասին):

ԾՈՒԷՆՔ, գ. Պատառ, փերթ:

ԾՈՒԼԱԲԱՐ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՊԷՍ:

ԾՈՒԼԱԳՈՅՆ, ա. Հեղգագոյն, պղեր-
գագոյն:

ԾՈՒԼԱԼ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՆԱԼ:

ԾՈՒԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատութիւն
(մտքով ծոյլ լինելը):

ԾՈՒԼԱՆԱԼ, չբ. Մուլալ, ծուղալ, հեղ-
գալ, պղերգանալ, յուլանալ, դանդաղել,
թուլանալ, մեղկանալ:

ԾՈՒԼԱՆՔ, տե՛ս ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:

ԾՈՒԼԱՊԷՍ, մ. Մուլաբար, պղերգաբար:

ԾՈՒԼԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հեղգացուցանել:
ԾՈՒԼԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Հեղգացուցիչ:
ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծուլանք, ծուղու-
թիւն, հեղգանք, հեղգութիւն, պղեր-
գութիւն, յուլութիւն:
ԾՈՒԽ, գ. 1. Մուխ: 2. Գոլորչի, շոգի:
ԾՈՒԾՔ, գ. յոգն. Քթափողք:
ԾՈՒԿԱԼ, չբ. Յամառել, պնդել:
ԾՈՒՂԱԼ, տե՛ս ԾՈՒԼԱՆԱԼ:
ԾՈՒՂԱԿ, գ. Վարմ, դամ, լար, հաղբք,
թակարդ, որոգայթ, խափք:
ԾՈՒՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՈՒԼՈՒԹԻՒՆ:
ԾՈՒՆԳՔ կամ ԾՈՒՆԿՔ, գ. 1. Գոճք,
ծուկ: 2. (բար.) Ծրուկք:
ԾՈՒՆՐ, տե՛ս ԾՈՒՆԳՔ:
- ԾՈՒՆՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ ԽՈՆԱՐՀԵ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ՝ ԿՐԿԱՆԵԼ՝ ՄՍՏՈՒՑԱՆԵԼ, Ի
ԾՈՒՆՐ ԻՋԱՆԵԼ. Ի գուճս իջանել՝ հար-
կանել՝ կալ՝ անկանել, երկիր պագանել:
ԾՈՒՆՐԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԾՆՐԱԴՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԾՈՒՊ Ի ԾՈՒՊ, մ. Վէտս վէտս:
ԾՈՒՌ, ա. Թիւր, կոր:
ԾՈՒՓ, գ. 1. Ծփումն, ծփանք, ալէ-
կոծութիւն, տատանումն, վարանք, հոգ:
2. Խնդիր, քննութիւն, խուզափորձ:
ԾՊՆԵԼ, նբ. Զուգել, զօգել, կապել:
ԾՊՏԵԼ, չբ. նբ. Այլակերպել (իբ ինքնու-
թիւնը թաքցնել), թաքուցանել, ամփո-
փել, սքօղել:
ԾՌԵԼ, նբ. Թիւրել, խոտորեցուցանել,
խեղել:
ԾՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Թիւրութիւն, խոտո-
րումն, չարութիւն:
ԾՐԱԳԻՐ, գ. ա. Նախագիծ, ստուերա-
գրութիւն, ստուերագիր:
ԾՐԱԳՐԵԼ, նբ. Գծագրել, ստուերագրել,
նախագծել, նախանկարել:
ԾՐԱՐ, գ. Պահարան, քսակ:
ԾՐԱՐԵԼ, նբ. Փաթութել, կապել, ամ-
փոփել, պատել, բազմածել:

ԾՐԱՓԱԿԵԼ, նբ. Շրջափակել:
ԾՐԴԵԼ (իմ), չբ. Աղտեղանալ, շաղա-
խանալ, թաթաւել:
ԾՐՈՒՆՔ, տե՛ս ԾՈՒՆԳՔ (2):
ԾՓԱԼԻ, ա. մ. Ծփալից (ծփանքով լի):
ԾՓԱԼԻՑ, տե՛ս ԾՓԱԼԻ:
ԾՓԱԿԱՆ, ա. Ծփալի, ծփին, ալէկոծ,
խոռվայոյզ:
ԾՓԱՆՔ, գ. 1. Ծուփ, ծփումն, յոյզք,
ալէկոծութիւն: 2. փխր. Հոգ, վարանք,
զբաղանք:
- Ի ԾՓԱՆԻ ԿԱԼ, տե՛ս ԾՓԵԼ² (իմ):
ԾՓԵԼ¹, նբ. Ծփեցուցանել, ալէկոծ առ-
նել, ալէկոծել, տատանել, տարաբերել,
յուզել, աղմկել:
ԾՓԵԼ² (իմ), չբ. Ի ծփանի կալ, ալէկոծել,
հողմակոծել, տատանել, խոռվել, աղմկել:
ԾՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԾՓԵԼ¹:
ԾՓԻՆ, ա. Ծփական, ծփալի:
ԾՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԾՓԱՆՔ:
ԾՕՂԱԿ, տե՛ս ԾՈՒՂԱԿ:

Կ

ԿԱԲՈՍ, տե՛ս ԿԱՊԻՃ:
ԿԱԳ, գ. Բանակուռութիւն, հակառա-
կութիւն, վէճ, վէզ, կռիւ:
ԿԱԳԱՑՈՂ, ա. փխ. Կազեցող, կուռա-
րար, վիճասէր, հակառակասէր:
ԿԱԳԵԼ, չբ. Վիճել, վիճբանել, կուռել,
հակառակել:
ԿԱԴԵՍԻՄ, տե՛ս ՇԻՏԻՏԻ:
ԿԱԶԴՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Զօրացուցիչ:
ԿԱԶԴՈՒՐԵԼ, նբ. 1. Կազդուրեցուցանել,
ամբացուցանել, զօրացուցանել, ուժեղա-
ցուցանել: 2. չբ. Զօրանալ, ոգի առնուլ:
ԿԱԶԴՈՒՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԱԶ-
ԴՈՒՐԵԼ (1):
ԿԱԶԴՈՒՐՈՒՄՆ, գ. Հաստատութիւն,
ամբուլթիւն:

ԿԱԶՄ, աս. մ. 1. Պատրաստ, կարգաւորեալ, հանդերձեալ, զարդարեալ, յօրինեալ, վայելուչ: 2. Գագմուծիւն, կագմած, հանդերձանք, սպասք:
ԿԱԶՄԱԾ, գ. 1. Կագմուծիւն, շինութիւն, հանդերձանք, պատրաստութիւն: 2. Կահ, կարասի, սպասք, զարդարանք, զարդք, գէնք:
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊ, գ. Հանդերձանք, կագմած, սարք:
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Կագմել, յօրինել, յարմարել, ձևացուցանել:
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Կագմութիւն, յօրինուած, ճարտարութիւն:
ԿԱԶՄԵԼ, նբ. 1. Յօրինել, յարդարել, զարդարել, կերտել, շինել, նորոգել, կարգել, յարմարել, հանդերձել, պատրաստել, հաստել, ստեղծանել, հաստատել, ամրացուցանել: 2. Սպառագիւնել, վառել:
ԿԱԶՄԻԶ, աս. Յօրինիչ, ստեղծիչ:
ԿԱԶՄՈՂԱԿԱՆ, աս. Ճարտար, հանձարաւոր:
ԿԱԶՄՈՒԱԾ, տե՛ս ԿԱԶՄԱԾ:
ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Կագմուած, կագմած:
ԿԱԹ, գ. Շիթ, կաթիլ, կայլակ, կաթուած:
- ԿԱԹ ՄԻ. Դոյզն, սուղ ինչ:
ԿԱԹԵԴՐ, գ. Աթոռ, գահ:
ԿԱԹԵԼ, չբ. 1. Յօղել, հօսել: 2. Ցայտել (լոյսի շող բնկնել):
ԿԱԹԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բղխել, ծորել:
ԿԱԹԻԼ, գ. Կաթ, շիթ, կայլակ, կաթուած:
ԿԱԹՆ, գ. Կիթ:
ԿԱԹՆԱԲԵՐ, աս. Կաթնաբուլղի:
ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ, աս. Կաթնասուն, ստեղծիչ:
- ԿԱԹՆԱԲՈՅԾ ԼԻՆԵԼ. Դիել:
ԿԱԹՆԱԲՈՒԾԵԼ, նբ. Դիեցուցանել:
ԿԱԹՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԲԵՐ:
ԿԱԹՆԱԾՈՒԾ, աս. Կաթնակեր, դիեցիկ:
ԿԱԹՆԱԿԵՐ, աս. Կաթնակեր, կաթնածուծ, կաթնաբոյծ, կաթնասուն, ստեղծիչ:
ԿԱԹՆԱԿԵՐԱԳՈՅՆ, աս. Մանկա-

գոյն, մատաղագոյն:
ԿԱԹՆԱԶԻՐ, աս. Կաթնամատոյց, կաթնասնոյց, կաթնաջամբ:
ԿԱԹՆԱՄԱՏՈՅՑ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԶԻՐ:
ԿԱԹՆԱԶԱՄԻՐ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԶԻՐ:
- ԿԱԹՆԱԶԱՄԻՐ ԼԻՆԵԼՆ, տե՛ս ԿԱԹՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱԹՆԱՍՆՈՅՑ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԶԻՐ:
ԿԱԹՆԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաթնաջամբ լինելն:
ԿԱԹՆԱՍՈՒՆ, տե՛ս 1. ԿԱԹՆԱԿԵՐ: 2. ԿԱԹՆԱԶԻՐ:
ԿԱԹՆԿԵՐ, տե՛ս ԿԱԹՆԱԿԵՐ:
ԿԱԹՈԳԻ, ԿԱԹՈԳԻՆ, աս. Խանդակաթ, սրտակաթ, գորովագին, գորովալից, անձկայրեաց, մեծափափագ:
ԿԱԹՈԳԵԼ (իմ), չբ. 1. Կողողել, գորովել, խանդաղատել: 2. Կարօտել:
ԿԱԹՈՂԻԿԵԱՅ, աս. Ընդհանրական, հանրական, կաթողիկէական (առաքելական թղթերի մասին):
ԿԱԹՈՂԻԿԵՆ, աս. գ. 1. Ընդհանրական, տիեզերական (քրիստոնէական ընդհանուր եկեղեցու մակդիրը): 2. Մայր եկեղեցի՝ եկեղեցեաց: 3. Առաքելական (թուղթ):
ԿԱԹՈՂԻԿԵԿԱԿԱՆ, աս. 1. տե՛ս ԿԱԹՈՂԻԿԵԱՅ: 2. (յունաբանութեամբ) Հասարակաց:
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ, գ. Եպիսկոպոսապետ, Հայրապետ, պատրիարք, քահանայապետ:
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ, աս. Հայրապետական (կաթողիկոսին յատուկ՝ վերաբերող):
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆ, գ. Հայրապետանոց, Հայրապետարան, պատրիարքարան:
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հայրապետութիւն, եպիսկոպոսապետութիւն: 2. (յունական ոճով) Հազարապետութիւն (արքունի):

ԿԱԹՈՏ, ա. 1. Տնփոտ, ցանկասէր, վաւաչ, վաւաչոտ: 2. Սերմնակաթ: ԿԱԹՈՒԱՄ, գ. 1. Կաթումն: 2. Կաթ, շիթ, կաթիլ: ԿԱԹՈՒՄՆ, գ. Կաթուած (կաթելը): ԿԱԹՍԱՅ կամ ԿԱՏԱՅ, գ. Սան, պոյտն, պուտնարդ: ԿԱԼ¹, չբ. 1. Կանգնել: 2. Գոլ, լինել, ունել, գտանել: 3. Կեալ: 4. Սպասել, մնալ, կալ մնալ: 5. Դադարել, կասել: - ԿԱԼ ԱՌԱՋԻ, 1. Դիմադրել, դիմանալ, դիմագրաւել: 2. Յանդիման լինել՝ կալ: - ԿԱԼ Ի ՎԵՐԱՅ. Վերահասու լինել, խելամուտ լինել: - ԿԱԼ ՄՆԱԼ, տե՛ս ԿԱԼ (4): - ԿԱԼ ՅԱՂՕԹՍ. Աղօթել: ԿԱԼ², գ. 1. Օրան, գաղիչ: 2. (օղերև.) Բակ: ԿԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱԼԱՆԱՒՈՐ (1): ԿԱԼԱՆԱՒՈՐ, ա. գ. 1. Կալական, կապանաւոր, բանտակալ, բանտարկեալ: 2. Կալանաւորակապ, դահիճ: ԿԱԼԱՆԱՒՈՐԱԿԱՊ, ա. գ. 1. Կալանաւոր, բանտարկեալ: 2. Բանտապետ: 3. Դարբին: ԿԱԼԱՆԴ, գ. Կապ, պատատանք (մարմնի կոտորած անդամների փաթաթան): ԿԱԼԱՆԴԵԼ, նբ. Կապել, պատել, պատատել, փաթութել, երիզապնդել (կոտորած տեղը): ԿԱԼԱՆԵԼ, նբ. 1. Ձերբակալ առնել, ձերբակալել, գերել: ԿԱԼԱՆՔ, գ. 1. Կալումն, ըմբռնումն, կապումն, կալ և կապ: 2. Կապանք, արգելան, բանտ: ԿԱԼ ԵՒ ԿԱՊ, գ. ա. Կալանք, կալանաւոր: ԿԱԼՈՂԱԿԱՆ, ա. Ըմբռնող (բռնելու ոյժ՝ կարողութիւն ունեցող): ԿԱԼՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իշխանութիւն, կարողութիւն: 2. Ստացք: ԿԱԼՈՏԻ, ա. Կասիչ:

ԿԱԼՈՐԱՅ, գ. յոգն. Կալք: ԿԱԼՈՒԱՄ, գ. 1. Ստացուած, սեպհականութիւն, վիճակակալութիւն, ժառանգութիւն: 2. Կալումն, կալողութիւն, տէրութիւն, իշխանութիւն: ԿԱԼՈՒԼ, նբ. Ունել, ըմբռնել, տիրել: ԿԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Ունողութիւն, ըմբռնումն, կալանք: 2. Բաղկացութիւն, կացութիւն: 3. Ունակութիւն, կիրք, յօժարութիւն: 4. Կապակցութիւն, ազգակցութիւն, ընտանութիւն, կախումն: ԿԱԽԱՂԱՆ, գ. 1. Խեղդան, խեղդելիք: 2. փխք. Վարանք: ԿԱԽԱՂԱՆԵԼ, նբ. Կախել (կախաղան հասնել): ԿԱԽԱՐԴ, գ. ա. Դիւթ, կիւս, վհուկ, մոգ, թոզիչ, զեղատու, կախարդասար: ԿԱԽԱՐԴԱ ԳԻՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Կախարդութիւն: ԿԱԽԱՐԴԱԿԱՆ, ա. Խարէական, կեղծ, պատիր, խարդախ, հրապուրիչ: ԿԱԽԱՐԴԱՆՔ, գ. Կախարդութիւն, խարդախանք, բժժանք, թոզչութիւն, հրապուրք: ԿԱԽԱՐԴԱՍԱՐ, ա. 1. Կախարք: 2. Կախարդական: ԿԱԽԱՐԴԵԼ, նբ. Դիւթել, թոզել, պատրել, հմայել, հրապուրել, խարդախել: ԿԱԽԱՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Վհուկութիւն, զիւթութիւն, հարցկութիւն, հմայութիւն, թոզչութիւն: 2. Կախարդանք, խարդախանք, պատրանք: ԿԱԽԵԼ¹, նբ. Կախաղանել: ԿԱԽԵԼ² (իմ), կ. չբ. Կախեալ կալ: - ԿԱԽԵԱԼ ԿԱԼ, տե՛ս ԿԱԽԵԼ² (իմ): ԿԱԾԱՆ, գ. Արահետ (նեղ ճանապարհ): ԿԱԿԱԶԵԼ, չբ. Թոթոզել: ԿԱԿԱԶՈՏ, ա. Թոթոզ, թոթոզախօս: ԿԱԿԱՆ, գ. Կականումն, ճիչ, ողբ, կոծ, աշխար: ԿԱԿԱՆԱԼԻ, տե՛ս ԿԱԿԱՆԱՒՈՐ: ԿԱԿԱՆԱՒՈՐ, ա. Կականալի, բարձ-

բաճիչ, ողբալից:
ԿԱԿԱՆՆԵԼ, չբ. Կական բառնալ, ճչել,
աշխարհել, ողբալ, կոծել:
ԿԱԿԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱԿԱՆ:
ԿԱԿՂԱԲԱՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ:
ԿԱԿՂԱԳՈՅՆ, ա. Փափկագոյն, փափ-
կիկ, մեղմ:
ԿԱԿՂԱՆԱԼ, չբ. 1. Փափկանալ: 2. փխբ.
Մեղմանալ, զիջանել: 3. փխբ. Թուլանալ,
մեղկանալ:
ԿԱԿՂԱՊԷՍ, մ. Մեղմով:
ԿԱԿՂԱՅՈՒՑԱՆՆԵԼ-ւրբ. 1. Փափկացու-
ցանել: 2. փխբ. Մեղմացուցանել: 3.
փխբ. Մեղկել, մեղկացուցանել, թուլա-
ցուցանել:
ԿԱԿՂԵԼ, ԿԱԿՂԵՑՈՒՑԱՆՆԵԼ, տե՛ս
ԿԱԿՂԱՅՈՒՑԱՆՆԵԼ:
ԿԱԿՂՈՏ, ա. Կակուղ, փափուկ (վայր):
ԿԱԿՂՈՒԹԻՒՆ, դ. 1. Փափկութիւն,
մեղմութիւն, մեղկութիւն, թուլութիւն:
2. Հարթութիւն, դիրութիւն:
ԿԱԿՈՒՂ, ա. 1. Փափուկ: 2. փխբ. Մեղմ,
քնքուչ: 3. փխբ. Թոյլ, մեղկ:
ԿԱՀ, գ. Սպաս, կարասի, ինչք, կազմած:
- ԿԱՀ ՈՒՆՆԵԼ. Ի սպասու կալ:
ԿԱՀԱԿԱԼ, ա. գ. Վարձկան (երկրագործ
վարձու մշակ):
ԿԱՀԱԿԻՐ, ա. Բեռնակիր (էշ):
ԿԱՀԱՎԱՐ, տե՛ս ԲԵՌՆԱԿԻՐ:
ԿԱՀԱՒՈՐԵԼ, նբ. 1. Հանդերձել, կազմել,
յարմարել, յարմարեցուցանել: 2. Կահա-
ւորութիւն համարել (տեղին՝ պատշաճ՝
յարմար համարել):
ԿԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՄԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս
ԿԱՀԱՒՈՐԵԼ (2):
ԿԱՀԵԼ, նբ. Համարել, ընդունել, դիտել
իբրև:
ԿԱՀՈՅՐ, գ. Սափոր:
ԿԱՂ, ա. 1. Ոտքել: 2. լայնաբար՝ Խեղ-
անդամ: 3. փխբ. Արտաւար: 4. փխբ.
Տկար, անձեռնհաս: 5. փխբ. Թերի:
- ԿԱՂ Ի ԿԱՂ, ԿԱՂ Ի ԿԱՂՍ, ԿԱՂՍ Ի

ԿԱՂՍ, մ. Գայթի զ գայթ, գայթի զ գայթի,
Հագիւ հագ, յարամրի, աճ ընդ աճ:
ԿԱՂԱԳՈՅՆ, ա. Տկարագոյն, յետնեալ:
ԿԱՂԱԼ, չբ. 1. Խոշտալ, կաղանալ: 2.
փխբ. Յետնել, տատանել:
ԿԱՂԱԿԱՐԾ, ԿԱՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, ա. մ.
Կեղակարծ, կեղակարծելի, կասկածելի,
երկբայ:
ԿԱՂԱԿՐԿԻՆ, ա. Երկդիմի (խօսք):
ԿԱՂԱՂ, գ. Որջ, մորի. թաքստոց:
ԿԱՂԱՂԱՆԱԼ, չբ. Որջանալ:
ԿԱՂԱՂԱՆՔ, գ. Որջարան:
ԿԱՂԱՄԱԽ, տե՛ս ԿԱՂԱՄԱԽԻ:
ԿԱՂԱՄԱԽԻ, գ. (բարբ.) Կաղամախ:
ԿԱՂԱՄԲԱՎԱՃԱՌ, ա. գ. Բանջարա-
վաճառ:
ԿԱՂԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՂԱԼ:
ԿԱՂԱՆԴ, մանաւանդ ԿԱՂԱՆԴՔ, գ.
Ամսագլուխ, ամսամուտ, նորամուտ-
թիւն:
ԿԱՂԱՊԱՐ, տե՛ս ԳԱՂԱՓԱՐ:
ԿԱՂԱՅՈՒՑԱՆՆԵԼ, պբ. Խոտորեցուցա-
նել, կասեցուցանել (կաղալ տալ):
ԿԱՂԱԻԵԼ, չբ. Թմբբել (օձի), կղուել:
ԿԱՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՂԱԼ:
ԿԱՂԻՆ, գ. 1. Կաղնապտուղ: 2. (բարբ.)
տե՛ս ԿԱՂՆԻ:
- ԿԱՂԻՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, տե՛ս ԱՐՔԱ-
ՅԱԿԱՆ ԿԱՂԻՆ:
ԿԱՂՆԱՀԱՐ, ա. Փայտահար:
ԿԱՂՆԱՊՏՈՒՂ, տե՛ս ԿԱՂԻՆ (1):
ԿԱՂՆԻ, գ. (բարբ.) Կաղին:
ԿԱՃ, գ. Կայճ, թաղ, թաղի:
ԿԱՃԱՌ, գ. 1. Հանդէս, ատեան, հրա-
պարակ: 2. Գումար, դաս, խումբ, գունդ,
հոյլ, համախմբութիւն:
ԿԱՃԱՌԱՆԻՏ, ա. Յոգնախումբ:
ԿԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. Հանդիսական, բազ-
մագումար:
ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ, ա. Հանդիսակից, դասա-
կից, խօսակից, կաճառորդ:
ԿԱՃԱՌԵԼ, չբ. 1. Խօսակցել, խօսակից

լինել: 2. Քաղաքավարել, գումարել, համախմբել, միաբանել:
ԿԱՃԱՌՈՐԴ, տե՛ս ԿԱՃԱՌԱԿԻՑ:
ԿԱՃԱՌՈՒՄԸ, գ. Խօսակցութիւն, կենսակցութիւն:
ԿԱՃԻՆ, տե՛ս ԿԱՐՃԻՆ:
ԿԱՄ¹, տե՛ս ԿԱՄԻՐ:
ԿԱՄ², շ. Եւ կամ, կամ թէ:
- Ե՛ի ԿԱՄ, ԿԱՄ թէ՛, տե՛ս ԿԱՄ:
ԿԱՄԱ ԳՆԱՅ, ա. Ինքնակամ:
ԿԱՄԱԾԻՆ, ա. Անձնիշխանական, կամակար, կամաւոր:
ԿԱՄԱԿ, ա. 1. Հաճոյական, անխորժելի, հեշտալի, զուարճալի, քաղցր, մեղմ: 2. մ. Ախորժաբար:
- ԿԱՄԱԿԻՐ, գ. Հաճոյք, ախորժակք:
ԿԱՄԱԿԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ախորժագոյն, ախորժանօք, մտադիւր:
ԿԱՄԱԿԱՆ, ա. 1. Կամաւոր: 2. Կամակատար: 3. Կամեցողական:
ԿԱՄԱԿԱՏԱՐ, ԿԱՄԱԿԱՏԱՐՈՒ, ա. Հլու, հնազանդ, հաւատարիմ, կամարար:
ԿԱՄԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնազանդութիւն:
ԿԱՄԱԿԱՐ, ա. 1. Ինքնակամ, ինքնա-յօժար, յօժարակամ, անձնիշխան, կամաւոր, ինքնահաճ: 2. մ. Կամակարաբար, կամակարապէս, կամակարագոյն, յօժարաբար, կամաւորաբար:
ԿԱՄԱԿԱՐԱՐԱՐ, ԿԱՄԱԿԱՐԱԳՈՅՆՍ, ԿԱՄԱԿԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱԿԱՐ (2):
ԿԱՄԱԿԱՐՈՂ, ա. 1. Ինքնիշխանական: 2. Վարժ, հմուտ, կարող:
ԿԱՄԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յօժարութիւն: 2. Անձնիշխանութիւն:
ԿԱՄԱԿԱՐՈՒՅ (գործածական է Ի ԿԱՄԱԿԱՐՈՒՅ ձևով), մ. Ինքնակամութեամբ, անձնիշխանաբար, յանձնէ:
ԿԱՄԱԿԱՅՈՅՑ, ա. Անձնահաճ, յամառ:
ԿԱՄԱԿԻՑ, ա. Համակամ, համախոհ:
ԿԱՄԱԿՈՐ, ա. 1. Ծամաճուռ, խեղաթիւր, ծուռ, կոր, թիւր: 2. մ. Խոտորնակի:

ԿԱՄԱԿՈՐԵԼ, նբ. Ծամաճուռ, ծռել, յեղաշրջել, խանգարել, աղաւաղել:
ԿԱՄԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծռութիւն, խեղաթիւրութիւն, խոտորութիւն:
ԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամակք, հաճոյք:
- ՀԵՇՏ ԿԱՄԱԿՈՒԹԻՒՆՔ. Հեշտանք:
ԿԱՄԱԿՅԵԼ (իմ), չբ. Կամակից լինել, համակամել:
ԿԱՄԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համակամութիւն, հաճութիւն, յօժարութիւն, թոյլտուութիւն, զիջումն:
ԿԱՄԱՀԱՃՈՅ, ա. Կամարար, կամակատար:
ԿԱՄԱՄԱՐՏ, ա. Կոռւասէր:
ԿԱՄԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Մտացածին:
ԿԱՄԱՅ, ա. Կամաւոր, կամայական, կամակար:
ԿԱՄԱՅԱԿԱՆ, ա. Կամաւորական, կամայ, կամաւոր:
ԿԱՄԱՅԱՒԷՏ, ԿԱՄԱՅՈՐԴՈՐ, ԿԱՄԱՅՕԺԱՐ, ա. մ. Կամակար, ինքնակամ, յօժարակամ:
ԿԱՄԱՍԷՐ, ա. Ինքնահաճ:
ԿԱՄԱՐ, տե՛ս ԳՕՏԻ (1,2):
ԿԱՄԱՐԱԾՈՒ, տե՛ս ԳՕՏԻԱԾՈՒ:
ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ, ա. Կամարապատ:
ԿԱՄԱՐԱԿԵՐՊ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՁԵԻ:
ԿԱՄԱՐԱՁԵԻ, ա. մ. Կամարակերպ, կամարանման:
ԿԱՄԱՐԱՆՄԱՆ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՁԵԻ:
ԿԱՄԱՐԱՊԱՏ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ:
ԿԱՄԱՐԱՐ, ա. Կամակատար, կամարարող, հլու, հնազանդ:
ԿԱՄԱՐԱՐՈՂ, տե՛ս ԿԱՄԱՐԱՐ:
ԿԱՄԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հնազանդութիւն:
ԿԱՄԱՐԱՒՈՐ, տե՛ս ԳՕՏԵՒՈՐ:
ԿԱՄԱԻ, մ. 1. Կամաւորութեամբ, կամաւորաբար, կամաւորապէս, յօժարութեամբ, յօժարաբար, կամակար: 2. ա. Կամաւոր, կամայական:
ԿԱՄԱԻՈՐ, ա. 1. Անձնիշխանական,

ազատ, կամաւորական, կամայական, ինքնայօժար, յօժարական: 2. մ. տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՄԱԻՈՐ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԱԻՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՄԵԼ (իմ):

ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, որից՝

- ԿԱՄԱԻՈՐՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԵԼ (իմ), Հբ. Կամենայլ, ցանկալ, յօժարել, ախորժել, Հաճել:

ԿԱՄԵԼԻ, ա. Կամեցող:

ԿԱՄԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կամեցողութիւն, կամք:

ԿԱՄԵՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՄԵԼ (իմ):

ԿԱՄԵՅՈՂ, ա. Կամող:

ԿԱՄԵՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Կամական (կամենալու ընդունակ):

ԿԱՄԵՅՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

ԿԱՄԵՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՄԵԼՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՄԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յօժարեցուցանել, Հաւանեցուցանել:

ԿԱՄՆ, գ. Կամնասայլ:

ԿԱՄՆԱՍԱՅԼ, տե՛ս ԿԱՄՆ:

ԿԱՄՈՂ, տե՛ս ԿԱՄԵՅՈՂ:

ԿԱՄՈՎԻՆ, մ. Կամաւ, կամաւորապէս, ինքնակամ:

ԿԱՄՐՋԱԽԵԼՔ, տե՛ս ԽԵԼՔ (4):

ԿԱՄՓԱԿ, գ. Սափոր, սրուակ (իւղի):

ԿԱՄՔ, գ. Յօժարութիւն, Հաճութիւն, Հաւանութիւն, Հաճոյք, խնդիրք, կամեցողութիւն:

- ԸՍՏ ԿԱՄԻ, մ. Ի քմաց:

- Ի ԿԱՄԱՅ, տե՛ս ԿԱՄԱԻ (1):

- ՅՈՉ ԿԱՄԱՅ, տե՛ս ԱԿԱՄԱՅ (2):

ԿԱՅ, ԿԱՅՔ, գ. 1. Կայումն, կացութիւն, կացումն: 2. Կայան, ոտնկալիւ, ոտնկալ, գաղարք:

- ՉԿԱՅ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԴԱԴԱՐԵԼ:

ԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Կայուն:

ԿԱՅԱՆ, գ. 1. Կայք, Հանգրուան, կա-

յարան: 2. Օթևան, բնակարան, վայր, տեղի, կողմն: 3. Կայումն, դադարումն: 4. ա. Կայուն:

ԿԱՅԱՆԱԼ, ԿԱՅԱՆԱՆԱԼ, Հբ. Կալ, գե-տեղել, զկայ առնուլ, դադարել, կա-յաւորանալ:

ԿԱՅԱՆԱԻՈՐ, ա. Կայուն, անշարժ:

ԿԱՅԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կայումն (կայուն լինելը):

ԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Կայան, վայր:

ԿԱՅԱԻՈՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՅԱՆԱՆԱԼ:

ԿԱՅԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՅԱՆ:

ԿԱՅԹ, գ. Կողով:

ԿԱՅԹԱՆԵԼ, Հբ. Յայտել:

ԿԱՅԹԵԼ, Հբ. 1. Ուտոստել, խայտալ: 2.

Ծափել: 3. Շաչել, շառաչել:

ԿԱՅԹԻՒՆՔ, տե՛ս ԿԱՅԹՔ:

ԿԱՅԹՈՏ, ա. Կայտուական:

ԿԱՅԹՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՅԹՔ:

ԿԱՅԹՔ, գ. 1. Կայթիւնք, կայթումն, ուտոստումն, դոփիւն: 2. Ծափ: 3. Շաչիւն, շառաչիւն:

ԿԱՅԼԱԿ, գ. Կաթիլ, շիթ, կաթ:

ԿԱՅԼԱԿԱՆԱԼ, ԿԱՅԼԱԿԵԼ, Հբ. Բղխել,

ծորել, թորթորել, ցայտել, յորդել:

ԿԱՅԼԱԿՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բղխեցուցանել:

ԿԱՅԼԱԿՈՒՄՆ, գ. Բղխումն:

ԿԱՅԾ, գ. 1. Կայծակն (այրուող ածուխ):

2. (Հնք.) Կարկեհան:

ԿԱՅԾԱԿԱՆԱԼ, Հբ. Կայծանալ, Հրանալ:

ԿԱՅԾԱԿԵԼ, Հբ. Փայլատակել, շանթել:

ԿԱՅԾԱԿՆ, գ. 1. Կայծ, կրակ, խարոյկ: 2.

Շանթ: 3. (բժշկ.) տե՛ս ԲԻԾ (3):

ԿԱՅԾԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. Հրաբորբօք, Հրացայտ, լուսափայլ:

ԿԱՅԾԱԿՆԱԲՈՒՂՆ, ա. Հրաբուղիւ, լուսաբուղիւ:

ԿԱՅԾԱԿՆԱԳՈՅՆ, ա. Հրագոյն, ոսկեգոյն:

ԿԱՅԾԱԿՆԱԿԵՐՊ, ա. Հրաշունչ:

ԿԱՅԾԱԿՆԱՀԱՆՈՒ, ա. Կայծակնավար:

ԿԱՅԾԱԿԵԱՃԱՃԱՆՁԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ.
Փայլատակեցուցանել, փայլատակել:
ԿԱՅԾԱԿԵԱՎԱՐ, տե՛ս ԿԱՅԾԱԿԵԱ-
ՀԱՆՈՒ:
ԿԱՅԾԱԿԵԱՏԵՍԻԼ, ա. Հրատեսիլ, բո-
ցածածանջ:
ԿԱՅԾԱԿԵԱՓԱՅԼ, ա. Հրափայլ, լու-
սափայլ:
ԿԱՅԾԱԿՆՈՒՄՆ, գ. 1. Փայլատակումն:
2. Կայծակն, կայծ:
ԿԱՅԾԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՅԾԱԿԱՆԱԼ:
ԿԱՅԾԱՆԻՇ, ա. Հրագոյն, կարմիր:
ԿԱՅԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Հիմնանալ:
ԿԱՅՃ, տե՛ս ԿԱՃ:
ԿԱՅՈՒՄՆ, գ. 1. Կայանութիւն: 2. Կա-
յան, կայ:
ԿԱՅՈՒՆ, ա. Հաստատուն, անյողգողդ,
անշարժ, անփոփոխ:
ԿԱՅՍԵՐԱԶԱՐՄ, ա. Թագաւորագն:
ԿԱՅՍԵՐԱԿԱՆ, ա. Արքունի:
ԿԱՅՍԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Թագաւորակերպ:
ԿԱՅՍՐ, գ. Կեսար:
ԿԱՅՏԱՌ, ա. 1. Զուարթ, աշխոյժ, առոյգ,
ժիր, փոյթ: 2. գ. Լողակ, լուղակ:
ԿԱՅՏԱՌԱԿԱՆ, ա. Կայտառ, շարժուն,
վառ ի վառ:
ԿԱՅՏԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Աշխուժութիւն,
առողջութիւն, ժրութիւն:
ԿԱՅՏԻՌ, գ. 1. Ուրախութիւն, խայ-
տումն, խայտանք: 2. Զեռումն:
- ԿԱՅՏԻՌՔ, յոգն. Կայտառք, լողակք,
զեռունք:
ԿԱՅՏՌԱԼ, տե՛ս ԿԱՅՏՌԵԼ:
ԿԱՅՏՌԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՅՐՈՑ:
ԿԱՅՏՌԵԼ, չբ. 1. Կայթել, ոստոստել,
վազվազել, խայտալ: 2. Եռալ, զեռալ,
խլրտալ:
ԿԱՆԱՄԲԻ, ա. Կնաւոր:
ԿԱՆԱՆԻ, գ. յոգն. Կանայք:
ԿԱՆԱՆՈՅ, գ. 1. տե՛ս ԽՈՐՈՊՁԻՆ: 2.
Վանք, մենաստան (կանանց):
ԿԱՆԱՆՑԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՆԱՑԱԲԱՐ:

ԿԱՆԱՆՑԱԲԱՐՈՅ, ա. Կնամարդի, վա-
տասիրտ, անարի:
ԿԱՆԱՆՑԱԽՕՍ, ա. Շողոմարար (կա-
նանց նման խօսող):
ԿԱՆԱՆՑԱԾԻՆ, ա. գ. Կնոջածին, մարդ:
ԿԱՆԱՆՑԱԿԱՆ, ԿԱՆԱՆՑԵԿԱՆ, ա.
Կանացի:
ԿԱՆԱՁ, ա. 1. Կանաչագոյն: 2. գ. Դա-
լարի, խոտ:
ԿԱՆԱՁԱԳԵՂ, ա. մ. Դալարագեղ:
ԿԱՆԱՁԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կանաչ, կանա-
չորակ: 2. Դալարագոյն:
ԿԱՆԱՁԱԶԱՐԴ, ԿԱՆԱՁԱԶԱՐԴԵԱԼ,
ա. Կանաչաւէտ:
ԿԱՆԱՁԱԶԳԵԱՅ, ԿԱՆԱՁԱԶԳԵՍՏ, ա.
Դալարագեղեաց, դալարագեղ, կանա-
չագարդ:
ԿԱՆԱՁԱՁԵԻ, ա. Դալար (կանաչ տես-
քով):
ԿԱՆԱՁԱՅԻՆ, ա. գ. Կանաչ:
ԿԱՆԱՁԱՆԱԼ, չբ. Դալարանալ, կանա-
չել, ծաղկել:
ԿԱՆԱՁԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դալարացու-
ցանել:
ԿԱՆԱՁԱԻՏ, տե՛ս ԿԱՆԱՁԱԶԱՐԴ:
ԿԱՆԱՁԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՆԱՁԱՆԱԼ:
ԿԱՆԱՁՈՐԱԿ, տե՛ս ԿԱՆԱՁԱԳՈՅՆ (1):
ԿԱՆԱՁՈՒԹԻԻՆ, գ. Դալարութիւն:
ԿԱՆԱՑԱԲԱՐ, մ. Կանանցաբար (կա-
նացի կերպով):
ԿԱՆԱՑԻ, ա. 1. Կանանցական, կնո-
ջական: 2. Կնատ, կնամարդի:
ԿԱՆԳՆԱԿԱՆ, ա. Կանգուն:
ԿԱՆԳՆԱՌՐ¹, ա. Կանգնական, կան-
գուն, ուղղաբերձ, ուղղորդ, կայուն:
ԿԱՆԳՆԱՌՐ², ա. Կանգնեան (կանգու-
նաչափ):
ԿԱՆԳՆԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՆԳՆԱՌՐ²:
ԿԱՆԳՆԵԼ, նբ. 1. Յարուցանել, ի վեր
կացուցանել: 2. Կառուցանել, հաստա-
տել, շինել, նորոգել: 3. կ. չբ. Յառնել,
յոտն կալ:

ԿԱՆ ԳՆԻՁ, ա. Յարուցիչ, նորոգիչ:
ԿԱՆ ԳՆՈՐԴ, ա. Ուղղորդ, կանգուն,
կանգնական, կանգնաւոր:
ԿԱՆ ԳՆՈՒԹԻԻՆ, ԿԱՆ ԳՆՈՒՄՆ, գ. Յարու-
թիւն, շինութիւն, նորոգութիւն, նորոգումն:
ԿԱՆ ԳՈՒՆ, ա. 1. Կանգնեալ, կայուն, ուղղորդ, ուղիղ, ուղղաբերձ, Հաստատուն: 2. Անթերի:
ԿԱՆ Դ, տե՛ս ԱՐԾՈՒԻ:
ԿԱՆ ԴԱՂԵԱԼ, ա. Կայկայեալ, կայուն, Հաստատեալ:
ԿԱՆ ԴՐԻԻ, տե՛ս ԱՆՈՒՐ¹ (1):
ԿԱՆԵՓՈՒԿ, գ. (բար.) Հազնի:
ԿԱՆԹԵՂ, գ. Լապտեր, դամբար, ճրագ, ջահ:
ԿԱՆԹԵՂԱԲՈՐԲՈՒԲ, ա. Զահաբորբոք, լուսաւոր:
ԿԱՆԹԵՂԱԿԻՐ, ա. Կանթեղնաւոր, ջահաւոր:
ԿԱՆԹԵՂԱԿՈՐ, ԿԱՆԹԵՂԱԿՈՐ, ա. Կանթեղակիր, ջահաւոր:
ԿԱՆԽԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նախասացութիւն, նախազուշակութիւն:
ԿԱՆԽԱԳԷՏ, ա. 1. Կանխատես, նախատես, յառաջատես: 2. Կանխադիտական, նախադիտական:
ԿԱՆԽԱԳԻՏԱԿԱՆ, ա. Նախադիտական, կանխադէտ:
ԿԱՆԽԱԳԻՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Յառաջգիտութիւն, նախադիտութիւն: 2. Նախածանօթութիւն, գիտութիւն:
ԿԱՆԽԱԳԻՐ, ա. Նախազրեալ, կանխազրեալ:
ԿԱՆԽԱԳՈՅՆ, ա. 1. Հնազոյն, վաղեմի: 2. մ. Կանխաւ, կանխապէս, նախ:
ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿ, ԿԱՆԽԱԳՈՒՇԱԿԵԱԼ, ա. Նախազուշակ, նախազուշակական, մարգարէական:
ԿԱՆԽԱԳՐԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՆԽԱԳԻՐ:
ԿԱՆԽԱԶԵԿՈՅՑ, ա. Կանխասաց, նախազեկոյց, վաղազեկոյց:

ԿԱՆԽԱԽՈՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՅՈՒԹԻԻՆ:
ԿԱՆԽԱԾԱՆ, ԿԱՆԽԱԾԱՆՕԹ, ա. Նախածանօթ:
ԿԱՆԽԱԿԱԼ, ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒ, ա. Ընդար-
բոյս, բնաւորեալ, սովորական:
ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Բնակարծիք, կանխամուտ սովորութիւն:
ԿԱՆԽԱԿԱՆ, ա. Կանուխ, հին, վաղեմի:
ԿԱՆԽԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Նախակերտ, նախակերտեալ:
ԿԱՆԽԱՀԱՍ, ա. Վաղահասուկ:
ԿԱՆԽԱԶԱՅՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՅՈՒԹԻԻՆ:
ԿԱՆԽԱԶԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԱԼ, ա. (յունական ոճով) Կանխաճառեալ:
ԿԱՆԽԱԶԱՌԵԱԼ, ա. Նախասացեալ, կանխասացեալ:
ԿԱՆԽԱՄԵԾԱՐ, ա. Նախամեծար, նախապատիւ:
ԿԱՆԽԱՄՈՒՏ, ա. Վաղեմի, հին:
– ԿԱՆԽԱՄՈՒՏ ՍՈՎՈՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱԿԱԼՈՒԹԻԻՆ:
ԿԱՆԽԱՅԱՅՆԵԱԼ, ա. Նախածանօթ, քաջայայտ:
ԿԱՆԽԱՊԱՏՄՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՅՈՒԹԻԻՆ:
ԿԱՆԽԱՍԱՀՄԱՆԵԱԼ, ա. Նախասահմանեալ:
ԿԱՆԽԱՍԱՅ, ա. 1. Նախազուշակ, կանխազուշակ: 2. Կանխասացիկ, կանխասացեալ, կանխաճառեալ, կանխազուշակեալ, նախասաց, նախասացեալ, նախասացիկ:
ԿԱՆԽԱՍԱՅԵԱԼ, ԿԱՆԽԱՍԱՅԻԿ, տե՛ս ԿԱՆԽԱՍԱՅ (2):
ԿԱՆԽԱՍԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Կանխախօսութիւն, կանխաճայնութիւն, կանխազուշակութիւն, մարգարէութիւն:
ԿԱՆԽԱՎԱՂ, ա. Անյապաղ, արագ:
ԿԱՆԽԱՏԵՍ, ա. Նախատես, նախազուշակ:

ԿԱՆԽԱՏՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախատեսություն, կանխագիտություն: 2. Մարգարեություն:

ԿԱՆԽԱՑՈՅՑ, ա. Կանխագեղոյց:

ԿԱՆԽԱԿ, մ. 1. Կանուխ, վաղ քաջ ընդ առաւօտն: 2. Յառաջագոյն, ի սկզբանէ, վաղագոյն, ի վաղուց:

ԿԱՆԽԵԼ, չբ. 1. Վաղայարոյց լինել, առաւօտ առնել, առաւօտել: 2. Աճապարել, փութալ, ջանալ, բուռն հարկանել:

ԿԱՆԿԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ԿԱՌԱՓՈՒՇ:

ԿԱՆԿԵՂ, ԿԱՆԿԵՂՈՆ, գ. Վանդակապատ, վանդանակ:

ԿԱՆՃՈՒԽ կամ ԿԱՆՋՈՒԽ, գ. Գաւազան, ցուպ, ջոխ, ձող:

ԿԱՆՈՆ, գ. 1. Քանոն: 2. Սին: 3. Լար (որմնադրի): 4. Գաւազան (ժամանակագրութեան): 5. Գլխակարգութիւն (սաղմոսների և շարականների): 6. Օրէնք:

ԿԱՆՈՆԱՔԱՐ, մ. Օրինաբար:

ԿԱՆՈՆԱԳՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԵԼ:

ԿԱՆՈՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանադրութիւն, օրինադրութիւն:

ԿԱՆՈՆԱԴԻՐ, ա. Սահմանադիր, օրինադիր:

ԿԱՆՈՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԵԼ:

ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանադրութիւն, կանոնումն, օրէնք, կանոն:

ԿԱՆՈՆԱԿԱՆ, ա. Կանոնեալ, սահմանեալ, օրինական:

ԿԱՆՈՆԱՓԱԿ, ա. Օրինադրական, սահմանական:

ԿԱՆՈՆԵԼ, նբ. 1. Կանոնադրել, օրինադրել: 2. Ժամանակադրել:

ԿԱՆՈՆՈՒՄԸ, տե՛ս ԿԱՆՈՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՆՈՎՆ, ԿԱՆՈՎՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՆՈՆ, ԿԱՆՈՆԵԼ:

ԿԱՆՈՒԽ, ա. մ. 1. Վաղ, շոյտ (ժամանակից առաջ): 2. Յառաջագոյն, վաղեմի, չին: 3. Կանխաճաս, վաղա-

ճասուկ: 3. մ. Կանխաւ, կանխագոյն, վաղ քաջ ընդ առաւօտն:

ԿԱՆՁ, գ. Կանչիւն, գոչիւն, աղաղակ, ճչիւն, ճիչ:

ԿԱՆՁԵԼ, չբ. Գոչել, աղաղակել, ճչել:

ԿԱՆՁԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՆՁ:

ԿԱՇԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՇԵԼ (իմ):

ԿԱՇԱՌ, գ. Կաշառանք, ընծայ:

ԿԱՇԱՌԱՐԵԿ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:

ԿԱՇԱՌԱԿՈՒՐԾ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ:

ԿԱՇԱՌԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՇԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՇԱՌԱՋՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաշառանք (կաշառելը):

ԿԱՇԱՌԱՆՔ, գ. Կաշառ (կաշառելը):

ԿԱՇԱՌԱՌՈՒ, ա. գ. Կաշառաբեկ, կաշառակործ:

ԿԱՇԱՌԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Կաշառակրծութիւն:

ԿԱՇԱՌԵԼ, նբ. Կաշառ խթել:

ԿԱՇԵԱՅ, ա. Մաշկեայ, մաշկեղէն, մորթեղէն (կաշուից պատրաստած):

ԿԱՇԵԼ (իմ), չբ. Կաշանալ, բրտանալ, կարծրանալ:

ԿԱՇԻ, գ. Մաշկ, մորթ, մորթի:

ԿԱՇԿԱՆ ԴԵԼ, նբ. 1. Պրկել: 2. փխբ. Արգելել, խափանել, յետս ունել:

ԿԱՇԿԱՌ, տե՛ս ՔԱՐԱԿԱՇԿԱՌ:

ԿԱՇՄՐՈՒՌ, տե՛ս ԿԱՐՇԵԵՂ:

ԿԱՊ, գ. 1. Պարան, լար, շղթայ, աղի, շաղկապ, զօղ, յօղ: 2. Կապանք, հանգոյց: 3. Սէր: 4. Երգումն: 5. Արգել, կապումն: 6. (լեզուաբ.) Հեգ, վանի:

ԿԱՊԱԿԻՑ, ա. Կապաւոր, կապանակից:

ԿԱՊԱԿՑԵԼ, նբ. Ձուրգել, զօղել, շաղկապել, միաբանել:

ԿԱՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծակցութիւն, յարակցութիւն, զօղ, կապ, շաղկապ, միաւորութիւն, միաբանութիւն:

ԿԱՊԱՆ, գ. Կիրճ:

ԿԱՊԱՆԱԿԻՑ, տե՛ս ԿԱՊԱԿԻՑ:

ԿԱՊԱՆԱՊԱՀ, ԿԱՊԱՆԱՊԱՆ, տե՛ս

ԲԱՆՏԱՊԱՀ:

ԿԱՊԱՆԱՐԱՆ, տե՛ս ԿԱՊԱՐԱՆ, ԲԱՆՏ:
ԿԱՊԱՆԱՒՈՐ, ա. Կալանաւոր, բան-
տարգել:

ԿԱՊԱՆՔ, գ. 1. Կապ, պարան, չուան,
ոտնակապ, ձեռնակապ, շղթայ: 2.
(եկեղց.) Բանադրութիւն, նզովք:

ԿԱՊԱՐԱՆ, գ. 1. Կապ, կապանք, պա-
րան, լար, զօր: 2. Բանտ:

ԿԱՊԱՐՃԱԴԱՐՁՈՅՑ, ա. Ապտամբ:
ԿԱՊԱՐՃԱԿԻՐ, ա. Զինակիր, արբա-
նեակ:

ԿԱՊԱՐՃԱՒՈՐ, ԿԱՊԱՐՃԵԱԼ, ա. Նե-
տածիգ:

ԿԱՊԱՐՃՔ, գ. Պատկանդարան:
- ԿԱՊԱՐՃՍ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ. Ապրս-
տամբել:

ԿԱՊԱԻՈՐ, տե՛ս ԿԱՊԱԿԻՑ:
ԿԱՊԵԱԼ, գ. ա. 1. Կալանաւոր, բանտար-
կեալ, գերի: 2. Մթին, դժուարիմաց:

ԿԱՊԵԼ, նբ. 1. Կցել, զուգել, յարել, յե-
ռու: 2. Պնդել, պրկել, կաշկանդել: 3.
Արգելուլ, խափանել, փակել: 4. Ծրարել,
պատել, փաթութել: 5. (եկեղց.) Բա-
նադրել:

ԿԱՊԵԼԱՅ, ԿԱՊԵԼԱՆՈՅ, տե՛ս ՊՈՌՆԸ-
ԿԱՆՈՅ:

ԿԱՊԵՐՏ, գ. 1. Փերթ, ծուէնք: 2. Յըն-
ցոտի, գրգլի: 3. Քուրձ, ցփսի:

ԿԱՊԵՐՏԱԿ, գ. Կապերտիկ:
ԿԱՊԵՐՏԻԿ, տե՛ս ԿԱՊԵՐՏԱԿ:

ԿԱՊԷՆՔ, գ. Վարձանք (պոռնիկ կնոջ
վարձ):

ԿԱՊԻՃ, գ. Կաբոս, կապճեան:
- ԿԱՊԻՃՔ, 1. տե՛ս ԱԿԵԱԿԱՊԻՃՔ: 2.
Սոնապան:

ԿԱՊՃԱԹԻԻ, ա. Կապճահամար:
ԿԱՊՃԱՀԱՄԱՐ, տե՛ս ԿԱՊՃԱԹԻԻ:

ԿԱՊՃԵԱՆ, տե՛ս ԿԱՊԻՃ:
ԿԱՊՈՅՏ, ա. գ. Կապուտակ, երկնագոյն,
ծովագոյն:

ԿԱՊՈՒԱԾ, գ. Կապումն, կապ:

ԿԱՊՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒԱԾ:
ԿԱՊՈՒՏ, գ. Կողոպուտ, աւար:
- ԿԱՊՈՒՏ ԿՈՂՈՊՈՒՏ. Կողոպտած, մերկ:
- ԿԱՊՈՒՏ ԿՈՂՈՊՈՒՏ ԹՈՂՈՒԼ կամ
ԱՌՆԵԼ. Կողոպտել, կապտել, մերկա-
ցուցանել:

ԿԱՊՈՒՏԱԳՈՅՆ, ա. Կապուտակ, կա-
պուտակագոյն:
ԿԱՊՈՒՏԱԿՂ, ա. 1. Կապոյտ, կապուտա-
կագոյն, լրթագոյն, երկնագոյն, ծո-
վագոյն:

ԿԱՊՈՒՏԱԿՂ, տե՛ս ՅԱԿԻՆԹ:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԱԳՈՅՆ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԱԳՈՐԾ,
տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿՂ:

ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՁԵԻ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՅԻՆ,
տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱԿՂ:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԱՅԻՊ, ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԱՅ, ա.
Կապուտակ, կապուտակեղէն:

ԿԱՊՈՒՏԱԿԵԼ (ԻՄ), չբ. Լրթանալ:
ԿԱՊՈՒՏԱԿԵՂԷՆ, տե՛ս ԿԱՊՈՒՏԱ-
ԿԵԱՅ:

ԿԱՊՈՒՏԱՏԵՍԱԿ, ԿԱՊՈՒՏԱՏԻՊ, ա.
Կապուտակատիպ, կապուտագոյն, կա-
պուտակ:

ԿԱՊՊԱԹԱՅ, ա. Վիմեղէն, քարայտակ,
սալայտակ:
ԿԱՊՏԵԼ, նբ. 1. Աւար առնուլ, կապուտ
կողոպուտ թողուլ, կողոպտել, աւա-
զակել, յափշտակել, կորզել, խլել: 2.
Քաղել:

ԿԱՌԱԲՈՅՍ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՅՍ:
ԿԱՌԱԺՈՒՂ, գ. Մժեխ, մժիղ, մժուկ:
ԿԱՌԱՄԱՐՏ, տե՛ս ԿԱՌԱՄԱՐՏԻԿ:
ԿԱՌԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Կառամարտ:

ԿԱՌԱՆ, գ. Խառան, չուան, ճոպան,
պարան, մալուխ:
ԿԱՌԱՆՉ, տե՛ս ԿԱՌԱՉ:

ԿԱՌԱՆՉԵԼ, տե՛ս ԿԱՌԱՉԵԼ:
ԿԱՌԱՉ, գ. Կառանչ, կառաչիւն, կառա-
չումն, ճիչ, հառաչ, կական, հեծեծանք:
ԿԱՌԱՉԵԼ, չբ. Կառանչել, թառանչել,
հաչել հառաչել, կականել:

ԿԱՌԱՋԻՒՆ, ԿԱՌԱՋՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՌԱՋ:

ԿԱՌԱՊԵՏ, տե՛ս ԿԱՌԱՎԱՐ (1):

ԿԱՌԱՎԱՐ, գ. ա. 1. Կառապետ, կառավարիչ: 2. փխբ. Ուղղիչ (ուղղութիւն տուող):

ԿԱՌԱՎԱՐԵԼ, նբ. Ուղղել, առաջնորդել, վարել:

ԿԱՌԱՎԱՐԻՉ, տե՛ս ԿԱՌԱՎԱՐ (1):

ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Առաջնորդութիւն: 2. Նախախնամութիւն:

ԿԱՌԱՐՇԱՒ, ա. Կառքնթաց:

ԿԱՌԱՓԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՏԵԼ:

ԿԱՌԱՓՆ, տե՛ս ԳԱՆԳ:

ԿԱՌԱՓՆԱՏԵԼ, տե՛ս ԳԼԽԱՏԵԼ:

ԿԱՌԱՓՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, ԿԱՌԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԳԼԽԱՏՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՌԱՓՈՒՇ, գ. (բար.) Կանկատունկ:

ԿԱՌԸՆԹԱՑ, տե՛ս ԿԱՌԱՐՇԱՒ:

ԿԱՌՈՒԱԾ, գ. Մածուած, պնդութիւն:

ԿԱՌՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Կանգնել, տնկել, ամբառնալ, հաստել, հաստատել, կազմել, շինել: 2. Մածուցանել, պնդել, փակուցանել:

ԿԱՌՈՒՅՈՒՄՆ, գ. 1. Կանգնումն, կազմութիւն, շինութիւն, կայք: 2. Մածումն, պնդութիւն, պաղումն, սառոյցք:

ԿԱՌՉԵԼ (իմ), չբ. Մածանել, մածնուլ, յարել, ամբանալ:

ԿԱՌՔ, գ. Սայլ, Հեծանելիք:

ԿԱՍԵԼ¹, չբ. 1. Յետս կալ, գկայ առնուլ, կալ մնալ, յետնել, յետնանալ, վերջանալ: 2. Տկարանալ, պակասել, նուազել, լքանել, դադարել: 3. տե՛ս ԿԱՍԵՑՈՒՅԱՆԵԼ:

ԿԱՍԵԼ², տե՛ս ԿԱՍՈՒԼ:

ԿԱՍԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յետս ունել, նահանջել, արգելուլ, խափանել, դադարեցուցանել, նուազեցուցանել, ընդմիջել, օտնակապել:

ԿԱՍԵՑՈՒՅԻՉ, ա. խափանեցուցիչ, խափանիչ:

ԿԱՍԻ, տե՛ս ԿԱՍԻԱ:

ԿԱՍԻԱ, գ. (բար.) Կասի, կասիմոն:

ԿԱՍԻՄՈՆ, տե՛ս ԿԱՍԻԱ:

ԿԱՍԻՉ, տե՛ս ԿԱԼՈՏԻ:

ԿԱՍԿ, տե՛ս ԳԱՐԻ (1):

ԿԱՍԿԱԾ, գ. 1. Կասկածանք, տարակոյս, տարակուսանք, վարանք: 2. ա. Կասկածոտ: ԿԱՍԿԱԾԱԳԻՆ, ա. մ. Երկիւղագիւն, երկիւղալից:

ԿԱՍԿԱԾԱԳՈՅՆ, ա. Զգուշագոյն, անձնապահ:

ԿԱՍԿԱԾԱՀԱՐ ԼԻՆԵԼ. Դժկամակել, խոժոռել:

ԿԱՍԿԱԾԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՍԿԱԾ:

ԿԱՍԿԱԾԱՆՈՐ, ա. Կասկածելի, երկիւղալից, զգուշալի:

ԿԱՍԿԱԾԱՓՈՐՁ, ա. Կասկածելի:

ԿԱՍԿԱԾԵԼ, չբ. Տարակուսել, վարանել, խիթալ, զանգիտել, երկնչել:

ԿԱՍԿԱԾԵԼԻ, տե՛ս ԿԱՍԿԱԾԱՆՈՐ:

ԿԱՍԿԱԾԻՔ, գ. Կասկած, կասկածանք:

ԿԱՍԿԱԾՈՏ, ա. 1. Երկմիտ: 2. Կասկածելի:

ԿԱՍԿԱՋՈՒՐ, տե՛ս ԳԱՐԵՋՈՒՐ:

ԿԱՅՍԿԱՐԱՅ, գ. Վանդակ:

ԿԱՍԿԵԼ, նբ. Պղծել:

ԿԱՍՈՒԼ, նբ. Կասել, մանրել, փշրել, ջարդել:

ԿԱՍՈՒՄՆ, գ. Նուագումն, նահանջ:

ԿԱՏԱԿ, գ. 1. Խաղ, ծաղր, այսն, կատականք, կատակութիւն: 2. Կատակերգակ, ծաղրածո:

ԿԱՏԱԿԱԳՈՒՍԱՆ, գ. Կատակերգակ:

ԿԱՏԱԿԱԿԱՆ, ա. Ծաղրական, ծիծաղական:

ԿԱՏԱԿԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՏԱԿ (1):

ԿԱՏԱԿԵԼ, նբ. չբ. Ծիծաղել, խաղ առնել, այսն՝ այսն և կատակ առնել, այսպանել, հեզնել, երգիծանել, խաղալ:

ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿ, ա. գ. Ծաղրածո:

ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԱՆ, ա. Ծաղրական, ծիծաղական:

ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ :
ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ, նբ. Կատակերգակել, կատակերգաբարկել, հեգնել, այպանել, եպերել, ունչս առնել :

ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծաղրածու-թիւն :

ԿԱՏԱԿԵՐԳՍԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱԿԵՐԳԵԼ :

ԿԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատականք, կատակ, ծաղր, խայտառակութիւն, ծանականք :

ԿԱՏԱՂԱԿԻՑ, ա. Մոլեգնակից :

ԿԱՏԱՂԵԼ (իմ), չբ. Կատաղենալ, գազանանալ, վայրենանալ, մոլեգնել, մոլել, ցնորել :

ԿԱՏԱՂԵՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՂԵԼ (իմ) :

ԿԱՏԱՂԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹՁԵՆԻ :

ԿԱՏԱՂԵՅՈՒՅԱԿԵԼ, պբ. Գազանացուցանել :

ԿԱՏԱՂԻ, ա. Գազանացեալ, վայրենացեալ, վայրենի, մոլի, մոլեալ, մոլեգին, վայրագ :

- ԿԱՏԱՂԻ ԹՁԵՆԻ, տե՛ս ՄՈԼԱԹՁԵՆԻ :

ԿԱՏԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանութիւն, մոլեգնութիւն, վայրենութիւն, ցնորումն :

ԿԱՏԱՂՈՒՄՆ, գ. Կատաղութիւն, մոլութիւն, մոլեգնութիւն :

ԿԱՏԱՐ, գ. 1. Ծագ, ծայր, գլուխ : 2. Գագաթն : 3. Վերջ, աւարտ :

- Ի ԿԱՏԱՐ ԱԾԵԼ. Աւարտել, կատարել, իրագործել, գլխաւորել :

ԿԱՏԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ :

ԿԱՏԱՐԱՄ, գ. Կատարուած, կատարումն, լրումն, գլխաւորութիւն, վճարումն, սպառուած, աւարտ, վախճան, եզր, վերջ, ծագ, ծայր :

ԿԱՏԱՐԱՄՆԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ ԱԾԻՆ :

ԿԱՏԱՐԱԿԱՆ, ա. Վերջին, վերջնական :

ԿԱՏԱՐԱՊԵՏՈՂ, տե՛ս ԿԱՏԱՐՈՂ ԱՊԵՏ :

ԿԱՏԱՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ ԱՊԷՍ :

ԿԱՏԱՐԱՏԱՇ, ա. Ծայրատաշ, ծայրահերձ :

ԿԱՏԱՐԵԱԼ, ա. Կատարուն, աւարտուն, լիակատար, անթերի, ընտիր, ամբողջական, հասուն :

- ԿԱՏԱՐԵԱԼ ԱՒՈՒՐԲՔ. Զառամ :

ԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Ի կատար ածել, իրագործել, գլխաւորել, բովանդակել, զկատարումն առնուլ, աւարտել, ի գլուխ հանել՝ տանել, ընուլ, առնել, վճարել, վախճանել : 2. (կրօն.) Քահանայագործել, մկրտել :

ԿԱՏԱՐԵԼԱՐԱՐ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ ԱՊԷՍ :

ԿԱՏԱՐԵԼԱՐԵՐԵԼ, նբ. Հասուցանել :

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾ, ա. Կատարիչ, կատարողակերտ :

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կատարել :

ԿԱՏԱՐԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարումն :

ԿԱՏԱՐԵԼԱԾԻՆ, ա. Կատարածնեալ :

ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԱՆ, ա. Կատարեալ :

ԿԱՏԱՐԵԼԱԿԻՑ, ա. Համագործ :

ԿԱՏԱՐԵԼԱՀԱՍԱԿ, ա. Չափահասակ :

ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԻՏ, ա. Ողջամիտ, կատարելիմաստ :

ԿԱՏԱՐԵԼԱՆԱԼ, չբ. Կատարելագործել, կատարել, աւարտել :

ԿԱՏԱՐԵԼԱՊԷՍ, մ. Կատարելաբար, անթերի, ամբողջապէս, բոլորովիմբ, բովանդակապէս :

ԿԱՏԱՐԵԼԱՄԱՍՍ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼ ԱՄԻՏ :

ԿԱՏԱՐԵԼԻՔ, գ. Կատարումն, աւարտումն :

ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կատարունութիւն, անթերութիւն : 2. Կատարումն, աւարտումն, լրումն, բովանդակութիւն :

3. Վախճան, նահատակութիւն : 4. (եկեղց.) Խորհրդակատարութիւն, սրբազնագործութիւն :

ԿԱՏԱՐԻՑ, ա. Կատարող, կատարողական, խորհրդակատար, սրբազնագործ :

ԿԱՏԱՐՈՂ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԻՑ :

ԿԱՏԱՐՈՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուիրա-

գործուժիւն, կատարողութիւն, խորհուրդ: ԿԱՏԱՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԻՉ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԼԱ-
ԳՈՐԾ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏ, գ. (եկեղջ.) Քառաս-
նյայպետ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղջ.) Քա-
ռասնյայպետական, աստուածային, սըր-
բարբ:
ԿԱՏԱՐՈՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.)
Քառասնյայպետութիւն, սրբազնագոր-
ծութիւն:
ԿԱՏԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղջ.) Խոր-
հրդակատարութիւն, սրբազնագործու-
թիւն, նուիրագործութիւն:
ԿԱՏԱՐՈՒԱԾ, գ. Արդիւնք, իրողութիւն:
ԿԱՏԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Կատարած, աւար-
տումն, լրումն, բովանդակումն: 2.
Վարձան: 3. Նահատակութիւն, մարտի-
րոսութիւն: 4. Կատարելութիւն: 5.
(եկեղջ.) Կատարողութիւն, նուիրա-
գործութիւն:
- ԶԿԱՏԱՐՈՒՄՆ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ԿԱ-
ՏԱՐԵԼ (1):
ԿԱՏԱՐՈՒՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵԱԼ:
ԿԱՏԱՐՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՏԱՐԵ-
ԼՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՏՈՒ, գ. (կենդբ.) Կուզ:
ԿԱՐ¹, գ. 1. Պարան, չուան, փոկ, լար: 2.
Տե՛ս ԿԱՐԱՆ (1):
ԿԱՐ², գ. 1. Կարողութիւն, զօրութիւն,
ոյժ, Հնարաւորութիւն, Հնարք, ձեռնհա-
սութիւն, բաւականութիւն: 2. ա. Կա-
րելի, Հնարաւոր:
- ԿԱՐ Է, մբ. Մարթ Է, Հնար Է:
- ՈՉ Է ԿԱՐ, մբ. Անմարթ Է, անՀնարին Է:
ԿԱՐԱԿԻՆ, ԿԱՐԱԿՆ, գ. 1. Կարկին
(գործիք): 2. Կամար (շէնքի):
ԿԱՐԱԿՆԱԿԵՐՏ, ա. Կամարածե, կա-
րակնածե:
ԿԱՐԱԿՆԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բոլորա-
կութիւն:

ԿԱՐԱԿՆԱՀԱՏ, ա. Բոլորակ (կարակ-
նածե կտրած):
ԿԱՐԱԿՆԱՁԵՒ, ա. Բոլորածե, կամա-
րածե, կարակնակերտ:
ԿԱՐԱԿՆԱՆՁՆԱԿ, ա. Կարկամեալ (կո-
րացած, կուչ կեած):
ԿԱՐԱԿՈՒՄ, ա. 1. Տղմուտ, ցխոտ: 2. գ.
Տիղմ, ցիխ, գայու:
ԿԱՐԱՁՄԵՌԻՆ, գ. ա. Կարէձմեռն:
ԿԱՐԱՆ, գ. 1. (կղմխս.) Կար: 2. Կցուած,
կապ:
ԿԱՐԱՊ, գ. (կենդբ.) Պոր, ձկնաքաղ,
կիկնոս:
ԿԱՐԱՊԵՏ, ա. գ. 1. Առաջնորդ, առաջ-
նորդիչ, նախընթաց, յառաջընթաց: 2.
Աւետաւոր:
ԿԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Կարապետային:
ԿԱՐԱՊԵՏԱՅԻՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ:
ԿԱՐԱՊԵՏԵԼ, չբ. 1. Յառաջել, առաջ-
նորդել, նախընթանալ: 2. Քարողել,
նախածայնել:
ԿԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յառաջընթացու-
թիւն, առաջնորդութիւն:
ԿԱՐԱՍ, գ. Քարեհաւ:
ԿԱՐԱՍԷԿԻՐ, տե՛ս ԲԵՌԵԱԿԻՐ:
ԿԱՐԱՍԻ, գ. 1. Կահ, անօթ, աղիս, կազ-
մած: 2. Ինչք, գոյք:
ԿԱՐԱԻԱՆ, գ. Կարեան, բանակ, չու:
ԿԱՐԲ, տե՛ս ԽԵՅԳԵՏԻՆ:
ԿԱՐԲԱՆՈՅ, գ. Սատեր (կշռի չափ):
ԿԱՐԳ, գ. 1. Շարադասութիւն, դասաւո-
րութիւն, շար, տող, դարգ: 2. Բա-
րեկարգութիւն, կարգաւորութիւն: 3.
Դաս, խումբ: 4. Յաջորդութիւն:
- ԵՒ ՈՐ Ի ԿԱՐԳԻՆ, չ. Այլովքն Հան-
դերձ:
- ԸՍՏ ԿԱՐԳԻ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:
- ԿԱՐԳԱԻ, մ. Ըստ կարգի, կարգ ըստ
կարգի, կարգ ըստ կարգէ, կարգապէս,
կարգաւորաբար, կարգաւորապէս, մի
ըստ միովչէ, Հետզհետէ:
- ԿԱՐԳ ԸՍՏ ԿԱՐԳԷ, ԿԱՐԳ ԸՍՏ

ԿԱՐԳԻ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:

ԿԱՐԳԱԴՐԵԼ, նբ. Կարգաւորել, սահմանել:

ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարգաւորութիւն, բարեկարգութիւն, յօրինուած:

ԿԱՐԳԱԼԻՑ, ա. Բարեձե (կարգաւորութեամբ լի):

ԿԱՐԳԱԿԻՑ, ա. (եկեղց.) Պաշտօնակից, դասակից:

ԿԱՐԳԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Դասապետ, դասապետ:

ԿԱՐԳԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Քահանայապետութիւն:

ԿԱՐԳԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:

ԿԱՐԳԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն, փոխանակութիւն:

ԿԱՐԳԱԻ, տե՛ս ԿԱՐԳ-ի տակ:

ԿԱՐԳԱԻՈՐ, ա. Բարեկարգ, բարեկարգելուչ, պատշաճաւոր, յանկաւոր, յարմար, զիպող:

ԿԱՐԳԱԻՈՐԱԲԱՐ, ԿԱՐԳԱԻՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ԿԱՐԳԱԻ:

ԿԱՐԳԱԻՈՐԵԼ, նբ. Բարեկարգել, ուղղել, տնտեսել, յարգարել:

ԿԱՐԳԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կարգ, օրէնք, կարգադրութիւն: 2. Պաշտօն:

ԿԱՐԳԵԼ, նբ. 1. Դասաւորել, ուղղել, յօրինել, սահմանել, որոշել, օրինադրել, դնել, առնել, կացուցանել: 2. Գրել, շարադրել, ճառել, վիպագրել:

ԿԱՐԴԱԿ, նբ. չբ. 1. Ձայնել, գոչել, աղաղակել: 2. Կոչել, հրաւիրել: 3. Անուանել, յորջորջել: 4. Ընթեռնուել, վերծանել:

ԿԱՐԴԱՅՈՒՄՆ, գ. Ընթերցողութիւն, ընթերցումն, ընթերցուած:

ԿԱՐԵԲԱԶՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն, ողորմութիւն, խնամ:

ԿԱՐԵԼ¹, չբ. Ձեռնհաս լիինել, զօրել, բաւել, ուժել:

ԿԱՐԵԼ², նբ. 1. Կցել, յարել: 2. Հարստել: ԿԱՐԵԼԻ, ա. Հնարաւոր:

ԿԱՐԵԿԻՑ, տե՛ս ԿՐԱԿԻՑ:

– ԿԱՐԵԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Կարեկցել, ցաւակցել, գթալ, խղճալ, օգնել:

ԿԱՐԵԿՅԱԲԱՐ, մ. Գթասիրաբար, մարդասիրապէս:

ԿԱՐԵԿՅԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԵԿԻՑ ԼԻՆԵԼ:

ԿԱՐԵԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակցութիւն, ախտակցութիւն, մարդասիրութիւն:

ԿԱՐԵՊԷՏ, ա. Կարևոր:

ԿԱՐԵՒԱՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՒԱՆ:

ԿԱՐԵՒՈՐ, ա. 1. Հարկաւոր: 2. Սաստիկ, բուռն, ծայրագոյն, չարաչար: 3. Մերձաւոր, մտերիմ: 4. մ. Յոյժ, ոգուով չափ:

– ԿԱՐԵՒՈՐՔ, գ. Յոգն. Ամօթոյք:

ԿԱՐԵՒՈՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՐԵՒՈՐԱՊԷՍ:

ԿԱՐԵՒՈՐԱՊԷՍ, մ. Կարևորաբար, հարկաւորաբար, հարկաւորապէս, հարկաւ, հետևողաբար:

ԿԱՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարկաւորութիւն, պիտանութիւն, կարիք, պէտք:

ԿԱՐԷՁՄԵՌՆ, տե՛ս ԿԱՐԱՁՄԵՌՆ:

ԿԱՐԹ, գ. 1. Խանձոց: 2. Ընդհանրապէս՝ ճանկ (սուր և կեռ ծայրով երկաթ): 3. փխբ. Որոգայթ, ծուղակ: 4. Բիտ: 5. Կրուկն, կրուկ, գարշապար: 6. Սրուք, ոլոք, ոտն:

ԿԱՐԹԱԿՈՏՈՐ ԱՌԵՆԵԼ. Կարթահարել (անասունների ոլոքները շարդել՝ կոտրել):

ԿԱՐԹԱՀԱՐԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԹԱԿՈՏՈՐ ԱՌԵՆԵԼ:

ԿԱՐԹԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 2. Ձկնորսութիւն (կարթով):

ԿԱՐԹԵԼ, նբ. Որսալ, ըմբռնել:

ԿԱՐԹԸՆԿԵՑ, ա. գ. Ձկնորս:

ԿԱՐԻ, մ. Յոյժ, սաստիկ, ուժգին, խիստ, շատ, քաջ, տիրապէս, մեծապէս, առաւել, յանջափս:

– ԵՒ ԿԱՐԻ ՔԱՋ, ԵՒ ԿԱՐԻ ԻՍԿ ՔԱՋ, ԵՒ ԿԱՐԻ ՅՈՅԺ, մ. Ամենայն իրօք, արդարև, յիրաւի:

ԿԱՐԻՃ, գ. 1. փխբ. Ձար, վնասակար

(մարդ): 2. նման. Քուբ (փշոտ գա-
լազան):
ԿԱՐԻՏՈՍ, տե՛ս ՊԻՆԵԱՍՊԱՍԵԱԿ:
ԿԱՐԻՔ, գ. 1. Կիրք, ախտ: 2. Չարիք,
չարչարանք, աղէտ, վիշտ, ցաւ: 3.
Հարկաւորութիւն, հարկ, պէտք, կարևո-
րութիւն:
ԿԱՐԾ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ:
- Ի ԿԱՐԾ, Ի ԿԱՐԾՍ, մ. Կարծեօք, յերկ-
բայս, առ աչս:
ԿԱՐԾԱԿԱՆ, ա. Կասկածելի, տարա-
կուսական:
ԿԱՐԾԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Համաձայնել:
ԿԱՐԾԵԱԼ, ա. Կարծեցեալ:
ԿԱՐԾԵԼ, նբ. 1. Համարել, վարկանել: 2.
Ակնուկնել, ակնկալել: 3. Կասկածել, խի-
թալ:
ԿԱՐԾԵԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ:
ԿԱՐԾԵՅԱԼ, տե՛ս ԿԱՐԾԵԱԼ:
ԿԱՐԾԵՑՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. Երևեցուցանել,
ցուցանել, թուեցուցանել, կեղծաւորել:
ԿԱՐԾԵՑՈՒՅԻՉ, ա. եղծ, պատիբ:
ԿԱՐԾԻ, մբ. Երևի, թուի:
ԿԱՐԾԻՔ, գ. 1. Կարծ, կարծումն, վարկած,
վարկանումն, ենթադրութիւն: 2. Միտք,
խորհուրդ: 3. Ակնկալութիւն: 4. Կասկած,
երկբայութիւն: 5. Երևոյթ, ցնորք:
ԿԱՐԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Անհաւաստի, կար-
ծական, կեղակարծ:
ԿԱՐԾՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՐԾԻՔ (1):
ԿԱՐԾՐ, ա. 1. Խիստ, պինդ, ամուր, սերտ:
2. փխբ. Դժուարին, խստամբեր:
ԿԱՐԾՐԱԳԻՆ, մ. Ուժեղին, սաստիկ,
չարաչար:
ԿԱՐԾՐԱԳՈՅՆ, ա. մ. Խստագոյն,
պնդագոյն, ամուր, տոկուն, զօրագոյն:
ԿԱՐԾՐԱԴԱՏ, ա. Խստասիրտ, խիստ
(խիստ դատող):
ԿԱՐԾՐԱԽԱՐԻՍ, ա. Հաստահիմն,
Հաստախարիսխ:
ԿԱՐԾՐԱԾԱԾԿՈՅԹ, ա. Երկաթակուռ,
պատենազէն:

ԿԱՐԾՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՐԾՐ (1):
ԿԱՐԾՐԱԿԱՌՈՅՑ, ա. Հաստատուն:
ԿԱՐԾՐԱԿԵՐՏ, ա. Սերտ, պինդ:
ԿԱՐԾՐԱԿՈՒԹ, ա. Խիտ, հոծ, հոծեալ:
ԿԱՐԾՐԱԿՈՓ, ա. Կարծր, պինդ, խիստ:
ԿԱՐԾՐԱՁԵՂՈՒՆ, ա. Հաստապինդ:
ԿԱՐԾՐԱՄԻՏ, ա. Խստասիրտ, յամառ:
ԿԱՐԾՐԱՅԱՏԱԿ, ա. Քարայատակ
(կարծր յատակ ունեցող):
ԿԱՐԾՐԱՆԱԼ, չբ. Խստանալ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻԳ, ա. Երկաթանիգ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻԻԹ, ա. Կարծրանիւթեալ,
սերտ, պինդ:
ԿԱՐԾՐԱՆԻԹԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐԾՐԱ-
ՆԻԻԹ:
ԿԱՐԾՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Ապառաժ:
ԿԱՐԾՐԱՅՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. Խստացու-
ցանել, պնդել:
ԿԱՐԾՐԵՐԱԽ, տե՛ս Խստերախ:
ԿԱՐԾՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստութիւն, պնդու-
թիւն, ամբողջիւն, սերտութիւն:
ԿԱՐԿԱՄ, ա. 1. Ոլորեալ, կծկեալ, կո-
րացեալ: 2. փխբ. Ժլատ, կծծի:
ԿԱՐԿԱՄԵԼ¹, նբ. Կարկամեցուցանել,
կորացուցանել, կծկել:
ԿԱՐԿԱՄԵԼ² (իմ), չբ. Կորանալ, կծկել,
գալարել, խորշոմել:
ԿԱՐԿԱՄԵՑՈՒՅԱԼԵԼ, պբ. Կորացու-
ցանել, խոնարհեցուցանել զանձն:
ԿԱՐԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կնճիւն, խորշ:
2. փխբ. Խստութիւն:
ԿԱՐԿԱՆԴԱԿ, գ. Քաքար, պլակինդի,
պղակունդ, բլիթ, նաստիկ:
ԿԱՐԿԱՉ, կամ ԿԱՐԿԱՉ, գ. Ծոռուղումն,
ճճուղութիւն:
ԿԱՐԿԱՉԵԼ կամ ԿԱՐԿԱՉԵԼ, չբ. 1.
Կռնչել (թռչունի): 2. Քրքջիլ:
ԿԱՐԿԱՉԱՆՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՉԱՍԱՀ:
ԿԱՐԿԱՉԱՍԱՀ, ա. Կարկաղահաս, սահա-
նակարկաջ:
ԿԱՐԿԱՉԱՍԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահանք:
ԿԱՐԿԱՌ, գ. Քարակոյտ, կարկառակոյտ:

ԿԱՐԿԱՌԱԿՈՅՏ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՌ:
ԿԱՐԿԱՌԵԼ¹, նբ. 1. Երկայնել (զձեռն),
ձգել, տարածանել, պարզել, մատուցա-
նել, հասուցանել, ջամբել, բաշխել, առա-
տաձեռնել: 2. Դիզանել:
ԿԱՐԿԱՌԵԼ² (իմ), չբ. Երկայնանալ,
ձգտել, յառել, նկատել, նշմարել, աղ-
նարկել:
ԿԱՐԿԱՌՈՒՄՆ, գ. Զգուժն, տարածումն,
ձեռնտուութիւն:
ԿԱՐԿԱՏԱՆՔ, գ. 1. Կարկատումն: 2.
փխբ. Պատրուակ:
ԿԱՐԿԱՏԵԼ, նբ. 1. Կցել, կցկցել, միա-
ւորել, միացուցանել: 2. Նորոգել: 3.
Յօղել, կեղծաւորել, հայթայթել:
ԿԱՐԿԱՏՈՒՄՆ, գ. Կարկատանք:
ԿԱՐԿԱՏՈՒՆ, ա. 1. Կարկատեալ,
կցկցեալ, հնոտի, անպիտան: 2. փխբ. Յօ-
ղեալ, մտացածին:
ԿԱՐԿԵԼ, տե՛ս ԿԱՐԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿԱՐԿԵՀԱՆ, գ. 1. (հնբ.) Կայծ: 2. Կար-
կեհանեայ:
ԿԱՐԿԵՀԱՆԵԱՅ, տե՛ս ԿԱՐԿԵՀԱՆ (2):
ԿԱՐԵԿՑՈՒՑԱՆԵԼ, սբ. 1. Պապանձե-
ցուցանել, ըմբերանել, ափիբերան առ-
նել, լռեցուցանել, փակել: 2. Սանձել: 3.
Ցածուցանել, դադարեցուցանել:
ԿԱՐԿԻՆ, տե՛ս ԿԱՐԱԿԻՆ:
ԿԱՐԿԻՆՈՍ, տե՛ս ԽԵՅԳԵՏԻՆ:
ԿԱՐԿՆԱԲՈՂՈՐ, ԿԱՐԿՆԱՁԵԻ, տե՛ս
ԿԱՐԱԿՆԱՁԵԻ:
ԿԱՐԿՈՒՐԵԱՅ, գ. Նաւակ:
ԿԱՐԿՏԱԲԵՐ, ա. Կարկտածու, կարկտա-
հոս:
ԿԱՐԿՏԱԾՈՒ, տե՛ս ԿԱՐԿՏԱԲԵՐ:
ԿԱՐԿՏԱՀՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԿՏԱԲԵՐ:
ԿԱՐԿՏԵԼ, չբ. Զոփալ:
ԿԱՐՃ, ա. 1. Հակիրճ, համառօտ, կարճա-
ռօտ: 2. Կարճիկ, կարճահասակ: 3. Սուղ:
4. մ. Համառօտիւ:
- ԿԱՐՃՈՅ, Ի ԿԱՐՃՈՅ, ԿԱՐՃ Ի ԿԱՐ-
ՃՈՅ, ա. մ. Կարճ, համառօտ, կարճառօտ,

համառօտիւ, կարճառօտիւ:
ԿԱՐՃԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դուզնաբանել:
ԿԱՐՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դուզնաբա-
նութիւն:
ԿԱՐՃԱԲԵՐՁ, ա. Փոքր (բարձրութեամբ
կարճ):
ԿԱՐՃԱԿԵԱՅ, ա. Սակաւակեայ:
ԿԱՐՃԱԿՏՈՒՐ, ա. մ. Համառօտ, կար-
ճառօտ, կարճ:
ԿԱՐՃԱՀԱՍ, ա. Կարճամիտ (խելքը
կարճ):
ԿԱՐՃԱՀԱՍԱԿ, ա. Կարճիկ, փոքրա-
հասակ:
ԿԱՐՃԱՄԻՏ, ա. 1. Կարճողի, նեղասիրտ,
անհամբեր: 2. Վատասիրտ, թուլասիրտ,
վեհերտ, վհատեալ, անյոյս: 3. Տկա-
րամիտ, անմիտ, տխմար, տգէտ: 4. Ռիշտ,
կծծի, ժլատ:
ԿԱՐՃԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԱՐՃ-
ՄՏՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱՐՃԱՌՕՏ, ա. 1. Համառօտ, կարճ: 2. մ.
Կարճառօտաբար, կարճառօտիւ, հա-
մառօտիւ:
- ԿԱՐՃԱՌՕՏԻ, ԿԱՐՃԱՌՕՏԻՔ, ԿԱՐ-
ՃԱՌՕՏՍ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՌՕՏ (2):
ԿԱՐՃԱՌՕՏԱԲԱՐ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՌՕՏ
(2):
ԿԱՐՃԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Համառօտու-
թիւն:
ԿԱՐՃԱՏԵԼ, նբ. 1. Կարճել, համառօտել:
2. չբ. Երեկոյանալ, տարածամել:
ԿԱՐՃԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սակաւատե-
սութիւն:
ԿԱՐՃԵԼ, նբ. Կարճատել, պակասեցու-
ցանել, ի բաց բառնալ, արգելուլ, խա-
փանել:
ԿԱՐՃ Ի ԿԱՐՃՈՅ, տե՛ս ԿԱՐՃ:
ԿԱՐՃԻԿ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՀԱՍԱԿ:
ԿԱՐՃԻՆ, գ. Կարճին (բոյսի արմատ):
ԿԱՐՃԻՁ, ա. Խափանիչ:
ԿԱՐՃՄՏԵԼ, չբ. Սրտնեղել, նեղասրտել,
վհատել, անժուժանալ:

ԿԱՐՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղսրտուլթիւն,
անհամբերութիւն, վհատութիւն, ան-
ժուժուլթիւն:

ԿԱՐՃՈԳԻ, տե՛ս ԿԱՐՃԱՄԻՏ:

ԿԱՐՃՈՅ, տե՛ս ԿԱՐՃ:

ԿԱՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Համառօտութիւն
(կարճ՝ Համառօտ լինելը):

ԿԱՐՃՈՒՄՆ, գ. Համառօտումն:

ԿԱՐՄԻՐ, ա. 1. Կարմրագոյն, արիւնա-
գոյն: 2. գ. Որդան կարմիր, կարմրագեղ:
ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ, ա. Կարմրեբանգ,
կարմրեբփեան, կարմրակերտ, կարմրա-
տեսիլ: շառագոյն, կարմիր:

ԿԱՐՄՐԱԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Շառագունել,
շիկնել:

ԿԱՐՄՐԱԴԵՆՂ, տե՛ս ԿԱՐՄԻՐ (2):

ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍ, ա. Կարմրագգեստեալ,
կարմրաձորձ:

ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍՏԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՄ-
ՐԱԶԳԵՍ:

ԿԱՐՄՐԱԿԵՐՏ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:

ԿԱՐՄՐԱԶՈՐԶ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԶԳԵՍ:

ԿԱՐՄՐԱՆԱԼ, չբ. Կարմրել, շառա-
գունել:

ԿԱՐՄՐԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:

ԿԱՐՄՐԱՓԱՅԼ, տե՛ս ԾԻՐԱՆԱՓԱՅԼ:

ԿԱՐՄՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՐՄՐԱՆԱԼ:

ԿԱՐՄՐԵՐԱՆԳ, տե՛ս ԿԱՐՄՐԱԳՈՅՆ:

ԿԱՐՄՐԻԿ, ա. փղթշ. ԿԱՐՄԻՐ-ի:

ԿԱՐՇՆԵՆՂ, ա. Կաշմբուռն, ջլապիւնդ,
պնդակազմ, զօրեղ, ուժեղակ, տոկուն,
կորովի:

ԿԱՐՇՆԵՆՂԱԳՈՅՆ, ա. Զօրեղագոյն,
ուժեղագոյն:

ԿԱՐՇՆԵՆՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրեղութիւն,
ուժեղութիւն:

ԿԱՐՈՂ կամ ԿԱՐՕՂ, ա. 1. Բաւական,
ձեռնհաս, զօրեղ, ուժեղ, հզօր, զօրաւոր:
2. Ճօս, հարուստ:

- ԿԱՐՈՂ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ:

ԿԱՐՈՂԱՔԱՐ, տե՛ս ԿԱՐՈՂԱՊԵՍ:

ԿԱՐՈՂԱԳՈՅՆ, ա. մ. Զօրագոյն, զօրա-

ւորագոյն, հարստագոյն:

ԿԱՐՈՂԱԿԱՆ, ա. Կարելի, հնարաւոր:

ԿԱՐՈՂԱՁԻԳ, ա. Կորովածիգ:

ԿԱՐՈՂԱՆԱԼ, չբ. Կարող լինել, կարել,
զօրել:

ԿԱՐՈՂԱՊԷՍ, մ. Կարողաբար, հզօրա-
պէս, հզօրեղապէս:

ԿԱՐՈՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զօրացու-
ցանել:

ԿԱՐՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Կարողանալ: 2.
Հնարել:

ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կար, զօրութիւն,
բաւականութիւն, ձեռնհասութիւն, ոյժ:
2. Հնարաւորութիւն, ճար: 3. Գոյք:
- է ԿԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ. Կար է, հնար է,

մարթ է:

ԿԱՐՈՒԱԿ, տե՛ս ԿՕՇԿԱԿԱՐ:

ԿԱՐՈՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՕՇԿԱԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կար, կարողութիւն,
ոյժ, զօրութիւն:

ԿԱՐՕՏ, ա. 1. Կարօտեալ, չբաւոր, աղ-
քատ: 2. գ. Կարօտութիւն, կարիք, պէտք:
3. Յանկութիւն, անձկութիւն, փափագ:

ԿԱՐՕՏԱՔԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՐՕ-
ՏԵԼ (իմ):

ԿԱՐՕՏԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԱՐՕՏ (1):

ԿԱՐՕՏԱՄԻՏ, ա. Յետսամիտ, պակա-
սամիտ:

ԿԱՐՕՏԱՆԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՕՏԵԼ (իմ):

ԿԱՐՕՏԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ:

ԿԱՐՕՏԵԱԼ, տե՛ս ԿԱՐՕՏ (1):

ԿԱՐՕՏԵԼ (իմ), չբ. 1. Կարօտանալ, չբա-
ւորել, աղքատանալ, նուազել, յետնել: 2.
Անձկալ, անձկանալ, փափագել, ցան-
կանալ, խնդրել:

ԿԱՐՕՏՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պակասութիւն,
չբաւորութիւն, նուազութիւն: 2. Փա-
փագ, տենչ:

ԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Կայարան, կայան:

ԿԱՅԻՆ, գ. Տապար, փայտատ, փայ-
տահատ:

ԿԱՅՈՐԴ, ԿԱՅՈՅ, տե՛ս ԿԱՅԱՐԱՆ:
ԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կայք, կացումն, ուս-
նակացութիւն: 2. Բաղկացութիւն:
ԿԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս 1. ԿԱՅՈՒԹԻՒՆ (1): 2.
ԿԱՅՈՒՐԴ:
ԿԱՅՈՒՆ, տե՛ս ԿԱՅՈՒՆ:
ԿԱՅՈՒՐԴ, գ. 1. Հանդէս, Համախմբու-
թիւն, ժողով, սոճախմբութիւն: 2. Տօ-
նալաճառ:
ԿԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Դնել, զետեղել,
Հաստատել, կանգնել, կարգել, առնել,
կատարել, իրագործել:
ԿԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Հաստատական:
ԿԱՅՔ, գ. Կենցաղավարութիւն, կեանք,
վարք:
ԿԱԻ, գ. Շաղախ, տիրմ, ցիրխ, գայռ:
ԿԱԻԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Բրուտ, խեցագործ:
2. տե՛ս ԿԱԻԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:
ԿԱԻԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աղիւսար-
կութիւն, աղիւսագործութիւն: 2. Շի-
նողութիւն:
ԿԱԻԱԿԵՐՏ, ա. Կաւեայ:
ԿԱԻԱՌՆ, տե՛ս ԱՌՈՒ:
ԿԱԻԵԱՅ, տե՛ս ԿԱԻԵՂԷՆ:
ԿԱԻԵՂԷՆ, ա. Կաւեայ, խեցեղէն:
ԿԱՓԱՏԵԼ, տե՛ս ԳԻՇԱՏԵԼ:
ԿԱՓԱՐԻՉ, գ. Խուփն, բլշակ:
ԿԱՓԱՐՈՒՄՔ, գ. Գերեզման:
ԿԱՓԿԱՓԵԼ, նբ. չբ. 1. Բաբախել: 2.
Կրճել:
ԿԱՓՈՒԼ, գ. Հաղբբ, որոգայթ, թակարդ:
ԿԱՓՈՒՄՆ կամ ԿԱՓԻՒՆ, գ. 1. Կափու-
ցումն, փակումն: 2. Մածուցումն: 3.
Ճայթիւն, ճայթումն:
ԿԱՓՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Փակել, խափու-
ցանել, խփանել, խփել, արգելուլ, ամ-
փոփել:
ԿԱՓՈՒՅՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՓՈՒՄՆ (1):
ԿԱՓՉԵԼ (իմ), չբ. Յարել, միանալ, մա-
ծանել, կրնել:
ԿԱՔԱԻԱՆՔ, տե՛ս ԿԱՔԱԻՔ:
ԿԱՔԱԻԵԼ, չբ. 1. Կայթել, ուսոստել,

պարել: 2. Խաղ առնել, ձաղել: 3. Յար-
ձակել: 4. Հարկանել, խոցել:
ԿԱՔԱԻՈՒՄՆ, տե՛ս ԿԱՔԱԻՔ:
ԿԱՔԱԻՔ, գ. Կաքաւանք, կաքաւումն,
պար:
ԿԲՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՓՉԵԼ (իմ):
ԿԵԱԼ, չբ. 1. Լինել, վարել, կենցաղա-
վարել, քաղաքավարել: 2. Կենդանանալ:
ԿԵԱՄ, տե՛ս ԿԵՄ:
ԿԵԱՆՍԱԲԵՐ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԲԵՐ:
ԿԵԱՆՍԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԶԳԵԱՅ:
ԿԵԱՆՔ, գ. 1. Կենդանութիւն: 2. Վարք,
քաղաքավարութիւն, կենցաղավարու-
թիւն: 3. Գոյք, ստացուած, ինչք, ապ-
րուստ:
- ԿԵՆԱՅ ԴԵՂ. (եկեղց.) Հաղորդութիւն:
- Ի ԿԵՆԱՅ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սպանանել:
ԿԵԴ, գ. Ձաղկ, գաւազան, մահակ:
ԿԵԴԱՐ, տե՛ս ԿԻԴԱՐ:
ԿԵՂ, գ. Խոց:
ԿԵՂԱԿԱՐԾ, տե՛ս ԿԱՂԱԿԱՐԾ:
ԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼ, չբ. Կասկածել, խիթալ,
երկբայել, յերկուանալ, տարակուսել:
ԿԵՂԱԿԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ԿԱՂԱԿԱՐԾ:
ԿԵՂԱԿԱՐԾԻՔ, ԿԵՂԱԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ,
գ. Կասկած, երկբայութիւն, տարակոյս,
վէճ:
ԿԵՂԵԼ, նբ. Հարստահարել, նեղել,
չարչարել, տանջել:
ԿԵՂԵՐՋԱԿԱՆ, ա. Տրտնջական, ցաւա-
զին, աւաղական:
- ԿԵՂԵՐՋԱԿԱՆՔ, գ. Տրտունջ, քրքրթ-
մնջիւն:
ԿԵՂԵԻ, գ. Պատեան, պատիճ, փոճոկ,
թեփ:
ԿԵՂԵԻԱՆՔ, գ. Թեփուկ:
ԿԵՂԵԻԵԼ, նբ. Փոճոկել, քերծուլ:
ԿԵՂԵՔԵԼ, նբ. Գոգել, խզել, քանցել,
գիշատել, յոչատել, յօշել, պատառել:
ԿԵՂԵՍԱԲԵՐԵԼ, նբ. Պատրուակել, քօ-
ղարկել:
ԿԵՂԾԱՌՈՐ, ա. 1. Խաբբայ, սուտա-

կասպաս, խարդախ, նենգաւոր: 2. Խաբէական, պատիր, սուտ:
ԿեղծՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Ստալոդ, կեղծաւոր, պատիր:
ԿեղծՍԱՒՈՐԵԼ¹, նբ. Զևացուցանել, կերպարանել, կերպարանեցուցանել:
ԿեղծՍԱՒՈՐԵԼ² (իմ), հբ. Զևանալ, կերպարանել:
ԿեղծՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերպարանութիւն, կեղծիք, պատրուակ: 2. Պատրանք:
ԿեղծԾԻՔ, գ. Կեղծաւորութիւն, կեղծութիւն, խաբէութիւն, պատրանք:
ԿեղծՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿեղծԻՔ:
ԿեղՏ, գ. 1. Աղտ, աղտեղութիւն, աղտութիւն, անմաքրութիւն: 2. փխբ. Արատ, բիծ: 3. ա. Աղտեղի, կեղտեալ, անմաքուր:
ԿեղՏԵԱԼ, տե՛ս ԿեղՏ (3):
ԿեՄ, գ. Կեամ, ճեմ, չուան (խոտից չիւսած՝ ոլորած):
ԿեՄԵՂԷՆ, ա. գ. Պրտուեղէն, պարիխ:
ԿեՄԵՏԻԱՅ, գ. Տապանատուն:
ԿԵՆԱԳՈՐԾ, ԿԵՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ. ա. Կենարար, կենդանագործ, կենդանարար, կենսառիթ, կենագործիչ:
ԿԵՆԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կենդանի առնել, կենդանացուցանել, կենդանագործել, կենարարել, յարուցանել:
ԿԵՆԱԳՈՐԾԻՉ, տե՛ս ԿԵՆԱԳՈՐԾ:
ԿԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանագործութիւն, կենդանութիւն:
ԿԵՆԱԶԱՐԴ, ա. Կենդանարար:
ԿԵՆԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԶԳԵԱՅ:
ԿԵՆԱԶՐԱԻ, ա. Կենցաղագրաւ, մահացուցիչ:
ԿԵՆԱԶՐԱԻԵԼ, նբ. Սպանանել:
ԿԵՆԱԽՈՒՉ, ա. Սպանող, կենդանասպառ:
ԿԵՆԱԾԻՆ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԾԻՆ:
ԿԵՆԱԿԻՑ, ա. 1. Բնակակից, ընտանի, կենցաղակից: 2. Լծակից, կողակից,

ամուսին:
ԿԵՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Լծակցութիւն, ամուսնութիւն:
ԿԵՆԱՀԱՂՈՐԴ, ա. Կենակից (կեանքին Հաղորդակից՝ մասնակից):
ԿԵՆԱՀՂԱՇ, ա. Կենդանատու, կենսաբեր:
ԿԵՆԱԶԱՅՆ, ա. Կենդանարար:
ԿԵՆԱԶԻՐ, ա. Կենսաբաշխ, կենաշնորհ:
ԿԵՆԱՂՈՒՏ, տե՛ս ԿԵՆԵՂՈՒՏ:
ԿԵՆԱՃԱՇԱԿ, ա. Կենսատու, կենսաբեր:
ԿԵՆԱՇՆՈՐՀ, տե՛ս ԿԵՆԱԶԻՐ:
ԿԵՆԱՊԱՏՃԱՌ, ա. Կենսառիթ:
ԿԵՆԱՍԵՐ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՍԵՐ:
ԿԵՆԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՍԵՐԵԼ:
ԿԵՆԱՍԷՐ, ա. Անձնասէր, անձնդէւր, կենդանասէր:
ԿԵՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանասիրութիւն (կեանքը սիրելը):
ԿԵՆԱՍՏԵՂԾԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՍՏԵՂԾԵԼ:
ԿԵՆԱՏՈՒ, տե՛ս ԿԵՆՍԱՏՈՒ:
ԿԵՆԱՐԱՐ, ա. Կենդանարար, կենագործ, կենսաբեր, կենսառիթ, կենսատու, փլըր-կիչ, կեցուցիչ, յարուցիչ:
ԿԵՆԱՐԱՐԵԼ, տե՛ս ԿԵՆԱԳՈՐԾԵԼ:
ԿԵՆԱԻԷՏ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԻԷՏ:
ԿԵՆԴԱԿ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԿԵՐՊ:
ԿԵՆԴԱՆ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԻ:
ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՇԽ, ա. Կենսաբաշխ, կենսատու:
ԿԵՆԴԱՆԱԲԵՐ, ա. 1. Կենսաբեր, կենսառիթ: 2. գ. (ասողգ.) Կենդանակերպ:
ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՅՍ, գ. 1. Կառաբոյս, կենդանատունկ: 2. (կրօն.) Խաչափայտ:
ԿԵՆԴԱՆԱԲՈՒՂԽ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԲՈՒՂԽ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳԻԾ, տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱԳԻՐ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳԻՐ, գ. 1. Պատկեր: 2. Պատկերահան, նկարիչ:
ԿԵՆԴԱՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Զօրագոյն, կենդանականազոյն: 2. Անասնազոյն,

անբանազոյն:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՈՐԾ, տե՛ս Կեն Ա ԳՈՐԾ:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս Կեն Ա ԳՈՐԾԵԼ:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենագործութիւն, կենդանութիւն, յարուսթիւն:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՐԵԼ, նբ. Նկարել, նկարագրել, ստուգագրել, օրինակել, տպաւորել, յօրինել:

Կեն ԴԱՆԱ ԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նկարագրութիւն: 2. Կենդանագիր, նկարագիր, խոկութիւն:

Կեն ԴԱՆԱ ԶԳԵԱՅ, ա. Կենսակիր:

Կեն ԴԱՆԱ ԽԱՐՈՒԿԵԼ, նբ. 1. Կենդանակէզ առնել, խորոզել, ողջակիզել: 2. Վառել, արծարծանել, բորբոքել:

Կեն ԴԱՆԱ ԾԻՆ, ա. 1. Կենդանասեր, կենասեր: 2. Կենսաբեր, կենսառիթ:

Կեն ԴԱՆԱ ԾՆԵԼ, նբ. 1. Կենդանասերել, կենասերել, կենդանաստեղծել, կենսածնել: 2. Կենդանացուցանել:

Կեն ԴԱՆԱ ԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանասերութիւն, կենդանաստեղծութիւն, կենդանեղուցիւն:

Կեն ԴԱՆԱ Կ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ԿԵՐՊ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՅԼԱԿ, ա. Կենսակալակ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՆ, ա. 1. Կենսական, կենդանի, առոյգ: 2. Կենդանարար, կեցուցիչ, առողջացուցիչ: 3. գ. տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ԿԵՐՊ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՆԱ ԳՈՅՆ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ԳՈՅՆ (1):

Կեն ԴԱՆԱ ԿԱՊ, ա. Կենդանի (կենդանութեամբ կապուած):

Կեն ԴԱՆԱ ԿԵՐՊ, գ. (աստղգ.) Կենդակ, Կենդանակ, Կենդանաբեր, Կենդանական, Կենդանատեսակ:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԵՐՊԵԼ, նբ. Կերպարանել, կենդանագրել, նորոգել:

Կեն ԴԱՆԱ ԿԷՋ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ԽԱՐՈՒԿԵԼ (1):

Կեն ԴԱՆԱ ԶԻՐ, ա. Կենածիր, կենդանա-

բաշխ, կենդանապարգև, կենսապարգև: Կեն ԴԱՆԱ ՆԱԼ, չբ. Ողջանալ, վերակենդանանալ, վերակենցաղել, յառնել, նորանալ:

Կեն ԴԱՆԱ ՊԱՐԳԵԻ, տե՛ս Կեն ԴԱՆԱ ԶԻՐ:

Կեն ԴԱՆԱ ՊԷՍ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ՕՐԷՆ:

Կեն ԴԱՆԱ ՍԵՐ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱԾԻՆ (1):

Կեն ԴԱՆ ԱՍԵՐԵԼ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱԾՆԵԼ (1):

Կեն ԴԱՆ ԱՍԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱԾՆՈՒԹԻՒՆ:

Կեն ԴԱՆ ԱՍԷՐ, տե՛ս Կեն ԱՍԷՐ:

Կեն ԴԱՆ ԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Կեն ԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:

Կեն ԴԱՆ ԱՍՊԱՌ, ա. Սպանող, կենախուզ:

Կեն ԴԱՆ ԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. 1. Կենդանածնել: 2. Կենդանագործել, կենագործել, յարուցանել, նորոգել:

Կեն ԴԱՆ ԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱԾՆՈՒԹԻՒՆ:

Կեն ԴԱՆ ԱՍՏԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱՍՏԵՂԾԵԼ:

Կեն ԴԱՆ ԱՏԵՍԱԿ, գ. 1. տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱԿԵՐՊ: 2. յոգն. Կենդանիք: 3. ա. Խաչանիչ, խաչադրոշմ:

Կեն ԴԱՆ ԱՏՆԿԻԼ, չբ. Բուսանել, սերել: Կեն ԴԱՆ ԱՏՈՒ, ա. Կենսատու, կենսատուր, կենդանատուր, կենսառիթ:

Կեն ԴԱՆ ԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱԲՈՅՈՒ (1):

Կեն ԴԱՆ ԱՏՈՒՐ, տե՛ս Կեն ԴԱՆ ԱՏՈՒ: Կեն ԴԱՆ ԱՐԱՐ, Կեն ԴԱՆ ԱՐԱՐՈՂ, տե՛ս Կեն ԱՐԱՐ:

Կեն ԴԱՆ ԱՅՈՒ, ա. 1. Կենցաղան: 2. Կենդանացուցիչ, անմահարար:

Կեն ԴԱՆ ԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կենդանի առնել, կենսացուցանել, կենագործել, կեցուցանել, յարուցանել:

Կեն ԴԱՆ ԱՅՈՒՑԻՉ, ա. Կենսացուցիչ,

կենդանարար, կենսատու:

ԿԵՆ ԴԱՆԱԹԵՏ, ա. Կենսաւէտ, կենդանարար:

ԿԵՆ ԴԱՆԱԹՈՐ, ա. Կենսունակ:

ԿԵՆ ԴԱՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱԾՆՈՒԹԻՒՆ:

ԿԵՆ ԴԱՆԻ, ա. 1. Կենսունակ, ողջ: 2. նման. Կենսառիթ: 3. Արարած, էակ: 4. Անատուն:

- ԿԵՆ ԴԱՆԻ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

- ԿԵՆ ԴԱՆԵԱԻ, ԿԵՆ ԴԱՆԵՕՔ, մ. Կենդանույն, ողջ ողջ:

ԿԵՆ ԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեանք:

ԿԵՆ ԴԱՆԻՈՅՆ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԵԱԻ:

ԿԵՆ ԴԱՆՕՐԷՆ, մ. Կենդանապէս:

ԿԵՆ ԴՐՈՎՆ կամ ԿԵՆՏՐՈՎՆ, գ. Բևեռ, մէջնակէտ (չըջանի միջին կէտը):

ԿԵՆԵՂՈՒՑ, ա. 1. Կենդանաւէտ, կենսառիթ, կենարար: 2. Առոյգ, տոկուն, զուարթ:

ԿԵՆԸՆԾԱՅ, ա. Կենսառիթ, կենսատու:

ԿԵՆՍԱԲԱՇԽ, տե՛ս ԿԵՆԱՁԻՐ:

ԿԵՆՍԱԲԵՐ, ա. Կենարար, կենսատու, կենսառիթ, կեցուցարար:

ԿԵՆՍԱԲՈՒՂԽ, ա. Կենդանաբուղի, կենդանացուցիչ:

ԿԵՆՍԱՁԳԵԱՅ, ա. (յունական ոճով) Կենսաբեր, կենսակիր:

ԿԵՆՍԱԽՐԱԽՈՅՍ, ա. Յուսադիր:

ԿԵՆՍԱԾԻՆ, ա. Կենսատու, կենսաբեր:

ԿԵՆՍԱԾՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱԾՆԵԼ:

ԿԵՆՍԱԿԱՅԼԱԿ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱԿԱՅԼԱԿ:

ԿԵՆՍԱԿԱՆ, ա. Կենդանական, կենսառիթ:

ԿԵՆՍԱԿԻՐ, ա. Կենսազգեաց, կենսաբեր, կենսատու:

ԿԵՆՍԱՊԱՐԳԵՒ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՁԻՐ:

ԿԵՆՍԱՌԻԹ, ա. Կենսապատճառ, կենդանարար:

ԿԵՆՍԱՏՈՒ, ԿԵՆՍԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԿԵՆ-

ԴԱՆԱՏՈՒ:

ԿԵՆՍԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ԿԵՆՍԱՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՑՈՒՑԻՉ:

ԿԵՆՍՈՒՆԱԿ, ա. Կենսակիր, կենդանի:

ԿԵՆՍՈՒՍՈՅՅ, ա. Հոգեշահ:

ԿԵՆՑԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԵՆ ԴԱՆԱՑՈՒ (1):

ԿԵՆՑԱՂ, գ. Վարք, քաղաքավարու-թիւն, կենցաղավարութիւն, կենցաղակառուցութիւն, աշխարհ:

ԿԵՆՑԱՂԱՁՐԱԻ, տե՛ս ԿԵՆԱՁՐԱԻ:

ԿԵՆՑԱՂԱԿԱՆ, ա. 1. Աշխարհական, երկրաւոր, անցաւոր: 2. Կենցաղօգուտ:

ԿԵՆՑԱՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենակցութիւն, կենցաղավարութիւն, ընտանութիւն:

ԿԵՆՑԱՂԱԿԻՅ, ԿԵՆՑԱՂԱԿՅՈՐԴ, ա. Կենակից, ընտանի:

ԿԵՆՑԱՂԱՊՊԵՍ, մ. Ըստ աշխարհի:

ԿԵՆՑԱՂԱՍԷՐ, ա. Կենսաէր, աշխարհասէր:

ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐԵԼ, չբ. Քաղաքավարել, կենցաղել:

ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐԵԼ, չբ. Քաղաքավարել, կենցաղել:

ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարք, քաղաքավարութիւն, կեանք:

ԿԵՆՑԱՂԱԻՏ, ա. Կենդանաւէտ:

ԿԵՆՑԱՂԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԵՆՑԱՂԱՎԱՐԵԼ:

ԿԵՆՑԱՂՕԳՈՒՑ, ա. Կենցաղական:

ԿԵՇՏ, գ. Կրօնք, դին, քէշ:

ԿԵՌԻՔ, տե՛ս ԱՏԱՄՆ:

ԿԵՍԱՐ, տե՛ս ԿԱՅՈՐ:

ԿԵՍՈՒՐ, տե՛ս ՍԿԵՍՈՒՐ:

ԿԵՏԱԴՐԵԱԼ, տե՛ս ԿԻՏԱԴՐԵԱԼ:

ԿԵՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սահմանադրութիւն, սահման:

ԿԵՏՈՍ, տե՛ս ԿԷՏԻ:

ԿԵՐ, գ. 1. Կերակուր, կուր, խար, խանձ: 2. տե՛ս ԿԵՐԱԿՈՒՐ (2):

ԿերԱԿՈՒՐ, գ. 1. Կերակրանք, ուտեստ, պարէն, կեր: 2. փխբ. ձարակ (սպառելի նիւթ):

ԿերԱԿՐԱԿԱՆ, ա. Կերակրողական, սնուցանողական, սնուցողական, սննդական:

ԿերԱԿՐԱԿԻՑ, ա. Հացակից, սեղանակից, սննդակից:

ԿերԱԿՐԱՆՔ, տե՛ս ԿերԱԿՈՒՐ:

ԿերԱԿՐԵԼ, նբ. 1. Բուծանել, սնուցանել:

2. Կ. Հբ. Ուտել, ճաշակել, սնանել:

ԿերԱԿՐԵԼԻ, ա. Ուտելի:

ԿերԱԿՐԻՉ, ա. Կերալրող:

ԿերԱԿՐՈՂ, տե՛ս ԿերԱԿՐԻՉ:

ԿերԱԿՐՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿերԱԿՐԱԿԱՆ:

ԿերԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերակրումն, դարմանատրուծիւն: 2. Մատակարարուծիւն, տնտեսուծիւն:

ԿերԱԿՐՈՒՄՆ, տե՛ս ԿերԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ (1):

ԿերԱԿՐՁՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿերԱԿՐՈՂՈՒԹԻՒՆ:

ԿերԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Որկ(ո)րամոլուծիւն, կերողուծիւն:

ԿերԻՉ, ա. Կերող ուտիչ:

ԿերՈՂ, ա. 1. Ուտիչ: 2. Շատակեր, որկրամոլ:

ԿերՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿերԵՑՈՒԹԻՒՆ:

ԿերՊ, գ. 1. Տարազ, եղանակ, օրինակ: 2. Որակ, որպիսութիւն: 3. Ձև, նմանութիւն, տեսիլ, Հանգամանք: 4. Տես, տեսակ, կերպարանք: 5. Բնութիւն, էութիւն, իսկութիւն: 6. Երեսք, դէմք: 7. Անձն:

ԿերՊԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կերպարանել, ձևացուցանել:

ԿերՊԱԳՐԵԼ, նբ. Կենդանազրել, նկարազրել, քանդակել, դրոշմել, ծրագրել:

ԿերՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կենդանագրութիւն, նկար:

ԿերՊԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսիլ, օրինակ: 2. Կերպագրութիւն:

ԿերՊԱԿԵՐՊ, ա. Կերպատարազ, պէս-պէս, զանազան, ազգի ազգի:

ԿերՊԱԿԻՑ, տե՛ս ԿերՊԱՐԱՆԱԿԻՑ:

ԿերՊԱԿՑԵԼ (իմ), տե՛ս ԿերՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ):

ԿերՊԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿերՊԱՐԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ:

ԿերՊԱՁԵՆԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպաւորել, կերպաւորեցուցանել, ձևացուցանել, կերպազրել, դրոշմել, նկարազրել, յօրինել:

ԿերՊԱՆԱԼ, չբ. Կերպարանալ, կերպարանել, նմանել, ձևանալ:

ԿերՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Կերպացումն:

ԿերՊԱՍ, գ. 1. Կտաւ, բեհեզ: 2. Մետաքս: 3. ա. տե՛ս ԿերՊԱՍԵԱՑ:

ԿերՊԱՍԱԲԵՐ, ա. Կերպասածին (որդ): ԿերՊԱՍԱԳՈՐԾ, ա. Մետաքսագործ (արհեստաւոր):

ԿերՊԱՍԱԾԻՆ, տե՛ս ԿերՊԱՍԱԲԵՐ:

ԿերՊԱՍԱՆԻԹ, տե՛ս ԿերՊԱՍԵԱՑ:

ԿերՊԱՍԵԱՑ, ԿերՊԱՍԻ, ա. Կերպասանիւթ, մետաքսեայ:

ԿերՊԱՏԱՐԱՉ, ա. 1. Կերպակերպ: 2. Նորակերպ, զանազան, զարմանազան:

ԿերՊԱՐԱՆ, մանաւանդ՝ ԿերՊԱՐԱՆՔ, գ. 1. Դէմք, երեսք: 2. Տես, պատկեր: 3. Նմանութիւն, տիպ: 4. Երևակայութիւն, պատրանք, կեղծիք: 5. Եղանակ, կերպ, ձև, տեսակ:

ԿերՊԱՐԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձևացումն, կազմութիւն, կատարումն:

ԿերՊԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ԿերՊԱՆԱԼ:

ԿերՊԱՐԱՆԱԿԻՑ, ա. Համանման, նմանակից, կերպակից:

- ԿերՊԱՐԱՆԱԿԻՑ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿերՊԱՐԱՆԵԼ¹ (3):

- ԿերՊԱՐԱՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿերՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ):

ԿերՊԱՐԱՆԱԿՑԵԼ (իմ), չբ. Կերպարանակից լինել, կերպակիցել:

ԿերՊԱՐԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանու-

թիւն (կերպարանակից լինելը):
ԿԵՐՊԱՐԱՆՆԱՌՈՐ, ա. 1. Գոյաւոր, կերպաւոր, ձևացեալ: 2. Կեղծաւոր:
ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՆԼ¹, նբ. 1. Կերպարանեցուցանել, կերպաւորեցուցանել, կերպացուցանել, կերպաւորել, տեսականել, կազմել, ձևացուցանել, տպաւորել, յանդիման առնել: 2. Նմանեցուցանել, բաղդատել, համեմատել: 3. Կերպարանակից առնել:
ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՆԼ² (իմ), կ. չբ. 1. Կերպանալ, կերպարանալ, տեսականալ, նմանել, ձևանալ: 2. Կեղծաւորել:
ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՑՈՒՅԱՆԵՆԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՆԼ¹ (1):
ԿԵՐՊԱՐԱՆՈՂ, ա. Կեղծաւոր:
ԿԵՐՊԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կերպարանք, նմանութիւն: 2. Կեղծաւորութիւն, ձևացում:
ԿԵՐՊԱՑՈՒՄԵՆ, գ. Կերպառութիւն, կերպաւորութիւն:
ԿԵՐՊԱՑՈՒՅԱՆԵՆԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՆԼ¹ (1):
ԿԵՐՊԱՑՈՒՅԻՉ, ա. Ձևացուցիչ, յօրինիչ:
ԿԵՐՊԱՌՈՐ, ԿԵՐՊԱՌՈՐԱԿԱՆ, ա. Կերպացեալ, ձևացեալ:
ԿԵՐՊԱՌՈՐԵՆԼ, ԿԵՐՊԱՌՈՐԵՑՈՒՅԱՆԵՆԼ, տե՛ս ԿԵՐՊԱՐԱՆԵՆԼ¹, ԿԵՐՊԱՐԱՉԵՆԵՆԼ:
ԿԵՐՊԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նմանութիւն, կազմութիւն:
ԿԵՐՊԱՓՈՒՅԵՆԼ (իմ), չբ. Փոխակերպել:
ԿԵՐՏԱՑՈՒՅԱՆԵՆԼ, տե՛ս ԿԵՐՏԵՆԼ:
ԿԵՐՏԵՆԼ, նբ. Կերտացուցանել, գործել, առնել, կազմել:
ԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Շինութիւն:
ԿԵՑՈՒՅԱԲԵՐ, տե՛ս ԿԵՆՍԱԲԵՐ:
ԿԵՑՈՒՅԱՆԵՆԼ, պբ. 1. տե՛ս ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՅԱՆԵՆԼ: 2. Ապրեցուցանել, փրկել, ազատել: 3. Առողջացուցանել:
ԿԵՑՈՒՅԻՉ, ա. Փրկիչ, փրկագործ, ապրեցուցիչ, կենարար, ազատարար, փրկական:

ԿԵՑՈՒՅՁԱԲԱՐ, մ. Ապրեցուցողապէս:
ԿԵՒՍ, տե՛ս ԿԻՒՍ:
ԿԵՓԱՉԵՆԵՆԼ, ա. Ձուտ, մաքուր, անխառն (ոսկու մասին):
ԿԵՓԱԼԱՑ, գ. Գլուխ, գլխաւոր:
ԿԶԱԿ, գ. Կլափն, մօրուարձակք:
ԿԷՍ, ա. գ. 1. Հասարակ, մէջ: 2. մ. Ըստ մասին, մասնաբար:
– ԿԷՍԻ. Ոմանք, այլք:
– ԿԷՍ Ի ԿԷՍ, մ. ա. 1. Ըստ մասին, մասնաբար, մասնաւորաբար: 2. Կիսատ, կըցկըտուր, թերի:
ԿԷՍԷՇ, տե՛ս ԿԻՍԷՇ:
ԿԷՏ¹, գ. (կենդբ.) Կետոս:
ԿԷՏ², գ. 1. Նպատակ, դիտաւորութիւն, մտադրութիւն: 2. Նշաւակ, նշան, թիւրախ: 3. Պայման, ժամանակակէտ: 4. Սահման, չափ, եզր: 5. Մէտ (կշեռքի): 6. յոգն. Բևեռք (երկնքի): 7. Նիշ (քերականական կամ երկրաչափական): 8. Կենդրոպ, մէջնակէտ:
ԿԹԵՆ, նբ. Քաղել:
ԿԹԵՂԷՆ, գ. 1. Կիթ: 2. Ձու:
ԿԹՈՏ, ա. Կթուցեալ, տկար, լուծեալ:
ԿԹՈՒՅԵԱԼ, տե՛ս ԿԹՈՏ:
ԿԻԴԱՐ, գ. Կեղար, խոյր:
ԿԻԶԱԿԱՆ, ա. Կիզանողական, կիզողական, կիզիչ:
ԿԻԶԱՆԵՆԼ, տա՛ս ԿԻԶԵՆ և ԿԻԶՈՒԼ:
ԿԻԶԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Կիզիչ, կիզական, կիզողական: 2. Կիզելի, դերակիզ:
ԿԻԶԱՆՈՒՅԱՆ, ա. Դիւրակիզ:
ԿԻԶԵՆ, նբ. Կիզանել, կիզուլ, տոչորել, այրել, ծախել:
ԿԻԶԵՆԻ, ա. Կիզական, տոչորիչ, հրաբորբոք:
ԿԻԶԵՑՈՒՅԱՆԵՆԼ, պբ. Կիզել (կիզել տալ):
ԿԻԶԻՉ, ա. Կիզական, այրիչ, տոչորիչ, բորբոքիչ, ծախիչ:
ԿԻԶՆ, գ. Բուրդ (գգած կամ գգելի):
ԿԻԶՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿԻԶԱԿԱՆ:

ԿիՉՈՒԼ, նբ. Կիզանեկ, կիզեկ, այրեկ,
տոչորեկ, խանձողեկ, հրդեհեկ:
ԿիՉՈՒՄՆ, գ. 1. Այրուամն, տոչորուամն: 2.
տե՛ս ՊՌԵՍՏԵՐ:
ԿիՉՈՒՅ, տե՛ս ԱՅՐԵԼԻ (3):
ԿիԹ, գ. Կթեղէն, կաթն, ճու:
ԿիԹԱՌ, տե՛ս ՔՆԱՐ:
ԿիԿԵՈՍ կամ ԿիԿԵՆՈՍ, տե՛ս ԿԱՐԱՊ:
ԿիՃ, գ. Կուճ, մարմարիոն:
ԿիՆ, գ. Կին մարդ:
- ԿիՆ ԱԾԵԼ. 1. Կին առնել՝ առնուլ,
ամուսնանալ: 2. Ամուսնացուցանել:
- ԿիՆ ԱՌԵԼ կամ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս ԿիՆ
ԱԾԵԼ (1):
- ԿիՆ ՄԱՐԴ, տե՛ս ԿիՆ:
ԿիՆԱՄՈՄՈՆ կամ ԿիՆԱՄՈՆ, գ. (բսբ.)
Դարբճեհերիկ:
ԿիՆՃ, տե՛ս ՎԱՐԱԶ:
ԿիՊԱՐԵԱՅ, տե՛ս ՆՈՃԵԱՅ:
ԿիՊԱՐԻ, ԿիՊԱՐԻՍ, տե՛ս ՆՈՃ:
ԿիՍԱԲԱԺ, ԿիՍԱԲԱԺԻՆ, ա. Կիսամաս-
նեայ, կիսակատար, թերակատար:
ԿիՍԱԲԱՅ, ա. մ. Թերաբայ:
ԿիՍԱԲՈՂՈՐ, գ. ԿիսաՀողով:
ԿիՍԱԳԱԶԱՆ, գ. Գազանխառն:
ԿիՍԱԳՈՐԾ, տե՛ս ԿիՍԱԿԱՏԱՐ:
ԿիՍԱԳՕՍ, ա. Խեղանդամ:
ԿիՍԱԴԻՔ, գ. (կրօն.) Կիսաստուածք:
ԿիՍԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Կիսամեռ, կիսամահ:
ԿիՍԱԿ, ա. գ. Կէս (Կէս մասը):
ԿիՍԱԿԱՏԱՐ, ա. Թերակատար, անկա-
տար, կիսատ, թերի:
ԿիՍԱԿԵՆԴԱՆ, ա. Կիսամեռ:
ԿիՍԱԿԷՉ, տե՛ս ԿիՍԱՅՐԵԱՅ:
ԿիՍԱԿՏՈՒՐ, Անկատար, կիսատ, խեղ:
ԿիՍԱՀԱԻԱՏ, ա. (կրօն.) Թերահալատ:
ԿիՍԱՀՈՂՈՎ, տե՛ս ԿիՍԱԲՈՂՈՐ:
ԿիՍԱԶԱՅՆ, ա. գ. (չեղուար.) Չայնորդ:
ԿիՍԱՁԱՅ, տե՛ս ԿիՍԷՇ:
ԿիՍԱՄԱԾ, տե՛ս ԹԵՐԱՍԱՌՈՅՅ:
ԿիՍԱՄԱՀ, ա. մ. Կիսամեռ, կիսա-
կենդան:

ԿիՍԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Կիսաբաժ, կիսա-
կատար, թերի, դոյզն:
ԿիՍԱՄԱՍՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Թերութիւն,
անկատարութիւն:
ԿիՍԱՄԵՌ, տե՛ս ԿիՍԱՄԱՀ:
ԿիՍԱՅՐԵԱՅ, ա. Կիսակէզ:
ԿիՍԱՆՁԵՆ, տե՛ս ԿիՍԱՆՁԵՆԵԱՅ:
ԿիՍԱՆՁԵՆԵԱՅ, ա. Կիսանձն:
ԿիՍԱՊԱՏԱՆԵԱԿ, գ. Պատանեկիկ:
ԿիՍԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Կիսատուր:
ԿիՍԱՍՏՈՒԱԾ, գ. (դից.) Դիւցազն:
- ԿիՍԱՍՏՈՒԱԾՔ, տե՛ս ԿիՍԱԴԻՔ:
ԿիՍԱՏՈՒՐ, տե՛ս ԿիՍԱՊԱՐԳԵԻ:
ԿիՍԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, սբ. Պակասեցուցա-
նել, նուազեցուցանել:
ԿիՍԷՇ, գ. Կէսէջ, կիսածի, ջորի:
ԿիՍՏԵՌԵՆ, գ. Աւազան:
ԿիՎՈՍ, տե՛ս ՔՈՒԵԱՅ:
ԿիՏԱԴԻՐԵԱՅ, ա. Կետաղբեալ, սահմա-
նեալ (տեղը՝ ժամը որոշուած):
ԿիՏԱԿ, գ. Կանոն, կանոնադրութիւն:
ԿիՏԱՍԱՀՄԱՆ, ա. Ժամանակաւոր:
ԿիՏՈՍ, տե՛ս ԿէՏՆ:
ԿիՏՈՒԱԾ, տե՛ս 1. ԱՆԿՈՒԱԾՆ: 2. ՎԷՏ
(2):
ԿիՐ¹, գ. Ազուեստ, բուռ:
ԿիՐ², գ. ԿիՐՔ (տե՛ս) բառի եզակիին:
- Ի ԿիՐ ԱՌԵՆՈՒԼ. Ի ԿիՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ի
գործ արկանել:
ԿիՐԱԿԷ կամ ԿիՐԱԿԷՆ, տե՛ս ՄԻԱ-
ՇԱԲԱԹ:
ԿիՐԹ, ա. 1. Կրթեալ, վարժ, փորձ, Հմուտ,
ուսած: 2. Կրթական, սովորական, ընդե-
լական: 3. գ. Կրթանք, կրթութիւն, հրա-
Հանքք, մրցանք:
ԿիՐՃ, գ. Դուռն (նեղ անցք՝ լեռների և
ջրերի մէջ), հուռ, նեղուց, խորջ:
ԿիՐՔ, գ. 1. Վիշտ, նեղութիւն, չար-
չարանք: 2. Յօժարութիւն: 3. Որակու-
թիւն, որպիսութիւն, յատկութիւն:
ԿիՅ, ԿիՅՔ, ա. 1. Կցեալ, կցորդ: 2. Զոյգ:
3. նխդ. Հաւասար, առընթեր, նման,

ըստ: 4. մ. Ի միասին, զուգայց, միաբան: 5. գ. Կցորդութիւն, միաբանութիւն: - ԿիՅՍ Ընկերութիւ կամ ՀԱՆԵԼ. Աքացի, աքցոտել, ոտնհարել: ԿիՅԸՆԹԱՅ, տե՛ս ԸՆԹԱՅԱԿիՅ: ԿիԻՍ, գ. 1. Կախարդ, վհուկ: 2. Հմայք, կախարդութիւն, վհուկութիւն: ԿիԻՍԱԿԵՐՏՈՂ, ԿիԻՍԱՀՄԱՅ, ա. գ. Նշանադէտ, նշանադիտող, հրաշարէտ, ըղձապատում: ԿիՓԱՍ, տե՛ս ՍԿԱՀ: ԿիՔՐԻՍ, տե՛ս ՍԱԼԱՄԲ: ԿԼԱԵՆԵԼ, ԿԼՆՈՒԼ, նբ. 1. Ընկնուել, ծծել, լափել: 2. Ընկղմել, խորասոյգ առնել, անհետ առնել: ԿԼԱՓՆ, տե՛ս ԿԶԱԿ: ԿԼԻՄԱՅ, տե՛ս ԿՂԻՄՆ: ԿԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Խածանել, կծել, խայթել: 2. Բրդել, բեկանել, կտրատել, խզել: ԿԾԱՏԵԼ, նբ. Խածատել: ԿԾԵԼ, նբ. 1. տե՛ս ԿԾԱՆԵԼ (1): 2. չբ. Մարմաջել: ԿԾԻԾ, ա. Կծծի, յափշտակող: ԿԾԼԻ, տե՛ս ԿԾԾԻ (1): ԿԾԾԻ, ա. 1. Գող, յափշտակող, կծիծ, կծլի, կրծլի, ագահ: 2. Պիղծ, զագիբ, ամօթալի: ԿԾԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Ագահութիւն: ԿԾԿԵԼ, նբ. 1. Կծկեցուցանել, ամփոփել, սեղմել, պինդ ունել, կաշկանդել: 2. կ. չբ. Կարկամել, կորանալ: ԿԾԿԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԿԾԿԵԼ (1): ԿԾԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Կարկամութիւն: ԿԾՈՒ, ա. Բարկ, կծուիւն, կսկծեցուցիչ, դառն, դաժան, դժնդակ: ԿԾՈՒԱԳԻՆ, ԿԾՈՒԱԳՈՅՆ, ա. Դառնադոյն: ԿԾՈՒԱԿԻԾ, ա. Կսկծեցուցիչ, կսկծակիծ: - ԿԾՈՒԱԿԻՅ ԱՌՆԵԼ. Կսկծեցուցանել: ԿԾՈՒԵԼ, նբ. Կթել, քաղել, կորզել: ԿԾՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿԾՈՒՈՒԹԻԻՆ: ԿԾՈՒԻՆ, տե՛ս ԿԾՈՒ:

ԿԾՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Կծութիւն, թթուութիւն, դառնութիւն: ԿԿԵԼ, նբ. Ոստայանկել, անկանել: ԿԿԶԵԼ, չբ. Փթթել, ծաղկել: ԿՂԵՍՈՒՐ, գ. Լետուր, կապան: ԿՂԵՐ, ԿՂԵՐԱԿԱՆ, ԿՂԵՐԻԿՈՍ, ա. գ. Վիճակաւոր, եկեղեցական, ժառանգաւոր: ԿՂԵՐԻԿՈՍՈՒԹԻՆ, գ. Վիճակաւորութիւն, ժառանգաւորութիւն: ԿՂԹԵԼ, նբ. Պնդել, ձգտել (հանգոյց անել): ԿՂԻՄԱՅ, տե՛ս ԿՈՂՄՆ (3): ԿՂԿԱԹԵԼ, չբ. Կաթոգնել, անձկալ, կղկղալ: ԿՂԿՂԱԹ, ա. Կաթոգին, խանդակաթ: ԿՂԿՂԱԼ, տե՛ս ԿՂԿԱԹԵԼ: ԿՂԿՂԱՆՔ, գ. Արտաթորութիւն, նըստուած, աղբ, ապաւառ, յաւելուածք որովայնի: ԿՂՄԻԴՐ, ԿՂՄԻՆԴՐ, գ. Աղլուս: ԿՂՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս ԿԱՂԱՒԵԼ: ԿՃԱՅԱՏԱԿ, ա. Կճեստարած, սալայատակ, քարայատակ: ԿՃԵԱՅ, ա. Մարմարեայ, մարմարիտենայ: ԿՃԵԱՏԱՐԱԾ, տե՛ս ԿՃԱՅԱՏԱԿ: ԿՃՂԱԿ, գ. Սմբակ: ԿՃՂԱԿԱԲԱԺԻՆ, տե՛ս ԿՃՂԱԿԱԲԱՇԽ: ԿՃՂԱԿԱԲԱՇԽ, ԿՃՂԱԿԱՀԵՐՁ, ա. Կճղակաբաժին, երկակճղակ, թաթահերձ: ԿՃՂԱԿԱՆԱԼ, տե՛ս ԿՃՂԱՆԱԼ: ԿՃՂԱՆԱԼ, չբ. Կճղականալ: ԿՃՊԵԼ, նբ. Զսպել, ամփոփել, սեղմել: ԿՃՐԻՄ, տե՛ս ԿՐՃԻՄ(Ն): ԿՄԱՆՔ, գ. Ոսկրոտի (մարմնի ոսկորները ամբողջութիւնը): ԿՄԱՅԵԱԿ, գ. Արատ, բիծ: ԿՆԱԹՈՂ, տե՛ս ԿՆԱՀԱՆ: ԿՆԱՀԱՆ, նբ. Կնաթող: ԿՆԱՄԱՐԴ, ԿՆԱՄԱՐԴԻ, ա. Կնատ, անարի, վատասիրտ, մեղկ:

ԿՆԱՄՈՂ, ԿՆԱՄՈՂԻ, ա. Իգամոլ, Իգամոլի, Իգասէր, Կնասէր:
ԿՆԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Իգամոլութիւն:
ԿՆԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՆԱՄՈՂԻ:
ԿՆԱՏ, ա. Կնամարդի, մեղկ, տկար, անզօր, փանաքի, չնչին, վատթար:
ԿՆԱՏԱԳՈՅՆ, ա. Վատթարագոյն, տըկարագոյն (աւելի Կնատ):
ԿՆԱՏԵԼ (իմ), չբ. Մեղկել, մեղկանալ, թուլանալ:
ԿՆԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուլութիւն, կակղութիւն, լուծութիւն:
ԿՆԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Իգացուցանել, մեղկացուցանել, մեղկել, թուլացուցանել:
ԿՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԿԱՆԱՄՐԻ:
ԿՆ ԳՈՒՂ, տե՛ս ՔՈՒՍԻԹԱՅ:
ԿՆ ԴԱԿ, տե՛ս ԿՆՏԱԿ:
ԿՆ ԴՐՈՒԿ, գ. Լիբանոն:
ԿՆԻՔ, գ. 1. Հետք, դրոշմ, տիպ, նշան: 2. Կնքոց, մատանի: 3. Մկրտութիւն:
ԿՆԿՈՒՂ, տե՛ս ԿՆ ԳՈՒՂ:
ԿՆՁՆԻ, գ. (բար.) Թեղի, թեղեայ ծառ:
ԿՆՃԱՆԱԼ, չբ. Գոռոզանալ, ամբարտաւանել:
ԿՆՃԹԱԴԷՄ, ԿՆՃԹԱԿԵՐՊ, ԿՆՃԹԱՅԵԱԼ, ա. Խոզակերպ, խոզանման, վարազանման:
ԿՆՃԻԹ, գ. 1. Քիթ, ցուռ: 2. Պատիճ (փղի):
ԿՆՃԻՌՆ, գ. 1. Յօդ, կապ, հանգոյց, ոլորք: 2. փխբ. Դժուարութիւն, լուծ: 3. փխբ. Խարդախանք, խարդաւանք, դաւ: 4. փխբ. Կամք, խորհուրդ: 5. Խորշ:
ԿՆՈՋԱԾԻՆ, տե՛ս ԿԱՆԱՆՅԱԾԻՆ:
ԿՆՈՋԱԿԱՆ, տե՛ս ԻԳԱԿԱՆ (1):
ԿՆՈՋԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՆԱՍԷՐ:
ԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարանութիւն, ամուսնութիւն:
ԿՆՉԵԼ, տե՛ս ԽԱՆՉԵԼ:
ԿՆՏԱԿ, տե՛ս ԿՈՒՆԴ:
ԿՆՏԱՆԱԼ, չբ. Մաշտել (մագերը թա-

փուել):
ԿՆՏՆՏՈՅ, գ. (երժշտ.) Հարիչ:
ԿՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճեղութիւն:
ԿՆՔԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿՆՔԱՒՈՐ:
ԿՆՔԱՏՈՒ, ա. գ. Մկրտիչ:
ԿՆՔԱՒՈՐ, ա. Կնքագեաց, կնքաւորեալ, երախայացեալ:
ԿՆՔԱՒՈՐԵԱԼ, տե՛ս ԿՆՔԱՒՈՐ:
ԿՆՔԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Մկրտութիւն, կնիք:
ԿՆՔԵԼ, նբ. 1. Դրոշմել, տպաւորել: 2. Ամրափակել, ամբացուցանել, փակել, ծածկել, պնդել: 3. Հաստատել, վկայել: 4. (եկեղց.) Մկրտել: 5. Խաչակնքել:
ԿՆՔՈՅ, գ. Կնիք, մատանի:
ԿՇԵՌ, տե՛ս ԿՇԻՌ:
ԿՇԻՌ, գ. 1. Զոյգք, լուծք կշռոց, կշռորդ: 2. Նժար: 3. Կշռութիւն: 4. նման. Դատողութիւն, քննութիւն, դատաստան: 5. Հաւասարութիւն, համեմատութիւն: 6. (աստղ.) Լուծ (համաստեղութիւն): 7. ա. Հաւասար, համեմատ, զուգական, զուգակշիռ, համաչափ, ուղիղ: 8. մ. Հաւասարապէս, զուգապէս, անխտիր, անվրէպ, կշռակի:
- ՊԱՀԱՊԱՆՔ ԿՇՌՈՅ. Դոնապանք, բարապանք:
ԿՇՌԱԴԱՏԵԼ, նբ. Զուգակշռել, քննել, համեմատել, հաւասարել:
ԿՇՌԱԿԻ, մ. ա. Ուղղակի, կշռապէս, զուգակշիռ, զուգահաւասար, կշռեալ:
ԿՇՌԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւասարութիւն (զուգակշիռ լինելը):
ԿՇՌԱՊԷՄ, տե՛ս ԿՇՌԱԿԻ:
ԿՇՌԱՐԱՐ, ա. Իրաւարար, արդար:
ԿՇՌԵԼ, նբ. 1. Կշռորդել: 2. Վճարել: 3. Փորձել, քննել, ընտրել, դատել, չափել, խորհել, զուշել: 4. Համեմատել, բարդատել, հաւասարել:
ԿՇՌՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ:
ԿՇՌՈՐԴ, գ. 1. Կշիռ (կշռելու գործիք): 2. Կշռոց: 3. Նժար:

ԿՇՌՈՐԴԵԼ, տե՛ս ԿՇՌԵԼ:
ԿՇՌՈՅ, տե՛ս ԿՇՌՈՐԴ (2):
ԿՇՌՈՒԱԾ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ:
ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կշռումն: 2. Կշիռ, ծանրութիւն: 3. Համեմատութիւն, քննութիւն, որոշողութիւն:
ԿՇՌՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՇՌՈՒԹԻՒՆ (1):
ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ, գ. Կշտամբութիւն, կըշտամբումն, յանդիմանութիւն, պատուհաս, սաստ, խրատ, մեղադրութիւն:
ԿՇՏԱՄԲԵԼ, նբ. Յանդիմանել, սաստել, պատուհասել, մեղադրել, խրատել:
ԿՇՏԱՄԲԻՉ, ա. Յանդիմանիչ:
ԿՇՏԱՄԲՈՂԱԿԱՆ, ա. Յանդիմանական:
ԿՇՏԱՄԲՈՒԹԻՒՆ, ԿՇՏԱՄԲՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՇՏԱՄԲԱՆՔ:
ԿՇՏԱՊԱՆԱԿ, տե՛ս ԱՊԱՐԱՆՋԱՆ:
ԿՇՏԱՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Յագ, յագուրդ:
ԿՈԳԻ, գ. Իւղ (կարագ):
ԿՈՋԱԿ, գ. (ճարար.) Թեւէ, թեկուէ:
ԿՈՌՈՂ, գ. Քարկոթող, արձան, վէժ, սիւն, յոբելիէ, յիշատակ:
ԿՈՒՌՈՒՆ, գ. Յօղուն, ծոցտ, խոզան:
ԿՈՒՅ, գ. 1. Կոխումն: 2. ա. Կոխան: 3. Ներկուռ, քաջընթաց:
ԿՈՒՍԱԿ, տե՛ս ԿՈՂԱԿ:
ԿՈՒՍԱՆ, 1. գ. Կոխ, կոխումն: 2. ա. Կոխեալ:
- ԿՈՒՍԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՒՍԵԼ:
ԿՈՒՍԵԼ, նբ. 1. Կոխան առնել, ճմլել, լիսուլ, հնձան հարկանել: 2. Ընդ ոտն հարկանել, ոտնհարել, արհամարհել: 3. Ծնշել, նուսճել, յաղթահարել:
ԿՈՒՍՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՈՒՍ, ԿՈՒՍԱՆ:
ԿՈՄ, գ. 1. Աշխար, ողբ, լաց: 2. նման. Կոծանք, ծփանք, ալէկոծութիւն:
- ԿՈՄ ԱՌՆԵԼ՝ ԴՆԵԼ՝ տե՛ս ԿՈՄԵԼ² (1):
ԿՈՄԱԼ, տե՛ս ԿՈՄԵԼ² (իմ):
ԿՈՄԱԿԱՆ, ա. Ողբալի, ողբական:
ԿՈՄԱՆՔ, գ. Ալէկոծութիւն, ծփումն, ծփանք:

ԿՈՄԱՏԵՂԻ, գ. Լալիտղ:
ԿՈՄԵԼ¹, նբ. Ծեծել, բարխել, հարկանել, կոփել:
ԿՈՄԵԼ² (իմ), նբ. չբ. 1. Կոծ առնել՝ դնել, աշխարել, ողբալ, սգալ: 2. Ծփել, ալէկոծել, յուզել:
ԿՈԿ, ա. Հարթ, ողորկ:
ԿՈԿԵԼ, նբ. Ողորկել, հարթել:
ԿՈԿՈՋԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՄԵՄԱԲԱՆԵԼ:
ԿՈԿՈՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Մարգարէանալ: 2. Յափշտակել: 3. Կոկոզաբանել, մեծաբանել:
ԿՈԿՈՋԱՆՔ, գ. Գոռողութիւն, բարձրամտութիւն:
ԿՈԿՈՋԱՎԻՉ, ա. Բարձրավիզ, փքացեալ:
ԿՈԿՈՋԵԼ (իմ), տե՛ս ԿՈԿՈՋԱՆԱԼ:
ԿՈԿՈՆ, գ. Բողբոջ:
ԿՈԿՈՎԱՆՔ, գ. Կոկոզանք, մեծաբանութիւն:
ԿՈԿՈՐԴ, գ. (կզմխս.) Խոչափող:
ԿՈԿՈՐԴԱԼԻ, ԿՈԿՈՐԴԱԼԻՐ, ա. մ. Լիւսըբան:
ԿՈԿՈՐԴԱՅՈՍ, ա. Հագագասփրուռ:
ԿՈԿՈՐԴԵՂՈՍ, ԿՈԿՈՐԴԻԼ, ԿՈԿՈՐԴԻԼՈՍ, ԿՈԿՈՐԴԻՂՈՍ, ԿՈԿՈՐԴԻՂՈՍ, գ. (կենդբ.) Տիտեռն, խիթ, նհանգ:
ԿՈՂԱԿ, գ. 1. Ալիբ: 2. Բարձրութիւն, բլուր, լիսուն:
ԿՈՂԱԿԱԼԻՐ, տե՛ս ԿՈՂԱԿԱԻԷՏ:
ԿՈՂԱԿԱԻԷՏ, ա. Կոհակալիբ (կոհականելով լի):
ԿՈՂ, գ. 1. Կուշտ: 2. Կողմն: 3. Կին, կողակից:
ԿՈՂԱԲԱՂ, ա. գ. Կին, եղար, կողակից:
ԿՈՂԱԽԻԹ ՋԵՐՄՆ. Կողացաուութիւն:
ԿՈՂԱԾԵԱԼ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
ԿՈՂԱԾԻՆ, ա. գ. Կողածեալ, կողաչէն, կողամարդ:
ԿՈՂԱԿԱՅԼԱԿ, տե՛ս ԿՈՂԱՀՈՍ:
ԿՈՂԱԿԻՑ, տե՛ս ԿՈՂԱԲԱՂ:
ԿՈՂԱՀՈՍ, ա. Կողակալակ:

ԿՈՂԱՄԱՐԴ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
ԿՈՂԱՇԷՆ, տե՛ս ԿՈՂԱԾԻՆ:
ԿՈՂԱՑԱԻՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՂԱԽԻԹ
ՋԵՐՄԵ:
ԿՈՂԵԱԼ, ԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ, տե՛ս ԶԱՌ Ի
ԿՈՂ, ԶԱՌ Ի ԿՈՂԵԱԼ:
ԿՈՂԿՈՂԱԳԻՆ, ա. մ. Ողբազբին, ողոր-
մազբին, ցաւազբին:
ԿՈՂԿՈՂԱՆՔ, գ. 1. Պաղատանք: 2. Կա-
րեկցութիւն:
ԿՈՂԿՈՂԵԼ (իմ), չբ. Լալ, հեծել, պա-
ղատել:
ԿՈՂԿՈՂԻԹ, տե՛ս ՍՈՍՈՐԴ:
ԿՈՂՄԱԿԱԼ, ԿՈՂՄԱՆԱԿԱԼ, տե՛ս
ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ:
ԿՈՂՄԱՆԱԿԻ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱԻՈՐ:
ԿՈՂՄԱՆԱԻՈՐ, ա. մ. Կողմնաւոր, կող-
մանակի, կողմնակի:
ԿՈՂՄԱՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱ-
ՆԵԼ (իմ):
ԿՈՂՄԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԵ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿՈՂՄԱՆԻ, ա. Խոտորնակ (մի կողմ թե-
քուած):
ԿՈՂՄԱՆՈՒՄԵՆ, տե՛ս ԸՆԿՈՂՄԱ-
ՆՈՒՄԵՆ:
ԿՈՂՄԱՊԱՀ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ:
ԿՈՂՄԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԵ-
ՑՈՒՑԱՆԵԼ:
ԿՈՂՄՆ, գ. 1. Կոյս, կող: 2. Կլիմայ, կղի-
մայ: 3. Մասն, բաժին: 4. Գաւառ: 5.
(կզմխս.) Կող:
ԿՈՂՄՆԱԶԱԶ, տե՛ս ՄԻԱԿՈՂՄԱՆԻ
(1):
ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ, գ. Կուսակալ, բզեչիւ:
ԿՈՂՄՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Կուսա-
կալութիւն, բզեչխութիւն:
ԿՈՂՄՆԱԿԻ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱԻՈՐ:
ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ, գ. Կողմնապետ, կողմ-
նակալ, բզեչիւ:
ԿՈՂՄՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Կողմնակա-
լութիւն, բզեչխութիւն:

ԿՈՂՄՆԱՊԵՏ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱՊԱՀ:
ԿՈՂՄՆԱԻՈՐ, տե՛ս ԿՈՂՄԱՆԱԻՈՐ:
ԿՈՂՄՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Կողմանել, ըն-
կողմանել: 2. Շեղել:
ԿՈՂՄՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընկողմանե-
ցուցանել, ննջեցուցանել:
ԿՈՂՈՐ, գ. Փիլոն:
ԿՈՂՈՊՈՒՏ, գ. 1. Կապուտ, գործնք, գո-
ղանք: 2. Կողոպտանք (կողոպտուելը): 3.
ա. Կողոպտած, կապուտ կողոպուտ:
ԿՈՂՈՊՏԱԾ, գ. ա. տե՛ս ԿՈՂՈՊՈՒՏ (1,
3):
ԿՈՂՈՊՏԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ԿՈՂՈՊՈՒՏ (2):
2. Գերեղարձ:
ԿՈՂՈՊՏԵԼ, նբ. 1. Կապտել, յափշտակել,
աւարել, յաւարի առնուլ, մերկացու-
ցանել, գերծուլ, քաղել: 2. չբ. Նեխել,
փտել:
ԿՈՂՈՊՏԻՉ, ա. Գերփող, յափշտակիչ,
յափշտակող:
ԿՈՂՈՎ, գ. Սապատ, զամբիւղ:
ԿՈՂՈՓ, տե՛ս ԿՈՂՈՎ:
ԿՈՂՈՓՈՑ, գ. Կոճ, լիցք (խաղալու վէր):
ԿՈՂՐ, գ. ձիւղ, ոստ:
ԿՈՃ, գ. 1. Դրանդի: 2. Լիցք, քուեսայ: 3.
Պճեղն:
ԿՈՃԱՆ, տե՛ս ԽՈՃ:
ԿՈՃԱՏ, ա. գ. Անզոյգ (թիւ):
ԿՈՃԿԷՆ, ա. Պճղնաւոր (զգեստ):
ԿՈՃԿՅԵԼ, նբ. Հարստահարել, չար-
չարել:
ԿՈՃՂ, գ. Գիւրց, պրկոց, փայտ (ոտքերը
պրկելու):
ԿՈՃՈՊ, տե՛ս ԿՈՊԻՃ:
ԿՈՃՈՊԵԼ, նբ. Կարել, կտրատել, հա-
տանել, քշտել, քանցել:
ԿՈՄԷՍ, տե՛ս ԿՈՄՍ:
ԿՈՄԻՏ, տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ:
ԿՈՄՍ, գ. Կոմէս, իշխան:
ԿՈՑ, գ. Կու, աղբ, քակոր, ապաւառ:
ԿՈՅԱԴՆԴԻՒՆ, տե՛ս ԲՆԴԵՌՆ:
ԿՈՅԱՆՈՑ, տե՛ս ԱՂԲԱՆՈՑ:

կոՅՍՄՂ, գ. ա. 1. Գեղեկ, կուսան: 2. փխբ. Փակեակ, կնքեակ, խորհրդաւոր:
կոՅՍՄՂ, գ. 1. Կողմն: 2. նխդ. Դէպ:
կոՅՏ, գ. 1. Կուտակ, կուտոց, շեղջ, յոլովուլթիւն, յաճախուլթիւն: 2. Զոկ, երամակ:
կոՅՐ, ա. 1. Անաչեայ, անտես, գաչացու:
2. մ. Կուրաբար:
կոՅՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԿՈՒՐԱԲԱՐ:
կՈՆ, գ. (երկրչ.) Կոնոս:
կՈՆԴԱԿՂ, գ. Հրովարտակ:
կՈՆԴԱԿՂ, գ. Նիզակ:
կՈՆԻՈՆ, տե՛ս ԽՆԴԱՄՈՒԼԻ:
կՈՆՈՍ, տե՛ս ԿՈՆ:
կՈՆՔ, գ. 1. Տաշտ, լեկան, լական, դաշ- խուրան: 2. Կամար (գողաձեկ): 3. Առա- գաստ, սրսկապան, վարագոյր: 4. (կենդբ.) Խեցեմորթ:
կՈՆՔԵՂ, կՈՆՔԵԼ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:
կՈՇԿՈՇՆԵԼ, նբ. Թոպկել, բրածեծ առնել, խոշտանգել, քարկոծել, յօշատել:
կՈՇԿՈՇՈՒՄՆ, գ. Խոշտանգանք:
կՈՇՏ, տե՛ս ԳՈՒԴՁՆ:
կՈՇՐԱՅՆԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպա- ւորել, տպաւորել, յօրինել:
կՈՉ, գ. Կոչումն, հրաւէր:
- ԿՈՉ ԱՌՆԵԼ. Կոչել, գոչել, ազդ առ- նել, ձայնատու լինել, փողել:
ԿՈՉԱՐԱՆ, գ. 1. Ատեան, ժողովարան, եկեղեցի: 2. Ժամահար:
ԿՈՉԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կոչումն, ձայ- նարձակութիւն, կոչ:
ԿՈՉԵԼ, նբ. 1. Չայնել, կարգալ, հրաւի- րել: 2. Անուանել, յորջորջել:
ԿՈՉԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՉՈՒՄՆ:
ԿՈՉՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Բազմական, բազ- մակից: 2. Հրաւիրակ, կոչնահրաւէր: 3. Պատգամաւոր: 4. Կոչնատէր:
ԿՈՉՆԱՀՐԱԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՉՆԱԿԱՆ (2):
ԿՈՉՆԱՏԷՐ, գ. Խրախարար, բազմակա- նատու, հացտու:
ԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՉՈՒՄՆ:

ԿՈՉՈՒՄՆ, գ. Կոչօնք, կոչութիւն, անուանումն, յորջորջումն:
ԿՈՉՈՒՆՔ, գ. Խրախութիւն, խրախ- ճանք, խրախճանութիւն, խնջոյք, գինարբուք:
ԿՈՉՕՆՔ, գ. Կոչ, կոչումն:
ԿՈՊ, գ. Արտեանունք:
ԿՈՊԻՃ, գ. Կոճոպ, խիճ, խճաքար, մանրախիճ:
ԿՈՊՃՈՒՏ, ա. Քարուտ, աւազուտ:
ԿՈՊՏԱՐԱՆՁՆ, ա. Անհեղեղ (կոպիտ կազմուածքով):
ԿՈՎ, գ. Երիւջ:
ԿՈՎԱԴԴԱՅ, գ. (կենդբ.) Կովածուծ, մողէց:
ԿՈՎԱՄՈՒԾ, տե՛ս ԿՈՎԱԴԴԱՅ:
ԿՈՎԻԴԵԱՅ, ԿՈՎԻԴԵԱՅ, ԿՈՎԻԴԵԱՅ, տե՛ս ԿՈՎԱԴԴԱՅ:
ԿՈՏՄԿԵԱՆ, ԿՈՏՄՆԿԷ, տե՛ս ԱՐԾ- ՌՈՒՆԳՆ:
ԿՈՏՈՐ, գ. Կոտորակ, կտուր, պատառ, մասն:
ԿՈՏՈՐԱԾ, գ. Կոտորուած, կոտորումն, ջարդոց, սպանութիւն, սատակումն:
ԿՈՏՈՐԱԿ, տե՛ս ԿՈՏՈՐ:
ԿՈՏՈՐԵԼ, նբ. 1. Կոտորոտել, կտրել, հատանել, խորտակել, ջարդել, ջախ- ջախել, սպանանել: 2. Բաժանել (կտոր- կտոր՝ մաս-մաս անել):
- ՄԵԾՄԱՄԵԾՍ ԿՈՏՈՐԵԼ. Մեծաբանել:
ԿՈՏՈՐՈՏԵԼ, տե՛ս ԿՈՏՈՐԵԼ:
ԿՈՏՈՐՈՒԾ, տե՛ս ԿՈՏՈՐԱԾ:
ԿՈՏՈՐՈՒՄՆ, գ. 1. Կոտորած, սպա- նումն: 2. Բաժանումն: 3. Բաժին, կոտոր:
ԿՈՐ, ա. Կամարաձեկ, թիւր, ծուռ:
- Ի ԿՈՐ, մ. Կորակոր, կորազլուխ:
- ԿՈՐ Ի ԳՂՈՒՆ, տե՛ս ԿՈՐԱԳՂՈՒՆ:
- ԿՈՐ Ի ԿՈՐ, տե՛ս ԿՈՐԱԿՈՐ:
ԿՈՐԱԳՂՈՒՆ, մ. ա. Կոր ի գլուխ, ակնկոր, ամօթապարտ, ամօթալից:
ԿՈՐԱԿՆԵԼ, տե՛ս ԱԿՆԿՈՐԵԼ:
ԿՈՐԱԿՈՐ, մ. ա. Կոր ի կոր, կորազլուխ:

ԿՈՐԱՆԱԼ, չբ. Խոնարհել, գլխակորել:
ԿՈՐԱՆՔ, գ. Ամօթ, խայտառակութիւն,
անշքութիւն, հիքութիւն:
ԿՈՐԱՑՈՒՅԱՆԵՆԵԼ, պբ. Թեքել, ծռել,
կարկամեցուցանել, խոնարհեցուցանել,
նկուէն առնել, ընկճել, Հնազանդեցուցանել:
ԿՈՐԲԱՆ, գ. (եկեղց.) 1. Պատարագ,
ընծայ, նուէր: 2. Գանձանակ (տաճարի):
ԿՈՐԳ, ա. Խոպան, ամայի անմշակելի:
ԿՈՐԴԱԿ, գ. Սաղաւարտ:
ԿՈՐԴԱՆԱԼ, չբ. Խոպանանալ, արօսանալ:
ԿՈՐԴԱՑՈՒՅԱՆԵՆԵԼ, պբ. Յամաքեցուցանել:
ԿՈՐՁԱԿԱՆ, ա. Ձգողական, քարշողական:
ԿՈՐՁԵԼ, նբ. Քարշել, ձգել, քաղել,
շորթել, ի բաց բառնալ, ազատել:
ԿՈՐՁՈՒՄՆ, գ. Ձգումն, քարշումն,
առումն:
ԿՈՐԻ, տե՛ս ԱԿՕՍ:
ԿՈՐԻՁ, գ. Կուտ, Հատիճ, սերմն:
ԿՈՐԻԻՆ, գ. Ձագ:
ԿՈՐԾԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Կործանիչ:
ԿՈՐԾԱՆԱԿԱՆ, ա. Կորստական, դիւրակործան:
ԿՈՐԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Արկանել, ձգել: 2. Քակել, աւերել, տապալիլ, եղծանել, ցրել:
ԿՈՐԾԱՆԵՑՈՒՅԱՆԵՆԵԼ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆԵԼ:
ԿՈՐԾԱՆԻՁ, ա. Կործանող:
ԿՈՐԾԱՆՈՂ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆԻՁ:
ԿՈՐԾԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ:
ԿՈՐԾԱՆՈՒՄՆ, գ. Կործանութիւն, անկումն, գլորումն, տապալումն, քակտումն, եղծումն, կորուստ:
ԿՈՐՃ, գ. (կենդբ.) Պասկուճ:
ԿՈՐՆԹԱՐԳ, գ. Կամար, երկնակամար:
ԿՈՐՆՁԵԼ (իմ), չբ. Ի բաց գնալ, անհետլինել, անհետանալ, չքանալ, վերանալ, ոչնչանալ:

ԿՈՐՆՁՈՒՄՆ, գ. Կորուստ:
ԿՈՐՈՎ, ա. 1. տե՛ս ԿՈՐՈՎԻ: 2. գ. Կորովութիւն, ոյժ, քաջութիւն:
ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ, ա. Կորովախօս, ճարտարաբան, ճարտարախօս, վայելչաբան, պերճաբան:
ԿՈՐՈՎԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, քաջաբար:
ԿՈՐՈՎԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ջօրագոյն,
ճարտարագոյն, զօրաւոր, սրագոյն:
ԿՈՐՈՎԱԶԷՆ, ա. Աջողածեւն:
ԿՈՐՈՎԱԼԻԻՐ, ա. Աջողակ:
ԿՈՐՈՎԱԽՕՍ, տե՛ս ԿՈՐՈՎԱԲԱՆ:
ԿՈՐՈՎԱԿԻ, մ. ա. Կորովաբար, կորովագոյն, կորովի, քաջ, սու՛ր:
ԿՈՐՈՎԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Քաջահանճար, Հանճարեղ, ճարտար:
ԿՈՐՈՎԱԶԻԳ, ա. Կարողածիգ, Հաստածիգ, աջողակ:
ԿՈՐՈՎԱՄԻՏ, ա. Հանճարեղ, սրատես, նրբահայեաց, մտացի, խոհական:
ԿՈՐՈՎԱՆԱԼ, չբ. Ճարտարել, Հնարել:
ԿՈՐՈՎԻ, ա. 1. Կորով, աջող, աջողակ, քաջ, զօրաւոր (մտաւորապէս և ֆիզիկապէս ուժեղ): 2. մ. տե՛ս ԿՈՐՈՎԱԿԻ:
ԿՈՐՈՎՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ճարտարութիւն, աջողածեւնութիւն: 2. Սրութիւն (աչքի և մտքի):
ԿՈՐՈՒՆՁ, տե՛ս ԱՐԾՈՒՆԳՆ:
ԿՈՐՈՒՍԱՆԵԼ, պբ. Բառնալ, անհետ առնել, ջնջել, եղծանել, սատակել:
ԿՈՐՈՒՍԻՁ, ա. Սատակիչ, սպանող:
ԿՈՐՈՒՍՏ, գ. 1. Կորնչումն: 2. Սատակումն, մահ: 3. Վնաս: 4. Դատապարտութիւն:
ԿՈՐՍԱԲԵՐ, ա. Կորստարար, կորուսիչ:
ԿՈՐՍԱԽԱՌՆ, ա. Վնասակար, զգուշալի:
ԿՈՐՍԱԿԱՆ, ա. 1. Անցաւոր: 2. Մահատիթ:
ԿՈՐՍԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Վնասակարութիւն:
ԿՈՐՍԱՐԱՐ, տե՛ս ԿՈՐՍԱԲԵՐ:

ԿՈՒ, տե՛ս ԿՈՅ:
ԿՈՒՋ, տե՛ս ԿԱՏՈՒ:
ԿՈՒԺ, գ. Սափոր:
ԿՈՒՂ, գ. Ծալ, ոլոր:
ԿՈՒՂԽ, ա. Շատակեր, պորտաբոյծ, որկրամոլ:
ԿՈՒՃ, տե՛ս ԿԻՃ:
ԿՈՒՆ Դ կամ ԿՈՒՆՏ, ա. Կնտակ, ճեղ:
ԿՈՒՆ ԴՆ, գ. Անիւ, ճախարակ:
ԿՈՒՆՋ, գ. Անկիւն, խոր:
ԿՈՒՇՏ, գ. 1. (կզմխւ.) Կող, կողմն: 2. Փոր, որովայն:
ԿՈՒՊՐ, գ. Ձիւթ, կպրածիւթ:
ԿՈՒՌ, ա. 1. Կռեալ, կռածոյ: 2. Հոծ, խուռն, խիտ, պինդ, Հաստատուն, խիտ, կարծր: 3. մ. Խիտ առ խիտ, պնդապէս, անընդՀաստ, յաճախ:
ԿՈՒՌՆ, տե՛ս ԹԻԿՈՒՆՔ (1):
ԿՈՒՌՔ, գ. Դիք:
ԿՈՒՍԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԽԱՐԳԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ (2):
ԿՈՒՍԱԾԱՂԻԿ, ա. Մաքրափայլ, անբիծ, սուրբ:
ԿՈՒՍԱԾԻՆ, ա. գ. (կրօն.) 1. Կուսորդի: 2. Կուսամայր:
ԿՈՒՍԱԿԱԼ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱԿԱԼ:
ԿՈՒՍԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՈՂՄՆԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ:
ԿՈՒՍԱԿԿՐՕՆ, ա. գ. Կրօնաւոր, միայնակեաց, կուսան:
ԿՈՒՍԱՄԱՅՐ, տե՛ս ԿՈՒՍԱԾԻՆ (2):
ԿՈՒՍԱՆ, տե՛ս 1. ԿՈՅՍ¹ (1): 2. ԿՈՒՍԱԿԿՐՕՆ:
ԿՈՒՍԱՆՈՅ, գ. 1. Կուսաստան: 2. Կանանոց:
ԿՈՒՍԱՍԱՆ, տե՛ս ԿՈՒՍԱՆՈՅ:
ԿՈՒՍՈՐԴԻ, տե՛ս ԿՈՒՍԱԾԻՆ (1):
ԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրիորդուլթիւն, անզուգականութիւն, անզուգուլթիւն:
ԿՈՒՏ, գ. Հատ, ունդ, Հուռնդ, սերմն:
ԿՈՒՏԱԾ, ԿՈՒՏԱԾՈՅ, ա. գ. 1. Կուտեալ: 2. Կոյտ, կուտակ:

ԿՈՒՏԱԿ, գ. 1. Կոյտ, դէզ, շեղջ: 2. Կոհակ: 3. Պղպղակ:
ԿՈՒՏԱԿԵԼ, նբ. Դիզել, դիզանել:
ԿՈՒՏԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Կուտակել, բարդել, շեղջակուտել:
ԿՈՒՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Գնդաձևութիւն:
ԿՈՒՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Կուտումն:
ԿՈՒՏԱՆԱԼ, չբ. Դիզանել, դիզանալ:
ԿՈՒՏԱՏԿԵԱՅ, գ. (բսբ.) Մորոշ:
ԿՈՒՏԵԼ, նբ. Հաւաքել, կուտակել, ժողովել, դիզել, գեղուլ:
ԿՈՒՏՈՅ, գ. 1. Կոյտ, դէզ, շեղջ: 2. Զանգուած:
ԿՈՒՏՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՈՒՏԱԿՈՒՄՆ:
ԿՈՒՐ¹, գ. 1. Մակոյի, նաւակ: 2. Տաշտ, կոնք:
ԿՈՒՐ², գ. Կեր, Կերակուր:
ԿՈՒՐԱԲԱՐ, մ. Կոյրաբար (կոյրի պէս):
ԿՈՒՐԱՆԱԼ, չբ. Խաւարել, խափնուլ, շլանալ, կալ աչաց:
ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏ, գ. Խոռապետ, բղշխ:
ԿՈՒՐԱՊԱՂԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Բղշխութիւն, կուսակալութիւն:
ԿՈՒՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խաւարեցուցանել, շլացուցանել:
ԿՈՒՐԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Խաւարեցուցիչ:
ԿՈՒՐԾՔ, գ. 1. Լանջք: 2. լայնաբար՝ Սիրտ, ստինք:
ԿՈՒՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Շլացութիւն, անտեսութիւն, խաւարումն:
ԿՈՒՐՏ, տե՛ս ՆԵՐՔԻՆԻ:
ԿՈՓ, տե՛ս ԿՈՊ:
ԿՈՓԱԾՈՅ, ա. գ. Կոփուածոյ, կոփեալ, քերեալ, տաշածոյ, կռածոյ:
ԿՈՓԱՀԱՐԵԼ, նբ. Կոփել, զարկանել, Հարկանել:
ԿՈՓԵԼ, նբ. Հարկանել, բախել, տաշել, կոկել, Հարթել, յարդարել:
ԿՈՓԻՉ, գ. Թակն:
ԿՈՓԻՆ, գ. Բախիւն, դոփիւն, կափիւն:
ԿՈՓՈՒՄՈՅ, տե՛ս ԿՈՓԱԾՈՅ:
ԿՈՔՂԻ, տե՛ս ԽՂՈՒՆՋՆ:

ԿՊՐԱԶԻԻԹ, տե՛ս ԿՈՒՊՐ:
ԿՌԱԾ, տե՛ս ԹԻԹԵՂՆ, ԹԵՐԹ:
ԿՌԱԾՈՅ, ա. Կռռ, կռանակռռ, կո-
փածոյ:
ԿՌԱԿՈՐԾԱՆ, ա. Կռածոյ:
ԿՌԱՄՈՂ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏ:
ԿՌԱՄՈՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇ-
ՏՈՒԹԻԻՆ:
ԿՌԱՆ, գ. Ոռն:
ԿՌԱՆԱԿՈՒԹ, տե՛ս ԿՌԱԾՈՅ:
ԿՌԱՆԱՀԱՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ԿՌԱՆԱՐ-
ԿՈՒԹԻԻՆ:
ԿՌԱՆԱՐԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Կռանահա-
րութիւն:
ԿՌԱՆԵԼ, նբ. Կռել, կոփել:
ԿՌԱՊԱՇՏ, ա. գ. 1. Կռապարիչտ,
կռածոյ, պատկերապաշտ, դիցապաշտ,
դիւսապաշտ, հեթանոս: 2. տե՛ս ԿՌԱ-
ՊԱՇՏԱԿԱՆ:
ԿՌԱՊԱՇՏԱԿԱՆ, ա. Կռապաշտ:
ԿՌԱՊԱՇՏԵԼ, տե՛ս ՊՈՒՆԿԵԼ (2):
ԿՌԱՊԱՇՏՈՒԹԻՆ, գ. Կռածոյութիւն,
պատկերապաշտութիւն, դիցապաշտու-
թիւն, պոռնկութիւն:
ԿՌԱՊԱՐԻՇՏ, տե՛ս ԿՌԱՊԱՇՏ:
ԿՐԵԼ, նբ. Կռանել, կոփել, կոկել, բարիել,
տաշել:
ԿՐԶԻ, տե՛ս ԳՌԶԻ:
ԿՐԻԶ, գ. Հոյգ:
ԿՐԻԻ, գ. 1. Վէճ, կադ, մաքառումն,
պայքար, հակառակութիւն: 2. Մարտ,
պատերազմ:
- ԿՐԻԻ ՈՏԻՑ. Ոտնկոխել, կռուան (ոտք
դնելու՝ յենուելու տեղ):
ԿՐԻՉԵԼ, չբ. 1. Ճչել, ճիչ առնուլ՝ բառ-
նալ: 2. Թնծկալ, ոռնալ (չան): 3. Խանչել,
կնչել (խոզի): 4. Կռչել (թռչունի):
ԿՐՈԿՈՐԴԻՂՈՍ, տե՛ս ԿՈԿՈՐԴԻՂՈՍ:
ԿՐՈՆՈՍ, տե՛ս ԵՐԵՒԱԿ (3):
ԿՐՈՒԱԿԻՑ, ա. 1. Ոտթս, ախոյեան, հա-
կառակորդ: 2. Մարտակից, նիզակա-
կից:

ԿՐՈՒԱԿՅՈՒԹԻՆ, գ. Մարտակցու-
թիւն:
ԿՐՈՒԱՆ, տե՛ս ԿՐԻԻ ՈՏԻՑ:
ԿՐՈՒԱՆՈՅ, գ. Կռուարան, մրցարան:
ԿՐՈՒԱՍԷՐ, ա. Պատերազմասէր (քաջ
պատերազմող):
ԿՐՈՒԱՏԵՂ, տե՛ս ԿՐՈՒԱՐԱՆ (1):
ԿՐՈՒԱՐԱՆ, գ. 1. Կռուատեղ: 2. Կռուա-
նոց, ասպարէզ, մրցարան:
ԿՐՈՒԱՐԱՐ, ա. Խոզվարար, ասպտամբ:
ԿՐՈՒԵԼ, չբ. 1. Մաքառել, կազել, վիճել:
2. Մարտնչել, պատերազմել: 3. Գտնէ-
մարտել:
ԿՐՈՒՆԿ, գ. (կենդբ.) Խորդ, դբէ:
ԿՐՈՒՓ, գ. 1. Կռփանք, կռփահա-
րութիւն: 2. փխբ. Չարիք, փորձանք:
ԿՐԻՉԵԼ, չբ. Կռնչել (թռչունի):
ԿՐՓԱՀԱՐՈՒՆ, տե՛ս ԿՐՓԵԼ:
ԿՐՓԱՀԱՐՈՒԹԻՆ, գ. Կռուփ, կռփանք:
ԿՐՓԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Բռնամարտիկ:
ԿՐՓԱՆՔ, գ. 1. Բռնխէթք, կռփումն,
կռփահարութիւն: 2. փխբ. Թշնամանք:
ԿՐՓԵԼ, նբ. 1. Կռփահարել: 2. փխբ.
Խոշտանգել, չարչարել, նեղել:
ԿՐՓՈՒՄՆ, տե՛ս ԿՐՓԱՆՔ:
ԿՍԿԻԾ, գ. 1. Յաւ, կսկծանք, կսկծումն,
մորմոքանք: 2. ա. Կսկծեցուցիչ, կծու:
ԿՍԿԾԱԼԻ, տե՛ս ԿՍԿԾԵԼԻ:
ԿՍԿԾԱԿԱՆ, ա. 1. Կսկծեցուցանող,
կսկծալի: 2. Կծու, դառն:
ԿՍԿԾԱԿԻՑ, տե՛ս ԿՍՈՒԱԿԻԾ:
ԿՍԿԾԱՆՔ, գ. Կսկիծ, կսկծումն:
ԿՍԿԾԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՍԿԾԵՅՈՒ-
ՅԱՆԵԼ:
ԿՍԿԾԵԼ (իմ), չբ. Մորմոքել:
ԿՍԿԾԵԼԻ, ա. Կսկծալի, կսկծական,
կսկծեցուցիչ, զկծեցուցիչ:
ԿՍԿԾԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Մորմոքեցու-
ցանել, զկծեցուցանել:
ԿՍԿԾԵՅՈՒՅԱՆՈՂ, ԿՍԿԾԵՅՈՒՅԱՆՈ-
ՂԱԿԱՆ, տե՛ս ԿՍԿԾԵՅՈՒՅԻՑ:
ԿՍԿԾԵՅՈՒՅԻՑ, ա. Կսկծեցուցանող,

կսկծեցուցանողական, խայթողական:
ԿՍԿԾՈՒՄՆ, գ. Կսկծանք, կսկիծ, մոր-
մորանք:
ԿՏԱԿ, գ. 1. Անդարձ, կտակագիր: 2.
(կրօն.) Ուխտ: 3. Դաշն: 4. (եկեղց.)
Կտակարան:
ԿՏԱԿԱԳԻՐ, տե՛ս ԿՏԱԿ (1):
ԿՏԱԿԱՐԱՆ, տե՛ս ԿՏԱԿ (4):
ԿՏԱՊ, գ. Պլակիների, պղակունդ, բլիթ:
ԿՏԱԻ, գ. 1. Բեհեզ: 2. Պատանք:
ԿՏԱԻԱՏ, գ. Հատկտաւ:
ԿՏԱԻԵԱՅ, ԿՏԱԻԵՂԷՆ, տե՛ս ԿՏԱԻԻ:
ԿՏԱԻԵԼ, տե՛ս ԿՏՈՒԵԼ:
ԿՏԱԻԻ, ա. Կտաւեայ, կտաւեղէն:
ԿՏԱԻՈՏԵԱԼ, տե՛ս ԵՐԻԶԱՊԱՏ:
ԿՏԱԻՈՏԵԱԿ, գ. Կապերտ (կտաւի մի
կտոր):
ԿՏԵԼ, տե՛ս ՅՏԵԼ (2):
ԿՏԻԿ, գ. Հատ, ունդ, սերմն:
ԿՏԻՆ, տե՛ս ԽԵՑԵՄՈՐԹ (1):
ԿՏԻՐՔ, գ. Օժիտ (Հարսի):
ԿՏԿՏԵԼ, նբ. Ծաղրել, նախատել,
յանդիմանել:
ԿՏՂԱՆՔ, գ. Կտղուցք, խտղանք,
խտղումն:
ԿՏՂԵԼ (իմ), չբ. Կատաղել, մղել, մո-
լեզնել, խտղել:
ԿՏՂՈՒՑՔ, տե՛ս ԿՏՂԱՆՔ:
ԿՏՈՒԵԼ, նբ. Կտաւել, յատանել:
ԿՏՈՒՏՔ, գ. Կտտանք, չարչարանք,
խոշտանգանք, տանջանք, լլկանք:
ԿՏՏԱՆՔ, տե՛ս ԿՏՈՒՏՔ:
ԿՏՏԵԼ, նբ. 1. Խոշտանգել, թոպել, չար-
չարել, լլկել: 2. Կրկտել, խուզել:
ԿՏՐԱԾ, գ. Հատուած, կտոր:
ԿՏՐԱՏԵԼ, նբ. Հատակտորել:
ԿՏՐԵԼ, նբ. 1. Հատանել, յատանել,
կտորել, յապաւել, քշտել, խզել, բա-
ժանել: 2. Փոքրել (մազերը, բուրդը
խուզել): 3. Ներքինացուցանել:
ԿՏՐՈՅ, գ. 1. Դանակ, ձկիչ: 2. Աքջան:
ԿՏՐՈՒՄՆ, գ. Հատ, Հատումն:

ԿՏՐՕՆ, գ. Կտորը, կտրած:
ԿՐԱԿ, գ. Հուր, հրատ, խարոյկ:
ԿՐԱԿԱԲԵՐ, ա. 1. Հրաբեր: 2. Հրակիր:
ԿՐԱԿԱԼԻՑ, ա. Հրալից, հրատալից:
ԿՐԱԿԱԿԱԼ, տե՛ս ԲՈՒՐՈՒԱՌ:
ԿՐԱԿԱՄՈՒԽԻՐ, տե՛ս ԱՆԹԵՂ:
ԿՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ախտաւոր: 2. Կրաւո-
րական:
ԿՐԱԿԱՊԱՇՏ, ա. Հրապաշտ, մոխ-
րապաշտ:
ԿՐԱԿԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրապաշ-
տութիւն, մոխրապաշտութիւն:
ԿՐԱԿԱՏՈՒՆ, տե՛ս ԱՏՐՈՒՇԱՆ:
ԿՐԱԿԱՐԱՆ, գ. 1. Վառարան: 2. Կրա-
կատուն: 3. Հնոց:
ԿՐԱԿԻՑ, ա. Կարեկից, ախտակից, չար-
չարակից, համակարի:
ԿՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յօժարութիւն, բե-
րումն:
ԿՐԱՅ, գ. (կենդբ.) Կրիայ:
ԿՐԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ԿՐԱԿԱՆ (2):
ԿՐԵԼ, նբ. 1. Ըստանձնել, բառնալ, տա-
նել, բերել, վարել, ունել: 2. Տոկալ, դի-
մանալ, համբերել, հանդուրժել:
ԿՐԵԼԻ, ա. գ. 1. Բարձիչ, կրող: 2. Ծնող,
ծնանելի:
ԿՐԹԱԿ, ա. Հրահանգիչ, հրահանգող,
մարդիչ:
ԿՐԹԱԿԱՆ, ա. 1. Ծղնական, ճգնողա-
կան, վարժական, մրցական: 2. գ.
Կրթութիւն, վարդապետութիւն:
ԿՐԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վարժութիւն,
Հմտութիւն, ուսումն:
ԿՐԹԱՆ, ԿՐԹԱՆՔ, գ. Կրթումն, կրթու-
թիւն, վարժութիւն, վարժանք, հրա-
հանգք:
ԿՐԹԱՐԱՆ, գ. 1. Վարժարան, մարզա-
րան, մրցարան: 2. Կրթակ, հրահանգող:
ԿՐԹԵԼ, նբ. 1. Վարժել, մարզել, հրա-
հանգել, յորդորել, վարել: 2. Յօժարել,
փափագել, յանձն առնուլ:
ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կրթանք, վարժու-

նութիւն:

ԿՐՅԵՐ, տե՛ս ԿՐՏՍԵՐ:

ԿՐՕՆ, մանաւանդ՝ ԿՐՕՆՔ, գ. 1. Կարգ, կանոն, օրէնք: 2. Հւատաք, աստուածապաշտութիւն, դէն, աղանդ, վարդապետութիւն: 3. Պաշտօն, արարողութիւն:

4. Կեանք, վարք, կենցաղավարութիւն: ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՅ, ա. 1. Բարեկրօն, բարեպաշտ: 2. Ճգնազգեաց, միայնակեաց, կրօնաւորազգեաց, կրօնաւորազգեստ:

ԿՐՕՆԱՍԷՐ, ա. Կրօնաւորասէր, բարեպաշտ, առաքինի:

ԿՐՕՆԱՍՏԱՆ, գ. Վանք, մենաստան, կրօնաւորանոց:

ԿՐՕՆԱԻՈՐ, ա. գ. 1. Վանական, միանձն, միայնակեաց: 2. Կրօնաւորական:

ԿՐՕՆԱԻՈՐԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՅ:

ԿՐՕՆԱԻՈՐԱԶԳԵԱՍ, տե՛ս ԿՐՕՆԱԶԳԵԱՅ:

ԿՐՕՆԱԻՈՐԱԿԱՆ, ա. Կրօնաւոր, միայնակեցական, ճգնողական:

ԿՐՕՆԱԻՈՐԱՆՈՑ, տե՛ս ԿՐՕՆԱՍՏԱՆ:

ԿՐՕՆԱԻՈՐԱՍԷՐ, տե՛ս ԿՐՕՆԱՍԷՐ:

ԿՐՕՆԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ճգնաւորել, ճգնել, ժուժկալել:

ԿՐՕՆԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժուժկալութիւն, ճգնաւորութիւն, ճգնութիւն, կրօնք:

ԿՅԱԾԵԼ, ԿՅԱՏԵԼ, ԿՅԱՅԵԼ, տե՛ս ԱՔԱՅԵԼ:

ԿՅԵԼ, նբ. 1. Զուգել, զօղել, յարել, մերձեցուցանել, մածուցանել, միաւորել, խառնել: 2. Երգակցել, ձայնակցել:

ԿՅԻՐ, ա. Ռիչտ, ագաչ, ժլատ, կծծի:

ԿՅԿՑՈՒՐ, տե՛ս ԿՅԿՑՈՏ:

ԿՅԿՅԵԼ, նբ. Կցոտել, կարկատել, միացուցանել:

ԿՅԿՅՈՏ, ա. Կցկտուր, կցկցուն, կցուածոյ, կարկատուն, մուրացածոյ:

ԿՅԿՅՈՒՆ, տե՛ս ԿՅԿՅՈՏ:

ԿՅՈՏԵԼ, տե՛ս ԿՅԿՅԵԼ:

ԿՅՈՐԴ, ա. գ. 1. Կցորդակից, մասնակից, Հաղորդ, Հաղորդակից, Հաւասարորդ: 2. Յարակից: 3. տե՛ս ԿՅՈՒՐԴ:

– ԿՅՈՐԴ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ԿՅՈՐԴԵԼ:

ԿՅՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Հաղորդաբար:

ԿՅՈՐԴԱԿԻՅ, տե՛ս ԿՅՈՐԴ (1):

ԿՅՈՐԴԱԿՅԵԼ, տե՛ս ԿՅՈՐԴԵԼ:

ԿՅՈՐԴԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԿՅՈՐԴՈՒԹԻՒՆ:

ԿՅՈՐԴԵԼ, նբ. չբ. Կցորդակցել, կցորդլինել, միակցել:

ԿՅՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Կցորդակցութիւն, Հաղորդութիւն, մասնակցութիւն, ձայնակցութիւն, գործակցութիւն, միաբանութիւն:

ԿՅՈՒԱԾ, գ. Կարան, յօդ:

ԿՅՈՒԱԾՈՅ, տե՛ս ԿՅԿՑՈՏ:

ԿՅՈՒՐԴ, գ. (եկեղց.) Կցորդ, փոխածայնք:

ԿՅՐԵԼ, նբ. 1. Պահել (կծծիութեամբ), խնայել, կծկել: 2. Կրճել:

ԿՔԵԼ, նբ. 1. Կբեցուցանել, ծռել, թեքել, կորացուցանել: 2. չբ. Կորանալ, խոնարհել, լքանալ, վհատել:

ԿՔԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ԿՔԵԼ (1):

ԿՔՐԵԼ (իմ), չբ. Յանդգնել, յոխորտալ, յորոխտալ:

ԿՕՇԵԼ, չբ. Մռնչել:

ԿՕՇԻԿ, գ. 1. Զգեստ ոտին, Հողաթափ, մոյլ, օդ: 2. յոգն. ձևով՝ Վարձ, վարձատրութիւն:

ԿՕՇԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարուակութիւն, օղաձևութիւն:

ԿՕՇԿԱԿԱՐ, գ. Կարուակ, օղազործ, դերձակ: